

யஜுர்வேதம்

YAJURVEDAM

ASHRIAR

M. R. JAMBUNATHAN

தமிழ்

ஜம்புநாதன்

ய ஜு ர் வே த ம்

சிதஞ்ண கக்கில

மத்தியங்களின் பரிபூரணத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

சிதஞ்ண கக்கில பஜுவ்வேதம், சாமவேதம், வேத சந்திரிணம்,

பயிஷதக் கதைகள், போகாசனம், தமிழ் சத்தியார்த்தப்

பிரதாசம், மாஜினீபும் மனிதர் கடமைகளும்

முதலிய நூல்களை இயற்றிய

வேதோபநிஷத ஆசிரியர்

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்

எழுதியது

T. N. A. IYER

Flat No. 8, Second Floor

Rag Mayur

19th Road, Khar Road.

Bombay 400 052.

1991

மு க வு ளை.

வேத தாக்கன் வந்து. அவை சித்தவேதம் பழுவேதம்
வாயவேதம் அதன்வேதமெனப்படும். சிறுஞ்சைக் கக்கிவெய்த
பழுவேதம் இரண்டாய் விட்டும். எல்லா வகைகளையும் எது ஆக
அகிலந்தொடர் அதற்குக் சிறுஞ்சை பழுவேதமெனப் பெயர்.
சேனியை அநிய சிவையும் தாதுக்கு கக்கிவெய்த பழுவேதம்
வந்துக் வாய் வழக்கும்.

சாலைகள்.

பழுவேதத்துக்கு 808 சாலைகளிருந்தன. இதனால் பல
சாலைகள் மறைத்து விட்டன. இப்பொழுது 908 சாலைகளைப்
பற்றித்தான் அறிவிக்கும். சிறுஞ்சைபழுவேத சாலைகளாவன.

க. அகிலவேதம்.	உ. சூத்திரவேதம்.
உ. சூயந்தம்.	ச. சூர்ச்சாரணம்.
ச. சூருணி.	க. சூகம்சினம்.
எ. சூலவாகம்.	அ. உலபம்.
க. ஓவவேதம்.	கௌ. ஐவேதம்.
கௌ. ஓவப மன்னியவம்.	கௌ. கடம்.
கௌ. கச்சுட்டை கடம்.	கௌ. காண்டியம்.
கௌ. காமனாசினம்.	கௌ. காணபம்.
கௌ. காலேவத.	கௌ. சரணம்.
கௌ. சாகவேதம்.	கௌ. சாரணியம்.
கௌ. தாண்டுகம்.	கௌ. துத்தபம்.
கௌ. துப்புகு.	கௌ. தத்தத்தியம்.
கௌ. பாண்டலியம்.	கௌ. பாந்தவாஜி.
கௌ. பாலக்கினம்.	கௌ. பிராச்சயகடம்.
கௌ. மாலவம்.	கௌ. மைத்திரவணியம்.
கௌ. வாதனம்.	கௌ. வத்தத்தியம்.
கௌ. வாதாபணியம்.	கௌ. வாதாணம்.
கௌ. வாதகாசம்.	கௌ. சாடபாயலி.

- உள. திரைமாவணம். உ.அ. கவேதாவதரம்.
உக. ஓசரித்திரவியம். ஈ. நாரீரதம்.
சக. இரண்டிபகேசி.

சகில யஜுர்வேத சாதககாரணம்.

- க. அரஜுசனேயம். உ. காவணம்.
க. ஜாபாலம். ச. பெனதேயம்.
சு. மாத்திரியன் தினம். க. தாபாயனியம்.
எ. காபேலம். அ. காவதேயம்.
க. பாசாசம். க. பரமாவதகம்.
கக. சூபகம். கஉ. பெனாவதகம்.
கக. அபஜுவாயம். கச. பெனதேயம்.
கரு. காவதேயம்.

தைத்திரிய சாதககாரணம் தெரிந்தவர்கள் தெரிந்துகொள்க.
சகில யஜுர்வேத மதுசரிப்பவர்கள் வடவாட்டில் பெருகியுள்ள
கள். எல்லா சாதககாரணமும் வேத மந்திரங்கள் ஏதக்குறைய
ஒரே வகையான மந்திரங்களே.

உபநிஷதங்கள்

யஜுர்வேதத்துக்கு சமர்-சக உபநிஷதங்களும். இருந்து
யஜுர்வேத உபநிஷதங்கள் உஉ. அவை.

- க. எடம். உ. தைத்திரியம்.
க. பிரமம். ச. காவலியம்.
சு. கவேதாவதரம். க. கருப்பம்.
எ. காராயணம். அ. அமிருத சிந்து.
க. அமிருதாரதம். க. காவலியம். ருத்திரம்.
கக. அகாரிகம். கஉ. காவலியம்.
கக. கக இரண்டாம். கச. ரேஜோபிந்து.
கரு. திரைமாவணம். கக. பிரமவித்த.
கஎ. யோகதத்தகம். கஅ. தட்சிணாமூர்த்த.
கக. ககத்தம். உ. சாரீரிகம்.
உக. யோகசுட்டம். உஉ. ககாட்சம்.
உக. அட்சி. உச. அகதரம்.

- உரு. கருத்திரம். உக. ருத்திர இருதயம்.
உஎ. யோகசுட்டம், [திரம். உஅ. பஞ்சப்பிரமம்.
உக. பிரம அகிலேஷாத். க. கவிசந்தரணம்.
உக. காவணம். உஉ. சரங்குதி இரண்டாம்.

சகில யஜுர்வேதத்தின் கஎ. உபநிஷதங்களாவன :-

- க. ஜாபாலம். உ. காவணம்.
க. பரமாவதகம். ச. காபேலம்.
சு. மாத்திரியம். க. காவணம்.
எ. திரைமாவணம். அ. மண்டலப் பிரமணம்.
க. அகாவதர தாரகம். க. காவணம்.
கக. ககா. கஉ. திரைமாவணம்.
கக. அகாவதரம். கச. தாரகம்.
கரு. பரமாவதகம். கக. காபேலம்.
கஎ. ருத்திரம்.

உபநிஷதங்கள் என்பன வேத மொழிகளிலிருந்து உப
நிஷ ரிஷிகள் கண்ட உண்மையானவை. இனி யஜுர் சம்
பந்தமான தாக்களின் விளக்கம்.

வேத ஐயங்கள்

யஜுர்வேத தைத்திரிய பிரமணம் என்பது தைத்திரிய ம்
திரக்களின் பாச விளக்கமான ஒரு தில். இதைத்திரிய தைத்திரிய
மந்திரங்களோடு பிரமண பாசமே ஒன்று உண்டு. அதுவும் ம்
திரக்களின் விளக்ககர சிந்து புத்திரமும். சபபத பிரமணம்
என்றும் தாம் கான் தான் சகில யஜுர்வேத பாசபமேனக்
கூறும். இன்னும் ஆபத்தம்பர், போதாயன் பரதவாஜர், சத்திர
சாதர் இரண்டிப கேசினர், காவலர் முதலியவர் எழுதிய
பிரமண ருத்திரங்களோடு. தைத்திரியாவணியகம் வேத
மந்திரங்களிலிருந்து உண்டாகும் தூண பண்டாரமாகும். மிகு
தாரணியகம் சகில யஜுர்விளந்து புத்திரமும் புனிதமொழி
கள். இவ்வேத இவ்-சாதககாரணம் பதிவிடும் பிரதி சாதககார
மும்.

மூல ஸம்ஸ்கிருதம்

பஜார்வேத சம்பந்தமான தாக்கணப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விட்டோம். இனி இருஷ்ண பஜார்வேத தைத்திரீய சம்ஸ்கிருதஸம்பப் பற்றிச் கூறுவோம். ஸம்ஸ்கிருதம் என்றால் மந்திரச் கூட்டங்களாகும். ரிஷி நித்திரி பரம்பரைவாய் வரும் இருஷ்ண பஜார்வேத மந்திரங்களுக்கு தைத்திரீய சம்ஸ்கிருத பெண்ப்பெயர். இத்திரீய என்னுட்களாகப் சிசித்தாரர்கள். காண்டகன், பிரபாடகன் அல்லது பிரசினகன் என்றும் சிசிவுகளால் சிசித் தப்பட்டு அவை அதுவாகக்கூட வகுக்கப்படும். அதுவாக்களில் ஒவ்வொரு ஐம்பத பதங்களுக்கு ஒரு எண் உண்டு. அதுவாகக் கடைசில் ஒரு குறிப்பு வாக்மெழுண்டு. அதில் ஒவ்வொரு மொழி யும் வரிசையாய் அதுவாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இடத்தை பதாந் தும். இதுதான் எண், அதுவாகக் கடைசில் இட பதங்களுக்குத் துறை வாகும் அவற்றின் எண்ணிக்கையை யறிவிக்கும். ஒவ்வொரு பிர சினத்தின் முடியில் எல்லா அதுவாக்களின் முதல் மொழிகளு டன் அந்த அந்த அதுவாக மொத்தப் பதங்களின் எண்ணிக்கை களுண்டு. மேலு கடைசியாக அப்பிரசினத்தில் எத்தனை மொழிகள் உண்டு என்பதை ஒரு எண் அறிவிக்கும். காண்டத்தின் முடியில் ஒவ்வொரு பிரசினத்தின் முதல் மொழிபுடன் அத்தடன் அக்கு எத்தனை சொற்கள் உண்டு என்பதை ஒரு எண் புலுக்கும். ஏழா வது காண்ட முடிவிலுள்ள குறிப்பாவது. இஹே-கௌ-ஹ. வாயல் டம்-கௌ-கௌ. பிரசாரபதி-கௌ-கௌ. புத்ரான: கௌ-கௌ. ஸாமித் தானி-கௌ-கௌ. பிரசின வம்சம்-கௌ-கௌ. பிரஜாநம்-கௌ, கௌ. ஸப்தம்-கௌ-கௌ. இஹே என்பது முதல் காண்டத்தின் முதல் பதமாகும். அதேத எண் அக்காண்டத்திலுள்ள மொத்தப் பதங்கள். மேலு மிதூதிகளான சூத காண்டங்களின் முதல் பதங்களும் எண்ணிக்கைகளாகும். 'ஸப்தம்' என்றும் மொழிக்கப்பால் வருவது ஏழுக்காண்டக்களிலுமுள்ள மொத்த மொழிகளின் எண்ணிக்கையாகும்.

வேதமொழிகளில் எச்சொல்லும் தவறுமறிதப்பதக்கும், மனப்பாடஞ்செப்பவர்கள் ஞாபக மறதியை ஸ்மரண செய்வ தக்கும் ஆகியில் மகரிஷிகள் இச்சூசனிகளை வேதமந்திரங்களு டன் சேர்த்திருக்கலாம்.

மூல கக்கிரம்

இனி கக்கிரம் பஜார்வேதம். ரிஷிவாஜஸனேய பரம்பரை வாய் வருவது வாக்மெழுண்ட சம்ஸ்கிருதவாகும். இனி பொதுவாய் இதைச் சுக்கிரம் அல்லது கக்கிரம் பஜார்வேதமென அழைப் போம். இதற்கு ௪௦ அத்தியாயங்கள். ஒவ்வொரு அத்தியாயம் களிலும் பல மந்திரங்களுண்டு. இந்த எல்லா மந்திரங்களின் தமிழ் வசனத்தை இக்கு காணலாம்.

தமிழ் வேதம்

இனி தைத்திரீய சம்ஸ்கிருதஸம்ப இருஷ்ண பஜார்வேத மென அழைப்போம். இருஷ்ண பஜார்வேதம் பிராமணமும் மந்திரமும் கலந்துள்ளது. பிராமணம் பிரயோக பாசமாவதால் அதை வேத மெனச் சொல்வதற்கில்லை. ஆதலால் மந்திரங்களைப்போ இக்கு மொழிப்பெயர்த்தோம். இது ௨௪௮ அதுவாக்களில் முடியும். ஒவ்வொரு அதுவாக முடியில் மூன்று எண்களுண்டு. அவை மூல தானின் குறிப்புகள். முதல் எண் காண்டம், இரண்டாம் எண் பிரசினம், மூன்றாம் எண் அதுவாகத்தைத் காட்டும். ௨௪௮, ௪௮ அதுவாகத்திலுள்ள கடைசியைக் கக்கிரம் பஜார்வேத மாகும். அந்த அதுவாக்களின் கீழுள்ள எண்கள் மூல தானின் அத்தியாயம் மந்திரங்களைக் குறிக்கும். பல தைத்திரீய மந்திரங் கள் கக்கிரத்தில் வருவதால் அவற்றை மறுபடியும் ஸாம் மொழி பெயர்க்கவில்லை. அவை எங்கே என பஜார்வேதாதி என்னும் அதுபத்தத்தில் இன்னும் பல விஷயங்களுடன் காணவும்.

இத்தமிழ் வேதத்தைச் சொல்வதில் ஒவ்வொரு வடமொழி பதத்திற்கும் தமிழ் உரையைப்பெழுதி பரிட்சையில் விடை எழுதும் மாணவன் அதுவாகம்போக செய்பவென்று மென்றும் எண்ணத் துடன் இதைச் செய்பவில்கில். ஒரு மந்திரத்தைப் பூரணமாய் படித்த அதற்கு நோன்றும் உணர்வையே முதன்மையாய்க் கருதி அதைப் புறகுக்குவதில் மறு மூல உணர்வையுஞ் செதுத்தி அப்பால் கூடியவரை வடமொழி பதங்களை வதுசரித்தோம். வேத உணர்வைய தமிழில் உவிராக்குக்கால் வேதபாஷ்பஞ்செய் யவோ அல்லது வேத வினக்கஞ் செய்பவென்றுமென்றும் வேதில் கில் வாய்க்குள்ளதாவோ ஸாம் ஒருபொழுதும் நினைக்கவே

இவ்வீடு. இத்தகைய விளக்கம் அந்நிபாஸியியமே யாவியும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தைக் கருதி ஒருவரும் இதுமுடிவாக ஏன் பதை முன்னரே போகித்த இவ்வீடுகளை எழுப்பவில்லை. வட மொழி கற்றவர் வேதமொழிகளைச் செலிபுத்தவுடன் அம்மொழி களால் சடேரென்று எக்கருத்துக்களை பெல்லா மடைவின்றி ஒரு அவற்றையே தமிழ்மொழிகளில் இங்கு குறித்துணராம். தமிழ் செய்புக்கால் மூல தாவில் வரும் புருஷன், பொருள்களின் பெயர் களைத் தவிர மற்ற பதங்களுக்கெல்லாம் உபயவகர தமிழ்மொழி களையும் தமிழ் எழுத்துக்களையுமே பயன் செய்துணராம். தமிழ் மொழி இப்பொழுது பெரிய குழப்பத்தில் முழுவியுள்ளது. வட மொழி யதையும் சிலர் எழுதும் மணிப்பிரவாளம் ஒரு தமிழ். சூரி யத்தை அடிபுடன் நீக்கி ஒதுக்கி சிந்தை முயற்சியும் உட்பம் ஒன்று உண்டு. யாழ்ப்பாணம் தமிழைக் கேட்பானோர்! பர்மாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் எல்லா பாவகளுடன் கலந்தோங்கும் உயிர் தமிழை விபாபாரி களறிவார்கள். சிரிப்புக் கயான முதலிய காடுகளில் விசித்திர நிராவிடம் ஒருவர் தாண்டவமாடுகிறார். இவர்கள் அறிவர்களும் சாதாரணமாய் வழக்கும் தமிழ்மொழி, எழுத்துக்களையே இங்கு பயன் செய்துணராம்.

நிலைப் பெயர்கள்

மூலவேதத்தில் நிலைப்பெயர்களில்லை. உக்களுக்கு எங்கு விளக்கவேண்டுமென எம் அவற்றை வளித்துணராம். ஒவ்வொரு அதுவாகத்தக்கும் நிலைப்பெயர்களை அளிப்பது கஷ்டம். அதுவா கங்களுக்கு பரம்பரம் சம்பந்தமிருப்பதாக தலை கண்களுக்குத் தோன்றாது. ஒரே அதுவாகத்தில் பல விஷயங்களுண்டு. ஏகமந்திரத்தில் அநேக பொருள்கள் புறங்கூலாம். சில சம்பந்தம் ஒரே சொல்லில் சமமெல்லாம் சாய்த்திருக்கும். இவற்றுடன் சூன், பெண், ஒன்றன், பலர் பலரின் பால்கள், ஒருமை பன்மை தன்மை முன்னிலை பாட்களை இத்தகைய விசுழ்க்கை எதிர்வரம் கருத்தா கீமா விரியை எல்லாம் மறைத்து மறைத்து இவ்வீடு சிரி யும். புராணத்தில் பெரிய மேதாவிடம் ஒரு வேத மந்திரத்தை பல வருஷங்கள் நியாஸஞ்செய்த அதற்குப் பிறகு தங்களுக்கு அது சரியாகக் புரியவில்லை யென சொல்வார்களாகும் எம்மா மந்திரக் களுக்கு நிலைப்பெயர்களைத் திருவொள்க கொடுப்பதில் எத்தனை

கடன மென்பதை வதியலாம். எம் ஒவ்வொரு அதுவாகத்தக்கும் அத்தந்த அதுவாகத்தில் தோன்றும் முதன்மையான மொழியை அல்லது எந்த தேவர்களைக் குறித்து அவ்வதுவாகம் அநிமையி னாடுகின்றதோ அத்தேவர்களின் தலைத்தேவரை எழுதிபுணராம்.

தேவர்கள்

இந்த வேதத்தில் அக்ஷிர் இத்திரன் ஸூரிபன் விஷ்ணு சோமன் மருத்துக்கள் புவி சலம் உலக வகுணன் குத்திரன் சால் வதி முதலியவர்கள் முதன்மையான தேவர்கள். தேவர் என்றால் எமக்கு உதவிசெய்யும் புருஷன் அல்லது எம் பயன் செய்து கொள்ளும் எல்லா கற்பொருள்களுக்கும் பெயர். சில சமயங்களில் சமத அக்கத்திலுள்ள கண் காது மூக்கும் தேவர்கள் பெண்ப்படும். தேவர்களின் பல்விதமான உரைகளை அக்கக்கு எழுதிபுணராம்.

யக்ஞங்கள்

இதைத்தவிர யக்கும் யக்ஞத்தில் பல வடிவங்களான சோம யாகம் வாகுபேயம் இராகு சூயம் புருஷமேதம் சர்வமேதம் அசுவ மேதம் செனத்திரமணி பிரவர்க்கியம் எனப் பல அக்கக்களை அக்க க்கு எழுதிபுணராம். வேத மூல மந்திரங்களில் சாதாரணமாய் அம் மொழிகளை எம் காண்பதில்லை யாவியும் சாபனரை யதுசரித்த அத்தலை எமக்களான்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் யக்ஞங்களின் உட் கருத்துக்களுக்கு உபதேதம் கிருத்தம் முதலியவற்றைப் பற்றியு னோம். யக்ஞமென்பது ஒரு மொழி சின்னமாகும். அது எல்லா கற்பணி கற்புருஷன் கற்றோணி கற்பொருள் கற்செயல் முதலிய வற்றைக் குறிக்கும் பொது மொழியாகும். இயல்சில் கடைபெறும் செயல்களும் யக்ஞங்கள் என அழைக்கப்படும், அந்த யக்ஞங் களின் சில உண்மைகளை இங்கு அறிவிப்போம்.

யக்ஞ உண்மைகள்.

யக்ஞமென்றால் விஷ்ணுக்குப் பெயர். விஷ்ணு என்பது விபாபகமான பொருளின் காமம். யக்ஞமென்றால் காமனன் அல்லது குள்ளனுக்கும் பெயர்.

ஒரு காலத்தில் அரசர்கள் பிரபஞ்சத்தை பெயரால் பற்றி விருந்தார்கள். அவர்கள் அவர்களிடத்து சென்று எக்கனாக்குச் சிறிய பாகம் கிடைக்கொடுத்தபோதிலும் போதுமெனச் சொல்லுதல். இரண்டு என்னும் அரசர்கள் சரி சீர்த்திருக்கையில் சந்து அக்கிரமம் வைக்க சிறிது தருகிறதும், அந்தவுடன் தேவர்கள் பக்குவம் உடைய சூரியனாக அக்கு மந்திரத்தார்கள். காலையில் காமனாலில் சென்ற அவன் உச்சியில் வந்து தன் பாதங்கள் என்னும் பிரணவ்வால் மூன்றுகளை விவரமாகக் காட்டினான். சத. பிரா. ௧. ௨. ௩. ௪.

பக்குமென்றால் புதிதிலுள்ள எல்லா செல்வக்கனாக்கும் பெயர். அரசர்கள் எல்லாப்பொருள்களையும் வரலாறு என்பவ னிடத்தில் வைத்திருந்தார்கள். எல்லா நற்பொருள்களும் குறிப்பு மிடத்துக்கு வரலாறுமெனப் பெயர். அதை விஞ்ஞான என்னும் பக்குவம் இத்திரன் உதவிபால் பற்றினான். கதைத்திரன். ௧. ௨. ௪. ௨.

பக்குமென்றால் எல்லா மேன்மைகளைச் சமக்கும் இரத மாகும். சி. ௧. ௨. ௩. ௪. சம்மை சகத்தில் கடத்தில் செல்வக் கப்பலுக்கு பக்குமென்னும் காமமொன்று. சி. ௧. ௧. ௧௦௦. ௧௨. கிடைக்காத கதைத்திரன் காத்த பரிசெய்து, தானியம் அதுப் புதற்கும் இன்னும் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் பக்குமெனச் சொல்வதொன்று. சி. ௧. ௧௦. ௧௦௧. ௨. ௩. பக்குமென்றால் சிறுட்டிக்குப் பெயர். இந்த பக்குத்திரினிந்தே பூவுகைம் இன்னும் எல்லாப் பொருள்களும் வேதமும் தோன்றும். ௨௧௪ - ௧. ௪. பக்குத்திரி வடிவக்கொடுத்தால் அவன் பிரஜாபதி முதலிய தேவர்களா யுளான். ௨௧௪. அவன் அக்கங்கள் எச்சத்திரங்கள், பன்வி ரண்டு மாநகர்கள் இன்னும் அறிந்தவர்களும். ௨௧௧. பக்குமென் றால் என்ன! பக ஆதி குறிதரன் கிதைத்திரன் பொருளை பக்குமாகும். பக்கும், பிரகாச உணவு யிருந்து தீர்க்கத் திரவியம் விதியும் மூல சகபகன் கிதைவதாகும். ௧௧. ௧௪.

புரோகிதர்களான பருவகாலங்கள் பட்சங்கள் என்னும் பாண்டக்களையன் மாநகர்களை வாருதி செய்வதால் வருஷம் என் னும் பக்குமாகும். சத. பிரா. ௧௧. ௨. ௪. ௨௨. சோதி அக்கிரி சூரித்திரன் சமீபத்து. பிரணம் புறம், பகல் வளரில். திரை நன்கு

இது ஒரு பக்கும் சி. ௧. ௨. அக்கவாரம் அக்கவாரம். சித்தம் தோதா. விவானன் பிரக்தோதா. உதானன் உதானன் சமணன் கைத் திரை வருணன் சீரம் வேதி. திரை திரோண கைசம், துக்கவாரம் பூயம், மணம் இரதம், காமம் பக, திரைகம் திரிவின ஆதம பஜ மானன். பிராணக்கிரோத்திர உபரிதம். மனிதர் மேகம் பொழுது மூச்சுவிடுவதிலும். என்னென்ற அப்பொழுது பிரா ண்கிரை மொழியில் பக்குகு செப்பினார்கள். மூச்சு விடும் பொழுது பேச முடியவில்லை. அப்பொழுது மொழியை பிராணனில் பக் குகு செப்பினார்கள். இவ்வழிபாத அமுதமான பக்கும் விழிப் பதும் துக்கத்திலும் கடை பெறுகின்றது. கௌரீதகம். ௩. ௪. மனிதர் வாழ்க்கையே ஒரு பக்கும் போவாகும். முதல் ௨௪ வரு ஷம் காலம் பக்கும். அடுத்த ௪௪ வருஷங்கள் பகல் பக்கும். மிகுதி யான ௪௪ வருஷங்கள் மாலை பக்குமாகும். ௪. ௨. ௧௧. பிரம் சரிய வாழ்க்கையே பக்குமாகும். ௪௪. ௩. ௩.

யாகங்கள்

பக்கு மென்றதும் யாகமென்றதும் ஒன்றுதான். சோம யாகமென்றால் சோமனான அமிரதத்தை காவதந்தான செவல் கன். சீக்கன் செல்வம் காக்கும் அதற்கு வாகுபேய மெனப்படும். சீக்கன் ஒரு தேவத்தை அரசபுரிய விரும்பி அதற்காக மூவருக்கு இரதமூல பாகம் செய்பவர்களாகிறார்கள். இவர்களை கடை பெறும் சிறுட்டி கிரித்திரக்களை வறிய விரும்புவது புருஷமேத மாகும். பொருள்களின் பரம்பர சம்பந்தக்களை வறிய விரும்பு வது சர்வமேதமாகும். தோல்விவாறதும் மதுபடிபும் ஐயிக்க விரும்புவது சௌத்திரமணியாகும். காம் திடகாத்திரக்களாக நற்கு செய்பும் மூயத்திரன் பிரகாத்திர மெனப்பெயர்.

அகவ மெதம்

குறிதர யாகத்துக்கு அகவமேத மெனப்பெயர். தரக் மொன்றை சந்தரமாய் அழித்தாதிட்டு எக்குது சந்தர் செய்ப வேண்டும். இதைத் தடுப்பவனை சீ ஐயிக்கவேண்டும். இதைச் சோக்கம் ஒருவன் பூமண்டலாதிபதியாக எச்செய்க்கச் செய்ப வேண்டியோ அதைச் செய்ப வேண்டியோவதாகும். அகவமேதத் ததப்பற்றி சதபதது சொல்வதாகது. பரிக்கு பவிபரிப்பதென்

பது பகவத்க்கிர பவக்காம பொழிக்கவேண்டு மென்பதைத்
 குறிக்கும். பூஷணத்துக்கு அனுமதிப்பதென்பது காம் புவிமீ
 கிலேயாதிருக்கவேண்டு மென்பதாலும். தைத்திரிய ஸம்ஸிதை
 பிராமண பாகமான ௫-௪. ௧௨-வது மொழிகளிலின்று காம்
 அறிவதாவது - தூதராகமென்றும் ௧௨, மாதக்கன், ஐந்து பரு
 வக்கன், முய்யுமக்கன், பிரஜாபதி ஒன்றுசேரும் செயலாலும்,

அரி பாகத்தையப்பற்றி சிறுகதாராணியைக்கு சொல்வதாவது
 —உலகமுடைய பக்கு குதிரையின் தலைபாலும். சூரியன் கன், காற்று
 பிராணன், அக்கிலி வாய், வரையும் ஆகிய, சோதி மீன்புறம்.
 ஆகாசம் வயிறு, புவி குளம்பு, நிசைகன் பக்கக்கன், கெத்திசை
 கிலா எலும்புகன், குதக்கன் அம்புகன், மாகம் பட்சம் கணுக்கன்,
 பகல் இரவு பாதக்கன், கட்சத்திரம் எலும்புகன், மென் மாயிசம்.
 பாதி சிரண உணவு மணம், கதிகன் உதிர காகுகன், மலை காத்
 குலை, செடி, கொடி, ரோமக்கன், முன்பாகம் உதய சூரியன், மீன்
 பாகம் அன்ற சூரியன், மின்னல் வாய் நிறப்பது, தேச அநிச்சி
 இடி முழக்கம், சகம் பொழிவது மழை, கச்சிரை கணப்பாலும்.
 மீ. ௪. ௧.

இதைப்பற்றி யஜுர்வேதம் சொல்வதாவது - அரிபாக மென்
 பது சோதி மண்டல நிலைகளைக் குறிக்கும். ௨௪௦. ௪. தூதத்தை
 சூதித்திரியன் பமன் எனச் சொல்வாக்கன். ௨௧௫. ௨.

புவிமீதுள்ள புவிக்கு அளல் சோதான், வான குதிரை
 புடனிருப்பவன் வாயுவாலும், சோதி பகவத்துடனிருப்பவன்
 சூரியனாலும், காம குதிரைக்கு சூதித்திரியன் சோதானாலும், ௨௧௫.
 ௪ குதிரை, ௪ அகவம், ௪ தூதம், ௪ தரிதன், ௪ தூதரும், ௪ நி.
 குதிரை ௪ வன்மையுள்ளவன், ௪ குழ்பவன், ௪ சமனாலும், ௪
 அடக்குபவன், ௪ புவிமீனாசனாலும், ௨௧௫. வகக்கன்—அளல்
 கிலம் வாயுவானம் ஞானிது சோதி சந்திரன் கட்சத்திரக்கன்
 சூரியனிட மிருத்த குதிரையை ஞானமாக்கொள்ளாம். இந்த புவி
 எது! எவன்! ஒரு வேளை வேதப்பரி, அதிலின் ஆரோபமாதிருத்
 களாம். ௨௫௨. ௨.

குதிரையை இப்படி யாரோபஞ் செய்த புவிமீன் ஞான பன்
 பாதத்தை வேத வாச காண்டத்தில் சொல்லியுள்ளான். இக்கு
 காம் அதிபும இன்னும் பல விஷயங்களாவன. கவித சாந்திர

மான என்னலின் மூலக்கன். ௧௨௪-௧௨௬-வது பதுவாகக்கிரை
 பாகக்கையும், அக்கக்களின் ஞான சிவக்கன். ௨௪௨. ௨௪௪. நிசை
 பறியு. ௧௨௬. குதிரைமாம் பட்சத்தின் தூதாய்ச்சி, ௨௧௬. தேச
 ஞானம் திரிகை அதிபு வேதக்கலி, பிராணசக்தி உழவுத்
 தொழில், பிரசோற்பத்தி முதலியன, ௧௧௪-௧௧௬, ௨௫௪.

அதிபுடன் மனிதர்கள் தீரமுடன் வாழவேண்டுமென்பது
 குதிரையாக சொக்கமாலும். ௨௧௫. ௧௬, குதிரையைப் போர்க்கள
 மாகவு மென்னும் சமச்சாதானங்களான கிலி பேரினை தூதப்
 புவிமீனின் பெருமைகளைப்பற்றி ௨௧௪-வது பதுவாகத்தில்
 காண்கிறோம். குதிரை ஒரு வேளை எங்கும் புன்குரும் பரம சக்தி
 வைக் குறிக்கலாம்.

௧௧௪-வது பதுவாகஞ் சொல்வதாவது—சோதிடன் முதுகா
 லும். உன் கிலயம் புவி, உனதாத்மா வானமாலும். கடல் உன்
 மூல கிலயம். உன் கன் சூரியன், பிராணன் காற்று, உன் செவி
 சந்திரன். உன் சந்திரன் பட்சக்களும் மாதக்களமாலும், உன்
 அக்கக்கன் குதக்கன். உன் மனம வகுவுமாலும்.

இம் மரிமமான குதிரையை ௧௧௪-௫. சிறுவிக்கு ககத்துக்கு
 சொல்வதுக்கு செழுமைக்கு ககத்துக்கு சோதிக்கு எல்லா சிவான
 கணுக்களையும் பற்றவேண்டும். ஏனெனில் இவ்வகவம், ௨௧௫;
 ௪வது பிராணன் அபானன் கிபானன் தாக்கும் அவனை
 மத கன் கது உதிரமாலும்.

இந்த அகவமேத வழிபாய் அகண்ட ஞானத்தை அதிவித்து
 வேதம் வாழ்க்கையின் இரகசியத்தையும் கொள்கிறோம்.

வேத கோஷம்

புவி கனவாலும். பரமன் புறத்திலுள்ளான். பொருள் மாகவயா
 லும், கனப் புக்குபவர்களுக்கு புவி கனவில்கிலி. பரமன் இக்கு
 மூல்கு. பொருள் வாழ்க்கைக்கு அவசியமென மறை கூறி
 ே. இம் மொழிவாதாவது. ௪ மரஞ்செடி மலிகளை யடைபயவும்,
 பொன் வெள்ளி இரும்பு தாமிரத்தைப் பற்றவும், தேன் வெய் பால்
 தயிரைப் பருகவும், வெல் கோதுமை பயறு தானியத்தைப் பரிச்
 செய்பவும். விடு கிலம் தேசம் தேனட்டம் உனக்கு வேண்டும்.
 இராஜ்யம் காமராஜ்யம் புனற் பெருமை பேச்சும் பிராணமும்

அவையம். தேவ பஸம் மரோசக்தி ஆகமவந்தம் பெற்று நம்
புலகாமம் புதிய புதிய பொருள்களை பெல்லாம் கண்டு மிகக்
வும். [208-209.] இவற்றை படைவதற்குச் சில சக்கற்பமென்
தும் (200) செளம்யமான மிகவாதம் வேண்டும். மிகவாத மன்னி
யில் நீ ஒரு பொருளையும் அடைய முடியாது. நீ மிகவாதமுடன்
முயலுங்கள் உனக்குத் தடைசெய்ய பல சத்துருக்கள் தோன்று
வார்கள். உடனே உன்னத்திலுள்ள குத்திரை உட வஞ்சாதே
குத்திரை யார் தெரியுமா? கோபம் வந்தால் அவனுக்குத் திரை
தெரியாது. பெண் மீன்னை தாயானதும் அவள் கவனிப்பாள். நம்
செயலில் சாதித்தத் தான் வேறு வேலை என்னுவான். அப்படி
நீயும் பனவர்களைப் பொழித்தத் தான் தங்கவாம். பனவர்க
ளைப் பழாக்க உனக்காயுதம் வேண்டும். அதைக் கூறியதாகக்
வும். பனவர்களிடத்தில் செலுத்தவும். அவர்களில் ஒருவரையும்
உயிருடன் வைக்காதே. [210] பனவரை ஒழிந்தால் நீ இயமுட
னவாய். அப்பொழுது உனக்கு எது வேண்டுமோ அது கிடைக்
கும் என இவ்வேதம் கோஷஞ் செய்யுக.

வேத னூல்

இப்படி கோஷஞ்செய்யும் இக்கிரந்தமான வேத நூல் இது
வரை தமிழில் வரவில்லை. ஆரியமும் திராவிடமும் பல வருடங்
கள் இணங்கிவிட்ட போதிலும் வேதம் தென் மொழியில் வராதது
ஒரு பெருங் குறைவாகவே இருந்தது. இக்குறைவை பெருஞ் சக்
தரீப்பமாகக் கருதி பல ஆறிரண்டுகள் இது தான் வேத ஆக்கஞ்
செய்த நங்கள் மனம்போன வண்ணஞ் சொல்லி எழுக்கச் செறிப்
பழிக்கும் பல பழக்க வழக்கங்களை எத்படுத்தியுனார்க்கம். வேத
ஆறியிலிகள் வேதத்தில் சொல்வது படி இவ்வச, அது முக்குணங்
கள் உடையது அது கருமகாண்டமே பனவையால் காம் வறுசரிக்க
வருவதை யில்கி பெண்பார்க்கன். சில மேதாவின்கள் உயிரிதைத்
கனே வேதமெனச் சொல்லி கருதியை மறந்து விடுகிறார்கள்.
வேதாந்தமே வேதமெனச் சொல்லி சில மாயாவாதிகள் குத்திரை
கனையே படித்துப் பிரசாரஞ்செய்து மறை மொழிகளை கவனிப்ப
தில்கி. சில சண்டுகள் வேதத்திலுள்ள ஏதோ ஒரு சொல்லிக்கு
குக்குபோல் மிகுத்து இலக்கியமாய்ப் பழித்த நங்கள் நித்தாந்தம்
கருக்கு சாதனாய் புறகுக்குகிறார்கள். கருக்கச் சொல்லில் நூல்

எனது மொழிகளை அழுத வாகைய் கருதி உடமொழி யறிவாத
யோகெனும் ரிஷிகளும் வேதத்தில் கிருப்பவையும் வெறுப்பவையு
மடைத்துனார்கள். பெரியவர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் இத்
திண்டாட்டமாகப் பாயார்கள் திண்ணைக் கேட்பானென்!

தமிழர்களே!

இப்பொழுது வேதம் தென் மொழியில் வந்து விட்டபடியால்
இக்கஷ்டம் நீக்கும். வேத விசேஷங்களை இனி நீக்கவே கண்டு
மிகுத்துத் தாத்தாவீர்கள். வளம் திரியும் இருளனே! கிணம் உழும்
எழுமையே! வணிகஞ்செய்யும் வைபவரே! கணம் ஓட்டிக் கல்வி
குவிபுக் கணக்கனே! ஆண், பெண், மெய் குமாரனே! உடர்,
குடர், ஒத்தர் கனார்தர், வக்கர், கண்ணர்கனே! மாதுமி மாவலர்
கனே! கொல்லர், தச்சர், தட்டார்கனே! பரத புத்திரர்கனே!
கண்டி வானெனே! உடல் உடத்து வகிக்கும் தமிழர்களே! இத்து
தம்மத்தில் ஈதற்பற்றி இனி என்ன சந்தேகம் தோன்றிய
போதிலும் இத் தமிழ்வேதம் அதைத் நீக்குகிலும். இதற்கு மாறு
ணவை பெல்லாம் வேத விபரீதமென நீக்கவே ஆறியீர்கள். புரிக்
தாதும் புரியாவிட்டாலும் இதைக் கட்டாயமாக ஒருமுறை படி
யுங்கள், பன்முறை படிஞ் செய்யுங்கள். தினந்தோறும் எல்லா
விசேஷ நாட்களிலும் இதைப் பாராயணஞ் செய்யுங்கள். இவற்
தின் பல மொழிகளைப் படித்த சற்று ஈசனை தியானஞ்செய்து
புரோகித் உதவி, உதவியவர்களில் விவாக முதவிய எல்லா சம்ஸ்க்
காரர்களையும் உடத்துங்கள். இதை விட்டால் படிக்கவும், சபையில்
கோஷிக்கவும், சமரில் ஈடவும், உடலில் எடுத்துச் செல்லவும்
கணத்தில் பறத்த கவனமாய்ப் படிக்கவும். இவ்வேதம் மானிட
கோஷகளுக்கு குரியன் ஒளிபோல் வீசக் காத்துப்போல் பரு
குஞ் சலம்போல் சொந்தமானவால் கிரும்புவர்க் கெல்லாம் வேத
இரகசியத்தை யறிவிக்கவும். வேதப் பிரசாரஞ் செய்வது உங்கள்
உடமன என நித்திரி ரிஷி உதவிஞர்

கன்றி

இக்கடமைவை உணர்ந்து இதுவரை தமிழ் காணாத இத்தூதிக்
தென்மொழியில் பிரசாரஞ்செய்ய பொருள் உதவி யளித்தவர்களும
இதுபோல் பல உடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள பல புத்தகங்

கலி அச்செய்தி பாருக்கும் இவ்வசமாதக் கொடுத்த வருபவர் கருமான தருமபுரம் ஆனைத் திவ்யத் தலைவரான ஸ்ரீ. க. ஸ்ரீ. ஷண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த மகாசத்திரானம் அவர்களுக்கு நான் என்றும் ஸ்ந்திபுன்னவனுயிருப்பேன். தமிழ் மொழி புள்ள வகை இப்பெரிவாரின் புவிபுளவும் புனிதவேத தானத்தை பண்டித் முதல் பாமரர் வரை ஒருவரையும் மறக்கப் போவதில்லை. சர்வே சன் அவருக்கு திடகாபம் தீர்க்கவுகாச பனிக்கவேண்டமென எம் பரமனைத் துதிசெய்து தமிழர் கைகளில் இத்தாலை பனிக்கிறோம்.

இத்தால் அச்சு ஏறி வருக்கால் அருமைவான பல யோசனை கலி எனக்குக் கூறி பல விட்டுப்போன பதக்களைப் புலனாகிவி ளானக்குப் பெரும் உதவியளித்த தருமபுரம் ஆனையும் சமீகிருத வித்வான் அரிபூர் பிரம்மஸ்ரீ செ. வாராயன் சாத்திரிகள் அவர் களுக்கும் ஸ்ரீமான் அ. பொ. சிதம்பரம் தேசிகள் அவர்களுக்கும் என் அன்பார்த்த வந்தனங்கள்.

இதைப்படிக்கும் தமிழர்கள் என் குத்தக்கலை பெல்லாம் சீக்கிர ஞானக்கலைக் கிரகித்த என்னை மேன்மேலும் வேதத் தொன் டால் சாப னக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் பனிக்கவேண்டமென எல்லாம் வல்ல ஈசனைப் போற்றி தமிழர்களிடம் இத்தாலை சமர்ப் பிக்கிறோம்.

கா. பம்பாய். 81. }
11-8-38.

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்.

பொருளடக்கம்

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
	முதலுரை 1		உக.	உத்திரவேதி	22
	திருஷ்ண யஜுர் வேதம்.		உள.	சோம வானமம்	24
க.	சவிதா	1	உயு.	பக்ருக்கன்	25
உ.	தருப்பை	2	உக.	சோமபாகம்	29
உ.	கோஷம்	3	உடு.	கோஷம்	40
ச.	சாதனம்	4	உக.	பக்ருகன்கள்	42
கு.	பக்ருகன்	5	உஉ.	வேதி மலிமை	43
க.	பக்ருகம்	6	உக.	செய்கொடுகள்	44
க.	அக்வி	7	உச.	பூப கந்தாபனம்	44
அ.	விருப்பம்	8	உடு.	அளவெழுச்சி	46
உ.	சத்தி	10	உக.	சனங்களை துனை	47
உடு.	சப்தம்	11	உள.	சம்மாரம்	48
உக.	கோட்டை	13	உயு.	உபதேசம்	49
உஉ.	கோக்கம்	14	உக.	ஆக்கனா விருப்பம்	50
உக.	ஐயகாப்பு	15	சடு.	சீக்கன்	51
உச.	பக்ருக்கன்	17	சக.	சோமன்	52
	சோமயாகம்.		சஉ.	குத்திராக்வினி	53
உடு.	நீட்சை	19	சஉ.	இதோ சோமன்	57
உக.	தெனாவுகம்	21	சச.	உபாங்கிருகம்	58
உள.	பக்ரு கந்தனம்	22	சடு.	அகந்த் பாயம்	59
உயு.	பக	24	சக.	இத்திரன்.காபு	59
உக.	பக மலிமை	25	சள.	மித்திர வருணன்	60
உடு.	சோமன் பரிமாணம்	26	சயு.	அகவினிகள் க	60
உக.	சோமன் காங்கு	27	சக.	அகவினிகள் உ	61
உஉ.	சோம இரதம்	28	குடு.	கக்கிர மந்தின்கள்	61
உக.	சோமன் வருகை	29	குக.	கக்கிரமந்தினம்	62
உச.	அதிதி சோமன்	30	குஉ.	அக்கிராபனம்	63
உடு.	உபசாதங்கள்	31	குச.	உத்தியம்	63
			குடு.	சுருவம்	64
			குக.	குதக் கிருகக்கன்	64
			குள.	இத்திர அக்வி	65

அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
அ.அ.	விவரண தேவர்கள்	65	க.க.	காருகப்பதிபம்	84
அ.க.	மருத்துக்கள்	66	க.க.	அனல் பெருமை	87
க.க.	மருத்துக்கள்	66	க.க.	பக்குக்கள்	89
க.க.	இந்திர விருஷபன்	66	க.க.	அக்கினி	91
க.க.	மகேந்திரன்	67	க.க.	க.க. என் கோத	
க.க.	மகேந்திரன்	67	க.க.	க.க.	85
க.க.	ஆதித்தியர்கள்	68	க.க.	இலபேபரிமை	89
க.க.	சவிதா	68	க.க.	திக்கிலுபம்	90
க.க.	சவிதா	68	க.க.	அக்கினி பொத்து	90
க.க.	சவிதா	68	க.க.	பக்குக்கள்	101
க.க.	விவரண தேவர்கள்	68	க.க.	இரதம்	104
க.க.	அக்கினி	70	க.க.	சமர் குதிரைகள்	105
க.க.	குதிரைசேர் கிருமம்	70	க.க.	இன்பு கோஷம்	107
க.க.	அக்கினி உபகிருமம்	70	க.க.	சக்தி பெருக்கு	108
க.க.	இந்திர உபகிருமம்	71	க.க.	இலபேபரிமை	109
க.க.	குதிர உபகிருமம்	71	க.க.	எக்கும் பகம்	
க.க.	இலபேபரிமை	72	க.க.	பத்து	110
க.க.	உலக	72	க.க.	பக்குக்கள்	112
க.க.	சேரநி	72	க.க.	புன்மைபொழி	114
க.க.	பகம்	73	க.க.	கோதகம்	114
க.க.	தேவர் எக்தே	73	க.க.	இராஜப்பிரஜா	
க.க.	கோடபரிமை	73	க.க.	நம்மம்	115
க.க.	கோடபரிமை இக்		க.க.	மிகுது பக்கும்	116
க.க.	நிரன்	74	க.க.	நிரியம்பக திரை	117
க.க.	கோடபரிமை இக்		க.க.	அரக்காழி	118
க.க.	நிரன்	74	க.க.	அரக்காழி	118
க.க.	கோடபரிமை இக்		க.க.	இலன் இராஜா	119
க.க.	நிரன்	75	க.க.	சக்தி கோதகையும்	120
க.க.	கோடபரிமை இக்		க.க.	பக்குவ சக்தி	121
க.க.	நிரன்	75	க.க.	திக்கிலுபம்	122
க.க.	" "	75	க.க.	அருஷேயம்	124
க.க.	சம்முகிருமம்	76	க.க.	இலபரிமை	125
க.க.	விருப்பங்கள்	77	க.க.	அரக்காழி	126
க.க.	வருணன்	78	க.க.	சொத்திரமணி	127
க.க.	பக்குக்கள்	80	க.க.	பக்குக்கள்	128
க.க.	அனல் கந்தாபகம்	81	க.க.	பக்கு மந்திரங்கள்	130
க.க.	குதிரைவளம்	82	க.க.	" "	131

அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
க.க.	கவிஷ்டகிருதன்	125	க.க.	பக்குக்கள்	132
க.க.	ஆயுஷ்டேசமம்	127	க.க.	மதுவாகையும்	134
க.க.	இந்திர வகுஷ		க.க.	கோதகையும்	135
க.க.	கந்தகம்	139	க.க.	பெருத்திரைகள்	136
க.க.	பக்கு மந்திரங்கள்	139	க.க.	கந்தர்வர்களும்	
க.க.	கான் திரைகள்	142	க.க.	அப்சரணர்களும்	137
க.க.	மதுவாகையும்	143	க.க.	காந்தோஷப்பதி	138
க.க.	பக்குவ லீபர்கள்	144	க.க.	பக்குக்கள்	139
க.க.	பக்கு மந்திரங்கள்	145	க.க.	அக்கினி கோமன்	139
க.க.	" "	147	க.க.	சமர் இலம்	139
க.க.	செவ்வகு இலிக்		க.க.	திரைமம் பதவி	139
க.க.	கையும்	150	க.க.	கோமன் சிதப்பு	139
க.க.	செவ்வாகையும்	152	க.க.	நிப்தை	137
க.க.	கோம விமானம்	154	க.க.	தந்திர கந்தம்	138
க.க.	கோம பரிமானம்	155	க.க.	திரைகந்திரமம்	139
க.க.	சக்திகள்	157	க.க.	பக்கு மந்திரங்கள்	
க.க.	இந்திர தந்தி	158	க.க.	அக்கினி மமியம்	139
க.க.	பக்குக்கள்	159	க.க.	அக்கினி புரீஷயம்	202
க.க.	கட்க்கள்	162	க.க.	புரீஷயம் காடு	204
க.க.	கோம திரைமம்	163	க.க.	முபந்தி புரீஷயம்	206
க.க.	சக்திபாடு	164	க.க.	புரீஷயம் பத்து	208
க.க.	கோம பாகம்	165	க.க.	உலக	210
க.க.	திரைமன் பத்து	166	க.க.	உலர் கந்தாபகம்	212
க.க.	காக்கன்		க.க.	குட்சம அனல்	214
க.க.	அதிபதிகள்	168	க.க.	திரைமம் பகம்	216
க.க.	மிகுதுக்கள்	169	க.க.	கடர் உதயம்	218
க.க.	கான் ஓக்கெயன்		க.க.	அனல் தரி	220
க.க.	கும்	172	க.க.	திரைத்திரை	222
க.க.	பக்குக்கள்	173	க.க.	அனல் கந்தாபகம்	224
க.க.	திருமந்தி	175	க.க.	அனல் மமியம்	226
க.க.	மதுவாகையும்	176	க.க.	அனல் சமக்கையும்	228
க.க.	பக்கு கோமன்	176	க.க.	காந்தாபதிபம்	228
க.க.	கோம வகுஷம்	178	க.க.	பக்குவ கிலம்	231
க.க.	வகுஷ கோமன்	179	க.க.	வனம்பதிகள்	234
க.க.	கோதகோமன்	180	க.க.	பலமுடகையும்	236
க.க.	குதிர கோமன்	181	க.க.	வர்ப்பங்கள்	237
			க.க.	கைவளகந்தன்	238

அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
2.2.1.	காப திரட்சை	241	2.2.2.	தேவதன்	254
2.2.2.	கோஷாக்ஷு	242	2.2.3.	தூத்து	254
2.2.3.	சை சேனை	244	2.2.4.	சோமன்	256
2.2.4.	மேனா இருதம்	245	2.2.5.	யக்ருமன்	256
2.2.5.	அபாந க்ருதம்	246	2.2.6.	குத்திரன்	258
2.2.6.	அகவினி காப்பு	247	2.2.7.	தரித்திரனே	258
2.2.7.	சக்தி சேனை	249	2.2.8.	யுத்திராக்ரு	258
2.2.8.	காபுசேனை	250	2.2.9.	விசுவகருமன்	259
2.2.9.	தேவசக்த சேனை	251	2.2.10.	அனந்தாக்ரு	259
2.2.10.	கந்தோம படை	251	2.2.11.	அபிரேதிரதப்புகழ்	259
2.2.11.	காப்புப் படை	252	2.2.12.	அனந்தாபாநம்	259
2.2.12.	கிருஷ்ணசேனை	253	2.2.13.	பேரர் முழக்கம்	301
2.2.13.	உதாப படை	254	2.2.14.	குதிரை	304
2.2.14.	பாநா சிரிபடை	255	2.2.15.	குதிரை யநிவு	306
2.2.15.	அக்வினி	257	2.2.16.	தூதி	308
2.2.16.	கந்தோமபாநம்	259	2.2.17.	எனக்கு	310
2.2.17.	காபக்கப்படை	262	2.2.18.	வேண்டும்	310
2.2.18.	நினைப்படை	264	2.2.19.	ககம்	311
2.2.19.	அக்வினி	265	2.2.20.	உதாபு	311
2.2.20.	சாயுத்யம்	269	2.2.21.	கக்	312
2.2.21.	விசுவ சோதி	269	2.2.22.	தேவர்கள்	312
2.2.22.	பூபாகவிருதம்	270	2.2.23.	விசுவர்கள்	312
2.2.23.	இத்திர தனா	271	2.2.24.	யக்ரு சாதனம்	313
2.2.24.	யக்ரு தனா	272	2.2.25.	அக்வினி	314
2.2.25.	கட்சத்திர சேனை	273	2.2.26.	பலம்	314
2.2.26.	குதிரைப்படை	274	2.2.27.	அதிபதி	315
	அசுவமேதம்		2.2.28.	பலத்தன காடுகள்	315
2.2.27.	அசுவம்	275	2.2.29.	அக்வினி போந்து	317
	உருத்திரன்		2.2.30.	கிகவே தேவர்கள்	319
2.2.28.	கிக்	278	2.2.31.	தேவதன்	320
2.2.29.	சேனாதிபதி	280	2.2.32.	அசுவம்	324
2.2.30.	கக் வன்	281	2.2.33.	சம்நாநம்	325
2.2.31.	தூன்பகு		2.2.34.	சாக்தம்	327
	செய்பவன்		2.2.35.	குத்திராக்வினி	328
2.2.32.	பலன்	283	2.2.36.	அக்வினிமயிமை	328
			2.2.37.	அனல்	329
			2.2.38.	அனல் கருப்பம்	330

அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
2.2.39.	பரம்பரங்கள்	333	2.2.40.	காந குதிரை	335
2.2.40.	பரம்பரங்கள்	333	2.2.41.	காநக்ருப் பல	335
2.2.41.	சை சகிரியம்	336	2.2.42.	குதிரைகள்	335
2.2.42.	வருஷம்	338	2.2.43.	கதருல்	335
2.2.43.	தேவகாபாலம்	338	2.2.44.	கதற்கு	337
2.2.44.	கிருப்பம்	342	2.2.45.	குதிரை யந்தம்	337
2.2.45.	அக்வினி கிருஷ்ண	343	2.2.46.	கிதம்	338
2.2.46.	குதிரைவாயம்	344	2.2.47.	கிறயநிவு	338
2.2.47.	காந்நாபத்திரயம்	344	2.2.48.	செய் குதிரை	370
2.2.48.	சோதிசாதி	345	2.2.49.	மகாநினை	370
2.2.49.	முன்செல்லுங்கள்	345	2.2.50.	சிரிய சாநாயகன்	371
2.2.50.	தேவமயிமை	346	2.2.51.	சைநூலம்	371
2.2.51.	அருதக்கிளி	347	2.2.52.	கீர்கள்	372
2.2.52.	மர்மகுதிரை	347	2.2.53.	தேவ குதிரை	373
2.2.53.	ஆதமா	351	2.2.54.	காந் அதிபதி	373
2.2.54.	பெரியகுதிரை	351	2.2.55.	மோர்த்திரை	373
2.2.55.	தேவசாரிதை	352	2.2.56.	மர்மாநாயகன்	374
2.2.56.	சோமன்	353	2.2.57.	குதிரை மயிமை	375
2.2.57.	தூதம்	353	2.2.58.	மனிதர்களே	377
2.2.58.	குதிரையே	354	2.2.59.	பல குதிரைகள்	378
2.2.59.	சைனகுதிரை	354	2.2.60.	கதத்திராயகம்	378
2.2.60.	தேவ கப்பு	355	2.2.61.	சர்வகுதிரை	379
2.2.61.	வருஷ குதிரை	355	2.2.62.	சர்வபிராணி	380
2.2.62.	எக்கும் வுழி	356	2.2.63.	சீயக் குதிரை	381
2.2.63.	நின்பம் போந்து	356	2.2.64.	சிரிய அவினன்	383
2.2.64.	திட்டை	357	2.2.65.	ஒரே குதிரை	383
2.2.65.	குதிரை கோக்கு	358	2.2.66.	மோஜாபதி	383
2.2.66.	சூரியாகவம்	360	2.2.67.	தூதி குதிரை	383
2.2.67.	காநித குதிரை	360	2.2.68.	குதிரைநிரகிரியம்	384
2.2.68.	ஒந்தை	361	2.2.69.	மோர்த்திரை	385
2.2.69.	திரட்டை	361	2.2.70.	குதிரையோடு	385
2.2.70.	தேவகு குதிரை	362	2.2.71.	இரையவும்	385
2.2.71.	பலமுதங்கள்	362	2.2.72.	காநிதாவே	387
2.2.72.	பக்கும்	364		கக்கில யஜுர் வேதம்	
			2.2.73.	யக்ரும்	388
			2.2.74.	அனல்நாபாநம்	388

அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அ.அ.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
உ.அ.உ.	சோமபாகம்	385	உ.அ.உ.	வேறு பண்பாடுகள்	489
உ.அ.உ.	சோமபாகம்	386	உ.அ.உ.	பக்தமுத்திரைகள்	474
உ.அ.உ.	பூபந்தரபாகம்	387	உ.அ.உ.	சொத்திரமணி	477
உ.அ.உ.	சோமபாகங்கள்	388	உ.அ.உ.	அகவமேதம்	488
உ.அ.உ.	சோமபக்திரைகள்	400	உ.அ.உ.	புருஷமேதம்	485
உ.அ.உ.	இரகஸ்திரை	401	உ.அ.உ.	புருஷகுத்தம்	483
உ.அ.உ.	வாஜுபேயம்	405	உ.அ.உ.	சர்வமேதம்	486
உ.அ.உ.	அதிமேதம்	408	உ.அ.உ.	பிதரு பக்தம்	488
உ.அ.உ.	புரீஷ்பாகமணி	407	உ.அ.உ.	பூர்ணபாக	520
உ.அ.உ.	அகமணி போற்று	409	உ.அ.உ.	பிரார்த்தனை	522
உ.அ.உ.	நிருப்திகள்	410	உ.அ.உ.	வான்	525
உ.அ.உ.	அனல்சாதனம்	411	உ.அ.உ.	பிராயசத்தம்	528
உ.அ.உ.	குத்திரம்	412	உ.அ.உ.	சுபோபிஷதம்	531
உ.அ.உ.	அனல்சூழ்ச்சி	413		யஜுர் ஜேதிரி	
உ.அ.உ.	அனல் மலையம்	417	உ.	மூலசக்திரம்	536
உ.அ.உ.	சொத்திரமணி	419	உ.	மூல நிருஷ்ணம்	540
உ.அ.உ.	இத்திரைகள்	432	உ.	சக்திரைகள்	543
உ.அ.உ.	சொத்திரமணி	444	உ.	பலமுத வேதம்	556
உ.அ.உ.	அகவமேதம்	457	உ.	சாரியர்கள்	558
உ.அ.உ.	அகவபாகம்	460	உ.	விருத்திரம் விருட	567
உ.அ.உ.	பக்தமுத்திரைகள்	483	உ.	குருகு	577
உ.அ.உ.	விசுவாசம்	486			

படிகள்

பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்
1.	சூரியன், பாஜா ஜில்லா பூரூ, சமர் 3000 வருஷங்கள் முன்னர் செய்யப்பட்ட பூண்டலத்தின் விசப்பமுத சக் கிடை....	70
2.	வருஷன், குஜராத்தின் 13-வது துர் குண்டு கிடை	71
3.	பமன், வங்காளம், பதார்பூரில் பகப்பட்ட ஏழாவது துற்றாண்டு செதக்கு வடிவம்....	134
4.	சூரியன், ஓரினா, பூரியின் ஒரு சூயத்தின் காணம் கல் வடிவம்	135
5.	விஷ்ணு, மதராபூரில் பகப்பட்ட ஐந்தா வது துற்றாண்டு வடிவம்	196
6.	அகமணி, வங்காளம் பதார்பூரில் பகப்பட்ட சூராவது துற்றாண்டு செதக்கு வடிவம்....	199
7.	இத்திரன் "	262
8.	கிருத்திர, மமரூர், நம்கே அனார் அர்க்கோ வாங்கோலில் உகாரில் இநே அளவுள்ள ஒரு செதக்கு	263
9.	அகமணி, மமரூர் அருள்குப்ப கல்வெட்டுவான் கோலில் உகாரில் ஒரு செதக்கு	263

எண்.

பெண்.

பக்கம்

10. இந்திரன், மைரூர் அருங்குப்ப கல்லைவான் கோலில் உவாயில் இதே அளவி துள்ள ஒரு கல் செதுக்கு 326
11. பமன், மைரூர் அருங்குப்ப கல்லைவான் கோலில் உவாயிதள்ள ஒரு செதுக்கு... 326
12. வரபு, மைரூர் அருங்குப்ப கல்லைவான் கோலில் உவாயிதள்ள ஒரு செதுக்கு... 327
13. வருணன் மைரூர் அருங்குப்ப கல்லைவான் கோலிலின் உவாயிதள்ள ஒரு செதுக்கு 327
14. மைரூர், கக்கி ஹஸ்கி சதாவிவ் சூலபத்தி துண்ட ரூரிய கிச்சொறும் 390
15. மைரூர் நிருஞ்சேரி சங்கரன் சூலபத்தி இடே அளவிதள்ள சந்திர மண்டல செதுக்கு 391
16. மைரூர், பேலூர் கோவல் சூலபத்திதள்ள கிஷ்டு வடிவம் 454
17. மைரூர், அமுதபுரம் அமிருதேவர் சூல பத்திதள்ள சாஸவதி கிச்சொறும் 455

—*—

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம்

அதுவாகம் க.

[தரிசு பொன்னிமை யக்குஞ்சன்]

கவிதா

க. நான் உவவுக்கு உன்னை பலத்துக்கு உன்னை நாமெடுதேன்.

உ. நீங்கள் வரபுக்கன், நீங்கள் அருகில் வரு பவர்கள். உ. தேவகவிதா உன்னைச் செறந்த செபதுக்குத் துண்டட்டும். ச. இம்மையத்தவர்களே! தேவர்களுக்குப் பாகத்தைப் பெருக்குங்கள். ஓ. பலம் பால் சிறந்த பிராண பெருகி நோய் நீங்கி தன்பம் தள ரும் உன்னை எந்தத் திருடனும் தீமை புரிபவனும் அவர் தீனஞ் செய்யாமலிருக்கட்டும். க. நுருத்திரனின் சூபுதம் உன்னை நீக்கட்டும். எ. நீங்கள் இப்ப பசு பதியில் சிறந்த நிவாயா யிருங்கள்.

தரிசுமென்றுக் அமாவாசைக்குப் பெயர். அமாவாசை யில் ரூரியன் சந்திரன் கிழக்குகிடுவர். அதைப்போய் சக் திவய அல்லது சந்திரனை தன்னில் ஜக்பிபஞ் செய்து கொள்ள சாதகங்களாயிருக்குஞ் செய்களுக்கு தரிசயக்குஞ்சு எனக்கொல்லலாம். பொன்னிமை யக்கு மென்றுக் பூரண மான பலத்தைப் பெறுவதற்குத் தரிசுபுரிபுஞ் செய்க்கன். இவ் வத்தின் மந்திரங்ளை முதல் 6௩ அதுவாகத்தில் காணலாம்.

1 மனத்தை 2 புண்கன் 3 அநிய 4 துக்கத்தின் 5 பிரா ணங்கள் 6 தேசத்தில்.

அ. நீ பஞ்ஞாணன் பஞ்ஞாணப் பாதுகாக்கவும்.
க. க. க.

அதுவாகம் உ.

தருப்பை

க. நீ பஞ்ஞாச் செவ்வாயும். உ. அசக்கர்கள் னரிக்
கப்பட்டுளார்கள். அவிபாபர்கள் கட்டப்பட்டுளார்கள்.

உ. வேதி, மதவாணைழக்கப்பட்டு செயநா
வால் செவ்வையாகிய பஞ்ஞா 7 தர்ப்பைக்கு வந்தனார்.
இங்கு விசைன் முன்புறத்தினின்று இன்பமான புன்னை
கமக்கிறார்கள்.

ச. நீ தேவர்களால் தூண்டப்படுகிறாய்.

இ. மறைவால் வளர்ச் செய்யப்பட்டுளாய்.

க. தேவப் புன்னை நான் உன்னை குறுக்குகெடு
கில் தட்டாமலிருக்கட்டும். ஏ. நான் உன் கண்ணை
அடிக்கட்டும். அ. நான் உன்னை அதுப்பதால் நீ தன்
பத்துக்களாக வேண்டாம். க. தேவப்புன்னை நீ துறு
முனைகளுடன் எழுச்சிவாகவும், நான்கள் ஆவியம் வினை
களுடன் எழுச்சிவாக வேண்டும். கௌ. நீ 10 பூமியின் பரி
சுத்தினின்று எம்மைப் பாதுகாக்கவும்.

கௌ. நான் உன்னை கல்ல சகாவுடன் சேர்க்கிறேன்.

கௌ. நீ 11 அநிதி கச்சையாகும், நீ 12 இரத்திராணி கயிரு
கும். கௌ. 13 பூமியின் என்னை ஏற்றும் 14 பந்தத்தை

க. கருத்து. சிவதானை கட்டவும்.

க பஞ்ஞாஞ் செய்யப்பட்ட கந்தானம்.

1 ஆதாமாவின் 2 புன்னை 3 கரிகையும் 4 பேரக்கனம்
5 அநிதால் 6 பந்ததால் 7 கமர் கந்தானத்துக்கு 8 வளர்ச்சியே
9 கோணக்கை 10 பூமியில் சாயாமலிருக்க 11 கிவத்தின்
12 பவம் 13 பூமியு. 14 பந்தக்கட்டை.

நான் கட்டட்டும். கௌ. நான் உன்னை இரத்திரான் கை
காக்க உபாப் பந்துகிறேன். நான் உன்னை கிருகப்பதி
தலைவால் பந்துகிறேன். கௌ. நீ கிரியும் வான வெளி
யில் செவ்வாயும். கௌ. நீ தேவர்களுக்குச் செவ்வ
யென்று. க. க. உ.

அதுவாகம் உ.

வேகம்

க. நீங்கள் தேவபக்தும், திவ்யமானச் செய
துக்கும் புனிதமாயிருங்கள்.

உ. நீ மாதரிசுவனனாரும். உ. நீ கோதியாரும்,
நீ கமாரும். ச. நீ பரமதரிப்புடன் கிவகந்தரிப்பவன்.
இ. நீ கிவியா கிருக்கவும். இங்குமங்குமாகாதே! க. நீ
துறு தானை வகக்கனின் புனிதன், ஆவியம் தானை வகக்
கனின் புனிதன். ஏ. அது அனிக்கப்பட்டுளது. அ. பிந்து
பஞ்ஞாமாயுன. அ-க. பெரிப கிவ்யமான அக்கினிக்கு,
வானம் வைப்பதற்கு கவாறா!

(கௌ) இவனே கிவியாயுன, இவனே எங்குக்கு மும்
பவன், இவனே கிவியு செய்பவன்.

கௌ. தேன் கிவியும் அகிலிகம் சத்திபமதகரிக்
கும், இவாபத்துக்கு இனிமைபாகும் நீங்கள் ஒன்று
சேருங்கள்.

உ. கருத்து—நீ கச்செய்துக்கும் அதன் மூல கந்தானத்
தைப் பஞ்ஞாஞ் செய்துகொள்ளவும்.

1 பவத்தின் சாதனங்களால், 2 புன்னைகளை! நீங்கள்
3 கனிதனே! நீ 4 தரிதானம் 5 பேர கோஷம் 6 கனி
டர்க்கான நீங்கள்.

கஉ. நான் உன்னை சொமனுடன் 3இந்திரன் தயிர்களுக்காகக் கடைகிறேன். கஉ. 4வித்தனுவே! 5தூய் யத்தைக் காக்கவும். க. க. க.

அதுவாகம் ச.

சுதவம்

க. நான் உனக்கிசை செயலுக்கு காடுகிறேன். நான் தேவர்களுக்காக திடமுடனாக வேண்டும்.

உ. நான் உன்னை தில்பத்துக்கு காடுகிறேன்.

உ. அரக்கர்கள் 1எரிக்கப்பட்டோர்கள். அகிலா பர்கள் அனலாக்கப்பட்டோர்கள்.

ச. நீ 2தகத்தடியாகும். இ. தக்க மனிப்பவனுக்குத் துன்பமளிக்கவும். நான்கள் எவனுக்குத் துன்பமளிப்போமோ அவனுக்கு நீ தக்க மனித்தவும். க. நீ தேவ தில்ப காரணன். அதி சிறப்பவன், அதி அதுவலன், நீ சமந்து செல்பவர் சிரோஷ்டன், தேவ திட அமுதப்பன். எ. நீ தயங்கா ஹிஷ்டுவகிப்பவன்.

அ. நீ 9கிலியா யிருக்கவும், இங்கு மங்கு மாகாதே. க. நான் மித்திரக் கண்ணால் உன்னைக் காண்கிறேன். கஉ. நீ அஞ்சாதே! அவருதே! நான் உன்னை துன்பஞ் செய்பராம லாகவேண்டும். கஉ. நீ யாபுவுக்கு கிந்தா மாகவும்.

உ. கருத்த—செருக்கும் அங்மத சச்செயலின் தூய் பத்துக்கு கோஷஞ் செய்வது உதவியையும் உற்சாகத்தையும் மனிக்கும்.

1பொர் கோஷத்தை 2மனத்தடன் 3யந்திரத்தின் திடங்களுக்கு 4விசயமனே 5கிரினை 6சாதனங்கள் 7அரக்கனை எரிக்கவும் 8மனிதனாக நீ 9எட்டிச் சந்தும்.

கஉ. நான் 1அக்கினி, 2அக்கினி கோமனுக்குப், பிரியமான உன்னை சகிதாத தூண்டுகலில், அக்கினி கைகளுடன், பூஷண புஷ்பங்களால் 4அழிக்கிறேன். கஉ. நான் எமது தில்ப யக்குசாதனத்தைப் பற்றுக்கிறேன். கச. நான் உன்னை செல்வத்துக்கு காடுகிறேன். நான் செல்வ ரூபம் காடுவதில்லை. நான் 3வைதவாகா ஒளி கோதியைப் பார்க்கவேண்டும். கஇ. 6கதவுள்ளவர்கள் சுவர்கம் சகத்தில் திரமா யிருக்கவேண்டும். கஉ. நீ விரியும் வெளியில் செல்லவும். கச. நான் 7உன்னை 8அதிதி எடுவில் வைக்கிறேன்.

சஅ. 9அக்கினியே! நீ 10தூய்யத்தைப் பாதுகாக்கவும். க. க. ச.

அதுவாகம் இ.

பக்தவன்.

க. தேவ சகிதா ரூபி ஒளி மிளங்களுடன் குறை கழிபுங் குணத்தால் உன்னைச் சத்தமாக்கட்டும்.

உ. முதன்மைபாப் முன்னணியில் செல்லும் தில்பமான 11சலக்கனே! நீங்கள் இவ் 12யக்குத்தை முன் அமுதத்துச் செல்லுங்கள். யக்குத்தலைவனை முன்புறம் ஸ்தாபிப்புகள். உ. இந்திரன் உனக்கிசை 13கிருத்திர சன் கடைக்காகத்தெரிந்தெடுக்கிறான். நீங்கள் இந்திரனை கிருத்

ச. கருத்த—அசப்புற சாதனமுடன் நீ முன்செல்லவும்.

1 அதிவு 2 உததியான சத்துக்கு 3 சாதனத்தை 4 பயன் செய்கிறேன் 5 மனிதகோஷலின் 6 சத்தியத்துக்குத் தயாராயுள்ளவர்கள் 7 சாதனத்தை 8 புவி எடுவில் 9 மனிதனே 10 சாதனத்தை 11 கச்சிராயுதங்களே 12 சமனா 13 அசா சன்மைக்கு.

திரப்போருக்கு 1வரிக்கிறீர்கள். ௪. நீங்கள் 2தெனிக்
கப்பட்டுவிர்கள். ௫. நான் உங்களை 3அக்கினி, அக்கினி
4சொமனுக்கு அதுகலமாப்த் தெனிக்கிறேன்.

௬. நீங்கள் தேவையக்கும் திவ்யச் செயலுக்குத்
தூய்மைபா யிருங்கள்.

௭. இராட்சதர்கள் உதரப்பட்டுளார்கள், துஷ்டர்
கள் தன்னப்பட்டுளார்கள்.

௮. நீ 3அதிதி சர்மமாகும், புவி உன்னை அறி
யட்டும்.

௯. நீ 7வனன்பதி 1பலகைபாகும், உன்னை அதிதி
சர்மம் அறியட்டும். ௧௦. நீ அக்கினி தேசமாகும், வர்க்கை
விடுகிப்பவன், ௧௧. நான் உன்னை தேவ சந்தோஷத்துக்
குப் பற்றுகிறேன். ௧௨. நீ வனன்பதி இனையும் ஆபுந்
மாகும். ௧௩. நீ உன் கன்றுபற்றிபால் இவ்வனிப்பை
தேவர்களுக்குத் திவ்யமாக்கவும்.

௧௪. நீ உனவு எனச் சொல்லவும்; பலம் எனக்கூற
வும். ௧௫. நீங்கள் ஒங்கும் மொழிகளைச் சொல்லுங்கள்.
௧௬. நான்கள் பேரில் ஐய முடனாகவேண்டும்.

௧௭. மழையால் நீ பெருகிபுளாய். ௧௮. எது
மழையால் மேன்மைபாவின்றதோ அது உன்னை அறி
யட்டும்.

௧௯. இராட்சதர்கள் தூய்மை யாக்கப்பட்டுள்ளார்
கள்; நீமை புரிபவர்கள் தன்னப்பட்டுள்ளார்கள்.

௨௦. நீ இராட்சதர் பங்காகும்.

1 அழைக்கிறீர்கள் 2 வந்தாய்க்கப்பட்டுவிர்கள். 3 ஆபு
தம் 4 சாமவிரியைக்கு. 5 சிவம், 6 சந்தோஷம், 7 இஹுழக்
கம் 8 சாதகன்.

௨௧. வாயு 1உங்களைத் தனிமையாக்கட்டும்.
௨௨. 2பொன்னை சகிதா 3உங்களைப் பற்றட்டும். ௧, ௧, ௫.

அதுவாகம் ௬.
யக்ரும்

௧. அசுக்கர்கள் நீக்கப்பட்டுளார்கள்; அசுர்கள்
அகற்றப்பட்டுளார்கள்.

௨. நீ அதிதி சர்மமாகும், நிலம் உன்னை அறிபட்டும்.
௩. நீ வானச் தாங்குபவன், 4அதிதி சர்மம் உன்னை அறி
யட்டும். ௪. நீ நிலையான பக்குமாகும். வானுதான்
உன்னை அறிபட்டும். ௫. நீ நிலப்பொருளாகும், நில
யன் உன்னை அறிபட்டும். ௬. நான் உன்னை சகிதாத்
தூண்டுதலில் 3அக்கினி கைகளால் பூஷண புஷங்களுடன்
உயரப் பொழுகிறேன். ௭. நீ தூண்டுபவன், நீ தேவர்
களைத் தூண்டவும். ௮. நான் உன்னைப் பிராணனுக்கு
நான் உன்னை அபாணனுக்கு நான் உன்னை விபாணனுக்கு
நாடுகிறேன். ௯. ஆபுந் வளா நான் கிந்தரிக்கிறேன்.
௧௦. பொன் ௧௧ சகிதா உன்னைப் பற்றட்டும்.

அதுவாகம் ௭.
அக்கினி

௧. நீ கிரகமும், பிரமத்தை எமக்களிக்கவும்.
௨. அக்கினியை 1 பச்சைப்பொருள் புனிகும்—புன்மை—

௩. கருத்த—நீங்கள் பக்குவ புருஷர்களாக வேண்டும்.

௪. கருத்த—யக்கும் பந்த.

1 உங்கள் புன்மையான 2 சோதி சாதக பரிவு 3 உன்னை
யும் உன் கன்பர்களையும் 4 புவிபுதுக்கவன் 5 நிதிரா சாத
கங்களால் 6 நித்தம்.

பனலை யோட்டவும், பன்மம் புசிப்பதை பிரிக்கவும். தேவர் பக்குது செய்பு மனலை இங்கு கொண்டு வரவும். உ. இராட்சதர்கள்; எரிக்கப்பட்டுளார்கள். நீமை புரிபவர்கள் கடப்பட்டுள்ளார்கள். ச. நீ நிலைபன், நீ நிலத்தை நிலைபாக்கவும், ஆபுதை நிலைபாக்கவும், பிரைசைபை நிலைபாக்கவும், சஜாதர்களை இந்த பஜமானனுக்குத் தீமாக்கவும். இ. நீ தாங்குபவன், வானத்தைத் தீமாக்கவும். பிரைசைபை அபாணைத் தீமாக்கவும். சஜாதர்களை பஜமானனுக்குத் தீமாக்கவும்.

க. நீ தாங்குபவன், கோதிலைத் தீமாக்கவும், கண்டைத் தீமாக்கவும், செவிலைத் தீமாக்கவும், சஜாதர்களை இந்த பஜமானனுக்குத் தீமாக்கவும். எ. நீ தாங்குபவன், திசைகளைத் தீமாக்கவும், தேசத்தைத் தீமாக்கவும், பிரைசைபைத் தீமாக்கவும், சஜாதர்களை பஜமானனுக்குத் தீமாக்குங்கள்.

அ. நீங்கள் ரூபிப்பவர்கள், பிரைசைபை இவனுக்குக் கொண்டு வரங்கள், செவ்வத்தை அவனுக்குக் கொண்டு வரங்கள், சஜாதர்களை பஜமானனுக்குத் தீமாக்குங்கள்.

க. 2பிரகு ஆங்கொசர் தவத்தாடன் நீங்கள் தவமுடனாகுங்கள்.

கௌ. அறிஞர் பக்குத்துக்காகச் சேர்க்கும் 1கபாலிகைப் பூஷணப் பாதுகாப்பிலாகும். இந்தியன் வாயு அவற்றை விடுதலை பாக்கட்டும். க. க. எ.

எ. கருத்த—அக்கினி மஹிம.

1 கௌ-சைகை 2 அறிவுபிராணன் 3 சமர் ஐயத்துக்காக 4 எதிரி சிவன்கள் 5 நீக்கட்டும்

அதுவாகம் அ.

விருப்பம்.

க. நான் ஒருமைபாய் னாற்றுகிறேன். உ. 1செடி 2சுத்தாடன் சலம் சலத்தோடு சேர்ந்து, உ. 3நீங்கள் செவ்வகைகளை சகக்களுடன், இத்தோடு இனிமை களைச் சேருங்கள். ச. நீங்கள் சலத்தினின்று பிரந்தீர்கள்; நீங்கள் சலத்தாடன் சேருங்கள்.

இ. நான் உன்னை சந்ததிக்குச் சேர்க்கிறேன். க. நான் உன்னை அக்கினி, அக்கினி—சோமனுக்குச்—சேர்க்கிறேன். எ. நீ 3மக்கனின் தலைவன்.

அ. நீ கிவையுசான பக்குமாகும். க. நீ கிரிந்து கிஸ்தாமாசவும். கௌ. பக்குத் தலைவன் கிரிந்து பாட்டும். நீ சேர்மத்தைப் பற்றவும்.

கௌ. இராட்சதர்கள் 7தடுக்கப்பட்டுளார்கள், நீமை புரிபவர்கள் கழிக்கப்பட்டுளார்கள். கௌ. தேவ அகிதா உன்னை உயர் வெளியில் உணர்வுடனாகட்டும். 1க. அக்கினி உன் காயத்தை அதிருடாக் கவெண்டாம்.

கௌ. 2அக்கினியே! நீ 3நெய்ப்பத்தைப் பாதுகாக்கவும். கௌ. நீ எமது பிரமத்தாடன் சேரவும். கௌ. 10ஏசு தனுக்கு கவாழறா! 11தவிதனுக்கு கவாழறா! 12திரி தனுக்கு கவாழறா! ச. க. அ.

அ. கருத்த—விருப்பம் சிறையும் பக்குத் தலைவனுக்குப் தேசம்.

1 சந்தரு காயம் 2 உதிரம் 3 மலரிதர்களை நீங்கள் 4 பேர்த்தலைவனை 5 அகாலின் 6 சாத்தை 7 தடுக்கவும் 8 ஆபுதமே 9 சேனைமை 10, 11, 12 அகித்தைக் கருத்து யழிப் பவனுக்கு 13 வரழி.

அதுவாகம் ௧.

சுந்தி

௧. என் உன்னைப் பற்றுகிறேன். ௨. நீ ஆரியம் எட்டி தூது வான்களுள்ள இந்திரனின் வதை கையாடும். ௩. நீ உதய வானின் விடிவாகும்.

௪. புவிபே! எங்கு தேவர்களுக்கு உபகூர்த்து செய்யப்படுகிறதோ அங்கு உன் செடியின் மூலத்தை என் இம்மிக்காமலாகட்டும். ௫. அசுரு புவியினின்ற கொல்லப்பட்டுளான்.

௬. 7. பசுக்கட்டத்தக்குச் செல்லவும்.

௮. உனக்கு சோதி பொழியட்டும். தேவ சகிதாவே! என்னை வெறுப்பவனாயும், என்னை வெறுப்பவனாயும் தூது கிவங்குகளால் வெகு தூரத்தில் எட்டவும். அங்கும் அவனை விடுவிக்காதே. ௯. அசுரு பக்கு விலை புவியினின்ற கொல்லப்பட்டுளான். ௧௦. நீ பசுக்கட்டத்தக்குச் செல்லவும்.

௧௧. உனக்கு சோதி பொழியட்டும்.

௧௨. தேவ சகிதாவே! என்னை வெறுப்பவன் என்னை வெறுப்பவன் தூது பாசங்களால் வெகு தூரத்தில் எட்டவும். அங்கும் அவனை விடுவிக்கவேண்டாம். ௧௩. தேவர்களுக்கு பக்குர்த்து செய்வாத அசுரு புவியினின்ற கொல்லப் பட்டுளான். ௧௪. நீ பசுக்கட்டத்தக்குச் செல்லவும். ௧௫. சோதி உனக்குப் பொழியட்டும்.

௧௬. தேவ சகிதாவே! என்னை வெறுப்பவன், என்னை வெறுப்பவன், நீ தூது கிவங்குகளால் வெகு

1 சுந்தியை 2 புவியினுள்ளவனே 3 வன்மன்களுக்கு 4 வன்மை 5 சந்தி மூலத்தை 6 அசுரன் 7 மனிதன்.

சுந்தி

11

தூரத்தில் எட்டவும், அங்கு அவனை விடுவிக்காதே! ௧௭. அசுரு உனக்காக வானத்திலேற வேண்டாம்.

௧௮. 1 வசக்கன் உன்னை காவத்தில் சந்தாரால் பற்றட்டும். 2 உருத்திரர்கள் உன்னைத் திருநெடுபு சந்தாரால் பற்றட்டும். ௩. ஆதித்திரர்கள் உன்னைச் சந்திர சந்தாரால் பற்றட்டும். அறிஞர்கள், செபை சகிதா துய்ந்தெனின் செய்கிறார்கள். ௪. நீ மூலமாகும். நீ ருத விலை, நீ ருதப் புழுவாகும். ௫. நீ தரிப்பவன், நீ சவயந்தரிப்பவன். ௬. நீ விரிபவன். நீ செல்வன். ௭. மிக்கப் புழுவுள்ளவனே! திரர்கள் கடுஞ் சத்தகு மூவுயதற்கு முன்னரே சந்திரனில் சகத்தை மந்திரித்த குவியும் இன்பங்களுடன் அதை தரித்து பக்கு வழி காட்டியாய் உனக்கதை பயன் செய்துளார்கள். ௮. ௯. ௧௦.

அதுவாகம் ௧௦.

சுந்தி

௧. இராட்சதர்கள் எரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நிலை முரிபவர்கள் தனக்கிலக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ௨. என் உன்னை உதய அகிலி கடலோடு எரிக்கிறேன்.

௩. என் கோசாலைய நாசஞ் செய்வேண்டாம். சத்தகு ஜயிக்கும் சந்தியுள்ள உன்னை என் சுத்தமாகக் குகிறேன். ௪. என் கன் காது காயம் பேச்சு பிரகாச பிரகாசன் இவற்றை என் நாசஞ்செய்வேண்டாம். சத்

௧. சத்தகு-திர செல்வ.

2 பொருள்கள் 3 சந்திரன் 4 கோபிஷ்டர்களை 5 மூலம் 6 சந்தியை 7 சந்திரனின் 8 மனிதரும் 9 அசுரன் 10 பிரகாசனை.

தருஜயிக்கும் சக்தியுள்ள உன்னை நான் சத்தமாக்கு
கிறேன். ௫. நான் தனய பிரகை செல்வம் நாடி அக்கினி
விதமாகி நற்செயலுக்கு என் தேகத்தைக் கச்சாகக் கட்
டிக்கொள்கிறேன்.

க. நான்கள் ககப்பிரகை சில புருஷர்களுடன்
உன்னிடம் வந்தனோம். அக்கினியே! இம்மையற்று
சத்தரு ஏமாற்றும் உன்னிடம், ஏமாறாமலுள்ள நான்கள்
வந்தனோம். எ. நான் பிரிய சகிதாவால் கட்டப்பட்டு
ள்ள இவ்வருணக் கட்டை யழிக்கும்பிறை. 2 தாது
சன்ம நிலயத்தில், கவிருத ஸ்தானத்தில் எனக்கு இன்ப
மாக என் பதிபுடன் செப்துகொள்ளுகிறேன். அ. அக்
கினியே! நான் ஆபுக, வச்சகடன் மதுபடியும் 3 புருஷ
துடன் 4 மனிகியாய்ச் சேர்ந்தனேன். என் தேகத்
துடன் ஆத்மா தோயட்டும். க. நீ பெரியவைகளின்
பாலாகும், ஒளவுதிகளின் இரகமாகும். க்யமமாகம
துள்ள உன்னை அடைய நான் அளிக்கிறேன். ௧௦. நீ
பெரியவைகளின் பாலாகும். நீ ஒளவுதிகளின் இரக
மாகும். ஏமாற்றமில்லாத கண்ணால் நான் உன்னை நற்
பிரகைக்காகப் பார்க்கிறேன்.

கக. 1 நீ தேஜசாகும்; நீ தேஜசைத் தொடரவும்.
2 அக்கினி உன் தேஜசை விசிக்காமலாக வேண்டும்.
௧௨. நீ 7 அக்கினி நாகாகும். தேவ தீய்யன் ௧௩. நீ
ஒவ்வொரு தேவர், பிரமம், பக்ஞத்துக்கு என்மையாக
வும், ௧௪. நீ கக்கிரன், தேஜசு, சோதியாகும்.

௧௫. தேவ சகிதா, குறையில்லா குணத்தால் சூரிய
ஒளி விசைக்கவால் உங்களைச் சத்தமாக்கட்டும்.

1 மிகுதபு பத்தந்த 2 மிகுட்டியின் மூலந்தானத்தை
3 திவ்யவஸுடன் 4 சகாவாக 5 மனிதனே 6 தேயனம் 7 சக்தியின்.

௧௬. நான் ஒவ்வொரு தேவர் பிரமம் 1 பக்ஞத்
தக்கு கக்கிரத்தில் கக்கிரமான 2 உன்னைப் பற்றுக்கிறேன்.
௧௭. நான் ஒவ்வொரு தேவர் பிரமம் பக்ஞத்துக்கு ஒளி
யில் ஒளிபரள சோதியில் சோதியான உன்னைப் பற்று
கிறேன். ௧. ௧. ௧௦.

அதுவாகம் ௧௧.

கோட்டை

௧. நீ 3 யனப்பதியில் வசக்கும் 4 மிகுஷ்ணாகும்.
5 அக்கினிக்கு உன்னை கவாறா! ௨. நீ வேதியாகும்.
தர்ப்பகைக்கு உன்னை கவாறா! ௩. நீ 7 தர்ப்பகை
கவாகும், சாதகைக்கு உன்னை கவாறா! ௪. சோதி
வானத்துக்கு உன்னை கவாறா!

௫. நீ 6 பிதுருக்களுக்கு கவதா வாகவும்; நீ தர்ப்
பகைகளுக்குத் திடமாகவும். ௬. புவியில் நீங்கள்
மணமுடன் செல்லுங்கள், ௭. நீ கிஷ்ணுவின் ரோம
பத்தமாகும்.

௮. நான் தேவர்களுக்கு என் நிலய மளித்து உன்
னைக் கம்பனம் போல் மிகுதுவாய்ச் சாய்க்கிறேன்.

௯. நீ கந்தர்வன், கிசவாவசு, நீ பக்ஞ கந்தர்வருக்கு
ஒவ்வொரு எதிர்ப்பின் வேலியாகும், துதிக்கப்படுபவன்
துதிப்பதற்குகன். ௧௦. நீ இந்திரன் வலது கைபாகும்,
நீ யஜுமானன் காப்பு. துதிக்கப்படுபவன், துதிப்பதற்
கருகன். ௧௧. மித்திரவருணன் திர தர்மத்துடன் உன்னை

௧௨. எருத்த—பெரிய செவ்வகைச் செய்த முடிக்கப்
பரு செய்துகொண்டத சாதகைக்கும்.

1 சமருக்கு 2 சகிதாவை 3 மேசுத்தின் 4 மின்னம்
5 முழக்கத்துக்கு 6 கந்தாவை 7 நிலயங்கள் 8 அநிதர்களுக்கு.

வடக்கில் சுற்றிச் சாய்க்கட்டும். நீ பஜமானவின் காப் பாரும். நீ துதிக்கப்படுபவன், துதிப்பதற்கருகன். கட. கிழக்கில் சூரியன் எல்லாத் திசையினின்றும் உன் தீர்ப் பாதுகாக்கட்டும்.

கட. அறிஞனே! அக்கினியே! நான்கன் பக்குத்தில் பெரிய சூரிய சோதியான உன்னை எழுச்சிபாக்கவேண் டும். ௧௪. நீங்கள் சன மந்தம்பங்கனாரும். ௧௫. நீங் கள் வசருத்திர ஆதித்திபர்களுடையத்தில் அமருங்கள். ௧௬. நீ ஐாழா, உபயிருதன் தருவன். நீ செய் நாடி யிரிய நிலத்தில் பிரிய பெயருடன் உட்காரவும். ௧௭. இவர்கள் எந்தென்பக்கத்தில் சாய்க்குதளார்கள். ௧௮. கிஷ் னுவே! அவர்களைக் காக்கவும்.

கட. நீ பக்குத்தைப் பாதுகாக்கவும், பக்குத் தலை காக் காக்கவும், பக்கும் நடத்தும் என்னைக் காக்கவும். ௧. ௧. ௧௧.

அதுவாகம் கட.

நோக்கம்

௧. நீ புனமாரும். நீ கிபரபகமராவும்.

உ. அக்கினியே! பக்குஞ் செய்பவன் இந்த எமன் காத்தை பளிக்கிறான்.

உ. ஐாழாவே! நீ இங்கு வரவும். 1 அக்கினி உன்னை தேவ பக்குத்தாக்காக அழைக்கிறான். ௨. உபப் பிரதனே! தேவ சகிதா உன்னை தேவ பக்குத்தாக்கு

௧௧. சூத்த—செத்தும் பாதுகாப்பவிற்கும் கோட்டை யளியம்.

1 நானே

அழைக்கிறான். ௫. 1 அக்கினியே! 1 கிஷ் னுவே! நான் உங்களில் மிதிக்காமகிருக்கட்டும். ௬. நீங்கள் பிரிந்து கிடுங்கன், என்னை எரிக்கவேண்டாம். ௭. உலகஞ்செய் பவர்களே! எனக்கு ஒரு உலகத்தைச் செய்யுங்கள்.

அ. நீ கிஷ் னுவே! தானமாகும். ௮. அதனால் இந்திரன் பெரிய செயல்களைச் செய்துள்ளான். ௧௦. அகண்டமாய் அறிபாமனுள்ளவன் வானத்தைப்பற்றியுள்ளான். ௧௧. பக் குத் தலைவனின் பக்கும் அமைதிபாபுளது. இந்திர னுக்கு அளிக்கப் பட்டுவது கவாழா! ௧௨. பெரிய சோதி யான நீ சாதனமே! என்னைக் காக்கவும். 1 துல்கரிதத்தி னின்ற நீக்கி கங்கரிதத்தில் என்னை வைக்கவும்.

கட. நீ மக்களின் தலைபாரும்; நீ சோதியுடன் ரேகந்தசோதிபராவும். ௧. ௧. ௧௨.

அதுவாகம் கட.

ஐயகாப்பு

௧. 1 அவன் என்னை பனோதயப் பெருமையோடு வரத் துக்கியுள்ளான். பிரகு இந்திரன் என் சத்தருக் களைச் சோர்க்கிஞல் மேல் சாய்த்துள்ளான். ௨. தேவர் கள் என் பிரமத்தைப் பெருக்கி யுளார்கள். அவர்கள் ஏழ்மை 7 தாழ்மையை புன்பெண்ணி யுளார்கள். இந்திர னே! அக்கினியே! இனி எல்லாப் பக்கங்களிலும் என் சத்துருக்களைச் சிதறடிப்புகள். ௩. நான் வச உருத்திரர் ஆதித்திபர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ௪. பெருமை யாகவுள்ளதை ருசித்து பிரிந்து செல்லட்டும்.

௧௨. சூத்த—1 அறிவுடனாகி மூன் செல்லவும்

1 அவனே 1 பக்கும் 1 புன்மை செய்வதி கிருத்த 1 திசையினின்ற 1 நான் 1 அறிவை 1 பகையனுக்குத் தாழ் மையை சேத்தக.

௫. நான் பிராண, 1 அங்கத்தை நாசஞ் செய்பவரெனவேண்டும்.

க. 1 சலம் செடி கொடியனான நீங்கள் பெருகும். எ. நீங்கள் மருத்துக்களின் கந்தர குதிரைகள், சோதி செல்லுங்கள். அ. பிறகு எமக்கு மலையையக் கொண்டுவருங்கள்.

க. அக்வினியே! நீ ஆயுசு காப்பன், என் ஆயுசைக் காக்கவும். க௦. அக்வினியே! நீயன் காப்பன், என் கண்னைக் காக்கவும். க௧-க௨. நீ நிலையன். தேவரான அக்வினியே! 3 பானிகள் குழங்கால் உன்னைச் சுற்றிவந்து செய் துகொள்ளும் வேலையை நான், நீ சந்தோஷமாக இங்கு கொண்டு வருகிறேன். அது உன்னிடமிருந்து நீங்கவேண்டாம். க௩. இவ்வளவான நீங்கள் தேவ நிலைத்தாக்குச் செல்லுங்கள். க௪. மகத்தும் மேன்மையுமான நீங்கள் 7 மிருதிகளில் பாகஸ்தர்கள், பிரந்தர தேவர்களான நீங்கள் தர்ப்பைகளில் உட்காருங்கள். இங்கு அமர்ந்து இம் மொழி விரும்பி இன்பமாகுங்கள்.

க௫. நான் உன்னை நிச்சய நிலையான அக்வினியைத் தானத்தில் காட்டியேன்.

க௬. நல்ல மனமுள்ள நீங்கள் என்னை நல்ல மனத்தில் நல்ல மனத்துக்கு ஸ்தாபியுங்கள். க௭. நீங்கள் சேர்ப்பில் 1 ஜகத குதிரைகளைக் காருங்கள்.

க௮. அக்வினியே! இம்சையற்ற ஆயுசுடன் சிறு குழம்பு தேகத்தால் வானத்தினின்று என்னைக் காக்கவும். பந்தத்தினின்று காக்கவும். பஞ்சுப் பிழையினின்று காக்க

1 பிராணஞ்செய்த 2 மனிதரோ 3 சாதாரண ஜனங் களுக்கு 4 கருணை மலையைய 5 அரக்கர்கள் 6 தேரம் மனம் 7 மகாராஜகளுக்குக்களித்த மிருதியாயுள்ளவற்றில் 8 காசின 9 காலகாலங்களேற்றவையனை.

வும், புன்னாணலினின்று காக்கவும். புன் செயலினின்று காக்கவும். க௯. நீ எமது உணவை விஷத்தினின்று காக்கவும். இன்பமயமாக அங்கத்தைச் செய்பவும்.

௨௦. கவாஹா! தேவ வழி அறிபும நீங்கள் வழி உண்டு வழி செல்லுங்கள்.

௨௧. மனத்திலையனே! நீ இந்த பக்குத்தை தேவர் களில் எங்களுக்கு ஸ்தாபிக்கவும். தேவரே! கவாஹா! காற்றில் கவாஹா! க. க. க௬.

[க௪-ம் அதுவாகம் பார்க்க]

அதுவாகம் க௪.

பக்குங்கள் :

௧. அக்வினியே! இந்திரனே! நீங்கள் இருவர்களும் அமைக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் இருவர்களும் அளிப்பில் ஜனந்தமாவீர்கள். நீங்கள் உணவு செல்வத்தை எளிப்பவர்கள். நான் உங்கள் இருவர்களை பலம் பெருக அழைக்கிறேன்.

௨. இருவர்களான நீங்கள் குறை மருமகள் மைத்து வனை விட பெரும் குணமுள்ளவர்கள் என நான் கேட்டு மொன். ஆதலால், அக்வினியே! இந்திரனே! நான் உங்களுக்கு சோம அளிப்புடன் புதிய ஸ்தோமத்தைச் செய்கிறேன். ௩. இந்திரனே! அக்வினியே! க௯ கோட்டை உயின் தலைவர்களான தாசர்களை நீங்கள் ஒரே மூச்சில் கிதறடித்தீர்கள்.

௧௧. கருத்த—ஜயம் பெற்றவுடன் சாய்வதற்காகும் கித் திரை இங்கு காணலாம்.

௧ இதற்குக் காய்பெய்து, மத்திரங்கள் வளப்பெயர்.

ச. இத்திராக்கினியே! கிருத்திராத் தவம்சர்கனே! இன்று இப்புனிதம் புலனாகும் வந்தோமத்தை இன்பமுடன் அங்கேகியுங்கள். கிரும்புபவர்க்கு வன்மை பளிக்க சத் தரிதமாயும் செவிகொடுக்கச் சித்தமுமுள்ள உங்கள் இருவர்சனையும் காண்குழக்கிறேன்.

செ. பூஷணனே! வழித் தலைவனே! உன்னை எங்கள் பிரமத்துக்குப் போர் ஐயிக்கும் இரதத்தைப்போல் இவ்வாதனோம்.

க. நான் எல்லா வழித்தலைவனை சொல் திடமுடன் காண்கிறேன். அவன் அன்பினால் தாத்தப்பட்டு அர்கனிட்டுச் சொன்னான். அவன் சொன்ன கதத்தை எமக்களிக்க வேண்டும். பூஷணன் எமது எல்லா அறிவையும் பெருக்க வேண்டும்.

எ. நான் என்ன நினைத்த தலைவனுடன், எங்கள் பசு குதிரைகளை எது போஷிக்கின்றதோ அதை அடைபவேண்டும்.

அ. நிலத்தலைவனே! தேன் கமக்கும் அலைபான நீ எங்களுக்குப் பசு கறப்பதுபோல் கறக்கவும், குதத்தலைவர்கள் எல்ல புனிதத்தை தேன் சித்தி செப்போல் எமக் கதகலமாக்க வேண்டும்.

க. அக்கினியே! எல்லா வழிகளைப் பறியும் நீ எம்மை சில வழியால் செல்வத்துக் கழைத்துச் செல்லவும், திரிபச் செய்யும் நிலைமையே நீ எங்கனிபயிருந்து தனத்ததவும். நான் என் உமக்கு மேலான மரிபாணத்தைச் செப்போம்.

கௌ. எதைச் செய்வ சத்தியுண்டோ அதைச் செய்வ நான் தேவ வழிக்கு வந்துனோம். அறிஞனான அக்கினி பக்குஞ் செய்பட்டும். அவன் நெறா தாவாகட்டும். அவன் குதங்கள் பக்குங்களை ஒழுங்காக்கட்டும்.

கௌ. சிலஞ் கமப்பது அக்கினிக்காரும், ஓனிக் செல்வனே! கம்பியாய் காணஞ்செய்யவும். செல்வம் உன் விடயிருந்து சத்தி உன்னிடமிருந்து கமப்போல் செம்மையாகின்றன.

கௌ. அக்கினியே! நீ எங்களை உனது பிரிபச்செயலால் மறுபடியும் எல்லாப் புன்மைவினின்ற நீக்கவும். நீ பார்த்து பகமான பெருங்கோட்டையாய் எங்களுக்குக்காகவும். எங்கள் மக்கள் சத்திக்கு ககஞ் செல்வமாகவும். கௌ. அக்கினியே! நீ தேவர் மனிதர்களில் கிரதத்தின் காப்பனாகும். பக்குத்தில் அழைப்பதற்கானவன். கௌ. தேவர் கனே! அறிஞர்களான உங்கள் கிரதங்களை நான் என் அறிபாணமால் பக்கு செப்பதால் உங்களைத் திருப்பி யாக்கும், குதங்களைப்பறியும் அக்கினி, அவர்களைப் புனிதமாக்கட்டும். க. க. கௌ.

அதுவாகம் கதி

சோமவாகம்

திட்டை.

க. கமம் உன்னைப் புதல் ஆயுத நீண்ட சிவனுக்கு காண்கட்டும். உ. 1செடியே! நீ அவனைக் காக்கவும்.

க. 2கோடரியே! நீ அவனை இம்சிக்கவேண்டாம்.

ச. நான் தேவர்களுக்குத் தாழ்ந்து உன்னை கறக்குகிறேன்.

செ. நான் ஐயத்துடன் தீர்க்காயுளை படைபவேண்டும்.

க. கமமானத் தாய்மர்கள் எங்களைச் சுத்தமாக்கட்டும். எங்கள் 4கெய்யைச் சுத்தஞ் செய்பவர்கள் நெய்

கௌ. கருத்த—தோத்திர மொழிகள்.

1 அன்னியே! 2 ஓரதமே! 3 என் கையத்தின் கரி குதத்தை 4 தேவகௌ.

யால் எங்கிலைச் சுத்தமாக்கட்டும். அவை எல்லா அசுத் தத்தையும் எம்மிடமிருந்து நீக்கட்டும்.

நான் சுத்தச் சோதியுடன் இச் சலத்தினின்று சே மாகவேண்டும்.

எ. சீ சோமனின் தேவமாகும், என் தேவத்தைக் காக்கவும்.

அ. சீ1 மேன்மைகளின் பாலாகும், சீ வர்ச்சனையிப் பவன் என்னில் வர்ச்சனையைக்கவும்.

க. சீ2 சிவகுத்திரனின் கண்மணியாகும், சீ கண் காப்பவன். என் கண்ணைக்காக்கவும்.

க0. சித்தபதி உன்னைச் சுத்தஞ் செய்பட்டும். வாக்பதி உன்னைச் சுத்தஞ் செய்பட்டும். தேவ சோமிதா ருண நூன்னியப் பவித்திரத்தால் ஒளி சூரிய சோதி புடன் உன்னைச் சுத்தமாக்கட்டும்.

க1. புனிதபதியே! நான் உன் பவித்திரத்தால் எப்பணியுஞ் செய்ப பலமுடனாக என்னைப் புனிதஞ் செய்துகொள்ளுகிறேன்.

க2. தேவர்களை! நான்கள் சத்திய தார்மிகர ணாக உங்களை யக்குத்திற் சேர்க்கிறேன்.

க3. புனிதர்களை! தேவர்களை! நீங்கள் விரும்பு வதை நான்கள் சேர்க்கிறேன்.

க4. சீ3 இந்திரன், அக்ஷி, வானம், நிலம், சுவம், ஓளவுதிகளாகும். க5. சீ திட்டுசுத் தலைவன். இங்குள்ள என்னை சீ காக்கவும். க. க2. க.

க6. கருத்த.—சோமருணை நீங்கள் திட்டுசுபுடனாகும் கன், திட்டுசு என்பது அசுப்புந் சுத்தியாகும்.

1 தேசவிசாகம் பொருளே! 2 கண் உன்மைவர்க்கும் ஓளவு தமே! 3 அகரணக் கொல்பவனாகும். 4 மனம் 5 அறிவு 6 நிவ் மானமாயே! 7 யக்குத்திரன்.

அதுவாகம் கக.

தேவருகவும்

க. எழுச்சி, சங்கற்பம், அக்ஷிக்கு 1கவாஹா! 2மேதை, மனது, அக்ஷிக்கு கவாஹா! திட்டுசு, தவம், அக்ஷிக்கு கவாஹா! 3சாண்வதி, 4பூஷணன், அக்ஷிக்கு கவாஹா!

உ. நிவ்யமாய் விரிந்து எங்கும் சுதமனிக்கும் நீங் கன் 5சலங்கனாகும். சோதி, சகம் விரியும் வானம், சீங் கனாகும், சீருணுணப்பதி எங்கள் 6ஹவிஷாக் இன்பமா கட்டும். கவாஹா!

க. ஒவ்வொரு மனிதனும், முன் அழைத்துச் சொல்லும் 8தேவ நட்பை நாடட்டும். ஒவ்வொருவனும் சொல்வதற்கு? நாடுகிறான். அவன் புஷ்புணை அடைய முகைழ்ப் போற்றட்டும். கவாஹா!

உ. நீங்கள் சிக்கு சாமன்களின் கலைகளாகும். நான் உங்களுக்குவர்களைப் பற்றுகிறேன். நீங்கள் என்னை இந்த யக்கு முடிவுகளைக் காக்கவேண்டும்.

6. தேவனே! 10வருணனே! உன்னை நாடுபவனின் 11மத்தைக் உன்மைபாக்கவும். அவன் திட நிவ்ய அறி வுயத் தூய்மைபாக்கவும். நான்கள் கஷ்டம் நீக்கும் அக் காப்புக் கப்பனை ஏறவேண்டும்.

க. சீ11 அந்திரசர்களின் பலமாகும், கம்பளம் அவித்தவன், எனக்கு பஸத்தை பனிக்கவும். சீ என்னைக் காக்கவும், என்னை இம்சிக்காதே.

1 ஐக்ஷியாகவும், 2 அறிவு, 3 மொழி, 4 பூமி, 5 கனங்கள் 6 பெரிய பதி, 7 அவிப்பான், 8 தேவத்தை, 9 இதை, 10 அறி ளனே, 11 வர்ச்சனையுதன்.

எ. நீ விஷ்ணு காப்பாரும், யஜுமானன் காப்பாரும், எனக்குக் காப்பை யளிக்கவும். அ. தாக 1 பொருப்புச் சுவாஸியினின்று நீ என்னைக் காக்கவும். உ. நீ இவ்வித னின் மூல நிலயம். என்னை இம்மிக்காதே.

க0. நான் உழவுக்கு உன்னை, உயிரிப தானியம் களுக்கு உன்னை காடுகிறேன்.

கக. ஒஷதி எல் விஷயங்களுக்கு உன்னை நான் காடு கிறேன். கஉ. திவ்ய மாமே!—நான் துழைய நீ கலைய வழியாகும், சோர்மையாகும் நீ, கடைவரை என்னைக் காக்கவும், சுவாஹா!

கஉ. நான் என் மனத்தால் பக்குத்தைப் பற்றுகிறேன். சுவாஹா! சோதி சகத்தினின்று சுவாஹா! விரிபும் வரணத்தினின்று சுவாஹா! நான் காத்தினின்று பக்குத்தைப் பற்றுகிறேன். க. உ. உ.

அதுவாகம் கஎ,

யக்ஞந்தானம்

க. நான்கள் பிரிய புனித அறிவை இரட்சிப்புக்கு திபானஞ் செய்கிறோம். புகழனித்த எது யக்கும் கமக்கு மோ அது எமது விரும்பம்போல் பத்திரமாய் எங்களை எல்ல மார்த்தகத்திலாக்க வேண்டும்.

உ. மனம் பிரத்த மனமினையும், அறிவு மக்களான அறிஞராகும் தேவர்கள் எங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அவர்கள் எங்களை இரட்சிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; அவர்களுக்கு சுவாஹா!

கக. கருத்த—திட்டையாதி திவ்ய சபாசமுடனாகும். 1 இரப்பகையினின்று 2 ஆபதமே.

உ. 1 அக்வினியே! நீ விழித்திருக்கவும். நான்கள் இப்பமாகட்டும். நீ எங்களைச் செல்வத்துக்கு ரட்சித் தவும். மதுபடிபும் எழுச்சிபாக எமக்களிக்கவும். ச. அக்வினியே! நீ தேவர் மனிதர்களில் விரதம் காப்பன், என் கள் பக்குத்தையில் அழைக்கப்படுபவன், இ. சகல தேவர் களான பூஷணன் பொருளுடன் சோமன் செல்வத் துடன் ஒளிபளிக்கும் தேவ சகிதர என்னைச் சூழ்ந் தவரர்கள்.

க. சோமனே! அதிகமளிக்கவும், இங்கு அதிகஞ் செய்ந்து யாவும்.

எ. பூர்ணஞ் செய்பவன் ஒருபொழுதும் பூர்ணத் திவ் பவனைத் தவறுவதில்லை. நான் ஆபுனினின்று பிரித் தபாட வேண்டாம். அ. நீ பொன்னாகும், என் போகத் தக்காகவும், நீ வஸ்திரமாகும் என் போகத்தக்காகவும், நீ பசுவாகும் என் போகத்தக்காகவும், நீ குதிரையாகும், என் போகத்தக்காகவும், நீ ஆடாகும் என் போகத் தக்காகவும், நீ மேஷமாகும் என் போகத்தக்காகவும்.

உ. நான் வரவுக்கு உன்னை வருணனுக்கு உன்னை விரகுதிக்கு உன்னை உருத்திரனுக்கு உன்னை காடுகிறேன்.

க0. திவ்யசலமே! நீர் மனனையும் ஹவிஷா சமான ஓடைபாயும் பெரும் பூரிப்பூடனாகும் உங்கள் ஓட்டத்தை என் மிதிக்காமலிருக்கவேண்டும். கக. நான் புவிபின் முறிபாத இழையில் செல்வவேண்டும்.

கஉ. நீ நன்மையினின்று நலத்துக்குச் செல்லுகிறாய். கஉ. பிரகஸ்பதி உன் தலைவனாயிருக்கட்டும். நீ அவனை

1 ஆத்மாவே, 2 புஷ்பவளிப்பவன்

இ—க கரை யக்ஞபுருஷன் தேவ உதயிவை காட்டுவென்றே மொசு சொன்னும்.

புலியின் உரித நிலைப்பதில் விடுகிக்வும். உன் எம்மா பஸத்தோடு பகைவர்களைத் தூர் தூத்தவும்.

கச. நாகன் தேயர்கள் பூர்வம் இன்பமுடனாகும் புலி மிகத்தின்சன் தேவ பஞ்சுத்துக்காக வந்துள்ளோம். நாகன் சிக்கு சாமன் யஜுரோடு செயலை சாதித்து செழிப்பில் செல்வ மிகறவுடன் சந்தோஷமாகவேண்டும். க. உ. உ.

அதுவாகம் கஅ.

பக1

க. சந்திரன்! இது உன் தேவமாகும். இது உன் வர்ச்சாகும். நீ அத்துடன் இளைப்பவும். சோதி புடன் சோவும். உ. நீ பசிஷ்டன், மனத்தாகப் பற்றப் பட்டு விஷ்ணுக் கதகலன்.

உ. நான் உன் எழுச்சிபுடன் சத்திய உதய சத்தி யோடு என் சொல்லுக்கு ஆதாவை இலிக்கவேண்டும். சவாஹா!

ச. நீ கக்டொன், நீ அமுதன். நீ கிசவேதேவ அமி யாரும். இ. நான் ரூரிபன் கன்னை ஏறிபுளன். அறி வோடு சவாஹிபுடன் அக்வினிக் கன்மணியான நீ, குதிவை களால் செல்லுங்கால்—நான் உன்னை ஏறிபுளன்.

க. நீ சித்தம். நீ மனது, நீ தியானம். நீ தட்சிண நீ பஞ்சு சாதனம். கி கூத்திச்சத்தி. நீ இருதலை அநிதி. ஈ. நாகன் போரும்பொழுது வரும்பொழுது நீ எங்க ளுக்கு ஐயமளிப்பவனாகவும். அ. மித்திரன் உன்னைக் காலால் கட்டட்டும்.

கச. கருத்த-பஞ்சுந்தானம் அதுவாதந்தான மொழிகள் 1 மொழி, புலன் 2 மொழியே 3 தேஜச. 4 கிருப்பத்துக்கு

க-க0. பூஷணன், வழிசை, தலைவனான இந்திரனுக் குப் பாதுகாக்கட்டும். கச. உன் தாய் தந்தை கருப்ப ரிகாதான், சபை நண்பன் உன்னை அங்கீகரிக்கட்டும். கஉ. தேவியே! தேவருக்குச் செல்லவும், இந்திரனுக்காக ரோமனுக்குச் செல்லவும். கக. உருத்திரன். உன்னை இவ்வுரு மித்திர வழியில் கடத்தட்டும். சவாஹா! நீ செல் வத்துடன் நண்பனாகும் ரோமனோடு திரும்பவும். க. உ. ச.

அதுவாகம் கக.

பக மகிணம்

உ. நீ2 வசதி, நீ3 உருத்திரன், நீ4 அநிதி, நீ5 ஆதித்தியன், நீ6 கக்டொன், நீ7 சந்திரன்.

உ. பிருகல்பதி உன்னை இன்பத்தில் இன்ப முட னுக்கட்டும். உருத்திரன் வகக்களுடன் உனக்கு அதகல பாக வேண்டும்.

க. நான் 7செல் மிகறவும் உன்னை புலியின் தலை, வக்டு வந்தானம் அளிப்பு நிலைப்பதில் ஈந்தவகிறேன். சவாஹா!

ச. இராட்சதர்கள், திமை புரிபவர்கள் சேற்றப்பட்டு களர்கள். இப்படி நான் அக்கர்கள் கழுத்தை வெட்டுகிறேன் இ.எங்களை வெறுப்பவனை நாகன் வெறுப்பவனை நான் இப்படி கழுத்தை வெட்டுகிறேன். க.எங்களுடன்

கஅ. கருத்த—ரோமனை உன் மொழி அல்லது புலன் களால் கிணக்கு வாகவும்.

1 ரோன் மகிணம் 2 செவ்வமான சொல்வே 3 ரோபி 4 புலி 5 ரூரியன் 6 சோதி 7 தேஜச உமது ரோகத்தக்கு மாரூமி உமாரூப் கன்மை பிரிப்புகளின்.

செல்வமாகட்டும், உன்றோடு செல்வமாகட்டும், செல்வம் உனதான் வேண்டும். ஏ. 3 தேவியே! தேவி 2 ஊர்வசி புடன் பார்க்கவும். அ. 3 துவஷ்டாத் துவிபுடன் நான் உன்னிடமிருக்க வேண்டும், தேவா மிருத்தா தேவா சமர்தா நான் உன் முன்னிலையில் விரைக்கானவெனும்.

க. நான் செல்வமிருதியினின்று நீங்காம னாக வேண்டும். க. உ. இ.

அதுவாகம் 20

சோமன் பரிவாகம்

க. 4 உன் தனி தனியுடன் தேவயட்டும், உன் திடம் திடத்தோடாகட்டும். உன் கைத்தம் இன்பத்தைப் பெருக்கட்டும். உன் கித்திய இரகம் இன்ப மளிக்கட்டும். நீ விடு வளிப்பவன். உன் ஆகுதி சோதியாகும்.

உ. நான் இரு உதர நடுவே சத்தியோதயக் கவிபரண சேவிதா தேவகா நாமெனேன். பொன்னகக் கவிபரண கவி, எழுச்சியால் ஒளி சோதி உயாமால் விளங்குமோ அவன் கைபரல், 1 மலர்கத்தை அளந்துளான். உ. நான் பிரகாசக்கு உன்னை, பிராணனுக்கு உன்னை நாமெனேன். நீ பிரகாச பதாசரித்து சவாசிக்கவும். பிரகாச உன்னை அறாசரித்து சவாசிக்கட்டும். க. உ. க.

க. கருத்த - யக்கு புருஷன் அரக்கைப் பார்த்துச் செல்லும் மொழிகளையே இவ்வதகாரத்தில் காணலாம்.

உ. கருத்த. சோமனை உன் மனத்தாள்கத்த அகனை வதாசரிப்புகள்.

1 மொழியே 2 கவிசாத்தடன் 3 மெய்யு. 4 சோமன் 5 மனத்தை 6 சாதனத்தால் 7 சோமனை. 8 சோமனை.

அதுவாகம் உ.க.

சோமன் வங்கு

க. நான் பலம்மிருத்தாசம்பொழிந்து கிரியம் வழியும் சத்துரு ஐயிக்கும் சோமனை உன்னிட மிருத்த வான் குகிறேன். கத்தத்தைச் சுத்தத்தால் சோதியை சோதி வால் அமுதத்தை அமுதத்தால் உன்பகவுக்குச் சமமான சோமனை நான் வாங்குகிறேன்.

உ. எங்களுடன் பொன்னுகட்டும்.

உ. பிரகாபதியின் கிரமண நீ, தவ தேவதாரி. ஆயி யம் போஷிதாபுடனான உன் கடைப் பகவால் நான் சோமனை வாங்குகிறேன்.

ச. நான்கள் உன்னுடன் ஐக்கியமாகி எங்களில் நீ ஒருமைபுடனாகவேண்டும். உன் செல்வம் எங்களில் சாக வதமாகட்டும். இ. எங்களுடன் சோதியாகட்டும், சோமன் கிற்பவனில் இருதாட்டும்.

க. நீ கிரியரண நட்புகள் செய்த நண்பனுய் எங்கள் னிடம் வரவும். ஏ. இன்ப இன்பனுய் இனிவ இனிமையான இவ்வுதினின் வலது துறையில் துறையவும்.

அ. கவானனே! பிராணனே! அக்காரியே! பம்பா ரியே! ஹந்தனே! கஹந்தனே, கிருகாணுவே! இநோ வங்கள் சோமனுக்காகப் பிரதிபலன்கள், அவற்றைப்பாவி புலகன், அவை உங்களை இம்மிக்க வேண்டாம். க. உ. ஏ.

1 சோமன் கிற்பவனிடமிருத்த, புவிவியிருத்த. 2 பவத் தின் கவாதன பெருக்கத்தில் 3 அதிஞன், ஒளி கைபவன் இருந்தாதி. மத்தக்கொப்பவன், கவாதினன், 4ந் கவா தினன், அதிப்பவன்-இவர்கள் சோமனைக்கொப்பவர்கள்.

உ. கருத்த. யக்கு சத்தா கிற்பவனிட மிருத்த சோமன் வாங்குகிறான். விடு கொடுத்த வாங்கின வந்தி

க. நான் அமுதர்களை அமுதரித்து 1. துபிரசாடு எழுந்துளேன், கசமான 1. சேனாடன் எழுந்துளேன். நான் 1. ஓஷதி சசந்துடன் எழுந்துளேன். நான் 1. பர்ஜன்ய பலத்தோடு எழுந்துளேன். நான் 1. அமிருதர்களை நன்றாய் எழுந்துளேன்.

உ. நீ 1. கிரியும் வான வழியாய் செல்லவும். உ. நீ அதிதி நிலையமாகும்.

ச. நீ 1. அதிதியின் கந்தானத்தி மையவும். இ. 1. கிருஷ்ணன் வானஞ் சோதியை மீலை செப்துளான். புவிபின் கிரியையும் அளந்துளான். எல்லா உலகங்களிலும் இராஜாவாக 7. அயனைச் செப்துளான். இவைபெல்லாம் 1. வருணனின் நிலமங்கள்.

உ. அவன் வனங்களில் வானத்தை விரித்துளான். அவன் பசுக்களில் பாலை, குதிரைகளில் பலத்தை வைத்துளான். வருணன் அறிவை இருதயத்தில் வைத்துளான். அவன் கிடுகளில் அகிலினை சோதியில் சூரியனை மலையில் சோமனை 9 வைத்துளான்.

ஒருபொருளின் பதிப்பை ஒருவன் அறிவதில்லை. சோமனைச் சாக்கும் கந்தர்வர்களுக்கு சதானது வகிக்கவேண்டும். அப்பிரதிபவனுள் வாகு என்னும் பசுவால் கந்தர்வனிடமிருந்த தீயப் புருஷர்கள் சோமனைப் பெறவிரும்பினர், அன்றை பசுவென்றும் புலங்கொல் மனத்திட யிருத்த பெறவார்க்கள்.

1 சோமனோடு 2 சோமனை வகிக்கும் மொசே 3 அதிவே 4 சோமனே 5 சோமனாகப் பசு புருஷன் 6 மெய்வான் 7 சேர்மன் இடைபயனை 8 சோமனின் 9 ஓஷதியை

எ. உன் பிரணவர்கள் ஐராதியேத சூரியனுள் 1. உன்னை கூலரும் காண மேல் கமந்து செல்லுவின்றன. அ. துகத் தடி கமக்குஞ் சந்தியுள்ள 1. கிருஷ்ணர்களை! இங்குவாரும் உன். கொடுமை நீங்கி மனங்கொல்லாமல் பிரமத்தைப் பெறுக்கும்கள்.

சு. நீ 1. வருணனின் கந்தம்பமாகும், கௌ. நீ வருண கந்தம்பத்தின் தூணாகும். கக. வருணனின் பாசம் 1. கட்டிப்பட்டுள்ளது. க. உ. அ.

உ. 1. புவித்தலைவனே! உன் எல்லா நிலங்களிலும் நீ முன் செல்லவும். பசுவை எவனும் உன்னைப் பார்சு காமமாகட்டும். கந்தர்வர்களும் உன்னைக் காணாமலாகட்டும். கொடுமை செப்தும் ஓசாப்புகளும் உன்னைக் காணாமலாகட்டும். கந்தர்வனும் கிசுவவகவும் உன்னை இம்மிக்க வேண்டாம்.

உ. தேவர்களுடன் நான் நன்கு செப்தும் 7. ஐஜமானன் விட்டு நிலைத்துக்கு 1. கருடனுய்ப்பறந்து செல்லவும். 9. ஐஜமானனின் மக்கள் மனிப்பவனாகும், உ. சத்தரு ஐயித்து செல்வமடையும் பசை சூன்னிய இன்ப மனமுக்கும் பாதையை நான்கள் அடைந்துளோம். எ. 10. மித்திர வருணக் கண்ணுக்கு நமஸ்காரம், மகத்தான

உ. கருத்த—சோமசபை

1 சோமனை 2 வனங்களின் மனிதர்களே 3 சோமனின் 4 உன் காமாபிஷ்டம். 5 சோமனே 6 புலங்களுடன் 7 ஆத்மாவின் 8 மனிதனே 9 சோமன் 10 பிராணபான பிரசாத தக்கு.

தேவனுக்கு வணக்கம். தூதரிலி துவஜன் தேவனுதன்
சோதிமகனாக ரூபியனுக்கு நீங்கள் காணுதெய்யுங்கள்.
இ. நீ வருவானின் வந்தம்பமாகும்.

க. நீ வருவான் வந்தம்பத் துணாகும்.

எ. வருவாபாசம், 1 அகிழ்த்துள்ளது. க. உ. க.

அதுவாகம் உச;

அதிதி சோமன்

க. நீ அக்கினியின் 1 ஆதித்தியத்தினாலாய், நான்
கிஷ்ணுவுக்கு உன்னை காடுகிறேன், நீ சோமனின் ஆதித்
தியத்தினாலாய், நான் கிஷ்ணுவுக்கு உன்னை காடுகிறேன்,
நீ அதிதியின் ஆதித்தியத்தினாலாய், நான் கிஷ்ணுவுக்கு
உன்னை காடுகிறேன், செவ்வமணிப்பவனே! நான் அக்
கினிக்கு உன்னை காடுகிறேன், நான் உன்னை கிஷ்ணு
வுக்கு சோமன் கொண்வரும் கருடனுக்கு உன்னை,
கிஷ்ணுவுக்கு உன்னை காடுகிறேன், உ. நமசிஷாஸ் மரி
பாஸத செய்யும் உன் சத்திகள் எல்லாம் பக்குந்தைத்
சூழவேண்டும், சோமனே! நீ செவ்வமணிப்பவன், கிசர்
மிரும் எழுச்சி செய்பவன், நீ ஆண்மைகளை அழிக்கா
மல் அகல்களின் துழையவும்.

நீ அதிதி வந்தானமாகும், உ. நீ அதிதியின் வந்தானத்
தினுட்காரவும், ச. நீ கிசத்தங்காக்கும் வருவான், நீ வருவா
னின் சேர்க்கைபாரும்.

இ. தேவ நட்பினின்ற எமக்குச் செவ்வமாகட்டும்,
தேவ சேவையினின்ற நான்கள் தனா வேண்டாம்.

உ. கருத்த—சோமனே! உனக்கு கலாசைத்.

1 சோமனின் 2 உன் கலாசைமையுண்டது. 3 அதிதியா
யுனாய்.

க. நான் பிராணனுக்கு உன்னை கொடுக்கிறேன்.
நான் உன்னை கிபாணனுக்குக் கொடுக்கிறேன், நான்
உன்னைத் 1 ததாபதனுக்குக் கொடுக்கிறேன், சத்திக்கு
நான் உன்னை கொடுக்கிறேன், திட தாதுக்கு நான் உன்னை
கொடுக்கிறேன், எ. உன்னை எவனு மனுக்களில்லை, நீ தேவச்
களின் பலத்தாலும் அனுச முடிவாத திடப்பலிஷ்டன், நீ
புன்மொழி பிரிபவன், புன்மொழி பரவாதவன், அ. திட
பபதி என் திட்கையைத் தொடாட்டும், நவபதி என்
நவந்தைத் தொடாட்டும், நான் திடந்தைத் துரிதமா
வாடாப்பவேண்டும், நீ என்னை எற்கொபலில் காங்க்கவும்,
க. உ. 60.

அதுவாகம் உரு.

உபதேசங்கள்

க. தேவருவ சோமனே! உன் ஒய்வொரு துளி
யும் நான் செவ்வத் துரிக்கும் இந்திரனுக்கோங்க வேண்
டும், இந்திரன் உனக்குப் பெருக்கவேண்டும், நீ இந்திர
னுக்காக பெருக்கவும், உ. நீ உன் கண்பர்களை செவ்வத்
சத்திபுடன் செழிமை பாக்கவும், தேவசோமனே! உன்
மொழியை எல்ல கலமுடன் நான் செய்தமுடிக்க வேண்
டும், உ. உனவு உபரிவ வாழ்க்கைக்கு ஒங்குத் செல்
வங்கள் கிரும்பப்படுகின்றன, சத்தியத் சொல்பவர்
எனக்கு நீ சத்தியமா கிருக்கவும், சோதிக்கு நமஸ்
காரம், சகத்திக்கு நமஸ்காரம்.

உ. கருத்த—சோமனை கிருந்தானியாய் வாயெந்த மரி
பாஸத செய்யுங்கள்.

1 கிசத்திக்கு.

ச. அக்ஷிபே! கிரத பதிபே! நீ கிரதங்கனின் கிரதபதிபாகும். எனது இந்தேகம் உன்னிசிருக்கவேண்டும். உனது தேகத்தின் திடம் எது உண்டோ அது என்னிலாக வேண்டும். கிருதபதிபே! கிரதங்காக்கும் எங்கள் இருவர்களின் கிரதமாகவும் ௫. அக்ஷிபே! உனது ருத்திர வடிவத்துடன் எங்களைக் காக்கவும். உனது அம் வடிவத்துக்கு சுவாஹா! ௬-௭. அக்ஷிபே! இரும்பு வெள்ளி, பொன்னில் சாய்ந்து, ரூபக வசித்து பெரிபதாரும் உன் வடிவத்தால், நான் 2கடும் மொழியைப் தூத்தி கோபச் சொல்லி நீக்கிடுமேன். சுவாஹா! ௮, ௯, ௧௦.

அதுவாகம் உக.

உத்திர வேதி.

௧. நீ எனக்கு தன் நிலையமாகும், நீ எனக்காகத் தாழ்த்தோர் சாணமாகும், நீ என்னை அவசியத்தில் காக்கவும், அவஸ்கையில் என்னைக் காக்கவும். உ. நான் என்னும் அக்ஷிபே உன்னை அறிபவென்றும்.

௨. இப்பூமியிலுள்ள அம்மொச அக்ஷிபிரான நீ ஆபுக என்னும் பெயருடன் வரவும். உனது தூய நாமம் எத்தாலும் துன்ப மாகாதது. அத்தூய நாமத்தால் நான் உன்னை தரிக்கிறேன். ௪. இரண்டாவது புவிமீதுள்ள

௩. கருத்து. சோமனைப்பற்றியவுடன் அதற்கு பசு கிரோதின் தேவதூதர்தான். அவர்களை வழிச்சு கிரதம் பென்னும் உபசரமான முத்தகையால் அவர்களை விவசர வேண்டும்

சோமனைப் பற்றுவதற்கான சாதனங்களின் பெயர் பகவ பழிச்செய்கின்.

1 மனம், ஆத்மா, 2 சத்தருமை. உயரிய அதிவு 3 சலத்தி துள்ள அனல் 4 புயியல்

அம்மொசக்கிவிபிரான நீ ஆபுக என்னும் பெயரோடு வரவும். கிரதருணமே உனது புனித நாமமாகும். 1 நான் அத்தால் உன்னை உபசரமாய் கொிக்கிறேன்.

௫. நீ பெண் சிங்கமாகும். நீ 3மலரினியாகும்.

௬. நீ பரந்து கிரியவும். பக்குத்தலைவன் உனக்குப் பரந்து கிரியட்டும். ௭. நீ நிலையாபுள்ளவன்.

௮. நீ திவ்யமாக இருக்கவும். தேவர்களுக்கு பிரகாசமாக இருக்கவும். ௯. இந்திரனோடும் முன்புறம் வசக்கரைய உன்னைக் காக்கட்டும். மனோ துரிதம், வலது புறம் பிதுருக்களுடன் உன்னைக் காக்கட்டும். அறிஞன் பின்புறம் உன்னை ருத்திரர்களுடன் காக்கட்டும். கிசவசர் மன் இடதுபுறம் ஆதித்திபர்களால் உன்னைக் காக்கட்டும்.

௧௦. நீ எதிரி ஐயிக்கும் பெண் சிங்கமாகும். சுவாஹா! நீ சந்தாப் பிரகாசனிற்கும் பெண் சிங்கமாகும். சுவாஹா! நீ சொல்வச் செழிப்பனிற்கும் பெண் சிங்கம், சுவாஹா! நீ ஆதித்திபர் ஐயிக்கும் பெண் சிங்கம், சுவாஹா! நீ பெண் சிங்கம். நீ திவ்ய பஜமானதுக்கு தேவர்களைக் கொண்டு வரவும். சுவாஹா!

௧௧. நான் உன்னைப் பொருள்களுக்கு நாமமிடுவேன். ௧௨. நீ கிசவாயுசாகும், புயிபைப் பலமுடனாகவும். நீ திடமாய் சாய்ந்துளாய், வானத்தைத் திடமாக்கவும். நீ இம்மைபற்று சாய்ந்துளாய். நீ கவர்க்கைதர் சத்திபுடனாகவும். ௧௩. நீ அக்ஷிபின் பஸ்மம் ௧௪. நீ அக்ஷிபின் பாமஅனுவாகும். ௧, ௨, ௧௨.

௧௧. சோமனைப்பற்றியவன் பவந்த அனல்வான பதிவான்.

1 உயரிய அதிவுள்ளவன் 2 உயரிய அதிவு 3 பெரிபவன் 4 என்னும் அப்படியாகிறேன்.

அதுவாகம் உள.

மேலும்கூறல்

க. அதிக மறையும் அறிஞர்களான நோதாநாகன் தங்கள் மனங்களைச் சேர்க்கிறார்கள், மனங்களைச் சேர்க்கிறார்கள், வழி யறியும் 2 அவனே கிப்போச் செயல்களை நியமனஞ் செய்கிறான். 3 நேவ சகிதரவின் தறி செத்த நாகும்.

உ. நேவனே! திவ்ய மொழிபுடன் 3 வசத்தைத் கொள்கையும்.

ஈ. நேவப் புழம்பெற்ற இருவரான நீங்கள் நேவர்களில் கொஷஞ் செய்பவர்கள்.

உ. 1 எமது தலைமையுப் பலர் அசைவுப் பெருஞ் செயல் கிரையு ஒருவன் எமக்குப் புனனாகவேண்டும். 2. கிஷ்டு இதன் மேல் தாண்டியுளான். அவன் தன் பாதத்தை 3 மும்முறை வைத்துளான். அதன் தனியில் அனைத்தும் சேர்க்குதலு.

க. மனிதனுக்குப் புழம்பெறும் 10 நீங்கள் பல, புரிப்பு 11 நற்புலில் பொழிபவர்களாகுங்கள். கிஷ்டு இவ் 12 கிருகங்களைத் தனித் தனியாய் தரித்தவான். அவன் 13 கத்தை எங்கும் கடர்களால் தரித்தவான். ஈ. நீங்கள் இருவர்கள் பக்குத்தை இங்கு வந்தவியில் செய்தகொண்டு இங்கு முன் வாகுங்கள். பக்குத்தை முன்புறம் கொண்டு வாகுங்கள். தயக்கவேண்டாம். அங்கு புவிவின் உபரத்தில் சம்புங்கள்.

1 பெருஞ் செயல் செய்வவர்கள் சோமனை செத்தின் எய் பலர்கள். 2 அறிவே 3 திவ்யமனம் 4 அறிவே 5 ஆதாரம் 6 மனம், ஆதார 7 சோமன் 8 சான் 9 மூன்று காலங்கள். 10 மனம், ஆதார 11 சந்தேசனில் 12 வானம்புவிவை.

யக்குங்கள்

35

அ. கிஷ்டுனே! எல்ல செவ்வங்களைச் சோதி அக் கதா சுகம், மகம் அல்லது வானத்தினின்ற நீ உன் 1 கை களை கிப்பிச் கொள்ளவும். வலது இடது புறத்தினின்ற எமக்களிக்கவும்.

க. என், வெருதாஞ்சென்ற மும்முறை பாதம் வைக்கும் பெருந் திவ்யம் கந்தாபனஞ்செய்யும்புகிசேரும் புறங்களை யனக்கும் கிஷ்டுவின் பெரிய செயல்களை கொழிப்பேன்.

உ. 2 நீ கிஷ்டு செந்நியாரும், நீ கிஷ்டு ஸுதகாரும்.

ஈ. 1 நீங்கள் கிஷ்டுவின் வாயின் இரு முகங்க ளாகும். 2 உ. நீ கிஷ்டுவின் கிளை முகியாரும், நீ கிஷ்டுவின் இவையாரும். என் கிஷ்டுவைக்கு உன்னை காரெனென். க. உ. ஈ.

[உகம் அதுவாகம் பார்க்க]

அதுவாகம் உஅ.

யக்குங்கள்

க. நீ உன் பவத்தை கிரியும் வகைபொல் கந்தா டிக்கவும். நீ பெரிய அசைபொல் உன் கையாட்களுடன் வாகும். நீ தரித வகை கிரி அம்புகளை எப்பிரிப்ப. உன் உரிய அம்புகளால் அக்கர்களைக் குத்தவும்.

உ. கருத்த—சோமனை சொம் என்னும் வானத்தின் தரிக்கும் திவ்ய புருஷனின் கையாலும் அவன் காலம் பாத னின் குணங்களும் இங்கு காணவாம்.

1 சாதனங்களை கிப்புகிறுப் 2 சோமன் எயப்பவன், 3 பவ ளாகும், 4 மனம்—ஆதார 5 சோமன் பத்துபவன் 6 சோமனை 7 சோமன்

உ. உன் கழல் கவாலைகள் வேதமாய் விழுவின்றன. கண கணவென உன் கோபத்தோடு அச்சவாலைகளை யுத சரிக்கவும். அக்வினியே! கட்டன்னியினுள்ள உன் கணல் கவாலைகள் எரி சுடர்களை எங்கும் பரப்புவின்றன.

உ. நீ துரித வேகத்துடன் தூதர்களை யனுப்பவும். அருகிலும் தூரத்திலும் நீமை புரிபவனிடமிருந்து நீ இச் சனத்துக்கு நவகுதக் காப்பனாகவும்.

1 அக்வினியே! எத்தனையும் எங்களை உன்னிடமிருந்து அழித்தாமலிருக்கட்டும்.

உ. 2 அக்வினியே! நீ எழுச்சிபராகவும். நீயே எங்கும் பரவவும். கூறிய அம்புள்ளவனே! என் சத்துருக்களை எரிக்கவும். கவாலைபுள்ளவனே! நீ நீமை செய்பவனை காய்த்த புல்போல் கன்கு எரித்து கிடவும்.

இ. நீ எழுச்சிபராகவும். பகைவர்களை எங்கனிடமிருந்து தூர்த்தவும். அக்வினியே! உன் திவ்ய பலத்தைப் புலனாக்கவும். எதிரி துண்டும் வேதனைகை வேக குன்னியமாகக்கவும். உறவு உறவில்லாத பகைவர்களை வெறுத்திடுகவும்.

உ. அதி இளைஞனே! இப்பிரமத்துக்குப் புத்தியுடையவன் 3 உன் பெரும் மனத்தை அறிவருள். புகழ் பொருள் எல்லாப் பிரிய நான்களு மவனுக்காகும். கருவியின் கதவுகளைத் திறந்து—அவன் காட்சி பாக்குபுரான்.

எ. அக்வினியே! நித்திய அகிபுடன் துதியோடு தேவ வாழ்க்கையில் உன்னை இன்பமாகக் காடுபவன் பொன் பொருள் நிறைந்த அவன் நான்கள் எல்லாம் இன்பமாகவேண்டும். அதனே அவன் கிருப்பமாகட்டும்.

அ. உனது எல்ல மனத்தை நான் காடுகிறேன். நீ பதில் வனிப்பது போல் உச்ச கோஷஞ் செய்கிருப். நீ

1 நானே 2 சூயதமே 3 சூயதத்தின்.

அருமையும் இக்கானம் உன்னுடன் இசையட்டும். நான்கள் உன்னை எல்ல குதிரை எல்ல இரதங்களுடன் அலங்கரிக்க வேண்டும். நீ எங்களில் தினந்தோறும் சுதந்திரங்களை ஆதரிக்கவும். உ. அனைவரும் இங்கு இருளில் பிரகாசமாகவும் உன்னை துரிதமாய் தினந்தோறும் காட்டும். எவ்வளவு மனித மேன்மைக் குயாமாகும் உன்னை அது எரிக்கட்டும். ௧௦. அக்வினியே! எல்ல குதிரைகளுடன் பெரும் மிகுந்து திவ்ய சதத்தோடு உன்னைச் சேர்பவனை நீ காண்கியும். உனக்கு முழுக்காய் இன்ப வாயேற் பணிப் பவனின் கண்பனாகும் நீ.

௧௧. 1 நான் பந்துதவம், பாக்களால் பெரிய பகை வரை நுழித்துனேன். அப்படி நுழிக்குஞ் சத்தி எனக்கு 2 பிரதா கொளதமனிடமிருந்து வந்தனது.

3 வேளாதாலே மிக்க இளைஞனே! நீ அதி அறிஞன். இவையும மனமுள்ளவன். நான்கள் இவ்வசனத்துக்குச் செவி வாய்க்கவும்.

௧௨. அறிஞனே! அக்வினியே! கிழிப்புடன் வேகமாய் வரவளித்து சோர்வு சத்துரு குன்னியமாய் எஞ்சலமழி புறம் 4 வினது பாலகர்கள் இங்கு தம்மிடங்களில் குவிந்து எங்களைக் காக்கவேண்டும்.

௧௩. அக்வினியே! 1 பாலகர்கள் இருளான 3 மாமதே வனை அறிந்து அவனைப் புன்மையினின்று சட்சித்தனார்

௨. 4 கிவவே தேவனான அவன் இச்சகிருதங்களைக் காத்துவான். இம்மை நான்கும் எதிரி இம்மிக்க முடியவில்லை.

௧௪. நான்கள் உன்னுடன் இளைந்து உன் துணை போடு உன் தனிமையின் கீழ் திடத்தை யடைபவனின்

1 பஞ்சு கர்த்தா 2 சட்டர்கள். 3 பல மந்தவனை 4 கிவ தேவனான அக்வினியென்று மாயுதம்.

மும். சத்திய வேலை! எங்கள் இரு விருப்பங்களை நிறைவேற்றவும். அச்ச மற்றவனை! அதை உடனே செய்பவனும்.

கடு. அக்கினியே! இச்சரித்துடன் எங்கள் உன்னை நாடுவோம். உனக்குக் கூடும் விதேமத்தை ஏற்கவும். தூஷணன் துஷ்டர்களை தடுக்கவும். எங்கள் நிறைபவனை! எதிரி, ஏதாவன் என்னது செய்பவனிடமிருந்து என்னைக் காக்கவும்.

கக. என் அக்கர் அழிக்கும் அவதத்தைப் பற்றி இறேன். என் வெரு விராவ எப்பனிடஞ் சாணமடைபச் சென்றுகிறேன். அக்கினி எங்கள் அளிப்புணரால் எழுச்சிவாசி நன் அம்பைக் கூற செய்து என்னை இம்மை நிலின்ற இரவு பகல் காக்கவேண்டும்.

கஎ. அக்கினி பெருஞ்சோதியுடன் பிரகாசிக்கிறான். அவன் எல்லா விவயங்களை நன் மகத்தால் விளக்குகிறான். அவன் தில்ப ருன்னியம் நீய மாயைகளைத் தொலைக்கிறான். அவன் அக்கர்களைக் கொல்ல நன் ஆபுதங்களைக் கூறுக்குகிறான்.

கஅ. அக்கினியின் கோஷங்கள் சோதிக்கு அக்கர்களைக் கொல்ல கூரிய ஆபுதங்கள் விளம்பிபுள். பலத்தின் உற்சாகத்தில் அவன் வெடித்துவான். நேவருன்னிய எதிநிலன் அவனை அடக்க இயலாத. க. உ. கச.

[சஉ-ம் அதவாகம் பார்க்கவும்.]

உஅ. சூத்தா—சத்தரு சந்தாரம் பெண்ணும் யக்கும் சிறப்புநிபுணன்.

1 கிள்.

அதவாகம் உக.

[உஉ-ம் அதவாகம் தொடர்ச்சி]

மொழி யாகம்.

க. என் சகிதாத் துண்டெனில் பூஷண புருஷனால் அக்கினி கைகளுடன் உன்னைக் கொடுக்கிறேன். நீ ஆபுதமாகும். நீ சத்தரு ருன்னியன்.

உ. இராட்சதர்கள் குழப்பப்பட்டுளார்கள். நீமை புரிபவர்கள் சுற்றப்பட்டுளார்கள். இங்கு என் இராட்சதர் கழுத்தைப் பதுக்கிறேன். உ. இங்கு என் எங்களை வெறுப்பவனை எங்கள் வெறுப்பவன் கழுத்தைத் தாண்டுகிறேன்.

ச. என் சோதி வானம் சகத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன். இ. பிறருக்கள் அமரும் உலகம் புனிதமாயிருக்கட்டும்.

க. நீ பவமாகும். எதிரிகளை எக்கனிடமிருந்துத் தடுக்கவும். எ. நீ பிறருக்கள் பிடமாகும். அ. சோதி மயத தாக்கவும், வானத்தை கிப்பவும், சகத்தை நிலைவாக்கவும். க. திபுதான மாருதன் உன்னை நிலையான மித்திர வருண தர்மத்துக் கிடைத்து வைக்கட்டும்.

கௌ. என் பிரமம் ஐயிக்கும் உன்னை சுத்திரம் ஐயிக்கும் உன்னை சுற்பிரகாச, செல்வச் சிறப்பு ஐயிக்கும் உன்னை எங்கும் வகிக்கிறேன். கக. நீ பிரமத்தைப் பல்முடனாக்கவும், சுத்திரத்தைச் சத்திபுடனாக்கவும், செல்வச் செழியினைப் சிறப்புடனாக்கவும்.

கஉ. புனியே வானமே! செய்வால் நிறைந்துகொள் ருன்கள்.

1 சபைய 2 உலகமாவ 3 புனியின் சத்தாரும், 4 கைக்கு ஐயித்தவிக்கும் 5 புனியிதன்வகையே

கக. நீ இந்திரன் சிலயமாகும். 1 சிகவஜன சிழவாகும். 2 ச. மொழி விரும்புவனே! இந்த எமது மொழிகள் திட ஆபிரகாடாகும் உன்னை திடஞ்செய்த உன்னை எங்குஞ் குழட்டும். அவைப் பிரியமணிப்பவை யாகட்டும். 3 ௫. நீ இந்திரன் இழையாகும், இந்திரனின் சிறு முனை யாகும். 4 க. நீ இந்திரனின் இசைபுள்ளவன். 5 எ. நான் உன்னை 1 இந்திரனுக்கு நானெனேன். 6, ௭, ௮.

அதுவாகம் ௨௦.

கோஷம்

க. நான், அரக்கர் அழித்த நரசங்குலிக்கும் வைஷ்ணவ மானவந்தைக் 1 வெல்லுகிறேன்.

உ. நான், சமான் அல்லது சம குன்னியன், கிரோதமாய் சாய்த்துள்ள சீர்குலைக்குஞ் சாதனத்தை இங்கு 2 எடுத்தெனிகிறேன்.

௩. நான், சமான் சமான்மற்ற எமது 4 செனகன்ப குன்னியன் இங்கு விதைக்கிறேன்.

௪. நான் வெடுதலைக் 7 கையத்திரி சந்தராக் ஐயித் தனேன். ௫. இங்கு இருப்பதென்ன? 6 பகவான இது எமதாகட்டும். ௭. எங்கள் துவேஷிகளைக் கொல்லும் நீ, கிராடாகும். எங்கள் எதிரிகளைக்கொல்லும் நீ, சாம் தாட்டாகும். சத்தருவைக் கொல்லும் நீ, சவராட்

௮. எருத்த—சோமன் பந்தபவன் சதம் பெண்ணுங் சைவையே பனம் போதாதுக்கு நானெனேன்.

1 சைவ சைத்திரி 2 பலத்துக்கு. 3 விவரபக மானவந்தை 4 பிரகாச மாக்குகிறேன் 5 நரசமாக்குகிறேன் 6 சாஜ மந்திரை 7 அநியை 8 கிரானே

டாகும்; சிகவ அழிப்புக்களை பொழிக்கும் நீ, சிகவராட்டாகும்.

௯. நான், அரக்கர் கொன்று அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களைத் 1 தெனிக்கிறேன். ௨. நான், அரக்கர் கொன்று அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களைப் பொழிக்கிறேன்.

௩. நீ பலமாகும், எதிரிகளை எங்களிடமிருந்து தடுக்கவும், தீயோர்களைத் தடை செய்யவும்.

௪௦. அரக்கர் ஒழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களை நான் 1 இங்கு மங்கு மாக்குகிறேன். ௨௧. அரக்க பொழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களில் நான் ஆகுதி செய்கிறேன்.

௨௨. அரக்க பொழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான 1 இரண்டை நான் தீயே நாய்க்கிறேன்.

௨௩. அரக்க பொழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான இரண்டை நான் சூழுகிறேன். ௨௪. அரக்க பொழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான இரண்டை நான் இங்கு மங்குமாக்குகிறேன். ௨௫. அரக்கர் ஒழித்த அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான இரண்டை நான் மூங்கு வைக்கிறேன்.

௨௬. பெரு மாயுதத்தால் நீ 3 பெரியவகுபுளர்ய்; 4 பெரிய வாக்ருடன் 5 இந்திரனுக்குக் கோஷஞ்செய்யவும். ௬, ௭, ௮.

௨௦. எருத்த—யக்ருசந்தர சத்தரு சந்தார கோஷஞ் செய்கிறேன்.

1 பிரகாசமாக்குகிறேன், 2 கிராமே 3 விவரபக மாக்குகிறேன் 4 ஆபதம் கிரகாரகம் 5 திரானே 6 திடத்துக்கு.

அதுவாகம் ௩௧.

யக்ஞாஸ்கம்

௧. நீ 1மிரிபவன், வசித்துச் செல்பவன். ௨. நீ அமி சமப்பவன், ௩. நீ இனியன், நீ அறிஞன். ௪. நீ விசுவமறிபுந் தாதன். ௫. நீ கவிப் பாவ உபசனாகும்.

௬. நீ அங்காரி, பம்பாரிவாகும். ௭. நீ நாடுபவனின் உதவி தேடுபவன். ௮. நீ ஒளிபுள்ள மார்க்குபவன். ௯. நீ அரசனாக இருக்கவாகும். ௧௦. நீ மனிதர்கள் மூன்றா சாய்வதர்க்காரும் சுத்தச் செயலோன்.

௧௧. நீ மேகமான உங்கிராகும். ௧௨. நீ பரிசு பாத இருதயப் பக்குவஞ் செய்பவன். ௧௩. எவன் கோதி கவர்கமோ எவன் விடு சத்திய சொருபமோ அவனே நீயாகும். ௧௪. எவன் ஒளி பிரமமோ, விடு கவர்கமோ அவனே நீ. ௧௫. நீ ஒரு பாதமுள்ள அருளுகும்.

௧௬. அக்ஷிபே! நீ வானத்தின் விபரபகனாகும். உன் கோசமுதத்தோடு என்னைக் காக்கவும். என்னைத் திருப்தி செய்யவும், என்னை இம்மிக்க வேண்டாம். ௧. ௨. ௩.

அதுவாகம் ௩௨.

வேதி மகிமை

௧. கோமனே! நீ எங்கள் அல்லது அந்நியர்களுள் வரும் துவேஷத்தினின்று நீ நிறம்படக் காப்பவன், கவாஹா! துரிதன் பெயரின் சேர்க்கையை இன்பமா யனுபவிக்கட்டும்.

௩௩. கருத்த, யக்ஞ சாதனமான ஒவ்வொரு செயலுய் என்னை அயற்சின் குறு குணங்கள் இவ்வதவாகம் உதம்.

1 யக்ஞாஸ்கம்.

௨. இங்கு அக்ஷிபே! எமக்கு இடக்கை யளிக்கவேண்டும். அவன் எங்கள் முன் சத்துரு கிதைத்துச் செல்ல வேண்டும். ௩. அவன் எதிரிகளை இன்பத்துடன் ஐயிக் கட்டும். போரில் பொருளை வெற்றிக்கு அவன் அடை யட்டும்.

௪. விஷ்ணுவே! உன் பாதத்தை நீ விரிவாய் வைக்கவும். நீ நாங்கள் வகிக்க விரியும் நிலைபத்தை யளிக்கவும். பெயரில் சன்ம வந்தானமுள்ள நீ பெய்யைப் பருகவும். பக்குபதிவைப் பெருக்கவும்.

௫. வழியறியும் சோமன் சென்றுகொள். அவன் சத்திய மூலநிலைபத்தி துட்கார தேவ வரசத்தை யடைகொள்.

௬. நீ அநிதி பீடமாகும். ௭. நீ அநிதி நிலைபத்தி மைர வேண்டும்.

௮. இந்த தேவசகிதா உங்கள் சோமனாகும். அதைக் காக்கவும். அது உன்னை நீங்கவேண்டாம்.

௯. கோமனே! நீ தேவர்களுக்கு தேவனாய் நீ சென்றுவாய். நான் பிரசாபுடன் செல்வச் செழிப்போடு மனிதனுக்கு மனிதனாகுகொள். ௧௦. தேவர்களுக்கு, எமக்காரம், பிதருக்களுக்கும் வணக்கம். ௧௧. நான் இங்கு வருவா பாதத்தினின்று பிரியவேண்டும். நான் கவர்கத்தில், வைகவாநா கோதியில் நோக்கட்டும்.

௧௨. அக்ஷிபே! நீ விரதபதிவாகும், நீ விரதம் களின் விரதபதிவாகும். ௧௩. உன்விதான் என் தேகம் இங்கு என்னிகாவேண்டும். என்னிதான் உன் தேகம் என்னிதற்கு இருக்கவேண்டும். ௧௪. விரதபதியே! விரதம் செய்யும் எங்கள் கிருதங்கள் நிறைவேறட்டும். ௧. ௨. ௩.

௩௩. கருத்த—யக்ஞ முக வந்தான மகிமை.

அதுவாகம் ௩௩.

சேடி கோடிதல்

௧. நான் நிலவற்றால் தாண்டியேன், நான் வேறு நிலவற்றை அணுகவில்லை. ௨. நீ தூதத்தைவிட அருகி னுள்ளதை கிட, தூதன் என நான் உன்னைக் கண்டேன். ௩. நான் வைஷ்ணவமான உன்னை தேவயக்ஞத்துக்காக நல்வரவு செய்கிறேன். ௪. தேவ சகிதா, தேனூல் உன் னைத் தனைக்கட்டும். ௫. ஒஷதியே! நீ 2 அதைத் தரக்கவும் ௬, கோடரியே! நீ 3 அதை இம்சிக்காதே. ௭, உன் உச்சி யால் சோதியை மெயவேண்டாம். ௮வரால் வானத்தை இம்சியாதே, வையகத்துடன் இணையவும், ௮. வணப் பதியே! நீ ஆயிரங் கிளைகளோடு வளரவும், ஆயிரம் பிரிவு களுடன் நான் வளரவேண்டும். ௯, இம்சைபற்ற இக் கூரிய கோடரியால் கனம் பெரும் குணக்குவியலுக்கு வரும் நீ, செய்வத்தை யளிக்கவும். ௧௦, ௧௧, ௧௨.

அதுவாகம் ௩௪.

புபந்தாபனம் 1

௧. நான் பூமிக்கு உன்னை, சோதிக்கு உன்னை காடு கிறேன். ௨. பிதுருக்கள் அமரும் உலகம் புனிதமாயிருக் கட்டும். ௩. நீ பலனாகும் நீ எதிரிகளை எங்கனிடமிருந்து தடுக்கவும். சத்துருக்களைத் தடை செய்யவும். ௪. நீ பிதுருக்களின் விலயமாகும். ௫. நீ அணுகுவதற்குச்

௧௩. கருத்த—யக்ஞபுருஷன் வளத்திலுள்ள செடிசொ டுகளை தன் உபயோகத்துக்கு பயன் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

1 நில செடி மரங்களால் 2 யக்ஞத்தை 3 செடி செடிதனை, 4 வச்சிராயுத ஸ்தாபனம் 5 அறிஞர் அடைக்கலம்

புபந்தாபனம்

45

கவையாகும். தலைவர்களின் தலைபன். மரம் உன்னை ஏறும். அதன் மேன்மையில் நீ கவனமாகவும்.

௬. தேவசகிதா உன்னைத் தேனூல் தனைக்கட்டும். ௭. சுற்பழங்களுடனாகும் வணப்பதிகளுக்கு நான் உன்னை காடுகிறேன். ௮. நீ சோதியைத் தாங்கவும், வானத்தை நிரப்பவும், உன் மூலத்தால் நிலத்தை நிலையாக்கவும்.

௯. துரிதமாய் பல ஆயுதங்களுடன் சனங்கள் வசிக்கும் உனது வாகங்களில் நான்கள் வர விரும்புகிறேன்.

2பாம் கிஷ்ணு பரவும் பாதத்தின் பெரிய நடை போகாமாகின்றது. ௧௦. இந்திரனின் சத்திய நண்பனாய் கிஷ்ணம் கிணக்கும் கிஷ்ணு செயல்களை நோக்கவும்.

௧௧. அறிஞர்கள் கிஷ்ணு பரம்பதத்தை சோதியில் விறையுங் கண்ணப்போல் சதாகாலம் காண்கிறார்கள்.

௧௨. பிரமம் ஐயிக்கும் உன்னை சுபத்திரம் ஐயிக்கும் உன்னை சுபத்திரை, பொருள் ஐயிக்கும் உன்னை, நான் முன் கொடுத்தாகிறேன். ௧௩. பரமத்தைப் பலமுடனாக்கவும், சுபத்திரத்தைச் சத்திபுடனாக்கவும், பிரசையை திடமுட னாக்கவும், ஒங்கும் பொருளைக் குறிக்கவும். ௧௪. நீ பூர்ண மாகக்கப்பட்டுனாய், தேவ கூட்டங்கள் உன்னைப் பூர்ண மாக்கட்டும். திரவியப் பெருக்கும், மனிதர் சபைகளும் பஜமானனைப் பூர்த்தியாக்கட்டும். ௧௫. நான் வான வாயில் உன்னை மர்மமாய் வைக்கிறேன். ௧௬, ௧௭.

௧௪. கருத்த—சோமன் பந்தாபனம் ஆயுதத்தரிக்கவேண் டும்.

1 இனிய செயலால் 2 மனிதனை. 3 வச்சிராயுதத்தை.

அதுவாகம் ௩௫.

அவ்வெழுத்தி

௧. நான் முயற்சிக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ௨. நீ துன்புபவன்.

௩. அறிஞர்கள் அவையுள்ளேர் அமா புருஷர்கள் 4தேவர்களை யணுகியுளார்கள்.

௪. பிருகஸ்பதியே! செல்வத்தைப் பாதுகாக்கவும்.

௫. உனது 3அவியங்கள் இனிய கவையுடனாக் கட்டும்.

௬. தேவ துஷ்டரயே! எங்கள் வரச்சொன் இன்பமாக்கவும்.

௭. செல்வர்களான 4நீங்கள் திரவாகுங்கள்.

௮. நீ 5அக்கினி சன்மஸ்தானமாகும்.

௯. நீங்கள் 6இருவர்களும் வீரம் விரைபவர்கள்.

௧௦. நீ 7ஊர்வியவாகும். நீ 8ஆபுசாகும். நீ 9புரா வகவாகும்.

௧௧. 10செய்யால் நனையும் நீங்கள் வீரனைப் புலனாக் குங்கள். ௧௨. காயத்திரி சந்தம், திருஷ்டே சந்தம், ஜகதி சந்தமுடன் தோன்றுங்கள்.

௧௩. மாகற்று இனையும் வாகசர்களாய் ஒரு மன முன்னவர்களாய் எமக்காகுங்கள்.

௧௪. எல்லாமறிபவனே! பக்கும், பக்குபதியை இம் கிக்கவேண்டாம். இன்று எமக்கு நீங்கள் மக்களகார்க ளாகுங்கள்.

1 வந்திரபுத்ததை 2 திவ்யமானவத்தை 3 திவ்யமென் 4 சனமும் சைபக்குதழைப்பவனும் 5 சைபயே 6 சைபயும் சைபக்குதழைப்பவனும் 7 சைப 8 சைபவாதண்டாகும் வந்தை 9 சைபவய வாக்கும் வீரன் 10 தேஜசன்.

சனங்களை ஹினை

47

௧௫. 1அக்கினி அக்கினியில் துழைத்தகாசினான். சிஷியின் மகனான அவன் பெரிய அரசனாகும். நான் 2உனக்கு 3சுவாஹா கிருத பிரமத்துட னனிக்கிறேன். 4தேவபரகத்தை நீ பாழாக்காதே. ௫. ௬. ௭.

அதுவாகம் ௩௬.

சனங்களை ஹினை

௧. நான் 1உன்னைப் பற்றுகிறேன். ௨. 3தேவ அய்யே, நான் உன்னை சந்திப்பதின் பாசத்தால் பற்று கிறேன். ௩. 4மனிதர்களை அஞ்சாதே! ௪. 5சலங்க ளுக்கு உன்னை ஓடிதொகுக்கு உன்னை நான் 6பிரோசுழித் திறேன். ௭. நீ சலங்கனின் சந்தைப் பருகுபவனாகும்.

௮. திவ்ய சனங்களே! நீங்கள் 10அனைச் சவையுட னுக்குங்கள். தேவர்களுக்கு அநி ருசி அவிவமாய்ச் செய் யுங்கள். ௯. பிரானன் வாயுவோடும் அங்கங்கள் பக்குச் சொர்க்கையோடும் பக்குபதி ஆகியுடன் சேரட்டும்.

௧௦. 11நீங்கள் 12செய்யால் நனந்து 13சவையப் பாது காகுங்கள்.

௧௧. செல்வர்களே! நீங்கள் பிரியமுடன் 14பக்கு பதிக்கு ஆகிரியமாக வேண்டும்.

௧௨. கருத்த—சோமன் பற்றிய வீரன் சைபுடன் சேர்த்த வன்மையென்று மனனை உண்டாக்கவேண்டும்.

1 வீரன் 2 சைபுக்கு 3 வன்மையே பவிக்கும் பவத்தடன் 4 திவ்யபாசத்தை. 5 ஆபுதத்தை 6 திவ்யத்தத்துச் செல்ல மாகுதியே 7 சந்தரு மனிதர்களை 8 பவ மந்தவர்களுக்கு 9 பவன் செப்கிறேன் 10 ஆபுதத்தை 11 மனிதர்களே 12 தேஜ சன் 13 பவார்களை 14 போர்ப்பதிக்கு.

கௌ. விரியும் வானமே! காத்துடன் இளைந்து இந்த
1 அவி சீவனோடு நாடவும். அத்தேகத்துடன் இளைப்பவும்.
விரித்து எங்கும் விவரபகமாதி பக்குபதியின் பக்குத்தே
ஜயமுடனாகவும்.

கக. 2. புவி பரிசிப்பினின்று பாதுகாக்கவும்.
கஉ. விவரபகனே! உனக்கு கமல்காரம். கஉ. எதிர்ப்
பற்றவனே! பிரகை, பொருள் பெருக்கு செய்போட்டத்
துடன் 3. மூன் வரவும். கச. சலங்கனே! சுத்தர்க
னே! சுத்தஞ்செய்யும் நீங்கள் தேவர்களைக் கொண்டு
வாருங்கள். சுத்தமான நோக்கன் உங்களைத் துரியமாத
உங்களில் துரியமாதவேண்டும். க. உ. அ.

அதுவாகம் உள.

சுந்தரம்

க. உன் வாகுப் பெருகவேண்டும். உன் பிரா
ணன் பாவவேண்டும். உன் கண் ஒங்கவேண்டும். உன்
செவி வளவேண்டும். உ. உன் பிராணங்களில் பாயும்
உன் கண்ணில் அடைபும் உன் செவியில் சாயும் குரு
மானது உன்னிலுள்ள கொடுமையும் அதன் கடுமையு
மோங்கவேண்டும். அது 7 இடனும் சுத்தமாகவேண்டும்.
க. உன் கொப்பூழ் ஒங்கவேண்டும். உன் குதம் பெருக
வேண்டும். ச. உன் கால்கள் சுத்தமாக விருக்கட்
டும். இ. சலங்களுக்கு சுவாஹா! ஒள்குதிக்கு

உச. எருத்த—சோமன் மிரப்புகள் மகா ஜயக்கவி
துணையெய் வரவேண்டும்.

1 திரை 2 அந்திரமே நான் புவிமீது விழாமல் 3 பிரை
ருக்கு 4 ஊங்கனே 5 போர்வோகன். 6 வக்கு சுத்தரவின்,
7 இவ்வாயுத்தரம்.

சுவாஹா! பூமிக்கு சுவாஹா! இரவு பகலுக்கு சுவாஹா!
க. செடி கொடியே! அவனைப் பாது காக்கவும்.
க. 1 கோடரியே! அவனை இம்சிக்கவேண்டாம்.

அ. 3. இராட்சதர் பங்காரும். க. நான் அரக்
கர்களை ஆழ்ந்த அந்தகாரத்துக்கு அழைத்துச் செல்லு
கிறேன். கௌ. எங்களை வெறுப்பவனை காங்கள் வெறுப்
பவனை அதன் அந்தகாரத்துக்கு நான் அழைத்துச்
செல்லுகிறேன்.

கக. நான் உன்னை உணவுக்கு நாடுகிறேன். கஉ.
வானம் கவையமே! செய்யால் கவர்க்கு கொள்ளவும்.
கஉ. இம்சிக்காமல் கிரவனர்ப்புடன் செல்வமளிக்கவும்.
கச. 3. விரிவானத்தின் வழியாய் செல்லவும்.

கஉ. வாயுமே! இன்பத் துளிகளை ருசிக்கவும்.
சுவாஹா! கக. 7 மருத்துக்களின் பிரகையான நோகர்
தவ பபவர்களுக்குச் செல்லவும். க. உ. க.

அதுவாகம் உஅ.

உபதேசம்

க. உன் மனம் மனத்துடன் பிராணன் பிராண
னுடன் சோட்டும். உ. 9 செய் கிறையும் இந்த அவி
தேவப் பிரிபமா விருக்கட்டும். சுவாஹா! க. 10 இவ்வி
ளின் பிராமணன் 11 ஒவ்வொரு அக்கத்திலும் கவக்கப்
பட்டும்.

உஅ—செருத்த. அசை சுத்தருக்கினின்று நீக்கி அசை உ
அதிமையடைபடுவோம் மென்பதே இவ்வதவாச சோக்கம்.

1 சுத்தருவி லுபுதமே. 2 பக்கு சுத்தரவை 3 சுத்தருவி
4 வானம் கவையத்திலுள்ள 5 பிராணன், 6 விவரபகனே, 7 பவக்
கின் 8 உபரிய அதிஷ்டருக்கு 9 திடம் 10 கவையின் 11 கமது.

ச. 1தேவ தவஷ்டாயே! யெரு பக் நீங்கள் ஒரு
2சோமரூபமாகும்பகம் உனக்குச் 3சித்தஞ் சேர்க்கப்
பட்டீம.

நீ4 தேவர்களில் செல்லும் பொழுது உன்மீது
தாய் தந்தை கண்பர்கள் இன்பமாகவேண்டும்.

இ. நீ ஸ்ரீ பாகும்.

க. அக்மினி உன்னைப் பக்குவமாக்கட்டீம். ஏ.
5சலங்கன் ஒன்று சேர்ந்தன. அ. நான் காந்தின் கழ
னுக்கு பூஷணனின் பாபச்சதுக்கு சலங்கனின் பெருக்
ருக்கு செடிசெடி. நிறப்புக்கு உன்னை காடுகிறேன்.

க. 7செய்யின் பானர்களை! செய்கைப் பருக
வும், சத்தின் சாய் பருகுபவர்களே! சத்தைப் பருகவும்.
சு. நீ வானத்தின் அவிபாகும்.

கக. சவாஹா! நான் வானத்துக்காக உன்னை
காடுகிறேன்—கஉ—கஉ. திகைசன், உபதிகைசன் அக்கம்
பக்கத் திகைசன், உச்ச நீச திகைசனுக்கு சவாஹா!
கச, திகைசனுக்கு கமல்காரம். க. உ. சு.

அதுவாகம் உக.

சூக்து—விருப்பக்

க. 9நீ கடலை அணுகவும், சவாஹா! வானத்தை
அடைபவும், சவாஹா! தேவ சவிதாவை யதாரிக்கவும்.
சவாஹா! இரவு பகலை நாடவும் சவாஹா! மித்திரன்

உஅ.—சோமனை எயிலனர்களுக்கு உபதேசம்.

1 திவ்யமாய் பொருள்னைச் சேர்ப்பவனே 2 கள்ள
சுண்டனையும் ஒன்று சேர்த்த ஒரே சொருபமாகும்பகம்
3 அறிவு 4 மனிதனே 5 எனக்கன் 6 ஒன்று சேரும் 7 தேவ
நின் வன்மைமையப் பருகுபவர்களே. 8 சம்ப 9 கிரே.

வருணனை நோக்கவும், சவாஹா! சோமனைச் சேரவும்,
சவாஹா! யக்குத்தை யணுகவும், சவாஹா! சந்தம்
கருக்குச் செல்லவும், சவாஹா! வானம் பூமிக்குப் போக
வும், சவாஹா! வான மேகங்களைச் சேரவும், சவாஹா!
அக்மினி வையகவாசனை அணுகவும் சவாஹா!

உ. நான் 1சலங்கனுக்கு உன்னை, செடி செடி
கருக்கு உன்னை! காடுகிறேன்.

உ. 4நீ மனம் இருதயத்தை எனக் களிக்கவும்.
ச. நான் தேகம், சர்மம், முகம், பேரனை அடைப வேண்டும்.

இ. 1நீ சோக ரூபனாகும், எங்களை வெறுப்பவனை
காங்கள் வெறுப்பவனை நீ துக்கமுடனாகவேண்டும்.

க. இரவுகளை வருணனே! உன் ஒவ்வொரு
ஆட்சியினின்று எங்களை விடுதலியாக்கவும், வருணனே!
சலம், பசுக்கள் வருணனுடன் எந்தெந்த ஆணியினின்று
காங்கள் பிரமாணஞ் செய்தனோமோ அந்தந்த ஆணியி
லின்று எங்களை விடுதலியாக்கவும். க. உ. சு.

அதுவாகம் சு.

நீங்கள்

க. இச் சலம் அவி மிருத்தது, தேவ யாகம் அவி
கிறாத்தது, அவன் அவி மிருத்தது ஐயிக்காடுகிறான். சூரி
யன் அவி கிறாந் திருக்கட்டீம்.

உ. நான் நினைத்து நிலயமுடனான அக்மினி பீடத்
தில் 1உக்கனை வைத்துனான். நீங்கள் பிரியத்துக்குப்
பிரியமுடனாய் எனக்குப் பிரியத்தை யளிப்புகள். உ. 8நீ

சு. கருத்த—சோமரூபர்களுக்கு சூக்து

1 சாத்தத்துக்கு 2 கிரத்தை 3 புதியை 4 ஈசனே 5 நன்
மனே 6 யாவமே. 7 நகர சுண்டனை 8 மனிதர்கள்.

கள் ¹இந்திராக்கினியின் பாகமாகும். நீங்கள் ²யித்திர வருண பாகமாகும். நீங்கள் எல்லா தேவர்களின் பங்காரும். ௪. நீங்கள் யக்ஞத்தில் கவனமாயிருங்கள். ௧. ௩. ௧௨.

அதுவாகம் ௪௧.

சோமன்

௧. நான் இருதயததாக்கு உன்னை, மனத்துக்கு உன்னை சோதிக்கு உன்னை, சூரியனுக்கு உன்னை—நாடு கிறேன். ௨. யக்ஞத்தை உயரமாய் எழுச்சிபாக்கவும், நீங்கள் யக்ஞங்களை தேவர்களுக்கு நடத்தவும். ௩—௪. அரசனான சோமனே! இங்கு வரவும், இறங்கவும், அஞ்சாதே. ௫. நான் உன்னை இம்சிக்காம விடுக்கட்டும். ௬. நீ பிரகாசுக்கு இறங்கவேண்டும். பிரகாச உனக்கு இறங்கவேண்டும். ௭. சயித்தால் அக்கினி என் கோரிக்கையைக் கேட்கட்டும். நவங்கள் ஒளி கொடுக்கட்டும். திவ்ய திஷணர்களுக்கும் செவி கொடுக்கட்டும். ஆபுதன் கனே! அறிவுடனான நீங்கள் யக்ஞத்துக்குச் செவிகொடுங்கள். தேவ சகிதா என் அழைப்பைக் கேட்கட்டும்.

அ. திவ்ய சலமே! சலருமுந்தையே! அகி, பலம் இனிமை நிறையும் அகிவை தேவர்களில் தேவர்களுக்கு அளிக்கவும். உங்கள் பாகமான சத்த பானர்களுக்கு நீங்கள் சத்தமா யிருங்கள், கவாஜா! ௧. நீ! இழுப்பவன், சேலங்களின் சத்தருளை நீ இழுக்கவும். ௧௦. சலரட்சனைக்கு நான் உன்னை இழுக்கிறேன்.

௪௦.—சுருத்த. சோமனை நாடுபவர்களுக்கு இன்னம் சில மொழிகள்.

1 பலம் அறிவின் 2 ஸ்டு எதிர்ப்பின் 3 சோமனை 4 அறிவுகளும் 5 சோமனே! 6 சனங்களை.

௧௧. ¹அக்கினியே! நீ போர்களில் எவனைத் துணை புரிஞாயோ, பொருளுக்குப் போரில் நீ எவனை பலமுடனாக்கியாயோ அவன் பலத்திலமைந்து ஜயிக்கிறான். ௧. ௩. ௧௩.

[௪௧-ம் அதுவாகம் பார்க்க]

அதுவாகம் ௪௨.

[யக்ஞங்கள் ௨௮-ம் அதுவாகத் தொடர்பு]

குத்திராக்கினி

௧. அக்கினியே! நீ ருத்திரனாகும், மகாசோதியின் அகரனாகும், நீ மருத்து கணமாகும். நீ உணவுத் தலைவன். நீ பிரகஸ்தனை கசஞ்செய்து சிசப்புக் காற்றுக் குடன் செல்துகிறாய். நீயே பூஷணனாய் உன்னை நாடு பவர்களைக் காக்கிறாய்.

௨. நீங்கள், யக்ஞ இராஜாவாய் ருத்திரனாய் சத்தியமளிப்பவனாய் இரு உலக ஜோதாவான பொன்றிற அக்கினியை இடிமுழக்கத்தின் முன் உதவிக்காக நாடுங்கள்.

௩. அக்கினி ஜோதாவாய் எல்ல யக்ஞஞ் செய்பவனாய் ககி, காலை, சத்தியன் மனிதர்களில் மேன்மையாய் எழுச்சிபாக்கப்படும் சனத்தின் ஆதாவாகும். அவன் அனலை ககாதம் நிறையும் அன்னையின் அங்கத்தில் வைத்துள்ளான். ௪. அவன் இன்று எங்கள் யக்ஞத்தை எல்லா செய்துள்ளான், நாகங்கள் யக்ஞத்தின் இரகசிய காக்கை கண்டனோம். அவன் ஆபுசணிந்து ககந்தமுடன் வந்துள்ளான். அவன் யக்ஞத்தை இன்று கெழுவத்துக்காகச்

௪௧. சுருத்த—சோமமகிமை

1 அந்திரமே!

செய்தனான். ௮. அக்கினி ஒளிரி புதித்து புதி பரி
சமாயி சோதிபரன இடிமுழக்கத்தைப் போல் கர்ச்சனை
செய்தனான். அவன் சன்மத்திலேயே சுடராய் பிரகா
சிக்கிறான். அவன் வானம் புதி எடுவே சோதிபரன் ஒளி
விக்கிறான்.

௯. வெகுமுக நேராதாவே! புதி எவ்வாப் பொருள்
களைபுந் தாங்கும் சுத்தஞ் செய்பும் செல்கன் வைக்கப்
பட்டுள்ள உன்னில் யக்குஞ்செய்பவர்கள் இரவும் பகலும்
தங்கள் செல்வங்களை வைக்கிறார்கள்.

௧௦. அக்கினியே! அங்கிரசர்களின் முதல்வனே!
அனைவர்களும் தங்கள் சுகநிலைபங்களுடன் தங்கள் தனித்
தனி விருப்பமடைய உன்னை நோக்கியுள்ளார்கள்.

௧௧. அக்கினியே! நான்கள் உன் துணையால் எங்கள்
விருப்பத்தை பகையலேண்டும். செல்வனே! நான்கள்
சுவிற்றோடு செல்வத்தை அகையலேண்டும். நான்கள்
நிடம் நாடி நின்றுமே பெறவேண்டும். அழிபாதனனே!
நான்கள் அழிபாப் புகழை பகையலேண்டும்.

௧௨. பாத அக்கினியே! அதிலுள்ளானே! சோதி
யையும் சிறத்தமான செல்வத்தை யளிக்கவும். வகவே!
பலர் விரும்பும் பொருளை யளிக்கவும். ௧௩. அவன் இடி
முழங்கி வானம் கீழ்த்து, அதிகாரியால் ஒங்கிமுழங்கும்
அமுதங்களோடு சோதி உடை அணிந்துள்ளான். அக்கினி
வெகு விஸ்தாரம் புதித்து முன் செல்கிறான்.

௧௪. இவரு விரும்பப்படும் அக்கினி உனக்கு ஆபு
சை என்கு மளிக்கவேண்டும். உன் பிரானன் உனக்குத்
திரும்பட்டும். நான் நோகைய உன்னியிருந்து நீக்கு
கிறேன்.

௧௫. அக்கினியே! ஆபுசனித்த அயிலில் ஆளந்த
மரவி செய் சன்ம நிலயத்தில் செய்புடன் நீ எதிர்முகமாக

அம். பசுவின் திப்பப் பொருளான இனிய செல்வப்
புருகி மகனைத் தருகையோல் நீ அவனைப் பாதுகாக்கவும்.
௧௬. துரிதனே! அக்கினியே! ஐதவேதசனே! விரும்
பும் உனக்கு நான் இச்சுபன் துதியை யளிக்கிறேன். ௧௭.
சோதியினின்று அக்கினி முதன்மைபாய்த் தோன்றி
யுள்ளான். அவன் எங்கனிடம், அடுத்தபடி ஐதவேத
சனையும் மூன்றாவது சலத்தில் மனிதனையும் தோன்றி
யுள்ளான். புனிதன் அழிபாத அவனை எழுச்சியாக்குங்கால்
அவன்—புகழை—காணஞ்செய்கிறான். ௧௮. சுத்தனே!
சுத்தஞ்செய்பவனே! நீ துறிக்கத் தருக்தவன். அக்
கினியே! செய்பால் அவி அளிக்கப்படும் நீ மேன்மை
யொளி விக்கிறாய். ௧௯. அவன் பொன்போல் ஒளி விதி
அமுத வாழ்க்கையுடன் சிரேயசுக்குப் பிரகாசமாக விரி
யும் சோதிபரனுள்ளான். எல்லாதே கடனாகும் சோதி
அவனைப் புலனுக்குங்கால் அக்கினி தன் பலத்துடன்
அமுதமானான். ௨௦. எக்காலத்தில் அவன் தேஜசு மனி
தர் தலைவனை பலத்துக்குத் தாண்டியோ அக்காலம் சோதி
வானவன் புனித தேதசைப் பிரத்தியட்சமாய்ப் பாயச்
செய்தனான். அப்பால் அக்கினி புன்மை நீங்கி பல
முடன் போற்றும் புனிதத்தைப் புலனுக்கி அதற்கு
மனமுமளித்தனான். ௨௧. அவன் தேஜோ நிரிவுடன்
உன் துணையோடு பெருகுகிறான். அளிப்பவனே! நந்
பிரகசையுடன் பொருளை யளிக்கவும். அக்கினியே! நான்
உன் உனக்குத் துதி செய்பவர்களாய் மேன்மைபரபுள்ள
சுவிசர் கிறையுஞ் செல்வத்தை அதுபவிக்கவேண்டும்.
௨௨. அக்கினியே! போர்களில் ஐயமுடனாகப் பிரத்தி
பட்சமாய்ப் புலனுக்கி சகல வீரர்களுக்கும் மேலான சக்தி
என்னும்—செல்வத்தை உன் சோதியின் சத்திபரன் எமக்
குக்கொண்டு வரவும். ௨௩. அக்கினியே! பலம் மிகுந்த

வனே! போர்க்களில் புலனாகும் பொருளை எமக்குக் கொண்டு வரவும், ஏனெனில் நீ கோக்களின் இரைப மளிப்பவன், சத்தியன். அற்புதன்.

உக. பக காரணமாகப் புசிப்பவனாகி சோமனாக அந் சரிக்கப்படுவனாகும் எனையும் சிவமனஞ்செப்பவனாக அக் கிணிரு நாங்கள் துதிகளுடன் சேமிப்போம். உஉ. மகனே! கானஞ்செய்யும் நீ வைபவத்தில் வீற்றிருப்பாய். அக்கிணி சன்மத்தில் நெறியை, திணையை புண்டிபண்ணி புளாள். பல மளிப்பவனே! எமக்கு பல மளிக்கவும், நீ அரணைப்போல் ஐயமுடனாகவும், நீ அகத்தில் எதிரி ருன்னியமா யாக புரிகளுப்.

உஉ. அக்கிணியே! நீ ஆபுணைப் புனிதஞ்செப்பி ருப். நீ எங்களுக்கு உணவு, பலத்தைபளிக்கவும். தன் பத்தை வெரு தூர் தூத்தவும். உச அக்கிணியே! சேஷ் செயலோனே! நீ எனக்குச் செல்வமும் செழிப்பும் கவிரங்களுடன் வர்சகமளித்து எமக்குச் சத்தமாக்கவும். உரு. தேவனே! அக்கிணியே! உன் சோதிபுடன் இவிய கவரணியால் சத்தஞ்செய்து யக்கும், தேவர்களை இங்கு கொண்டு வரவும்.

உஉ. அக்கிணியே! ஒளி விளி சத்தஞ்செய் வோனே! எங்கள் யக்கும் அவிக்கு தேவர்களைக் கொண்டு வரவும். உஎ. சத்த கிரதங்களின் அக்கிணி சத்த ருணியாகும். சத்த கவிபாகும். அவி அவிக்குங்கால் அவன் சத்தத்தில் ஒளி விகிளுன். உஅ. அக்கிணியே! உன் சத்தக் கடர்கள் உன் சோதி கவரணியை எழுச்சி யாக்குகின்றன. க. க. கச.

சஉ. சருத்து. அக்கிணி தேத்திரம்.

அதுவாகம் சஉ.

[சோமயாகம்-சஉ-ம் அதுவாகத் தொடர்ச்சி]

இதே சோமம்

க. நான் உன்னைப் பற்றுவிடுவேன், தேவர்களுக்கு நாந் பக்குத்ததைச் செய்யு மாபுதமே நீ! நீ யக்குத்ததை ஆழமாக்கவும். சோமனை, பால் மிருக்த இனிமை சிவநாது மழையளிப்பதாய், இந்திரனுக்கு நீ கன்கு பெருழியவும். உ. கிருத்திரன் கொல்லும் இந்திர னுக்கு உன்னை, கிருத்திரன் ஐயிக்கும் இந்திரனுக்கு உன்னை, சத்தரு ஐயிக்கும் இந்திரனுக்கு உன்னை, ஆதிச் செய்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னை, கிவலேதேவர்க ளோடான இந்திரனுக்கு உன்னை—நான் காடுகிறேன். க. நீங்கள் இவியர்கள், கிருத்திர ஐயர்கள் செல்வத் துரிதர்கள், அயிருத பத்தினிகள். 3தேவிகளே! இந்த யக்குத்ததைத் தேவர்களில் ஸ்தாபிப்புகள். அழைக்கப் படும் நீங்கள் சோமனைப் பருகுகள். உங்களால் அழைக்கப்பட்டு சோமன் பெருகட்டும்.

ச. சோதி சகம் கிரியும் வானத்திலுள்ள 7உன் சோதியால் இந்த பஜமானனுக்குச் செல்வத்தை கிரித்து கிஸ்தாபமாக்கவும். இவனுக்கு அதுகவமாக யும். ௫. சத்தியுள்ள 9திஷணர்களே; சத்தியுடனாகும் கன். சத்திரேசர்த்து எனக்குச் சத்தியை பளிப்புகள். நான் உங்களை இம்மிக்கவேண்டாம், நீங்கள் என்னை இம்மி யாதேயுகள்.

1 தேவத்ததை, 2 பெருஞ்செய்தை, 3 சோமனை 4 சாய்ப் பர்கள், 5 திவ்யர்களே. 6 கிவாபகமாகட்டும். 7 சோமனாது, 8 சூத்யாவுக்கு. 9 புலன்களே.

க. முன், பின், மேல், கீழான இத்திசைகள் உங்களுக்குத் தரிதமாகட்டும். 1 அன்றிபே! எ. நீ முன் வரவும். சோமனே! உனது பிழையில்லா எழுச்சி யுடனாகும் நாமத்துக்கு, சோமனே! சோமனுக்கு! சவாஹா! க. ச. க.

அதுவாகம் சச.

உபாக்க சிதம்பரம் 2

க. வலிமைபுள்ளவனே! நீ வாப்பதிக்குச் சுத்தமாகவும், விரக்கின்கூடல் விரன் தன் கைகளால் சுத்தமாபுளான். நீ தேவசுத்தி தேவனாகும். எவர்கள் பாகமாய் நீபுளாயோ அவர்களுக்காக உன்னை நாடுகிறேன். உ. நீ சுவபித்தன், எங்கள் உணவை எமக்கு இனிமை நிறைந்த தாக்கவும், சோதி சகத்தின் எல்லா சத்திகளுக்கும் உன்னை நாடுகிறேன். உ. மனம் உன்னை துழைப்பேன். ச. நீ விரியும் வான வழியால் செல்லவும். இ. சவாஹா! சூரியனுக்கு நற்பாவத்தின் உன்னை நாடுகிறேன். க. சமி பானஞ்செய்யும் தேவர்களுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். 3 இது உனது சன்மந்தானமாகும், பிராணனுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். க. ச. உ.

சக. சுருத்த—சோமனுக்கு அழி.

சச. சுருத்த—சோமனை பிராணபலத்துக்கு நாடவும்.

1 சோமனே. 2 புனிதஞ்செய்யும் சாதனம். 3 விரைவன்.

அதுவாகம் சதி.

சுத்திபாகம் 1

க. நீ புனிதபாடு கொடுக்கப்படுகிறாய். உ. பகவானே! அதை சிபமத்திலாக்கவும், சோமனைக் காக்கவும், செல்வத்தை சட்டிக்கவும். நீயக் குத்தால் உணவை அடைபவும். சோதி சகம் விரிந்த வானத்தை உன் அகத்தில் நான் வைக்கிறேன். பகவானே! மேலும் கீழும் தேவர்களுடனிரிந்து அந்தப் பாகத்தில் நீ ஆனந்தமாக வேண்டும். உ. நீ சுவபித்தன், எங்களுக்கு உணவை இனிமை நிறைந்ததாகவும், சோதி சகத்தின் எல்லா சத்திகளுக்கும் நான் உன்னை நாடுகிறேன். ச. மனம் உன்னை துழைப்பேன். இ. நீ விரியும் வானவழி பாய் செல்லவும். க. சவாஹா! சூரிய சபாவத்தின் உன்னை சூரியனுக்கு நான் நாடுகிறேன். எ. சமி பானஞ்செய்யும் தேவர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். 4 இது உனது சன்மந்தானம், நான் உன்னை அபாணனுக்கு நாடுகிறேன். க. ச. உ.

அதுவாகம் சக.

சுத்திபாகம்—ஊய

க. புனிதம் பருகும் வாய்ப்பே! எங்கனிடம் வரவும். உங்கன் குதிரைகள் ஆயிரமாகும், தேவனே! விரைவியரபகனே! எதனால் நீ முதல் பானத்தைத் தரித்து

1 பகவையேழி குதிரை.

சதி. சுருத்த—அபாணம் போளான பலத்திற்கும் சோமனை நாடவும்.

1 விரைவியே

ஸாயோ அதனல் இவ்வினிய பானம் உனக்குப் பொழி
யப்பட்டுளது. உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகெய்,
வாயுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ௩. இத்திரனே, 2வாயு
வே! இதோ இப்பானங்கள். இச் சாதனங்களுக்கு நீங்கள்
வாருங்கள். ஏனெனில் இத்துக்கள். உங்களை விரும்புகின்
றன. ௪. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகெய், இத்திரன்
வாயுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். 3இது உனது சன்ம
ஸ்தானமாகும். நண்பர்களுக்காக நான் உன்னை நாடு
கிறேன். ௧. ௪. ௪.

அதுவாகம் ௪௭.

மித்திர வருணன்

௧. குதம் பெருக்கும் மித்திர வருணனே! இந்த
சோமன் உங்களுக்குப் பொழியப்பட்டுளது. இனி என்
அழைப்புக்குச் செவி சாயுங்கள். உ. நீ ஆதாவுடன்
பற்றப்படுகெய், மித்திர வருணனுக்கு உன்னை நான்
நாடுகிறேன். 1இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். சத்
திபர்களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். ௧. ௪. ௫.

அதுவாகம் ௪௮.

அகவியின்கு ௪.

௧. அகவியின்கு! தேன் தேர்ப்பந்து பிரியம் விறை
யும் உங்கள் நாட்டையால் பக்குத்தைப் பரிசிக்கவும். உ.
நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகெய்; அகவியின்குக்கு உன்னை

௪௧. குத்த. சோமனை சொல் சத்திக்குப் பற்றவும்.

௪௭. குத்த—செய்போனாரும் அறிவு உதவிக்குப் பத்
றவும்

1 பவமே 2 பேச்சோ 3 மொழி 4 சென் லாட்டி.

கக்கிர மத்தின்கள் ௧.

௪௮கிறேன், 1 இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். இனி
ஊக்கு உன்னை நான் பற்றுகிறேன். ௧. ௪. ௬.

அதுவாகம் ௪௯.

அகவியின்கு ௨.

௧. முதன்மையாய் இனைக்கும் நீங்கள், இளம்புனீர்
கள். அகவியின்கு! இந்த சோமனைப் பருக நீங்கள்
இங்கு வாருங்கள். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகெய்,
இது உனது சன்மஸ்தானம், 2அகவியின்குக்கு நான்
உன்னைப் பற்றுகிறேன். ௧. ௪. ௭.

அதுவாகம் ௫௦.

கக்கிர மத்தின்கள் 1

௧. வேனன் இருசினி கருப்பத்தில் புலகருபவற்றை
புலர்ச்சியாக்கியுளான். அவன் கோதியில் சூழ்ந்து வான
கிரிகிலே யுளான். அறிஞர்கள் அவனை குரியன், சலசந்தி
லில் கிசைப்போல் சித்தங்களைப் பாவனஞ் செய்கிறார்
கள். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகெய். நான் சண்ட
னுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். 3இது உனது சன்ம
ஸ்தானமாகும். நீ சனத்தைக் காக்கவும். ௧. ௪. ௮.

௪௮. குத்த—செய்தவா யகிக்கும் அகவியின்கு சத்
திக்குப் பற்றவும்.

௪௨. குத்த—செய்கி சத்திக்கு சோமன்

௫௦. குத்த—மனம் இருதயத்தக்கு சோமபானம்

1 சொலி 2 செய்தவாளுக்கு 3 மனம் ஆதார

அதுவாகம் இக.

உக்கிரயணம் உ.

க. நீ உன் மொழியால், முன்போல் பூர்வம் போல்
எப்போதும் இப்போதும் போல், தருப்பைச் சாய்ந்து
கலர்க்கல்கண்டு, பலன் பிரியன் பெரியவனா புன்னவனாக்
கறக்கிறாய், நீ அரித ஐயுடையதெனும் பொருள்களில்
நாடுகிறாய். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நான்
உன்னை மர்க்கனுக்குப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்
மஸ்தானம். நீ பிரசாதனைப் பாதுகாக்கவும். க. ச. க.

அதுவாகம் இஉ.

உக்கிரயணம் உ.

க. சோதியில் பதினென்றாயும் சகத்தில் பதினென்
றாயும் சலங்களில் மகத்தாயமரும் பதினென்றுமான நீங்
கள் இந்த யக்ஞத்தை அங்கேயிருங்கள். உ. நீ ஆதா
வுடன் பற்றப்படுகிறாய். நீ முதல்வன், நீ மேலான
முதல்வன். நீ யக்ஞத்தைத் துரிதமாக்கவும், யக்ஞபதி
வைத் துரிதமாக்கவும், சாதனங்களைக் காக்கவும்;
கிஷ்ணு உன்னைக் காக்கட்டும். நீ சனத்தை உன் சத்தி
யால் காக்கவும், இது உன் சன்மஸ்தானம்; கிஷவே
தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. க.

இக. கருத்த—மனம் இருதயத்துக்கு சோமபானம்.

இஉ. கருத்த—ஆத்ம பஸ்த்துக்குப் பானம்.

அதுவாகம் இக.

உக்கிரயணம் உ.

க. மூன்று முப்பதாய், சத்துரு ஒழிக்கும் ருத்திர
கணர்கள் சோதி, வானத்தைச் சேவை புரிகிறார்கள்.
கக. ருத்திரர்கள் சலங்களில் சாய்ந்துளார்கள். அவர்கள்
யக்ஞத்துக்கு சோமாயிருதத்தைப் பற்றட்டும். உ. நீ
ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய்; நீ முதல்வன், நீ மேலான
முதல்வன்; யக்ஞத்தைத் துரிதமாக்கவும், யக்ஞபதிவைத்
துரிதமாக்கவும். மொழிகளைக் காக்கவும்; உன்னை
கிஷ்ணு காக்கட்டும்; சனத்தை உன் சத்தியால் காக்கவும்.
இது உன் சன்மஸ்தானம்; நான் எல்லா தேவர்களுக்கும்
உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கக.

அதுவாகம் இச.

உத்தியம் :

க. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நான் உன்னை
பலசாமனான திடமுடன் துதி விரும்பும் இந்திரனுக்கு
வாசிக்கிறேன். இந்திரனே! உன் பெரும் பலத்துக்கு
நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். நான் கிஷ்ணுக்கு உன்
னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். துதி
விரும்பும் இந்திரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்.
க. ச. கஉ.

இக. கருத்த—ஆத்ம சத்திக்குப் பானம்.

இச. கருத்த—பூரண பஸ்த்துக்கு பத்தங்கள்,
பகவதின் பகம்.

அதுவாகம் இஃ

புதும 1

க. தேவர்கள் தங்கள் முதன்மைபாவு வற்றிற்குச்
கிருமமாக, கவி, அரசன், புதிதுதன், ருதகன்மன், மனிதர்
அதிதி, வைகவாரான், சுவர்க்கத் தலைவனான அக்கினியை
புலனாக்கியவர்கள். உ. 1. ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும்,
அக்கினி வைகவாரானுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்,
நீ நிலையன், நிலை நிலைகள், நிலையின் அதி நிலையன். நிலை
களின் அதிநிலைய நிலையன். இது உன் சன்மஸ்தானமாகும்.
அக்கினி வைகவாரானுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்.
க. ச. கரு.

அதுவாகம் இஃ.

புதும 2

க. நீ மதுவாகும், நீ மாதவனாகும், நீ கக்கிராகும்,
நீ ககியுமாகும், நீ கபனாகும், கபனமாகும், நீ உன்
வாகும், நீ பவமாகும், நீ ஸ்ரவனாகும், ஸ்ரவணமாகும்,
தபனாகும் தபணமாகும். உ. 1. ஆதாவோடு பற்றப்படு
கியும், உ. 2. நீ சம்கர்ப்பனாகும். நான் உன்னை 1 அம்
ஹஸ்பத்தியனுக்குப் பற்றுகிறேன். க. ச. கரு.

இஃ. ருத்த—ஆயுக்கு சோமனைப் பற்றுகள்.

இஃ. ருத்த—ருத சோமனைப் பற்றுகள்

1 திடஸ்தானம், 2 ஸ்ர சோமனை 1 தலைத்தன்பன்
சுழிய.

அதுவாகம் இஃ.

புதும 3

க. இந்திரனே! அக்கினியே! இன்பம் பெறும்
சோமபான முடனுள்ள எங்கள் துதிக்கு வாரும்கள். எங்
கள் துதியால் எழுந்தி அதன் இரகத்தைப் பருகும்கள்.
உ. 1. ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், இந்திர அக்கி
னிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்ம
ஸ்தானமாகும். இந்திர அக்கினிக்கு உன்னைப் பற்ற
ுகிறேன். க. ச. கரு.

அதுவாகம் இஃ.

புதும 4

க. போஷகர்களே, கிசுவே தேவர்களே! மனித
ரட்சகர்களே, பழமனனின் சோம பானத்துக்கு உதா
ராய் வாரும்கள். உ. 1. ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும்,
கிசுவேதேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன்
சன்ம ஸ்தானம், கிசுவே தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்ற
ுகிறேன். க. ச. கரு.

அதுவாகம் இஃ.

புதும 5

க. நாம் கவினப் பாதுகாப்புக்கு தாரானன் உகன
கள் சர்வபலன் திடகிருஷ்பன் பலமனிக்கும் மருத்துக்க

இஃ. ருத்த—பலிஷ்டன் புத்தியானுக்கும் பற்றுகள்.

இஃ. ருத்த—சகல சன்மனக்கும் சோமனைப் பற்
றுகள்.

சூடனாகும் இந்திரன் அழைப்போமாக. உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம், மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௧௭.

அதுவாகம் ௬௦.

மருத்துக்கள்

க. நீ சர்வாகதவுடன், முதன்மைவாய் பொழியும் பானத்தைப் பருகுவதுபோல், இந்திரனே! இங்கு சோமனை மருத்துக்களுடன் பருகவும். கிரகனே! வங்கும் ஈகநீயும் கவிகள் உன்னை அறகரிக்கிறார்கள். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். மருத்துக்களுடனாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௧௮.

அதுவாகம் ௬௧.

இந்திர—விநாயகம்

க. இந்திர விநாயகனே, இன்பம் மகிழ்வுக்கு உன் பிரியம்போல் சோமனைப் பருகவும். இவிய அநிலை உன் உதாரத்தில் ஊற்றவும். நீ பழைய இரகசன்களது மன்னனாகும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், மருத்துக்களுடனாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது

௬௧. கருத்த—பாமார்களுக்குச் சோமனைப் பற்றுகை.

௬௨. கருத்த—சோமனுக்குச் சோமனைப் பற்றுகை.

உனது சன்மஸ்தானம்; மருத்துக்களோடாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௧௯.

அதுவாகம் ௬௨.

மகேந்திரன்

க. இந்திரன் மகாபுடனாகும் பர்ஜன்வினைப் போல் தன் பலத்தால் பெரிபவனுபுளான். அவன் வத்சனின் துதிகளால் வளர்கிறான். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம், மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௨௦.

அதுவாகம் ௬௩.

மகேந்திரன்

க. கிரகனும், ஒங்கும் பலத்தின் ஓயாத பரிஷ்டனும் மனிதரை எடத்தும் இந்திரன் பெரிபவன். பலத்துக்கு அவன் எங்கள் பக்கம் பெருகுகிறான். அவன் விரித்தும் படர்ந்தும் செயல் செய்பவர்களால் சீலமாபுளான். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகியும், மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்ம ஸ்தானம். நான் மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௨௧.

௬௩. கருத்த—பெரிபவன் பொழிபவனுக்கு சோமனைப் பற்றுகை.

௬௪. கருத்த—மகேந்திரன் தன்மை வெப்பவனுக்குப் பற்றுகை.

௬௫. கருத்த—மகேந்திரனுக்கு சோமனைப் பற்றுகை.

அதுவாகம் சுசு.

சுதித்தியைக்

க. நீ ஒருபோதும் இம்சுப்பவனாவதில்லை. இந்திரனே! நாபெவனை நீ நீக்குவதில்லை, மகவானே! இப்போது மேலும் மேலும் உன் தேவதானம் பெருகியுள்ளது. உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னைப்பற்றுகிறேன். கூ. நீ ஒருபோதும் கவன ருன்னியமில்லை. ஆனால் நீ இரு கன்மங்களைப் புகழ்க்கிறாய், நான் காவது ஆதித்தியனே! யக்கும் உன் பலமாகும். ரோதியில் அமிருதம் தயாராயுள்ளது. ச. யஜமானன் தேவர் களின் பிரியத்தை நாடுகிறான். ஆதித்தியர்களை! நீங்கள் பிரியமாயிருங்கள். எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்க உமது பிரிய அன்பு இங்கு வரட்டும். இ. ஒளி விகம் ஆதித்தியனே! இது உனது சோமபானம், அதில் இன்பமாகவும், அதில் ஆனந்தமாகவும். உன்னை ஆனந்தமாகக் கும் நாங்கள், ஆனந்தமாகவேண்டும். ரோதியின் மகமதுடன் நான் உன்னைச் சேர்க்கிறேன். க. ச. உஉ.

அதுவாகம் சுதி.

சுதிதா

க. சுதிதாவே! இன்று செல்வம் நாளை செல்வம் என்றும் செல்வத்தை எமக்குப் பிரேரிக்கவும். இவ்வறிவால் ஷேமமானச் செல்வத்தை நாடயவேண்டும். தேவனே! உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். தேவ சுதிதாவுக்கு உன்னைப்பற்றுகிறேன். க. ச. உஉ.

கச. கருத்த—ஆதித்திய உன்மை.

கக. கருத்த—மனத்துக்குச் சோமனைப்பற்றுகை.

அதுவாகம் சுசு.

சுதிதா

க. சுதிதாவே! இம்சை ருன்னியக் காப்புக்களுடன் மங்களமாய் எங்கள் விட்டை நீ இன்று கர்ச்சவும். பொன்னுயள்ள நீ புது க்ஷேமத்துக்கு எங்களைக் காக்கவும். புன்மை புரிபவன் எங்களை அரசுபுரிய வேண்டாம். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். தேவ சுதிதாவுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உஉ.

அதுவாகம் சுசு.

சுதிதா

க. நான் பொன்னை சுதிதாவை துணைக்கு அழைக்கிறேன். தேவனாகும் அவன், பதத்தை அறிகிறான். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். தேவ சுதிதாவுக்கு உன்னைப்பற்றுகிறேன். க. ச. உஉ.

அதுவாகம் சுஅ.

விகவேதேவிகை

க. நீ கற்ககமளிப்பன், நீ எங்கு நிலைத்துள்ளவன். உ. பெரிய காளைக்கு கமல்காசம். கூ. இது உனது சன்மந்தானமாகும்; விகவே தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உஉ.

கக. கருத்த—சோதிக்கு சோமனைப்பற்றுகை.

கக. கருத்த—உற்பத்தி சக்திக்குச் சோமனைப் பற்றுகை.

கஅ. கருத்த—பொது லைப்பிரியைக்குச் சோமனைப் பற்றுகை.

அதுவாகம் ௧௯.

அக்கிளி

௧. இந்தவே! விரியம் மிகைத்த பிரகல்பதிபாள்
புலகுவி மணிகிஞ்ஞடன் இணையும் உன் மிகைத்த காள்
பந்துகிறேன். ௨. அக்கிளிபே! நீ மணிகிஞ்ஞடன்
தேவதுவந்தாவோடு சேர்ந்து சோமனைப் பருகவும்.
சவரநூ! ௧, ௪, ௨௭.

அதுவாகம் ௪௦.

சூதா ரை சீதகம்

௧. நீ குதிகாபாகும், குதிகா இணைப்பவன், குதிகா
சுதுபவன், வச்சிராபுதம் வசிப்பவன், பிரகல்பி பிரோ
கன்; தேவகுள சோமனை! பக்குத் ததி, ஸ்தோமம்
மந்திரம் மொழியப்படும் உனக்கு குதிகா சேரும் கிரு
கத்தை, காள் மிகைக்கிறேன். ௨. நீங்கள் இருவர்கள்
குதிகாசன், நீங்கள் குதிகாசனுக்கு சோமன் கைத்துள்ள
தாணிபங்களாகும். ௩. இந்திதாக்கு சவரநூ! ௧, ௪,
௨௭.

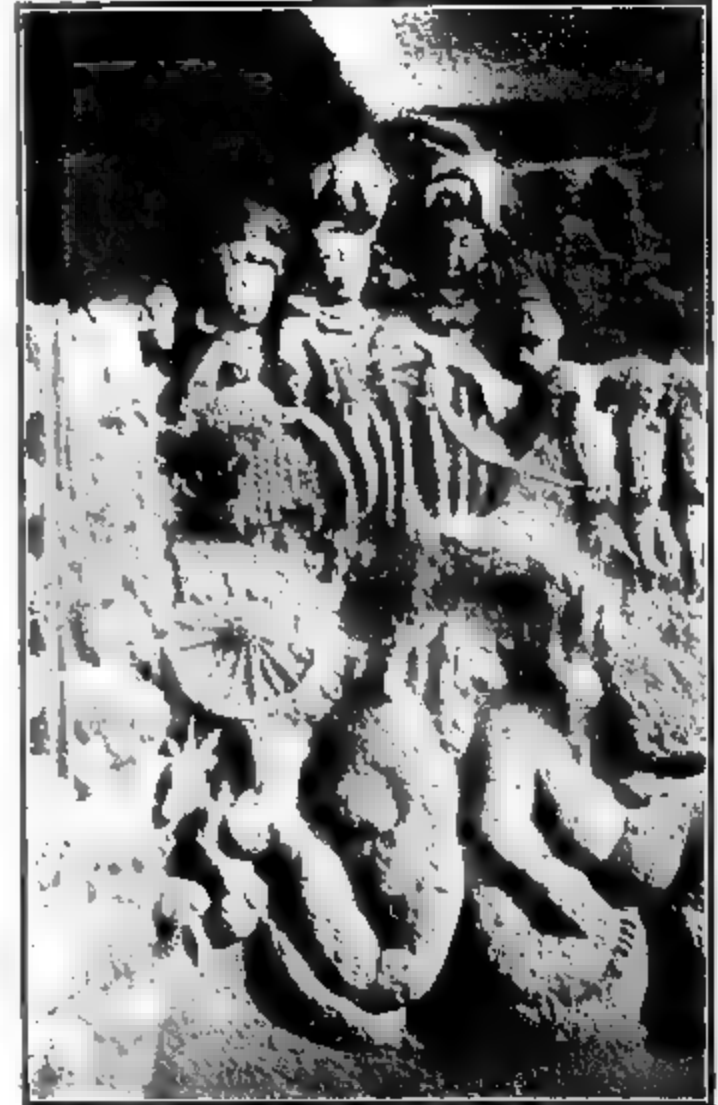
அதுவாகம் ௪௧

அக்கிளி உபசீதகம்

அக்கிளிபே! நீ ஆயுசைப் புனிதஞ்செய்திருப்ப. நீ
எங்களுக்கு உணவையும் பகைத்தையு மணிக்கவும். துஷ்ட
சேனைகளை தூர்த்திலே தூர்த்தவும். ௨. நீ ஆதாவுடன்

௧௯. சூத்த—அக்கிளியை எடவும்.

௪௦. சூத்த—குதிகாசனைச் சோவும்.

1 சூரியன் (பூத)

2 வகுண்டன்

பற்றப்படுகிறாய், தேஜசுள்ள அக்ஷிணிக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். இது உனது சன்மந்தானமாகும்; தேஜசுள்ள
அக்ஷிணிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உக.

அதுவாகம் எஉ.

சூரிய உபநிசுதம்

க. இந்திரனே! உன் ஓஜசால் எழுந்த சேனை
பொழியும் சோமனைப் பருகியவுடன் உன் தாடைகளை
அசைக்கிறாய். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய், ஓஜ
சுள்ள இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன்
சன்மந்தானம், ஓஜசுள்ள இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். க. ச. உஉ.

அதுவாகம் எஉ.

சூரிய உபநிசுதம்

க. நீ ஜயிக்கும் சகல தரிசிபாகும், சூரியனே! நீ
சோதி செய்பவன், நீ எல்லா சகததையும் பிரகாசஞ்
செய்கிறாய். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய், சோதி
பான சூரியனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது
சன்மந்தானமாகும், சோதிபான சூரியனுக்கு உன்
னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உக.

எஉ. கருத்த—அக்ஷிணி போற்ற.

எஉ. கருத்த—இந்திரனை மறப்பதும் பற்று.

எஉ. கருத்த—சூரியனைச் சேரவும்.

அதுவாகம் எசு.

இனிய சொமன்

க. அநி இனிய சொமனே! உன் சகல துணை
கருடன் நீ பெருகவும், நீ எமக்குப் பொருள் பூர்ணமுட
னாகவும், க. ச. கஉ.

அதுவாகம் எதி.

உகை

க. பூர்வத்தில் பூர்வோதய உகை பார்ப்போர்கள்,
பிரிவார்கள். நமக்கு உகைப் புலனாகிறது. வரும்
காலம் காணவும் அவன் வருவான். க. ச. கஉ.

அதுவாகம் எக.

சோதி

க. சோதிபாயுள்ள உன்னை நான் வைக்கிறேன்.
உ. சோதி செய்யும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். உ.
சோதி காணும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். ச. சோதி
விசும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். இ. எரியும் உன்னை
நான் வைக்கிறேன். க. மின்னும் உன்னை நான் வைக்
கிறேன். எ. கவலிக்கும் உன்னை நான் வைக்கிறேன்.
அ. சுடர் விசும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். க. அமுத
ஞான உன்னை நான் வைக்கிறேன். கௌ. பெருஞ் சோதி
புள்ள உன்னை நான் வைக்கிறேன். கக. எழுச்சியாகும்
உன்னை நான் வைக்கிறேன். கஉ. விழித்துள்ள உன்னை
நான் வைக்கிறேன். க. ச. கஉ.

எசு. கருத்த—சோமனின் சொழிப்பு.

எதி. கருத்த—உகை சொசகவும்.

எக. கருத்த—சோதி பத்த.

அதுவாகம் எள.

பலம்

க. பலத்துக்கு கவாஹா! முயற்சிக்கு கவாஹா!
விவிதத்துக்கு கவாஹா! உழைப்புக்கு கவாஹா! பிர
யத்தனத்துக்கு கவாஹா! நாமுவதற்கு கவாஹா! சுத்
தத்துக்கு கவாஹா! நோகத்துக்கு கவாஹா! தவஞ்
செய்வதற்கு கவாஹா! தவத்துக்கு கவாஹா! பிரம
ஹத்திக்கு கவாஹா! அனைத்துக்கும் கவாஹா! க. ச.
கஉ.

அதுவாகம் எஅ.

தேவீ எங்கே?

க. மனிதர்களே நீங்கள், தசைபுடன் சித்தத்தை
நாற்குண்புடன் பவத்தை, இளந்தனசபுடன் ருத்திரனை
தூல இருதயத்துடன் பசுபதியை இருதயத்துடன் அக்
கினியை, இரத்தத்துடன் ருத்திரனை, சலாசயங்கருடன்
சர்வனை உதிர மாமிசத்துடன் மகாதேவனை, குடல்க
ருடன் துரிதமாப்கொல்பவனை பறியுங்கள், க. ச. கஉ.

அதுவாகம் எக.

ஷோட சீனம்

க. கிருத்திரசம்காரனே! உன் இரத்தத்தை ஏறவும்,
உன் குதிரைகள் எங்கள் பிரமத்தால் சேர்க்கப்பட்
டுள்ளன. முழங்கு மரபுதம் உன் மனத்தை எங்கள் பக்

எசு. கருத்த—சமக்கு அகலியமானவை.

எஅ. கருத்த—எங்கள் தேவர்கள் உங்களத்திலாகும்.

கம் திருப்பட்டும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னை நான் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உ௭.

அதுவாகம் அ௦.

ஷோடசின ஓத்திரம்

க. இரு குதிரைகள் இளைபற்ற பஸத்தின் இந் திரை ருஷிகளின் துதிக்கும் மனித பக்குத்துக்கும் வசத் தச் செத்துகின்றன. உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படு கிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உ௮.

அதுவாகம் அ௧.

ஷோடசின ஓத்திரம்

க. இந்திரனே! சோமன் உனக்குப் பொழியப் பட்டுளது. அதிபலனே! உக்கிரனே! நீ இங்கு வாயும். ருரிபன் தன் சகிபிகளால் வானத்தைச் சூழ்வதெனில் வன்மை உன்னைச் சூழட்டும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப் படுகிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந் திரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உ௯.

௭௯. ருத்த—பரிசுத சிவசுருடனாகும் இந்திரன்.
அ௦. ருத்த—இன்னும் இந்திரன்.

அதுவாகம் அ௨.

ஷோடசின ஓத்திரம்

க. சகலருள் குழும் சகம் உன்னை அவன் அங்கத் தில் வைத்துவான். நீ சகமணித்து, சகநிலை மாகவும், நீ விரித்து விரிதாசக் காப்பை அவனுக்கு அளிக்கவும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இந் திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்! இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௭௦.

அதுவாகம் அ௩.

ஷோடசின ஓத்திரம்

க. ஷோடசின இந்திரன் மகானாகும், வச்சிரா புதக் கையுடன் அவன் சகமணிக்கட்டும். பகவான் எமக் குச் சூழமத்தைச் செப்பவேண்டும். எங்கு துவேஷியை அவன் தொலைக்கட்டும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படு கிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்மஸ்தானமாகும். ஷோடசின இந்திர னுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ௭௧.

அதுவாகம் அ௪.

ஷோடசின ஓத்திரம்

க. இந்திரனே! மருத்துக்களுடன் இணைர் திசைத்து. நீ சோமனைப் பருகவும், வீரனே! அறிஞனே! கிருத்திர சம்காரனே! எங்கள் எதிரிகளைக் கொல்லவும், பகைவர் களைத் தாத்தவும். இப்படி எமக்கு நீ அச்சமன்னியிலாக்

கவும். உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இத்திரானுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்; இது உன் சன்ம ஸ்தானம். ஷோடசின இத்திரானுக்கு உன்னைப் பற்று கிறேன். க. ச. சஉ.

அதுவாகம் அரு.

சமஸ்கிருதம்

க. கிணங்கன், தேவனான ஐராத வேதனை அனை வரும்பாண உபாச சமர்து செல்லுவின்றன. உ. மித்திர வருண அக்கினியின் கண்ணான தேவ திவ்ய சதிருசன் எழுந்து சோதி வானம் பூமியை நிறைத்தானான். சூரிய னான அவன் அசையும் அசையாப் பொருளின் ஆத்மா வாகும். கூ. அக்கினியே! எல்லா வழிகளை யறிவும் தேவனே! எல் வழியால் எங்களைச் செல்வத்துக்கு அழைத்துச் செல்லவும். நீ கோணவான கபகையை எங்கனிடமிருந்து கழிக்கவும். உவக்கு வெரு பல துதி வணக்க மளிப்போம். ச. ரோதிக்குச் செல்லவும், கலர்க் கம் பறக்கவும். இ. என் ருபத்தால் உன் ருபத்தை படை கிறேன். என் ஆயுசால் உன் ஆயுசை யடைகிறேன். சு. எல்லாமறியும் தூதன் உங்களுக்கு மிக்க உபரிய வானத்தில் புகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். எ. உனது இந்தச் செல்வம் சோமனால் தூண்டப்பட்டு வருகின்றது. அ. மித்திரனின் வழியால் நீ அனை அழைத்துச் செல்ல வும். சு. யக்கு கெறியுடன் சுபஞ் செனாத்தும் சந்திர தட்சின வழியில் நீங்கள் செல்லுங்கள். சு0. யக்கு தட் சினைக் கருகனாய் திவ்ய நானை நக்வதயின் பேரன் மக னாய் ருஷிகனின் வழியான ருஷியாகும் பிராமணனை

அச—அச. கருத்த—எவ்வாறு இத்திரை பற்றி யாகும்.

கான் இன்று அடையவேண்டும். கக. சுவர்க்கம் பார்க் கவும், வானம் காணவும். கஉ. அங்குள்ளவர்களுடன் சேரவும். கக. எங்களை லனிக்கப்படும் நீங்கள் தேன் நிறைந்து தேவர்களுக்குச் செல்லுங்கள். அளிப்பவனை நழைபுகன். தேவர்களுக்குச் செல்லும் வழியால் என் களை கிட்டு கிடாமல் செல்லுங்கள், ககிருத சகத்தில் அம ருங்கள். எமக்கு இது சம்ஸ்கிருதமாகட்டும். க. ச. சகஉ.

அதுவாகம் அரு.

விருப்பங்கள்

க. கவிதா, அக்கினி, நானலை தாந்து, தனபதி பிரஜாபதி எமக்கு இச் செயலில் இன்ப மாகவேண் டும். கிஷ்டு தவஷ்டா யஜமானனுக்கு பிரசையுடன் பொருளை பிரியமா பளிக்கவேண்டும். உ. இத்திரனே! இருதயத்தில் எங்களைப் பசுக்களுடன் இணைக்கவும், நான லைக்களுடன் கெஷமத்தோடு எங்களைச் சேர்க்கவும். மக வானே! தேவர்களால் செய்பப்படும் திவ்ய அறிவுடன், பக்குஞ் செய்பப்படும் தேவர்களின் எல்ல மனத்தோடு எங்களை ஒன்றுக்கவும். கூ. சுபமான மனங்களுடன், புகழோடு பாலோடு பாமே கலந்துளோம். தவஷ்டா எமக்குச் செல்வத்தைச் செய்பவேண்டும். அவன் என் கன் தேகங்களின் எந் திமையையும் தூய்மை பாக்க வேண்டும். ச. அக்கினியே! நான்கள் உன்னை இன்று இந்த பக்குஞ் செய்யுங்கால் எங்கள் ஷோதாவாக நிய மித்தனோம். நீ சிறப்பாய் பக்குஞ் செய்துளாய். நீ சிவமாய் முயற்சி செய்துளாய். அறிவும் முன்னறிவுமான நீ, பக்குத்துக்கு வரவும். இ. தேவர்களே! இவ்வாச

அரு. கருத்த—அக்கினி மனம.

ஊத்தை கவாஹாவுடன் உங்களுக்குச் செய்துளோம். சகல செல்வர்களே! இங்கு இந்த யக்ஞத்தில் இன்ப மாகும் நீங்கள், புசித்துப் பருகியவுடன் எமக்குச் செல்வத்தை யளிப்புகள். ௬. தேவனே! நீ கிருப்பமாய் தேவர்களை இங்கு கொண்டு வந்துளாய். அக்வினியே! நீ அவர்களை அவர்கள் நிலயத்திலேயே தூண்டவும். அகி சுமந்து வந்து சோதி செல்வ யக்ஞத்தை நீங்கள் ஏதும் கள். ௭. யக்ஞமே! யக்ஞத்தைச் சேரவும். யக்ஞ பதிலை யணுகவும். உனது சன்மந்தானத்தை நாடவும். சவாஹா! அ. யக்ஞபதியே! நல்ல வாக்குக்களுடன் நலமான வீரர்களை உண்புபன் தூம் இது, உனது யக்ஞமாகும் சவாஹா! ௮. வழிகாணும் தேவர்களான நீங்கள் வழிகண்டு வழியில் செல்லவும். ௯. தேவனே! மனத்தின் பதியே! தேவர்களில் எமக்காக இந்த யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கவும், சவாஹா! வாக்கை வைக்கவும். சவாஹா! காற்றை வைக்கவும் சவாஹா! ௧. ௭. ௭௭.

அதுவாகம் அள.

வருணம்

௧. வருணராஜன் ரூரியன் செல்ல, விரியும் வழியைச் செய்துளான். அவன் அவனை வழியற்ற வழியில் பாதங்கள் வைக்கச் செய்துளான். அவன் இருதய இன்னம் செய்யும் எதையும் நீக்குகிறான். ௨. அசனே! உன் கிஞ்சகைகள் தூறு ஆவிரமாகும். உன் நல் மனம் விரிந்தும் ஆழ்ந்த மிருக்கட்டும். நீ துவேஷிக்கிற ஐயிக்கவும், சத் தருவை யொழிக்கவும், நாங்கள் செய்துள்ள பாவத்தை நீக்கவும். ௩. வருணனின் பாசம் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

அ. ௭. ௭௭—தோத்திரம்

௭. அக்வினியின் மூகம் சலங்களில் துழைந்துள்ளது, சலமகள் அரக்கர் பலத்தினின்று காக்கிறான். அக்வினியே! ஒவ்வொரு விட்டிலும் நீ சமித்தையளிக்கவும், உன் காக்கு செய்வை நாட்டும். ௮. சமுத்திரத்தில் சலத்தினுள்ளே உனது சித்தமாகும். சலங்களும் செடி கொடிகளும் உன்னை துழையட்டும், யக்ஞபதியே! வணக்க மொழியில் துதியின் உச்சரிப்பில் யக்ஞ அகளுடன் நாங்கள் நாட்டும். ௯. ஓ ஸ்னான நீரே! வெள்ளப் பெருக்கே! நீ பெருகுகிறாய். சலப்பெருக்கே! நீ யக்ஞத்தால் தேவர்களுடன் தேவர்களால் செய்யப் படும் பாவத்தை நீக்கியுளாய். மனிதர்களால் செய்யப் படும் பாவத்தை மனிதர்களுடன் நீக்கியுளாய். விரியும் எதிரியினின்று நீ எங்களைப் பாதுகாக்கவும். ௭. சலம் செடி கொடிகள் எமக்கு எட்டிவருக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவனிடம் நாங்கள் வெறுப்பவனிடம் அவர்கள் எட்டின்னியிருக்கட்டும். அ. திப்ப சலங்களே! இது உன் கருப்ப ஸ்தம்பமாகும். நாங்கள் அனை இன்பமாயும் இனிய போஷிப்போடும் உங்களுக்குச் செய்து னோம். எந்நெயல் ஆசிரியர்களாக எங்களை தேவர்களில் கோஷிப்புகள். ௯. வருணனின் பாசம் எட்டப் பட்டுள்ளது. வருணனின் பாசம் நீக்கியுளது.

௧௦. நீ சமித்தாகும், நாங்கள் செழிக்கவேண்டும். நீ உதய சாதனன். நீ தேஜசாகும். நீ எண்குத்த தேஜசை யளிக்கவும். ௧௧. நான் சலங்களுக்குச் சேர்ந்துளேன், நான் இரகத்துடன் இணைந்துளேன். அக்வினியே! நான் பாக்விதைத்து வந்துளேன். நீ என்னை வர்சலோடு சேர்க்கவும். ௧. ௭. ௭௮.

[௧௨௭-ம் அதுவாகம் பார்க்க]

அ. ௭. ௭௭ வருண மனம்.

அதுவாகம் அஅ.

யக்ஞங்கள்

க. மிருதஞ்ஞ நான் அமிருதஞ்ஞ உன்னை சீல
மாண சித்தத்தால் அழைக்கிறேன். ஐரதவேதசனே!
நீ எங்களில் யசுதை யளிக்கவும். அக்கினியே! நான் பிர
தைகளால் அமிருதத்தைப் பெறவேண்டும். உ. அக்
கினியே! எவன் நற்செயல்களுக்கு நீ கருஞ்செய் சகத்
தைச் செய்கிறாயோ அவன் பசு கிரீச் மக்கட்கள் மிருத்
தெல்லம் செழிப்பை ஐயிப்பான். க., பல மகனே! அவர்
கள் உன்னையே விருப்பம் கிறைய கோக்குகிறார்கள். இந்
திரனே! எவனும் உனக்கு மேன்மையாவதில்லை. ச.
யஜமானர்கள் சமான் பலத்துடன் தந்தையை பிள்ளைகள்
பேரல் மகவாணத் துணைக்கு அழைக்கும்கால், பொழியும்
சோமன் ஒவ்வொரு துதியிலும் இந்திரனே இன்பமுட
னக்குகிறான். இ. அக்கினியே! ஐரதவேதசனே! அரக்
கர் அக்கிரமங்களைக் கொல்லும் நீ, சசம் தேசகடன் ஒளி
விகிருய். க. நான் சசங்களில் சேர்க்குமேன். நான்
கள் சசத்துடன் இணைந்துமேன். அக்கினியே! நான்
பலம் மிருத்து வந்துமேன். நீ என்னை ஒளிபுடன் சேர்க்க
வும். எ. நீ செல்வன், செல்வபதி. அக்கினியே! நீ
ஒளி மிருத்தவன். நான்கள் உன் அதுவகத்தையடைய
வேண்டும். அ. அக்கினியே! நீர் செல்வபதி. செல்வர்.
நான் உன்னை ஆகி உறுகிறேன். பேரில் உன்னால் நான்
கள் ஐயமுடனாகவேண்டும். நான்கள் மனிதர்களின்
துவேஷங்களைத் தொலைக்கவேண்டும். க. அக்கினியே!
பலத்தின் பெருஞ்ஐயனே! அறிஞர்கள், நன்கு துதிக்கப்
படும் உன்னை போஷிக்கிறார்கள். நீ கிரீச் செல்வத்தை
எமக்களிக்கவும். கௌ. அக்கினி எமக்கு திரைகளைச் செயல்

வேண்டும். அவன் எதிரிகளைப் பிளந்து முன் செல்லட்
டும். அவன் எங்கள் பசுதவர்களை இன்பமாய் ஐயிக்க
வேண்டும். பேரில் பலத்துக்காக அவன் சாதனத்தை
யடைய வேண்டும். கக. அக்கினி அக்கினியால் எழுச்சி
யாக்கப்பட்டுளான். அவன் கரி, கிருகபதி, அகி சுமப்ப
வன் தன் முகத்தில் ஆபுதர் தரிப்பவன். கௌ. அக்
கினியே! கரி கரிவால் நலம் நன்மையால், நட்பு நன்ப
னால் அக்கினியால் நீ எழுச்சியாக்கப்பட்டுளாய். கக.,
அக்கினியே! உனது புனித சோதி கிளம்புகின்றது, கச.
உனது ஒளியால் பிரகாசிக்கின்றது. க. ச. சக.

அதுவாகம் அக.

அவல் ஸ்தாபனம்

க. நீ ஆழத்தில் பூமியாகும், விரிவில் சோதி
யாகும், வளர்ச்சியில் வானமாகும். அக்கினியே! தேவ
அதிதியே! நான் உன் அங்கத்தில் உணவு புசிப்போன
உணவு உன்னை உயக்கிறேன். உ. வெண் பசுவான சூரி
யன் வசுதுளான். அவன் உயர்க்கம் நாடி தாய் தந்தையை
மறுபடியும் ஐயுபுளான். க. அவன் மூப்பது முகூர்த்
தங்களை அரசுபுரிகிறான். வாக்ரு, பட்சிக்குச் சூசிரிதமா
கின்றது. அதை தினங்களுடன் சுமந்து செல்லவும்.
ச. உலகங்களின் ஈடுவே பிராணனின்ற அபாணத்தில்
அவன் கற்றுக்கொள். மகிஷன் சுவர்க்கத்தைப் பிரகாசிக்
கிறான். இ. அக்கினியே! நான் உன்னை கோபம் கடுமை
சோகத்தால் தன்னியிருத்தால் நீ தூய்மை செய்பவனாக
வும். நான்கள் உன்னை மறுபடியும் மூட்டுகிறோம். 3

அஅ. சருத்த—அக்கினி பேரந்த.

1 மேன்மையானவன். 2 எழுச்சி யாக்குகின்றோம்.

க. வக ஆதித்தியர் விகலே தேவர்கள் கோபலத் தில் எங்குமான் உன் தேவனை ஒன்று சேர்த்துள்ளார் கள். எ. மனம் கோதி நெய்யி லின்பமாகவும். அவன் இங்குமங்குமான் பக்குத்தை ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். பிரஹ்மப்பதி அகத கிந்தரிக்கட்டும். எல்லாதேவர் களும் இங்கு சந்தோஷமாகவேண்டும். அ. அக்கினியே! உன் கையித்துக்கள் ஏழாகும், உனது கைகள் ஏழு. உன்னை ஏழு ரிஷிகள், ஏழு பக்குக்கள் ஏழு ஹோதாக்கள் ஏழு பிரிய நிலைப்புகள் காடுகின்றன. நீ ஏழு மூல நிலைப் புகள், நெய்யால் நிரப்புகியும். க. நீ திடத்துடன் திரும் பவும், அக்கினியே! நீ உணவு ஆயுதன் திரும்பவும், நீ எங்களை வங்கும் பாதுகாக்கவும். கௌ. அக்கினியே! நீ செல்வத்துடன் திரும்பவும், எங்கும் எல்லாரு டுதித்த நீ தாசாயோடு திடமாகவும்.

கௌ. இலேகன், சலேகன், கலேகன்—இவ்வாதித் தியர்கள் இன்பமாகி எங்கள் நெய்யைப் பருகட்டும். தேதன், சதேதன், கதேதன்—இவ்வாதித்தியர்கள் இன்ப மாகி எங்கள் நெய்யைப் பருகட்டும். அதிதி, தேவஜுதி விவசுவன்—இவ்வாதித்தியர்கள் மகிழ்ந்து எங்கள் நெய்யைப் பருகட்டும். க. இ. உ.

அதுவாகம் கூடு.

சுருவணியம் 3

க. தூரத்தினின்றே எம்மைச் செவியுதம் அக்கி னிக்கு மந்திரத்தை பக்கு மனாகும்கால் மொழியேவாம்.

அக. கருத்த—அக்கினியை மந்திரிக்கவும்.

1 தேரென். 2 கருவின். 3 அவ்வாதித்தியரின் பன காமக்கள். 4 உட்கை. 5 தேவம் துக்க காலத்ததனை வனம்.

உ. கிரகன் ஆரியம் வெல்லும் ரிஷியினியிருந்து அவன் பழைய ஒளி காடி சோதியைக் கறந்துள்ளார்கள். க. அக் கினி சோதியின் கிரமும் கிராமமாகும், புவி பதியாகும். அவன், இங்கு சலக்கனின் சேதகனைத் துரிதமாக்கு கிருன். ச. இங்கு பக்குக்களில் அழைக்கப்படும் இளம் ஹோதா விடுவீடாய் விபாபகமாகி, 1 அப்பனவானன் 2 பிருகுக்களால் பிரகாசமாகி பற்றப்படுபவர்களால் தரிக்கப்பட்டுளான்.

இ. இந்திராக்கினியே! நீங்கள் இருவர்களும் அழைக்கப்படுகிறீர்கள். அளிப்பில் இவ்வாறு இருவர்கள் இன்பமாகிறீர்கள். நான் போரில் ஐயத்துக்காக உணவு பொருளளிக்கு முங்களை அழைக்கிறேன். க. நீ தோன்றி பிரகாசமாகும் இது, உனது சன்மந்தானமாகும். அக் கினியே! நீ அகத அறிந்து ஏறவும், நீ எமது செல்வத் தைச் செழுமையாக்கவும். எ. அக்கினியே! நீ ஆயுதைப் புனிதஞ் செய்கியும், நீ உணவையும் பலத்தையும் எமக்கு அளிக்கவும், நீ எதிரி சைன்னியங்களை தூரத்தில் தூரத் தையும். அ. சுபச் செபலக்கினியே! நீ எங்களில் பலத்தை கவிர்த்தைப் புனிதமாக்கவும், என்னில் செல்வப் பெருக் கை யளித்து, எங்களுக்குச் சந்தமாக்கவும். க. தேவரே! அக்கினியே! உன் சோதியால் சந்தஞ்செய்து இனிய காவால் பக்குத்தையும் தேவர்களைப் புகழ் கொண்டு வரவும். கௌ. அக்கினியே! பிரகாசித்துப் புனிதஞ்செய் பவனே! தேவர்களை எங்கள் 3 அவி பக்குத்துக்குக் கொண்டு வரவும்.

கௌ. அக்கினி அதி சந்தவிரதமுடனாவன். சந்த அறிஞனும் சந்தமான கவிபுமாகும். அளிக்கப்படுகின்றால் அவன் சந்தத்தில் சோதி விக்கிருன்.

1 அறிஞர் 2 பண்டிதர்களால். 3 அவிப்பு 4 சந்தெயங்கு.

கஉ. அக்கினியே! உன் சுத்த சமிகம்! ஒளி விளி
மேல் செல்லுகின்றன. உன் சோதிகளும் கவாசிகளும்
உயரமாகின்றன. கக. அக்கினியே! நீ ஆபுகை யனிப்
பவன் எனக்கு ஆபுகையளிக்கவும். அக்கினி நீ வர்சனை²
யனிப்பவன், நீ எனக்கு வர்சனை யளிக்கவும். அக்கினி
யே! நீ காயங்காப்பன். நீ என் காயத்தைக் காக்கவும்.
கச. அக்கினியே! என் காயத்திலுள்ள எக்குறைவையும்
நீ குணமாக்கவும். கடு. அநிசயச் செல்வச் சீமானே!
நீவஸந்தியுடன் உன் எவ்விலை நான் சோவேண்டும்.

கஉ. அக்கினியே! பலமுள்ள நாகங்கள் பலது
செய்ய முன்னை புகழுள்ள நாகங்கள் புகழனிக்கு முன்னை
விரம் நிறையும் நாகங்கள் இம்மைசுபற்ற உன்னை, அநிவானத்
தில் எதிரி நாசகாரனும் ஒளிவிகம் உன்னை துறு வரு
ஷங்களுக்கு மூட்டவேண்டும். கஎ. அக்கினியே! நீ
சூரிய ஜோதியை சேர்ந்துனாய். நீ சிறிதி துதிகளுடன்
சூரிய நிலயத்தோடு கலந்துனாய். கஅ. நீ சூரிய-சமான
சோதியாகும். நீ எனக்கு ஜோதி, ஆபுக, பிரகையை
யளிக்கவும். க. இ. இ.

அதுவாகம் கக.

காஹபத்தியம்¹

க. நான் பகப்பிரகை மனிதப் பிரகையில் பார்க்கி
றேன். அவர்கள் எங்கள் இருகத்திலாகட்டும். உ.
நீங்கள் சலமாகும், நான் உங்கள் சலத்தைப் பருகவேண்

க0. சுருத்த—அனல் சத்தியன் துறு வருடங்கள்
வாழுவான்.

1 பிரகைகள் 2 ஒளியை 3 நெய்த்துடன். 4 அநிசுத்
தியுடன். 5 இவ்வாறு—வாழ்க்கைக்குக்கான சத்தி, 6 எனக்குப்
பிரகைசத்தியில் பிரியமுண்டு.

டும். நீங்கள் மகத்தாரும். நான் உங்கள் மகத்தை
அருத்தவேண்டும். நீங்கள் வன்மையாரும், நான் உங்
கள் பலத்தைப் புதிக்கவேண்டும். கஉ. நீங்கள் வன்
மையாரும். நான் உங்கள் வன்மையைப் புதிக்கவேண்
டும். செல்வர்களே! இவ்வுலகம் இக்கட்டம் இக்கிருகம்
இச்சன்மஸ்தானத்தில் நீங்கள் நிலையாகுங்கள். நீங்கள்
இங்கு இருங்கள். எங்குஞ் செல்லவேண்டாம். நீங்கள்
எனக்கு வெகு பலவாய் வாகுங்கள்.

க. நீ விகவருப சம்முகிதையாரும். நீ பலம் பகத்
தலைமை, பொருள் போஷணையுடன் என்னைப் பிரவேசிக்க
வும். இ. நான் உங்கள் ஆயிரம் போஷணையால் புஷ்டி
புடனாக வேண்டும். உங்கள் செல்வம் என்னில் சாய
வேண்டும்.

க. அக்கினியே! இரவு நீக்கு முன்னிடம் தினர்
தோறும் எங்கள் மனோ கமல்காரத்துடன் நாகங்கள் வரு
கிறோம். எ. பக்குபதியை நீ ருதங்காத்து ஒளி விகப
வாய் உன் நிலயத்தில் பெருகியுளாய். அ. அக்கினியே!
மகனுக்குத் தந்தையைப்போல் நீ நாகங்கள் அனுக கலை
மாயிருக்கவும். க. அக்கினியே! நீ எங்கள் அருகிலிருப்
பவனாகவும், செளம்யமாகவும், கவசனாகவும். பாஞ்
சோதியே! பிரகாசனே! நாகங்கள் நண்பர்களுக்காக உன்
கல் மனத்தை நாடுகிறோம். பெருஞ் சோதியின் சோதி
யான அக்கினியே உன் மிகுந்த சோதியோடு இங்கு வா
வும். நீ எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும்.

க0. நான் உங்களை பலத்துடன் பார்க்கிறேன்.
நீங்கள் பலத்தால் என்னைப் பாகுங்கள். நான் உங்களைச்

கக. ச—இ. சரணமான பகர்களை யங்கடயவும், க0—கச
வாரும் விடுகளுடனாகுங்கள்.

1 பாகை, 2 விடு வாகைகளை.

செல்வச் செழிப்புடன் பார்க்கிறேன். நீங்கள் என்னைச் செல்வச் செழிப்போடு பாருங்கள். கக. நீங்கள் உன் வாகும், இளியவை செய்பவர்கள். பாணம் போஷண யாய் பிரியமுடன் என்னில் துழையுங்கள். நான் உங்கள் ஆயிரம் போஷணயோடு பெருகவேண்டும். உமது செல்வம் என்னில் சாயவேண்டும். கக. அவன் எமது அறிவு களைத் தூண்ட அச் சகிதா! தேவரின் கிறந்த ஒளியை நான்கள் திரிபாணஞ் செய்கிறோம். கக. 3. பிரமணஸ் பதியே! 3 கட்சிவந்தன் கௌகிஜனைப்போல் கோமன் பொழிபவனைப் பெருமைபுடனாகவும், கச. 4 இத்திரணே! நீ எக்காலமும் இம்சிப்பதில்லை. நாடுபவனை நீ கைகிடுவதில்லை. மகவானே! இப்போது இன்னும் மேலும் மேலும் உன் தேவதானம் வளர்ச்சிற்றது.

கடு. அக்கினியே! காப்பனாய், சுற்றுகளாய் கிரகிரதாய், அழிக்குமாக்களை பொழிப்பவனான உன்னை நான்கள் தினந்தோறும் எங்களை சுற்றி வைத்துத் தரிக்கிறோம். கக. அக்கினியே! 3 கிரபதிபே! கிரபதிபாண உன்னால் நான் நல்ல கிரபதிபாகவேண்டும். கிரபதிபாண என்னால் நீ நல்ல கிரபதிபாகவேண்டும். நான் இச்சோதியை சந்தானத்துக்கு அளிப்பவனாய் துறு வகுடங்களுக்கு இந்த 6 ஆளியை வேண்டுகிறேன். இவனுக்கு சோதி கொண்டுமேவும் இவ்வாளியை நான் பற்றுகிறேன். க. டு. க.

கக. சுருத்த—உங்கள் பெண் பிள்ளை ஆடு மாரி கீடு வான்கள் வளர்வதற்கான அளவை காடுங்கள்.

1 மருகுரிகளின் 2 நானே! 3 நான் இரகிபமநிபவன். 4 சக்தியே. 5 இவ்வந்த தலைவனே! 6 கன்மமவை.

அதுவாகம் கூட

அசல் பெருமை

க. ஐதவேதசனே! தாபுர் தந்தையும் என்னி ளனித்த முதல் பெயரை நான், குருகுலத்தினின்று திரும்பும் வரை, நீ தரிக்கவும். அக்கினியே! நான் உன் பெயரைத் தரிப்பேன். உ. ஐதவேதசனே! மனிதர் உடை மாற்றுவதுபோல் மதுபடியும் பாஷ்பாய் பெயரை மாற்றிக்கொள்வோம். நீ ஆயுசுக்கும் நான்கள் சேவனுக்கும் நாம் மாற்றிக்கொள்வோம். க. இம்சிக்கப்படாத அக்கினிக்கு நமஸ்காரம். எவராலும் அதுக முடியாதவனுக்கு நமஸ்காரம். அக்கினி எதிர்ப்பற்றவனாகும். அதிபரிஷ்டன். ககலஞ் சூசிப்பவன். அபிரியித பக மிருத்தவன். கிரேஷ்டனும் கந்தர்வனுமாகும்.

ச. அக்கினியே! தேவர்கள் உன்னையே பிரதாவாக! அடைந்துனார்கள். அவர்கள் உனக்கு ஆகுதினை யளிக்கிறார்கள். அவர்கள் உன்னையே கிரகாகனாகப் பெற்றுனார்கள். நீ ஆயுசு பகத் தலைமையுடன் இத்தந்தை என்னில் ஸ்தாபிக்கவும். டு. இங்கு அக்கினி சகைத் தினும் கிரேஷ்டன். நாடுவதற்கருகன். ஆயிரத்தை அதிசயமா யளிக்கத் துரிதமாயுள்ளவன். அவனை நாடுபவனுக்கு எல்லாச் சுகிரியமு 2 மாகவேண்டும். க. மனஞ் சோதியான அவன் அளிப்பி லானந்தமாசவேண்டும். அவன் இங்கு மங்குமான பக்குத்தை ஒருமைபுடனாகட்டும். அளிப்புக்களை செய், அயிபுடன் காலை மாலைபில் நான் கேட்கிறேன். செடி கொடிகள் பால் கிதார்த்தவை

க. கல்வி சந்தச்சென்றால் இன்பானல் நீக்கி கல்விச் சுவர் காலவும் உ—ச மதுபடியும் இன்பானலைப் பற்றவும்.

3 காப்பாச 2 திடபவம்

யாகும். அருமபின் சசமும் பால் மிஞ்சுந்தது. இந்திரனே! நீ என்னை சலாசப் பாலோடு சேர்க்கவும்.

அ. அக்வினியே! கிரதபதியே! நான் இந்த கிரதத்தைச் செப்புகிறேன். நான் அதை கிரதவேற்ற வேண்டும். அது உனக்கு ஐயமுடனாகவேண்டும். உ. நான் இங்கு ஹோதாவான அக்வினியை அழைக்கிறேன். நான் பஞ்சாருத தேவர்களை அழைக்கிறேன். இத் தேவர்கள் நல் மனத்தோடு வாட்டும். தேவர்கள் எனது இந்த அநியை யதாபகிச்சட்டும். ௧௦. உன்னை எவன் இணைக்கிறான்? அவன் உன்னை இணைக்கட்டும்.

௧௧. அறிஞர்கள் பஞ்சத்துக்குத் திரட்டும் 1௧பாலங்கள் பூஷணனின் பாதுகாப்பிலாகும். இந்திரனும் வாயுவும் அவற்றை கிரதையாக்குகிறான். ௧௨. பஞ்சம் பின்ன மன்னியி ளிருக்கின்றது. அதை மனிக்கும் அது எங்கிருந்து வந்துவந்தோ அங்கே திரும்புகின்றது. வேதி, சமித்து, குழ்பகை, பஞ்சாயுசை சஞ்சரிக்கின்றன. ௧௩. நான், விரிந்து பஞ்சப் பாதுகாப்புச் செய்யும், ௧௪. இவைகளின் அறுந்த தொன்றை சரிபாக்குகிறேன். கவாஹா! பஞ்சம் தேவர்களுக்குச் செல்லட்டும். ௧. ௨. ௧௦.

௧௨. எருத்து—பெரிய செயல்களைச் செய்வ நீங்கள் கிரம்பினால் நான் அவற்றை செய்ததான் முடிப்பைப் பெற உபதஞ் செய்தொன்றை வேண்டும்.

1 சாதனங்கள் 2 = ௧-அ, குத்திரர்-௧௧, ஆதித்தியர்-௧௨, இந்திரன்-௧, பிரஜாபதி-௧, ஆ-௧௨.

அதுவாகம் ௧௩.

பக்தங்கள்

௧. வைகவாசா அக்வினி, அவனைச் சுமக்கும் துதிபால், துதிப்போடு தூரத்தினின்று எமக்கு வரட்டும். ௨. 1௧தம் மிரும் வைகவாசாநாய், சோதி, சத்தியத்தின் தலைவனாக சாகவத அனலை, நான்கள் காடுகிறோம். ௩. வைகவாசாச் சம்பந்தச் செயல் கன்னின்று 2 ரிஷி தாளுகவே சுபகாரியத்தால் கிரேஷ்ட பயனை அடைந்து னார். 4. தேச கிரதபு மக்கினி வானம் பூமிவான தாய் தந்தையை மேன்மை செய்துகொண்டு பிறந்துனான். ௫. அக்வினி சகம் சோதி எங்கும் பரிசித்து செடி கொடி களில் நுழைந்துனான், சத்தியபால் சேரும் வைகவா தாக்கினி எங்களைச் சந்துருவினின்று இரவும் பகலும் காக்கவேண்டும்.

௬. அக்வினியே! நீ புலனாகுங்கால் புலனங்களை பெல்லாம், துரிதகோபன் மந்தையைச் சந்துவதுபோல், பார்க்கிறாய். 7. பிராமணனுக்கு வழிவைப் புலனாக்கவும். நீங்கள் சதாசாலம் வலந்திருடன் எங்களைக் காக்க வேண்டும். ௮. அக்வினியே! நீ தோன்றும் பொழுதே சோதி கவாஹுடன் வானம் பூமியை நிரப்புகிறாய். ஐத வேதச வைகவாசானே! உன் திடத்தால் தேவர்களை எதிரியினின்று நீக்குகிறாய். 9. அக்வினியே! இந்திரர்களில், நல்லயீரம், நரைமூப்பு குன்னியமாய் எவனுக்கும் தலைகுனிபரமணன் 10. சுபத்திரபுருஷனை ஸ்தாபிக்கவும். 11. அக்வினியே! வைகவாசானே! நான்கள் உன் துதிபால் துது ஆயிரமான செல்வத்தை ஜயிக்கவேண்டும்.

1 இரை 2 அறிஞர். 3 அநியை காடு பவ னுக்கு, 4 கிரமகளை

நாங்கள் வைகவாசரத்தின் எல்ல மனத்தை யதபயிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவன் அரசன். அவினோதி. இதனால் தான் இவன் புலனாகும்போதே சகலத்தையும் பார்க்கிறான். வைகவாசரன் சூரிய ரூபத்துடன் பிரகாசிக்கிறான். ௧. வருணனே! நாங்கள் உன் கோபத்தை அவிசன் பஞ்சுங்கள் எமஸ்காத்தான், கழிக்கிறோம். அநி ருனே! அரசனே! 2 அரசனே! நாங்கள் செய்யும் பாவங்களை, அரசுபுரியும் நீ, பிரிக்கவும். ௩. வருணனே! நீ மேல், கீழ், எவ்வாறு 3 பந்தத்தை எம்மிடமிருந்து எழு வச்செய்யவும். ஆதித்தியனே! இனி அதிதிமூன் உன் விரதத்தில் நாங்கள் குற்ற மற்றவராவோம். ௪. என் திட தரித ருதிகாயான ததிகொயவனின், 5 செயலை, காணஞ் செய்பவனாயினேன். அவன் எங்கள் முகங்களை சகந்தமாக்கவேண்டும். அவன் எங்கள் ஆபுகளைப் பெருக்கவேண்டும். ௬. சூரியன் எமியால் சலங்களைப் போய், ததிகொன் தன் பலத்தால் பஞ்சேந்திரியங்களை விலத்திக்கிறான். ௭. தூது ஆவியம் ஜயித்த பலம் பரப் புடனாகு, மலன், இஃது எமது மொழிகளை தேனாக் கிரப் பட்டும். ௮. அக்கினி தலைவனாகும். ௯. நீ இருக்கிறாய்.

௧௦. மருத்துக்களே! சோதியினின்று உங்கள் எல் லினைவை நாங்கள் நாமும்பொழுது நீங்கள் வரவேண்டும். ௧௧. நன்கு தேடுபவனுக்கு நீங்கள் வைத்தான்ன சட்டை களை மூன்றாய் 3 பஹாணனுக்கு அளிப்புகள். எமக்கு அவற்றைக் கொடுங்கள். சத்திமான்னனே! வியம் செழிப்பு, செல்வத்தையும் எமக்குப் பொழிப்புகள். ௧௨. 6 அதிதி எமக்குச் சகந்தையளிக்கட்டும். அதிதி எங்களை எதிர்ப்பினின்று சட்டிக்கட்டும். ௧௩. கவிச

1 காலனே. 2 அதிபவமூன்னனே. 3 கட்டை. 4 ததிர்ப் பத ச்ருகையவானவன். 5 மனிதனுக்கு. 6 புவி.

தங்கனின் நெத்த சன்ம நிலபனான, பெரிய ரூபத்தின் பாய் மிகச் செல்வியாய், விரிந்த அழியாதவனாய், பெருங்காப்பு புனித அழியை வளிக்கும் அதிதியை எமது சட்டிப்புக் கழைப்போம்.

௧௦. பாவுஞ் சோதியாய் சகந்தாக்குச் சத்திபுடனாகு சகமாய், ஒருகாமல் குற்றம் கழிபுர திட த்துடுப்புக் கருடனாகும் தேவ கப்பலான அதிதியை சேஷமத்துக்கு யம் ஏறவேண்டும்.

௧௧. தூது துடுப்புக்கருடன் தூததண்டங்க ளோடு ஒழுக்கு ருன்னியமாய் தாண்டுவதற்குத் திடமான இக்கப்பலை இன்பமுடன் ஏறிபுனேன். ௧, ௫, ௧௧.

அதுவாகம் ௧௮.

[சரிசு பெளர்ணமி பஞ்சமன். ௧௮ம் அதுவாகம் பார்க்க.]

அக்கினி

௧. என் ஆபுக பிரகாச பொருளான உன்னை 1 பஹா சால் 2 காற்றுகிறேன். பஹாணன், பிரஹ்மஸ்பதி வால் பிரேரிக்கப்பட்டு இங்கு இம்மைசயாகாமலிருக்கட்டும்.

௨. நீ செய்பாகும். நீ சத்தியனாகும், நீ சத்தியத் தின் தலைவனாகும், நீ சத்த சத்திபுடன் சகல தேவர் சத் திய சத்தி. வைகவாசர அவிவாகும். நீ பலன், நீ ஜயித் பலன்; நீ எதிர்ப்பை ஜயிக்கவும், நீ எதிர்ப்புப் பழகுப வர்களை ஜயிக்கவும்; நீ சத்துருவை ஜயிக்கவும், நீ சத்துரு ராதனை ஜயிக்கவும்; நீ ஆவியம் பலமுன்னவன். நீ என் னைத் துரிதமாக்கவும். நீ செய் தேர்ப்பவன். நீ சத்திய

௧௩. மருத்த—அதிதி கருணன் மருத்த, ததிகொன் வைகவாசரக்கினி இரவெய்களை காட்டும்.

1 ததியாய், 2 போற்றுகிறேன்.

சத்தியத்தின் சேர்க்கையுள்ளவன். 1 சத்திய ஆபுணச அடைந்துளாய். நான் உன்னை சத்தியத்தால் பார்க்கிறேன். அப்படியுள்ள உன்னை நான் அதுபவிக்கவாமோ!

௩. உன்னை பஞ்சப் பிராணங்களின் சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௪ பஞ்ச ப்ருதுக்களின் சாரதி சாதகனுக்கு நான் உன்னை நிரிக்குிறேன். ௫. நான் உன்னை பஞ்ச நிரைகளின் சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௬. நான் உன்னை பஞ்ச சனங்களின் சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௭. நான் உன்னை பஞ்ச வராலுடனாகும் பாண்டத்தின் சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௮. நான் பிரமத்தின் தேஜுக்கு சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௯. நான் உன்னை கூத்திரத்தின் சத்திக்கு சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௧௦. நான் என்னை சனத்துக்கு சாரதி சாதகனுக்கு நிரிக்குிறேன். ௧௧. நான் உன்னை நல்ல விரியத்துக்கு நிரிக்குிறேன். ௧௨. நான் உன்னை நல்ல பிரகாசுக்கு நிரிக்குிறேன். ௧௩. நான் உன்னை செல்வச் செழிப்புக்கு நிரிக்குிறேன்.

௧௪. நான் உன்னை பெரும் பலத்துக்கு நிரிக்குிறேன். ௧௫. நான் உன்னை புவி, அகி, ஆனிகன் முகையே எமக்கு தேவர்களுக்கு யஜுமானர்களுக்கு தேவ திவ்யங்களுக்காக நிரிக்குிறேன். ௧௬. கிருப்பத்துக்கு நான் உன்னை நிரிக்குிறேன் ௧. ௨. ௩.

௧௪. கருத்து—யங்கும் யக்ஞசாதகம் யக்ஞானிப் பந்தமென்றும்.

1 பருவங்களின்.

அதுவாகம் ௬௫.

௧. 1 திரானுகும், நான் 2 சமானர்களில் திரன், தான், இரட்சகன் செல்வ மளிப்பவனாகவேண்டும். ௨. 1 சந்திரனாகும்; நான் சமானர்களில் உக்கிரன் இரட்சகன் செல்வமளிப்பவனாகவேண்டும். ௩. 1 ஜயிப்பவனாகும்; நான் சமானர்களில் தலைவன் ஜயிப்பவனாகவேண்டும். ௪. தாதவேதசனே! நான் உன்னை திவ்ய 3 பிரமத்தால் இந்த 4 அகி சமப்பதற்குச் சேர்க்கிறேன். உனக்கு பரியனித்து உன்னை எழுச்சி செய்து கொண்டே, நற் பிரகாச நல்ல பிரச்சுடன் நாகங்கள் நீண்ட காலம் வாழவேண்டும்.

௫. அக்ஷிபே! என் இந்த யக்ஞத்தில் நரசமா வது எது உண்டோ, கிஷ்ணுவே! பெய்யின் முறைவுடனாகும் எது உண்டோ, அதனால் கொல்லக் கடுமையாகும் எத்துருவைய நான் கொல்லுகிறேன். நான் அவனை அழிப்பின் அந்தத்தில் வைக்கிறேன். ௬. 1 பூ: புல: கல: ௭. அக்ஷிபே! 1 யஜுமானனை பலமுடனாக்கவும்; புன்மை புரிபவனை பலானமாக்கவும். ௮. 1 ஜோதாவே! அக்ஷிபே! இனிவ சவாஸுடன் அமுதமாயுள்ளவனே! மன: 7 தேவர்களுள் எழுச்சியாகும் உன் சிரத்தை, நான் பலம் நற்பிரகாச பொருள் பெருக்குக்குப் 8 பரிசிக்கிறேன் ௯. 1 மனமாகும், பிரஜாபதியினின்று புலனாகுபவன்— கிருட்டிப்—பொருள் சித்தத்தால் என்னில் பிரவேசிக்கவும். ௧௦. 1 மொழியாகும், 9 இத்திரனில் தோன்றுபவன். எதிரி வழிப்பவன் 10 மொழி 10 இத்திரியத்துடன் என்னில் தழைப்பவும்.

1 திவ்யாவிருப்பவன், 2 சமானமாயுள்ளவர்களில் 3 அகி நான் 4 மனத்தை கிச்சே. 5 முக்கால யனலே, 6 தலைவனே! 7 மனிதனும் 8 பந்தமிதேன், 9 பலத்தினின்று, 10 வன்மை யுடன்.

கக. நான் ருதுக்களின் வசத்தத்தை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கஉ. நான் ருதுக்களின் விரிமத்தை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கக. நான் ருதுக்களின் மகழகனை இன்பமாக்குகிறேன்; அவை இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கச. நான் ருதுக்களின் சாத் ருதுகை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கடு. ருதுக்களின் ஏமத்தம் சகி ருதுக்களை இன்பமுடனாக்குகிறேன், அவை இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கக. அக்வினி சோமர்களின் தேவ பஜனத்தால் நான் கண்ணுன்னவனாகவேண்டும். கஎ. அக்வினி தேவனுக்கு பஜிப்பால் நான் உணவின் சத்த உண்பவனாகவேண்டும். கஅ. நீ இம்மிப்பவன்; நான் இம்மைசயற்காக வேண்டும். நான் எதிரிகை இம்மிக்கவேண்டும். கக. அக்வினி சோமதேவர் களுக்கு பக்குஞ் செய்வதால் நான் எதிரி யழிப்பவனாகவேண்டும். கஉ. இந்திராக்வினி தேவர்களுக்கு பக்குஞ் செய்வதால் நான் பலமுன்னவனாய் உணவு புசிப்பவனாகவேண்டும். கக. நான் இந்திரதேவனுக்கு பக்குஞ்செய்வதால் பலமுன்னவனாகவேண்டும். கஉ. நான் மகேசுரி தேவனுக்கு பக்குஞ்செய்வதால் மென்மை மகிமை படைபவனாகவேண்டும். கக. நான் கவிஷ்டகிருத அக்வினி தேவனுக்கு பக்குஞ் செய்வதால் நீண்ட ஆயுதசை பதப்பித்து நிலபாண வாழ்க்கையை படைபவனாகவேண்டும். க, க. உ.

கடு. கருத்த—நான் இன்பமாகி ககவாழ்க்கையுடனாகவேண்டும்.

1 பக்குத்தால் 2 பகையினத் தன்பஞ்செய்பவன்.

அதுவாகம் கக.

எக் ரோக்கல்

க. நீச்செயலினின்று என்னைக் காக்கவேண்டும். 1சகிதா என்னை பாவச் செயலினின்று காக்கவேண்டும். ௨. அருகிலும் தூரத்திலும் எனக்கு எதிர்ப்பு செய்பவனை நான் இதுளால் ஐயிக்கவேண்டும். 3கருப வர்ஷ நிறனை! நீ இச்சுப நிலபத்தாக்கு வரவும். நீ என்னை அதுகலத் துடன் அதுகலம். ச. நிலைகளைப் பரிசிக்கவும். ௫. இடைபே! இங்கு வரவும். 5அதிதியே! இங்கு வரவும். சாஸ்வதியே இங்கு வரவும். ௬. நீ இன்பன், நீ இன்பமளிப்பவன். எ. நீ இனிபன், இன்பம் கொடுக்கப்படும் உன்னிடமிருந்து நான் இன்பத்தை படைபவனாகவேண்டும். அமைக்கப்படும் உன்னிடமிருந்து நான் அமைப்பை அடைபவனாகவேண்டும். அ. பகவானின் பிரார்த்தனை எனக்கு நிறைவேறவேண்டும்.

க. நான் இம்மைசயற்ற மனத்தால் இதற்கு பலமுடனாகவேண்டும். கஉ. பக்கும் சோதிகை ஏறட்டும், பக்குஞ் சோதிகைச் சேரட்டும். கக. பக்கும் தேவபாகை வழிபாய் தேவர்களுக்குச் சொல்லட்டும். கஉ. இந்திரன் எங்கனில் இந்திரியத்தை பளிக்கவேண்டும். பக்குங்களும்கொல்லுங்களும்களில் சாயவேண்டும். எங்களுக்கு ஆகிகளாகட்டும். 5அவன் எங்களுக்குச் சொல்வம் பிரியம், ஐயமளிப்பவனாகவேண்டும். கக. நீ இன்பமாகும் எமக்கு இன்பத்தை பளிக்கவும். நீ எம்மால் கேட்கப்படுகிறாய். உன்னிடமிருந்து நான் இன்பத்தை அடைபவனாகவேண்டும். கச. மனம் சோதியான அக்வினி பக்குத்தால்

1 சித்தம் 2 என் கையத்தால் 3 அழகான மழையின் கீழ் மே 4 அனலை 5 புலியாக்கினியே, 6 கந்தாமான வான்.

இன்பமாகட்டும். அவன் இங்குமக்குமாவ பக்குத்ததை இணைக்கவேண்டும். எமக்கு இதை 1. நெருதூஸ்பதி மின் தரிக்கவேண்டும். இங்கு எல்லா தேவர்களும் இன்பமாக வேண்டும். ௧௫. பக்குமே பொழியவும்.

௧௬. நான் அளிக்குங்கால் என் செயல் அழியாம லாகவேண்டும். நான் முயற்சி செய்புங்கால் என் பணி பாழ் குன்றியமாகவேண்டும். ௧௭. நீ பால் பலம் நிறை யும் பிரஜாபதி பாகமாகும். ௧௮. நீ என் பிராணபான னைக் காக்கவும், நீ என் சமான் விவானைக் காக்கவும். நீ என் உதான ஞானைக் காக்கவும். ௧௯. நீ அழியாத வன்; நான் அழியாமைக்கு உன்னை நரமிகிறேன். நீ அங்கு தூர உலகத்தில் எனக்கு அழியாமலாகவும். ௧. ௧. ௩.

அதுவாகம் ௧௭

ஐய பேரிகை

௧. 3. திவ்ய தர்ப்பைபக்கு யக்குஞ் செய்வதால் நான் பிரசைக ஞானவாகுத வேண்டும். ௨. 4. தேவ நரசம்க ஹக்கு யக்குஞ் செய்வதால் நான் பசுக்களின் செல்வத் தை யடைபவேண்டும். ௩. அக்வினி கவிஷ்டமிருத தேவ ஹக்கு யக்குஞ் செய்வதால் நிஷயான சிவனையும் நீண்ட வாழ்க்கையை பக்குத்தால் நான் அடையவேண்டும். ௪. அக்வினியின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௫. சோமனின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௬.

௧௭. நெருத்த—எமக்கு அவைபிரமணவகளை இங்கு காணலாம்.

1 பெரும் அறிவு, 2 எதிர்வாதத்தில், 3 திவ்யரேதகக்கு 4 மனிதர் போற்றும் மேன்மைக்கு.

அக்வினியின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௭. அக் வினி சோமனின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௮. இந்திராக்வினியின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண் டும். ௯. இந்திரனின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௧௦. மகேந்திரனின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும்.

௧௧. அக்வினி கவிஷ்ட மிருத்தின் ஐயத்தால் நான் ஐயமாகவேண்டும். ௧௨. அவன் என்னை பரோதயம் எழுச்சிபுடன் பற்றியுள்ளான். அப்பால் இந்திரன் என் எதிரிகளை சோர்வையால் சரபித்துள்ளான். ௧௩. எழுச்சி யும் விழ்ச்சியுமான என் பிரமத்தை தேவர்கள் பெருக்கி யுள்ளார்கள். 1. இந்திராக்வினியே! இனி என் எதிரிகளை எங்கும் தூரத்துங்கள். ௧௪. கற்க விரும்பி இவ்வாடி கள் இங்கு வந்துள்ளன. நான்கள் 2. இந்திரன் நிறைந்து ஐயிக்கவேண்டும். நான்கள் உணவை, பிரசையைக் கற்க வேண்டும். ௧௫. சிசப்பு குதிரையோடு அக்வினி உன்னை தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும், கபில குதிரைகளுடன் உன்னை இந்திரன் தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும். 3. ஏதா னுடன் சூரியன் உன்னை தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும்.

௧௬. நான் உன் 4. தலைக்கயிறுகள் தடைவார்கள், தடைக்கட்டுக்கள், அகலிவதத்தை அகிழ்க்கிறேன் நலத் தையும் செல்வத்தையும் எங்களில் பொழியவும். தேவர் களில் எங்கள் அகிலை மொழிக்கவும். ௧௭. நான் கிஷ்டஹுக்கு பக்குத்தால், தேவயஜனத்தால் ௧௮ம், செல்வம், சாகவதத்தை அடையவேண்டும். ௧௮. நான் சோமனுக்கு தேவயஜனத்தால் நல்ல ரேதகடன் ரேதக ஸ்தாபிப்பவனாகவேண்டும். ௧௯. துஷ்டாவுக்கு தேவ யஜனத்தால் நான் பசு ரூபத்தைப் போஷிக்கவேண்டும்.

1 அறிவும் அனாஜமான ஆன்மாவே 2 பலம் 3 ஒளிபுடன் 4 ஒளிபற்றல்கள்

உ. மெய்யறிவு அக்கினியும் தேவ பத்தினிகளும் பக்குத்தின் ஐதையாகும். நான் இத் தேவர்களுக்கு பக்குச் செய்வதால் ஐதையுடன் செழிப்பாகவேண்டும்.

உ.க. நீ வேதமாகும். நீ அறிவாகும். நான் அறிவுடனாகவேண்டும். உ.உ. நீ செயலாகும். நீ செய்பவனாகும். நான் செய்பவனாகவேண்டும். உ.உ. நீ ஐயிப்பவன், நீ ஐயன். நான் ஐயிக்கவேண்டும். உ.உ. வேதம் நெய் மிஞ்சுது விடு பெருகும் ஆயிரஞ் செல்வச்செழிப்பை யளிக்கவேண்டும். க, க, ச.

அதுவாகம் கூறு.

நீக் விஜயம்

க. தருவன் ஒவ்வொரு பக்குத்தாக்கு உன்னை நானெவர்களுக்கு செய்புடன் பொழியட்டும். அதிலின் அக்கத்தில் ரூபியின் ஸ்தானத்தில் தருவன் செய்புடன் பெருகட்டும் பூமி, இந்த பக்குத்தில் பரவுந் தானாயோ டாகட்டும். உ. விபன் என்னும் உலகம், பிரசுரத்தின தாகும். நான் அதில் உன்னை யஜமானனோடு வைக்கிறேன். உ. நீ சத்தியனாகும், நீ எனக்கு சத்தியமாகவும், நீ சர்வனாகும், நீ எனக்குச் சர்வமாகவும், நீ பூர்வனாகும், நீ எனக்குப் பூர்வமாகவும், நீ அழியாதவன், நீ எனக்கு அழியாமலாகவும்.

ச. தேவர்கள், குத்திக்குக்கள், என்னைக்கேற்றத்தினையில் சத்தமாக்கவேண்டும்: மாதங்கள், பிறருக்கள் என்னைத் தென் திசையில் சத்தமாக்கவேண்டும்: விடுகள் பக்கங்கள் மேந்திசையில் என்னைச் சத்தமாக்கவேண்டும்: சலம்

உ.க. கருத்த—நீங்கள் எல்லா தேவர்களின் உதவியைக் கொண்டு ஐயுடனாகவேண்டும்.

செடி, கொடி, மாதங்கள் என்னை வடதிசையில் சத்தமாக்கவேண்டும்: வருஷம் பஞ்சம் பக்குபதி என்னை உச்சியில் சத்தமாக்கவேண்டும். இ. நீ சத்தானு விதைக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் காயத்திரி சந்தசால் பூரிவைத் தாண்டு கிறேன். எங்கள் துயேஷி தன்னப்பட்டுள்ளான். க. நீ அபவாதமழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் திருஷ்டு சந்தசால் யானத்தைத் தாண்டுகிறேன், எங்கள் துயேஷி தன்னப்பட்டுள்ளான். எ. நீ அரக்கனழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் சகதி சந்தசால் சோதியைத் தாண்டுகிறேன், எங்கள் துயேஷி தன்னப்பட்டுள்ளான். அ. நீ சத்தானு கொழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் அதுஷ்டு சந்தசால் திசைநீக் தாண்டுகிறேன். எங்கள் துயேஷி தன்னப்பட்டுள்ளான். க, க, இ.

அதுவாகம் கூறு.

அக்கினி போற்ற

க. நான்கள் தேவர்க்கத்தாக்கு வந்துளோம், சுவர்க் கத்தாக்கு நான்கள் வந்துளோம். உ. உன்னைப் பரப்பி நின்று நான் பிரிக்கப்பட வேண்டாம் எத்தவம் என் றால் உன் சிமித்தம் அதுசரிக்கப்படுகிறதோ, அதன் அதுக்கிருத்தாக்கு நான் தனா மலாகவேண்டும். உ. நீ நான், சிமி தலைவன், நீ ஆயுசளிப்பவன், என்னில் ஆயுசை யளிக்கவும், நீ வர்க்கனிப்பவன், என்னில் வர்க்கை யளிக்கவும் ச. நான் இங்கு இத்தினை, இச்சோதி, இவ்வானம், இப்பூமி, இவ்வுண்கினின்று என் இச் சத்தானை தன்னுகிறேன், எங்கள் துயேஷித் தன்னப்பட்டுள்ளான். இ. நான் சோதியோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளேன்.

உ.க. கருத்த—நீ என்னை சத்தினையு மதுசரித்து சத்தானைப் பொழிக்கவும்.

1 துயேஷினை நான் வழிக்குறேன். 2 பெரிய சிவக்கு

க. நான் இந்திரனின் கற்றைச் சுற்றுகிறேன். எ. நான் பிராணபுடன் பிராண என்னுடன் பொருத்தமாக வேண்டும். அ. செல்வச் செழிப்பு என்னுடன் நான் செல்வச் செழிப்போடு சேர்க்கப்பட வேண்டும். க. எழுச்சி யாகும் அக்கினியே! எனக்கு ஒளி விசவும். அக்கினியே! உன்னை எழுச்சியாக்கி நான் ஒளி வீசவேண்டும். ௧௦. பக்ஞம் செல்வமுடனாகட்டும்; நான் செல்வமுடனாகவேண்டும். ௧௧. அக்கினியே! நீ ஆயுசைப் புனிதஞ் செய்கிறாய். எமக்கு உணவையும் உறுதியையும் மளிக்கவும். தஷ்ட சேனைபை தூரத்திலே தூர்த்தவும். ௧௨. அக்கினியே நீ உபஞ் செய்பவன், எனக்குச் சுத்தஞ்செய்பவன், பொருள் புஷ்டியை எனக்களித்து கவிதர்களுடன் புகழையும் எனக்களிக்கவும். ௧௩. அக்கினியே! மிகப்பதியே, நான் மிகப்பதியான உன்னால் நல்ல மிகப்பதியாகவேண்டும். நீ, மிகப்பதியான என்னால் நல்ல மிகப்பதியாகவேண்டும். நான், சந்தி, தூது யருஷங்களுக்கு சோதி செய்யும் இவ்வாகியை அழைக்கிறேன் சோதிசெய் இவ்வாகியை இவனுக்குக் கழைக்கிறேன். ௧௪. உன்னை இளைப்பவன் பார்? அவன் உன்னை விடுதலையாக்கட்டும். ௧௫. அக்கினியே மிகப்பதியே! நான் என் மிகத்தைச் செய்தேன், அதற்கேற்ற சந்தி என்னிடமுண்டு. அது என்னால் பூர்ணமாகும். ௧௬. பக்ஞம் சம்பூர்ணமாகுமது. அது புலகுதி புளது. அது புலகுத்க்கப்பட்டு பெரிதும் வளர்க்குமது. அது தேவர்களின் தலைமையாகுமது. அது நம்மை அதிபதி களாக்கவேண்டும். நான்கள் செல்வபதி களாகவேண்டும். ௧௭. அக்கினியே! பக ஆடு குதிகளின் நிறைந்துள்ள பொருளை பக்ஞமாகும், சதாகாலம் மாறுதலற்ற வீர சகாக்களுடனுள்ளதே பக்ஞமாகும். 'அகாரோ!

1 அசுர பக முன்னகவே.

இந்த யக்ஞம், பிராண உணவு மிகுந்து தீர்க்கத் திரியும் விரியும் மூல சகைபகள் நிறைவதாகும், க. க. க.

[அமாவாசை, பெளர்ணமை பாகங்கள் முற்றிற்று]

அதுவாகம் ௧00.

யக்ஞங்கள்

க. அர்சிபர்களிடமிருந்து இந்திரன் உமக்காக எங்கும் நான்கள் அழைக்கிறோம். அவன் எமக்கே பாசட்டும். உ. மனிதர்கள் தங்கள் நினைவுகளை நிறைவேற்ற பேரில் இந்திரன் அழைக்கிறார்கள். அவன் நான். சனஜயன். சத்தியில் சந்தோஷமாகுபவன். நீ எங்களில் கோ நிறையுஞ் சாகியை பளிக்கவும். கூ. சதக்கிரதயே! நான் ஐந்து சனங்களிலுள்ள உன் இந்திரியந்களை மிகக்கிறேன். ச. இந்திரனே! பக்ஞாகுகளை மனித உபத்துடன் சதாகாலம் 2 மிருத்திரனைக் கொல்லும் நிறந்த சத்திக்கு திடனும் சகலத் தலைமையும் தேவர் களால் உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

௫. தாமாகவே ஏற்புள்ள ஏழு வாகவர்கள்—சுமி கன்—சூரியனில் சாய்ந்துளார்கள். அவன் தீர்க்க செவி தூபனாகும். ஒளிபான—சூரியன்—இந்திரனின் அதிதி யாகும். க. அபக்ருவத்தில் 3 பக்ருவத்தைப் புலகுதி புளாய், சோதியில் சூரியன் ஏறச் செய்துளாய். நானம் நிரும்புபவனுக்கு இன்பமாய், இனிப கானங்களுடன் களிந்த பக்ருவதைப்போல் 3 சாமனைத் தவமுடனுக்குள் கன். எ. கானர்கள் இந்திரன் கோஷித்துளார்கள்,

௧௧. கருத்த—யக்ஞத்தால் சவர்க்கஞ் செல்வலாம்.

1 பஞ்சப் புலங்களில், 2 அசிபாவஞ் செய்பவனை, 3 வேன் டெஞ் செயல்,

அர்ச்சகர்கள் அர்ச்சனைகளுடன் இந்திரனை நமஸ்கரிக்கிறார்கள். கானங்கள் இந்திரனைப் போற்றியுள். அ. கானங்கள் உன்னை கானஞ் செய்கின்றன. போற்றுவோர்கள் உன் புகழைப் போற்றுகிறார்கள். 1 சதக்கிரதவே! பிரமணர்கள் உன்னை உச்சிக் கம்பத்தைப்போல் எழுச்சி யாக்குகிறார்கள். க. நாம் அளிக்கத் தரிதமுள்ள தன்பம் நீக்குபவனின் எல் திரைவைப் புகழ்க்து, அவனுக்குத் தரி யளிப்போம். இந்திரனே! இந்திரனே! இவ்வளிப்பை அங்கீகரிக்கவும்.

க0. எதற்குத் 2 திரை என்னைத் துண்டிக்குமோ, அதை நான் உண்டு பண்ணியுள்ளேன். நான் போர் தினத் தின் முன் இந்திரனைத் துதிப்பேன். 3 படகுடன் போல் நம்மைக் காக்க செவ்வாமலை இரு கட்டிகளும் அழைக்கிறார்கள். கக. மனிதனே! சலங்களின் மகனாய் பக்குத் தின் முதல் தலைவனாய், தன்பம் நீக்கும் பக்குருக விரும்புபவனுள்ள இந்திரனை—நாடுக்கன். அசவினிகளே! நீங்கள் இதில் ஒருவரையும் பலத்தைபுமையுங்கள். கஉ. இந்திரனே! எங்கள் எதிரிகளை கொல்லவும். பகைவர்களை யொழிக்கவும், எங்கள் கிரோதையை விழ்த்தவும். கஉ. 4 கிருஷ்பனே! இந்திரனே! சனங்களின் செழிக்கும் சக்தி, சுதந்திரத்துக்கு, நீ தேவன்நியுளாய். சுட்பற்ற சனத்தை நீ நாசமாக்குகிறாய், நீ தேவர்களுக்கு விரிவான உடைத்தைச் செய்துளாய்.

கச. புன்மைபுடன் பலமனிக்கும் யிருகத்தைப் போல் மலைகளைச் சுற்றி, வெகு தூரத்தினின்ற அயன் வந்துளான். இந்திரனே! உன் கூறிய அவரு, ஆபுதத் தைக் கூர்செய்து எதிரிகளை யொழிக்கவும், பகைவனைத்

1 எல்லையின்பா பவிஷ்டனே. 2 அறிவு, 3 சாதனமுடன், 4 சன்மை வர்ஷிப்பவனே.

தூத்தவும். கடு. எதிரியையும், கிரோதியைப் பொழித் தவும். கிருத்திரனின் தாடைகளை புடைக்கவும், சத்துரு கோபத்தை உன் கோபத்தால் தடுக்கவும். கக. துணை இந்திரன், நாக இந்திரன், அநேகர் அழைக்கும் திட னுள் இந்திரன், எல்லா அழைப்பிலும் செவியுறச் சித்த மாகும் இந்திர ஞான நான் அழைக்கிறேன். பெருந் தன்மை இந்திரன் எங்களில் சேஷமத்தை யளிக்கவேண் டும். கக. திடனே! இத்துன்பத்தில் நான்கள் தீமைக் கிரை பாகவேண்டாம். யுதித்தலைவனே! சத்திய சட்டை புடன் எங்களைக் காக்கவும். அறிஞர் நடுவே நான்கள் உங்களுக்குப் பிரியமுடனாகவேண்டும்.

கஅ. புருஷனாதனே! மனிதர்கள் தத்தை உன் குதிரைக்குச் செய்துளார்கள். துவஷ்டா சோதிபுடன் வச்சிராபுதத்தைச் செய்துளான். எதிரியைக் கொல்ல பிரமணர்கள் இந்திரனைத் துதிக்கான் கிளக்கி அவனை திடஞ்செய்துளார்கள். கக. இந்திரனே! ஆபுதங்களுட் னிரையையும் அதிபரான திடன் திடனுக்குத் துதியைச் செய்பவரால், இந்திரனும் தரிதமாகும் வச்சிராபுதங்கள், குதிரைகளும் இரதங்களில்லாமனேயே 2 தலையுக்களில் பாய்த்துள்ளன. க. க. கஉ.

க00. எருத்து. நீங்கள் இந்திரனை நமஸ்கரிக்கிற யொழிபுங்கள்.

1 சனங்களுக்கு சன்மை செய்பவனே. 2 அடிமைகளின்,

அதுவாகம் ௧௦௧.

[வாழ்பேயம், ௪௦௧—௪௦௨.]

சூதம்

௧. தேவசகிதாயே! பக்குத்ததைத் தூண்டவும், பக்குத்தலைவனை செல்வத்துக்குத் தூண்டவும், கிக்குளங்களைச் சத்தமாக்கும் திவ்ய சந்தர்வன் எங்கள் கிக்குளத்தைச் சத்தமாக்கட்டும். இன்று வாசஸ்பதி எங்கள் வரக்கூக இனிமையாக்கவேண்டும். ௨. நீ இந்திரனின் வச்சிரராயுதம், உன்னால் இது கிங்கினங்களைக் கொன்று கிருத்திரினை வழிப்பதாக வேண்டும். ௩. பலம் புலகூக எவனில் இவ்வெல்லா உலகமும் தவழ்த்துனதோ அம்பெருந் தாயை அதிதி பெயரென்னும் கொல்லாள் அழைப்போம். அவளில் தேவசகிதா எங்கள் தர்மத்தைத் தூண்டட்டும்.

௪. சலங்கனின் நடுவே அமிருதமுண்டு. சலங்கனில் ஓடிதியுண்டு. சத்திமாண்களே! நீங்கள் சலவழியில் அசுவங்களாகுங்கள். ௫. வாயு உன்னை மது உன்னை உள கந்தர்வர்கள், இளைத்துளார்கள். அவர்கள் குதிரையை முதன்மையாய் சேர்த்துளார்கள். அதில் துரிதத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்துளார்கள். ௬. சலங்கனின் மகனே! 1 துரிதனே, போரை ஐயிக்க கிரும்பும் எதிர்த்தோற்கு மலையால் அவன் சமரை ஐயிக்கவேண்டும். ௭. நீ கிஷ்ணுவின் அடியாகும், நீ கிஷ்ணுவின் பாதமாகும், நீ கிஷ்ணுவின் பாய்ச்சலாகும். ௮. எதிர் காற்றோடு துரிதமாகி, திடமாய் பறந்து தூரம் பாயும் இரத்தத்தின் இருபக்கங்களிலுள்ள இரண்டு அங்கங்கள், இரண்டு சிவங்கங்களான

1 குதிரையே,

சமர் குதிரைகள்

105

பூர்ணஞ்செய்யும் அனல்கள் எங்களைப் பூர்ணமாக்கவேண்டும். ௧. ௭. ௭.

அதுவாகம் ௧௦௨.

சமர் குதிரைகள்

௧. தேவ சகிதா தூண்டுதலில் சமர் ஐயிக்கும் பிரகல்பபிரயப் நான் சமரை ஐயிக்கவேண்டும். ௨. தேவ சகிதா கின் தூண்டுதலில் சமர் ஐயிக்கும் பிரகல்பபிரயால் நான் உயிரிய நிலயத்தை ஏறவேண்டும். ௩. இந்நிரைக்கு உங்கள் மொழிகளை நிகாஷஞ் செய்புகள். சமரை இந்திரன் ஐயிக்கச் செய்புகள். இந்திரன் சமரை ஐயித்துளான். ௪. குதிரை பணசப்பலியே! காணியே, சமர் கருக்குச் சத்திபுடனாகும் நீ சமர்களில் குதிரைகளைச் சத்திபுடனாக்கவும். ௫. நீ வேகன், வன்மையுள்ளவன், துரிதஞ் செய்பவன். ௬. குதிரைகளே! சமருக்குத் துரிதமாகுங்கள், மருத்துத் தூண்டுதலில் ஐயமாகுங்கள். 1 யோசனைகளை அடைந்து வழிகளை ஸ்தாபியுங்கள். எல்லையை யடைபுகள். ௭. சத்திமாண்களே! ஒவ்வொரு சமரிதும் எங்களை எட்டியுங்கள். இவ்வினிய ரகத்தைப் பருகி, அதில் இன்பமாகி தேவ வழிகளால் இனிமையாய்ச் செல்லுங்கள்.

௮. சொல் செவியுறம எல்லா அசுவங்களும் எங்கள் சொல்லைச் செவியுறட்டும். ௯. துரிதஞ்சென்று ஐயிரஞ் ஐயித்து அறிவின் அமுதமடைவ ஆத்திரமாகும் அசுவங்கள் சமர்களில் சிறந்த செலவங்களை ஐயித்துளார்கள்.

௪௦௧. கருத்து—சமருக்குச் சாதனமான இரத்தத்தைச் சுவாதினஞ் செய்துகொள்ளவும்.

1 அடியாளன்களை.

நாங்கள் அழைக்கும்கால் அவர்கள் மங்கள மளிப்பவர்களாகவேண்டும். ௧௦. தேவர்களில் துரிதர்களாய் துரித போக்பவர்களாய் சோமன் சந்திர சில ருன்னிபர்களாக வாசஞ் செய்பவர்கள் எதிரியை எம்மிடமிருந்து நீக்கவேண்டும். ௧௧. மூலம் பக்கம் கழுத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள இக்குதிரை தன் வேகத்தைத் துரிதமாக்குகிறது. தநீ கான் தன் அறிவைப் புலனாக்கி வழிகளின் கோணங்களில் பாய்ந்தோடுகிறது. உச்செக்கருடனின் வேகமான ததிக் கிராவன் வன்மையால் விரையும் வழிகளைக் கடந்து, ஜய வேகமாய்த் துரிதமாகும்கால் காற்றுவாய் பறவைச் சிறகை மறுசரிப்பது போல் பாய்ந்து விடுகிறது. ௧௨. போரின் ஜயம் எனக்கு வரவேண்டும். வானம் பூமி எல்லா மங்களத்துடன் வரவேண்டும். தாய் தந்தை எனக்கு வரவேண்டும். சோமன் அமிருதத்துக்கு என் னிடம் வரவேண்டும். ௧௩. குதிரைகளே! போர் ஜயக் களே! போர் செல்லப்போசிறைகளே! போர் ஜயிக்கச் செல்பவர்களே! நீங்கள் பிரகல்பதி பாகத்தைப் பரிசியுள் ளீர். ௧௪. போருக்குச் சென்ற போர் ஜயிக்கும் குதிரை களே! போர் ஜயித்துள்ளவர்களே; நீங்கள் பிரகல்பதி பாகத்தைப் புனிதமாக்குங்கள். ௧௫. நீங்கள் இந்திர னுடன் செய்யப்பட்டுள்ள பிரதிக்கரு சத்தியமாகவேயுள் ளீர்கள் இந்திரன்¹ ப் போர் ஜயிக்கச் செய்வீர்கள், வனங் பதிகளே, துந்துபிகளே, நீங்கள் விடுதலையாகுங்கள். ௧. ஏ. அ.

௧௦௨. கருத்து—மேல் குதிரைகளைப் பற்றவும்.

1 சத்தியை

அதுவாகம் ௧௦௩

சூக்ப கோஷம்

௧. நீ கூத்திரத்தின் காப்பாகும். நீ கூத்திரத்தின் சிலையாகும்.

௨. மனைவியே, இங்கு கவர்க்கத்துக்கு வரவும். நாம் இருவரும் ஏதுவோம். நான் கவர்க்கத்தை நம் இரு வருக்காக ஏதுவேன்.

௩. பலம் அதன்மூலம், அம்மூலத்தின் மூலம், அநீவு கவர்க்கம், சிரம், விபவினியம், கடைச் சந்தானம், கடை, புலகத்தின் பயன், புலனம் அதிபதி இப்பன் விரண்டு மாதங்களை காடுகிறேன்.

௪. ஆயுத பக்குத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். பிரா ணன் பக்குத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். அபரணன் பக்குத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், விபரணன் பக்குத் தால் பலமுடனாகவேண்டும், கண் பக்குத்தால் பலமுடனாக வேண்டும், செவி பக்குத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். மனம் பக்குத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், வாக்கு பக்குத் தால் பலமுடனாகவேண்டும், ஆத்மா பக்குத்தால் பலமுட னாக வேண்டும். பக்கும் பக்குத்தால் பலமுடனாக வேண்டும்.

௫. நாங்கள் கவர்க்கம் வந்துளோம். தேவர் களுக்கு வரதுளோம். நாங்கள் அமிருதமாயினோம். நான் ன் பிரஜாபதியின் பிரகாசமாயினோம்.

௬. நான் பிரகாசபுடன் சோவேண்டும். பிரகாச என்னுடன் சேர்ட்டும். நான் செல்வச் செழிப்புடன் சோவேண்டும், செல்வச் செழிப்புடன் நான் செல்ல வேண்டும்.

எ. நான் உணவுக்காக உன்னை, உயிரிய உணவுக்கு உன்னை, பொருளுக்குச் செல்ல உன்னை போரின் ஜெயத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

அ. நீ அமிருதமாகும் நீ புஷ்டியாகும், நீ பிரகஜப் பிறப்பிப்பவனாகும். க. ஏ. கூ.

அதுவாகம் ௧௦௪.

சுத்தி பெருத்த

க. பழமைபாய் பொழியப்படும் பலத்தின் உதய னுன இச்சோமன் சலம் செடி. கொடிகளில் தலவனாகும். அவை நமக்கு இனிமைய யளிப்பவை யாகட்டும். 1. புரோ கிதர்களான நான்கள் 2. சுத்தித்திரத்தில் கவனமாகவேண் டும். உ. பலத்தின் உதயன் இவ்வுலகம் எல்லா உலகம் களையும், எங்கும் பரவியுள்ளான். அவன் புஷ்டி, பிரகஜையை எமக்குப் பெருக்கி பெருமைபை அறிபவனாய் எங்குஞ் சுற்றுகிறான். உ. பலத்தின் உதயம் சோதியில் சாய்ந் துளான். அவன் ராஜாவாக சுவர்த்துளான். அறிபுமவன் அனிக்காதவனை தாராளமாக்குகிறான். அவன் எல்லா கிரகளுடன் செல்வத்தை எமக்களிக்கவேண்டும்.

ச. அக்கினியே! எங்குளிடம் பேசவும். நீ எல்ல மனமுடன் எமக்காகவும். புவனபதியே! எங்களைப் பெருக்கவும், புவனபதியே! நீ எமக்குச் செல்வத்தை யளிப்பவன்.

௧௦௩. கருத்த. யக்குத்தால் அனைத்தையு மடைத்த அமுதமடைபவும்.

1. சனங்களுக்கு இதஞ் செய்பவர்களான, 2. பலத்தின்.

இ. அரிமான், எங்களைப் பெருக்கவேண்டும். பகன், வாக்கேயி, பிரகஸ்பதி, தேவர்கள், சத்தியர்கள் எங்களுக்கு களிப்பவர்களாக வேண்டும்.

க. இந்திரன் அரிமான், பிரகஸ்பதியே, எமக் குத் தானங்களாகப் பிரேரிப்புகள். கிஷ்ணு, வாக்கு, சரஸ்வதி, திடமான சகிதாவைப் பிரேரிப்புகள். எ, நான்கள் கிஷ்ணு ரூரியன், அக்கினி, வருணன் சோமராஜன், பிராமணன் பிரகஸ்பதி ஆதித்தியர்களைப் பந்துகிறோம்.

அ. அக்கினி கைகளுடன், பூஷண புஷங்களால், தேவ சகிதாத் தூண்டுகளில் சொல் நியமனஞ் செய்யும் சரஸ்வதி ஆக்ஷுபுடன், நான் அக்கினியின் சாம்ராஜ் யத்தால் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். இந்திரன் பிரகஸ்பதி சாம்ராஜ்யத்தால் நான் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். க. ஏ. ௧௦.

அதுவாகம் ௧௦௫.

ஜயபேரிகை

க. அக்கினி, வாக்கை ஒரு 1. அட்சரத்தால் ஜயித்து னார். அக்கினிகள் பிராணபிரானை 2. இரு அட்சரங்களால். ஜயித்து னார்கள். கிஷ்ணு முவ்வுலகங்களை மூன்று அட்ச ரங்களால் ஜயித்து னார். சோமன் நான்கு பாத பகக் களை நான்கு அட்சரங்களால் ஜயித்து னார். பூஷணன் பங்கிதியை பஞ்சாட்சரங்களால் ஜயித்து னார். தாந்த்ரு ஆறு குதாக்களை ஆறு அட்சரங்களால் ஜயித்து னார்.

௧௦௪. கருத்த. திடத்தையும் திடமையையும் இங்ரு கணவரம்.

1. அழியப் பொருளால் 2. பல வடிவங்களுள்ள அழியப் பொருள்.

மருத்துக்கள் ஏழு பாதங்களுடனாக சக்வரிகளை ஏழு அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார்கள். பிரகஸ்பதி கரபத்ரிமைய எட்டு பாதங்களால் ஜயித்துளார். மித்திரன் திருவிருத சோமனை ஒன்பது பாதங்களால் ஜயித்துளார்.

வருணன் கிராஜனை பத்து அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். இந்திரன் திருஷ்டபுவை பதினொன்று அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். கிசவேதேவர் ஜகதியை பன்னிரண்டு அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். கசக்கன் கடந்தோமங்களை 3 கட அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். இந்திரன் ௧௪ ஆன ஸ்தோமனை ௧௪ அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். ஆதித்தியர்கள் ௧௬ ஆன ஸ்தோமனை ௧௬ அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார்கள். அதிதி ௧௬ ஆன ஸ்தோமனை ௧௬ அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். பிரஜாபதி ௧௭ ஆன ஸ்தோமத்தை ௧௭ அட்சாங்கனாக ஜயித்துளார். க. எ. ௧௧.

அதுவாகம். ௧௦௬.

எங்கும் பலம் பற்ற

௧. 12 ஆதாவோடு கிருகிக்கப்பட்டுளாய், மனிதர்களில் சாயுமுன்னை, வானஸ்பதி யிலமைபுமுன்னை, உலகத்தி லுட்காரு முன்னை, இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை நான் கிரகிக்கிறேன். இது உனது சன்ம நிலை. இந்திரனுக்கு உன்னை நான்கிறேன்.

௨. 38 ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், சுவர்களில் சாயுமுன்னை, பெய்ரிலமைபு முன்னை, வானத்தி லுட்காரு முன்னை இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை, நான் பற்று

கருது. கருத்து—ஐய இராமியம்.

1 பற்பல விருப்பங்களை. 2 புவி 3 வானம்

கிறேன். இது உனது சன்ம நிலை. இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன்.

௩. 18 ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், புவி யிலமைபு முன்னை, வானத்தி லுட்காரு முன்னை, உச்சியிலமைபு முன்னை, இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை, நான் கிரகிக்கிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன்.

௪. இந்த கிரகங்கள் பஞ்ச சகலங்களின் கன்மை செய்பவைவாரும். அவற்றின் முன்று—அக்வினி இந்திரன் ரூப சம்பந்தங்கள்—பெரிய சன்மத்தின்—தோற்றங்கள். அவற்றின் திப்ப கோசம் கன்கு திறக்கப்பட்டுளது. அவற்றின் வெகு சாதனங்களுடனாக உணாவையும் பலத் தையும் நான் கிரகித்துளேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். இந்திரனுக்கு உன்னை நான் கிரகிக்கிறேன். ௫. உங்கன் நடுவினுள்ள சந்திபான சுவர்களின் சகத்தை, குகிக் கப்பட்ட ரூபனின் ரமியை சலாசத்தின் சகச் சிறப்பை நான் கிரகிக்கிறேன்.

௬. இவ் வடிவத்தால் வன்மைச் செயல்களை அவன் கிளக்குகிறான். அவன் கோரன். அவன் சிறப்புக்கு கிள்தா மா கிறான். அவன் இனிகை சுமந்து உச்சிக்கு வந்துளான். நன் சோதியில் நமது தேகத்தைச் சேர்க்குங் கால் நமக்கு அவன் அருள் காக்கும்.

௭. 8 ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் உன்னை பிரசாபதிக்கு அதுகலமாகப் பற்றுக்கிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். நான் உன்னை பிரசாபதிக்குப் பற்று கிறேன். க. எ. ௧௨.

௧௧௧. கருத்து—1 முய்யுள்களை ஜயித்தத் தன்னைப் பற்றவும், 1 கோதி.

அதுவாகம் ௧௦௭.

யக்ஞங்கள்

௧. மலை, புலி, வானம், வனங்கள், ஓஷதிகள் மாதங்கள், கிரகமும் சலங்கள் இந்திரன் அவன் புலகு குங்கரல் அறச்சரித்துள்.

௨. இந்திரனே! யக்ஞாருகனே! மனித ஐயத் துடன் சதா காலம் கிருத்திரனைக் கொல்லவும். சக்தி, சகலத் தலைமை, தேவர்களால் திடமான திறந்துக்காக உனக்கு அளிக்கப்பட்டு.

௩. நான், 1இந்திரானியை ஸ்திரீகளில் கல்ல மனைவி பெனச் செலியுற்றுளேன். ஏனெனில் எச்சமயத் தினம் அவன் புருஷன் மூப்பினால் மரிப்பதில்லை. ௪. இந்திரானியே! தேவர்களுக்குப் பிரியமாய் சலம் கிறையும் அவி செலுத்துபவனாகும் என் நண்பனான கிருஷ்ண பதி யன்னியில் நான் இன்பமாவதில்லை.

௫. இந்திரனான தேவன் முதல் பிறக்கும் கால், தேவர்கள் நடுவே நீரன் அறிஞனாகி ரூட்சம சத்தியால் தேவர்களை ஆக்கிரமித்துளான். அவன் பலத்தினின்று வானமும் பூமியும் நடுங்கிபுளது. மனிதர்களே! வீர வன் மையில் அவன் இந்திரனா புளான். ௬. உக்கிர இந்திரனே! பலமான மனிதர்களின் கைகளினின்று அம்பு பாயுங் கால், போர் சைன்னியம்சேரும் பொழுது இரட்சிப்போடு உன் வன்மை இங்காகவேண்டும். உன் மனம் வேறு எங் கும் செல்லவேண்டாம். ௭. எங்களை அழிக்காதே! திவ்ய யஜமானனுக்கு அளிப்பதற் கான செல்வத்தைக் கவர்ந்து எமக்களிக்கவும். நாங்கள் இத் துதியை இந்

1 அறிவை 2 சக்தி

தான அளிப்புக்குக் கானஞ் செய்துளோம். இந்திர னின் துதியில் நாங்கள் பிரார்த்திப்போம்.

8. அதைச் செல்வத்தை எமக்குக் கொண்டுவர வும், அதை எவரும் தடுக்க வேண்டாம். ஏனெனில் உங்கள் செல்வங்களின் செல்வபதியாக நாங்கள் அறி வுறோம். இந்திரனே! குதிரைத் தலைவனே! உன் மகத் தான அளிப்பை எமக்களிக்கவும். ௯. நாங்கள் அவி புடன், அளிக்கு மித்திரனை அழைக்கிறோம். உங்கள் இரு கைகளை செல்வத்தால் நிரப்பவும். வலது இடது கைகளி னின்று எமக்களிக்கவும். ௧௦. 1நானன், புமான், ரிஷ பன், பலவான், ஜயிப்பவன், சோமபானன், கிருத்திர சம் கரான், வச்சிராயுதத் தரிப்பவன், இந்தத் தர்ப்பவர்களில் விற்றியுளான். 2 யஜமானக்குச் சலம் செல்வ மாகவும்.

௧௧. கிசவே தேவனாய் துணைகளுடன் துணை யளித் தும், இரட்சகனாய் இந்திரனான நீ, எமக்குப் பிரியமாகவும், அவன் துயேஷிகளைத் தடுக்கட்டும், அவன் அபய மளிக் கட்டும். நாங்கள் நல்ல வீரத் தலைவர்களாகவேண்டும்.

௧௨. நாங்கள் யக்ஞாருகனாக அவன் நல்ல மனத் தை அதுபவிக்கவேண்டும். ரட்சிக்கும் இந்திரன் ரட்சிப் பின் தாதா சத்துருகைச் சதா தூரமாய் தூத்தட்டும்.

௧௩. எவற்றால் புசித்து இன்பமாவோமோ, அப்பெரும் போகங்கள் பெரும் பலமுடனான இந்திரனால் எமக்காக வேண்டும்.

௧௪. முன்னணியில் தன் இரத்தத்தை கைக்க இங்கு இந்திரனுக்கு கானஞ் செய்பவும். புத்த முழக்கத்தில் அவன் கிசால உலகத்தைச் செய்கிறான். போர்களில் பகைவர்களை ஜயிக்கும் நீ எமக்கு சக மனிப்பவனாகவும்,

1 என்னை இந்திரனுக்குப் பெயர்

பகைவர்களின் பல மில்லாத விற்கயிதகன் அயர்கன்
விற்களில் அதுகட்டிம, க. எ. கஉ.

அதுவாகம் ௧௦௮.

[இராமாயம் ௧௦௮—௧௧௧]

புன்மைபெய்தி

க. 1. சிக்குதிபே! அவிதில் இன்பமாகி சென்று விட
வும், கலாஹா! இது உன் பாகமாகும், செல்வ மகடபும்
நீ, அவிதில் மிருத்தவன். அவனைப் புன்மைவினின்று பிரிக்
கவும், கலாஹா! இதைச் செய்துள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம்.
க. அ. க.

அதுவாகம் ௧௦௯.

தேவகம்

க. கைப்பில் இன்பமாகி எதிரி புசித்த வக்கும் கமக்
கும் மருத்துக்களை நாக்கன் அழைக்கிறோம்.

உ. தேவனான இந்திரனே! போர்களில் நீ எமக்கு
எதிராகவேண்டாம், 1. உக்கிரனே! உன்னைத் திருப்பியாக்க
பரிசார மிருக்கட்டும். ஏனெனில் இம் மகவானில்¹ பலக்
குணங்கள்² பெரியதாகும். எங்கள், காணம் துதிக்கும் மருத்
துக்கன், அகிச்செல்வர்களாகும், ௩. காடு, இராமம், சைப
சகோதரர்களில் நாக்கன் செய்யும் பாவத்தின், ஆரிபன்

௧௦௮. கருத்து—தேவதிர மொழிகள்

௧௦௮. கருத்து. புன்மைபெய புனித மொழியைமொழிக்
கவும்.

1 புன்மைபெய. 2 கோபமுள்ளவனே, 3 ஐயவரிபவனின்,
4 தானியக் கஞ்சியம்.

குத்திராக்குச் செய்யும் பாவத்தின், இரண்டிலொன்றின்
அதத்துக்கு மாறான பாவத்தின் பரிசாரம் நீயே, கலாஹா!
ச. செயலின் காததாக்கன் அதிகைய மொழியுடன்
செய்கைச் செய்துனார்கள். 1. கல்ல தானக்கனே! தேவன்
கருக்குச் செய்கைச் செய்து நீங்கள் உங்கள் நிலயஞ் செய்
துங்கள். க. அ. க.

அதுவாகம் ௧௧௦.

சூரபுப் பிரஜா தீமக்

க. ஆபுதமே! நீ பூர்ணமாகிப் பதக்கவும், மதுபடி
பும் நீ கங்கு சிறைத்து திரும்பவும். 2. சாதக்கிரதவே!
நாக்கன் உனது பலத்தை பொருள்களைப்போல் பண்ட
மாற்றட்டும். உ. நீ எனக்கு அளிக்கவும், நான் உனக்களிப்
பேன். நீ என்னில் அளிக்கவும், நான் உன்னில் அளிப்
பேன், என் அளிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளவும். நான்
உன் அளிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வேன். க. அ. ச.

அதுவாகம் ௧௧௧.

பிதரு யக்தம்

க. பிராவே! இது உனக்காகும், உனது பரம்பரை
க்கு மாறும். பாட்டனே! முப்பாட்டனே! இது உனக்
காகும், உனது பரம்பரைக்கு மாறும். பிதருக்களான
நீங்கள் உங்கள் பாகங்களில் இன்பமாகுங்கள்

௧௦௯. கருத்து. எம்முடைய பகம், எம் சைப முதலியவற்
தில் செய்யும் குற்றங்களை பரிசாரஞ் செய்யும்.

௧௧௦. கருத்து. அரசர் மரியாதை பவித்தால் பிரகையும்
என்னில மனிக்கவேண்டும்.

1 கனமுடன் அளிப்பவர்களே, 2 அநி அநிசுனே.

உ. மகவானே! உக தரிசியே! நான்கள் உன்னை இன்பமாக்குவோம். இப்போது துதிக்கப்படும் நீ பூரண ரத்ததுடன் வந்து எங்களிடம் போல் செல்லவும். இந்திரனே! உன் இரு கருல் குதிரைகளை இணைக்கவும்.

உ. அவர்கள் புதித்துளார்கள், அவர்கள் இன்ப மாபுளார்கள். பிரியர்கள் புன்மையைப் பிரித்துளார்கள். புதிய துதியால் புனித அறிஞர்கள் போற்றப் பட்டுளார்கள். இந்திரனே! உன் இரு கருல் குதிரைகளைப் பூட்டவும்.

ச. பிதுருக்கள் புதித்துளார்கள், பிதுருக்கள் இன்பமா புளார்கள். பிதுருக்கள் இன்பமாக்கப் பட்டு ளார்கள், பிதுருக்கள் இன்பமா புளார்கள், பிதுருக்கள் புனிதமா புளார்கள். இ. சோமன் கிரும்பும் பிதுருக்க ளான நீங்கள் உங்கள் பழைய கம்பீர வழிகளால் சென்று விடுங்கள். அப்பால் சேனில் பமனிடஞ் சந்தோஷமாகும் பிரிய பிதுருக்களிடஞ் செல்லுங்கள்.

க. பிதுருக்களில் வணக்கத்துடன் மனிதருகத் துதியால் மனத்தை நாம் அழைக்கிறோம். க. மனம் எமது பலம் புலனறிவு, வாழ்க்கைக்கு குரியனை வெகு காலம் காண்பதற்கும் திரும்பி வரட்டும்.

அ. பிதுருக்களும் தேவ சனங்களும் எமக்கு மனத் தைத் திரும்பி வளிக்கட்டும். நான்கள் உழைப்பு வாழ்க் கையை நாடவேண்டும்.

க. இரகத்தின் அக்கினி, நான் புதி, சோதி வானம், நாய் தந்தைக்கு எக் குற்றஞ் செய்திருந்த போதிலும் அந்த இக் குற்றத்தினின்று என்னை விடுதலை யாக்கட்டும். நான்கள் செய்துள்ள எல்லாப் புன்மையி

1 உத்தரத் தொற்றனே. 2 அறிஞர்கள்

வின்றும் அவன் என்னைப் புனிதமாக்க வேண்டும். க. அ. இ.

அதுவாகம் ககஉ.

திருவள்ளு வரலாறு

க. அவன் ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் ஒரு கபா லத்திலளிக்கிறான், ஒன்று அதிகமாகவு மளிக்கிறான். உ. நான், விட்டான் வராமாரு மனைவர்களுக்கும் அகத்தைச் செய்துனேன். க. நீ பகைக்களின் பாதுகாப்பாகும், நீ யக்குத்தின் பாதுகாப்பாகும், நீ எனக்குப் பாதுகாப்பை யளிக்கவும். ச. குத்திரனே எவனுக்கும் இரண்டாவ தாவதில்லை. இ. குத்திரனே! ஆபுதமே உன் மிருக மாகும். அதில் இன்பமாகவும். க. குத்திரனே! இது உனது பாசமாகும். உன் சகோதரி அம்பிளைகபுடன் அதில் இன்பமாகவும். எ. நீ பசு, குதிரை, மனிதனுக்கு மருகதளிக்கவும். எமக்கும் ஒளவுதியை யளிக்கவும். ஆடு ஆடு சாதிக்கு நன்மையான சிவிகை நிறையும் ஒளவுதியை யளிக்கவும். அ. அம்பாவே! நான்கள் குத்திரனா, தேவ திரியம்பகளை, அவன் எங்களைச் செல்வமுடனாக் கவும் அவன் எங்கள் செல்வத்தைச் செழிப்பிக்கவும், எங் களைப் பசுப் பொருளுடனாக் கவும், எங்களை வீரமுடனாக் கவும், திருப்தி செய்துனோம். க. புஷ்டி செய்பவனாய் ககந்தமுன்ன திரியம்பகளை நான்கள் உபாதிக்கிறோம். கொடியினின்றும், வெள்ளரிப் பழத்தைப்போல், 2மிருத் துவினின்றும் நான் விடப்படவேண்டும். ஆனால் அமிரு

ககஉ. கருத்த—பிதுருக்களான பெரியர்களுக்கு நாம் செய்வதென்றது உடமைகள்.

1 புன்களின் 2 மானத்தினின்றும்

தத்தினின்று நான் நீங்காம வாகவேண்டும். ௧௦. குத்தி
சனே! இது உனது பாசமாகும், அதில் இன்பமாகவும்;
௧௧. நீ சர்ம உடை விசால விய, கையிலா புதத்தோடு,
உனவுக்கு அத்துடன் முனுவந்துக்களுக் கப்பால் சென்று
விடவும். ௧. அ. ௧.

அதுவாகம் ௧௧௬.

அக்காழி

௧. அக்கினியினால் தலைமை வகிக்கப்படும் மேற்
திசையி லமருத் தேவர்கள்; யமனால் தலைமை வகிக்கப்படும்
தென் திசை யமருத் தேவர்கள், ஸுமிதாவால் தலைமை
வகிக்கப்படும் மேற் திசையிலமருத் தேவர்கள், வருணனால்
தலைமை வகிக்கப்படும் வடதிசை சாயுத் தேவர்கள், பிர
கல்பதியால் தலைமை வகிக்கப்படும் உச்சியி லமையுத்
தேவர்கள், அக்கர்களை யழிக்குமவர்கள் எம்மைக் காக்க
வேண்டும். எம்மை அவர்கள் சட்டிக்கட்டும். அவர்களு
க்கு நமஸ்காரம், அவர்களுக்கு ஸுவாஹா!

௨. அக்கர்கள் சேர்க்கப்பட்டுனார்கள், 1. அவர்
கள் எரிக்கப்பட்டுனார்கள், நான் இங்கு அக்கர்களை
எரிக்கிறேன்.

௩. அக்காழிக்கும் அக்கினிக்கு ஸுவாஹா!
யமன், வருணன், சாகித்திரி அக்காழிக்கும் பக்ஞாகரு
பிடுகருப்பதிக்கு ஸுவாஹா! தேவ ஸுமிதாவின் தூண்டு
தலில், அக்கினிகளின் கைகளால், பூஷணனின் புஜங்க

௧௧௨. குத்த—குத்தினால் போதவதையும் நீங்கள்
பற்றவேண்டும்.

1 அவர்களை எரியுங்கள்

குடன் அக்கர் அழிவுக்கு நான் அளிக்கிறேன். அக்
கர்கள் அழிக்கப்பட்டுன்னார்கள், நான்கள் அக்கர்களை
அழித்துவேளாம். ௧. அ. ௭.

அதுவாகம் ௧௧௭.

அக்கர் யா?

௧. விருத்திரனைக் கொல்லும் மன்னன் எங்கள்
இராஜாவாகவேண்டும். அவன் எதிரிவை அழிக்கட்டும்.
௧. அ. ௯.

அதுவாகம் ௧௧௮.

இவன் இராஜா

௧. எழுச்சிகளின் ஸுமிதா உன்னை எழுச்சிபாக்கட்
டும். பசுவின் குத்திரன், பேச்சின் பிரகல்பதி. சத்தியத்
தின் மித்திரன், கிரேஷ்டர்களின் இத்திரன், தரும் பதிக
ளின் வருணன் கிரகபதிகளின் அக்கினி வணம்பதிகளின்
சோமன்—உன்னை எழுச்சி பாக்கட்டும்.

௨. தேவர்களைத் தூண்டும் தேவர்களே! இச் சந்ததி
சேர்க்கவளை எதிரிகளின்னின் நீக்கி பெரும் பலம், பெரும்
தலைமைப் பதவி, சைத்தியப் பெரிய ஆட்சிக்கு எழுச்சி
பாக்குங்கள்.

௩. பாதர்களே! இவன் உங்கள் அரசனாகும்.
சோமன் நமது பிராமணர்களின் அரசனாகும்.

௧௧௩. குத்த. அக்கருள்ள தேவர்களின் உதவியை
நாடி சத்தருக்களைச் சந்தாரைச் செய்யுங்கள்.

௧௧௪. குத்த. உன்மைபான சத்தருக்களை யொழித்து
உங்கள் அரசர்களை தேர்த்தெடுங்கள்.

1 பெரும்புள்ளவர்களே.

ச. இந்த இராஜாங்கம் நமக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளதாகும். வருணன் தன் தேகத்தையே கிரியாபிக்கச் செய்துனான். புனிதமான சித்திரங்களுக்கு நாய்கள் தாழ்மை யாபினோம். பெரிய இருதத்தின் பெயரை நான் பெருமை யாக்கியுனோம்.

இ. இவர்கள் எல்லாம் வருணனின் அசன்னியல் களாபுனார்கள், மித்திரன் தன் வழியில் சத்துருவை ஐயித்துனான். திவ்யர்கள் ருதமனுசரித்துப் பந்தியுனார்கள். எங்கள் மூப்பை திரிதன் தரித்துனான்.

க. நீ கிஷ்ணுவின் மிதியாகும். நீ கிஷ்ணுவின் பாதமாகும். நீ கிஷ்ணுவின் தூர சடையாகும். க. அ. 30.

அதுவாகம் ககௌ.

சுலக் கோக்ஷம்

க. நீங்கள் கிருப்பமுள்ளவர்கள், நீ சலங்கனின் தலைவன், நீ வர்ஷிக்கு மலைபாகும். நீ வர்ஷிக்குக் கூட்டம். நீங்கள் கோசாலை வாசிகள். நீங்கள் மருத்துக்கனின் பலமாகும். நீங்கள் சூரியனின் வர்சனை படைத்துவீர்கள். நீங்கள் சூரியனின் சோதியை படைத்துவீர்கள். நீங்கள் இனிமையானவர்கள். நீங்கள் இனக்கமனவர்கள். நீங்கள் வன்மை புள்ளவர்கள். நீங்கள் எல்லாம் தாங்குபவர்கள். நீங்கள் சனங்கனின் சத்தியைத் தாங்குபவர்கள். நீங்கள் அக்கினியின் தேஜை படைத்துள்ளவர்கள். நீங்கள் சலம் ஓஷதிகனின் இராசமாகும்.

ககௌ. கருத்து. இராஜ இரேபம்.

1 குணத்தை, 2 சத்தியத்துக்கு, 3 உண்மையின். 4 பசுக் கூட்டம் கிருப்பவர்கள். 5 பாம்பாம் சேர்பவர்கள். 6 செடி கொடியனின்.

உ. மது நிறைந்து பலம் மிகுந்து இராஜ ரூபத்துக்கு கிருப்பமான எவற்றால் அவர்கள் மித்திர வருணனை அபிஷேகஞ் செய்தார்களோ, எதிரிகளுக்கு கப்பால் இந் திரை எவற்றோ லைழந்துச் சென்றார்களோ. அந்த திவ்ய சலங்களை அவர்கள் பற்றி புனார்கள்.

க. நீங்கள் சாஷ்டிங்களை யளிப்பவர்கள். நீங்கள் இராஜ்யத்தை யளிப்பவர்கள், சுவாஹா! நீங்கள் இராஜ்யத்தை யளிப்பவர்கள். இவனுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுங்கள். க. அ. கக.

அதுவாகம் ககௌ

பக்தவ சலம்

க. கூத்திரியர்களுக்கு சிறந்த சோதியை ஐயித்து இனிமையோடு இனிமை நிறையும் திவ்யமான சலங்களை! நீங்கள் ஒன்று சேருங்கள். உ. கூத்திரியனில் 2 சிறந்த சத்தியை யளித்து சத்தியமும் அதி விசேஷமான நீங்கள் மே அமருங்கள். க. நீ மொழி பந்து, தவத் திறுதவன். நீ தோல்வி யாகாதவன், நீ சோமனின் பங்காகும். ச. சோதியான உன்னை நான் சோதியால் சத்தமாக்குகிறேன். நான் சத்திரை சத்திரனால் அமுதத்தை அமுதத்தால், இராஜ ரூபத்துக்கு கிரும்பும் உன்னைச் சத்தமாக்குகிறேன். இ. சுவாஹா! வருணன் தரிதமாகி, தோல்வி யாகாமல், இன்பங்கலத்து, இவற்றி லணிந்து திடத்தில் திவ்யமாய், சலங்கனில் தாய்க் கதிக மாகி சலங்கனில் மகனாய், தன் நிலைத்தை அவற்றில் செய்துனான்.

ககௌ. கருத்து. திடீசைக்கு சனத்தைச் சேருங்கள். 1 சனக்கோ. 2 சத்திரில்.

க. நீ பலத்தின் ஈட்சகன். நீ பலத்தி னுதய விவ
யன். ஏ. சிவபதியை அக்கினி பிரசித்தமாபுளான்,
பாழையப் புகழி னித்திரன் பிரசித்தமாபுளான், விவவேத
பூஷணன் பிரசித்தமாபுளான், சத்தியம் பெருக்கும் மித்
திர வருணர்கள் பிரசித்தமா புளார்கள். கி. விவ
வானம் பூமி பிரசித்தமாபுளான். கி. விருப்பங்களின் தேவி
அதிதி பிரசித்தமாபுளான். இந்த சனம், தேசத்தின்,
பெருந் தலைமைக்கு சனத்தின், பெருமாட்சிக்கு இப்பாற்
பலாமைச் சேரும், இவன் பிரசித்தமாபுளான்.

அ. பாதர்சனே! இவன் உங்கள் அரசன், சமஸ்த
பிராமணர்களின் அரசன் சோமனாகும். க. நீ எதிரிகளைக்
கொல்லும் இந்திரனின் வச்சிராபுதமாகும். உன்னால்
அவன் எதிரியை யழிக்கவேண்டும். கௌ. நீங்கள் எதிரி
களின் ஐய சிலர்களுமாகும். கௌ. முன்புறம் என்னைக் காக்க
வும், பக்கத்தில் என்னைக் காக்கவும், பின் புறத்தினின்ற
என்னைக் காக்கவும், திசைகளி னின்ற என்னைக் காக்கவும்,
என்னை எல்லா நாசப்பொருள்களின்றும் காக்கவும். கௌ.
மித்திர வருணனே! உலகங்களின் உதயத்தில் பொன்னிற
மாப் ருசியோதயத்தில் செம்புத் தூண்ப் உங்கள் இரத
பீடத்தில் ஏதுங்கள். அப்பால் நிதி அதிதிரைப் பாருங்
கள். க. அ. கௌ.

அதுவாகம் ககஅ

திருவிருத்தம்

க. எழுச்சி யாகும் திசையில் நீ ஏறவும்; சந்தம்
களின்? காயத்திரி உன்னைக் காக்கட்டும். திருவிருத்

கௌ. கருத்து. அரசர் கடமை

1 சத்தியவச்சிரைப், 2 சந்தோஷம், நிறத்த சந்தி.

ந்தோமன், சந்தா னாமன், தேவதை அக்கினி, உன்
னைக் காக்கட்டும். பிராமணன் பொருளைக்-காக்கட்டும்.
உ. உக்கிர திசையை நீ ஏறவும், சந்தங்களின் திருஷ்டபு
உன்னைக் காக்கட்டும். பஞ்ச நா ன்தோமன், பிரஹ்மத்
சாமன், தேவதை இந்திரன், உன்னைக் காக்கட்டும். பலம்
செல்வத்தை-ரட்சிக்கட்டும். கௌ. நீ ஒளி விகம் திசையை
ஏறவும். சந்தங்களின் துதி உன்னைக் காக்கட்டும். சப்த
நா ன்தோமன், வைருப சாமன், தேவதை மருத்துக்கள்,
உன்னைக் காக்கட்டும். வேளாண்மை, செல்வத்தை-ரட்சித்
கட்டும்.

ச. நீ வடதிசையை ஏறவும். சந்தங்களின்
அனுஷ்டபு உன்னைக் காக்கட்டும். ஏகவிம்ச ன்தோமன்
வைராஜ சாமன், தேவதை மித்திரன் வருணன்-உன்னைக்
காக்கட்டும். திடம் பொருளைக்-காக்கட்டும். இ. நீ உச்
சியை ஏறவும், சந்தங்களின் பங்கிதி உன்னைக் காக்கட்டும்.
திரிணவம் திரிபத் திரும்ச ன்தோமன்கள் சாக்ஷா வைரத
சாமன்கள், தேவதை பிரகல்பதி, உன்னைக் காக்கட்டும்.
வர்க்கம் செல்வத்தைக்-காக்கட்டும். க. அதுபோல
வேதபோல, இதுபோல, ஒன்று போல ஒரோ மாதிரி
ஒழுங்காய் ஒருமையுடனானான். ஏ. சோதியாய் சத்திய
னாய், சத்திரோதி, சத்தியசோதி, வித்திர சோதியின்-
காப்பனாய்-குதத்தின் ஈட்சனாய், துன்பத்துக் கப்பர்
துள்ளவனாகும்.

அ. அக்கினிக்கு கவாஹா! சோமனுக்கு கவாஹா!
சவிதாவுக்கு கவாஹா! சால்வதிக்கு கவாஹா! பூஷண
னுக்கு கவாஹா! பிரகல்பதிக்கு கவாஹா! இந்திரனுக்கு,
கவாஹா! கோஷத்துக்கு கவாஹா! கலோகத்துக்கு
கவாஹா! அம்சத்துக்கு கவாஹா! பகனுக்கு கவாஹா!
கிலத் தலையனுக்கு கவாஹா! க. புவிக்கு கவாஹா!

வாணத்தாக்கு சுவாஹா! சோதிக்கு சுவாஹா! சூரிய
னுக்கு சுவாஹா! சந்திரனுக்கு சுவாஹா! நட்சத்திரங்
களுக்கு சுவாஹா! சுவர்களுக்கு சுவாஹா! செடி கொடி
களுக்கு சுவாஹா! மாங்களுக்கு சுவாஹா! அகசயம்
பொருள்களுக்கு சுவாஹா! நீர்தும் சீவர்களுக்கு சுவா
ஹா! ஊரும் பிராணிகளுக்கு சுவாஹா! க. அ. கஉ.

அதுவாகம் ககக.

அபிஷேகம்

க. நீ சோமனின் சோதி யிச்சாகும். நான் உன்
னைப்போல் சோதி விசுவகோக வேண்டும். உ. நீ அமி
ருதனாகும், என்னை மிருத்திபு கினின்று காக்கவும்.
உ. இடி முழக்கத்தினின்று என்னைக் காக்கவும். ச. சர்ப்
பங்கள் சாந்த மாக்கப்பட்டு. இ. எழுதியின் தலை
தூரத்தில் எழியப்பட்டு. உ.

க. சோமன், வருணராஜன் தர்மம் தூண்டும்
தேவர்கள், உன் வாழ்க்கைத் தூண்ட வேண்டும். அவர்கள்
உன் பிராணனைத் தூண்ட வேண்டும். அவர்கள் உன்
காட்சியைத் தூண்டவேண்டும். அவர்கள் உன் காததத்
தூண்டவேண்டும். எ. சோமனின் ஒளி சூரியனின்
சோதி அக்கினியின் தேஜசு, இந்திரனின் பலம் மருத்துக்
களின் ஓஜசு, மித்திரவருண விரிபத்தோடு நான் உன்னை
அபிஷேகஞ் செய்கிறேன்.

அ. நீ பலங்களின் பல பதியாகும். க. சோதியி
னின் என்னைக் காக்கவும்.

சுவாஹா—வாழி.

ககஅ. கருத்து. மனிதனே! நீ எல்லா திசைகளும்சென்ற
வாய்க்கவும்.

கக. ஆழ எதிரியை அதுசரித்து அகாதத்தினின்று
அவக்கன் வந்துனார்கள். மலையாள ரிஷபத்தின் முதுகில்
தாமாகவே வர்ஷிக்கும் கப்பல்கள் சதாநாளம் சென்று
கின்றன.

கக. குத்தினே! உன் உயரிய துரித நாமத்துக்கு
நீ அளிக்கப்பட்டுளாய். நீ யுமனுக் களிக்கப்பட்டுளாய்.
கஉ. பிரஜாபதியே! இவ்வெல்லாப் பொருள்களை உன்னை
கிடவேறு எவனும் சூக்கிரமிப்பதில்லை. உனக்கு எதற்
காக நாங்கள் யக்குஞ் செய்கிறோமோ அது எமக்காக
வேண்டும். நாங்கள் செய்வபதிகளாக வேண்டும். க. அ.
கச.

அதுவாகம் கஉ௦.

ஐயாதன்

க. நீ இந்திரனின் வச்சி ராயுதமாகும், எதிரிகளை
பழிப்பவன், அவன், எதிரியை உன்னு லழிக்கவேண்டும்.
உ. சூக்ஞாபிக்கும் மித்திரவருண கிரமத்தோடு யக்குந்
தின் இணைப்பால் நான் உன்னை இணைக்கிறேன். கஉ. நீ கிஷ்
னுயின் மிதிபாகும், நீ கிஷ்னுயின் பாதமாகும், நீ கிஷ்
னுயின் பாய்ச்சலாகும். ச. மருத்துக்களின் எழுச்சி
யில் நான் ஐயிக்கவேண்டும். இ. அதற்கு மனது பக்குவ
மாகட்டும். க. நான் பலம் வன்மையுடன், சேர்க்கப்பட
வேண்டும். எ. நீ பசுக்களின் கோபமாகும், அவற்றைப்
போல என் கோபமுமாகவேண்டும். அ. தாய் போலாகும்
பூமிக்கு க்மண்காரம், நான் தாயான புனியை இம்சிக்க
வேண்டாம், தாயான புனி என்னை இம்சிக்கவேண்டாம்.

ககஉ. கருத்து. நீங்கள் குபேரனாரும்.
1 மரணம்களின்.

க. நீ மிகவும் பெரியவன். நீ ஆபுசாகும், என்னில் ஆபுசு யனிக்கவும், நீ பலமாகும், என்னில் பகத்தை யனிக்கவும். நீ சேர்ப்பவன்; நீ சோதி யிசுபவன், என்னில் சோதி யிச்சனிக்கவும். க0. கிரகபதிபரன அக்வினிக்கு கவாஹா! வனல்பதி சோமனுக்கு கவாஹா! இந் திரனின் சத்திக்கு கவாஹா! மருத்தக்கனின் ஒருசக்கு கவாஹா!

கக. அவன், புனிதத்திற்குக்கும் ஓம்சன், 1 வானத்திலமரும் வசவாகும், யக்கு பீடத்திலுள்ள ஹோதா. விட்டிலமரும் அதிதிராகும். மனிதர்களில் வசிப்பவன், உயிரிலிருப்பவனாகும், சத்தியத்தில் சாய்பவன், சோதியி லமைபவனாகும். சலங்களின் சத்தியம், சனிப்பவன். கோக்கனின் செல்வத்தில் தேரன்ருபவன். மலரின் மலர், ருத்தின் சன்மரூப் மென்மைபரன ருத னாகும். க. அ. க0.

அதுவாகம் ௧௨௬.

அசுமேனா

க. நீ மித்திரன், நீ வருணனாகும். உ. நான் கிசுவே தேவர்களுடன் ஒன்றாக வேண்டும். உ. நீ சுத்திர னெவராகும், நீ சுத்திர சன்ம நிலயமாகும். ச. சகமானதி மையும், நீ ககந்தாசனத்தில் சாயவும். 0. அவன் உன்னை இம்சிக்க வேண்டாம். அவன் என்னை இம்சிக்க வேண்டாம். க. ரூட்சம அறிஞனாக கிசு கிரத வருணன், சலங்களில் சாம்ராஜ்யத்துக்கு அவனை ஸ்தாபித் துளார்.

க00. கருத்த. கிசுசன் எங்கும் ஐயிக்கவேண்டும்.
1௦௦௦௦௦.

எ. அறிஞனே! அசனான நீ, பிராமணனாகும். நீ சத்திய எழுச்சியின் சகிதாவாகும், அறிஞனே! அசனான நீ, பிராமணனாகும். சத்திய சத்தியின் இந்திரன் நீயே, அறிஞனே! அசனான நீ, பிராமணனாகும், நீயே பிரிய இந்திரனாகும். அறிஞனே! அசனான நீ, பிராமணனாகும். சத்திய தர்மத்தின் வருணனும் நீயே! அ. நீ இந்திரனின் வச்சிராபுதமாகும், எதிரிகளை யழிப்பவன். இதனால் எனக்கு உடங்கதயாகவும். க. இம் மன்னன் திசைகளை ஆக்கியமித்துளான். க0. நற் புகழுள்ளவனே! பொருளுள்ளவனே, புனிதானே! கக. சலங்களின் மகனுக்கு கவாஹா! சத்தியின் மகனுக்கு கவாஹா! கிருகபதி அக்வினிக்கு கவாஹா! க. அ. கக.

அதுவாகம் ௧௨௭.

சோத்திர மணி

க. நான் இனியதை இனிப்போடு, கசப்பைக் கசப்படன் அமுதத்தை அமுதத்தோடு, உன்னை சோமனுடன் சேர்க்கிறேன். நீ சோமனாகும், நீ அகவினிகளுக்குப் பக்குவமாகவும், சாண்வதிக்கு பக்குவமாகவும், ஈண் சட்சகனான இந்திரனுக்குப் பக்குவமாகவும், உ. ருரியனின் பெண்ணானவன் கித்திய பகித்திரத்தால் பாயுஞ் சோமனை உணக்காகச் சத்தமாக்கட்டும். க. பகித்திரத்தால் வாயுலைப்போல் புனிதமாகி இந்திரனின் பிரிய ஈண்பனான சோமன் துரிதமாகிபுளான். ச. இனி என்ன? புன் நீக்கி யவநானியத்தை யவக்கதிரானர், அதுப்பது போல் தர்ப்பையின் திவ்யச்செயலுக்கு செவலாதன்களது உணவை இங்கு கொண்டு யாவும்.

௧௨௭. கருத்த. அரசர் இலட்சணங்கள்.

இ. சோமனூல் தலைமை வகிக்கப்படும். பிறருக்களோ! சந்தோஷமாகுங்கள். க. அ. உக.

அதுவாகம் கஉக.

உத்தரங்கள்

க. விஷ்ணுவே! அக்கினியே, உங்கள் மகிமை மேன்மை வாய்ந்தது. நெய்யின் இரகசிய நாமங்களில் நீங்கள் இன்பமாகுங்கள். ஒவ்வொரு விட்டிலும் சப்த செல்வங்களை ஸ்தாபித்து உங்கள் நாம நிருதத்துக்குச் செல்லும். உ. விஷ்ணுவே, அக்கினியே! உங்கள் பிரிய நிலயம் பெரியதாகும். நெய் இரகசியங்களில் இன்பமாகி அதை நுகர்ப்பீர்கள். அதிகளை ஒவ்வொரு விட்டிலும், பெருக்கி நிருதத்துக்கு உங்கள் நாக்ஞ்சு செல்லவேண்டும். கஉ. அநிஷு காக்கும் தேவி சாஸ்வதி தீரம் நிறைபுமவள், திடத்தடன் எங்களை நிருத்தி யாக்கட்டும். ச. விபாபகனே பஞ்ஞாக காஸ்வதி, சோதி, நிறந்த மலையினின்று, எமக்கு, பக்ஞத் துக்கு, வரட்டும். நெய்யிலும் தேவி எங்கள் அழைப்பில் ஆனந்தமாகி எங்கள் சித்திபூரண சொல்லுக்கு இன்பமாய் செவி காப்பக்க வேண்டும்.

இ. பிரஹ்ணப்பதியே! எங்கள் அலிகளில் எல்லா தேவர்களோடு நீ, இன்பமாகவும். சீல நானனுக்குச் செல்வங்களை வளிக்கவும். ச. இனி அகி பக்கும் சமஸ்காரங்களுடன் எல்லா தேவர்களோடு திடமுள்ள பிதாவுக்கு வணக்க மளிப்போம். பிரகண்பதியே! நற்பிரசை வீரர்களோடு நாங்கள் பொருள்களின் தலைவர்களாக வேண்டும். எ. பிரஹ்ணப்பதியே! குத்தித் சத்தியால் நோந்து பவனே! மனிதர்களில் மர்ம மதிபுடன் மேன்மைபாய்

கஉக. கருத்த. பிறருக்களே சோமபானஞ் செய்யுங்கள்

ஒளிவிசி, புகழோடு பிரகாசமாய், பகைவர்களைப் பாழாக்கும்பத்பல பொருளை எம்மிலளிக்கவும்.

அ. மித்திர வருணனே! பகம் புற்றரையை நெய் வால் பகமை பாக்குங்கள். தீரர்களே! திசைகளை தேனூல் திவ்யமாக்குங்கள். கஉ. உங்கள் கைகளை நாங்கள் செவிக்கீட்டுங்கள், நெய்யினால் எங்கள் புற்றரையைப் பகமை பாக்குங்கள். அதி இளைஞர்களே! சனங்களில் எம்மைச் சிறப்புடனுக்குங்கள். மித்திர வருணனே! எங்கள் துதி களுக்குச் செவி கொடுங்கள்.

கஉ. நான் உங்களுக்குக்காக, நிலங்களைச் செழிமை பாக்கும் சோதிகளின் முதல் தேவனான அக்கினியை பிரிபமான நன்முனைப்போல் மரியாதை செய்து காணத் தால் துதி செப்பிறேன். கக. ஒவ்வொரு போரிலும் வீரனைப்போல் திவ்யனின் சதமானது துரிதமாய்ச் செல்லுவின்றது. தேவர்களின் மனத்தை பக்ஞத்தால் ஐயிக்க விரும்பவனது ஐயமே, பக்ஞ குன்னிபர்மேல் ஸ்தாபிதமாகும். கஉ. யஜுமானனே! நீ இம்சை யாவ தில்லை, பொழிபவனே! நீ இம்சையாவதில்லை, திவ்யனே! நீயும் இம்சைபாவதில்லை. அங்கு வீரர்களின் செல்ல முண்டு, துரித குதிகள்களின் பெருக்கமுமுண்டு. செயலில் அவனுக்குச் சமமானன் எவனுமில்லை. அவனுக்கு மிகுதி யாகுபவனில்லை. அவனைத் தடுப்பவனில்லை. கக. ககம் பாயும் நதிகள், பக்ஞஞ் செய்பவன், செய்பப் போருபவ துக்கு, பகக்களைப்போல் பொழியும். நெய் தாரைகள் கிரேபகடன் எல்லாப்பக்கங்களிலும், பூரணஞ் செய்து திருப்தி பளிப்பவனுக்குப் பொழியும்.

கச. சோமனே, குத்தினே! எங்கள் விட்டில் துழையும் சோகத்தை நீக்குங்கள். நிருத்தியை தூரத்திலேயே தூத்துங்கள், நாங்கள் செய்துள்ள எப்பாவத்தையும்

எம்மிடமிருந்து தூத்துங்கள். கடு. சோமனே! ருத்திரனே! நீங்கள் எமது தேகங்களில் இவ்வெவ்வா நிசிச்சக களையும் அளிப்புகள், எங்கள் தேகங்களில் பந்தமான நாங்கள் செய்த புண்மையை நீக்கிப் பிரிப்புகள். கக, சோமனே! பூஷணனே! செகுவத்தின் தாய்களே, சோதியின் தாய்களே, சகத்தின் தாய்களே! தேவர்கள், எவ்வா சகத்தின் காப்பார்களாகத் தோன்றும் உங்களை, அமிரு தத்தின் விவாகச் செய்துளார்கள்.

கஎ. அவர்கள் இத்தேவர்களது சன்மத்தில் ஆனந்த மாபுளார்கள். அவர்கள் வெறுக்கும் இருளை மறைத்துளார்கள். இந்திரன் பக்கைப் பகக்களில், சோமன் பூஷணனான இவ்விருவர்களால் பக்குவமானப் பரவி செய் துளார். க, அ. உஉ.

அதுவாகம் கடசு.

[சாண்டம், உ]

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. நாம்-எங்கும் இந்திரனை அழைப்போம், உ. இந்திரனில் மனிதர்கள், சாப்பிறார்கள்.

உ. மருத்துக்களே! நாங்கள் சோதியினின்ற அழைக்குஞ் சமயத்திலெல்லாம், நீங்கள் வரவேண்டும்.

ச. உங்கள் காப்பை எமக்களிப்புகள்.

டு. நாங்கள் போர்களில், செவித்திரிதனையும் தன் பம் நீக்கி நன்மை செய்யும் திவ்ய சனமுமான இந்திரனை, அழைக்கிறோம். அக்கினி மித்திர வருணனை இலாபத் துக்கராகவும், புவிவானம் மருத்துக்களை தேவன் திக்காகவு மழைக்கிறோம்.

உஉ. சருத்த—தேவப் பிராத்தனை.

1 கட்டான. 2 நேமத்துக்காகவும்.

க. காணியில் விசும் சான், எங்களை சந்தோஷமாக்க கட்டும். சலம் பொழியும் வாதன் எங்களை இன்பமாக்க கட்டும். இந்திரனும் பர்வதனும் எவ்களைத் துரிதமாக்க கட்டும். எவ்வா தேவர்களும் இதை எமக் கதுகலமாக்க கட்டும்.

எ. நாங்கள் உக்கிரமான உமது பிரிய நாமங்களை ஆதி உறுகிறோம். மருத்துக்களே! அப்படி ஆதி உற் களை அழைக்குங்கால் நீங்கள் ஆனந்தமாகிதீர்கள். அ. நெப்படைப, அவர்கள் கலாங்களுடன் சேர்ந்து ளார்கள். அவர்கள் சூரிய சிமிகளுடன் காண்களோடு சேரு மவர்கள் சோதிகளால் கந்தாமா புளார்கள், அவர் கள் கோஷித்து உக்கிரமுடன் அச்ச மன்னியிதுளார்கள். நாடுவோர், இங்கு மருத்துப்பிரிய கிரகத்தைக் காட்டு ளார்கள். க. முதன்மைபாய் அக்கினி வசக்களுடன் எங்களை சட்டிக்கட்டும். சோமன் ருத்திரர்களுடன் எங் களை சட்டிக்கட்டும். இந்திரன் மருத்துக்களுடன் எங்களை ருதுக் குதிதமாய் செய்பட்டும். ஆதித்தியர்களுடன் வருணன் எங்களைத் துரிதமாக்கட்டும். கௌ. தேவ அக்கினி வசக்களோடு சோமன் ருத்திர தேகங்களுடன், புகுஞாருக மருத்துக்களோடு இந்திரன், ஆதித்தியர்க ளுடன் வருணன், எங்களில் இசைந்துளார்கள்.

கக. மருத்துக்களுடன் ருத்திரர்கள் வசக்களுடன் ஆதித்தியர்கள் இளைவதுபோல், மூன்று நாமங்களுள்ள தீபும் விசுவே தேவர்களும் கோபமன்னியில் ஒரே மனத் தின் நினைவை படைப வேண்டும்.

கஉ. நார்கள் அவனை மரிபாறாதுடன் எழுச்சி செய்து ஒன்று சேர்ந்து புலனாக்கி, அவனை எங்குமுள்ள மனிதர்களின் நிலயங்களில் அதுவி இன்பமுடனுகிறார் கள்.

கக. நாம் மனிதர்களின் அபிமான உணவை பறிக்குங்கால் அவன் ஒளியின் பலத்தோடு குதத்தின் கரிமங்களைப் பற்றுவிருள்.

கச. யக்ஞமானது தேவர்களின் உண்மையை நோக்கிவந்தது. ஆதித்தியர்களே! நீங்கள் பிரியமுடனாகும் தன். எங்கள் துன்பத்தினின்று தாராளமாய் தளர்த்தும் உங்கள் பிரிய மனத்தை எங்கள் பக்கம் திருப்புகள்.

கடு. வீரமக்களோடு, மிக்க விருத்தியாகி பகம் புறப் பொருள் சலங்கலில், இம்மையாகாமல் அவன் சுத்தனாய் வளிக்கிறான். எவனும், அருகிலோ தூரத்திலோ ஆதித்தியர் வழி யிவிரும்பவனை அழிப்பதில்லை.

கக. ஆதித்தியர்களான நீங்கள் அலைத்ததைத் தாக்குதலிர்கள், தேவர்களான நீங்கள் கிவத்தின் காப் பாளர்கள். நீக்க திருஷ்டியுடன் தீவயம் காத்தா, சிவத கடன்னைப் பறிப்பவர்களே நீங்கள்.

கஎ. அவர்கள் மூன்று புலி சோதிகளைத் தாக்கு கிறார்கள். அவர்கள் சட்டத்தில் மூன்று சிவமங்களுண்டு. ஆதித்தியர்களே! குதத்தால் உங்கள் மனமே போங்கும். மித்திரனே! வருணனே! அர்யமனே! அது சமனிய மாகும். கஅ. நான்கள் ரட்சனைக்காக கக மனிக்கும் ஆதித்தியர்களான வீரர்களுக்கு பிரார்த்தனை செய்வோம். கக. ஆதித்தியர்களே! வலது இடது மெச்சு மெச்சுத் தெரியவில்லை. வசக்களே! நான் அபக்குவ மனமுட னிருந்தபோதிலும், உங்கள் தலைமையில் நான் அச்சமன் னியில் சோதியை யடைவ வேண்டும். உஉ. ஆதித்தியர் களின் மிக்க தூதனத் துணையுடன், சிவமும் அவர்களது அதிக ரட்சிப்போடு நான்கள் ஒருமையுடனாக வேண்டும். பரவம் பிரியவும், விடுதலையாகவும். செவி சாய்க்கும் சத்தி மான்கள் இந்த யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கட்டும். உக. வரு

ணனே! என் அழகுப்புகழ்க்கவும், இன்று எங்களைச் சகமுடனாக்கவும். துணை தேடி நான் உன்னை அழைக்கி றேன். உஉ. என் துதிபரல் உன்னைத் துதித்துக்கொண்டு உளது இத்-துணையை-நாடுகிறேன். யஜுமானன்! அபிச னுடன் இத்-துணையைத் தேடுகிறான். வருணனே இங்கு இருக்கவும். கோபமாகாதே. கிசால மன்னனே, என் கள் ஆபுகை அழிக்காதே. உ. க. கக.

அதுவாகம் கஉடு.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. திரிபன்னிய கருப்பன் முதன்மைமாய் நோன்றியுளான்.

உ. சலங்கன் செல்லும் பொழுது தேவ சவாசம் நோன்றும்.

உ-ச. பிரஜாபதியே! அவன், மகன் போல், தந்தையை, தாயை, பறிகிறான். அவன் மகனாகும். அதி தாராளன். அவன் சோதி வானம் சுவர்க்கத்தைச் சூழ்ந் துளான். அவன் அனைத்து மாபுளான், அவன் அருகி லிருக்க வந்துளான். டு. சிவிகள் அவனை உபரமாய் சமக்கின்றன. க. ஒளிபுள்ள தேவர்களின் தேஜசு நோன்றியுள்.

எ. அக்கினியே! பழைய காலத்தின் பொருளைப் போல், புதிய புகழுடன் உன் நட்பான சோதியோடு நீ கிசால கிஸ்தாசமாகி, புளாய். அ. அவன் பல வீரச் செயலை புஜத்தில் சமந்து போற்றுவவனின் தந்திர யுக்தி

கஉச. கருத்து—சுண்ணா தேவர்களையும் எட்டவும், 1 மனிதன்.

களைக் கீழே சாய்த்துரை. அவன் சதாநாலம் எல்லா அமுதப் பொருள்களைச் செய்து பொருள்களின் தலைவனாகியான்.

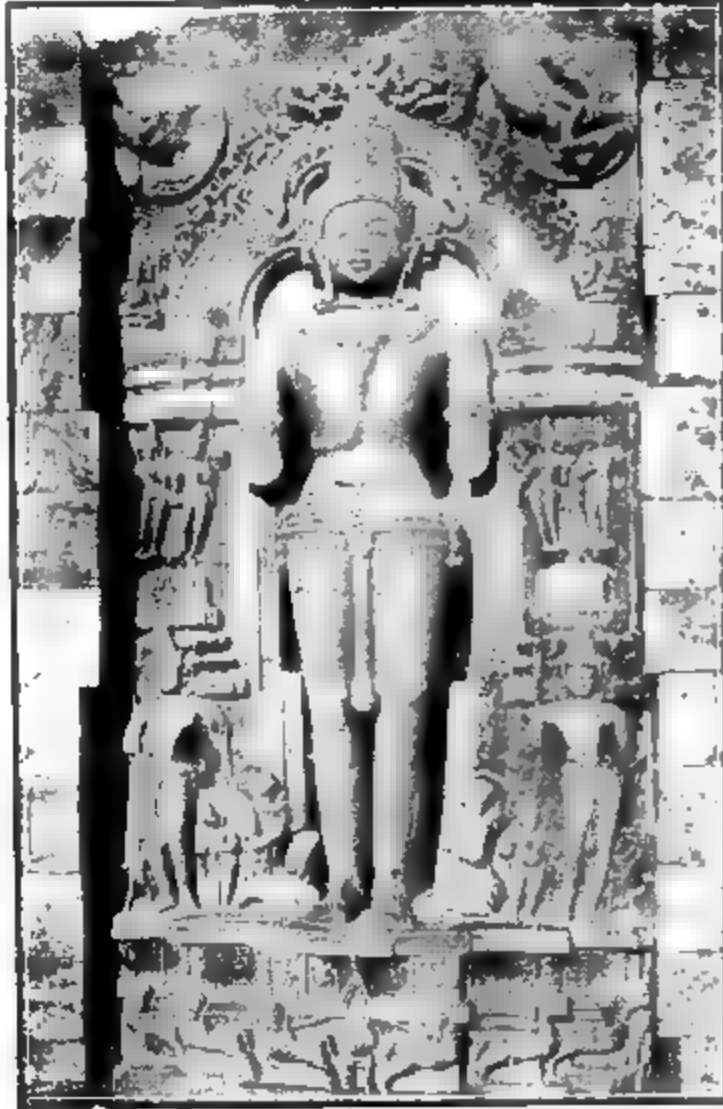
க. நான் பொன் கையுள்ள சகிதானை எங்கென் றட் சிப்புக்கு அழைக்கிறேன். தேவனான அவன் பதத்தை அறிகிறான். ௧௦. சகிதாவே! இன்று செழிப்பு, நான் செழிமை, தினந்தோறும் செல்வத்தை எமக்குப் பிரேரிக் கவும், நாங்கள் இவ்வறிவால் வெகு பல சீல வாசகச் செல் வத்தை ஐயிக்கவேண்டும். ௧௧. புறியே! நீ மலைகளின் பராதத்தைக் கமக்கிருப். குன்றுகளோடுநிகழும் அகண்ட பூமியே! உன் பலத்தால் எம்மைத் துரிதமாக்கவும்.

கஉ. ஒளியுள்ளவனே! திரண்ட செல்வங்களைப் போல் மூலத்தை மூன் கிளப்பி வெகு கிள்தாசமாகு மூன்றை தினந்தோறும் காணங்கள் நாடுகின்றன.

கங. பொன் குதிரைகளின் தலைவனே! பருகி என்னை இம்சிக்காமல் அகத்தில் இனிமைபுடனான நன் பனோடு, நான் நட்புடனிருக்கவேண்டும். ஆபுக வளர, எமதக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இச்சோமனுக்காக நான் இந்திரனிடஞ் செல்லுகிறேன். ௧௪. பருகுக்கால் கொப மளித்து துரித எதிர்ப்புடனாகும் சோமன், பலமாய், உக் கிரமாய் அம்புகள் கமந்து மிகுதியோடுவான். பூர்வ உபமாணங்களைப் போல் செடி கொடி மாங்கள் இந்திரன் இம்சிப்பதில்லை. ௧௫. ஐமதக்கினி இந்திரனுக்குத் தாதிரை காணஞ் செய்யுங்கால் பொழியப்படும் சந்திரமான் சோமன் தரிசனமாகிறான். உக்கிரமான பலத்தின் சந் திரை உயரியக் கைவசஞ் செய்பவன் நீயே, வெளிவாத் துரிதமாகவும், நாடுபவனுக்கு ஆதரவை பலமுடனூக்க வும். ௧௬. உணர்வு உற்சாகத்தை யளிக்கும் இப்பிர மத்தை யுனக்கு பிரமங்கள் செய்ப மனிதர்கள், ஒன்று

3 உமன்

4 சூரியன் (சூரியன்)

செய்து செய்கிறார்கள். சோமனின் சோதிபுடன் துதி தரிதமாருங்கால் போர்களில் இத்தின் தன் பவத்தைப் புலனாக்குகிறான்.

கௌ. கிஷ்ணுவே! நான் உனக்கு, காவியினின்று வலுட் அகழப்பைக் கர்ச்சனை செய்கிறேன். சிபி கிஷ்டனே! நீ என் அபிநய அங்கேரிக்கவும். என் சுபத் துதி மொழிகள் உன் பெரிப விருத்திக்குக் கரணமாகட் டும். சதாசகலம் உங்கள் கவஸ்திகளால் எங்களை நீங்கள் காக்கவேண்டும். கௌ. சிபி கிஷ்டனே! வழிகளை யறியும் உன் திவ்ய சாமத்தை நான் இன்று புகழ்கிறேன். ஏழை யான நான் இத்திசைக் கப்பால் அசுரபுரியும் திடமான உன்னை காணஞ் செய்கிறேன். கௌ. கிஷ்ணுவே! 'நான் சிபி கிஷ்டன்' என நீ சொல்லுங்கால் உன்னில் இன்னம் கிளக்க வேண்டியது எது? போர் சமயத்தில் சி மாற்றும் உன் வடிவத்தை, உளது அந்த உருவை எங்கனிட மிருந்து மறைக்காதே!

உ௦. அக்ஷிபே! அளிப்பவனுக்கு ஐகவரியத்தை யளிக்கவும், வெருமிரும் வீரர் செல்வத்தை யு மளிக்கவும், மக்கட் பெருக்கையும் எமக்குத் துரிதமாகவும். உ௧. அக்ஷிபே! எமக்கு துறு செல்வங்களை யளிக்கவும், ஆயிரம் செல்வங்களை கொடுக்கவும். சிறப்புக்கு செல்வத்தை கதவுகளைப்போல் எமக்காக திறக்கவும். சோதி கதத்தை பிரமத்தால் மக்களமுடனாகவும், சோதி கவர்க்கம்போல் உலகைக் பிரகாசமாயுள்ளன, உ௨. ஆயிரங்களை ஆயிரக்கும் அளவான அக்ஷி வீரனை பலங்களிக்கு செல்வத்தை யளிக்கிறான். அக்ஷி சோதியில் அபிநய வைத்துளான். அக்ஷியின் நிலையங்கள் வெரு பல இ-த்திலுண்டு. உ௩. எங்களை யழிக்காதே. உ௪. எமக்குக் கொண்டுவரவும். உ௫. கத்த செய், கத்தப் பொன்

போல், உன் தேகம் குற்றமன்னியினுள்ளது. திடமுன்னவனே! உன் தேகம் ஆபரணம்போல் பிரகாசமாகின்றது.

உக. எல்ல சந்திரனே! செப்பின் இரு சாதனங்களை உன் வாயிலே நீ பக்குவமாக்குகியாய். பலத்தின் பதியே! எங்கள் துதிகளுக்கு நீ எங்களைப் பூர்ணமாக்கவும். உணவை நாடுபவர்களுக்குச் சமத்து வரவும்.

உள. வரவுவே! புஷ்டிக்கருகைதபான குதிரையின் சதந்தை நீ இளைக்கவும். ஆயிரங் குதிரைகளின் உன் சதம் பலத்துடன் வரட்டும். உஅ. வரவுவே! விட்டில் தேடி, தானனுக்கு எக்குதிரைகளுடன் வருகிறாயே, அக் குதிரைகளால், பசு, தீரர் தூகச் செல்வத்தையும், புஷ்டியிலும் பொருளையும் எமக்களிக்கவும்.

உக. எவற்றால் புதித்த காம் இன்ப மாவோமோ, அப்புஷ்டி போகத்தக்கன் பெரும் பலமுடன் இத்திரைஞல் எமக்காகட்டும். உஉ. திரையி, நாராளனின் திவ்யத்தை துதி செய்பவன், உன்னைப்போல் திரையி னாகவேண்டும். குதிரைகளுள்ளவனே! புகழுள்ள உன் துதி கர்த்தா புர ளுள்ளவனுக்கட்டும். உ. உ. உஉ.

அதுவாகம் ௧௨௧.

கவிஷ்ட சீருதம்

க. நீ நிலையாயிருப்பவன், சஜாதர்களில் நான் நிலையாயிருக்க வேண்டும். நான் தீரன், இரட்சகன், திரையி சேகரனாக வேண்டும். நீ நிலையாயிருப்பவன். நான் சஜாதர்களில் நிலையாயிருக்கவேண்டும். நான்-தீரன், இரட்சகன், திரையி சேகரனாகவேண்டும். நீ நிலையாயிருப்பவன்.

௧௨௨. சூத்த—பக்குத் துதிகள்

1 குணம்

பவன். நான்—சஜாதர்களில் நிலையாயிருக்க வேண்டும். நான் கோரன், இரட்சகன். திரையிஞ் சேகரிப்பவனாக வேண்டும்.

உ. நீ, பிரேமையாகும். பிரிபத்தின் தேவர்களே! நான் ஒரு மனத்தின் காண்களான சமாளர்களை என் இருதயத்துடன் விரும்புகிறேன். அவர்கள் இருதயங்களுடன் என்னை விரும்பட்டும். என்னுடன் அவர்களை ஒரு மனத்துடனுக்கவும்; சவாஹா! நீ பிரேமையாகும்! பிரேமையின் தேவர்களே! ஒரே மனத்தின் ஸ்திரீகளை நான் என் இருதயத்தால் விரும்புகிறேன்; தங்கள் இருதயங்களுடன் அவர்கள் என்னை விரும்பட்டும். என்னுடன் அவர்களை ஒரு மனத்தின் நண்பர்களாகச் செய்யுங்கள். சவாஹா! உ. உ. உ.

அதுவாகம் ௧௨௨.

சூயுஷ் ஹோமம்

க. நிலையாய் நகர்வது நவ நவனீதம். செல்வது, உருகும் வெண்ணெயாகும். நிலையாயவது செய்வாகும்.

உ. நீ அசனினிகளின் பிராணனாகும். நீ பிராணனாயிருக்கும் இருவர்கள் அதன் அமுதத்தை உணக்களிக்கட்டும், சவாஹா! நீ இசுதிரனின் பிராணனாகும்; உன் பிராணனாகு மித்திரனின் அதன்—அமுதத்தை—உணக்களிக்கட்டும் சவாஹா! நீ மித்திர வருணனின் பிராணனாகும்; உன் பிராணனாகு அவர்கள் அவன்—அமுதத்தை—உணக்களிக்கட்டும், சவாஹா! நீ விசுவே தேவர்களின் பிராணனாகும், உன் பிராணனாகு அவர்கள் அதன் அமுதத்தை உணக்களிக்கட்டும். சவாஹா!

௧௨௩. சூத்த—அனைவரும் ஒரு மனமுட னுருக்கள்.

௩. விஷ்ணு மருத்துக்களா வனித்து இந்திரனால் கொடுக்கப்படும், செய் தானா, அமுதவழியான உன்னைக் கண்டோன். பிறகு இடை, உன்னைப் பகலில் அகைக்கிறான். ௪. தேவ சகிதா பாவமான ஸ்தோமமுடன் உபாங்ககின் பலத்தால், காயத்திரியின் வழியோடு, உன்னை சேவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும், கிடுதலை பாக்கட்டும். தேவ சகிதா, திருஷ்டிபுயின் வழியுடன், சுக்கிரத்தின் சக்தியால் பிருகத்—தத்திர ஸ்தோமங்கனோடு, சேவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும், உன்னை கிடுதலை பாக்கட்டும். தேவ சகிதா, ஜகதி வழியுடன், அக்கினியின் அளவிலும், ஆக்கிரயண பலததோடு சேவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் உன்னை கிடுதலை பாக்கட்டும்.

இ. அக்கினியே! சோதிக்கும் சேவனுக்கும் அவனைத் தரிதமாக்கவும். அசனே! சோமனே வருணனே! அவன் இரோதனைப் பிரிபமுடனுக்குங்கள். அதிதியே! அன்னைபோல் அவனுக்குக் காப்பனிக்கவும். கிசவே தேவர்களே! அவனைப் பூணூறுக ஐக்கச் செய்புங்கள்.

௧. அக்கினி பூர்ணூறுசன், அவன் வனம்பதி களால் ஆயுச பூணன். நான் உன்னை இத்தால் ஆயுச பூண மாக்குகிறேன்; சோமன் பூணூறுசன், அவன் ஒஷதிகளால் ஆயுச பூணன். யக்கும் பூணூறுசன் என. அது தட்டினையால் ஆயுச பூணமாரும். பிராமணன் பூணூறுசன், அவன் பிரம்மங்கனால் ஆயுச பூணன்; தேவர்கள் பூர்ணூறுசர்கள், அவர்கள் அமுதத்தால் ஆயுச பூர்ணர்கள்; பிறருக்கள் பூர்ணூறுசர்கள், அவர்கள் கவதா அழைப்பால் ஆயுச பூர்ணர்கள்; நான் இவ்வாயுசால் உன்னை ஆயுச பூணமாக்குகிறேன். உ. க. ௩0.

௩௨௦. கருத்த—என், பூண ஆயுசடனாகவேண்டும்.

அதுவாகம் ௧௨௮.

இந்திர-வருண வாதம்

௧. இந்திரனே, வருணனே! நீங்கள் இவனைத் துன்பத்தினின்ற நுயற்சிக் கருகதையான உங்கள் தேகத்தால் நீக்குங்கள். துணை திடம் தேஜசடனாகும் உங்கள் தேகத்தால் அவனைத் துன்பத்தினின்ற நீக்குங்கள்.

௨. இந்திரனே, வருணனே! அக்கினியினுள்ள உங்கள் குகையை நான் இதனால் நீக்குகிறேன், இந்திரனே! வருணனே! நான், பக, விடு, சலம், ஒஷதி மனிதன் மாய்க்கினுள்ள உங்கள் குகையை நான் இதனால் நீக்குகிறேன். உ. க. ௩௧.

அதுவாகம் ௧௨௯

யதி மந்திரங்கள்

௧. நீ புராதனத்தின் பொருளைப்போல் பாவவும். ௨. அவன் தத்திர புத்திரனைக் கீழே சாய்த்தானான். ௩. நாம் எங்கும் இந்திரனை அழைக்கிறோம். ௪. நமர்கள் இந்திரனை அழைக்கிறோம்.

இ. அசனே, சோமனே! எங்கும் புண்மை செய்பவனிடமிருந்து எம்மைக் காக்கவும். உன்னைப் போதுள்ளவனின் கண்பன் இம்மைக்குள்ளாக வேண்டாம். ௧. அசனான சோமனே! நீ கோபமன்னியில் கருணையாய் சோதி சகம், மலைகள் சுவங்கள் செடி கொடிகளில் இவ்வெல்லா கைன்னியங்களுடன் எங்கள் அகிகளை அங்கீகரிக்கவும்.

௩௨௮. கருத்த—சோமந்த வாயுய் வேண்டும்.

எ. அக்வினியே! சோமனே! சமான் அளிப்புடன்
சேர்ந்து எங்கள் துதிகளை யங்கேரியுங்கள். தேவர்களில்
ஒன்று சேர்ந்து தேவந்றியுங்கள். அ. அக்வினி
சோமனே! சமான் சங்கற்பத்தோடு சோதியில் ஒளிகளை
ஸ்தாபித்துளீர்கள். கடும் பிடிப்பில் கோச கர்ச்சனை
யின்று தாணாகளை விடுகிறீர்கள். க. அக்வினி
சோமனே! திடீர்களுள் நீங்கள் என் அழைப்புக்குப் பிரிய
மாய் செவி கொடுங்கள். இன்பமுடன் எமது சூத்தங்களை
யங்கேரியுங்கள், தாணனுக்குச் சக முடனுக்குகள். கௌ.
மாதரிசுவான் சோதியினின்று ஒன்றைக் கொண்டு வந்து
ளான், பறவை மற்றொன்றை பாறையினின்று கடைபும்.
அக்வினியோமர் பிரமத்தால் பெரிதும் பெருகியுளார், நீங்
கள் விசால நிலயத்தை யக்குத்துக்குச் செய்துளீர்கள்.
கக. அக்வினியோமனே! வைக்கப்பட்டுள்ள அகிலை நீங்
கள் ருசியுங்கள். திடீர்களுே! அனை அங்கேரித்து அதில்
இன்பமாகுங்கள். எமக்கு நீங்கள் சற்காப்பின் கலமான
துணையின் அளிப்பாருங்கள். யஜுமானனுக்கு ககம் செல்
வத்தை யளியுங்கள்.

கௌ—கக—கச. பெருகவும், உனக்கு ஒன்று சேரட்
டும். காங்கள் கவிகளின் கவி, அதி சீர்த்தியுடனுக்கு
கணங்கலின் கணபதியை அழைக்கிறோம். பிராமணர்
களின் சிரேஷ்ட ராஜனுள் பிரமணஸ்பதியே! எங்களுக்குச்
செவி சர்ப்பத்து ரட்சையுடன் உன் நிலயத்தி லமா
வும்.

கடு. எவன் பிரமணஸ்பதியான தேவர்களின்
பிதாவை சித்தம் சிரத்தை அகிலனுடன் சோ விரும்பு
குளோ, அவன், சனம், இனம், நரர், மக்களோடு பேசர்,
பொருள்களை ஐயிப்பான். கக. அவன் வலன் பலிகளை
சத்தம், சபகாணம் ஒழுங்குசேரும் கணத்துடன் கொள்

துளான். களைக்குங்கால் கர்ச்சனை செய்து அகி கலக்கும்
பகக்களை பிரகஸ்பதி பிரேரித்துளான்.

கள். மருத்துக்களே! சோதியினின்று அழைக்கும்
பொழுதெல்லாம் நீங்கள் வரவேண்டும். கடி. நீங்கள்
அடைந்துள்ள ரட்சிப்புக்களை அளியுங்கள்.

கக. அருகன் புருஷுதன் செல்வத்தின் தானன்,
சத்தியுடனுக்குக் காணியான அரிபமான் செல்லுமிருள்.
ஆயிரங்கண்களுடன் கையில்வச்சிராயுதத்தோடு கோசாலை
களைத் திறந்து அவன் அசைகிறான், தேவன் எங்களில்
செல்வத்தை யளிக்கவேண்டும். உௌ. தேவனே! அர
சனே! அரிபமனே! சோதியினின்று வந்து, தேவர்கள்
செல்லும் உன் வெரு பல வழிகளோடு எமக்குப் பெருங்
காப்பை யளிக்கவும், எங்கள் துதி சதுர் பாதங்களுக்கு
நீ மங்கள் மனிப்பவனுமே.

உக. ஆழத்தினின்று உச்சிவரை மலைகளின் நிலை
பாகக்களை, அங்கிரசர்களால் துதிக்கப்படுபவன், சினந்து
ளான். கிருத்திரமமாய் அவர்கள் செய்துள்ள தடைகளை
அவன், உடைத் தெரிந்துளான். இத்திரன் இவற்றையெல்
லாம் சோமனின் சந்தோஷத்தில் செய்துளான். உௌ.
நீழினின்று உச்சிவரை அளவுகளால் அவன் அளந்
துளான். அவன் வச்சிராயுதத்தால் கதிகளின் உட்டுழி
களைத் துவம்சஞ் செய்துளான். நீண்ட சுற்று வழிகளால்
கலபமாய் அளற்றை அவன் விடுதலை யாக்கியுளான். இந்
தான் இவற்றை பெல்லாம் சோமனின் சந்தோஷத்தில்
செய்துளான். உக. தன் உறவை அறிந்து அவன் புல
னுடியுளான். தேவன் எல்லா சன்மங்களை யு மறிக்கி
றான். அவன் பிரமத்தின் கடுகினின்று அவன் பிரமத்தை
சமந்துளான். ஆழத்தினின்று உச்சியில் அவன் கிருப்
பம்போல் எழுச்சியாகிறான். உச. மகத்தில் பிறந்து

மேன்மைபாண வற்றை தனித்தனியால் ஸ்தாபித்துளான். புரியின் வான த்னையும் சோதியையும் ஸ்தானமாய் அவன் ஸ்தாபித்துளான். சம்ராட்டான பிருகஸ்பதி எவன் தேவதைபோல, அவன் தன் சன்மத்தினால் தாழ்மைபி னின்ற திவ்யத்துக்கு வந்துளான். உடு. தேவர்கள், சத்தி யால் ஆழத்தினின்று உச்சிக்குச் செல்லும் பிருஹஸ் பதியை இயிக்க விரும்புகிறார்கள். அவன் வலனை உடைத் துளான், கோட்டைகளைப் பிளந்துளான். அவன் கர்ச் சித்து சலர்க்கம் சலங்களை இயித்துளான். உ. உ. கச.

அதுவாகம் கஉ௦.

நான் தலைவன்

க அக்ஷிபே! பசுத்துடன் எங்களுக்குவாகும். இத்தவே! புஷ்டிபுடன் எம்மை இன்பமுடனாகவும். என் கன் விடுகளில் இந்திரனே சூதாவாகும். உ. ஆபிரம் வகைச் செல்வங்களுடனான சகிதா எங்கள் விடுகளில் எம்மை இன்பமுடனாகட்டும். பூஷணன் வாட்டும்; பொருள் எமக்காகவேண்டும். உ. ஈசனும் சகத்தின் தலைவனுமான தாத்தா எமக்குச் செல்வத்தை பங்கிடு வேண்டும். அவன் பூணப் பொருளுடன் எம்மைப் பிரிதி யாக்கட்டும். ச. கிருஷ்ணனும் வர்ஷிப்பவனுமான துவஷ்டா எங்கள் விடுகளில் ஆபிரம் பதினாபிதச் செல் வத்தோடு எம்மை இன்ப முடனாக வேண்டும். இ. செல்வ போஷகனே! உன்னைத் திவ்யத்தில், தேவர்கள் நீர்க்க கிரேயகடனான அமிருதத்தை ஸ்தாபித்துளார்கள். எமது வாழ்க்கைக்குப் பசுக்களின் கட்டத்தை பங்கிடு வும். சு. அக்ஷிபே! பசுத்துடனும், சோமன் கிசவஞ்

கஉ௧. கருத்த—அக்ஷிபே! சோமன் எடவும்.

இயிப்பவன், சகிதா தோனும், கவாஹா! எ. அக் க்ஷிபே! பசுத்துடனும், ஆக்ஷிபிப்பவனுக்கு வலிமை யையும் வன்மைமையும் உன் கெப் பசுத்துடனானிக்கவும், நான் தெய்வின் உச்சியினின்று பழுவா மலாகவேண் டும். நான் தலைவனாகவேண்டும், கவாஹா! உ. ச. இ.

அதுவாகம் கஉ௧.

மழை நாடு

க. நீ மருத்துக்களுடன் சேர்பவன், நீ மருத்துக் களின் வலிமைபாகும், நீ சலங்களின் தாணாயைப் புல னுக்கவும். உ. மருத்துக்களே! திடம் திவ்யமாயும் மனத்தைப்போல் தரிதமாயும் வேசமாயுள்ள கருடனை விடுத்தங்கள், அதனால் செல்லும் உக்கிர னசன்னியம் கிதேஹபகிந்தை. அசுவினிகளே! அதை எங்கும் கெடாமலித்த காக்கவும்.

உ. கீழ்காத்த வர்ஷிகள். வேசமாகவும், திரும்ப வும், கவாஹா! வேசப்புசலன் வர்ஷிகள், உக்கிரன், எங்குமாகவும் கவாஹா! இடி முழக்கன், வர்ஷிகள் பபக்கான், சூழ்பவன் கவாஹா! மின்னலில்லா இடி முழக்கன், மின்னுபவன், பாவவும். கவாஹா! இரவெல் லாம் பொழிபவன் திருப்பிவளிப்பவன், திகழ்பவன், கவாஹா! பொழிபவன் எனப் பெயர் வாய்பவன், பாவ வும், கவாஹா! சூரியன் ஒளி வீசக்காள் பொழிபவன், ஒளி வீசுபவன், எங்குமாகவும், கவாஹா! முழங்கி மின்னி, பொழித்த பெருகி வளர்பவன், கிவர்பிக்கவும், கவாஹா!

கஉ௦. கருத்த—ஒக்கொருவனும் தலைவனாகவேண்டும் என என்னி சதா என முபத்திவராதவனியம்.

ச. இன்ப மளிப்பவர், இனிமை பொழிபவர், சுத்தஞ் செய்பவர், துரிதர், சோதி நிறைபவர், வெரு இருளர், சுததுறையுடன் பிரகாசிப்பவர், நண்பர்களைத் தாங்கி ஸுத்திரங்களை ஆதரிப்பவரான நீங்கள், பூர்ண ராஷ்டிரங்களோடு எம்மைக் காருங்கள். இ. நீ பன குதிரையின் பந்தமாகும், நான் உன்னை மழைக்காக இணைக்கிறேன். உ. ச. ஏ.

அதுவாகம் ௧௩௨.

பஜுன்ஸியர்கள்

க. அக்ஷியே, ரோமணே! ஸ்ரீபணே! செல்வ முன்ன தேவர்களே! மித்திரணே, வருணனே! அரிய மாணே! காப்பளிக்கும் தேவர்களே! சேர்த்து பருகும் தேவர்களே! சலங்களின் மகனே! துரித எதிர்ப்புட னுள்ளவர்களே! சலத்தின் தாரையை பளிக்கவும், சலங் களின் தரிப்பைப் பிளக்கவும், புனி, சோதி, வானம் பர் சன்னியன் இன்னம் அப்பாவிருத்தும் மழையினால் எமக் குத் துணைபுரியுங்கள். உ. அவர்கள் புவிவை சலப்பிர வாகஞ் செய்பவர்கால் சலம் கமக்கும் பஜுன்ஸியனாகும், பகனிதும் இருகைச் செய்கிறார்கள்.

உ. நல்ல தான நரர்கள் யஜுமானனுக்கு சோதியின் செல்வ கோசத்தை அடைக்கிறார்கள். பஜுன்ஸியர்கள் வானங்களின் வழிகளிலின்று உன்னை விடுதலை பாக்வி புளரர்கள். அதனால் பாலைவனத்தில் மழைகள் பொழி யும். ச. மருத்துக்களே! கடலினின்று நீங்கள் மழையை உதிக்கச் செய்கிறீர்கள், துளிகள் நிறைபவர்களே! நீங் கள் மழையை விழச் செய்கிறீர்கள், அதிகப்பர்களே! உன்

௧௩௨. சூத்தா—மருத்துக்களின் இரகசியம்.

கள் பகக்கள் தவறுவதில்லை. நீங்கள் துரிதமாய்ச் சென் னுங்கால் உங்கள் இரதங்களைப் அந்நியர்கள் அறுசரிச் சிறுர்கள். இ. சோதியினின்று மழையை விடுதலையாக் குங்கள், சலங்களால் சமுத்திரத்தை நிரப்புகள். முதல் தோன்றும் நீ சலங்களின்-சத்தியில்-சன்னமாகுபவன், நீ சமுத்திரத்தின் சத்தியாகும்.

க. புவிவை வெள்ளமாய்ப் பெருக்கவும். இத் திவ்ய மேகத்தைப் பிளக்கவும். திவ்ய சலத்தின் சத் தியை எமக்களிக்கவும். தலைவனாகும் நீ, சலகோசத்தை விடுதலையாக்கவும்.

எ. சோதியில் பாகமுள்ள தேவர்கள், வானத்தில் பாகமுள்ள தேவர்கள், ஸவயகத்தில் பாகமுள்ள தேவர் கள், இந்த யக்ருத்தைக் காக்கவேண்டும், அவர்கள் இந் நிலபத்தை துழையவேண்டும், இந்நிலபத்தை வளிக்க வேண்டும். உ. ச. அ.

அதுவாகம் ௧௩௩.

யக்ரு மந்திரங்கள்

க. அவன் சதாகாலம் நவமாய் ஐன்மமாகிருன், தினங்களின் கொடி, உழைகளின் முன்னே செல்லுமின் றது. செல்லுங்கால் அவன் தேவர்களுக்கு அவர்களுடைய பாகத்தை நிலையாக்குகிருன். சந்திரன் திரக்காயுடை வில் தரிக்கிருன்.

புனத்தின் சட்டகங்களான பிரகஸ்பதியும் மன் னன் வருணனும் அமுதர்கள் பருகும் அமுதமான ஆதித்

௧௩௩. சூத்தா—சோதியிலுள்ள தேவர்கள் வானினஞ் செய்த கொள்ளவும்.

திவர்கள் பெருக்கும் இந்துவால் எங்களை விருத்திபாக்க வேண்டும். உ. இந்திரனே! நீ மேழத் திசையில் அரசனாகும். விருத்தி துவம்சனே! நீ வடதிசையில் எதிரிகளைப் பழிப்பவனாகும். நீ தானாகச் சென்றுவிடத்தில் ஐயித் தளரல். தென் திசையில் நாங்கள் அழைக்கும் ரிஷபமாகவும். ச. இந்திரன் ஐயிப்பான், அவன் ஐயிக்கப்பட மாட்டான். அரசர்களில் அதிராஜனுய் அவன் அரசுபுரிவான். மரிபாதையையும் மேன்மையுமடைபவன், எல்லாப் பேரர்களிலும் பாதுகாப்பான விருப்பான். இ. அவன் கிறப்பு சோதி சகம் கவர்க்கத்தையும் ஐயிக்கும். தன் கிளவத்தில் அனைவராலும் ஆகி உறப்படும் இரதிரன் அதித் தலைவனாகும். கிரணுய் முழக்கஞ் செய்பு மவன் போருக்காகப் பெரிதும் வளர்கிறான். க. கிரனே! நாங்கள் துதிபுட னுள்ள கற்க்காத பக்கக்காப்போ வறழ்க்கிறோம். இந்திரனே! கவர்க்க சோதி காணும் நாத்தின் தலைவனே! அரசாத்தின் தலைவனே! உன்னை அழைக்கிறோம். எ. போர் ஐயிக்க கவிகளான நாங்கள் உன்னை அழைக்கிறோம். இந்திரனே கிரர்களின் தலைவனே! எதி ரிகளின் நடுகிறும் குதிரையின் ஓட்டத்திலும் உன்னை மனிதர்கள் அழைக்கிறார்கள்.

அ. இந்திரனே! துது சோதிகளும் துது ககக்களும், உன்--திடத்தக் கதிகமாவதில்லை, இரு உலகங்களும் ஆவியம் குரியர்களும் சன்மத்தில் உனக்கு கிரகாவதில்லை, க. இந்திரனே! சோமனைப் பருகவும்; அது உன்னை இன்பமுட னுக்கட்டும். குதிரைகளின் தலைவனே! சாதகளின் கைகளால் நன்றுசெலுத்தப்படும் குதிரைபோல், ஆயுதம் பயன் செய்யப் பட்டுள்ளது. க0. பலம் மிகுந்த எவற்றால் உனதில், மகிழ்வுடனுவாமோ அவற்றால் இந்திரனே எமக்கு திவ்ய போத்தல்களாக வேண்டும்.

கக. அக்வினியே! உனது புனித சோதியை—ஒங்கச் செய்வாயும். கஉ. சோதிபுடன்—அக்வினி ஒளிகளெனும். ககஉ. ஜாத வேதசனே! உன்னை—ரமிடுகள், கமந்து கொண்டு சென்றுவீரன்.

கச—கடு. திரனே! திவ்ய குரியனே! ஏழு குதிரைகள், உன் இரதத்தில் சோதியின் கேசத்தடன் உன்னைச் சுமக்கின்றன. கக. அக்வினி மித்திர வருணக் கண்ணா தேவர்களின் திவ்ய ஒளி, உதயமாயுள்ளது. அவன் சோதி சகம் வானத்தை கிறத்தானான். அகசந்து அகசயாம னுள்ளதின் ஆத்மாவே குரியனாகும்.

கஎ. குதிகில் அழைப்புக்குச் செவி சாப்ப்த்த சத்தியம் பெருக்கும் கிசவதேவர்கள், இவ்வுரித பானத்தில் இன்பம் காணவேண்டும். கஅ. கிசவ தேவர்களே! சோதியி கிருப்பவர்களே! வானத்தி கிருப்பவர்களே! என் அழைப்பைச் செவி கொடுங்கள். பச்சூருகமாய், உங்கள் சவாண்பான அக்வினியுடன் இத் தர்ப்பைகளில் அமர்ந்து ஆனந்தமாகுங்கள். உ. ச. கச.

அதுவாகம் கஉச.

யக்ரு மந்திரங்கள்

க. உனக்கு ஆபுகாரும்.

உ. ஆபுகாரிக்கும் அக்வினியே! நீ பெருக்கவும், உ உனக்கு ஒன்று சோட்டும். ச. உன் கோபத்தை—நாங்கள் நீக்குகிறோம்.

க. அதி உத்தமனை—நாடுகிறோம். எ. தேவியே! முன் செல்லவும். அ. சோதியினின்று எமக்குப்

ககஉ. சூர்த்த. தேவர்களை என்மாம் உங்கள் கவனம் யாக்குங்கள்.

பொழியவும். ௧. அக்ஷிபே, கிஷ்ணுவே! ௧௦. அக்ஷிபே, கிஷ்ணுவே!

௧௧. வருணனே! இது எனக்காகும். ௧௨. நான் உன்னிடம் அதற்காக வருகிறேன். ௧௩. சமிகன் அவனை உபரமாய்ச் சுமக்கின்றன. ௧௪. ஒளிபுள்ள தேவ தேஜசு தோன்றியுள்ளது.

௧௫. ஜலங்களில் மகன் சோதியுடை பணிந்து எழுச்சியாகி சுற்றுபவைகளின் அங்கத்தில் ஏற்புனான். பொன்னிறச் சிறியோர்கள் அவன் பெரும் மகிமைமயச் சுமந்து எங்கும் சுற்றுகிறார்கள்.

௧௬. சிலர் ஒன்று சேர்கிறார்கள். சிலர் மேலே செல்லுகிறார்கள். நதிகள் சம நிலயத்தை நிரப்பும். சுத்த சலங்கள் சுத்த சோதி விகம் சலங்களின் மகிமைச் சுற்றி நிற்கும்.

௧௭. பிரிய புலனிகளான சலங்கள், அவனைச் சுத்தஞ் செய்து இளமை சுற்றிச்செல்லும். மறைவாய் சலங்களில், சோதியவனியும் அக்ஷி செல்வம் சுத்தச் சுடரோடு ஒளி விகிறான்.

௧௮. நான் சம்ராட்டுக்களான பித்திர வருணனின் உதவியை நாடுகிறேன். அவர்கள் என்னைப் போதுள்ளவனுக்குப் பிரியமாகவேண்டும்.

௧௯. இந்திரனே! வருணனே! நீங்கள் எங்கள் இளம் சனம் பக்குத்துக்கு பெரும் பாதுகாப்பை பளிப்புங்கள். நாங்கள் பேரில், நீண்டகாலம் பக்குஞ்செய்பவனை ஐயிக்க விரும்பும் சீமழிந்தவனை, வெல்லவேண்டும்.

௨௦. பித்திரனே, வருணனே! எமக்கு அளிப்புங்கள். ௨௧. உங்களையுதங்களை முன்னுக்குங்கள்.

௨௨. அக்ஷிபே! அறிஞன நீ பக்குத்தால் எமக்கு வருணனின் கோபத்தைத் தணிக்கவும்.¹ ஒளி புள்ளவனே! வகிப்பவர்களது உத்தமனே! உயிரிய பக்குஞ் செய்பவனே! எம்மை எல்லாத் துவேஷி யினின்றும் நீக்கவும். ௨௩. அக்ஷிபே! இவ்வுகாஷயின் உதயத்தில் உதவி நெருங்கி எமது பக்கமாகவும். நீ எமக்குப் பொழிந்து பக்குத்தால் வருணனின் கோபத்தைத் தணிக்கவும். உன் பிரியத்தைப் புலனுக்கி எமது அழைப்பைச் செவி சாங்க்கத் துரிதமாகவும். ௨௪. சூரியனைப் போல், பரஞ் சோதியாய் பிரகாசிக்கும் இப்பாதாக்கினி பெரிதும் புகழ்பெற்றவனாகும். தில்ப அநிதியான, பேரில் புருவை ஐயிக்கும்வன் எமக்க துடவமாய் பிரகாசமாகியுனான். ௨௫. நான் உனக்கு யக்குஞ் செய்கிறேன். எம் துதியில் நீ அழைக்கப்பட என் வந்தனத்தை உனக்கு எதிரில் நான் செலுத்துகிறேன்.

அக்ஷிபே! பகழை அரசனே! வழி படும் வரட்சி யோதுக்கு, நீ பாலைவன ஊற்று நீர் போலாரும். ௨௬. ௨௭. அவன் ஒளிபுடன் சோதியோடு எம்மை ஒக்கச்செய்யட்டும். ௨௮. கிசால சனங்களில் விளங்கும் அக்ஷி யான நீ, உன் எதிர்ப்பால் யாது தானியர்களை எதிர்த்து விடவும். ௨௯. அறிஞன், துரிதன், சுகந்திரி, சுகத்தோற்றின் உன்னை, அறிபாமதுள்ள நாங்கள் அதுசரிக்கட்டும். எல்லா வழிகளை யு மறியும் அவன் பக்குஞ் செய்யட்டும், அவன் அமுதர்களில்⁴ அவிநய அறிவிக்கட்டும். ௩௦. தன்பத்தினின்று விடுதலை செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம், ௩௧-௩௫. என்னில் துழைபவனுக்கு வணக்கம்.

1 சாந்தஞ் செய்யவும், 2 பகைவனை. 3 சுத்தருக்களை, 4 அவிப்பை.

இந்திரனே! எங்கனிடமிருந்து எதிரியைத் தாழ்த்தவும். இந்திரனே! பலத்தைபலிக்கவும். சதக்கிரதவே! சத்திகள் உனக்களிக்கப்பட்டுள்ளன. உ.டு.கஉ.

அதுவாகம் கடஓ.

செல்வஞ் ஐயிக்கவும்

க. அக்கினியே! திவ்யமர்ப் தேவர்களை பழைக்கும் குறிகளாகச் சாத்தியைப் போல் சேர்க்கவும். பழைய ஹோதாவைப் போல் அமரவும். உ. தேவனே! அதிக மறியும் நீ, எமக்கு தேவர்களை இவ்ரு அழைக்கவும். எமது விரும்பல்லை சத்தியமாக்கவும். கட. அதி இவிராகனே! பலத்தின் மகனே! ஏனெனில் யக்குஞ் செயல்படும் நீ யக்குருகனையும் சத்தியனாய்முளாய். ச. இந்த அக்கினி, கவி, பொருள் தலைவன், துறு ஆயிரம் வகை பலத்தின் பெருமானாகும். ஓ. அங்கிரசனே! நீயுக்கன், சதக் சக்கிரச் சுற்றத் தட்டை வளைப்பதபோல், சமரான அழைப்பால் எமது யக்குத்திராகு இவ்ரு அவனைக் கொண்டு வரவும்.

க. விரூபனே! சதாசகல அழைப்புடன் வேதத் துதியை திடமும் திவ்யமூன்றவனுக்குப் பிரேரிக்கவும். எ. தாசக் காணும் இவ்வக்கினியின் சேனைபால் பகக்களில் எப்பணியை கீழேவைப்போம்? அ. தேவசனங்கள் சலம் உடைகளைப்போல் துழைந்து ஏழையை பகக்கன் போல் பிரியா மலாக வேண்டும். கட. கப்பலை அலைபோல் எக்கொ

கஉச. குருத்த—சாரும் சமத சனங்களும் யக்குத்திர கோங்க வேண்டும்.

1 நிழ்பகன்.

யுய எதிரியின் எதிர்ப்பும் எம்மை அழிக்காமலா கட்டும்.

கஉ. தேவனே! அக்கினியே! உனக்கு நமஸ்காரம், திடத்துக்காக சனங்கள் காணஞ் செய்கிறார்கள். பலத் தால் பகைவனைப் பாழாக்கவும். கட. அக்கினியே! எமக்குப் பொருளை பசு தாகத்துக்காக கொண்டு வரவும், கிரகஞ் செய்பவனே! எமக்கு விரியும் நிலையமளிக்கவும். கஉ. இப்பெருஞ் சண்டையில் கம்பப்பலன் கணமையைப் போல் எம்மைப் புறக்கணிக்காதே, செல்வம் குவித்து அதை ஐயிக்கவும்.

கஉ. அக்கினியே! எம்மைத் தவிர வேறு எவனிலா வது இப்பயம் புன்மையைப் பூட்டவும். எமதுகோர பலத் தைப் பெருக்கவும். கட. அக்கினி பணியும் பெருந்தன் மையு முன்னவனது அளிப்பில் இன்பமாணும், அவன் ஒம்பி வளரத் துணை புரிவான். கஓ. வெரு தாத்தினின்று இவ்ரு தாழ்ந்தோர்களுக்கு வரவும். காணிருக்கும் நிலையி லுள்ளோர்களுக்கு அதுகூலமாகவும். கட. அக்கினியே! தந்தையின் போலாகும் பழைய உன் டட்சிப்பின்-பெருமை யை நாம் அறிவதால் உன் பிரியத்தை நான்கள் காடுகி றோம். கட. அக்கினியே! அம்பால் கொல்லும் கோர பரிஷ்டன் கருபுதமுள்ள காளை, போல், நீ, கோட்டை களைப் பின்ன துளாய். கட. கண்பர்கனே! திடன், திட மகன், சனத தலைவனான அக்கினிக்கு துதியையும் உதவைய மளிப்புகன். கட. அக்கினியே! பலம் மிகு பவனே! அனாரியனுக்கு உரிபவற்றை பெல்லாம் நீ குவிக்கிறாய்! நீ புதியின் நிலவத்தில் நீ எழுச்சியாக்கப் பட்டுளாய். எல்லா நற் செல்வங்களையும் எமக்குக் கொண்டு வரவும்.

1 அறிவிக்காதவனுக்கு.

உரு.—உரு. பிரஜாபதியே! அவன் அறிவிறன். சோமனே, பூஷணனே! இத்தேவர்கள் பிரசன்னமா புனர்தகன். உ. க. கக.

அதுவாதம் கக.க.

பித்த யாசம்

க. நாங்கள் ஆவலாய் உன்னை அழைக்கிறோம், நாங்கள் ஆவலாய் உன்னை எழுச்சிபாக்குகிறோம். அகிதையப் புதிர்க அலாவுடன் ஆவலான பிதருக்களைக்கொண்டுவரவும். உ. சோமனே! நீ அறிவில் கிரேஷ்டன், நீ நேர்வழியில் செல்லுகிறாய், இத்தேவ! எமது பிதருக்கள் உன் வழியால் தேவர்களில் செல்வத்தைச் செய்யையாய் வருத்தினார்கள்.

உ. சோம பாவமானனே! எமது பழைய பிதருக்கள் உன்னால் அறிவுடன் செயல்படச் செய்துனார்கள். நீ கிராமமன்னியில் ஐயித்தத் தடைகளை நீக்கவும். நீ எமக்கு கிராம், குதிரைகளில், தாடாளமாகவும்.

ச. சோமனே! நீ பிதருக்களுடனான உரிமை கோரி கருத்தில் கிண்டலாடாபுனாய், இத்தேவ! அகிபுடன் உனக்கு நாங்கள் பக்குஷ் செய்ப்பட்டோம். நாங்கள் செயல்பதி களாகட்டோம்.

ரு. பிதருக்களே! அக்கினியால் பக்குவர்களான நீங்கள் இங்கு வாரும்புகள். நீங்கள் ஒவ்வொரு ஆசனத்திலும் மேலான நிலைமைகளுடனாகுருங்கள். 3 தர்ப்பைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ள அகிகளைப் புதியுங்கள். பலயிர்களுடன் செல்வத்தை எமக்களிப்புகள்.

உரு. கருத்த. நீங்கள் தேவர்களைப் போல் தாழ்ந்தோர்களுக்குச் செய்த உபகாரஞ் செய்யுங்கள்.

1 கமனிப்பவனே, 2 பெரியர்களுடன், 3 திவ்யங்களில்

க. பக்கு சம்பந்த தர்ப்பைகளி லமரும் பிதருக்களே! உங்கள் துணையுடன் இங்கு வாரும்புகள். இவ்வகிகளை உங்களுக்குளித்துள்ளோம், அவற்றை அங்கீகரிப்புகள். பிதரு மிகக்குணமணிக்குங்காப்புடன் எங்களுக்கு வாரும்புகள். நீங்கள் ககம் செல்வம் சட்டையை எமக்களிப்புகள், எ. கிஷ்ணு பாதம் பிரிவுமரண பிரிய பிதருக்களை, நாங்கள் கண்டுள்ளோம். பக்கு தர்ப்பைகளி லமரும் அவர்கள் சுவதா அழைப்பால் பொழியப்படும் பானத்தை அதுபவித்து இங்கு வர மிக்க ஆவலாபுனார்கள்.

அ. பிரியமான நிலயங்களுக்கு பக்கு தர்ப்பைகளில் சோமனை விரும்பும் பிதருக்கள் அழைக்கப்பட்டுளார்கள். அவர்கள் இங்கு வரவேண்டும்; அவர்கள் எம்மை இங்கு செலிபுறவேண்டும். அவர்கள் எமக்காகப் பேசவேண்டும், அவர்கள் எம்மை சட்டிக்கவேண்டும். உ. சோமனை விரும்பும் மேல் கீழ் கடுகிலுள்ள பிதருக்கள் எழுச்சிபாசுட்டோம். புன்மைவந்த எம்மையில் வாழ்க்கைகளை வாழும் இப் பிதருக்கள் நாம் அழைக்குங்கால் எம்மை சட்டிக்கவேண்டும். கரு. முன் செல்லும் பின் செல்லும், புதி நிலயத்தி லமரும் இப் பொழுது கக வாசங்களுடன் நிலயங்களிலுள்ள பிதருக்களுக்கு இன்று இந் நமஸ்காரமாகும்.

கக. அக்கினியே! துதி துதித்து, சத்தியம்பெருக்கி சுத்தம் கிரத்தை நாமும் பழமையின் பூர்வ பிதருக்களைப் போல் இவர்களுக்கும் புதிதையப் பிளந்து கிகப்பாணவற்றைத் திறந்துனார்கள். கரு. அக்கினியே! அகி சுமக்கும் நீ நீதியானப் பிதருக்களுக்கு பக்கு செய்புங்கால், தேவர் பிதருக்களுக்கு, அகிகளை எடுத்துச் செல்வாய். கரு. அக்கினியே! எல்லாமறியும் புகழுள்ள நீ சுகந்தஞ் செய்து அகிகளைச் சுமந்து செல்லுகிறாய். சுவதா அழைப்பில் புதிக்கும் பிதருக்களுக்கு அவற்றை நீ அளிக்குகிறாய்.

தேவனே! உன் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அவிதனைப் புனிக் கவும்.

கச. காவர்களுடன் மாதவி, அங்கிரசர்களோடு யமன், குக்வங்களுடன் பிரகல்பதி இன்பமாகிறார்கள். தேவர்களால் பெருகுபவர்களும், தேவர்களை புலகுக்கு பவர்களும், இன்பமாகிறார்கள். சிலர் சுவாதா அழைப் பிலும், சிலர் சுவதாவிதும் இன்பமாகிறார்கள்.

கடு. யமனே! பிதரு, அங்கிரசர்களுடன் சேர்ந்து, இத்தர்ப்பைகளி லுட்காரவும். கவிதனால் இவற்றப்பமும் மந்திரங்கள் உன்னை இங்கு கொண்டு வரட்டும். அரசனே! இந்த ஹவிஷால் ஆனந்தமாகவும். கக. பக்குத்துக் கருகலதயான அங்கிரசர்களுடன் இங்கு வரவும். யமனே! வைருபர்களுடன் இங்கு நீ இன்பமாகவும், இந்த பக்கு தர்ப்பைகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு, நான் உன் பிதா வான விவல்வாதனை அழைக்கிறேன். கள. சோமனை விரும்பும் பிரகுக்கள் சவக்வர்கள், அதர்வர்கள், அங்கி ரசர்கள் எமது பிதாக்களது எல் திணையில், நாமக்களாக வேண்டும். பக்குக்களது பிரிபாதுகலத்தில் நாமாக வேண்டும். நாம் அவர்களது எல் மனத்தை படைப வேண்டும். உ. க. கஉ.

அதுவாகம் ககள.

[சாண்டம். உ.]

[சோமயாகம்-அய-ம் அதுவாகத் தொடர்ச்சி]

சோம வினைம்

க. இது உனது காவத்திரியின் பாகமாகும் என சோமனுக்கு எணக்காகச் சொல்லவும். இது உனது துகதி

ககஉ. கருத்த—அதிகாரை எஃகு அதினைப் பற்றங்கள்

திருஷ்டிபுயின் பாகமாகும் என சோமனுக்கு எணக்காகச் சொல்லவும். சந்தோமர்களின் சாம்சாஜ்யத்தை படை பவும் என சோமனுக்கு எணக்காகச் சொல்லவும். க. க. உ.

அதுவாகம் ககஅ.

சோம பரிமாணம்

க. அவனுக்குப், பிரஜாபதியின் சனைப் பிரஜை பையும் சனைச்சுயி மறிவிக்கவும். அதிருன் அதன் மீது ரூபகமரகட்டும்.

உ. அக்கினியே! பசுபதியே, இன்று இப்பகவை நான், உனக்கு நற்பணியின் எடுதில் கட்டுகிறேன். அதை அங்கேரிக்கவும். நான்கள் நந்துதிபுடன் பக்குஞ் செய்பட் டும், தேவர்களுக்கு இந்த அவி திவ்யமாக வேண்டும்.

உ. பனழய தேவர்கள், அங்கங்களினின்று துரி தமாகும் பிராணனைப் பந்துகிறார்கள். தேவர்களுக்குச் செல்லும் வழிகளால் சவர்க்கஞ் செல்லவும், செடி கொடிகளில், உன் சரீரங்களோடு ஸ்தாபிதமாகவும்.

ச. இரு நான்கு கால்பிராணிகளின் தலையன் பசுபதி யாகும். அவன் வாகப்பட்டு பக்குத்துக்காகச் செல்ல வேண்டும். பஜமானான அவனுக்குச் செல்லப் புஷ்டி பாகவேண்டும். டி. திடமானவர்கள் கன், கருத்தால், பந்தமாகப் படுபவனை திபாணஞ் செய்கிறார்கள். பிராண புடன் இணைந்து பிரசுபதிபான அக்கினி தேவன், அவர் களை கிடுதலியாக்கட்டும்.

க. வனம், கிருபம் கிசவருபங்களின் பிராணிக ளெல்லாம், ஒரே ரூபத்தின் வடிவங்களாகும். பிராண புடன் இணைந்து பிரஜாபதிபான வாயுதேவன் அவர்களை கிடுதலியாக்கட்டும். எ. தேவர்களே! புலன ரோதனை

ககஉ. கருத்த—சோம சந்தங்கள்

விடுதலை செய்து யஜுர்மான்சுப் பெருக்குங்கள். தேவ நிலபத்துக்கு ஜீவஜேடு ஊக்கம் பக்குவ மாருபவர்கள் செல்லட்டும். ௮. யஜுர்மானின் பிராணன் பசுவின் து பிரித்ததாரும், யக்கும் தேவர்களுடன் தேவர்களுக்குச் செல்லுவின்றது அது தேவர்களின் நிலபத்துக்கு ஜீவ ஊடன் செல்லட்டும். யஜுர்மானின் கிருப்பங்கள் கிறை வேறட்டும். ௯. 1 பசு சத்தஞ் செய்தாலும் கால்களால் தன் மார்பை யடித்துக்கொண்டாலும், அக்கினி, அப்பாவம் எல்லாப் புன்மையினின்று, என்னை விடுதலைபாக்கட்டும்.

௧௦. அழிப்பவர்களே! யக்குத்துக்கு தேவர்களால் துரிதமாகி வாருங்கள். பாசத்தினின்று பசுவை, பந்தத்தினின்று யக்குபதியை, விடுதலைபாக்குங்கள். ௧௧. அதிதி இந்த பாசத்தை நீக்கவேண்டும். நான் பசு, பசுபதிக்கு வணக்க மளிக்கிறேன். நான் பசுவைவிடக் கீழே சரப்ஸ் கிறேன். நான்கள் எவனில் துவேஷிக்கிறேனோ அவனில் பாசத்தைக் கட்டுகிறேன்.

௧௨. பக்குவமாக்கி அகி சுமக்க யக்குத்துக் கரு கதைபாண புன்னை சனங்கள் தரிசிக்கிறார்கள், அக்கினியே, ஜாதவேதசானே! உனது பலத்தாலும் காவத்தாலும் பிரசன்னமாகவும், எமது அகிகளை அங்கேகிக்கவும். ௧௩. ஜாதவேதசானே! நீ முதல் ஜோதாவானதால் வளை புடன் தேவர்களுக்குச் செல்லவும். அவர்கள் தேகங்களை நெய்வினால் திடமாக்கவும், சுவாஹா சத்தமுடன் செய்யப் பட்டுள்ள அளிப்பை தேவர்கள் புஜிக்கட்டும்.

௧௪. சுவாஹா தேவர்களுக்கு; தேவர்களுக்கு சுவாஹா! ௧. ௧. ௪.

௧௫. ௪ குத்த—ஜீவஜேடு தேவ நிலபத்துக்குச் செல் றங்கள்

1 புயன்

அதுவாகம் ௧௬௧.

சுலங்கன்

௧. நீங்கள் தேவர்களால் செலியுறப்படும் நீக்காப் பிபர்கள். என் ஆபுண இன்பமாக்குங்கள், என் பிரா ணனை இன்பமாக்குங்கள். என் அபாணனை இன்பமாக்குங் கள். என் கிபாணனை, இன்பமாக்குங்கள். என் கண், செலி, சொல் மனத்தை இன்பமாக்குங்கள். என் ஆத்மா அந் கங்களை இன்பமாக்குங்கள். என் கீடு, பசு, பிராணசகளை இன்பமாக்குங்கள். என் கணங்களை இன்பமாக்குங்கள். என் எல்லா கணங்களை இன்பமாக்குங்கள். என்னை இன்ப மாக்குங்கள். என் கணங்கள் தாமதமாகாம லிருக்கவேண் டும். ௨. நான், மூன்றுவது மூலஸ்தானத்தில் சுற்றும், புவி, வானம், இம்மூல நிலயம் பழமையாய் சாயும் மூலப் பிரதேசத்தில் கிரும் துளியை, ஏழு ஜோத்துருக்களில் அளிக்கிறேன். ௩. ௧. ௮.

அதுவாகம் ௧௪௦.

சுலங்கன்

௧. வைசுவாசான், வன்மையில் கிகவ சம்புவான அக்கினி, எம்மைக் காலை யக்குத்தில் காக்கவேண்டும். சுத் தஞ் செப்பு மலன் எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவேண் டும். 1 சகபோஜனஞ் செய்யும் காங்கள் தீர்க்காபுகடனாக வேண்டும்.

௨. இந்திரன் மருத்துக்கள் கிசவே தேவர்கள் நடு யக்குத்தில் எங்களை கிட்டுகிட வேண்டாம். அவர்களுக்கு இன்பமானதைப் பேசிக்கொண்டு நீண்ட ஆபுகடன் தேவர் களின் பிரிப நிலைவை காங்களடைப வேண்டும்.

௩. ௧. ௪ குத்த—எமக்கு வேண்டுவது இன்பங்கள்.

1 ஒருமையுடன் புலிக்கும்.

க. இம்முன்றாவது யக்கும், அமுதத்தால் கைசத் தைப் பிரிக்கும் ிஷிகளுக் குரியதாகும். கவர்க்கத்தை யடையும் இச் சொதன்வனர்கள் எமது கலமான மேன் மையை மேலுக்குச் சுமந்து செல்லவேண்டும்.

ச. குத்திரனே! நீ நாடிய பாகமே இது, அதில் இன்பமாகவும்; பசுக்களின் தலைமை பொருளின் மிகுதி, செல்வப் புஷ்டி, நல்ல விரர்களுடன் வருஷச் சேஷமத்தை எமக்களிக்கவும். உ. க. க.

அதுவாகம் ௧௪௧.

குத்திரன்

க. தேவியான வர்க்கே! நான் வாக்குக்குப் பிரிய முடனாக வேண்டும், வாக் பதிக்ருப் பிரியமாகவேண்டும், என்மில் மதரமான வர்க்கை ஸ்தாபிக்கவும். சாவல் திக்கு சவாஹா!

உ. குத்திரன் ஸ்தோமத்தைப் பெருக்கவும், காயத் திரியினால் இரத்தத்ததை, காயத்திரி சந்தரால் பிரஹத் சாமனைப் பெருக்கவும்.

உ. பொழிபும் சாதனத்தினின்று விழுந்து கை களால் அகசந்து அத்வர்புயின் பசித்திரக் கருப்பத்தி னின்று புலனாகும் துளியில், நான் சவாஹாச் சொல்லி இத்திரனுக்கு அளிக்கிறேன்.

ச. இத்திரனே திரன் தானியம் புரோடாசம் காய் பம், சுத்தம், சேர்ப்பு, செல்லுடனாகும் சோமனின்தம், சகத்தினின்தம் விழ்ந்துள்ள துளி இத்தியில், நான் சவாஹா சொல்லி, அதை இத்திரனுக்கு அளிக்கிறேன்.

௧௪௦. கருத்த—பசுச் செல்வத்துக்கு குத்திரன் காலம் கள்.

இ. இத்திரமுடன் எம்மதரமான இத்தியில், சவாஹாச் சொல்லப்பட்டு எத்தனா தேவர்களுக்குச் செல்லுயின் ததோ, சோதி சகம் வரனத்தினின்று எந்தத் துளி விழு கின்றதோ, அதில் நான் சவாஹா சொல்லி, அதை இத்திரனுக் களிக்கிறேன். உ. க. க.

[௧௪௧-ம் அதுவாகம் பர்க்க]

அதுவாகம் ௧௪௨.

யக்குங்கள்

க. மனிதன் திரன்தோறும் செழிப்பு, செல்வம், வீரர்கள் மிகும் புகழை, அக்கினியா லடையவேண்டும். உ. அக்கினியே! இந்த யக்கும், பசு மிகுந்து ஆடு அக வம், ஆன்மையான நண்பர்களுடன் நித்தியமாகவேண் டும். அகரனே! இந்த யக்கும், உணவு பிரசை மிகுந்து மூலம் விரிந்த சபை பெருகி நீர்க்க செல்வமுடனாகவேண் டும். உ-ச. உபரமாய்ப் பெருகவும். உணக்கு இனைந்து சோட்டும்.

இ. நான் முதலான, விசுவருபத்தின் துவஷ்டாவை இங்கு அழைக்கிறேன். அவன் எமக்கே பாகவேண்டும். க. தேவ துவஷ்டாவே! தேவர்களை விரும்பி வந்திரா புதம் வீசும், திடம் திரச் செபல்களின் வீரன் தோன்றும் விரிய வன்மையை எமக்கு நீ திவ்யமா பளிக்கவேண்டும். ஈ. துவஷ்டாவே! உன் ஆத்ம சத்திபுடன் போஷனைக் குப் பெருகி மவகனமாய் இங்கு வரவும். ஒவ்வொரு யக் குத்தினும் எம்மைக் காக்கவும். அ. தேவர்களை விரும்பி, ஆபுக மிகுந்து, பலம் பொன்னிறத்தின் வீரன் புலனாகி புளான். சந்தானம், பிரகைகளைத் துவஷ்டா எமக் களிக்கவேண்டும். தேவ வழிக்கு அவன் செல்லவேண்டும்.

௧௪௨. கருத்த—சோம பிர்த இரகனியம்.

க. தேவியே! எங்களுக்கு முன்னதாகவும். கௌ. சோதியினின்றும் வரவும். கக. நாங்கள், அனைவரும் காண, பெருகும் சாஸ்வதியின் ஸ்தனத்தினின்றும் உணவு பிரகாசைப் கறப்போம். கஉ. சாஸ்வந்தே! செய்கின்றி தேன் மிகும் உன் அலைகளின் கல் மனத்தை நாங்கள், யதுபயிக்க வேண்டும். கக. எவன் விரதத்தைப் பசுக்களும் சலக் கரு மதுசரித்து எவன் விரதத்தில் புஷ்டித் தலைவன் சாய்த்துள்ளானோ அந்த இச் சாஸ்வந்தில் சட்சிப்புக்காக நாங்கள் அழைக்கட்டும். கச. திவ்யன், சுபர்ணன், சந்திமான், சலகர்ப்பன், செடி கொடி, கிருஷ்பனையும் அருகினின்று மழையால் இன்பமளிப்பவனாயுமான இச் சாஸ்வந்தை இரட்சிப்புக்காக நாங்கள் அழைக்கட்டும். கடு. தேவியே! ஸ்ரீஸீவாலியே! தேவ சகோதரியான விசுவ தேசங்களுடனாகும் நீ, நாங்கள் செய்துள்ள அபிஷய அங்கிகரிக்கவும். எங்களில் பிரகாசையைப் புலனாக்கவும். கக. சுப கை, சுந்தர விரல், செழிய சந்தான சந்தியுடன், வெகு பல பிரசுரியான இரானிக்கு அபிஷய அளிப்புகள்.

கஎ. எல்லாப் பக்கங்களிலும் இந்திரன் அழைக்கிறோம். கஅ. நாங்கள் இந்திரன் அழைக்கிறோம். கக. பனி அளிந்து சுந்தர சிறகுகளுடனாகும் ஒரு சிற குதிரைகள் சோதிக்குக் கிளம்புகின்றன. தங்கள் கிலபங்களை ஸ்தாபித்து கிட்டு அவை இங்கு திரும்புகின்றன. சிறகு புதி செய்யால் களைகின்றது. உ. சுத்த சோதியுடன் உஷ்ணை யறிபவனாய், சிறப்பு முயற்சி, சந்தியமுடனாகும் ஸ்திரீயைப்போதும் வீசக் காத்து சேதம் பரம்பைப்போல், அவன் வாயுவில் விரியில் பொன் கோத்தை யடைந்துளான். உக. குதிரைகள் வழக்கம்போல் அவற்றை எதிர்த்து புள்ளன. இவை மிகுந்துக்கால் ஒருமை

யான கிருஷ்பம் கர்ச்சனை செய்துள்ளது. பிரிய நகை புரியும்மின்னலோடு அவன் இங்கு வந்துளான். மழை பொழிவின்றன, மேகங்கள் கர்ச்சனை செய்கின்றன. உஉ. பசுவைப்போல் மின்னல் களைக்கின்றது. மழை பொழியுங்கால் அது தரையப்போல் கன்றை யதுசரிக்கும்.

உஉ. மகத்தான மலையும் அஞ்சும், உன் சந்தத்தில் சலர்க்கத்தின் எல்லைபும் கடங்கும், மருத்துக்களே! சட்டிகளுடன் நீங்கள் விரிவாடுங்கால் சலங்களைப்போல் நீங்கள் துரிதமாகிறீர்கள். உச. கர்ச்சனை செய்யுங்கள், இடி முழங்குங்கள், சலம் கிறையும் உமது சந்தத்துடன் எங்கும் துரிதமாகுங்கள். உச்ச நீசங்கள் சமமுடனாகட்டும்.

உடு. அக்கினியே! அமுதனே! பலமுடனான உன் சைன்னியங்கள் வளங்களைப் பிளக்குங்கால் புல்லில பசுவைப்போல் இவ்வகையாப் பொருள்வையும் நீ புசிக்குறாய். உக. எல்லாமறியும் அமுதனின் சைன்னியங்கள் வெகு பலவாகும். பலமுள்ள தேவனே! உன்னில் பழைய மாயையின் மாயைகளை அவர்கள் வைத்துளார்கள். சக வச துண்டும் நீ, சிரேஷ்டர்களின் சந்தியை நாடுபவன்.

உஃ. மருத்துக்களே! எமக்குச் சோதியினின்றும் மழையைப் பொழியுங்கள். திட குதிரையின் தாளைகளை நீங்கள் பெருகச் செய்யுங்கள். எமது அகாணை தந்தை யாகும் நீங்கள், சலங்களைப் பொழிந்தகொண்டு இம்முழக்கத்துடன் இங்கு வாருங்கள். உஅ. யக்ஞங்களுக்கு செய்யுடன் பாலை பனிக்கும் சலங்களை, தான சேலர்களான மருத்துக்கள், பெருகச் செய்கிறார்கள், அவர்கள் திடமான குதிரையை மழைக்குப்போல அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சுத்தமுடன் சாகவதமாயுள்ள ஊற்றைக் கறக்கிறார்கள். உக. மருத்துக்களான நீங்கள் எவ்வாறு யு கணம் மேன்மையாக்கும் மழையைப் பொழி

யச் செய்யுங்கள். அது பர்த்தாவுடன் சேரும் பெண் னுள் மனைவியைப்போல் பலமா யழைக்கட்டும். ௩௦. தேனோடும் திவ்யத்துடனும் சோதி சகத்தை விளையுங்கள். விசர்க்களான மருத்துக்களே! பலம் பிரிய மனத்தைப் பெருக்குங்கள்.

௩௧. அதன் உபாத்தில் எழுச்சியாகின்றன. ௩௨. ஒளிபுடனான அவன் எழுச்சியாகியுள்ளான். ௩௩. நான் பிரகு ஒளர்வன் அப்பளவானனைப்போல் கடலணிபும் புனி தாக்வினியை யழைக்கிறேன். ௩௪. நான் பகலின் பிரிய சயிதாவின் தூண்டுதலைப்போல் கடலணிபு மக்வினியை யழைக்கிறேன். ௩௫. காந்துப்போல் கர்ச்சனை செய்து பர்த்துள்ளியனைப்போல் முழக்கும் பலமும் அறிவுடனா மாகி கடலணிபு மக்வினியை யழைக்கிறேன். ௩. ௧. ௧௧.

அதுவாகம் கசக

[சோமயாகம், சோம-ம் அதவாகத் தொடர்க்கி]

உடக்க

௧. அழியாமதூள்ள இரு உடக்கன் அங்கு விரித் துள்ளன. அவர்கள் சலத்தின் மேலே அங்களைப்போல் மாறிமாறிக் கந்துகிறார்கள். அவர்கள் நோக்கி அவற்றின் ஒன்றை உடக்கிறார்கள். நோக்காமல் சேதுவிலை வேறென்றின்மேல் அவர்கள் சென்றுகிறார்கள். ௨. எல்லா உலகங்களைபு மறிந்து. நோக்காதுடன் இரு உடைகளை— இரவு, பகல்—சதா ஒருவன், தரிக்கிறான். அவன் இருளில் இரகசிய உடைபுடன் போகிறான். அவன் சோமமானதை நீக்கி சோதி புடை தரிக்கிறான். ௩. ௨. ௨.

சோ. சருத்த—மறைமுடி அவன்

சோ. சருத்த—சோம இரகசியம்.

அதுவாகம் கசச.

சோம தரிசனம்

௧. அசனே! அக்வினியைச் சுற்றி, இந்திர னைச், சுற்றி கிசவேதேவர்களைச் சுற்றி, சோதியு டன் என்னைச் சுற்றி, பக, மனிதன், குதிரை செடி கொடிகளுக்குச் சகத்துடன் எமக்காப் புனிதமாகவும், செல்வத்தின் தலைவனே! தனாமதூள்ள உன் நீர திடம் செல்வ மிகுதியை நாய்களடைப வேண்டும். அதன் பலத்தை எமக் களிக்கவும். அதன் பெருமையை நான் புளிக்கட்டும். உனது அதன் இ—விரித்தை—நான் சம் பாதிக்கிறேன். ௨. ஒளி அளித்து சோதிக்காக என் பிராணனுக்குப் புனிதமாகவும். ௩.—௫. என் அபாணன் என் கிபாணன் என் வரக்குக்குப் புனிதமாகவும். ௬—௭. என் திடம் திறனுக்கு என் இரு கண்களுக்கு சோதியளித் துச் சோதிக்காக நீங்கள் கத்தமாகுங்கள். ௮—௧௨. என் காது, என் ஆத்மா அக்கங்கள், என் ஆயுசு பலத்துக்காக —நீங்கள் புனிதமாகுங்கள். ௧௩—௧௫. கிஷ்ணு, இந்திரன் கிசவே தேவர்களின் உதாமே, நீடு சோதியளித்து சோதிக்காக கத்தமாகவும்.

௧௬. நீ யார்? நீ யார் என்னும் பெயருள்ளவன், எவ ருக்கு உன்னை எவரால் உன்னை, சோமனுள் இன்பமுடைய உன்னை சோமனோடு இன்பமுடும் உன்னை—இப்படி அழைக் கிறேன். பிராணியுள் சுற் பிராணை, கிசர்க்களால் நல் கிசர்கள் ஒளியினால் உல்லொளி புஷ்டியினால் சுற் புஷ்டி யின்—பெருமையை—நானடைப வேண்டும். ௧௭. ஒளி யளிக்கும் என் எல்லா ரூபங்களுக்கும் ஒளிக்காகப் புனித மாகவும். அதன் சத்தியை எனக்களிக்கவும். உனது அந்த—பலத்தை—நான் சம்பாதிக்கிறேன். ௩. ௨. ௩.

சசச. சருத்த—சோமன் கதற்கு?

அதுவாகம் ௧௪௫.

௪௪௫ ௩௪

௧. வான் கவந்தியாகும், கத்தி கவந்தியாகும், கத்தி வேதி கோடரி கவந்தியாகும். நீங்கள் பக்கு சம்பந்த மானவர்கள். பக்குத்தின்—சிறப்பைச்—செய்பவர்கள். நீங்கள் இந்த பக்குத்துக்கு என்னை பழையுங்கள்.

௨. சோதியும் சதமும் என்னை பழைக்கவேண்டும். சோமன், அக்வினி, கலசம் துதி மீதலம் என்னை பழைக்க வேண்டும். தேவர், யக்கும், நேரத்தாருக்கள் அழைப் பில் என்னருகில் நாடவேண்டும்.

௩. நீங்கள் இருவர்கள் தனிமைவாயும் திருடமாயும் மிருப்பவர்கள். இளைந்து இன்னலினின்று என்னைக் காருங்கள். ௪. தேவனான சூரியன், சோதி துன்பத்தி னின்று, என்னைக் காக்கவேண்டும். வாயு, வானத்தினின்று அக்வினி புகியினின்று யமன் பிதுருக்களிடமிருந்து சாண் வதி மனிதர்களிடமிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும்.

௫. திவ்ய கலாடங்களை! என்னைத் துன்பஞ் செய்வ வேண்டாம்.

௬. சபைக்கு நமஸ்காரம், சபைத் தலைவனுக்கு நமஸ் காரம், முன் செல்லும் நண்பர்களின் கண்ணுக்கு நமஸ் காரம். சோதிக்கு நமஸ்காரம், சகத்துக்கு நமஸ்காரம், திடமான மீதானத்தினின்று தேவனுபவனே! நீ என் இடத்தினின்று எழுந்திருக்கவும், எங்களைவிட மதி கெட் டவன் நிலபத்தி மமரவும். ௮. நான் நீசம் உச்சியினின்று செல்லவேண்டும். ௯. சோதியே சகமே! இன்று இந்தி னத்தி னின்று என்னைக் காருங்கள். ௧௦. ௧௧. ௧௨.

௧௪௫. கருத்து—மேலமழி.

அதுவாகம் ௧௪௬.

மேல பாசம்

௧. உணவே இங்கு வரவும், சகம், சோதி நீர்க்காயுத சிவப் பிரணவ செல்வச் செழிப்புக்காக என்னைப் பிரவே சிக்கவும். வசவே! செல்வத்துடன் முந்திக்கொண்டு இங்கு வரவும். நீ என் இருதயத்துக்குப் பிரிபனாகும். ௨. நான் உன்னை அகலினினின் கைகளால் பற்றவேண்டும்.

௩. மனிதர்களை நன்கு நோக்கும் தேவனான சோமனே! உன்னைக் கூறிய கண்ணால் காணவேண்டும்.

௪. பக்குவங்களின் கொடியாய், பொருமைபும் அடக்கமுமான வாக்கானது சோமனை யதாசரித்து அதில் இன்பமாகட்டும். சார்தம், கொம்பும் அகண்டித தலைபுட் டான அதிதி, மொழியாகி, ரசம் யதாசரித்து சோமனில் இன்பமாகவேண்டும்.

௫. எல்லா மனிதர்களின் நீ, இங்கு வரவும், துனை குணம் கருணையுடன் எனக்கு வரவும். பொன்னிறனே! திடம்பலம் செல்வச் செழிப்பு சீலமான விரக்களுக்கு நீ வரவும். ௬. அரசனே! என்னை அச்சமுறுத்தாதோ! ஒளி யால் என் இருதயத்தைப் பிளக்காதே. ஆபுச சோதி விர சத்திக்கு என்னிடம் வரவும். ௭. தேவனான சோமனே! வச கணங்களை யடைந்து, கருத்தை யறிவுடன் காலை யக் குத்துக்கு அருகனாய், உன் சந்தத்துக்கு காயத்திரியைச் சேர்ந்து இந்திரன் நரசம்சன், பிதுருக்களால் பருகப் படும் இனிமை மிகுந்து அழைப்பிலாகும் உனது இர சத்தை அதுக்கருகமான நான் புதிக்கிறேன். ௮. தேவ னான சோமனே! இந்திர கணங்களை யடைந்து கருத்தறி வுடன் நடு பக்குத்துக் சூரியவனாய் உன் சந்தத்துக்கு திருஷ்டிபுனைச் சேர்ந்து, இந்திரன் நரசம்சன் பிதுருக்

களால் பருகப்படும் இனிமை மிகுந்த, அழைப்பிலாகும் உனது சாதனை அதுக்கிரமமான நான் புனிகிறேன். ௧. தேவஞான சோமனே! உன் கணத்துக்கு ஆதித்தியர்களை யடைந்து இருதயநிலை மானை யக்குத்துக் குரியவனாய் உன் சந்தத்துக்கு ஆதாரை யடைந்து இந்தியை நரசம் சன், பிதருக்களால் பருகப்படும் இனிமை மிகுந்த அழைப்பிலாகும் உனது இசைநாத அதுக்கிரமமான நான் புனிகிறேன். ௨. சோமனே! பெருகவும், எல்லாப் பக் கங்கனிலும் உன் பலம் குவிபட்டும், பலத்தின் சேகரிப்பில் பலமுடனாகவும். ௩. பொன் குதிரைகளுள் நீ, என் அங்கங்களைத் தூண்டவும். என் கணங்களைத் தூன்பழுட னுக்காதே. ஏழு ரிஷிகளை எணக்காக மங்களகரமாய் நீ திருப்பிச் செய்யவும், என் நாயியின் கீழே செல்ல வேண்டாம்.

௪. நான்கள் சோமனைப் பருகியுள்ளோம். நான்கள் அமுதமாயுளோம். சோதியைப் கண்டு இளளவம், நான்கள் தேவர்களைப் பார்த்துளோம். அமு தனே! மானமடையும் மனிதனின் பகைமையும் பாதச றும் எங்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும்?

௫. இரதவேதசனாய் ககலருக்கு மறியவனான அக்கினி எனது எக்குறையையுஞ் சரி செய்துளான். அக் கினி மறுபடியும் கண்ணை யளித்துளான். இந்தியை பிசு றுண்பதி அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அக் கினிகளே! என் கண்ணை மறுபடியும் கட்டுழிகனில் வைப்புகள்.

௬. தேவஞான சோமனே! யஜுர், உத்தம், ஸ்தோ மம், சொல்லப்படும், இந்தியைப் பருகப்படும் குதிரையும் இனிமையும் நிறைந்து, அழைக்கப்படும் உனது சாதனை அதுக்கிரமமான நான், புனிகிறேன். ௭. பூணமர்க்கப்

படும் நீங்கள். பிரசைப் பொருளால் என்னைப் பூணமர்க் குங்கள்.

௮. பிதாவே! அது உனதாகும், உனக்குப் பின்ன ராகுபவையும் உனதே. அது உன்னுடையது, பிதா மஹனே! பிரபிதாமஹனே! உனக்குப் பின்ன ராகுபவை களுமுனதே. ௯. உங்கள் பாகங்களுக்கு நேற்றவாறு, பிதாக்களே! அவற்றில் சந்தோஷமாகுங்கள். ௧௦. பிதாக்களே! உங்கள் கணவக்கு நமஸ்காரம். பிதாக் களே! உங்கள் சந்திக்கு நமஸ்காரம், பிதாக்களே! உங் கள் வழக்கத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதாக்களே! உங்கள் கோபத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதாக்களே! உங்கள் கடுமை களுக்கு நமஸ்காரம், பிதாக்களே! உங்களுக்கு நமஸ்கா ரம். ௧௧. அவ்வுலகத்தினுள்ளவர்களே! அவர்கள் உங்களை பதசரிக்கவேண்டும். இவ்வுலகத்தினுள்ளவர்களே! அவர் கள் உங்களை பதசரிக்க வேண்டும். ௧௨. அவ்வுலகினுள்ள நீங்கள் அவர்களின் கடுமையே அதிமேன்மைபுட னிருப்பவர்க ள். இவ்வுலகினுள்ளவர்களே! இவர்களின் கடுமையே நான் மேன்மைபாபிருக்க வேண்டும். ௧௩. பிரஜாபதியே! உன் னைவிட வேறு எவனும் இவ்வெல்லா ஐந்துக்களையு மறின தில்லை. உனக்கு யக்குஞ் செய்யுந்தால் நான்கள் எதை நடுகிறோமோ அது எமதாகட்டும். நான்கள் செல்லம் னின் பதிபாக வேண்டும்.

௧௪. தேவர்களால் செய்யப்படும் பருவத்தின் பரி காரம் நீ. மனிதர்களால் செய்யப்படும் பாவத்தின் பரிசு ராம் நீ. பிதருக்களால் செய்யப்படும் பாவத்தின் பரி காரம் நீ. ௧௫. தேவஞான சோமனே கல்களில் சுத்த மாகி மனிதர்களால் பொழியப்பட்டு, யஜுர், ஸ்தோமம் சாந்திரம் சொல்லப்படுவதையும், பசு அசுவங்களை ஐயிக்க பிதருக்களால் உணவில் செய்யப்பட்டு அழைப்புடனாய்

மாண உனது சக்தை, அதுக்கிருதமான நான், புதித
கிறேன். க. உ. இ.

அதுவாகம் கசௌ.

பிரணவப் பந்த

க. 1^{ம்} மகத்தாக்கனின் பாலாரும், கிவதேவதேவ
மாரும், நான் இன்று பிருஷதிகனின் கிரகத்தை கிறை
வேற்றவேண்டும். 2^{ம்} பிருஷதிகனின் கிரகமாரும்; 3^{ம்}
கிஷ்ணுனின் இருதயமாரும். திடனே! கிஷ்ணு உன்னை
பலுசரித்து நன் பாதத்தைத் தனிமைபாய் வைத்துத்
தாள், நயிர் செய்வால் திரைப மோங்கவேண்டும்.
அளித்து அதுபோகமாரும் இப்பொருளினின்று செல்
வம் எனக்கு வரவேண்டும். வெண் பகலினின்று கறக்கப்
படும் 4^{ம்} எல்லாமனிதர்களுக்கும் சோதியாகும்.

உ. இந்திரனே! சோதியும் சகலம் எத்தனை பெரி
யதோ, ஏழு எதினின் கிரிவு எத்தனை கிரகமோ அத்
தனை மென்மை மிருவதே உனது கிரகம், அழியாம
துள்ள அதை நான் பலமுடன் மெய்க்கிறேன். க. உ. எ.

அதுவாகம் கசஅ.

நாங்கள் அபிபதிக்க

க. தேவனான சகிதாவே! அவன் அதை உனக்கு
பறிகிட்டுவான். அதை நீ எழுச்சியாக்கி பறிகிடுவாய்.
உ. பிரமணனே பிரகல்பதியாகும்.

கசௌ. கருத்த—சோமனும் அருதமடைவோம்.

கசஅ. கருத்த—இந்திரனின் சோம கிரகம்.

1 பிரணவம்

உ. ஆபுசனிற்கும் ரிக்கு, தேவம் காக்கும் சாம
னின்து ரீங்கன் ரீங்கவேண்டாம்.

ச. உங்கள் கிருப்பங்கள் கிறைவேறட்டும், உங்கள்
சங்கற்பங்களும் கிறைவேறட்டும். இ. ருதம் சத்தியத்
தைப் பேசுங்கள். க. தேவ சகிதாவின் எழுச்சியில் துதி
புங்கள்.

எ. துதிக்கப்பட்டவனின் துதியாகும் துதியான
நீ, எனக்குப் பாலாக் கறக்கவேண்டும். துதியின் துதி
எனக்கு வரவேண்டும். அ. நீ சந்திரத்தின் சந்திரமாரும்,
சந்திரம் எனக்குச் சத்தியாக் கறக்கவேண்டும். சந்தி
ரத்தின் சந்திரம் எனக்கு வரவேண்டும். கூ. நாங்கள்
பலத்தால் ஜயிக்கவேண்டும். நாங்கள் சத்தியால் பிரகை
உணவைக் கறக்கவேண்டும்.

கௌ. தேவர்களில் என் கிருப்பம் கிறைவேற வேண்
டும். கக. எனக்கு ஒளி வரவேண்டும்.

கக. வக்கும் சம்பூர்ணமாயுனது. அதுகிறைவேறி
யுனது. அது சனன மாக்சப்பட்டுனது. அது பெருகி
யுனது. அது தேவர்களின் தலைவனாயுனது.

அது எங்களை அதிபதிகளாகச் செய்வேண்டும்,
நாங்கள் செய்வபதி நனாகவேண்டும். க. உ. எ.

அதுவாகம் கசக.

பீதுதக்கன்

க. புறக்குக் கருடனுக்கு கவாஹா! வட்ட! தன்னை
பே பங்கேரிப்பவனுக்கு கமஸ்காரம். அறம் ஆதரவுக்கு
கவாஹா! வட்ட! தன்னைபே தான் பங்கேரிப்பவனுக்கு
கமஸ்காரம். சனங்களை கிரகமமாக்கும் கோட்டைக்கு

கசஅ. கருத்த—நாங்கள் பலத்தால் ஜயிப்போம்

கவாஹா! வட்டி தன்னைவே தான் பங்கேரிப்பவனுக்கு நமஸ் காரம், ஹோத்துருக்களின் பைத்துக்கு கவாஹா! வட்டி தன்னைவே தான் பங்கேரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம், ஹோத்துருக்களின் பாதுக்கு கவாஹா! வட்டி தன்னைவே தான் பங்கேரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம், மனு, பிரஜாபதிக்கு கவாஹா! வட்டி தன்னைவே தான் பங்கேரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம், ருதம், ருதம் காப்பவன், சுவர்க்கஞ் சுமப்பவனுக்கு கவாஹா! வட்டி தன்னைவே தானங்கேரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்.

உ. இனிய செப்பில் ஹோத்துருக்கள் இன்பமாகட்டும்.

உ. ரிஷிகள் பக்குபதிக்குச் சொல்வதாவது— 'உன் பாவத்தால் பிரகாசன் பட்டினியாகி துன்பத்துக்குள்ளாகிறார்கள்!' அவன் தேவின் இரு துளிகளை படைபயில்க. விசுவகர்மன் எங்களை அவர்களுடன் சேர்க்கவேண்டும்.

ச. ரிஷிகள் கோர்க்காரும். அவர்களுக்கு நமஸ் காரம், கண் கருத்துடன் சேருமவர்களில் நான்கள் அது உலர் நளாகவேண்டும். பெரிய புனித புகழ்ள்ள பிரஜைப் பதிக்கு வணக்கம், விசுவகர்மனுக்கு நமஸ்காரம். அவன் எங்களைக் காக்கவேண்டும்.

இ. போலில் விரிப்போல் பிராணனை பறித்த சோமபாணர்கள் தன்னைச் சேர்பவர்கல் என என்னி அவன் பெருங் கொடுமையைச் செய்தானான். அப்படிச் செவ்வதாலாகும் பயன்களால் அவன் கட்டப்பட்டுள்ளான், விசுவகர்மனே! நீ அவனை கேழமத்துக்காக விடுதலை பரக்கவும். கூ. புதிக்குக்கால் எவர்களை அதத் தனங்கள் துன்பத் செய்கின்றனவோ அவர்கள் செல்வங்களுக் கருகதை யாவதில்க. அதவே குழல பக்குத்தை பொழிக்க பரி

காரமாகும். விசுவகர்மன் அந்த எமக்கு நன்மையாய்ச் செய்பவென்றும்.

எ. எங்களைச் சுற்றினால் காக்கும் கதேவர்களுகி, பக்குஞ்செய்து பக்கும் விரும்பும் பிதருக்களுக்கு நமஸ்காரம். நான்கள் தட்சிணையை உங்களுக்கு விருப்ப ரூன் விய மரய்க் கொண்டு வரவில்லை, இக்குற்றத்துக்காக எங்களைத் துன்பஞ் செய்பவென்றாம்.

அ. தேவர்களே! தம்பதிகள் பால் மிசைத்தால் ஐயிக்கும் தீவயச் செயலான இவ் வதீசயத்துக்குக் கவனமாகவும், விரக் குழந்தை சனிக்கிறான், அவன் செல்வங்களைக் காண்கிறான். இம்சையன்வியில் அனையரும் செழித்தோங்குகிறார்கள். கூ. பால் மிசைமனிக்கும் தம்பதிகள் நன்மையை படைப வேண்டும். அழிபாத செல்வம் இறைந்து வாமு மவர்களை பதாசரிக்கவேண்டும். கலசத்துடன் கலந்து கறக்கப்படுவதை பொழிபவன், பக்குத் தால் வழியில் துன்பத்தை நீக்கவேண்டும். சுப. மனைபுடன் கல்ல பக்குத்தையனிக்க அலாவுடனுகலசத்தால் கலந்து பால் மிசைத்த இத்திரனுக்குக் கொடுப்பவனின் மனைபு புஷ்டியாகி சாஸ மொழிபுடனாவான். அவன் மக்கட்கள் எனினும் நீக்கி பலமுட விரும்புபார்கள். கக. பால்மிசைம் என்னில் பலம், உணவு, செல்வம் சுற்றிவாஜ கல்லொளியை வைக்கவேண்டும். இத்திரனே! என் சுத்துருக்களைக் கீழே காப்பது சத்தியால் ஷேத்திரங்களை நான் ஐயிக்கவேண்டும்.

கஉ. நீ நித்திய சித்தனாகும், நீ என்னில் நித்திய சித்தஞ் காப்பக்கவும். நீ முகமாகும், நானும் முகமாகவேண்டும். கஉ. நான் உன்னை கோதி சகத்தினின்று கிரகிக்கிறேன். கச. அவசவா நானான விசுவேதேவர்கள் உன்னை முன் செலுத்தவேண்டும்.

கடு. சோதியில் தேவர்களை வானத்தில் பட்டிகளை, சகத்தில்கிள சந்துக்களை நிலையாக்கவும். கக. சோய் நீக்கி பிரிபத்தின் எல்லா உலகமும் எமதாவதற்கு நிலையால் நிலையை யளித்து சோமனை எடுத்துச் செல்லுகிறோம்.

கள. இந்திரனே! எமக்கு எல்லா சனங்களை ஒரு மனத்துடனாக்கவும், எமக்கே எல்லா திசைகளை அவன் செய்வதற்கும் நான்கள் சோமனை எடுத்துச் செல்லுகிறோம். கூ. உ. அ.

அதுவாகம் கடு.

நாட்கு ஒப்பெயர்ச்சி

க. நீ சூதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நீ வரக்கில் சாய்கிறாய், மொழி, மனோடாகர்களான இந்த ஸ்தாபன பக்குத் தலைவர்களுக்கு, நான் உன்னை கொடுக்கிறேன். உ. நீ சூதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய்; நீ ருதத்தில் சாய்கிறாய், கண், கருத்துக் காப்பாளர்களான இந்த பக்கு ஸ்தாபனத்தலைவர்களுக்கு நான் உன்னை கொடுக்கிறேன். கூ. நீ சூதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நீ ருதத்தில் சாய்கிறாய், கரது கருத்தின் காப்பர்களான இந்த ஸ்தாபன பக்குத்தின் தலைவர்களுக்கு, நான் உன்னை கொடுக்கிறேன். ச.—டு. தேவர்களுக்கு உன்னை, கிசுவே தேவர்களுக்கு உன்னை கொடுக்கிறேன்.

க. எல்லா தேவர்களுக்கும் உன்னை கொடுக்கிறேன்.

எ. கிரி நடைபுள்ள கிஷ்ணுவே! இது உனது சோமன்: அனைத்து காக்கவும்; கடுல் கண்ணன் உனது இதை காணாமலாக வேண்டும்.

கசக. கருத்து—புறனமெய்யாய் எமதாவேன்மம்.

அ. மொழி காத்து பொருள் முத்தும் வச என்னி னுளான், என் மொழியைக் காக்கவும். கூ. கண் காத்து செல்வம் காக்கும் வச என்னி னுளான். கடு. என் கண் களைக் காக்கவும். செவி காத்து செல்வம் காக்கும் வச என்னி னுளான், என் செவியைக் காக்கவும்.

கக. நீ “பூ”ளாரும், சமிகளின் தலைவன். பிராண சட்சகன். என் பிராணனைக் காக்கவும், கஉ. நீ, தூரா னாரும். சமிகளின் தலைவன், அபாண சட்சகன்; என் அபா ணனைக் காக்கவும்.

கக.—கடு. இந்திரனே! இந்திர வாயுவே! சோபன பதிரேனே, மித்திரனே வருணனே! அசுவினிகளே! நான் உபசமாய் ஒங்க எங்களை எதிர்க்க விரும்பும் எமக்கு எதி ரான பகைவனை, என் கால்கீழே உதைத்துத் தள்ளவேண் டம். கூ. உ. கடு.

[கடுஉ-ம் அதவாகம் பார்க்க]

அதுவாகம் கடுக.

பக்குங்கள்

க. அக்கினியே! எவன் உட்பை நீ பரிபாலனஞ் செய் கிறாயே அவன் உன் துணையால் திடமடைந்து நல்ல வீரர்களுடன் ஐயமடைகிறான். உ. உமது பழைய பெருந் துதியை சோதி சுமக்கும் தாந்ருவாய் சொல் சோதி யளிக்கு மக்கினிக்குக் கூறுகிறார்கள். கூ. அக்கினியே! உன் பலங்கள் மூன்று, உன் நிலையங்கள் மூன்று; ருதஞ் சனிப்பவனே! உன் பழைய சனவர்கள் மூன்று. தேவர்கள் இன்றாக் காணும் உன் தேகங்கள் மூன்று, அவற்றால் என் கள் துதிகளை சதாகாலம் காக்கவும்.

கடு. கருத்து—என்னை ஒவ்விய மரகட்டிம்.

ச. இந்திரனே! கிஷ்ணுவே! இச் செயலின் முடிவுக்கு இவ்வுண்மை முபந்நிபால் உங்களைத் தூண்டுவிடுமேன். கேஷம வழிகளால் எங்களைச் செழிமைபுடனாக்கி செல்வ மளித்து பக்குவத்தில் சந்தோஷமாகவும். ௫. இந்திரன் கிஷ்ணு—இருவர்களும் ஐயமடைந் துணர்ச்சன். அவர் கள் தோல்வி பரவதில்லை. கிஷ்ணுவே! நீர் இந்திரனுடன் ஆயிரத்தை மூன்றுடன் வருத்தீர்கள்.

க. ஜாதவேதசனே! மூன்று ஆயிரங்களும் உணதா கும். அக்வினியே! உலவுலில் மூன்று சன்மங்களு முன தாகும். அவற்றால் அறிந்துகொண்டு தேவர்களை மங்கள கர மாக்கவும். யஜுமானனுக்கு ககம் செல்வ மளிப்பவ ளாகவும்.

எ. கலியாண அக்வினி, திரிமுகங்கனின் மூன்று கில யங்களில், சிலைத்துளான்; அவன் அளித்து எங்கன் பதி னென்றின் மூன்று பிராணங்களை இன்பமுடனாக்கட்டும். அறிஞான தாதன் பக்குவமாயுளான். அக்விபர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டும். அ.இந்திரனே கிஷ்ணுவே! சம்பரனின் ஒன்பது நொண்ணுறு கோட்டைகளை நீங்கள் காசஞ் செய்கீர்கள். அகாஞான வர்செனின் தூது ஆயிரம் கிரங்களை நீங்கள் அழிக்கிறீர்கள். க. 'மகனே! இத்தேவர் கள் உன்னிடமிட்டு நீங்குகிறார்கள்' என அவன் அன்றை அவனை நாடித் தூண்டுங்கால் கிருத்திரனைக் கொல்லப் போகும் இந்திரன் சுண்பனான கிஷ்ணுவே! நீ இன்னம் கிசாலமாய் பாதத்தை வயக்கவுமென்றான். ௩. ௨. கக.

ககக, கருத்த—நீ உலகமெல்லாம் சஞ்சரிக்கவும்.

க. அக்வினியே! நீதேசகன்வயன், நீ தேவர்களின் தேச கன்வனாகவும், நீ என்னை மனிதர்களில் திடம் தேசக நீர்க்காபுச ன்வனாகவும்; நான் உனக்கு தவம் திடசனின் தேசகக்காச யாகுதி செய்கிறேன். ௨. நீ தேசகை பனிக்கிறாய், என்னைத் தேசக நீங்காமலாக வேண்டும், நான் தேசகை நீக்கவேண்டாம், தேசக என்னை நீங்காமலாகவேண்டும். ௩. இந்திரனே! நீ ஐயக கிறைபவனாகவும், நீ என்னை மனிதர்களின் திடனாக வும் நீர்க்காபுசின் வாழ்க்கையுடன் ஒளி நிறைபவனாகவும் செய்பவாய். நான் உனக்குப் பிரம கூத்திர ஐயகக்காச ஆகுதி செய்கிறேன்.

ச. நீ ஐயகை ஐயிக்கிறாய், ஐயக என்னை நீங்காம லாகவேண்டும், நான் ஐயகை நீங்காமலாமவேண்டும், ஐயக என்னை நீங்காமலாகவேண்டும். ௫. குரியனே! கவாணியாகும் நீ, தேவர்களில் கவாணியுடனாகவும். மனி தர்களில் திடமாகவும் நீர்க்காபுசின் திவ்யத்துடன் என்னைச் பிரகாசமுடனாகவும் நான் உனக்கு சலம் காற்றின் பிரகாசத்துக்கு ஆகுதி செய்கிறேன். ௬. நீ சோதிநைய ஐயிக்கிறாய். என்னை சோதி நீங்காமலாக வேண்டும் நான் சோதிநைய நீங்காமலாகவேண்டும், சோதி என்னை நீங்காமலாகவேண்டும்.

எ. அக்வினி, என்னில் அறிவு என்னில், பிரகாச என்னில், பிரகாசத்தை பனிக்கவேண்டும். இந்திரன் என் னில் அறிவு, என்னில் பிரகாச என்னில் பலத்தைபனிக்க வேண்டும். என்னில் அறிவு என்னில் பிரகாச என்னில் குரியன் கவாணியை பனிக்கவேண்டும். ௩. ௩. க.

கக௩. கருத்த—எனக்கு தேஜச ஐயக முநவியனை வேண்டும்.

அதுவாகம் கஞ்சு.

ஊரோயும்

க. ஹிங்கார சப்த கர்த்தா வாயுவாகும். பிரன்
தோதா அக்ஷிபாகும், சாமன் பிரசாபதிபாகும், உத்
காதா பிரகல்பதியாகும், உபகாதா விகவேதேவர்களாகு
மும், பிரதி ஹர்த்தா மருத்துக்களாகும். விதனம் இந்திரர்
களாகும், பிராமணனைத் தாங்கும் இத்தேவர்கள் என்னில்
பிராணனை யளிக்கவேண்டும். உ-க. தேவர்களை யளக்கும்
இடை, யக்குந்தை அழைத்துச் செல்லும் மது, பிரஹ்
மநிருத்த கோஷங்களைக் கூறவேண்டும். ச. விகவேதேவர்
கள் ருத்தங்களின் மொழிகளைச் சொல்பவர்களாகும்.

இ. தாபான தரணிபே! என்னை நீ இம்மிக்காதே,
நான் தேனின் மொழிகளை மிக்கவேண்டும். நான் தேனை
புரப்பத்தி செய்வேன்.

நான் தேனை கோழிப்பேன். நான் தேவர், மனிதர்
களுக்கு அதுகூலமாய் தேன் மிகும் மொழியை மொழிய
வேண்டும்.

உ. தேவர்கள் தேஜசுக்காக என்னைத் துண்புரிய
வேண்டும், என்னில் பிதருக்கள் இன்பமாக வேண்டும்.
உ. உ. உ.

அதுவாகம் கஞ்சு.

யக்குரோமம்

க. வசுக்கள் காயத்திரிச் சந்தால் உன்னைச் சந்தி
புடனாகட்டும், நீ அக்ஷிபின் பிரியமான ஸ்தானத்துக்
குச் செல்லவும். உ. ருத்திரர்கள் திருஷ்டிபுச்சந்தால்

கஞ்சு. ருத்த—தேவர்களை ஒலிக்குத் துண்புரிந்த
கொள்ளவும்.

யக்கு சோமன்

177

உன்னைத் திடமுடனாகட்டும், நீ இந்திரனின் பிரியஸ்தா
னத்துக்குச் செல்லவும். உ. ஆதித்தியர்களை உன்னைச் ஐக
தீச் சந்தால் பலமுடனாகட்டும், நீ விகவேதேவர்களின்
பிரியஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும்.

ச. சுத்தனே! நான் தேனில் உணக்காத தில்பத்
தைத் தூண்டுக்கிறேன். இ. சுபமானவற்றில். கோதகர்
களில் தூதனங்களில், தேசிகளில், மேசிகளில் முழுக்கஞ்
செய்பவைகளில், விகவத் தரிப்பவைகளில், இனிமைகளில்,
உச்சிப்பொருள்களில் உரப்பொருள்களில், சுத்தமான
வற்றில், உணக்காத சுத்தமானவற்றில், உணக்காத சுத்
தனே! சுத்தத்தைத் தூண்டுக்கிறேன்.

கக. நான், சூரிய சகியிகள், பகல்வடிவ சோதியோடு
உணக்காத சுத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன். கள. இங்கு
கோமமானவை, தாமே சலனமாகும் சோதியின்
தாசைகளும் சேர்த்துள்ளன.

கடி. கிருஷ்ண வசிய வடிவம் உச்சஸ்தானத்தில் ஒளி
விகின்று. சோமனை சோமன் முத்துகொண், சுத்தனை
சுத்தன் முத்துகொண், கக. சோமனே! சோமனே! உனது
இம்சையற்ற அழிப்புடனாகும் நாமமான சோமனுக்கு
கவாதா! உ. தேவனான சோமனே! நீ காயத்திரிச் சந்
தத்துடன் சந்தோஷமாய் அக்ஷிபின் பிரிய ஸ்தானத்
துக்குச் செல்லவும். உக. தேவனான சோமனே! நீ
திருஷ்டிபுச் சந்தத்துடன் இந்திரனின் பிரியஸ்தானத்
துக்கு கிருப்பமாய்ச் செல்லவும். உஉ. தேவனான சோ
மனே! எமது ஈன்பனான நீ ஐகதி சந்தத்துடன் விகவே
தேவர்களின் பிரிய ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். உஉ.
சோதிவானம் வெகு தூரத்தினின்று, பிராணனான நீ,
வாயும். புவியினின்று ஆயுசான நீ, வாயும். நீ அமுதமா
ரும்; நான் பிராணனுக்காக உன்னை நாடுகிறேன்.

உச. இந்திரனும் அக்ஷிதும் என்னில் வர்களை யளிக்கவேண்டும். சோமனும் பிரகஸ்பதியும் என்னில் வர்களை யளிக்கவேண்டும். கிகவே தேவர்கள் என்னில் வர்களை யளிக்கவேண்டும். அசவினிசனே! என்னில் வர்களை யளியுங்கள்.

உடு. அவனை அதுசரித்தாதுஞ் சரி, அவ்வது அவனுக்கு—பிரயங்குரை மொழிந்தாதுஞ் சரி, அவன் அதை அக்கிரகிக்கிறான். சக்கரத்தைச் சுற்று வளைபம் போல் எல்லா அறிவைபும் அவன் அறிவிறான். உ. உ. உ.

அதுவாகம் கடுகு

சோம ஷடஸம்

உ. நீ வாயுவாகும், பிரணவன் என்னும் பெயருள்ளவன். சகிதாவின் தலைமையில் எனக்குப் பிரணவனை யளிக்கவும். உ. நீ கன்னாகும், செவிபென்னும் பெயருள்ளவன், தாத்தாவின் தலைமையில் எனக்காபுரை யளிக்கவும். உ. நீ நிறமென்னும் பெயரால் வடிவமாகும், பிரகஸ்பதியின் தலைமையில் எனக்குப் பிரகஸ்பதியை யளிக்கவும். ச. சத்தியமென்னும் பெயரால் நீ ருதமாகும். இந்திரன் தலைமையில் எனக்கு ஷத்திரத்தை யளிக்கவும். இ. எதிர்காலம் என்னும் நாமத்தால் நீ கடந்தவனாகும், பிறருக்களின் தலைமையில் சலம் ஒழுகிகளின் கர்ப்பத்தைத் தரவும்.

உ-உ0. ருதத்தின் வாகம், ருதத்தின் வன்மை, ருதத்தின் சுற்றளவு, ருதத்தின் சத்தியம், ருதத்தின் சோதிக்கு உன்னை—காடுகிறேன். உ. உ. இ.

உசெ. ருத்த-சத்தம்னை யறித்த செவ்வு மூலம் எனக்குச் செய்துங்கள்.

உடு. ருத்த-சோமனின் குபக்களே பல கொடுப்பார்கள்.

அதுவாகம் கடுக.

ஸது சோமக்

உ. அக்ஷிதே! ஆபுசனித்து அகியில் இன்பமாகி நெய்யின் உணது மூல நிலைத்துடன், நீ நெய்போ தெரிதாகவும். இனிய சொம்பை பசுவின் இன்ப மிரித்துடன் பருகி மகினைத் தந்ததபோல் நீ அவனை ஈட்டிக்கவும்.

உ. நான் திருப்பி யளித்திராத ருணத்தாகும், யமன் கிமித்தம் நான் இன்னுமவிப்பதற்கான கடனாகும், இங்கு ஈடு செய்கிறேன். அக்ஷிதே! இங்கு நான் அக்கடனின்றி நீங்கவேண்டும்.

உ. கிகவலோபனே! நான் உன்னை கிகவம் எரிப்பவனது வரலில் யளிக்கிறேன். ஒருவன் புசிப்பது படாத-பொருளைப் புசிப்பவன். அளிக்கப்படாததின் பொருளைப் புசிப்பவன், வேறு ஒருவன். குவிக் கப்பலும் பொருளைப் புசிப்பவன் மற்ருருவன். அவர்கள் எமக்கு ஒளஷதி, நிலயம். இனிய பலத்தைச் செய்பவென்றும். ச. தேஜசால் பெருக்கும் அவன் எதிரில் எம்மைக் காக்கவேண்டும். தயராம கிருக்கும் கிருகங்களான பல கிடுகன் எமக்காகவேண்டும். இ. தேசனின் தலைவனே! பிரிபத்துடன் பலத்தை எம்மிலளிக்கவும். இழந்ததை எனக்குத் திருப்பவும். எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும்.

உ. செழிமைபாக்குத் தேவனே! நீ ஆவிரம் போஷனைவின் தலைவனாகும். எல்ல விரர்களுடன் வர்ஷ பூரண கேஷமத்தையும், அழியாதச் செல்வப் புஷ்பையையும் எமக்களிக்கவும். உ. உ. அ.

உசெ. ருத்த. தோத்திரம்.

அதுவாகம் கடுங்.

கோர கோமன்

க. நான் உங்களைச் சுற்றிலும் இந்த இளைஞனை மந்திரிதஞ் செய்கிறேன். பிரியமான அதுவாடன் நீங்கள் கிளை பாடி சலனமாகுங்கள். செல்வவாங்களை! எங்களைச் சன் மத்தில் கோகமாக்க வேண்டாம். நான்கள் உன்விலும் செல்வப் பெருக்கிது மானந்த மாகவேண்டும்.

உ. உன் கண்ணுக்கு, உன் மகிமைக்கு நமஸ்காரம், மருத்துக்களின் பிராவே! உன் மகிமைமையை—நான் போற்றுகிறேன். எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவனாகவும், நான்கள் சப யக்குத்துட னளிக்கிறோம். இந்த அவி தேவர்களுக்குப் பிரியமுடனாகட்டும்.

உ. இது தேவர்களின் மூட்டையாகும். எல்களின் கப்பம் ஓடிதகளில் சேருக்கால் பூஷணன் கோமனின் துணைப் பற்றுகிறான். அதனால் அவற்றிற்கு அது பெரிய மேலமாகும்.

ச. அவன் கன்றுகளின் பிரா, பசுக்களின் பதி, முழங்கும் சப்தங்களின் தக்கையாகும். கன்று, கருப்பம் கடுக்கொடி, புதுப்பால், சீப்பால், தோயும் பால், தயிர், நெய்யே, அவன் இரோதசாமரம்.

இ. தலைமைக்காகப் பசுக்கள் உன்னைத் தேடுகின்றன. இனிவ காணஞ் செய்யும் மருத்துக்கள் உன்னை ஆடுகிற கருக்கள். கோரனே! சுதந்திரத்தின் உயிரிய மந்தானத் தில் சாய்ந்து இனி எமக்குச் செல்வத்தை பகிர்ந்து பளி க்கவேண்டும். உ. உ. உ.

கடுங். கருத்து—கோர கோமன் எங்கு செல்வம் தேற்றும்.

அதுவாகம் கடுங்.

சூரிய கோமன்

க. சூரியனான தேவன் சோதியில் சாய்பவர்களுக் கும், தாக்கு தலைமைபாடி திடனாகும், வாயு பிரசாரதிக் கும் பிரகாசக்கும், பிரகம்பதி பிரசாரதிக்கும் சோதியுட னாகு முன்னை பக்குக்கு செய்யட்டும்.

உ. நான், இம்சைபாகாத அக்கங்குடன், பொன் கருப்பசயத்துடன் கபில கருவுடனாகு முன்னை தேவர்க ளுடன் சேர்க்கிறேன்.

உ. கொண்டு வருபவனே! அருகில் கொண்டுவா வும். அகற்றுபவனே! அகற்றிவிடவும். இந்திர ஈர்த புதனே! புதியின் நான்கு திகைகளுடன் நீ அருகில் கொண்டுவரவும். ச. நான் உன் சலமூலம் கருப்பா சயம், இரு அகாரப் பூட்டுக்கள், தாய், குழந்தை கரு, கருக்கொடியை தனித்தனிபாய்ப்பினைக்கிறேன். இ. அது உன்னிடமிருந்து தனிமைபா யிருக்கட்டும். அப் படியே வாகட்டும். உ. நான், தியன், கிவையுபங் களின் அதி கிராமமான இந்து, கருவை நனைத்துளான். எ. ஒரு பாதம் இரு பாதங்கள், மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு பாதங்களால் அவன் புலனங்கனிளெல் லாம் கிந்தராமாவேண்டும். கவாறா!

அ. இரு மேன்மைகளான சோதியும் சகமும் இந்த பக்குத்தை எமக்குச் சேர்க்கவேண்டும். அவை துணை யுடன் எம்மைச் காக்கவேண்டும். உ. உ. 50.

[சோம வாகம் முத்தம்]

கடுங். கருத்து—வானம் புதியிதன்வந்தின் துணை கொண்டு பக்குத்தைப் பூஷணமாகவும்.

க. இந்திரனே, பிரகல்பதிபே! உங்கள் வாயில் இந்த அவி பிரிபமாகும். உத்தமம் உச்சகாலமும் கோஷமா புள்ளன. உ. இந்திரனே! பிரகல்பதிபே! பருதி இன்பமுடனுவதற்குப் பிரிபமான, இச்சோமன் உங்களுக்குப் பொழியப்படுகென. உ. இந்திரனே! பிரகல்பதிபே! தூது பக, ஆயிரம் வகை குதிரைகளின் செல்வத்தை எமக்களிப்புகள். ச. பின்புறம் மேற்புறம் சீழ்புறம். புன்மை செய்பவனின் திரகல்பதி எம்மைக் காக்கவேண்டும். இந்திரன் என்பதற்கு எப்போது முன்புறம், பின்புறம் என்பதற்கு விசாலமலைபத்தை பனிக்கவேண்டும்.

இ. அக்கினியே! சந்திரனே! உன் சந்தச் சுவரிகள் காற்றால் எங்கும் பிரேரிதமாகி விபாபமொழிந்தன. திவ்யமான எவ்வர்கள், குரூ யழிப்புடன் திடமாய் நாசஞ் செய்து காடுகளை எதிர்த்திருக்கள். க. அக்கினியே! என்கு அறிபவன், நோதற்குச் செலிந்த தெரிபவனாய் மர்மமா யிருந்தும் அனைவராலும் காணும் ஆனந்த னுள் உன்னை எல்ல யக்குறையும் செய்வோடு ஒளிவாரும் உன்னை உணர்வின் உயர்வோடாகும் உன்னை, மனித கூட்டங்கள் துதிக்கிறார்கள்.

எ. சகத்தின் தலைவனாய் பிரபுவான தாக்கு எமக்குச் செல்வத்தை பனிக்கவேண்டும். அவன் பூரண அளிப்புடன் எமக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்வேண்டும். அ. தாக்கு பிரகை திரிபத்தின் தலைவனாகும். தாக்கு இந்த எல்லா உலகத்தைபுற இருட்டி செய்தனான். தாக்கு பஜமானனுக்கு மகனை பனிக்கிறான். நாம் செய் மிரும் அவிவை

அவனுக்களிப்போம். உ. தாக்கு அக்ஷயமாகப் அருமைபா புள்ள சிவனையும் செல்வத்தைபும் எமக்களிக்கவேண்டும். எவன் திரிபங்கள் சந்திபமா புள்ளனவோ அந்த தேவனின் பதுகலத்தை நாக்கள வாவேண்டும். க. பிரகை கிரும்பி துரோணத்தில் தாராளமாபுள்ள பஜமானனுக்கு தாக்கு திரிபத்தை பனிக்கவேண்டும். கிகவே தேவர் அதிபுடன் சேர்ந்து எல்லா அமுத தேவர்களும் அவனுக்காக பிரசன்னமாகவேண்டும்.

கக. தேவர்களில் அதுமதி இன்று எங்கள் பக்குத்தை எமக்கு பதுகலமாக்கவேண்டும். அவனும் அவி எமக்கும் அக்கினியும் பஜமானனுக்கு ஆனந்த மளிப்பவர்களாகவேண்டும். கஉ. அதுமதியே! உன் பிரிபமனத்தை பனிக்கவும், எமக்குச் செல்வத்தைத் தரவும். எங்களைப் பலம் பிரகைனுக்குத் துண்டவும், எமக்கு ஆபுகைத் தீர்க்க மாக்கவும். கஉ. பிரகையிரும் அழிபாச் செல்வத் துடன் பிரிபமாகு மவன் எமக்கு யதுகல மாகவேண்டும், நாக்கள் அவன் பிரதிகுலத்தில் கிழாம லாகவேண்டும். அழைப்பதற்கு கலபமாகும் தேவி, எமக்குப் பாதுகாப்பை பனிக்கவேண்டும். கச. மனிதர்கள் திசையில் திவ்யமா புள்ள அதுமதியைப் போற்றுகிறார்கள். எவளங்கத்தில் கிரியும் வானமுன்தோ அழைப்பதற்குச் 'கலபமாகுமவன் எமக்குப் பாதுகாப்பை பனிக்கவேண்டும்.

கஇ. நான் அழைப்பதற்குச் கலபமான ராககலய கபத் துதிபுடன் நாடுகிறேன். செளபாக்கியமுடனுள்ள அவன், எம்மைச் செலிபுந்து, எங்கள் விஷயத்தில் குசனை பாக்கவேண்டும். ஒடிபாமனுள்ள ஊதிபுடன் நன் செயலை அவன் பூர்த்திபாக்கவேண்டும். துதிக் கருகலையான தூது செல்வமுள்ள வீரனை அவன் அளிக்க வேண்டும். கக. நான்கே! செளபாக்கிய முள்ளவனே! எந்த எல்ல

வினைவுகளுடன் பஹுமானுக்குச் செல்வத்தை பலிக்க உனக்குச் சாத்தியமாகின்றதோ அவற்றோடு பிரியம் மிகுந்து, ஆயிரம் வகை செழிமை பலிப்பவனாய் எமக்கு வரவும், கா. கிளீவாஸியே! கஅ. பொன்னையுள்ள வளக்குப் பொழியவும்.

கக. நான் பக்குத்தில், தன்செயலை நிறைவேற்றும் அழைப்பதற்குச் சம்பமான செனபாக்கியமுள்ள குறையவை யழைக்கிறேன், எமது பிறருக்களின் புகழை அவன் எமக்களிக்கவேண்டும், தேவியே! உனக்கு அவிபுடன் நரங்கள் போற்றட்டும். உ. அமுதம், தேவர்களின் பத்தினியாயும், அழைப்பதற் கருகதைபுமான குறைய எமது அவிமில் எண்ணத்தக்கு குரணியாகவேண்டும், பஹுமானுக்குக் கல்ல பாக்கியத்தை பலனளிக்கவேண்டும், அவன் அறிஞனுக்குச் செல்வச் செழிப்பை பலிக்கவேண்டும். க, க, கக.

அதுவாகம் கக௦

மஹாகவியம்

க. சோதியின் சாரம் பருகும் வரவுவே! என் களுக்கு வரவும், சிவ விபாபகனே! உன் குதிரைகள் ஆயிரமாகும், தேவனே! எதனால் நீ முதற் பானத்தை தரித்துணர்போ அதனால் இவ்வினிய பானம் உனக்குப் பொழிப்ப பட்டுமது.

உ. சங்கற்பத்துக்கு உன்னை, விருப்பத்துக்கு, உன்னை, செழிப்பக்கு உன்னை, கிட்டமான உன் மனத்தைப் பிரசாபதிக்கு சவாஹா! கிக்கடம் உன் பிராணனை வரவுக்கு சவாஹா! கிக்கடம், உன் கண்ணை

கக௦. கருத்த—அச்சினித் தநி

ருபிபனுக்கு சவாஹா! கிக்கடம், உன் செவியை சோதி சகத்துக்கு சவாஹா! கிக்கடம்; உன் மொழியை சாஸ்வதிக்கு சவாஹா!

க. நீ மூன்றுக்கும் அப்பாலானவன், எல்லாம் கை வசமுள்ளவன், அவாவுள்ளவன், இதனால் ஒரு முறை மனத்தால் ஒரு உன் கருப்பாசயத்தை அடைந்துளது, சவாநீனமுள்ள நீ, தேவர்களுக்கு அவாவுடன் செல்வவும், பஹுமானன் விருப்பங்கள் நிறையேறட்டும்.

ச. நீ செல்வத்தில் சரையும் அசன்மன், சகத்தில் சரையும், வானத்தில் உயரமாய் ஏறவும், சோதியில் உன் நிறத்த ஒளிபாடட்டும். இ. வானத்தின் இழையாய் விசாலமாகி நீ சோதிகை யனுகவும், அறிவாலாகும் சோதியின் பாதைகளை நீ பாதுகாக்கவும்.

க. நாடுபவர்களின் செயலை குறை குன்றியமாய் நீங்கள் செப்பவெண்டும், நீ மதுவாகவும், தேவசனத்தை வுண்டாக்கவும், எ. நீ மனத்தின் அவிதாகும், பிரசாபதியின் திறமுள்ளவன்.

உன் அங்கங்களை நரங்கள் பிடுங்கு கொள்ள வாமோ, உ. ச, உ.

அதுவாகம் கக௧.

கோளுகவும்

க. கித்தழும் கித்தனையும், சங்கற்பமும் சங்கற்பனையும், அறிந்ததும் அறிவும், மனமும் பலமும், பூர்ணியையும் அமரவாகையும், பிரஹத்தம் இரத்தாரமும் எமக்கு என்னைபுடனாக வேண்டும்.

கக௦. கருத்த—நீ மஹாகவியேன் சட்டஞ் செய்பவனாகவும்.

உ. பிரசாபதி போர்க்களத்தில் பயங்கரஸூய் பன முடனாகும் இந்திரனில் சூயங்களை யளித்தனான். அகிம் கருகதையாய் கோசமாயவன் ஒங்குவதால் எல்லா சனங் களும் வணக்கமுடன் அவனை நமஸ்கரிக்கிறார்கள். உ.ச.ச.

அதுவாகம் ௧௧௨.

பெருந் தலைகல்

க. பிரானிகளின் தலைவனாக அக்மினி என்னைக் காக்கவேண்டும். சக்திகளின் இந்திரன், சகத்தின் பமன், வானத்தின் வாயு, கோதியின் சூரியன், நட்சத்திரங்களின் சந்திரன், பிரமத்தின் பிரமண்பதி, சத்தியங்களின் பித் திரன், சலங்களின் வருணன், நதிகளின் சமுத்திரன் சாம்ராஜ்யங்களின் அதிபதி அன்னம், அது, என்னைக் காக்கவேண்டும். ஒஷதிகளின் சோமன் எழுச்சிகளின் சகிதா பகக்களின் ருத்திரன், ரூபங்களின் துவஷ்டா மலைகளின் விஷ்ணு, கணங்களின் அதிபதிகளாய் மருத் துக்களாக அவர்கள் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

உ. பிதுருக்களே! பிரமணர்களே! நீங்கள் தூ முள்ளவர்கள், நீங்கள் அருகிணுள்ளவர்கள், நீங்கள் பெரி யார்கள், நீங்கள் பிசுப் பெரியார்கள், நீங்கள் இங்கு என்னைக் காக்கவேண்டும்.

உ. இந்த பிரமத்தில், இப்புகி பகத்தில், இந்தப் புரோஷிதத்தில் இச்செயலில் இத்தேவர்களின் அமைப் பில் எங்களை இரட்சிப்புகள். உ.ச.இ.

௧௧௨. ருத்த—நீ உத்திரான நெழிய உயர்களை அடைவ முடியாத.

௧௧௩. ருத்த—தேவர்கள் யார்?

அதுவாகம் ௧௧௩.

கந்தரிகளும்—அபிராணிகளும்

க. ருத்தரங்கி சத்தியத்தில் சரையும் அக்மினி கந் தர்வனாகும்; திடமெனக்கூறும் ஒஷதிகளே அவன் அப்ச ரார்கள்; அவன் இந்த பிரமம் சுத்திரத்தைக் காக்க வேண் டும். அவர்கள் இந்தப் பிரம சுத்திரத்தைக் காக்கவேண் டும், அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

உ. எல்லா சாமன்களைப் படைப்பும் சம்ஸ்திதை யான சூரியன் கந்தர்வனாகும். அவனது சமியிகள் துரித மெனப்படும் அப்சரணர்கள். அவன் இந்த பிரமம் சுத் திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம சுத் திரத்தைக் இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

உ. கமகான சூரிய சமிய சந்திரன் கந்தர்வனாகும். நட்சத்திரங்கள் அவன் அப்சரணர்களாகும், அவை ஒளி பெணப்படும். அவன் இந்த பிரம சுத்திரத்தைக் காக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரமசுத்திரத்தை இரட்சிக்க வேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

ச. பாலனஞ் செய்து பறக்கும் பக்கும் கந்தர்வனாகும், துதிகள் எனப்படும் தட்சிணிகள் அவன் அப்சரண்க ளாகும். அவன் இந்த பிரம சுத்திரத்தை காக்கவேண் டும். அவர்கள் இந்த பிரம சுத்திரத்தை இரட்சிக்க வேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

இ. மனம் கிவை கர்மாவான பிரசாபதி கந்தர்வனாகும். துதிகள் பெணப்படும் ரிச்சாமமந்திரங்கள் அவன் அப்சரணர்களாகும். அவன் இந்த பிரம சுத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம சுத்திரத்தை

இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

க. எங்கும் விபரங்களுக்கும் துரிதமான கர்த்தர் கந்தர்வனாகும்; இன்பங்கள் எனப்படும் சகலங்கள் அவன் அப்சராஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

எ. புலனபதியே! இங்கும் உயரியும் கிரகங்களுள் எவனே! வர்ஷ ஷேமம், கிரிமிருதி அழியார் செல்வச் செழிப்பையும் நீ, எமக்களிக்கவேண்டும்.

அ. பரமேஸ்வர மதித்தியுமான மிருத்யுவே கந்தர்வனாகும். சகலங்கள் எனப்படும் சகலமும் அவன் அப்சார்களாகும். அவன் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

க. நலகிஷா நற் செல்வத்துடன் கபச்செயல் கந்தர்வனாகி ரோதி, தாங்கும் பரீட்சுன்னியன் கந்தர்வனாகும். ஒளி பெணப்படும் மின்னல்கள் அவன் அப்சராஸர்களாகும். இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை அவன் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

கௌ. துரிதமாய்ச் செல்லு மாயுதத்துடன் இரக்க மந்துள்ள மிருத்புலகனவன் கந்தர்வனாகும். பரமெனப்படும் அவன் பிராணசகன், அப்சராஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

கக. இன்பமாய் இன்பத்துடன் காணும் காமன் கந்தர்வனாகும், கணல் பெணப்படும் சுருத்துக்களே அவன் அப்சராஸர்களாகும். எமது இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை அவன் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்தை காக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

கஉ. புலனபதியே! இங்கும் உயரியும் கிரகங்களுள் எவனே! இந்த பிரம்மா சுத்ததிரத்துக்கு மேன்மைபாயும், விராமையுமுள்ள காப்பை யளிக்கவும், க.. ச. எ.

அதுவாகம் கௌ.

வாஸ்தோஷ்பதி

க. வாஸ்தோஷ்பதியே! எங்களை ஏற்கவும், எமக்கு சகா சிவமாயவும், ரோயினின்று எம்மை நீக்கவும். நான் உன்னிடமிருந்து நாவெதை நீ, எமக்களிக்கவும். எமது துவிசைப் பாதங்களுக்கு நீ உகமணிப்பவனாகவும். உ. வாஸ்தோஷ்பதியே! சந்தோஷம் சாதன சத்தி பான கிரேதிதத்துடன் சேவ் செயலோடாரும் நான் உன் தொழ்க்களாகவேண்டும். பேரக ஷேமத்தில் எங்கள் விருப்பங்களைக் காருங்கள். ஷேமங்களுடன் சதாரகலம் எம்மை ரட்சிப்புகள். க.. ச. கௌ.

ககஉ. கருத்த-தேவ இரட்சியம்.

கௌ. கருத்த-சகலாழ்வகாரி

அதுவாகம் ௧௧-இ.

யக்ஞங்கள்

௧. தேவனே! அக்ஷிணியே! கவி காண விரகபதி யான நீ, தீர்க்காயுகை யளிக்கிருப். ௨. அமுதனும் எமது மந்தாலுமான அக்ஷிணி விசாலனும் விசேஷ ஒளிபுடனும் கரட்சிக்குக் கனிபவனுமாகி அவிசன் கமந்து கலமான இல்லற அனனுடன் நீ எமக்குணாவைப் பிரகடிகிக்கவும். எமக்குச் சிறப்பையு மளிக்கவும்.

௩. சோமனே! துதி விரும்பும் வனஸ்பதிபான நீ நாங்கள் அழிபரமலிருக்க சேவனைச் சித்தமாக்கவும். ௪. தேவர்களின் பிரமனையும் கவினின் தலைவனையும் விப்பிரச் சனின் சிஷியரையும் மிருகங்களின் மகிஷனையும் கழுருகளின் கருடனையும், வனங்களின் கோடரியையும் சோமன் கானஞ் செய்து சத்தத்தில் செல்லுகிறான். ௫. கலத்தில் தேவ ரையும், சத்தியத்தின் தலைவருமான உன்மைபெழுச்சியின் சகிதாவை இன்று நாங்கள் குத்தங்களால் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

௬. சகிதா தேவர் சத்திய சோதிபுட னனுவி, பொன் இரத்ததோடு முதன் அமுதனை மந்தாபித்துக் கொண்டு கலங்கள் நோக்கி முன் செல்லுகிறான்.

௭. அதிதி எமது கோக்கன், மனிதர்கள், பகர்கள், பிரஜைகளுக்கு குத்திரியத்தை யளிக்க அவரை நாங்கள் போற்றுகிறோம். ௮. ருத்திரனே! எம்மை எமது குழக் கைகளில் இம்மை செய்பாதே. எங்கள் சந்ததி ஆபுசில் இம்மை செய்பாதே! எங்கள் பக குதிரைகளில் இம்மை காடே. ருத்திரனே! எமது வீரர்களைக் கோபத்தில் கொல் லாதே. நாங்கள் மலிபாகையுடன் அவிசனோடு உம் களை எமல்களிக்கட்டும்.

௯. துதிகள் பிரகஸ்பதியை சலத்தில் நீர்தும் கவ னப்பட்டுகளைப் போதும், இடி முழக்கஞ் செய்யும் மேக சப்தத்தைப் போதும், மலைகளினின்று பீளந்து பாயும் ஆனந்த அலைகளைப் போதும் கோஷித்துள்ளன. ௧௦. பிரகஸ்பதிப் பகக்களை நோக்கி அம்சம் போல் ஒலிக்கும் கண்பக்களுடன் கடினஞ்செய்யும் கட்டுக்களை நீக்கித் தன்னி கர்ச்சனை செய்துளான். அவற்றைக் கண்டு கோஷித்து கானஞ் செய்துளான்.

௧௧. எல்லாஞ் கமந்து ஐயிப்பதாயும், துணைக்குத் திவ்யமாயுமான நிர்மான நிர்விபத்தை இந்திரனே! நீ இங்கு கொண்டு வரவும். ௧௨. பன்முறை அழைக்கப்படு பவனே! நீ கஷ்டங்களை எதிர்த்து சத்தருக்களை அழிக் கிருப். உன் பலம் பெருமையுடனாகட்டும். இங்கு உன் பொருளாகவேண்டும். இந்திரனே! உன் வலது கைபால் செல்வங்களைக் கொண்டு வரவும். நீ ஐசுவரிய அதிகனின் அபிபதிபாரும். ௧௩. இந்திரனே! அறிஞனே! சிரோஷ்ட கிளைக்கும் பொழிபுங்கால் சோமனின் சக்தைப்பருகவும், நீ தோன்றும் பொழுதே திடமாகியுளாய். ௧௪. இந்திரனே! ஒவ்வொரு பக்குத்திலும் துதிப்பதற் கருகதை யான நீ, பிரமத்தால் பெரிபவனுபுளாய். நீ சிறந்த மக் திரம், எல்லா சனத்தின் தலைவன். ஒவ்வொரு சமரிதும் சனங்களின் சத்துருவை ஐயிப்பவனாகும்.

௧௫. தேவரின் மனிதரின் ஆதரவான மித்திர னின் சேர்த்தி நித்தியமானதாகும். அவன் சத்தியனும் அநிசய புஷ்ட முன்னவனாகும். ௧௬. அறிஞனை மித்தி -ய் மனிதர்களை எழுச்சி யாக்குகிறான். மித்திரன் சோதி +சக்தைத் தாங்குகிறான். அவன் உன் கொட்டாமல் மனிதர்களை கவனிக்கிறான். சத்தியனுக்கு செய் மிருமலி பால் நாமனிப்போம். ௧௭. மித்திரனே! ஆதித்தியனே

உனது விரதத்தை நான் தேவனின் வன்மை மிகுபவனாகவேண்டும். உன் குலாதாவாடி அவன் ஈழத்துக்குள்ளாவதில்லை. தோல்விபு மாவதில்லை. தூய்மை அருவினின்றும் துன்பம் அவனுக்குத் தோன்றவதில்லை.

கஅ. கக. தேவனான வருணனே! மானிடர்களுடைய நாங்கள் உன் விரதத்தை நினைத்தோறும் பங்கு செய்ததாலும் தேவ சனத்துக்கு விரோதமாய் நிற்குமான நாங்கள் எப்பிழைப்பைச் செய்தாலும் கித்தகருறவால் உனது தர்மங்களின் சட்ட பங்கத்தைச் செய்தாலும், தேவனே! அப்பாவத்துக்காக எங்களை இம் கித்தகாதே, உம். சத்தியத்திலறியவதையும் அறிவாததையும் தூர்த்தர்கள் ஏமாற்றவதுபோல் நாங்கள் செய்தாலும்—அவற்றை பெல்லாம் தேவனே! எமக்கு இனக்கமாதவும், வருணனே! உனக்கு நாங்கள் பிரிபமுடனாகவேண்டும். உ. ச. கச.

அதுவாகம் ககக.

அக்ஷி கோமன்

க. பின்புறம் பூர்ணமாயும் முன்புறம் பூர்ணமாயும் நெயில் பூர்ணமே தேவி ஐயித்தனான். இங்கு உபரிபகிலயத்தில் அவனில் ஒருமையுடனாகும் தேவர்கள் சந்தோஷமாகட்டும்.

உ. அமாவாசையே! உன்லில் ஒருமையுடனாகி தேவர்கள் தங்கள் திடத்தால் எப்பாகத்தை யளித்தார்களோ அதனால், சகல வரத்திலவனே! எங்கள் பக்குத்தைப் பூர்ணமாக்கவும், செனபாத்திய முன்னவனே! எல்லவிரர்களின் செல்வத்தை எமக்களிக்கவும். உ. செல்வம்சேகரித்துத்

ககக. கருத்து—பிரார்த்தனை.

தரிப்பவனாயும், விகவருபங்களின் வடிவ மணிந்து ஆயிரம் வகை செல்வமளிக்கும் செனபாத்தியவதி, சோதி சேர்ந்து எமக்கு வந்துனான்.

ச. பலத்தின் முதன்மையான அக்ஷியே! சோமனே! இங்கு வகருத்திரர் ஆதித்தியர்களைத் துரிதமாக் குங்கள். நெயின் பூர்ணமையில் சந்தோஷ மாகுங்கள், பிரமத்தால் பெருகுவதற்காகும் நீங்கள், நற்செயல்களால் ஐயிக்கப்படும் நீங்கள், விரர்களுடன் செல்வத்தை எமக் களிப்புகள். உ. கு. க.

அதுவாகம் ககௌ.

அக்ஷி கோமன்

க. நான் தேவனான அக்ஷியால் சண்டைகளை ஐயிக்கிறேன். நான் நாயத்திரி சந்தம் திரி விரத மந்தோமன் இரத்தா சாமன், வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத்தால் பூர்வத்தில் புலனான பகைவர்களைக் காலின் கீழே மிதிக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் விட்டில் புகியின் இவ் வலகத்தில், அவர்களை நாமாக்குகிறேன். நான் விஷ்ணுவின் பாதத்தால் என் னின் வெறுப்பவனை, நாங்கள் வெறுப்பவனை நன்கு மிதிக்கிறேன்.

உ. நான் இந்திரனான தேவனால் சண்டைகளை ஐயிக்கிறேன். நான் திருஷ்டிபு சந்தம், பஞ்சதச ஸ்தோமன் பிரஹத்சாமன் வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத்தால் என் னுடன் புலனாகும் பகைவர்களை காலின் கீழே மிதிக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் விட்டில் இப் புகியின் உலகத்தில் அவர்களை நாமாக்குகிறேன்.

ககௌ. கருத்து—நீரம் பொருட் செல்வத்தை நாடவும்

செய்திறேன் என்கிற வெறுப்பவனையும் நான்கள் வெறுப் பவனையும் விஷ்ணுவின் பாதத்தால், மிதித்துத் தன்ரு கிறேன்.

உ. நான் விசுவ தேவர்களால் சண்டைகளை ஐயித் திறேன். நான் ஐகதி சந்தம், சப்ததா ஸ்தோமம், வரம தேவ சாமன் வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத்தால் என் பின் புறனாகும் பகைவர்களை கால் மேல் மிதிக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் விட் டில் இப் புவிவின் உலகத்தில் அவர்களை நாசஞ் செய் கிறேன். என்கிற வெறுப்பவனை, நான்கள் வெறுப்பவனை விஷ்ணுவின் பாதத்தால் நன்ரு மிதிக்கிறேன்.

ச. நான்கள் இந்திரனுடன் இகைந்த, சத்தருக் கனின் கொடுமைகளைச் சகிக்கும் சக்தியுடனாகி பகைவர் களைப் பலமுட னொழிக்கவேண்டும்.

இ. அக்வினிபே! உனது தேஜசால் நான் தேஜசுட னாகவேண்டும். அக்வினிபே! உனது வர்சனால் நான் வர்சனாடனாகவேண்டும். அக்வினிபே! உனது சோதி யால் நான் சோதியுடனாகவேண்டும். உ. இ. உ.

அதுவாகம் ககஅ.

தலைமைப் பதவி

உ. அக்வினி, பக்குமழித்து பக்குத்திருமே புவி யிலமர்ந்துள்ள தேவர்களிடருக்கு என்னைக் காக்கவேண் டும். நான்கள் நற்செயல்கள் செய்பவர்களிடஞ் செல்ல வேண்டும். உ. மித்திர வருணனே! புனிதர்களே! நான் கள் சோதியின் ஒளிக்ருபாயால் மூன்றாவது என்னைவான

ககஅ. கருத்த—நான் சத்தரு மிதித்த சமரின் சரிப் பேன்.

நற்செயல்களின் மந்தானத்தில் வானத்தைப் பற்றிக் கொண்டு உமது இரவுகளின் பாகத்துக்கு வந்துளோம். உ. வாயுவானவன், வானத்தி லமர்ந்துள்ள பக்கு சோர் பக்கு நாசகர்களான தேவர்களிட மிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும். நான்கள் நற்செயல்கள் செய்பவர் களிடஞ் செல்ல வேண்டும். ச. ஸவிதாவே! சோதியும் சகத்துக்கும் ஈடுவே தேவர்கள் ஈடமாமே உன் இரவுகளை —சனங்களைறிவார்கள். அறிஞர்களே! உங்கள் விடு பிரகசயுடன் முதன்மைபாய் நீங்கள் சோதியேறி திசை கள் பெல்லாஞ் செல்லுங்கள். இ. சூரியனுனவன் என்னை, சோதியிலமரும் பக்குசோர் பக்கு நாசக்காரர்களிட மிருந்து காக்கவேண்டும். நான்கள் நற்செயல்கள் செய் பவர்களிடஞ் செல்லவேண்டும்.

உ. அக்வினிபே! உராத வேதசனே! இந்திரனுக்குப் பாலைக் கறக்கும் பெரிப அவிபால் அவனைப் பெருக்கவும், தன் சனங்களின் தலைமைப் பதவிபை அவனுக்களிக்கவும். உ. இ. ச.

அதுவாகம் ககஆ.

சோமன் சிறப்பு

உ. தேவனுன சூரியன் நீச தேவர் களிடமிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும். வாயு வானத்தினின்று என் னைக் காக்கவேண்டும். பஜமானனுன அக்வினி கன்னி னின்று என்னைக் காக்கவேண்டும். சவிதாவே! உக்வி ரனே! உரமுன்னவனே! சகலத்தின் லீபான சொமனே! நான்கள் இவற்றால் உன்னை ஈடுவோம். சோமனே!

ககஆ. கருத்த—நான் புவி வானஞ் ஐயித்து அப்பாதுஞ் சென்றுவேன்.

இந் நாமங்களால் உ. ஂ. னை நாமங்கள் உ. ப. ரி. ப் போம்.

உ. நான் சீழினின்று நான் உபரத்தினின்று கோதியால் இருநீ வினக்கியேன். வரனம் என் பிராவாதி புனான், நான் குரியனை இருபக்கங்களிலும் கண்டுளேன். நான் சமான்சனின் சிறத்தவனாக வேண்டும். உ. பிரசாபதி கடல் வரனத்தினின்று மேகத்தை சிழச் செய்கிறான், இத்திரன் அதைப் புனிதமாக்கவேண்டும். மருத்துக்கள் அதை வர்ஷிக்க வேண்டும்.

ச. புதியை வெள்ளமாய்ப் பெருக்கவும். இத் தில்ய மேகத்தைப் பிரிக்கவும். எமக்கு தில்ய சகத்தின் சத்தியை வளிக்கவும். தலைவனாகும் நீ, சலகோசத்தை விடுதலைபாக்கவும்.

இ. கலியக்கு வழியை கோதி ஒளிக் கப்பால் உச்சியின் எல்லையில் விஸ்தரிக்கிறான். நீ அகியை எடுத்துச் செல்வதானது தூதனுப் செல்வதாகும்; இப்படி அநீருனுப் போவது, அப்பால் அதி ஆதாயத்துடன் செல்வதாகும். உ. அக்ஷிபே! புவி! குரியன், தர்ப்பைகளிதள்ள உனது சகல சமித்துக்களும், பஜமானனது சட்சிப்புக்கு செய்யினு குதியை பணுகட்டும். எ. குதிரையிலும், வீரர் இனையும் செல்வச் செழிப்பை வளித்து பொருளுடன் பிரஹ்ஸ்பதி பால் தரிதமாகி பஜமானனுள் எனக்கு நீ, கிலையாகவும். உ. இ. இ.

சகக. குத்த—நான் பெரியவனாகவேண்டும்.

க. நான் செப் பரதுடன் உன்னை இணைக்கிறேன்; நான் உன்னை சலம் செடி கொடிசுருடன் இணைக்கிறேன். நான் உன்னைப் பிரஹ்ஸ்புடன் இணைக்கிறேன். இன்று தீட்சையானபடியால் நீ எமக்கு திடத்தை ஐயிக்கவும்.

உ. பிரம பத்தினி முன் செல்லட்டும் அவன் வேதியில் கல் கிறமுடன் உட்காட்டும். உ. இங்கு கிருப்பம் குவியும் நான் அப்பால் என் சொந்த உலகத்தில் அழைப்பேன்.

ச. அக்ஷிபே! இம்மையாகாமலுள்ள நாமங்கள் நற்பிரஹ் கல்ல மணிகளுடன் இம்மையாகாமல் சத்தருகைய நாமமாக்கும் உன்னிடம் வந்துளோம். இ. பிரியமான ஸகிதா கட்டிய வருணனின் இப்பரசத்தை நான் அகிழ்க்கிறேன். மேலும் தாக்குவின் மூலஸ்தானம், சுபச் செபலின் நிலபத்தில் புருஷனுடன் எனக்குச் சகஞ்செப்து கொள்ளுகிறேன். உ. குதப் பிரிபர்களுக்கு முன் செல்லவும், மேலே போகவும்.

அக்ஷிபே! உன் முன் பாகத்தை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அதிதி நடுப்பாகமான புதியை உணக்களிக்க வேண்டும். இளமை என்னும் பெயருடன் குத்திரனுல் கிடப்பட்ட நீ, என்னை இம்மிக்கவேண்டாம்.

எ. நான் உங்கள் பாத மூலத்தை, வக குத்திரர் ஆதித்தியர் கிலவே தேவர்களுக்காக கிரமிக்கிறேன். அ. என் உங்கள் பாத மூலத்தை யக்குத்துக்காகப் பற்றுமிறேன்.

க. அக்ஷிபே! வீரியமுள்ள எல்லாமுள்ள அனைத்துமான உன் காட்சி காமங்களில் நான் சகல கோதையையும் வைக்கவேண்டும்.

௧௦. பக்ஞம் தேவர்களுக்கு வந்தது, தேவர்களுக்கு
காச தேவிகள் பக்ஞத்தை கிட்டினார்கள். சலங்கலிம்
நின்று கொண்டு சவாஹா சப்தமுடன் சேர்ந்துள்ள ஆதி
கன் பொழியும் பஜமானனுக்கு, வாயுயின் பிரோயினரின்
துதிப்பாரு முணவுடன் நீங்கள் கந்தர்வர்களை பதாசரிபுள்
கள், ஈ. இ. ம.

அதுவாகம் களக.

ததிக் பிரேமம்

௧. நீ ஆதாயுடன் மொக்சப்படுகிறாய். என் பிர
சாபதிக்கு சோதிபாயுள்ளவனுக்கு சோதி சிறப்பு
முன்னை மொக்சிடுறேன். என் திடம் பெருக்கும் தட்ச
னுக்கு தேவர்களுக்கு கதகமொருமுன்னை அக்மினி சவாஹி
புள்ள சந்திப மதாசரிப்பவர்களுக்கு உன்னை இந்திரன்
தலைவனாயும் வருணன் அசனாயும் வாதன் கம்பனாயும்
பர்சன்னிபன் பிரானனுமுள்ளவர்களுக்கு சோதி
வானம் கதத்தாக்கு உன்னை மொக்சிடுறேன்.

௨. இந்திரனே! எங்களை வெறுத்த விழ்த்த
கிரும்புவனது மனத்தை மாப்க்கவும், எமக்குத் தீமை
செய்பவனை பொழித்தகிடவும்.

௩. என் பிரானனுக்கு உன்னை, அபானனுக்கு
உன்னை, கிபானனுக்கு உன்னை, இருப்புக்கு உன்னை, இம்
வாமைக்கு உன்னை, சலங்களுக்கு உன்னை செடி கொடி.
சனாக்கு உன்னை சகலப் பொருள்களுக்கு முன்னை இம்மை
யாகாத பிரஜோ மூலத்துக்கு தாசான திரிபி மணிப்பவ

௧௧௦. கருத்த—நீங்கள் இன்பமளிக்கும் பாதைமையப்
பற்றங்கள்.

1 பவம் ஆரோபமாகும் பொருள்.

6 அக்கினி

© Archaeological Survey of India

எனது பிரஜாபதிக்கு சோதி நிறைத்து சோதி நிறைவு முன்னை அளிக்கிறேன். உ. ௫. அ.

அதுவாகம் களஉ.

பிராக் கிரகம்

இந்த இருவர் மூவர் துணை வராகுங்கால் அநீகவர் களும் தங்கள் சித்தங்களை உன் பக்கம் திருப்புகிறார்கள், இனிமையுடன் இனிமையிலும் இனிமையாகச் சேர்க்கவும், நான் தேனை தேனோடு ஐயித்தனேன்.

ஈ ஆதாயுடன் கிரகிக்கப்படுகிறாய், நான் உன் னைப் பிரஜாபதிக்கு இனிமையாய்ப் பற்றுகிறேன், இது உனது மூலஸ்தானமாகும், நான் உன்னை பிரஜாபதிக்கு கிரகிக்கிறேன். உ. ௫. ௧௦.

அதுவாகம் களஉ.

[பக்கு மந்திரங்கள்]

அக்கினி மகிமை

௧. திவ்ய திரபானத்துடன் தேவனுன ஜாதவேதனை திடமுடன் போஷிப்புகள், அவன் புகத்தமாய் எங்கள் அகி பக்களைச் சுமந்து செல்ல வேண்டும். உ. தேவ, நாச நேறாதாவான அவன் பக்குத்துக்கு முன் செலுத்தப்படு கிறான்; மின்னும் மூடிய இரதம்போல்; நானாகவே அவன் வழியை பறிகொள். உ. இந்த அக்கினியானவன் அமிருத மான ஜம்மத்தினின்ற போல் கம்மை கிடுகிக்கொள், செலுத்துச் செப்பப்பட்டுள்ள தேவனுன அவன் திடத்

சேக. சூத்த—ஈக்கள் பலத்தக்குப் பற்றுகள்

சேஉ. சூத்த—ஈ தேனைப் பற்றவும்.

தை விடத் திடனாகும். ௪. அக்வினியே! ஜாதவேதசனே! நாங்கள் உன்னை அளி சுமந்து சொல்ல புவிவின் நிலபத்தில் சாய்த்துள்ளோம். ௫. ககதரிசா க்வினியே சகிதாவுக்கரசு நெய் மிகுந்து உறைவிடம் பேரலுன்ன கம்பன் சம்பந்த மான மூலஸ்தானத்தில் நீ கிகவேதேவர்களுடன் உட்காரவும். நீ யஜுமானனுக்கு யக்ஞத்தை நன்கு செலுத்தவும். ௬. அறிஞனான ஜோதாவே! உனது சொந்த உலகத்தில் உட்காரவும். நந்தெயல்களின் மூலஸ்தானத்தில் யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கவும். தேவ அவாவுடனாகும் நீ, அவிபுடன் அவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்பவரும். அக்வினியே! யஜுமானனுக்கு மேன்மையான பலத்தை யளிக்கவும். ௭. ஜோதாவானவன் அறிஞன் அதிபலன் பிரகாசமளிப்பவன், சோதி விசுபவன் செல்வம் கிறைப வளப் ஆயிரஞ் சுமந்து, இம்மையாகாமல் தீர்க்க தரிசம் கிரதங்களுடன், சந்த கவாஹுபுடனாகு மக்வினியை ஜோதாவின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்துள்ளான். ௮. நீ தூதன், நீ எமது பாதுகாப்பன். கிருஷ்பனே! நீ எம்மை மேன்மையான செனபாக்கியத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறாய். அக்வினியே! எமது பிரசை சந்தா னங்களின் ரீரங்களில் காகவதமாயும் சோதி விசிக் கொண்டும் நீ சம்ரட்சகளுக்கேவண்டும்.

௯. தேவனுன சகிதாவே! இன்பப் பொருள்களின் தலைவனே! சதாகாலத் துணைவனே! நாங்கள் செல்வத்துக்காக உன்விடம் வந்துள்ளோம்.

௧௦. மகத்துக்களான சோதீயும், சகமும் இரத யக்ஞத்தை நமக்கு ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். துணைபுடன் எம்மைத் தாங்கவேண்டும். ௧௧. அக்வினியே! அதர்வன் உன்னை வானத்தினின்றும், கிகவத்தின் தலைவினின்றும் கடைந்துள்ளான். ௧௨. அதர்வன் மகனுன தந்தியங்கள்,

கவி, கிருத்திர சம்ஹாரன், கோட்டைகளை இடிப்பவனுன உன்னைக்—கடைந்துள்ளான். ௧௩. பாத்திய கிருஷன், எல்லாப் பேரரில் ஜயிப்பவனும் சத்துருக்களை நாசஞ் செய்பவனுமான உன்னை எழுச்சியாக்கியுள்ளான். ௧௪. ஒவ் வெரகு புத்தத்திலும் ஜயித்து கிருத்திரனைக் கொல்லும் அக்வினி சன்மரபுள்ளான் யென சனங்களுஞ் சொல்லிடும். ௧௫. அவர்கள் சனத்தின் சுபமான யக்ஞஞ்செய்யு மக்வினியை, சிறந்த குழர்வதவையப்போதும் னைகளில் உணவு போதும் சுமந்து செல்லுகிறார்கள். ௧௬. தேவர்களுக்களிக்க செல்வங்களின் சிறந்த அவசியமான தேவனை முன் கொண்டுவருங்கள். அவனுக்குச் சொந்தமான நல நிலபத்தில் அவன் உட்காரவேண்டும். ௧௭. இனிய நிலபத்தில், ஜாதவேதசனில் கிரகபதியாயும், சன்மமு மான பிரிய அதிபதியை சாயுங்கள். ௧௮. அக்வினி அக்வினியால் எழுச்சி யாக்கப்பட்டுள்ளான், அவன் கவி, காளை, கிரகபதி, அளி சுமப்பவன். கவாஹுயே அவன் வாயாகும். ௧௯. அக்வினியே! நீ அக்வினியால், கவிவான நீ, கவிவால், மலமான நீ, கலத்தால் நண்பனுன நீ, நண்பனுல் எழுச்சி யாக்கப்பட்டுளாய்.

௨௦. தீரனாயும் தன் நிலபங்களில் திடனாயும் சமர் பையில் ஜயனுபுமுள்ள அவனை, அவர்கள் சத்தமாக்கு நெருக்கன். ௨௧. தேவர்கள் யக்ஞத்தால் யக்ஞத்தைச் செய்ந்துள்ளார்கள். இவை தான் முதல் தர்மங்களாகும், இம் மகத்தான பெரியார்கள் பழைய தேவர்களான சாத் லீவர்கள்—வாழும் சிறந்த—சகத்தைச் சேர்க்கிறார்கள். ௨௨. ௫. ௧௧.

௧. ஸவிதா முதன்மையாய் நிரிவை இளைத்து அறிவுகளை விரைமயாக்கி சோதியை என்வதிர்த்து அக்கினி வையப் புகியினின்று கொண்மொன்றுவான்.

௨. சவிதா பெருஞ்சோதியைச் செய்து அவர்கள் கிறப்புக்குச் செல்லும் தேவர்களை மனம் அறிவான் இளைத்து எழுச்சிபாக்குகிறான். ௩. நான்கு தேவஸவிதா கின் எழுச்சியில் கவர்க்கஞ் செல்லச் சத்திபுடனாக மனத்தால் என்ரு சேர்க்கப்பட்டுளோம். ௪. பெரும் புத்திபுடனாகும் கிப்பிரானின் கிப்பிரர்கள் தங்கள் மனம் களை இளைக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் புலன்களை பூட்டுகிறார்கள். வழியை யறிபுமவனே அவர்களுடைய செயல் களை கிரமமாக்கு செய்கிறான். தேவ சவிதாவின் துதி கிறத்ததாரும். ௫. நான் உங்கள் பழைய பிரமத்தை வணக்கமுடன் இளைக்கிறேன். ௬. லோகங்கள் தங்கள் வழியில் நூர்களைப்போல் செல்லுகின்றன. திவ்ய நிரை களை அடைந்துள்ள எல்லா அமுத மக்கட்கள் அதைச் செவி புதுகிறார்கள். ௭. அந்நிய தேவர்கள் எந்த தேவ னுடைய திட திவ்யிய கமனத்தை யனுசரிக்கிறார்களோ, எந்த தேவன் புகியின் திசைகளை யளந்துவாரோ, அவனே மகிமைமயம் மிதுமிதுப்புமான 1 தேவ சவிதாவாகும். ௮. தேவ ஸவிதாவே! யக்குத்தைத் தூண்டவும். யக்கு பதியைச் செல்வத்துக்குத் தூண்டவும். நிரைவுகளைச் சத்தமாக்கும் திவ்ய கந்தர்வன் எங்கள் நிரைவைத்

1 திவ்ய மனம்.

தூய்மை பாக்கவேண்டும். இன்று வாசன்பதி எங்கள் வாக்கை இனிமையாக்கவேண்டும்.

௯. தேவஸவிதாவே! சதா ஜயமாகும் சோதி ஐயித்து செல்வங் குவிக்கும், தேவர்களை நாடி நண்பர் களைக் காணும் இடந யக்குத்தை நீ, எமக்காகத் தூண்ட வும்.

௧௦. நீ, சிக்கினால் மந்தோமத்தை பெருக்கவும், காயத்திரியினால் இரத்தத்தத்தை வளர்க்கவும். காயத்திரி யில் நிகழும் பிரகத் சந்தத்தை ஐயிக்கவும். ௧௦. தேவ ஸவிதாவின் தூண்டுதலில், 1 அக்கினிகளின் கைகளால், 2 பூஷணனின் புஷங்களால், 3 காயத்திரி 4 சந்தமுடன் நான் உன்னை 5 அங்கிரசனிடப் போல் ஐயிக்கிறேன்.

௧௧. நீ 6 செல்லும் சாதனம். நீ ஸ்திரியாரும். நான் புகியின் நிலயத்தினின்று அங்கிரசனின் சுபாவம் போல 7 புரீஷ்யபாக்கினியை, கமக்கிறேன். நான் உன்னை அங்கிர சனின் சுபாவம் போல் 8 திருஷ்டுபு சந்தரால் கிரகித் திறேன்.

௧௨. நீ கமப்பவன், நீ ஸ்திரியாரும். அவனது நிலயத்தில் உன்ருல் புரீஷ்யபா க்கினியைச் செல்லுவதற் கான பலமுடன் நான்களாக வேண்டும். நான் உன்னை அங்கிரசனின் சுபாவம், போல் 9 ஐகநிச் சந்தத்தால் கிரகித் திறேன். ௧௩. ஸவிதாவே! உன் கையில் தங்கப்பாசை கயத் தரித்துத் தாங்கி அதருல் அக்கினியைக் கொல்லி, அழியாத சோதியை எமக்கு நீ, கொண்மொ வேண் டும்.

1 கிரகிதசனின் 2 தேகம் 3 அறிவு 4 சத்தியால் 5 பிரா னனை 6 சத்திய முயற்சி 7 கருவி 8 பிரயஞ்சம் டம்பிய அனா, புர ஜானு உளயனல் 9 திடம், 9 சர்வம்.

நான் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் உன்னை 1 அதுஷ்டி புச் சந்தத்தால் கிரகிக்கிறேன். ச. க. க.

அதுவாகம் கஎதி.

புரீஷ்யம் ௩௭

க. ரிஷிகள் முன்னர் தங்கள் சபைகளில் இந்த ருத் பாசத்தைப் பற்றியுரைக்கல், ருத்தத்தின் சமனில் சாரத்தை கோஷஞ் செய்து சோமனை சுவாதினஞ் செய்துனார்கள். உ. 2 ருதிரையே! மிக்க 3 பிபியும் வெளி வழியாய் இங்கு துரிதமாய் ஓடி வரவும். சோதியில் உன் உயரிய சன்ம மாகும். உனது நாயி வானத்திலாகும். வாயகத்தில் உனது நன்ம ஸ்தான முண்டு. உ. பெருஞ் செல்வர்களே! இவ்வழியால் எம்மை நோடி அக்கினி சமக்கும் 4 நழுதையை நீங்கள் இருவர்க்கும் இளை யுங்கள்.

ச. நான்கள் ஒவ்வொரு அவசியத்திலும் ஒவ்வொரு சண்டையிலும் எங்களைக் காக்க அதிரத்திபுடனாகும் 5 இத்திரனை நண்பர்கள் போல் அழைக்கிறோம். இ. எதிரியை மிதித்துத் துரிதமாய் இங்கு வரவும். அதிசய திடத் தோடு ருத்திரத் தலைமையினின்று வரவும். அபயமளித்த கேஷமப் பசுமைநலுடன் கிரியும் வானத்தில் செல்லவும். க. நீ அங்கிரசனின் சுபாவம் போல், 6 பூஷணான நன் பனுடன் புதியன் நிலைத்தினின்று புரீஷ்யாக்கினியை யணுகவும். எ. நான்கள் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல்

கஎச. கருத்து—சுவிதாவால் வழியாத கவர்னத்தைப் பற்றவும்.

1 மொழி. 2 பலமே. 3 புலி வழியாய். 4 பொருமைமை, 5 வன்மைமை. 6 சண்டைமை.

புரீஷ்யத்தின் அக்கினியை யணுகுகிறோம். அ. நான்கள் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் புரீஷ்யத்தி னக்கினியைச் சுமப்போம். க. நான்கள் அங்கிரசனின் போல் புரீஷ்யத்தி னக்கினியைச் சுமக்கிறோம். கஉ. இரத்தவேதசனான அக்கினி முதலில் தினங்களின் வழியாய் உணவுகளின் முன்னணியில் காண்கிறான். அவன் சூரிய சிமிகளின் பல வழிகளில் எல்லாம் சோதி சகம் முழுவதும் விசரல மாயுனான்.

கஉ. 1 ருதிரை வழியினின்று வந்து ஒவ்வொரு எதிரியையும் தாத்துகின்றது. அவன் பெரிய நிலைத் தில் அக்கினியை தன் கண்ணால் காண விரும்புகிறான். கஉ. ருதிரையே! புதிக்கு வந்து உன் சோதியால் அக்கினியை நாடவும். புதியினின்று திரும்பி அவனை நான்கள் எங்கு செல்லலாமென யறிவிக்கவும். கஉ. சோதி உனது 19ன் புறமாகும், சகம் உனது ஸ்தானம். வானம் உனது ஆத்மாவாகும், கடல் உனது மூல நிலைம், கண்ணால் நங்கு நோக்கி நீ எதிரியை ஐயிக்கவும். கஉ. ருதிரையே! செல்வமளித்து இந்நிலைத்தினின்று பெருஞ் செழுமைக்கு எழுச்சியாகவும், புதியன் அங்கத்தினின்று கெல்லுங்கால் புதியன் பிரிய மனத்தை நான்கள் யதுப விக்க வேண்டும்.

கஇ. செல்வ மனிக்கும் சத்திமாணா ருதிரை முன் வந்துனான். அவன் புதியன் நிலைத்தை நங்கு செய்து நான். பிறகு நான்கள் வானத்தின் உச்சியில் சோதி யேறி ௧௧ தரிசனாக்கினியைக் கெல்லுவோம். கக. மனி தர்களுக்கு நோய் நீங்க, நீ இனிமை மிகும் திவ்யமான சுவத்தைப் பொழியவும். செடி கொடிகள் தங்கள் ஸ்தா

னத்தினின்ற உத்தம இலங்களுடனாக வேண்டும். கௌ. நான், விசாலன் கிந்தாரன் வெகு கிரிபவன் மிகத்துரி தன் உணவு ஐயிப்பவனாய், விசாபக வபேரவன்மைபுடன் புலனங்கனெல்லா மாகபுரியும் அக்கினியை, மனம் ஒளி யால் பரிசிக்கிறேன். கஅ. நான் உன்னை மொழி செய் யுடன் பரிசிக்கிறேன். நீ அதை கட்டி நினைவுடனங்கே கரிக்கவும். மயக்கும் நிறம், மானிடமென்மை உயிர் மிகும் உணர்வுடனாகும் அக்கினியை பரிசித்தலாகாது. கக. கவிபும் அக்கினியுமான காளைத் தலைவன் அளிப்ப வனில் செல்வங்களை யளித்து அபிவங்களை பெல்லாஞ் சுற்றிச் செல்லுகிறான். உ௦. அக்கினியே! நான்கள் காப் பனாய் சுற்றுகளாய் விரிதனாய் அழிக்கு மார்களைப் பொழிப்பவனான உன்னை தினத்தோறும் எங்களைச் சுற்றி வைத்துத் தரிக்கிறோம். உக. அக்கினியே! நீ எம் களை சோதிகளால் பிரகாசமுடனாகக் கிரும்பவும். சவம் வனம் செய். கொடி ஆபுதத்தினின்ற மலரும் மனிதர் தலைவரான நீ, சுத்தமாய் சனித்துள்ளவனாகும். ச. க. உ.

அதுவாகம் கௌ.

மூயந்தி புரீஷ்யம்

க. நான் அங்கிரசனின் சுபாவம்போல் புரீஷ்யாக் கினியை தேவசகிதானின் துண்டெனில், அசுவினி வகனளால் பூஷண புஷங்களுடன், புவியின் நிலபத்தில் செல்லுகிறேன். உ. அக்கினியே! சுகதரிசனான நீ சோதி நிறைபவனாகும். நான் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல், அழியாத ஒளியோடு பிரகாசமாகி, மங்களமாய்

கௌ. கருத்த—புரீஷ்யமென்றும் அதுவான அனவின் அவிமெல்லா முண்டு.

பிரகாசக்கு இம்மை யன்னியினுள்ள புரீஷ்யாக் கினியை புவியின் நிலபத்தில் செல்லுகிறேன். உ. நீ சலங்கனின் எல்லையாகும், விசாலனும் கிந்தாரமாய் முன்னவன். அக் கினியைச் சுகமாக்கச் செல்லும் நீ, கவனமுடன் நாடுவதற் காவாய்; பத்மம்போல் பலமுடனாக நீ பெருகிசுவர்க்கள வுடன் கிரித்து விசாலமாகவும். அங்கிரசனின் சுபாவம், போல் புவியின் நிலபத்தில் நான் புரீஷ்யாக் கினியைச் செல்லுகிறேன். ச. அழியாமல் விசாலங்களாகும், நீங்கள் இரட்சிப்பும் இரட்சகர்களுமாகும். நீங்கள் விசாலங்களாகி அவனை சுவாதினஞ் செய்துகொள்ளும் கள். புரீஷ்யாக் கினியை, வகிப்புங்கள். இ. சதாசாலம் நிக ழும் சோதி நிறையும் அக்கினியை, தங்களில் கமப்பவர் களும் ஆன்மா இருதபமுடன் இணைத்து சுவர்க்கள் காண்ப வர்களுமான நீங்கள் அவனைச் சுவாதினஞ் செய்யுங்கள். க. அக்கினியே! நீ கிசுவந்தாங்கும் புரீஷ்யாக் கினியா கும்; 1. அதர்வன் உன்னை முதன்மையாகக் கடைந்தெத் தானான். எ. அக்கினியே! அதர்வன் புஷ்கான் கிசுவத் தலைவனது கிரத்தினின்ற உன்னை ஆய்ந்தெடுத்துளான். அ. அதர்வன் மகனான 2. தத்தியங்கரிஷி கிருத்திரசம் காணும் எதிரி வெந்துபவனான உன்னை எழுச்சி பாக்கு கிறான். க. 3. பாத்திய கிருஷன் எதிரிகளின் தீரசம்கா னும் ஒய்வொரு பேரரிதும் பொருள் சேகரிப்பவனுமான உன்னை, எழுச்சிபாக்குகிறான்.

உ௦. 4. நேதாதாயே! நீ அறிஞனாய் உன் உலகத்தி லுட்காரவும். நீ பக்குத்தை கல்ல செயல்களின் மூல ன்தானத்தில் ன்தாபிக்கவும். தேவர்களுக்கு கிருப்ப மான நீ, அவிபுடன் அவர்களுக்கு யக்குஞ் செய்யவும்.

1 அறிஞன் 2 மொழி 3 மருபமமுன்னவன். 4 அக்கினியே

அக்கினியே! யஜமானனில் திடமான பலத்தை பவிக்கவும். கக. ஆயிரம் சுமப்பவனாகும் சோதி வீசி சேரிய சந்தி புன்வனாகும், பங்க மாகாமலுள்ள விதங்களுடன் தீர்க்க நரிசத்தோடு, வகிஷ்டனாய் சுத்த காவுடனாகும் ஹோதாக்கினி அவனைத் தலைவனின் கந்தானத்தில் ஸ்தாபித்துளான். கட. நீ மகானாகும், நீ றேழை அமரவும், நீ சோதி வீசவும், நீ தேவர்களின் திவ்ய தாசன்; அக்கினியே! சுத்தனே! சிறப்புள்ளவனே! வெகு தூரம் காணும் நிர்மலமான கிகப்புச் சுடரை புண்டாக்கவும்.

கஉ. இதத்துக்கு இதனாய் வனங்களில் கிகப்பாய் தினங்களின் முன்னணியில் திவ்யமாய் சனிக்கவும்; அக்கினி ஒவ்வொரு விட்டிலும் ஈனத்திலும் 1 ஏழு இரத்தினங்களை அளித்துக்கொண்டு அவனை ஹோதாவாக ஸ்தாபித்துளான். ச. க. கட.

அதுவாகம் களள்.

புரீஷ்யம் பந்ந

க. வாபு மாதிரிகவன் உன் முறியும் இருதபத்தை இணைக்கவேண்டும். தேவியே! தேவர்களின் பிராணனோடு செல்லுபவனுக்கு உன்னால் 1 வஷட் டாகட்டும். உ. அக்கினியே! சோதிபுடன் நன்கு சனித்த காந்த வட்டிக்கும் நீ சுவர்க்கத்தில் சாய்ந்துளாய். அதி ஒளியில் நிகழ்பவனே! நீ கிகவருபமான உடையை தரிக்கவும்.

கக. கருத்த—அவன் முயற்சி செய்த அவன் அருத்ததை அடைவாய்.

1 பஞ்சப்பிராணம், மனம், ஆத்மா 2 பிராணவாயு 3 திட முன்னவனே 4 ஜயமடைபே

கஉ. கல்ல பக்குத்தின் அக்கினியான நீ, எழுச்சி யாகவும். நீ உளது திவ்ய கிருபையால் எம்மைக் காக்கவும். நீ திட தேசகடன் திவ்ய நரிசன னாடிளாய். அக்கினியே! நீ எமது திவ்ய தாதிகளுக்கு இவ்ரு வரவும்.

ச. நீ எம்மைக் காக்க தேவ சகிதானவப்போல் எழுச்சியாகவும். போரில் நாங்கள் பெரிய தீர்க்களுடன் உன்னை சமர் ஜயம் அடைய அழைக்குங்கால் நீ ஒங்கவும். ஞ. அக்கினியே! நீ வானம் பூமியின் குழந்தையாய்ப் புலனாகி ஒஷதிகளில் உயரிய கிகவாகத் தங்கியுளாய், இருளுக்கப்பால் கிரியும் இனிய பாலான நீ தாய் மார்களிடமிருந்து கச்சரிப்புடன் வந்துளாய். க. திட அங்கங்களின்—சத்திபுடன்—நீ திடமாகவும். திட குதிரையான நீ, தரிதமாகவும். பிரிய நிலயத்தின் நீ கிரகலமாகவும். நீ அக்கினிக்கு புரீஷ்யத்தி—வானகை—சுமப்பவனாகும்.

ஏ. 1 அங்கிசனே நீ மனிதர்களின் பிராணனுக்கு மங்கனாகமாகவும். நீ சோதி சகம் வானம் வளம்பதிகளை எரிக்காதே.

அ. குதிரை கச்சித்து முன் செல்லட்டும், முழங்கிக்கொண்டு கர்தபம் தரிதமாகட்டும். அவன் புரீஷ்யத்தி அக்கினியைச் சுமந்து ஆயுசுக்கு முன்னர் கிழாம வாகவேண்டும். க. பலவான்களே! முழங்கும் 2 கர்தபம் உங்கள் இரத்தத்துக்கு நன்கு இணைக்கப் பட்டுள்ளது. அவன் தரித தூதனாக புரீஷ்ய மக்கினியை இனி சுமக்க வேண்டும்.

கஃ. சத்திபுன்னவன், சமுத்திர சம்பந்தமாய் சலங்களின் கருப்பமான பலரக்கினியைச் சுமக்குஞன், அக்

1 பிராண ரசமே 2 பொதுமை

வினியோ! நீ குதமாயும் சத்தியமாயும் இன்பத்துக்காக இருந்து வரவும். 38. இவ்வன்பதிகளே! உங்கள் பக்கம் மங்கள காமாய் வரும் அக்வினியை, நீங்கள் அங்கேயிபுங்கள். அவன் எல்லாப் புல் நிலைவு, எல்லாப் பகைவர் களையும் நீக்கி, கீழ்ச்சாய்ந்து எங்கனிடமிருந்து புன் மையை பொழிக்கவேண்டும்.

39. ஓஷதிகளே! எல்ல மலர்களும் காய் கனிகளு மாகும் நீங்கள், அவனில் சந்தோஷமாகுங்கள்; குதயின் உங்கள் இக் கருப்பம் அவனைப் பழைய மந்தானத்தில் ஸ்தாபித்துவது. 40. 41. 42.

அதுவாகம் ௧௭௮

உரை

௧. விரியும் சுடருடன் சோதிபாயுள்ள நீ சந்தரு மவையும் இராட்சஸ துவேஷத்தையும் எதிர்க்கவும். நான் பெரும் காப்பனது காப்பை வறுப்பிக்கவேண்டும். நான் அழைப்பதற்குச் சபையாகும் அக்வினியின் தலைமைய் பதவியை இன்புறவேண்டும். ௨. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

௪௪௪. சுருத்த—அவன் மெக்கவும்

1 சுட்டை, ௪௪௪௪௪. 2 சைக்கோ!

௩. 1. மித்திரன் புலியையும் நிலத்தையும் பிரகாசத் தால் சேர்த்துள்ளான்; விசாலமாக இராதவேதச மைகவா ளானும் நன்கு சனிக்ரு மக்கினியை நான் சேர்க்கிறேன். ௨. நான் உன்னை சகத்துக்காகவும் பிரகாசக்காகவுஞ் சேர்க்கிறேன். 3. மைகவா நரக்காரன. விசுவ தேவர் கள் 4. அங்கிரசனைப்போல் 5. அதுஷ்டெபுச் சந்தத்தால், உன் னைச் சேர்க்கவேண்டும். 6. 7. ருத்திரர்கள் புலியை ஒருமை யுடனுக்கி பெரும் பிரகாசத்தை எழுச்சியாக்கியுள்ளார்கள். அவர்களது அழியாத சோதிதேவர்களில் நன்கு பிரகாச மாகின்றது. ௮. 9. வகக்களோடு சேர்த்து நீங்கள், செய் துக் கருகதைவாய் புலியைச் செய்புங்கள். விவீவாவி கைகளால் அதைக் கனியச்செய்து நன்கு செய்புட்டீம்.

௧. 2. அதிதியே, பெரியவனே! சுத்திர நோமங்களு டன் அழகான உச்சி இரம்மிய பின்னல்களின் தோற்ற மான விவீவாவி, உன் கைகளில் இத்தட்டை மையக் க வேண்டும். 3. அதிதி, திடம், அதிவு கைகளால் தட் டைச் செய்புட்டீம். அவன் கருப்பத்தில், அக்வினியை கைகை அக்கத்தில் தரிக்கும் தாய்மார் போல் சுமக்கட் டீம். 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1 சுட்டி 2 அவன் 3 எல்லாப் பொது சைக்கோம் 4 பிரகாசம் புலன்களிடம் போல் 5 சைக்கோம்மையால் 6 சந்த செய்களுக்கு சைக்கோம் தலைகங்கள் 7 பொருள்சைக்கோம். 8 புலியினன் சைக்கோம். 9 பெரிய செயலின். 10 அதிவுமலம் 11 தேசபலம் 12 அதிசூன் 13 சைக்கோத்தி.

சந்தத்தால் உன்னைச் செய்யட்டும். 8 சேர்தியாரும், வைகவா நாரர்களான விகவே தேவர்கள் அங்கிரசனைப் போல் அதுஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் செய்யட்டும்.

8 திவசகளாரும், 8 திடமாரும், 8 என்னில் பிரஸையை ஸ்தாபிக்கவும், 8 என்னில் செல்வச் செழுமை, பசுப்பெருக்கம் விரர் மிகுதியைச் செய்யவும், யஜுமானதுக்கு சஜாதிகளைக் மேலாக்கவும், ௯. 8 அதிதியின் கர்சையாரும், ௧0. 8 அதிதி, அங்கிரசனைப்போல் பங்கதி சந்தத்தால் உன் அங்கத்தைப் பற்றட்டும், ௧௧. அதிதி புதியால் பெரிய தட்டை அங்கினியின் மூலஸ்தானமாகச் செய்து அதை அவனது மெக்களுக்களித்து அவர்கள் அதைப் பக்குவமாக்கட்டும் என மொழிகிறான், ௯. ௧. 10,

அதுவாகம் ௧௭௧.

உயிர் ஸ்தாபனம்

௧. 7 வசக்கன், அங்கிரசனைப்போல் காயத்திரி சந்தத்தால் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்கவேண்டும்; 10 ருத்திரர்கள், அங்கிரசனைப் போல் திருஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்கவேண்டும். 11 ஆதித்தியர்கள், அங்கிரசனைப்போல் ஐகதிச் சந்தத்தால் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்கவேண்டும். வைகவாநாரர்களான விகவேதேவர்கள் அதுஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்க

௧௭௧. ௧ ருத்திர—அவன் சாதன மலையம்

1 புதியை ஒன்ற சேர்ப்பவன் 2 அறிகுள் 3 செவி சந்தி புடன் 4 இருதயத்தை 5 சங்கத்தை 6 டேர்சுக்கு 7 செவிய புருஷர்கள் 8 சங்கம் சபையை 9 சேனுடனுக்கட்டும் 10 சமூக விக் உன்னிர் 11 சவல தினம்சனம்

வேண்டும். 1 இந்திரன், அங்கிரசனைப்போல் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்க வேண்டும். 2 விஷ்ணு, அங்கிரசனைப் போல் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்க வேண்டும், 3 வருணன் அங்கிரசனைப்போல் உன்னைச் சந்தந்த முடனுக்கவேண்டும்,

௨. சிறுவனே! விகவே தேவர்களுடன் சேர்ந்த அதிதிதேவி புதியில் நிலவத்தில் உன்னைக்கண்டிடுக்க வேண்டும், ௩. சாதனமே! விகவே தேவர்களுடன் சம்பந்தமான தேவிகளாகும் தேவபத்தினிகள் அங்கிரசனைப் போல் புதியின் நிலவத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், ௪. சாதகமே! — 5 ஸ்தாபனமே! — அங்கிரசனைப்போல் விகவே தேவ சம்பந்த தேவிகளான 6 திஷ்டிகள்கள் உன்னை அமுச்சியாக்க வேண்டும், சாதகமே! விகவேதேவ சம்பந்த தேவிகளான மனைவிகள் அங்கிரசனைப்போல் புதியின் நிலவத்தில் உன்னைப் பக்குவமாக்க வேண்டும், சாதகமே! அங்கிரசனைப்போல் விகவே தேவர்களுடன் சேரும் தேவிகளான விக்ஷிபும் ஸ்திரீகள் புதியின் நிலவத்தில் உன்னைப் பக்குவமாக்க வேண்டும்.

10. 7 மித்திரனே! இச்சாதகத்தைச் செழிமையாக்கவும். அது சிலங் குறைவாமலாகவேண்டும். ௧. நான் 8 சிலங்குறைவாமலிருக்க உன்னைச் சந்திர இதை ஸ்தாபிக்கிறேன். ௨. விகவேதேவ மித்திரன் தன் புகழால் புதியையும், பெருமையால் இச்சோதியையும் சூழுகிறான், ௩. நனங்களின் சரப்பவான மித்திர தேவனது சிறப்பு சாகவதமாகும். அவன் சத்தியனும் அதி புகழுள்ளவனுமாகும், ௪. தேவ சகிதா 5 தன் திடம் திய்ய கை, சந்தரபுஜம் விரல்களுடன் உன்னைத் தூண்டவேண்டும்.

1 பலம் 2 வியாபகத்தம் 3 மரிப்பு, 4 பவயில்வாதவர்கள் 5 சங்கமே 6 பிரசங்கமாரிகள், 7 டேபே 8 சத்தியம்.

க0. 1 புலியே! நீ இம்சிக்காமல் வானம் திசைகளை விரிப்பதும், எழுச்சியாகவும், பெரியவனாகவும், சிவிரந்து சிந்தையும், நிலையாயிருக்கவும்.

கக. வகக்கள், அங்கிரசனைப் போல் கரபத்திரிச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், குத்திரர்கள் அங்கிரசனைப்போல் திருஷ்டெபுச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், ஆதித்தியர்கள் அங்கிரசனைப்போல் ஐகதிச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், வைசவ நரர்களான விசுவதேவர்கள் அங்கிரசனைப்போல் அதஷ்டெபுச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், ச. க. க.

அதுவாகம் ௧௮0

குட்சம அனல்

க. 2 அக்வினியே! குதக்கள் வருஷங்கள், அகா வருஷங்கள் ரிஷிகள், திகழும் சத்தியங்கள், உன்னைப் பெருக்கட்டும், உன் தீய்மையோடுபுடன் பிரகாசிக்கவும். புலியில் எல்லாத் திசைகளையும் ஒளிபுடனாக்கவும். உ. அக்வினியே! நீ ஒங்கி அவனை உணர்வுடனாக்கவும், தீய்மையோடு சௌபாக்கியத்துக்கு உதவமாகவும், அக்வினியே! உன்னைப் பன்னாசுவன் இம்சையற்றாக வேண்டும், உனது பிராமணர்கள் பெருமை புடனாக வேண்டும், அக்வினியர்கள்—ஒங்கவேண்டாம்.

௩. அக்வினியே! 3 பிராமணர்கள் உன்னை வரிக்கிறார்கள், அக்வினியே! எங்கள் சுப நிலயத்தில் எம்க்கு மகன்களாக மாகவும், நீ எதிரி ஜயித்து பகை வழித்து உனது

ககக, கருத்து—நீங்கள் எழுச்சியாகி பெரியவராகுங்கள்

1 புலி யிதன்வையே! 2 நரனே, 3 அதிரர்கள்

சொந்த வீட்டில் அழியாச் சுவன முடனாகவும், ச. 1 அக்வினியே! நீ இங்கு செல்வத்தை வளிக்கவும், அநீஞர்க்கள் சித்திய செயலுடனாக முன்னை ஜயிக்காமலாக வேண்டும், அக்வினியே! கூத்திரம் உன்னால் கவாதீனமாக வேண்டும், உன்னை நாடுபவன் எதிர்ப்பன்னியில் ஒங்கட்டும், ௨. அக்வினியே! கூத்திரத்தால் சுந்தர வாழ்க்கையைச் சேர்க்கவும், அக்வினியே! நண்பனோடு நட்பில் நாட்டமாகவும், நீ சஜாதர்களில் அதிகவாகவும், அக்வினியே! நீ 2 அசர்க்களால் அகழக்கப்பட இங்கு ஒளிவிசவும்.

௩. அக்வினியே! நீ எதிர்ப்பு, தடுப்பு அறிவாயை அறிவாயையை ஜயிக்கவும், நீ எல்லாத் தடைகளையும் ஜயித்து விரகனாடன் செல்வத்தை எம்க்களிக்கவும், எ. அக்வினியே! நீ அசா புரிபவன், அனைத்து மறிபவன், எதிர்ப்பு குன்னியன், ஜயிக்க முடியாதவன், நீ கூத்திரநாங்கி இங்கு வெரு சோதி விசவும், நீ மனிதர்களை அச்சத்தினின்று நீக்கி எல்லா திசைகளையும் மாக்கிரயித்து இன்று மங்கனத்துடன் செழுமைக்கு எம்மைக் காக்கவும்.

௪. 3 சவிதாயே, 4 பிரகல்பதியே! நீ அவனை எழுச்சியாக்கவும், உர்மையை முழுவதும் அதி கூரியதாகவும், நீ அவனைப் பெரிய சௌபாக்கியத்துக்குச் செழுமைபாக்கவும், எல்லா தேவர்களும் அவனில் இன்ப முடனாகட்டும்.

௫. அக்வினியே! பிரகல்பதியே! நீ பரவாழ்க்கையமானது பயத்தினின்று என்னை விடுதலை செய்வதுபோல் தேவ வைத்தியர்களான 5 அசவினிகள், தங்கள் வன்மைகளால் என்னிடருந்து மானத்தை நீக்குகிறார்கள்.

1 சூபுதமே 2 பக முன்னவர்களால், 3 அதிரனே 4 அதிர தலையனே 5 செவ்வர்கள்

க0. நாங்கள் இருளினின்ற உயரிய சோதி கண்டு தேவர்களில் தேவனுள் தியய சோதி 1புரியனுக்கு வந்தோம். ச. க. ஃ.

அநுவாகம் கஅக.

தலைமை யஜுர்

க. அவன் 2பரிந்துங்கள் உயர் செல்வனவாரும். அக்வினியின் சோதிகள் கத்தமாகும், உயர் செல்வனவாரும். கூதரிசன மகனது சோதிகள் மிக்கப் பிரகாசமானவை. உ. தேவன் 3அகான், தன்மகள் கிசவ வேதன், தேவர்களில் தேவனுள்-இவ்வக்கினி தேவனும் செய்பவனும் வழிகளை ஈரமாக்குகிறான்.

உ. அக்வினியே! நீ நாசம்சனும் இன்பமளித்து எல்லா வாமுடன் நலஞ் செய்யும் தேவ சகிதாவாய், தேனுடன் பக்குத்தை யனுசுகிறாய். ச. அவன் பலம் பறாபுடன் இங்கு வருகிறான். அறிஞர் வணக்கத்துடன் அவனை நாடுகிறார்கள். பக்கும் கிசவனாகல் அக்வினிக்கு சாதனங்கள் செல்லுகின்றன.

இ. அவன் அக்வினி மகிமைக்கு வணக்கமளிக்கட்டும். அவன் இன்பமளிப்பவர்களில் இவையில்தான். அவன் திரன் திரகியன், திடதிரகிய மனிப்பவன். க. புவிபால் அரகபுரியும் புத்திமாள்கள் புனித கதவுகளையும் பரவும் பெருகிய அக்வினியின் எல்லா கிரதங்கனையும் வுபதேசஞ் செய்கிறார்கள்.

எ. இரவும் பகலும் இம்மூல நிலயத்தில் தியய மான் புலதிகளைப்போல் நேர்மையான எமது யக்குத்

கஅ0. கருத்து-அனவெருச்சி மர்மம்.

1 தீர்த்தாபுதத்து4ரு. 2 சோதியளிக்கும் சாதனங்கள் 3 பெரியவன்.

தைக் காக்கவேண்டும். அ. தியய தேவாதாக்களே 1 எங்கள் அக்வினி சுவாஸிக்கும் உயரிய யக்குத்துக்கும் காணஞ் செய்யுங்கள். எமக்கு நல்ல யக்குத்தைச் செய்யுங்கள்.

க. மகத்தாய்ப் போற்றப்படும் இடை.1 பாதி, 2 ஸால்வதியான3 மூன்று தேவிகள் இச்சிதாசாசத்தில் உட்காரவேண்டும்.

க0. 4துவஷ்டா, அதிசயம் அபரிமிதமான கூரி ரக் களோடாரும் செல்வப் புஷ்டி. ரேதகை எமது நடுவில் பொழியட்டும். கக. வணப்பதியே1 தேவர்களில் உன்னியே நீ யளித்துக்கொண்டு நீ பொழியவும், அமைதி யாக்குமக்கினி. அகியைப் பக்குவமாக்கட்டும். கஉ. 5அக்வினியே! 6ஜாதவேதானே! 7இந்திரனுக்கு இந்த அகியத்தில் கவாதூர எளர் கொல்லவும். எல்லாதேவர் களும் இந்த அகியத்தில் இன்பமுடனாகவேண்டும். கஉ. இரண்ணிய கருப்பன் முதன்மையாய்த் தோன்றி புரான், தோன்றுமவன் பிராணியின் ஒரே தலைவனு புரான். அவன் சோதியையும் 3கதகதாபுர் தாங்குகிறான், நாங்கள்—இப்படிபுள்ள—எத்தேவனுக்கு அகியால் யனிப் போம்? கச. எவன் கவாசித்து இமைகொட்டும் பிராணியின் தலைவனுய் தன் பலத்தாலுளரோ, இருபாத நான்கு பாத பிராணிகளின் பதியாய் எவனுளரோ அந்த எவனுள் எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அகியுடனளிப்போம்? கதி பலமும் பிராணனுமளிக்ரும் எவனது ஆக்கனையில் தேவர்களும் இன்னும் எல்லோரும் காத்துளார்களோ எவன் சாஸய மாணமும் அமுதமுமாருமோ, அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அகியால் வணக்கமளிப்போம்? கக. பலத்

1 துதி 2 அநிவு 3 ஞானம். 4 பலம் 5 மனிதனே 6 அநிசுனே 7 பலத்துக்கு

தால் இப்பணியை எவ்வளவுதான் சந்தர்ப்பமாகக் கருத்திசம் எவ்வளவு பென்ச் சொல்லுகிறார்களோ இந் திசைகள் எவன் புறங்கொடுமோ, அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அபியால் வணக்கமளிப்போம்? ௧௭. சனங்கள் எவன் துணியுடன், திணறும் மணத்தால் கண்டு, திரமா கிறார்களோ, சூரிய துதபதத்தில் எவனால் சனஞ்செல்லு கின்றதோ அந்த எத்தேவனுக்கு அபியுடன் நாங்கள் வணக்க மளிப்போம்? ௧௮. எவனால் சோதியும் சகமும் திரமாயினனவோ எவனால் சவர்க்கமும் சிவமான உல கமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளனவோ எவன் வானத்தின் திசையை பளக்கிறானோ அந்த எவனுக்கு நாங்கள் அபி யால் வணக்க மளிப்போம்? ௧௯. அக்கினியைப் புல னுக்கி எல்லா பலத்தைபுஞ் சமந்து நிறப்பான சலங்கள் சென்றவுடன் தேவர்களின் ஒரே சுவாசம் தேரன்றும். அந்த ஒரு சுவாசமான எத்தேவனுக்கு அபியால் நாங் கள் வணக்கமளிப்போம்? ௨௦. எவன் சலங்கண்டு சத்தி சமந்து அக்கினி புலனுக்குகிறானோ தேவர்களில் எவன் ஒரே தேவனு யுளானோ அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அபியால் வணக்க மளிப்போம்? ௨. ௧. ௮.

அதுவாகம் ௧௮௨.

௧. உதயம்

௧. சங்கற்பம் பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! மனம், மேதை பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! சித்தம் விஞ்ஞானம் பிரேரணையான அக் கினியை சுவாஹா! வாக்கறிவு பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! பிரஜாபதி மருவுக்கு சுவாஹா! வைகவா நா

௧௮௩. சருத்த—அபியும் சூதிரவன் இயல்பும்.

1 தலை அளவு.

அக்கினிக்கு சுவாஹா! ௨. முன் அழைத்துச் செல்லும் தேவரது ஈடைய ஒவ்வொருவனும் நாட்டும், செல்வத் தக்கீக எவனும் சத்திபுடனுகிறான். அவன் புஷ்டி அடைய பிரகாசத்தை நாட்டும், சுவாஹா! ௩. நீ தனராத்தே, தீமைக்குன்னாகாதே, நீ திடமாயும் தீரமாயும் மிருக்கவும், 1தாயே! உன் விரத்தை தீரமாய்ப் புலனுக்க வும். நீ அக்கினியுடன் இச்செயலைச் செய்யவும். ௪. 2 தேவி தானியே! நீ கெழுமத்துக்காகத் திரமாயிருக்கவும். நீ சத்திபாலான 3அகா மாயையாரும். இந்த அபி 4தேவர் களுக்கு இன்பமளிப்பதாகட்டும். நீ எமது இந்த 5யக்குத் தின் இம்மைச பன்னியில் வெளிவரவும். 6. மித்திரனே! இப்பாண்டத்தைப் பஞ்ருவமாக்கவும், அது பிளக்காம லாகவேண்டும்; ௭. பிளக்காமலாக இதை உன்னைச் சுற்றி லும் வைக்கிறேன். ௮. ௯வனம் புசித்து 10யை பருகும் பழைய பிரிய தேவதாவான பல மகன் அற்புதம் வாய்ந்தவன். ௮. நீ வெகு தூரத்தினின்று இங்கு இத் தாழ்த்தோர்களுக்குவரவும். என் நினைவுள்ளவர்களுக்கு பிரிய முடனாகவும்.

௯. சிகப்புக்கு குதிரைகளின் நீ, வெகு தூரத்தி னின்று இங்கு வரவும். பலர் பிரியமுள்ள புரிஷ்பாக்கினியே நீ பகைவர்களை வெறுக்கவும். ௧௦. அக்கினியே! எல்லா வழிகளையறியும் நீ, இந்தாயி னக்கத்தில் உட்காரவும். நீ சடாரனும் சூட்டானும் அவனை எரிக்காதே, அவன்கத் தில் சுத்த சோதிபுடன் ஒளி வீசவும். ௧௧. அக்கினியே! தூதவேதசனே! 1பாண்டத்தின் உன் பிடத்தினுள்ளே பிரகாசமுடன் அவன் சோதியால் சேதனஞ்செய்து நீ

1 தாய் போல் தயான குணமுள்ளவனே 2 நிவ்ய புலியி னுள்ளவனே 3 பவிஷ்டனின் அபிசயம் 4 எல்லா மனிதர்களுக்கு 5 போரில் 6 இருள் 7 திருடம், 8 சங்கத்தின்.

சிவமாகவும், கட. அக்ஷிபே! எனக்கு நீ சிவமாகி சிவ மாயுட்காரவும், நீ எல்லாத் திசைகளிலுஞ் சிவமாய்ச் செய்து கொண்டு உனது சொந்த மூல மந்திரத்தினுட் காரவும், ச. க. கூ.

அதுவாகம் கஅஉ.

அனல் தரி

க. அக்ஷிபே! நான்கள் உன்மீது வைக்கும் எக் கட்டைகளும் உனக்கு செய் பேரவாகட்டும். அதி இளை குளே! நீ அதை அங்கீகரிக்கவும். உ. எதைப் பூச்சி புசித்திற்றதோ எதை எறும்பு ஏறியின்றதோ அவை யனைத்தும் உனக்கு செய்யாகட்டும், அதி இளைகுளே! நீ அதை அங்கீகரிக்கவும். கூ. அக்ஷிபே! இரவு தோறும் உணவைத் தவறாமல் வாயருதுகைக்குச் சமர்து செய்வது போல், உனது சகோதரர்களான நான்கள் உணவுச் செல்லப்பெருக்கில் நித்தியம் சந்தோஷமாகி இம்மை யன்னியில் செல்ல—வேண்டும்.

ச. நான்கள், ஐயன் சமர் சூறன், வஞ்ஞாருகள் பெருந் அதிபெற்று இரகத்தினின்பமாகும், புதி நடு ஏழும் அனலான, அக்ஷிபேய, பெருஞ் செவ்வப் புந்திக்கு அழைக்கிறோம்.

டு. அக்ஷிபே! நான் உன் வாயில், ஒருமையுடன் எதிர்த்து அழிக்க வருங் கணங்கள் கன்வர் கொன்றைக் காரர்களை வைக்கிறேன். க. பகவானே! நீ கன்வர்களைக் கொம்புகளால், பறிப்பவர்களைப் பற்களால் திருடர்களைத்

கஅஉ. கருத்த—அனைத்தமான அக்ஷிபேய எழுச்சி யாகவும்.

1எதிரினைத் தேவர்கள்.

தாண்டுகளால் நன்கு ருதப்பி மெல்லவும். க. நான் உன் வாயினுள்ளே, மனிதர்கள் நடுவேயுள்ள திருடர்கள், வனத்தினுள்ள கன்வர், கொன்றைக்காரர்கள், குறுங்காடு களில் எமக்குத் கடுமை செய்பவர்களை, வைக்கிறேன். அ. நீ எமக்கு வேறுபுள்ளவன், எம்மை வெறுப்பவன், எம்மை இகழ்த்து இம்சிக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவனாயும் அது பதுவா யழிக்கவும்.

க. எனது பிரமத்துவம் கூர்மையா யிருக்கட்டும், என் விதமும் பலமும் கூர்மையா யிருக்கட்டும், எவன் பிரோகிதனாய் நான் உளேனோ அவனது ஐயிக்கும் சுதந்திரம் கூர்மையா யிருக்கட்டும்.

கஃ. நான் அவர்கள் புஜம் பலம் பிரகாசத்தை உயர மாக்கி புளேன், நான் பிரமத்தால் பலகவர்களைப் பாழாக்குகிறேன், நான் எனது சனங்களைத் தாங்குகிறேன். கக. அவன் பொன்போல் ஒளி வீசி, அமுத வாழ்க்கையுடன் சிரேயசுக்குப் பிரகாசமாக விரியுஞ் சோதிபாயுளான். கல்லோதகடனுக்குச் சோதி அவனைப் புலனுக்குவதால் அக்ஷி தன் பலத்துடன் அமுத மானான். கஉ. கவி விசுவரூபனைப் புலனுக்குகிறான். அவன் இரு நான்கு கால் பிரானிகளுக்கு மங்களத்தை புண்டு பண்ணியுளான். இதமான சனிதா உயரிய வானத் தைப் பிரகாசித்துளான். அவன் உலோதயத்துக் கப்பால் ஒளி வீசுகிறான்.

கக. பல வடிவமாகி ஒரே மனமுடனாகும் இரவு பகல்கள் ஒன்று சேர்த்து ஒரே குழங்கையை ஊட்டுகிறார் நன். கந்தான் சோதி சுதந்தின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான், செவ்வமணிக்கும் தேவர்கள் அக்ஷிபேயத் தாங்குகிறார் கன்.

கச. 1. நீ நல்ல சிறுகளுடனாகும் பறவை. உன் தலை 2. சிறுகிருத ஸ்தோமன். உன் கண் 3. காயத்திரி. உன் சுவாசம் 4. ஸ்தோமன். உன் தேகம் 5. வாய தேவ்ய சாமனாகும். 6. பிரஹத்தம் இரதத்தாமும் உனது சிறுகுள். உன் 7. வால் பக்ஞா பக்ஞமாகும். உன் 8. அங்கங்கள் சந்தங்கள், உன் 9. குளம்புகள் பக்ஞ நிலயங்கள், 10. பஜூர் மந்திரங்கள் உனது சாமமாகும்.

கடு. நீ நல்ல சிறுகளுள்ள பறவைவாகும், 3. சோதி செல்லவும், கவர்க்கம் பறக்கவும். ச. ச. 30.

அதுவாகம் கஅச.

பிரார்த்தனை

க. அக்வினியே! நீ என்ரு குழும் நல்ல பக்ஞம் தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றது.

உ. சோமனே! உனது தாசானதுக்காரும் அநிசயத துணைகளுடன் எமது இரட்சகனாகவும்.

கூ. அக்வினியே! நீ என்ரு தலைவனாகும். ச. நீ பகரு முதலவனுபுளாய்.

டு. சோமனே! நீ எங்களை எங்கும் காக்கவும்.

உ. உனது இப்புவியின் பெருமைகளுடன் எமது அவிக்கை யகதேரிக்கவும்.

எ. சகிதா தேவன், எங்கள் அறிவுகளைத் தூண்ட, நாங்கள் அவனது திவ்ய சோதியை திபானஞ் செய்கி

கஅஉ. எருத்த—அனம் சொருபத்தை யறித்த அதைப் பற்றவும்.

1. அக்வினியே 2. குழுவாகம் 3. கவி 4. சக்தி 5. கத்தாய் 6. மொழி, மனம்? 7. என்ரு 8. இன்பங்கள் 9. எங்கள். 10. செயல்கள்

தேனும். அ. சகிதாவே! மனித சுபாவ கர்வம்போல் தின தரிசமுடன் சித்த குன்னியத்தோடு நாங்கள் தேவசனை விரோதம் பேதேனஞ் செய்திருந்தால், தேவ மனிதர் களின் எடுவே நாங்கள் அத் தீமையினின்று நீங்க, எங்களைத் தூண்டவும்.

க. சத்தியம் நற்சத்தியங்களின் பிரோகனான சாஸ்வதி, பக்ஞத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்துள்ளான். 30. விர பத்தினியாய் அதிகப ஆபுகடன் சாஸ்வதி எமது அறிவைப் பிரோதிக்கவேண்டும். அவன் காயகனுக்கு இசைகலந்து இனியில்லாக் காப்பு இம்சையாகாதக் களிப்பை, பவிக்க வேண்டும்.

கக. பூஷணன் பகக்களை எமக்காக யதுசரிக்க வேண்டும், அவன் எங்கள் அகவங்களைக் காக்கவேண்டும். அவன் எமக்குப் போகா ஐயிக்கவேண்டும். கஉ. சுத்த திரம் உனது ஒரு பாகமாகும், வேறொன்று போத்துவதற்காகும், 3. சோதிபோதும் பல திற இரவு பகல் போது முளாய். பல்வானே! நீ எல்லா மாயைகளையும் ஒங்கச் செய்கிறாய், பூஷணனே! உன் அளிப்பு இங்கு மங்கள மளிப்பதாகட்டும்.

கக. அவர்கள் தங்கள் பலத்தாலேயே பெரிபவர்களாகிறார்கள், அவர்கள் சோதி யேறுகிறார்கள், விரியும் சக்தைச் செய்கிறார்கள், கிஷ்ண இன்பகாரண வன்மையை உதவி புரியும்பொழுது அவர்கள் பிரியமான தருப்பையில், பறவைகளைப் போல் அமர்வார்கள். கச. திடகாயகனான திரம் கிகழும் மருத்துக்களுக்கு அதிகபத் துதியைச் சுமருங்கள்; அக்வினியே! பலத்தால் பலந்தாய்வி இன்பமளிப்பவர்களுக்கு புனித பலம்.

கடு. கிசவே தேவர்கள் சத்தியத்தை விருத்தி செய்கிறார்கள். கக. கிசவே தேவர்களே! செவி சாயுள்

கள். கௌ. இன்று சோதியும் சகலமும் ஒளிபரிசுக்கும்
சித்தமான இந்த பஞ்சுத்தை தேவர்கள் நடுவே ஸ்தா
பிக்க வேண்டும். ௧௮. புது காணக்கருடன் பழமை
யாப்ப் புலனாகும்பெற்றோர்களை ருதலிலயத்தில் கொண்டு
வாருங்கள். சோதியே, சகமே! திவ்ய சனத்துடன் இங்கு
வாருங்கள். உங்கள் இரட்சை மிகப் பெரிபதாகும். ௧௯.
அமுதனை எழுச்சியாக்கி அக்கினியை ஸ்தோமத்தால்
எழுப்புகள்; அவன் நமது அகிகளை தேவர்களில் வைக்
கட்டும். ௨௦. ஸூரிதன், அமுதன், ஆர்வ துதனான அக்கினி,
அகிகளைச் சூர்வது அறிவால் எங்களைச் சேர்கிறான். ௨௧.
அவர்கள் மங்கல மளிப்பவர்களாகவேண்டும். ௨௨. ஒவ்
வொரு சமூகக்கும் உதவி புரியுகள். ௪. ௧. ௧௧.

அதுவாகம் ௧௮தி.

அவல் கீதாபனம்

நீ கிஷ்ணு பாதமாகும், பகை ஐயித்து நீ காலத்திற்
சந்தமேறி புதி கொடுப் பேரகவும். எமது பகைவன்
பந்த ரூன்னியனாவான். நீ கிஷ்ணு பாதமாகும். நீ நீர்
சொல்லித்து திருஷ்டிபுச் சந்தமேறி வானமெல்லாம்
பாபவும், எமது பகைவன் பந்த ரூன்னியனாவான். நீ
சத்தரு ஸைதத்து நுகநீர் சந்தமேறவும், சோதி பெல்
லாம் உன் சவாநீனமாக்கவும். எமது எதிரி பந்த ரூன்
னியனாவான். நீ கிஷ்ணு பாதமாகும். எதிரி ஐயிப்பவன்,
அதுஷ்டிச் சந்தமேறி திசையனைத்து மதுசரிக்கவும்.
எமது துவேஷி பந்த ரூன்னியனாவான். ௨. அக்கினி
ஒஷதி புதித்து புதி பரிசுமாகி மின் முழக்கம் போல் கர்ச

௧௮௪. எருத்து—அக்கினி போன்றி மக்கள் மடையுக்
கள்.

சனை செய்துளான். அவன் சனனத்திலேயே சுடராய்
சோதி விகின்றுன். அவன் வானம் புதி நடுவே ஒளி
புடன் பிரகாசிக்கிறான்.

௩. அக்கினியே! திரும்புபவனே! நீ அறிவு ஆபுச
பலம் பிரகாச பொருள் இலாபத்துடன் திரும்பவும். ௪.
அக்கினியே! அங்கிரசனே! உனது புனராகமனங்கள்
துறுகட்டும், உனது சனனக்கரு மாயிரமாகட்டும். நீ
பேரனதைப் பேரஷ்டிபுடன் மேலும் இன்னும் கொண்டு
வரவும். எமக்குச் செல்வத்தை மதுபடியுங் கொண்டு
வரவும். ௫. அக்கினியே! நீ உரத்துடன் திரும்பவும்.
நீ உணவு ஆபுசோடு திரும்பவும். மேலும் நீ எங்களை எல்
லாப் பக்கங்களிலும் காக்கவும். ௬. அக்கினியே! நீ செல்
வத்துடன் திரும்பவும், எங்கும் எல்லாம் ஐயித்து நீ
நாராயுடன் திடமாகவும். ௭. வருனனே! நீ மேல் சூழ்
நடுவான பந்தத்தை எம்மிடமிருந்து நழுவச்செய்யவும்.
ஆதித்தியனே! நான்கள் இனி அதிதிமுன் உன் விரதத்தில்
ருற்றமற்றாக வேண்டும். ௮. நான் உன்னை இழுத்து
னேன், நீ உன்னே வந்துளாய். நீ அமைதி அமுத்தமா
யிருக்கவும், எல்லாப் பிரகையும் உன்னை இச்சிக்கட்டும்;
அவனில் இராஷ்டிரத்தை ஸ்தாபிக்கவும்.

௯. அவன் உஷ்டிகளின் முன்னணியில் உபசமாய்
ஒங்கி உதயமாயுளான், அவன் இருட்டினின்று கிளம்பி
பிரகாசமுடன் வந்துளான். கந்தராக்முடன் சோதி
வீச்சுடனாகு மக்கினி சனனத்திலேயே ஒவ்வொரு ஸ்தா
னத்தையும் பூணஞ் செய்துளான்.

௧௦. எல்லா வழிகளைப் மறியு மக்கினியே! நீ இத்
தாயி னங்கத்தி துட்காசவும். நீ சுடரானுஞ் சூட்டானும்
அவனைச் சாம்பலாக்காதே, நீ அவனகத்தில் சுத்தச் சோதி
புடன் ஒளி விகவும். ௧௧. அக்கினியே! ஐதவேதசனே!

பாண்டத்தின் உன் பிடத்தினுள்ளே, அவன் சோதிபால்
நீ குடுசெய்து நீ சிவமாகவும். ௧௨. அக்கினியே! நீ
எனக்குச் சிவமாகி சிவமாவுட்காராகவும், நீ எல்லாத் திசை
களைபுஞ் சிவமாய்ச் செய்துகொண்டு உனது சொந்த மூல
ஸ்தானத்தினுட்காராகவும். ௧௩. அவன் புனிதத்திலிருக்
கும் ஹம்சன், வானத்திலமரும் வசவாகும், பஞ்சபிடத்தி
னுள்ளே தேவாதா, விட்டிலமரும் அத்திபாகும். மனிதர்
களில் வசிப்பவன், மேன்மையிலிருப்பவனாகும். சத்திபத்
தில் சரப்பவன், சோதியிலமையவனாகும். சலங்கனின் சத்
திபால் சனிப்பவன், கோக்கனின் செல்வத்தில் குணமாகும்
அவன் மலையின் மலர். மேன்மைவான குதனாகும். ௪, ௨, ௧.

அதுவாகம் ௧௮௬.

அனல் மகிமை

௧. அக்கினி சோதியினின்றே முதன்மைவாய்த்
தோன்றியானான், அவன் எங்கனிடம் அடுத்தபடி ஐரத
வேதசனையும் மூன்றாவது சலங்கனில் மனிதனாகும்
தோன்றியானான். சத்தன், சாகவதனை எழுச்சிபாக்கும்
கால் அவன்-சிலத்தையும்-காணஞ்செய்கிறான். ௨. அக்
கினியே! உனது மூவ்வகை முக்கிலயங்களை காங்கனறி
வேராம். காங்கன் பல நிலயங்களில் ஸ்தாபிதமாகும்
உனது ஸ்தானத்தை பறிவேராம். காங்கன் பரம இரகசி
பத்தினுள்ள உனது பெரும் பெயரைபு மறிவேராம். காங்
கன் நீ புலனாகும் ஊற்றைபு மறிவேராம். ௩. அக்கினியே!
விரன் உன்னைச் சலம் சமுத்திரத்தின் எழுச்சிபாக்குகிறான்,
மானி டறிஞன் சோதியின் கூலில் உன்னை உதயமாக்கு
கிறான், பெரிபார்க்கன் மூன்றாவது தலையில் ஸ்தாபிதமாகு

௪௮௮. எருத்த—அக்கினி நம்சனாகும்.

முன்னை குதத்தின் மூல ஸ்தானத்தில் பலமுடனுக்குகிறார்
கன். ௪. அக்கினி ஒஷதி புசித்து புவி பரிசமாகி மின்
முழக்கம் போல் கர்ச்சனை செய்துள்ளான். அவன் சனைத்
திலேயே சுடராய் சோதி வீசுகிறான், அவன் வானம்
புவி கூடுவே ஒளிபுடன் பிரகாசிக்கிறான். ௫. திரன்
தாதன் ஆதான் தூய்மை செய்யுமமுதமான அக்கினி
மனிதர்களில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளான், அவன் சுமந்து
சிவப்புச் சவரணைபு எறிகிறான், அவன் சுத்த ஒளிபுடன்
சோதியை படைகிறான்.

௬. புலனாகும்புமும் விசுவத் துவஜமுமான அவன்,
சனைத்திலேயே சோதி சகத்தைப் பூண மாக்கி யுள்ளான்,
ஐந்து சனைக்கன் அக்கினிக்கு பஞ்சுஞ் செய்யும்பொழுது
அவன் சனைத்தில் நிலையான மலையைபுஞ் செதிக்கிறான்.

௭. ஸ்ரீ மூலரூப் செல்வந் தாங்கி, சோமன் காக்
கும் சித்தங்களின் தானலெனையும், சத்தி சோதியின்
மகைமான மன்னன், உஷைக்கன் மூன் எழுச்சிபாக்கப்
பட்டு சலங்கனுக்குள்ளே சோதி மயமாபுள்ளான். ௮.
தேவர்க்கினியே! அதிசய ஒளிபுள்ளவனே! உனக்கு
முதன்மைவாய் செய் மிகும் உணவு செய்பவனை
மேன்மைக்குச் சுமந்து செல்லவும். இளைஞனே! அவனை
தேவர்களால் பனிக்கப்படும் திவ்யத்துசுரு அழைத்துச்
செல்லவும். ௯. அக்கினியே! அவனைச் சிறப்புக்களில்
சேவிக்கவும், துதிப்பதற்கான ஒவ்வொரு யோக்கியப்
பொருளிலிலும் அவனை சேவிக்கவும். அவன் சூரியன்
அக்கினிக்குப் பிரிபமாவான், சனித்தனம் சனிக்கப்போவ
தோடும் அவன் ஜயமுடனாவான். ௧௦. அக்கினியே!
பஜமானர்கள் ஒளிபுடன் உன்னை பதாசரித்து விரும்பும்
வெரு பல செல்வங்களை தரிக்கிறார்கள். அவர்கள் உன்
துடன் செல்வம் விரும்பி புகழ்கும் கோஸ்தானத்தைப்

புலனாக்கி புளார்கள். ௧௧. அவன் பொன்போல் ஒளியிளி அமுத வாழ்க்கையுடன் நிரேபகக்குப் பிரகாசமாக கிரி புஞ் சோதிபாபுளான். எல்ல இரேதகடனாகுஞ் சோதி அவனைப் புலனாக்குங்கால் அக்கினி தன் பலத்துடன் அமுதனாவான். ௧. ௨. ௨.

அதுவாகம் ௧௮௭

அனல் சுமக்கவும்

௧. அன்னபதியே! புன்மை பிரித்து பலமளிப்ப தான உணவை எமக்களிக்கவும். தான மளிப்பவனைத் திருப்தியாக்கவும், எமது இரு தரன்கு நால் பிராணிகளில் பலமளிக்கவும். ௨. அக்கினியே! எல்லா தேவர்களும் உன்னைச் சித்தங்களுடன் உயர் சுமக்க வேண்டும். ஒளி மிகுந்து சுகதரிசன முடன் எமக்கு மங்களமய மளிப்ப வனாகவும். ௩. அக்கினியே! சோதிமிகும் சிவமான சுவா கைகளுடன் இங்கு வரவும்; பெரு மொளியுடன் பிரகாச மாகி, உனது காயத்தால் எமது பிரசாரை இம்மிக்காதே! ௪. சமித்துக்களால் அக்கினியை சேவிப்புகள், செய்யால் அதிதியை நிரைவுட னாக்குங்கள்; அவனில் அனியை பவி புங்கள். ௫. சூரியனைப்போல் பாஞ்சோதியாய் பிரகாசிக் கும் இப்பரதாக்கினிபெரி தும் புகழ்பெற்றவனாகும். திவ்ய அதிதியான பேரூரில் புருஷை ஐயிக்குமவன் எமக்கு நுகல மாய் பிரகாசமாகுளான்.

௬. தேவியான சலங்கனே! இப் பன்மங்களைச் சுகி கரிப்புகள், அவற்றைச் சுக நிலயம் ககந்த ன்தானத்தில் ன்தாபிப்புகள். தம்பதிகள் அவனுக்கு நமஸ்கரிக்கவேண் டும். மகனைத் தாப்போல் நீங்கள் அவனை ஆதரிப்புகள்.

௧௮௭. கருத்த—அனல் பற்றி பலமடைவதும்.

௭. அக்கினியே! உனது ன்தானம் சலங்கனிலாகும், நீ ஒஷதிகளில் சேர்கிறாய், கருப்பத்திலிருக்கும் நீ, மதுபடி புல் குணமாகிறாய். ௮. நீ ஒஷதிகளின் மாங்களின் கருப்ப மாகும், நீ எல்லாப் பொருள்களின் கருப்பமாகும். அக்கி னியே! நீ சலங்களின் கருப்பமாகும். ௯. அக்கினியே! சோதிமிகும் நீ, புவியில் பன்மங்களைச் சலத்தையும் உனது சனை ன்தானத்தையும் திருப்தி செய்து உன் தாய் மார்க ளோடு ஒருமையாகி மதுபடிபும் உனது ன்தானத்தைப் பற்றிபுளாய். ௧௦. அக்கினியே! நீ சலம் சும உனது ன்தானத்துக்குத் திரும்பி, அன்னை பினங்கத்தில் பேரல் அவனகத்தில் கைவமாய்ச் சாய்ந்துளாய். ௧௧. அக்கி னியே! உரத்துடன் திரும்பவும். நீ உணவு ஆயுடன் திரும்பவும். நீ எம்மை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்க்க வும். ௧௨. அக்கினியே! நீ சொல்வத்துடன் திரும்பவும்; எங்கும் எல்லாம் ஐயித்து நீ தாரையுடன் திடமாக்கவும்.

௧௩. வசருத்திரர் ஆதித்தியர்கள் உன்னை மேலும் எழூர்சியாக்க வேண்டும். சொல்வல் கொண்டு வருபவனே! பிராமணர்கள் உன்னை பக்குங்களைச் சலப்படிபும் உதய மாக்குகிறார்கள். எங்கள் தேவங்களைச் செய்யால் நீ விருத்தி பாக்கவும், யஜமானனது கிருப்பங்கள் நிறைவேற வேண் டும். ௧௪. இகாளுனே, பலமுள்ளவனே! தாராளமாய் அளிப்பவனது இவ்வழைப்பைச் செவி கொடுக்கவும், ஒரு வன் துதிக்கிறான், வேறொருவன் துவேஷிக்கிறான். அக்கி னியே! துதிப்பவனாய் உனது தேவத்தை நான் துதிக்கிறேன். ௧௫. நீ எமக்கு உதார மன்னனாகவும், சொல்வதி, சொல்வ மளிப்பவனாகவும். எங்களிடமிருந்து சத்துருக் களைத் தடுக்கவும். ௧. ௨. ௩.

௧௮௮. கருத்த—அக்கினி உதவியால் பகைவர்களை வெல்லிக்கவும்.

அதுவாகம் கஅஅ.

சரிசுபத்தியம்

க. இங்கு பழையவர் புதியவர்களுள் நீங்கள் இனிப் புறப்படுங்கள், இனிப் போய்க்விடுங்கள். வயன் புதியின் இவ்வாதாவைப் பளித்துவான். பிறருக்கள் அவனுக்கு இவ்வுலகத்தைச் செய்துளார்கள். உ. நீ அக்கினி பஸ்மமாகும், நீ அக்கினி புரீஷமாகும். உ. நீ பூணாகல்லி யாரும், காமப்பூர்த்தி! உனது காமப்பூர்த்தி என்னி லாகட்டும். ச. உங்கள் பிரிய உடல்கள் ஒன்றுகட்டும், உங்கள் பிரிய இருதயங்கள் ஒருமைபுடனாகட்டும், உங்கள் ஆத்மா ஒன்று சேரட்டும், என் தேகம் ஒன்று தேயட் டும். இ. இந்திரன் அவாவுடன் சோமசத்தை எவன் உதரத்தில் வைத்துள்ளானோ அவனே இவ்வக்கினியாரும்; ஜாதவேதசனே! தரிதமான குதிரைபோல் ஆயிரம்போகா ஐயிக்க நீ போற்றப்படுகிறாய். க. அக்கினியே! நீ சோதி யகைஞ்சு செல்லுகிறாய், நீ சித்தம் தூண்டும் தேவர்களை யழைக்கிறாய். சூரிய சோதிக் குயரமாயும் அதாமாயு முள்ள சலங்கள் உன்னை காடுகின்றன. ஏ. அறிஞனே! அக்கினியே! நீ செடி, சலம் சோதி சகத்திலுள்ள உனது எந்த ஒளியால் கிரியும் வானத்தை விடப்படுகு செவ் துளாபோ அம்வகியான ஆளறியும் கடர், சோகப்பயன் தாரும். அ. புரீஷபாக்கினிகள் அலைகளின், அறிவுக ளுடன், சேர்ந்து ஆதராதமாகும் செல்வம் சக கரமான உணவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். க. அக்கினியே! யக்குஞ் செய்பவனுக்கு அதிகை அழியாமையுடனான புவிச் செல்வத்தை புணவாக யளிக்கவும். ஆபுச மிருதது வம்ச முடனாகும் மகன் எமக்காகட்டும். அக்கினியே! இது எமக்கு உனது பிரிய மதிவாகவேண்டும். கர. நீ

சனித்து சோதியாகும் இது உனது உரிய சன்மஸ்தானம், அக்கினியே! நீ இதை அறிந்து ஏறவும், நீ எமது செல் வத்தைச் செழுமைபாக்கவும். கக. நீ செல்வக் குளிப் பவன். நீ அத் தேவதைபுடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யிருக்கவும். கஉ. எங்குக் குளிப்பவன் நீ, அத் தேவதை புடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யிருக்கவும். கஉ. சகத்தைப் பூணாமாக்கவும்; சூன்னியத்தை நிரப்பவும், நீ சிவ காமாய் கிழே புட்காரவும், அக்கினி, இந்திரன் பிர கல்பதி உன்னை இந்த சனம் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித் துளார்கள். தேவ சன்ம ஸ்தானமான சோதியின் மூன்று நிலயங்களில் பொழியும் பாலோடாரும் சுந்தரப் பகவத னான பிரஜைகள், சோமனைப் பஞ்சு மாக்குகிறார்கள். ச. உ. ச.

அதுவாகம் கஅக.

பக்தவ நீலம்

க. நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே சங்கற்பமுடனாகி பரஸ்பரம் பிரிய முடனாகுங்கள், சிவோகச் சித்தமுடன் சோதி மயமாகி உணவு உதத்தில் ஒருமை யாகுங்கள். கான் உங்கள் மனம் கிரதம் இருதயங்களைச் சேர்த்துள்ளேன்.

உ. புரீஷபாக்கினியே! எமக் கதிபதியாகவும், பஜ மானனுக்கு உணவு பலத்தை யளிக்கவும். உ. புரீஷ பாக்கினியே! நீ புஷ்டி, பொருள் பூர்ணன். நீ எல்லாத் திகைசனைபுஞ் சிவகாமாய்ச் செய்து உனது சொந்த மூல ஸ்தானத்திலேயே சாய்ந்துளாய்.

ச. நீங்கள் கபடங் கழிந்து வாகமொன்று கருத்து ஏகத்துடன் எமக்காகவேண்டும். ஜாதவேதசர்கனே!

கஅஅ. கருத்து—நீங்கள் ஒருமைபுட னாகுங்கள்.

நீங்கள் பங்கும் பக்குபதியை இம்மிக்காதீர்கள். 'இருவர் களரன் நீங்கள், இன்று எமக்கு மங்கள கரமாகும் கள்.

டு. புதியான உடை புரீஸ்பாக்கினியை தனது மூலங்கத்தில் மகிழ்ந் தாப்போல் தரித்துவரன். கிவ வகுமாவான பிரஜாபதி, குது கிவவே தேவர்களுடன் சேர்ந்து, அதை விடுதலை யாக்கட்டும். கூ இவ்வானத் துக் கப்பால் உதயமாகும் சுக்கிரச்சோதி எங்களைச் சத் துரு கடந்து சுமந்து செல்லவேண்டும். அக்வினி வைகவா கரணே! சவாஹா! எ. கிவருபமான கிருதியே! உனக்கு வணக்கம். இரும்பால் செய்யப்பட்டுள்ள இப் பந்தத்தைப் பிரியுங்கள். நீ யமன் யமிபுடன் இணைந்து இவ்வுயரிய உடை மேறவும். அ. தேவிபான கிருதி உனது கழுத்தில் ஒருவரும் நீக்காமலிருக்கக் கட்டியுள்ள பந்தத்தை நான் ஆயுதின் கடுகினின்று போல்பிரிக்கிறேன். பிறகு நீங்கி சேதனமாகி நீ உணவைப் புதிக்கவும். கூ. நான் இப்பந்தங்களின் பிரிவுக்காக உன் பயங்கர வாயில் ஆழறாதி செய்கிறேன். மனிதர்கள் புவிபாக உன்னை அறிகிறார்கள். நான் உன்னை எங்கும் கிருதியாக யறி கிறேன். கௌ. பொழிபாதவன் பக்குஞ் செய்பாதவனைப் தேடவும், நீ கோரன் கன்வனின் வழியை யதுசரிப் பவனாவாய். எமக்கு கிரோதமானவர்களை யழிக்க நாட வும், அது உனது வழியாகும். தேவியே! கிருதியே! உனக்கு நமஸ்காரம். கக. மகிழ்ந் தந்தைபோல் தேவி யான கிருதியை வந்தணஞ் செய்து என் கொற்களால் அவளை ஆபாச மாக்குகிறேன். சன்னமாகும் சகலத்தைப் பறியும் சீலமான அவள், ஒவ்வொரு சிறப்பையும் காண் கிறாள். கஉ. செல்வக் கிரகனும் குளிப்பவளுமான அவள், சத்தியால் கிவருபத்தை நன்கு பார்க்கிறாள்.

அவள் இந்திரன், சத்திப தர்ம தேவ சகிதாவைப்போல் வழிகளின் கடுவே கிற்கிறாள்.

கஉ. கவிதனை உறுதியாக்குங்கள், கலசங்களைக்கட் டுங்கள்; நாம் அழியாமலும் ஒழியாமலுமுள்ள சலம் கிறையும் ஊற்றை இறைப்போம். கச. நான் மணிக் கவிதனாகல் கட்டப்பட்டுள்ள கலசங்களால் சதாகாலம் மிருந்து அதி சல மனிக்கும் ஊற்றின் நீரை வடிக்கிறேன். கடு. கவிதன் கலப்பைகளைச் சேர்க்கிறார்கள், அவர்கள் துகத்தடிகளை தனித்தனியாக் கெருக்குகிறார்கள், நீர்கள் எல்ல மனத்துடன் தேவர்களில் தோய்கிறார்கள். கக. கலப்பைகளைப் பூட்டுங்கள், துகத்தடிகளை தனித்தனி யாக் கெருக்குங்கள். இங்கு பக்குவமான பள்ளத்தில் பிழத்தை விதைப்புகள். எங்கள் சொல்லால் செழிமை புடன் எமக்குச் சார்த்தியமாகவேண்டும். அரிவாளால் பக்குவ தானியம் பீழாகவேண்டும். கஎ. மங்களகரமாய் சுந்தரப் பிடிபுடன் கூறியதாளுடனாகும் கலப்பையானது, பச, ஆடு, புஷ்டி. பெருகும் புவதி, துரிதஞ் செல்லும் இரத யாகனத்தை உழுவின்றது. கஅ. எமது கலப்பை கள் நிலத்தைச் செழிப்புடன் உழவேண்டும், உழுபவர்கள் சுதத்தோடு ஏர்க்கால்களைச் சுற்றிச் செல்லவேண்டும். பர்ஜன்னிபன், தேன், பாதுடன் அபிரிசுத்தியை யளிக்க வேண்டும். சனகிர்தனே! எங்களில் செழுமை யளியுங் கள். கக. காமங் கறப்பவனே! நீ அக்வினி, வருணன் பூஷணன், இந்திரன் மித்திரன், பிரஜை செடி செடி கருக்கு காமங்களைக் கறக்கவும். உப. பலம் மிகுந்து பாதுடன் பெருகி மருத்து, கிவவே தேவர்களால், அங்கே காமாகி செய் தேனோடு கணையும், உழுத கிலமான பள் னமே! சத்தோடு எமக்குத் திரும்பவும். ச. உ. டு.

சஅஉசருத்த—உழுத உயரிய செய்வத்தை அடைவதும்.

௧. நான் தேவர்களின் மூன்று புகழ்கள் மூன்றர்
தோன்றிய பிழ்களகிற: ஒஷதிகளின் தூதும் ஏழுமான்
கிலயங்களை புகழ்கிறேன். ௨. தாயே! உங்கள் வாகம்
கள் தூறுகும், உங்கள் கிளைகளு மாயிரமாரும்; ஆதலால்
தூறு சத்திகளுடனான நீங்கள் அவனை எனக்கு அசை
மன்னியில் செய்புகள். ௩. மலர் அரும்பு பழம் பழ
மன்னியிலுள்ள ஒஷதிகள் ஐயமாகும் குதிகாக்கைப்
போல் உதவிக்கு உரமானவைகள். ௪. தேவிகளே! தாய்
மார்களே! நான் உங்களை ஒஷதிகள் எனச் சொல்லுகி
றேன். நீமை பழிக்கும் நீங்கள் நாழமை நீக்குங்கள். ௫.
அசைத்தம் உங்கள் ஸ்தானமாகும், பர்ணத்தில் உங்கள்
வாகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இப்புகழ்களை
அடைந்தால் புலிகளை நுழிப்பவர் களாகிர்கள். ௬. நான்
என் கைக்கட்டில் இந்த ஒஷதிகளைப் பற்றுகிறேன்.
அவை சேவனைப் பற்றுவதற்கு முன், நோயின் மூலம் நரச
மாகின்றது.

௭. சபையில் அரசர்களைப் போல், ஒன்று சேரும்
ஒஷதிகளை அறியும் வைந்தியல் கிப்பிரன் எனப்படுவ
ரான். அவன் அரக்காழித்து நோய் நீக்குபவனாகும். ௮.
தனிப்பவன் என்பது உங்கள் தாய் நாமமாகும், நீங்கள்
துணை புரிபவர்கள், நீங்கள் பாயும் நதிகளாகும், நீங்கள்
நல குன்னியத்தை பெல்லாம் நீக்குங்கள். ௯. ஒருவன்
மற்றொருவனை யாதரிக்கட்டும், ஒருவன் மற்றொருவனுக்
குத் துணை புரியட்டும். ஒன்று சேரும் சகல ஒஷதிகளான
நீங்கள் எனது இச்சொல்லைச் செழுமைபாக்குங்கள். ௧௦.
புகழ்களே! செழுந்தரைப் பசுக்களைப் போல் செவ்வம்
பற்ற சாதகமாகும் செடி கொடி சத்து உன் ஆத்மாவுக்கு

எழுச்சியாயுனது. ௧௧. ஒஷதிகள், திருடன் கோச் சாலை
வைப்போல், எல்லாத் தடை கடந்து வியாபகமாகி தேக
த்தின் ஒவ்வொரு நிலைமையும் உதறித் தன்னியுள்ளன.
௧௨. உனது தேகஞ் சேர்ந்து அங்கமெல்லாம் மணுரு,
மவை, கோர நீதிமாலைப்போல் உன்நோயை நீக்க
வேண்டும்.

௧௩. நோயே! பித்தம் சிலேஷம் வேகலாதம்
பெருங்காற்றோடு நீ, பறந்துவிடவும், நீ பாழாகவும். ௧௪.
நான் திடம் துரிதம்மிதும் சத்தி சோமன் கிறையும் செடி
கொடிகளை பெல்லாம் அவன் சேஷமத்துக்காகக் கண்டு
னேன். ௧௫. மலர் மலரின்மை, பழம் பழ மற்றவைபான
செடி கொடிகள், பிரகல்பதிரா தூதயமாகி எம்மைப்
புண்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும். ௧௬. புவி சேர்ந்து
சோமனை யாசனாயுள்ள செடி கொடிகளின் உத்தமனான
நீ எம்மைச் சொபுகக்குத் தூண்டவும். ௧௭. நாங்கள்
எந்த சேவனை அடைகிறோமோ அவன் வியாதிக்குள்ளாக
மாட்டான் என சோதியினின்று சாயும் செடி. கொடிகள்
சொல்லுகின்றன. ௧௮. இப்பொழுது செகிபுதுபவர்
களும் வெரு தூது சென்றுள்ளவர்களுமான நீங்கள்
இங்கு ஒருமைபுடன் தோன்றி இவனுக்குச் சிவச்சை பளி
புகள். ௧௯. உங்களைக் கெத்துபவன் இம்மை யாதாம
கிருக்கவேண்டும். எவனுக்காக நாங்கள் உங்களை எடுக்கி
றோமோ அவனும் நோயற்றாகவேண்டும். எமது இரு
நான்கு கால் பிராணிகள் நோயினின்று நீக்கவேண்டும்.
௨௦. அரசனே! பிராமணர்கள் எங்களை எவனுக்குப் பக்
குவ மாக்குகிறார்களோ அவனை நாங்கள் சேஷமத்துக்குக்
கொண்டுவருகிறோம் என மன்னனான சோமனோடு செடி
கொடிகள் சொல்லுகின்றன. ௨. ௩. ௪.

அதுவாகம் ௧௩௧.

பலமுதலாகவும்

௧. சந்திய தர்மனான எவன் சோதியைச் செய்தும் புலியின் பிதாவாயும், எவன் பெரிய சந்திர சலங்கரைச் செய்துள்ளானோ அவன் எங்கே இம்மியாமலிருக்க வேண்டும், அளிப்புடன் எத் தேவனுக் களிப்போம்?

௨. புலியே! பாதுடன் யக்ஞத்தோடு எங்கள் பச்சம் திரும்பவும். உனது எழுச்சியாகு மக்கினி செழுமையை அதுசரிக்கட்டும்.

௩. அக்கினியே! உனது சந்திர செம்மையான யக்ஞாருகப் பொருள் எது உண்டோ அதை தேவர்களுக்குச் சுமந்து செல்லுகிறோம். ௪. இனி யக்ஞ ஸ்தானம் அமுத மூல நிலயத்தினின்று, நான் உணவையும் உரத்தையுங் கிரகிக்கிறேன். அது பசு செடி கொடிகளில் எய்மைப் பிரவேசிக்கவேண்டும். நான் ககருன்னியம் உணவுக்குறைவை நன்கு நீக்குகிறேன். ௫. அக்கினியே; பலமும் பெருமையும் உனதாகும். சொதி மிகுபவனே! உனதுவர் சணாகன் வன்மையாய் விளங்குகின்றன. கலியே! விசால கார்தனே! அறிப்பதற் கருகதையாகும் திடமரண உன் திறனுடன் தான் சிலனுக்களிக்கிறாய். ௬. அக்கினியே! அமுதனே! நீ எமக்குச் செல்வ மளித்து ஐத்துக்களில் விசாலமாகவும். நீ திவ்ய ரூபத்திவையனாகும், நீ திடதிர ஸியத்தை கிரப்புகிறாய். ௭. சந்தி மகனே! ஐாதவேத சனே! எமது துதிகளில் போற்றப்படும் நீ, சுந்தர கொற்களில் சுந்தோஷமாகவும்; நல்ல துணை நல் சன்னமுடனாகும் சணங்கள் ரோதகமிரும் உணவை உன்னில் ஸ்தாபித்துளார்கள். ௮. தூய திடம் திவ்ய பூண திடமரண நீ உன் சோதிப்புடன் வருகிறாய். நீ இரு உலகங்களையும் கிரப்பு

சுப்பங்கள்

237

பவன். ௯. திரளான மானிட சனங்கள் தங்கள் முன்னிலையில் திடன் திவ்யன் சத்தியன் விசுவதரிசனனாய் செலி புறத் துரிதனாகும் வெரு விசாலாக்கினியை அவன் சிரிய மலத்துக்காக புத்த மொழிப்புடன் தரித்துளார்கள். ௧௦. தீதன் யக்ஞசேதனன் திடதிரஸிய காரணனாய் யக்ஞத் தேர்த்து அவாவுடன் பிருகுக்களின் நடுவே தானம் லிப் பவனான சன்னை காடுகிறோம். நீ திவ்ய செல்வத்தை கிரப்புகிறாய். ௧௧. நீங்கள் செல்வங் குளிப்பவர்கள். நீங்கள் எங்கும் குளிப்பவர்கள். நீங்கள் ஆதரணாய் உயரக்குளியுங்கள். அத்தேவதைப்புடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யுட்காருங்கள். ௧௨. சோமனே! பெருகவும்; எல்லாப் பக்கங்களிலும் உன் பலங் குளியட்டும். பலத்தின் ரோகிப்பில் பலமுடனாகவும். ௧௩. எதிரி ஐயிக்கும் சத்திகருடனாகும் உனது பால் பலம் ஒருமையுடனாகட்டும். சோமனே! நீ அமுதத்தக்குப் பெருகி சோதியில் சிறந்த புகழ்களை ஸ்தாபிக்கவும். ௪. ௨. ௭.

அதுவாகம் ௧௩௨

சுப்பங்கள்

௧. அவன் எல்லா எதிரி பகையனைபுற ஐயித்துளான், அக்கினி அதைச் சொல்லுகிறான், அதைத் தான் சோமனுஞ் சொல்லுகிறான். சகிதா, பிரகல்பதி இதை எவக்குச் சொல்லுகிறார்கள். பூஷணன் என்னை நற் செயலின் சகத்தில் ஸ்தாபித்துளான். ௨. குதிரையே! நீ முதல் மலர்க்கு அது அகாதத்தினின்று உதயமாகி களைப்பதானது, மரண்கால் கழுகுச் சிறகு சப்தம்போல் எமக்குத் தோன்றுகிறது. இது புகழ்வதற்கான உனது

௧௩௧. சருத்து--பலம் பெருகி ஒக்குகள்.

பெரிய சன்மமாகும். ௩. நீ அக்ஷிநியின் மூல நிலை, நீ சலங்கனின் சார்பாகும், நீ இருபக்கம் பொங்கும் கடலாகும். நீ பத்மம்போல் பலத்துக்குப் பெருகி சோதியினள் வோடு விரிந்து கிசாலமாகவும். ௪. பிரமம் கீழ்த் திசையில் முதன்மையாய் பிறந்துளாள். வேனன் ஒளிகிசும் எல்லையினின்று அனைத்தையும் திறந்துளாள். அவன் சந்து அசத்தின் மூலம், அருகிலுள்ள அதன் அடிப்படையான மூல வடிவங்களைப் பெல்லாம் வெளிபாக்கி புளாள். ௫. இரண்மணிப் கருப்பன் முதலில் தோன்றினான். தோன்று மவன் கிருட்டியின் ஒரே தலைவனாகும். அவன் சோதி சகத்தைத் தாக்குகிறான். நாங்கள் அகியுடன் எத்தே வனுக்களிப்போம்? ௬. நான் மூன்றாவது மூலம் தானத்தில் சுற்றும் புவிவானம் இம்மூல நிலைப் பழமை யாய் சாயும் மூலப்பிரதேசத்தில் கிழும் தானியை ஏழு நேறாத்துருக்களில் அளிக்கிறேன். சகத்திலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். சோதி வானத்திலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். ௮. சோதியின் நிலைப் சூரியனின் ஒளி சலங்களில் ஸ்தாபனமாகி காப்பதுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். ௯. பரது தன்னிபர்களின் அம்புகளாகவும் வனஸ்பதிகனின் கடுவிலும் சைத் தேக்கங்களிலும் சர்ப்பவையுமான சர்ப்பங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ௪. ௩. ௮.

அதுவாகம் ௧௯௩.

மயகன தாள்

௧. கிசலகர்மாவால் நன்கு செய்யப்பட்டுள்ள நீ திடமாய் தாக்குவனாய் தன்னப் படாதவனாயுளாய். ௩௩

௧௯௩. கருத்து—புவியிலுள்ள பிராணிகளை வெல்லும் பயன் செய்யுங்கள்.

தும் கருடனும் உன்னை இம்விபாமகிருக்கட்டும். தளராத நீ தானியை திருடமாக்கவும். ௨. பிரஜாபதி; கிரியும் கிசாலமான உன்னை புவியின் எல்லையில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும், நீ புவியாகும், பரத்தவன், பூர்வியாகும். புவனன், கிசலதாராக அதிதியான நீ, எல்லா புவனம் தரிப்பவன். புவி கைத் தாக்கவும். நீ எல்லாப் பிராணன் அபாணன் விபாணன் உதாணன் உறுதி உறுத்துக்கு, புவியை கிழியாக்கவும், அதை இம்சிக்காதே. அக்ஷி மேலான கவஸ்தி அநிமங்கைக் காப்புடன் உன்னைத் துணை புரியவேண்டும், நீ அக்ஷிச சபாவம் போல் அத்தேவதைபுடன் கிழியாபுட்காரவும். ௩. தூர்வனே! ஒவ்வொரு தன்ம துண்டினின்ற தோன்றி தாது ஆயிரத்தாடன் எம்மை கிசாலமாக்கவும். ௪. தேகியே! திடமுள்ளவனே! தூரெடு கிரிந்து ஆயிரமுடன் எழும் உனக்கு நாங்கள் அகியோடு உபசரிப்போம். ௫. நீ மந்தவரால் ஐயிக்க முடியாதவன், நீ ஆகியித்து எதிரிகளை ஐயிக்கவும். எதிர்ப்புச் செய்பவர்களைப் பொழிக்கவும். ௬. நீ சந்துருவை ஐயிக்கவும், சந்துரு மசன்னிபங்களைப் பொழிக்கவும். நீ ஆயிரம் கிரிய வன்மையுடன் புளாய். என்னை வேகமுடனாகவும். ௭. வாயுக்கள் தேனை நதிகன் மதுவை சத்தியனுக்குப் பொழிமன்றன். எமக்கு ஒஷதிகள் தேனாகவேண்டும். ௮. இரவு தேனாகும், உஷதிகள் புவியின் சுற்றும் தேன் தான். எங்கள் பிதாவான சோதிதேனாகட்டும். ௯. வனஸ்பதி எமக்குத் தேனாகவேண்டும், சூரியன் தேனாகவும், பசுக்கள் மதுவாகவும் எமக்காகவேண்டும். ௧௦. மசன்னகனான சோதியும் சகமும் எமக்கு இந்த பக்குத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். அவர்கள் ஆதாவோடு எம்மைத் தாக்கவேண்டும். ௧௧. அநிருக்கன் கிஷ்டுபாமபத்ததை சோதியில் கிறையும் கண்ணிப்போல், சதா

காலம் காண்கிருர்கள். ௧௨. புவிபே! நீ நிலையாபிருப்பவன், பகைவர்களை ஐயிக்கவும். நீ தேவர்களால் பூண்ட மாண அமுதத்தோடு வந்துளாய். ௧௩. அக்வினியே! ரூபினில் கிரணங்கனோடான உனது சோதிகள் ஒளிபுல கத்தை விபாபகமாகின்றன. மனிதர்களான எமக்கு அவற்றின் எல்லாச் சுடர்களை திப்பந்தைக் கொண்டு வரவும்.

௧௪. தேவர்களே! இந்திரனே! அக்வினியே! பிரகஸ்பதியே! பக, குதிரை ரூபினிலுள்ள உங்கள் சுடர்களுடன் எங்களுக்குச் சோதியை யளிப்புகள். ௧௫. கிராடன் சோதியைத் தரித்துளான். சம்ராடன் சோதியைத் தரித்துளான். சவராடன் சோதியைத் தரித்துளான். ௧௬. தேவனே! அக்வினியே! கருக்கச் சமக்கும் உன் தரித திவ்ய குதிரைகளைச் சேர்க்கவும். ௧௭. அக்வினியே! திவ்ய மாய் தேவர்களை பழைக்கும் குதிரைகளை சோதியைப் போல் சேர்க்கவும். பழைய ஹோதாவாபுட்காரவும். ௧௮. நான் மூன்றாவது மூலஸ்தானத்தில், சுற்றும் புவி வானம் இம்மூல நிலயம் பழமைவாய் சார்பும் மூலப் பிரதேசத்தில் கிரும் தானியை ஏழு ஹோத்துருக்கனி வளிக்கிறேன். ௧௯. புலனம் அக்வினியைவாசாததின் பலம் புலகுவி புளது; சோதிபுடன் சோதி மிரும் அக்வினியே ஒளிபோடு ஒளி சுந்திரானின் சக்தி தோன்றிபுளது. ௨௦. குக்குக்கு உன்னை இரம்பியத்துக்கு உன்னை ஈடுகிறேன். ௨௧. மொழிகள் மனம் ஒருதயத்துடன் அகத்தில் கத்தமாகி தானாகளைப்போல ஒன்று சேர்ந்து பொழிவின்றன. நான் நெய் நதிகளைக் காண்கிறேன், அவற்றின் ஈடுகை பொன்னை துளான். ௨௨. தேவர்களுக்குத்தேவியப் பகிர்ந்து, நிலைமூன்ற தேன் செய்யும் கபர்ணன் உட்கார்த்துளான். அதனருகில் அமுத தானையை இஷ்டம்

போல் கரப்பவைகளாய் ஏழு பொன் குதிரைகள் அமர்ந்துளார்கள். ௪. ௨. ௬.

அதுவாகம் ௧௬௪.

காய இரட்சை

௧. ஆரியம் கிவவருப பிரதிமை கருப்பமான குதித் திவ்ய பாலினால் ஈனைத்து, ரூட்டால் இம்சிக்காமல் கிட்டு கிடவும். நீ குதிக்குங்கால் அவனை தூறு வயதுடனுகவும். ௨. தூறு கண்ணுள்ளவனே! பக்குத்துக்குக் குவியும் நீ, பசுக்களின் இவ் கிருகால் ரோணியை இம்சிக்காதே. நான் உனக்காகவனத்தில் சப்ரஞ் செய்பவனை ஸ்தாபித்திறேன். அதனால் உனது காயங்களைக் குதித்து நீ உட்காரவும். ௩. அக்வினியே! உத்தம நிலயத்தில் நதிகை, பொன் கிரன், வருண ஈரடி, வாயுவேகன், மலையில் நிலைத்து கடல் ஈடுகில் தோன்றும் குதிரையை இம்சிக்காதே. ௪. வேகத்தில் வேகமாயும் முழங்கிக் கொண்டு முன்ன இந்த ஒரு குளம்புப் பகவை இம்சிக்காதே. நான் உனக்கு வளத்தின் சிக்கத்தை நிலையாக்குகிறேன். அதனால் உன் தேகங்களைத் திடமாக்கிக் கொண்டு அமரவும். ௫. தரிதம் சிகப்பு சாகவத தானியன் அக்வினியை, நான் பூர்வ சித்த நமஸ் காரங்களுடன் துதிக்கிறேன். ரூதுக் காலத்தில் நீ பசு வங்களுடன் ஒன்று பொருந்தி பிரகாசமான அதிபி பகவை இம்சிக்காதே. ௬. அக்வினியே! புலன ஈடுகில் பாலியும் கனத்துக்கு நெய் கறந்து, தூறு தானாகளின் ஊற்றுமான இக்கடலாகு மதிதியை இம்சிக்காதே. நான் உனக்கு வளத்தின் பகவை நிலை பாக்குகிறேன், அதனால் உன்

௧௬௨. கருத்து—எங்கும் தேன்தான். அந் தேனான அமுத தானையைப் பற்றவும்.

தேவகனின் ஒன்று குறித்து உட்காரவும், எ. அக்ஷிபே! துவஷ்டாவின் காப்பாயும் வருணாவையும் வெகு தூரத்தி னின்று சோதிபாய் புலனாகும் அகரனின் ஆயிரம் அதிமர் மல்களை உத்தம நிலயத்தில் இம்சிக்காதே, அ. அக்ஷிபே! உத்தம நிலயத்தில் வருணனின் இக் கபட மாயை இரு ஈரங்கு நால் பக சர்மம் துவஷ்டாப் பிரகையின் மூதல் மூல ஸ்தானத்தை இம்சிக்காதே, நான் உனக்கு வணத் தின் ஒட்டகத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன், அதனால் உன் வடி வங்களை ஒன்று குறித்து உட்காரவும், க. அக்ஷிபே! சோதி சகத்தின் கவாஸியினின்று அனல் சோதியின் உதயமான எச்சடாரல் விசுவகருமன் பிரகையின் படை கிருடு, அவனை உன் கோபம் நீக்கட்டும், ௧௦. எவனும் யக்ஞார்க்கள் மேன்மைபடைத்து, தேவர்கள் மூதன்மை யாய் தேவத்துவ மடைகிருக்களோ அந்த அஜன் அக்ஷி யின் கருப்பத்தினின்று நோன்றிபுனான், அறிஞன் தன் மூன்னிலையில் தன் மூலமான இதைக் காண்கிருன், நான் உனக்கு வணத்தின் குறு மிருகத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன், அதனால் உன் தேவகனின் ஒன்று குறித்து உட்காரவும், ௪, ௨, ௧௦.

அதுவாகம் ககதி.

கோஷாக்கரு

௧. இந்திரனே! அக்ஷிபே! உங்கள் பேரர்களில் சோதியின் திகைகளை யலங்காருசெய்தீர்கள். சமருக் காகும் உங்களது அச்சத்தி பிரியமானவைவாகும், ௨. சக்திமான்னாகி அதி செல்வ மாக புரியும், சக்திபால் சக்தி புலனாகி அதிபலமுடனாகும் இந்திராக்ஷிபே நாடு பவன் சந்தரு ஜபித்து செல்வ மடைவான், ௩ இந்திர

௧௧௪. குருத்து—அஜன் மகிமை.

நாக்ஷிபே! நீங்கள் சமர்கோஷங்களில் விரி தலைவர் களாகும், நீங்கள் சகம் சோதி மீறியவர்கள், நீங்கள் மலை நதி சகல மற்றபுலனங்களுக் கதிமான்னவர்கள்.

௪. மருத்துக்களே! சோதியின் சந்தோஷர்களே! நீங்கள் எவன் விட்டில் பாணஞ் செய்கிறீர்களோ அவன் நற்பாதுகாப்பை யடைகிருன், ௫. மருத்துக்களே! யக் னுஞ் சமக்கும் நீங்கள் நற்செயல் சிலைத்தல் களோடாகும் எமது அமைப்புக்குச் செவி கொடுங்கள், ௬. அவர்கள் கவாஸிகளுடன் சூழ்த்துனார்கள், அவர்கள் குரியஇரகியி களுடன் கானர்களோடு சேருமவர்கள் சோதிகளால் சக் தாமாபுனார்கள், அவர்கள் கோஷித்து உக்கிரமுடன் அச்சமன்னியினார்கள், இங்கு நாமவேள் மருத்துக் கனின் பிரிய விகதத்தைக் கண்ணொர்கள், ௭. உன்கோபத் தைக் கழிக்கிறோம், அ. நான்கள் உயரிய வருணனை நாடு கிறோம், ௮. சதா வளரும் எங்கள் அதிசய நண்பன் எமக்கு எத்தனை எத்திடக் காப்புடன் வருவான்?

௧௦. அம்புகளோ டாகும் தங்கள் நாக்களில் சக மனித்து சித்தஞ் சேதிப்பதும் யேகம் வன்மை கிருப்ப முடனாகும் மொழிகளை குத ஸ்தம்பத்தாக்குச் சேர்ப்பவர் கனின் சேவைகை யடைபவன் இங்கு வெகு காலஞ் சேசிப் பான், ௧௧. அக்ஷிபே! நல்வழிக்கு அமைத்துச் செல்ல வும், ௧௨. தேவர்களின் பாதைக்கு வந்துளோம், ௧௩. எமக்கு அவர்கள் அதுமமாகவேண்டும், ௧௪. ஒவ்வொரு பேரிதும் பாதுகாப்பனிபுங்கள், ௧௫. அக்ஷிபே! உனது ஸ்தானம் சலங்கனிலாகும், நீ ஒஷதிகளில் சேர் கிருப், கருப்பத்திலிருக்கும் நீ மறுபடியும் குணமாகிருப்,

௧௬. சோமனே! நீ பவனும் பிரகாசனுமாகும், தேவனே! நீ சக்திமான், நீ சக்தி விரதன், நீ சக்திபுடனாகும் தர்மங்களை ஸ்தாபிக்கிருப்.

கௌ. வருணனே! இது எனக்கு வேண்டும். கஅ. நான் உன் துணியை நாடுகிறேன். கக. அக்கினியே! நீ எமக்கு வருண கோபத்தைத் தணிக்கவும். உர. அக்கினியே! நீ எமக் கருகிலாகவும். ச. உ. கக.

அதுவாகம் ககக.

சல கோ

க. நான் சலசலனத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் சல எழுச்சியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் சல பஸ்மங்களில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் சல கோதியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் சலவழியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன்.

உ. அலைகளில் உன் ஸ்தானமாக நீ அமரவும், கடலில் உன் ஸ்தானமாக அமரவும், சல ஓட்டத்தில் உன் ஸ்தானமா யமரவும்; சல ஸ்தானத்தி லமரவும். சலா ஸனத்திலுட்காரவும்.

உ. நான் உன்னை சலாஸனத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் உன்னை சலக் கிரகத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை சல துளியில் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் உன்னை சலக் கருப்பத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை சல மூல நிலயத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன்.

ச. நான் உன்னை காயத்திரிச் சந்தம், திருஷ்டிபுச் சந்தம் ஜகதிக் சந்தம், அதுஷ்டிபுச் சந்தம், பங்க்தி சந்தத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். ச. உ. க.

கககி. கருத்த—வெருகாஸஞ் சிவிக் க வழி.

ககக. கருத்த—ஐந்து பிரிவுகள்.

அதுவாகம் ககௌ.

பிராண பீதம்

க. முன்னிலையிலுள்ள இது புலமாகும். அவனது பிராணன் பெணவாயனன், வசந்தன் பிராணாயனன், காயத்திரி வசந்தியாரும். காயத்திரியினின்று காயத் திரன்; காயத்திரத்தினின்று உபாம்சுவாரும், உபாம் சுவினின்று திருவிருதன்; திருவிருதத்தினின்று ரதந் தான். ரதந்திரத்தினின்று ரிஷி யசிஷ்டன்-புலனாகிறான். நான் பிரகசகளுக்காக பிராணனை பிரசாபதியால் பற்றப் படும் உன்னோடு கொடுக்கிறேன். உ. வலது பக்கத்தி லுள்ள இது கிகவ கர்மாவாரும், அவன் மனம் வைகவ கர்மணம்; மனத்தின்று கிரீஷ்மம், கிரீஷ்மத்தின்று திருஷ்டிபு, திருஷ்டிபுவினின்றி சுவரம், சுவரத்தினின்று அந்தர்பாயன், அந்தர்பாயத்தினின்று பஞ்சதசம், பஞ்ச தசத்தினின்று பிரஹந்த. பிரஹந்தினின்று ரிஷி பாத் வாகுன். நான் பிரகசகளுக்காக பிரசாபதியால் பற்றப் பட்ட உன்னோடு, மனத்தை கொடுக்கிறேன்.

உ. மேற்புற முள்ள இது கிகவ கியாபகனாகும், அவனது கண் வைகவ கியாஸம், மழைகளினின்று ஜக தீச்சந்தம், ஜகதியினின்றி ரிக்ஷம், ரிக்ஷத் தினின்று கக்ஷன், கக்ஷத்தினின்று சப்த தசஸ்தோமன், சப்த தசத்தினின்று வைருபன், வைருபனின்றி ரிஷி கிகவா யித்திரானாகும். நான் என் பிரகசகளுக்கு பிரசாபதியால் கொடுக்கப்படும், உன்னோடு, கண்ணைக் கொடுக்கிறேன்.

ச. வட பக்கமுள்ள இது சோதிபாரும். அவனது செவி சோதி-மகனாகும். செவியினின்று சாத்ருது, சாத் துடன் சோவது அதுஷ்டிபு, அதுஷ்டிபுவினின்றி சுவரம், சுவரத்தினின்று மந்தியிவாரும், மந்தியினின்று இரு

பத்து ஒன்றான ஸ்தோமன்; இருபத்து ஒன்றான ஸ்தோமத்தினின்று வைராஜன்; வைராஜனின்ற ஐமதக்கினி ரிஷி; பிரதாபதியால் பற்றப்படும் உன்னோடு பிரகாசனாக நான் செவியைக் கொடுக்கிறேன்.

தி. உபரமாயிருக்கும் இது அறிவாரும். அவனது அறிவில் தோன்றுவது மொழியாகும். மொழியின் பிரப்பு ஏமந்தம். ஏமந்தத்தினின்று பங்கதி, பங்கதியினின்று நிதனங்கள், நிதனங்களினின்று ஆக்ரபணம், ஆக்ரபணத்தினின்று உள—கூட—ஆன ஸ்தோமங்கள். உள—கூட—ஆன ஸ்தோமங்களினின்று சாக்வரம் காவதமாகும். சாக்வரம் காவதத்தினின்று ரிஷி கிவகர்மனாகும். பிரதாபதியால் பற்றப்படும் உன்னோடு பிரகாசனாக மொழியை கொடுக்கிறேன். ச. கூ. உ.

அதுவாகம் ௧௬அ.

அபாந மந்தம்.

௧. திசைகளின் கிழக்கு குதக்கனின் வசந்தம். அக்வினி தேவதை; பிரம் செல்வம்; திருவிருத ஸ்தோமன், பதினாந்து ஸ்தோமனைச் செய்புஞ் சத்தி; பதினெட்டு மாத—கன்று—பலம், காலங்களின் இருதன், பூர்வ காந்து காந்து. ரிஷி ஸானகனாகும்.

௨. திசைகளின் தெற்கு, குதக்கனின் கிரீஷ்மம், இந்திரதேவதை. கூத்திர செல்வம், ஒரு ஸ்தோமன். கள, ஸ்தோமத்தின் வழி செய்புஞ் சத்தி. இரண்டு வயது பலம், காலங்களின் திரேதன், தென் காந்து காந்து, சநாதன ரிஷி

௧௬௧. கருத்து—பத்து பிரிவுகள்.

௩. திசைகளின் மேற்கு, குதக்கனின் மழை; கிசுலே தேவர்கள் தேவதை, குடிபாணவர்கள் பொருள்களாகும், கள ஸ்தோமன். உக ஸ்தோம வழி செய்புஞ் சத்தி; மூன்று வயது, பலம், காலங்களின் துவாபான், மேற்காந்து காற்றாகும், அஹஸுன ரிஷியாகும்.

௪. திசைகளின் வடக்கு, குதக்கனின் சாந்து; மித்திர வருணதேவதை; புஷ்டி ஐசவரியம்; உக ஸ்தோமன்; உள ஸ்தோம நெறி செய்புஞ் சத்தி; நான்கு வருஷ, பலம், காலங்களின் கலி, வட காந்து காந்து. பிரதன் ரிஷியாகும்.

௫. திசைகளின் உச்சி, குதக்கனின் ஏமந்தமும் கிருது வுமாகும், பிரஹஸ்பதி தேவதை; வர்சண செல்வம், உள ஸ்தோமன். கூட. ஸ்தோம நெறி செய்புஞ் சத்தி; காமகாண் சத்தி; காலங்களின் பின் கலியாகும். எங்குஞ் சஞ்சரிக்குந் காந்து காற்றாகும். சுபர்ண ரிஷியாகும்.

௬. பிதுருக்கள், பிராமகர்கள், அருகிலும் தூரத் திது மூன்னவர்கள் எம்மைக் காக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்பணி, பலம் பிரமம், புரோகிதம் கிருப்பம் தேவ அழைப்பில் எம்மை சட்சிக்க வேண்டும். ச. கூ. கூ.

அதுவாகம் ௧௬௧.

அகவியி் காப்பு.

௧. உனது சிலைம் கிண்பாகும். உன் மூல ஸ்தானம் கிண்பாகும். நீ கிண்பாகும், உனது கிண்பாண மூலம் தானத்தில் சரியாயுட்காரவும். அத்வர்புகளான இரு அகவியிகள் முதன்மையாய் கீழ்த்திசையின் புவியில் அனல்

௧௬௨. கருத்து—பத்து பிரிவுகள் பலசொருப அபாநங்கள்

கொடியவன் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும், உ. தேவர்களின் திறனுள்ள தாராள தானியைப்போல் திட பிதாவுடனாகும் நீ உன் சொந்த பலத்துடனாட்காரவும், மகனுக்குத் தந்தை பிரியமாயிருப்பது போல் சகதரிசமோடு உன் தேவத்துடன்-அன்பாய்-வரவும், அத்வர்புக்களான இரு அகலினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

உ. குறித்து சக்தியளிக்கும் செல்வம் மிகுந்த நீ, அதிவீர அபரிமித செல்வங்களை எமக்குப் பொழியவும். எதிர்ப்பு பகைமை பொழித்து செல்வச் செழிப்பில் பஹுமானனான பக்குபதிக்ருப் பாகந்தையும் அவன் ஒங்கச் சிறப்பையு மளிக்கவும், அத்வர்புக்களான இரு அகலினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ச. நீ அக்லினி புரீஷமாரும், தேவர்களின் தலைவன், விசுவே தேவர்கள் அந்த உன்னை, அதுகலமாக்கவேண்டும். உனது சாய்வுக்கு ஸ்தோமன்களோடு நெய் மிகும் நீ இங்கு உட்காரவும், எமக்குப் பிரசாசனுடன் செல்வத்தை பக்குத்தரலளிக்கவும், இரு அத்வர்புக்களான அகலினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

இ. நீ சோதியின் தலைவன், சகத்தின் கடுவாரும், திசைகளின் தாரகன், புவனங்களின் பெரிய இரானி யாரும். நீ சல துனி அலைபாரும், உனது ரிஷி விசுவகர்மன், அத்வர்புக்களான இரு அகலினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும். உ. குறுக்களுடன் இணைந்து கிதிப் பவர்களுடன் இணைந்து, வசக்களுடன் இணைந்து ருத்திரர்களுடன் இணைந்து ஆதித்திபர்களுடன் இணைந்து, விசுவே தேவர்களுடன் இணைந்து தேவர்களுடன் இணைந்து திடம் ஸ்தாபிக்கும் தேவர்களுடன் இணையவும், அத்வர்புக்களான அகலினிகள், அக்லினி வைகவாநாளுக்கு உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

எ. என் பிரானன், அபானன், விபானனைக் காக்கவும், என் கண்ணை விசால ஒளிபுடனாக்கவும்; என் செவியைத் துரிதமாக்கவும்.

அ. சலங்களைப் பெருக்கவும், செஷ. கொஷகளைத் துரிதமாக்கவும், சந்து சலங்களைக் காக்கவும், சோதியினின்ற மஹையை வர்ஷிக்கச் செய்யவும். ச. உ. ச.

அதுவாகம் 2.00.

சக்தி சேனை

உ. பதினெட்டு பிரியின் பலமுடனாகும் நீ, திருஷ்டி புச் சந்தம்; இரண்டு வகை பலமுடனாகும் விராஜசந்தம்; இரண்டகை பிரிய பலமுடனாகும் காயத்திரிச் சந்தம்; மூன்று பிரிய பலமுடனாகும் உஷ்ணீச் சந்தம்; நான்கு வகை பலமுடனாகும் அதுஷ்டிபுச் சந்தம்; ஐகை காளை பலமுடனாகும் பிரதத்திச்சந்தம்; திடகாளை பலமுடனாகும் ரதோபிரகதிச் சந்தம்; ஷிஷப பலமுடனாகும் கருபுச்சந்தம்; பக பலமுடனாகும் ஜகதிச்சந்தம்; பொதி மரபு பலமுடனாகும் பங்கதி சந்தம்; ஆடு பலமுடனாகும் விசாலை சந்தன்; மேஷ பலமுடனாகு மெது சந்தம்; புருஷ பலமுடனாகும் ஒருமைச்சந்தம், புலி பலமுடனாகும் பகைமை யற்ற சந்தம், சிங்க பலமுடனாகும் உறை சந்தம், ஆதார பலமுடனாகும் அதிபதி சந்தம், ஷத்திர பலமுடனாகும் இன்பமணி சந்தம்; விசுவகர்ம பலமுடனாகும் பாமேஷ்டி சந்தம்; தலைமைப் பலமுடனாகும் பிரஜாபதிச் சந்தம். ச. உ. இ.

சகக. கருத்த—அகலினி, பருவம், பிரானன்சுருடன் இணைந்த காமையும்.

2.00. கருத்த—சந்த இரகசியம்.

அதுவாகம் ௨௦௧.

வாயு கோள

க. இந்திராக்ஷியே! அசையா ஆதாவை நீங்கள் அழுத்தமாக்குங்கள். அது தன் பின் பாகத்தால் புவி சோதி வானத்தை எதிர்க்கட்டும்.

உ. கிசவகர்மன் வானத்தின் எல்லையில் விரிந்து கிசாவளாய் ஒளி விரி, சூரியன் சேர்ந்து சகம் சோதி பெரும் வானத்தை வெளிச்சமுடனாக்ருமுன்னை உதாபிக் கட்டும். வானத்தைத் தாங்கவும், வானத்தைத் திடமாக் கவும், ஒவ்வொரு பிராணன் அபாணன் விபாணன் உதா ணன் உதவி உதந்துக்கு வானத்தை இம்மிக்காதே. வாயு வானவன் அதி சேஷமம் அதி சகமனிக்கு மாதாவுடன் உன்னைக் காக்கட்டும். அம்பொசனைப்போல் அத் தேவதை புடன் நீ திடமா புட்காரவும்.

ஈ. நீ மேந்திகை; இரானியாரும். நீ தென் திகை; விராடனாகும்; நீ மேந்திகை; சம்ராதனாகும். நீ வடதிகை; கவராதனாகும்; நீ உபரிவ திகை; அதிபத்தினி யாரும்.

ச. என் ஆபுகைசக் காக்கவும், என் பிராணனைக் காக்கவும், என் அபாணனைக் காக்கவும், என் விபாணனைக் காக்கவும், என் கண்ணைக் காக்கவும், என் காதைக் காக்க வும், என் மனத்தைத் தூண்டவும்; என் மொழியைத் திடமாக்கவும்; என் ஆத்மாவைக் காக்கவும்; எனக்கு சோதியை யளிக்கவும். ச. உ. க.

௨௦௧. கருத்த—நீங்கள் முய்யுமெனும் விவாபமொடு கைய பலமுடனாகுங்கள்.

அதுவாகம். ௨௦௨.

தேவ சந்த கோள

க. நீ மாச்சந்தம், பிரமாச்சந்தம், பிரதிமாச் சந் தம், அகிரிவிச் சந்தம், பந்திச்சந்தம், உஷ்ணிச் சந் தம், பிரஹிதீச் சந்தம், அதுஷ்டிபுச்சந்தம், கிராஜ சந் தம், கரயத்திரீச் சந்தம், திருஷ்டிபு சந்தம், சகதீச் சந் தம். நீ புவிச் சந்தம், வானசந்தம், சோதிச் சந்தம், ருது சந்தம், நட்சத்திரச் சந்தம், மனச் சந்தம், மொழிச் சந்தம். இருஷிச் சந்தம், பொன் சந்தம், பசுச் சந்தம், பெண் சூடுச் சந்தம், அகவச் சந்தம். நீ அக்ஷினி தேவதை, வாத தேவதை, சூரிய தேவதை, சந்திர தேவதை, வசுக்கன் தேவதை, ருத்திரர்கன் தேவதை ஆதித்தியர்கன் தேவதை; கிசவ தேவர்கன் தேவதை; மருத்தர்கன் தேவதை, பிரகம்பதி தேவதை, இந்திர தேவதை, கருண தேவதை.

உ. நீ தலையாரும், தலைமை வகிப்பவன்; நீ திடன் தாக்குபவனாகும்; நீ தூண், தடுப்பவனாகும்; உணவுக்கு உன்னை, உரத்துக்கு உன்னை, உழவுக்கு உன்னை சேஷமத் துக்கு உன்னை, காடுகிறோம், நீ அரக புரிபு மாதாவாரும், தாங்கும் திடனாகும், துணைபுரிந்து தரிப்பவனாகும். ஆபுகை வச்சை உன்மை வியத்துக்கு உன்னை காடுகிறோம்.

ச. உ. எ.

அதுவாகம் ௨௦௩.

ஸ்தோம பகட

க. நீ சீக்கிரன். திருவிருத ஸ்தோமன். சோதி யிச்ச பதினைந்து; சோதி பதினேழு. கிராவு கஅ; வன்மை

௨௦௨. கருத்த—சந்தங்களும் தேவதைகளும்.

கக, எதிர்ப்பு உஉ; தாசகன் உக; திடன் உஉ, செழுமை உக. அங்கம் உச, கருப்பம் உதி, ஒறுச உஎ, உயர் அறிவு கக, உறுதி கக.. ஒளி ஸ்தானம் கச, ஒங்கும் நிலயம் கக; கழல் சஅ; சாபு நான்கு பிரிவு ஸ்தோமன், ச. க. அ.

அதுவாகம் உஉச.

சாபுப் படை

க. நீ அக்கினி பாகமாகும், திடசயின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் திலயன். திரிவிருத ஸ்தோமன். உ. நீ இந்திரனின் பாகமாகும், விஷ்ணுவின் தலைமைத்துவம், விளங்கும் வலிமை, கடு பிரிவு ஸ்தோமன் க. மனிதர் காண்போர்களின் பாகமாகும், தாக்குவின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் மூல நிலயம், கஎ பிரிவு ஸ்தோமன். ச. நீ மித்திரனின் பாகமாகும், வருணனின் தலைமைத்துவம், சோதியின் மறை. தோன்றல் சாந்த. உக பிரிவு ஸ்தோமன். தி. நீ அதிதியின் பாகமாகும், பூஷணனின் தலைமைத்துவம், புலனாகும்பெரும் பலம். உஎ பிரிவு ஸ்தோமன். க. நீ வசக்கனின் பாகமாகும், ருத்திரர்களின் தலைமைத்துவம், புலனாகும் பிராணியாகும். உச பிரிவு ஸ்தோமன். எ. நீ ஆதித்தியர்களின் பாகமாகும், மருத்துக்களின் தலைமைத்துவம், புலனாகும் பிரகச, உதி பிரிவு ஸ்தோமன். அ. நீ தேவ சகிதாயின் பாகமாகும், பிரகஸ்பதியின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் திசைகளாகும், நான்கு பிரிவு ஸ்தோமனாகும். க. நீ மாகங்களின் பாகமாகும், பட்சங்களின் தலைமைத்துவம், புலனாகும் பிரகச, சச பிரிவு ஸ்தோமன். கௌ. நீ சிபுக்களின் பாக

உஉக. கருத்த—பலவகை ஸ்தோமன்கள்.

மாகும். விசுவேதேவர்களின் தலைமைத்துவம், சாந்தம் செம்மைபாகும் பொருள்கள். கக—பிரிவு—ஸ்தோமன், ச. க. க.

அதுவாகம் உஉதி.

சீந்ஞ யஜுர்

க. அவர்கள் ஒருமைபுடன் போற்றுகிறார்கள், பிரகசகன் ஸ்தோமனாகும், பிரகாபதி அதிபதியாவான். மூன்றால் போற்றுகிறார்கள், பிரமம்புலனாகும். பிரமணஸ்பதி அதிபதியாவான். ஐந்துகளால் போற்றுகிறார்கள், பொருள்கள் தோன்றும்; பொருள் தலைவனே அதிபதியாவான். ஏழாவது திசெய்கிறார்கள், சப்தரிஷிகள் தோன்றுவார்கள், தாக்கு அதிபதியாவான். ஒன்பதால் போற்றுகிறார்கள், திசுருக்கள் புலனாவார்கள். அதிதி இரானியாகும், அவர்கள் பதினென்றால் போற்றுகிறார்கள், ருதுக்கள் புலனாகும், ருதுபாலகன் அதிபதியாவான். அவர்கள் பத்தால் மூன்றால் போற்றுகிறார்கள், மாதக்கள் புலனாகும். வருஷம் தலைமைபாவான். அவர்கள் பதினாற்தால் போற்றுகிறார்கள், க்ஷத்திரம் புலனாகும், இந்திரன் தலைமைபாவான், அவர்கள் பதினேழால் போற்றுகிறார்கள். பசு புலனாகும் பிரகஸ்பதி தலைமைபாவான். அவர்கள் பத்தொன்பதால் போற்றுகிறார்கள், ஆரியன் ருத்திரன் புலனாவார்கள். இரவும் பகலும் அதிபதிகள். அவர்கள் இருபத்தொன்றால் போற்றுகிறார்கள், முழுக்குளம்புள்ள பசு புலனாகும், வருணன் அதிபதியாவான். அவர்கள் உக ஆல் போற்றுகிறார்கள், சிவ பசு புலனாகும், பூஷணன் அதிபதி, அவர்கள் உதி ஆல் போற்றுகிறார்கள், வணப் பசு புலனாகும், வசு தலை

உஉச. கருத்த—கிரக?

வன். அவர்கள் உடனடியே போற்றுகிறார்கள், சோதியும் நிலமும் தனிமைபாவிற்று, வசு குத்தித் தூதித்தியர்கள் அவற்றை யதாரிக்கும். ஆதிபத்தியமவர்களே. அவர்கள் உடனடியே போற்றுகிறார்கள், செடி கொடிகள் தோன்றும். சோமன் அதிபதி. அவர்கள் உடனடியே போற்றுகிறார்கள். பிரகாசிகள் புலனாகும், மாதமும் பட்சமும் அதிபதிகள். அவர்கள் உடனடியே போற்றுகிறார்கள், பிரகாசிகள் சார்தயாகும். பிரஜாபதி தலைவனும் அதிபதியுமாவான். ச. உ. 80.

அதுவாகம் 20௯.

உஷஸ்ப் பண்ட

௧. இவந்தான் முதன்மைபாய் உதயமாருபவன். அவன் இவனாகத்தில் துழைந்து அகைசிறுன். அன்றை போல் கவின மணப் பெண் தாய்மார்களைச் சமக்கிறான். மூன்று மகிமைகள் அவளை யதாரிக்கின்றன. உ. சிறப்பு கந்தாம் சாகவதம் சிலசுத்தம் சரேதா மிரும் குரிய பத் தினிகளான உஷஸ்கள், சமான மூல நிலயத்தில் அகைசுத்து சோதியின் கொடி. செய்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள்.

௨. மூன்று ருதவழியை யதாரிக்கும் முல்வன்கள் சோதியுடன் வந்துள்ளன; ஒன்று பலத்தைக் காக்கும். வேறொன்று பிரகாசனை இரட்சிக்கும். மற்றொன்று புனிதனின் சிரத்தத்தைத் துணியுரியும்.

௩. நான்காவது யக்கு இரு சிறகுகளாகி சதுரன் தோமங்கனின் அம்சாகும். சிவிகளே ஐகதி பிரகதி காயத்திரி திருஷ்டுபு அதுஷ்டுபாஜத் துதியைச் சேர்த்து இச்சுவர்க்கத்தைப் போஷிக்கிறார்கள்.

உ00. சருத்த—தலைவன் பிரஜாபதியாகும்.

௪. பிரஜாபதி ஐந்தாம் இவ்வுலகத்தையும் ஐந்து ஐந்தாம் அவற்றின் யதாரணிகளையுஞ் செய்துளான். அச்சேர்க்கையினால் ஐபலங்கள் அதிசய வடிவமணிந்து செல்லுகின்றன. ௧. சமான சகோதரிகள் சமான சின்ன மணிந்து குறிப்பிட்ட நிலயஞ் செல்லுகிறார்கள். ௨. அழியும் கவிகள் ருதுக்களை கிண்தரிக்கிறார்கள். அவர்கள் தம் சமீபே சந்தக்களுடனாகி திவ்ய சோதிகளில் சேர்கிறார்கள். ௩. சோதிவிகம் இருள் தேவி வானங்களில் குரிய வழிகளை கவிகரிக்கிறான். புலனாகும் பல ரூப பசுக்கள் காரினம் கத்தில் எங்கும் சுற்றிப் பார்க்கின்றன. ௪. யகாஷ்டகன் தவமுடனாகி திடமான இந்திரானத்தோற்று கித்துளான். அவனால் தேவர்கள் அகார்களை ஐயித்து மரர்கள். அவன் பலத்தால் அகா காதகளுஞ்.

௫. நீங்கள் இளமையில்லாத என்னை இளமையுடனாகினீர்கள். நான் சத்தியம்பேசி இதை கிரும்புகிறேன். நான்கள் நீங்கள் செய்வது போலாகும் அவனது பிரிய மனத்தை, அதுபவிக்கவேண்டும். உங்களில் ஒருவன் மற்றொருவனை ஏமாற்றவேண்டாம்.

௬. எல்லா மறிபவன் என் கல்மனத்தை யதுபவித்துளான். அவன் ஆதாரை அடைந்துளான். ஏனெனில் அவன் அறிவின்மைபை ஐயித்தவனாகும். நீங்கள் செய்வதுபோல் அவன் பிரிய மனத்தை நான்களதுபவிக்கவேண்டும். உங்களின் ஒருவன் மற்றொருவனை ஏமாற்றும்படியாக வேண்டும்.

௭. ஐந்து அழைப்புகள் ஐந்து உஷஸ்களில் ஐந்து ஐக்கள் பஞ்ச நாமக்களோடு பசுக்களில் யதாரிக்கின்றன. ஒரே உலகத்தில் ஐந்து திசைகள் சமான சிரம் யதாரணிகளுடன் ஐந்தாபி தமையுள்ளன.

கஉ. முதன்மையாய் ஒளிவிகபவன் ருதக்குழந்தையாரும். சல சத்தியை ஒருவன் தாக்குவான். சூரியனின் நிலயங்களில் வேறொருவன் அவசவான். உஷ்ணத்தின் ஸ்தலங்களில் மற்றொருவன் செல்வான். சகிதா ஒருவனாக நிலமனஞ் செய்வான். கஉ. முதன்மையாய் ஒளி விசியவன் பமதேடு பகவாவான். பால்மிகும் நீ வருஷத்தோறும் எமக்குக் கறக்கவும். கச. அனல் கொடி. புடன், பலகிற பலவடிவ, சுக்கிர விஷபத்தின் சோதிபரண அவன் ஒளிகளுடன் வந்துளான். அழிபாத உஷ்ணயே! உனது சமரணச் செயலை செய்து கொண்டு மூப்பையளிப்பவனாய் நீ வந்துளாய். கடு. குதக்கனின் பத்தினியான அவன் முதன்மையாரும், பிரகாச நரிப்பவனாரும் தினங்களை வகித்துச் சொல்லுபவனாய் இங்கு வந்துளான். உஷ்ணயே! நீ ஒன்றுமுதும் பல இடங்களில் பிரகாசிக்கிறாய். மூப்பற்ற நீ அந்நியமான அனைத்தையும் முதமை யாக்குகிறாய். ச. உ. கஉ.

அதுவாகம் ௨௦௭.

புகை வீடு பகட

க. அக்வினியே! சன்னமாயுள்ள எங்கள் எதிரிகளைத் தூர்த்தவும். ஐரதவேதாணே! சன்னமாகாத எங்கள் சந்துருக்களைச் சிதைத்தவும். கோபமன்னியில் பிரியமனமுடன் எமக்குப் பிரகாசிக்கவும். உனது காப்பில் நான் மூச்சகம் ஐயமுடனாக வேண்டும். உ. அக்வினியே! பலமுடன் பிறந்துள்ள எமது பகைவர்களைத் தூர்த்தவும்; ஐரத வேத சனே! ஐனனமாகாத சந்துருக்களை யொழிக்கவும்.

௨௦௮. கருத்த. இருளும் சோதிபுறும் உஷ்ணை காடவும்.

எமக்குப் பிரியமுடனாகவும், உன் கதத்தை நான்குநாடாபிக்க வேண்டும்; எமது எதிரிகளை நீக்கவும். கஉ. நீ சச, எண்களான ஸ்தோமன், செல்வம் சத்தியாரும். ச. நீ கக எண்களான ஸ்தோமன், செல்வம் சத்தியாரும்; இ. நீ அப்சன் என்னும் பெயருள்ள புவியி னனுவாரும். க. நீ கடை சந்தம், நீ விசி சந்தம், ககமனிச்சந்தம், ஐயிக்குஞ் சந்தம், குழுஞ் சந்தம், மனச் சந்தம், பரவு சந்தம், நதி சந்தம், கடல் சந்தம்; சலசந்தம். சேர்க்குஞ் சந்தம், பிரிக்குஞ் சந்தம், பிரஹத் சந்தம்; இரதந்தா சந்தம், சமூகச் சந்தம், தனித்தனிச் சந்தம், வாக்குச் சந்தம், வெனிச் சந்தம், சஷ்டிபுச் சந்தம், அதுஷ்டிபுச் சந்தம். கருப்புச் சந்தம், திரிகருப்புச் சந்தம், கால்ய சந்தம், கனிச் சந்தம், பதபந்திச் சந்தம். அட்சரபந்திச் சந்தம், விஷ்டரபந்திச் சந்தம், சாரண சேர் கௌளாக் கந்திச் சந்தம் குழுஞ் சந்தம், பட்ச சந்தம், கமல சந்தம் வரண சந்தம் வன்மை சந்தம், வன்மை செய் சந்தம், விரால சந்தம், சமச் சந்தம், ஐய சந்தம், கிட்டக் கடினமாகுஞ் சந்தம், மந்தச் சந்தம், அங்காங்கச் சந்தம். ச. க.. கஉ.

அதுவாகம் ௨௦௮.

அக்வினி

க. எழுச்சியாகி ஆகுதமான சந்தாக்கினி சந்தோஷமாய் செல்வம் காட சந்துருகைய யொழிக்கட்டும்.

உ. சோமனான நீ சந்தான செயல்களின் பதியாரும். நீ அரான், எதிரிக யொழிப்பவன். நீ சிறப்பளிக்குஞ் சத்தியாரும்.

உ. கதவிச னுக்வினியே! உன் காட்சி மங்கள மளிப்பதாகும். நீ உக்கிரன். விபரபகன் உல்லாசன்;

௨௦௯. கருத்த,—இன்னும் வேற சந்தங்களு முண்டு.

அவர்கள் இருவரால் உன் ஒளியை மறைப்பதில்லை. குற்றம் உன் காயத்தில் பற்றிப் படிவதில்லை. ௪. திடர்க்கெனியே! உன் தரிசனம் மங்கள மளிப்பதாகும், அது ருரியனருகிலும் சோதியாயுள்ளது. புரக்கப் பிரகாசமாகுமது, இரவிலும் காணும்; உன் ரூபத்தில் உணவு கண்ணுக்கு இவியாமையாகும். ௫. பக்குத்தால் எமக்குச் செல்வஞ் ஐயிக்க பிரியமுடனாகு மவன் ௬௬ தோற்றத்துடன் எங்கள் சிமித்தம் தேவர்களுக்கு பக்குஞ் செய்வான். அக்கெனியே! இம்மையற்ற காய்ப்பும் எமது ஈட்ககனுமான் நீ சோதியுடன் செல்வந்தோடு பிரகாசமாகவும். ௭. தேவனே! அக்கெனியே! உன்னை நாட நான்கள் எமக்கு சோதி சகத்தினின்று பூண ஆபுகடன் கெழுமத்தை யளிக்கவும், சோதி சன்மனே! சிறப்பாய் சோதியிலும் எச்செல்வத்தை நான்கள் நாடுகெருமோ அதை எங்களில் வழங்கவும், ௮. தோதாவே! பவத்தின் மகனே! மனிதரின் பக்குத்தில் நீ பக்குக்களால் யஜிப்பதுபோல் ஒருமைபுடன் சேர்துள்ள இன்ப தேவர்களுக்கு இன்று நீ மகிழ்வுடன் பக்குஞ்செய்யவும். ௯. நான் தேவன் தோதா, புரோகிதன் பக்கு ரித்திக்கு, இரத்தின மளிப்பவனான அக்கெனியை துதிக்கிறேன்.

௧௦. சோமனே! நீ பலனும் பிரகாசனுமாகும்; தேவனே! நீ சக்திமான், நீ சக்தி விதன், நீ சக்தி மிகும் தர்மங்களை ஸ்தாபிக்கிறாய்.

௧௧. எரிக்கும் மருத்துக்களே! இந்த அவி உங்களுடையதாகும். எதிரி யழிப்பவர்களே! நீங்கள் எமது இடக்கிணக்கு அதில் இன்பமாகுங்கள். ௧௨. வகக்களே! மருத்துக்களே! சத்திய விரோதமாய் எம்மை இம்மெக்க விரும்பும் இழித்தமூன்சவுன் நாச பாகத்தில் விடிபட வேண்டும், உங்களது அதி எரி கடரால் அவனை பொழி

யுங்கள். ௧௩. இன்பர்களாய் இன்பமளித்து, எரித்து திட காயக்களான வர்ஷ மருத்துக்கள் மனிதர்களில் களம் விசால மாகக்களுடன் புன்மை பாகங்களை எம்மிடமிருந்து நீக்கவேண்டும்.

௧௪. அதி இளைஞனே! அவரவுள்ள தேவர்களை இன்பமுடனாக்கவும், குதாபதியே! குதாக்களை யறிந்து நீ திவ்ய தேவர்களுடன் இங்கு பக்குஞ் செய்வாய். அக்கெனியே! நீ தோதாருக்களின் திவ்ய தோதாவாகும். ௧௫. சக்தனே! அக்கெனியே! சோதி விசயனே! அத்வாமனித சமூக அவிபான நீ இன்று அளிப்பதை பெய்வாய் யதாபிக்கிறாய். ஏனெனில் நீ பக்குஞ்செய்யவன், நீ குதத்துடன் பக்குஞ்செய்வாய், அதனால் பலமுடன் பெருகுகளாய். அதி இளைஞனே! உளது அவினை இன்று வகித்துச் செல்வாய், ௧௬. மனிதன் தினந்தோறும் செல்வம் செழிப்பு விரி மிகும் புகழை அக்கெனியா லடைபவேண்டும்.

௧௭. சோமனே! செல்வங்கண்டு செழுமைசெய்யும் நோய் விதைக்கும் நீ, செழிப்புச் செழித்து எமக்கு சிவ கண்பனாகவும்.

௧௮. விடு காப்பவர்களே! இங்கு வாருங்கள், மருத்துக்களே! எம்மைப் புன்மையினின்று பிரித்து நீங்கள் பேரகாமலிருங்கள். ௧௯. ஏனெனில் மருத்துக்களே! நான்கள் மனித சக்தியுடன் பூர்வ சாத்ருதாக்களினின்று உங்களை நாடிபுளேளாம். ௨௦. உங்கள் மகிமை அகாதத்தினின்று கிளம்புகின்றன. துரிதர்களே! உங்கள் நாமங்களைப் பிரகாச மாக்குங்கள், மருத்துக்களே! இரகபதி, யனிப்பு விரகத்தின் ஆலாய் பாகமான இதை பங்கேகரிபுங்கள்.

௨௧. காலை மாலை இவ் அவி மிகுத்து செய் சம்க்கும் புலதி எந்த சக்தி மாலை நாடுகெருனோ, அவனுக்கு

தனது சோதிபெ செவ்வம் கிரும்பி வருவது போன்றும்.
உக. அக்ஷிபே! அமுதனே! மிக்க இவையும இவ்வகி
களை திவ்ய பஞ்சத்துக்குச் சமத்து செவ்வம், அவர்கள்
இச்சகத்தங்களை பங்கேரிக்கட்டும்.

உஉ. கண்வர்களே! சரசமாய் இரத சுபமுடனாகும்
மருத்துக் கிரீடா கணங்களைப் புகழுவ்கன். உஉ. மருத்
துக்கள் குதிரைகளைப்போல் துரிதமாகி இனிப பசுக்கள்
போல் பாலளித்து சுந்தா பாலர்கள் போல் மிகதத்தில்
வந்திரமாகி காட்டி காணுங் காளைகளைப்போல் தாங்களே
விளையாடுகிறார்கள். உச. அவர்கள் பிரயாணம் பெரு
மைக்கு, தங்கள் கணங்களைச் சேர்த்து, முன் செல்லுங்
கால் புவி எடுங்கி பலறுகின்றது. குறுக்குமவர்கள் கலக்
கிக் கிரீடைசெய்து கணலாபுதங்களுடன் தங்கள் சக்தி
வைப் புலனுக்குகிறார்கள். உடு. மருத்துக்களே! நீங்கள்
உச்சியிலுள்ள எவ்வழிகளிலும் அசையும் திரைகளை
பறவைகள் போல் ஒன்று சேர்க்குங்கால், மேகங்கள் உங்
கள் இரதங்களில் சலத்தைச் சித்தும், துதிப்பவனுக்கு
மது நிற வெய்யைப் பொழியுங்கள்.

உக. அவர்கள் பலர் பிரிவன், சனத்தலைவன் அகி
சுமக்கும் அக்ஷிபைய அகிகளுடன் சதா கால மழைக்கி
கள். உஎ. அவர்கள் வெய் சிந்து சாதனத்துடன்
தேவாக்கிளியை அகி சுமக்க சதா காலம் துதி செய்கி
றார்கள்.

உஅ. இந்திரனே, அக்ஷிபே! சோதியின் திகை
களை பலங்கரிபுங்கள். உக. அவன் கிருத்திரைக்
கொல்லுகிறான்.

உஓ. நாங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலு மித்திரை
பழைக்கிறோம். உக. மனிதர்கள் இந்திரை பழைக்கி
றார்கள்.

உக. கிசவ கர்மனே! நீ அவிபால் ஒங்கி வளர்ந்து
பக்குஞ் செய்பவும். உக. கிசவகர்மனே! பலஞ்செய்யும்
மலிபுடன் நீ, இந்திரைச் செய்தனாய். ச. க. உக.

அதுவாகம் உஓக.

ஸ்தோம பாகம்

க. நீ கதிராகும், மிகத்துக்கு நான் உன்னை பற்று
கிறேன். நீ மிகத்தைத் தூண்டவும். நீ ஆதாவாகும்,
அறத்துக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ அறத்தைத்
தூண்டவும். நீ அதுசரிப்பாகும், சோதிக்கு நான் உன்னை
பற்றுகிறேன், நீ சோதியைத் தூண்டவும். நீ சந்திராகும்,
வானத்துக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். வானத்தைத்
தூண்டவும். நீ தூனாகும், தானிக்கு நான் உன்னைப்
பற்றுகிறேன். நீ தானியைத் தூண்டவும். நீ முட்டா
கும், மழைக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். மழையைத்
தூண்டவும். நீ முன் விச்சாகும், பசுளுக்கு நான் உன்னைப்
பற்றுகிறேன். பகலைத் தூண்டவும்.

உ. நீ பின் விச்சாகும், இரவுக்கு நான் உன்னை
காடுகிறேன், இரவைத் தூண்டவும். நீ ஆர்வன், வசுக்
களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ வசுக்களைத்
தூண்டவும். நீ அறிவாகும், குந்திரர்களுக்கு நான்
உன்னைப் பற்றுகிறேன். குந்திரர்களைத் தூண்டவும். நீ
சோதிபாகும், நான் ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். ஆதித்தியர்களைத் துரிதமாக்கவும். நீ ஓஜசா
கும், நான் பிதுருக்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்.
பிதுருக்களைத் தூண்டவும். நீ இழைபாகும், நான்
பிரைசைக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். பிரைசைகளைத்

உஓஅ. எருத்த—அக்ஷி போர்த்த.

தூண்டவும். நீ சமர் சலிப்பவன். பசுக்களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுவிடுவன். பசுக்களைத் தூண்டவும்.

க. நீ செல்வவான். நான் செடி கொடிகளுக்கு உன்னைப் பற்றுவிடுவன். நீ செடி கொடிகளைத் தூண்டவும். நீ யுக்தா யுகத்தால் ஐயமாகுபவன். நான் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுவிடுவன். இந்திரனைத் தூண்டவும். நீ அதிபதிவாகும். நான் பிராணனுக்கு உன்னைப் பற்றுவிடுவன். பிராணனைத் தூண்டவும். நீ அபரணாகும். நான் அபரணுக்கு உன்னைப் பற்றுவிடுவன். நீ அபரணைத் தூண்டவும். நீ அமைப்பவனாகும். நான் அமைப்புக்கு நான் உன்னைப் பற்றுவிடுவன்; உன்னைத் துரிதமாக்கவும். நீ சக்தி வளிப்பவன், செவிக்கு நான் உன்னைப் பற்றுவிடுவன், நீ திரிவிருதமாகும்.

ச. நீ பிரகிருத்த, நீ சம்விக்ருத்த, நீ விவிக்ருத்த, நீ ஏதுபவன், நீ இறங்குபவன், நீ முன்னேறுபவன், நீ பின்னேறுபவன்.

டு. நீ செல்வவான். நீ கோதியுள்ளவன், நீ கலந்து விடுபவன். ச. ச. க.

அநுவாகம் ௨௬௦.

கனிகைப் படை

க. நீ இரானியாகும், சிழந்தினை; திவ்ய வசக்கன் உன் அதிபதிகளாகும்; அக்கினி உன்னிடமிருந்து ஆயுதங்களைத் தடுக்கிறான். திருவிருகத்தொடையன் தானியில் உன்னைத் தாங்கவேண்டும். ஆரூபத் துதி உன்னை திடத்திற் றதாபிக்கட்டும். இரத்தாஸாமன் உனது ஆதானாகட்டும்.

௨௦௬. கருத்த—நீ யார்? உனக்கு வேண்டியதென்ன?

Archaeological Survey of India

உ. நீ விராடனாகும், தென் திசை ; திவ்ய ருத்திரர் கன் உனது அதிபதிகளாகும், இந்திரன் உன்னிடமிருந்து ஆபுதங்களைத் தடுக்கிறான். பஞ்சதச ஸ்தோமன் உன்னைப் புலியில் தாங்கவேண்டும். பிசொனகத் துதி உன்னை திரத் தில் ஸ்தாபிக்கட்டும். பிரகத் சரமன் உனது ஆதரவாக வேண்டும்.

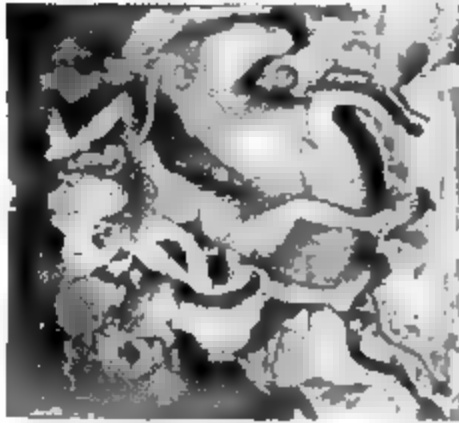
உ. நீ சம்வாடனாகும், மேற் திசை : திவ்யாதித்தி யர்கள் உனது அதிபதிகள். ரோமன் ஆபுதங்களை உன் னிடமிருந்து தடுக்கவேண்டும். சப்த தச ஸ்தோமன் உன்னை சகத்தில் தாங்கட்டும். மருத் வாதிய அதி உன்னைத் திடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும், வைரூப சரமன் உன் ஆதரவாகட்டும்.

ச. நீ கவாடனாகும், வடதிசை, கிகவே தேவர்கள் உனது அதிபதிகள். வருணன் உன்னிடமிருந்து ஆபுதங் களைத் தடுக்கிறான். ஏகவிம்ச ஸ்தோமன் உன்னை புலியில் தாங்கவேண்டும். திஷ்டேகவல்ப புக்தன், உன்னை திடத்தில் ஸ்தாபிக்கட்டும், வைராஜா சரமன் உன் ஆதரவாக வேண்டும்.

டு. நீ அதி பத்தினியாகும், பெருந்திசை. திவ்ய மருத்தங்கள் உனது அதிபதிகள். பிரகஸ்பதி உன்னிட மிருந்து ஆபுதங்களைத் தடுக்கிறான். உள, கூட ஸ்தோமன் கன் புலியில் உன்னைத் தாங்கட்டும் வைசுவதேவ அக்கினி, மருத உக்தங்கள் திடத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சக்வரம் காவத ஸாமன்கள் உனது ஆதரவாகட்டும்.

க. தேவர்களில் முதன்மைவாய் தோன்றும் சிஷி கன் உன்னை சோதியன்னவு விரிவுடன் வானத்துக்காக விபாபகமாக்கட்டும். அதிபதியும், கிதாந்ருவும் உன்னை விசாலமாக்க வேண்டும். அவர்களைல்லா மினைந்து உன்

Archaeological Survey of Mysore

பெருந்திசை

Archaeological Survey of Mysore

பெருந்திசை

யையும் யஜுமானையும் சுவர்க்க உலகமான உயர்வின் எல்
லையில் உள்ள ஸ்தாபிக்கட்டும். ச. ச. உ.

அதுவாகம் உகக.

திருப்ப பாட.

க. இவன் சிகப்பு ரோமம் சூரிய கிரணங்களுடன்
பூர்வத்தினான். இரத கிருதம், இரத தருசம், — அவ
னது கணம் கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும். கிருதம்
தலை புஞ்சிகந்தன் — அவனது அப்சாககளாகும், மரத
தானர்களே அவனது அம்பு, அரக்கர்கள் அவனது சூபுத
மாகும்.

உ. வலது பக்கமுள்ள இவன் கிசவகர்மாவாகும்; இரத
கவனம் இரத கிருதம் அவனது கணம் கூட்டங்களின்
தலைவர்களாகும். மேனகை, சூறஜன்மை, அவனது அப்
சாககளாகும்; கடிக்கும் பிராணிகள் அவனம்பு; மனிதர்
மரிப்பே அவனாபுதம்.

உ. பின் புறமுள்ள இவன் கிசவ கிபாபகனாகும்.
இரதப் பிரோதமும் அன்மாதமும் அவனது கணம் கூட்
டத்தலைவர்கள். பிரமலோசத்தையும் அதம்லோசத்தையும்
அவனது அப்சாககளாகும், சர்ப்பங்கள் அவனம்பு, புலி
கள் அவனாபுதம்.

ஈ. இடது பக்கமுள்ள இவன் செவ்வஞ் சேகரிப்ப
வன், சேனனும், சேனஜித்தம் அவனது கணம் கூட்டங்
களின் தலைவர்களாகும். கிசவாகியும் கிருதாஜியும் அவ
னது அப்சாககள், சலங்கள் அவனது அம்பு, காற்றை
அவனது சூபுதமாகும்.

இ. உயரிதுள்ள இவன். செவ்வக் கொண்டு வருப
வன். தார்குதியன் அரிஷ்டமேயியும் அவனது கணம்

உக௦. கருத்த—கீழ்க் கரும் கந்தாபிதமாக வேண்டும்

கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும்; கர்வாகியும் பூர்வகிருதி
யும் அவனது அப்சாககள், மின்னல் அவனது அம்பு,
அவன் சூபுதம் இடி மூழ்க்கமாகும். க. அவர்களுக்கு
மமஸ்காரம், அவர்கள் எமக்கு கமவிப்பவர்களாகட்டும்;
எமது தவேஷியையும் எம்மை தவேஷிப்பவனையும் உங்
கள் வாய்களில் நான் வைக்கிறேன்.

எ. நான் உன்னை சூபுச நிலயம் சூதரின் கிழலில்
அமைக்கிறேன்; கடனுக்கு மமஸ்காரம், கடல் சோதிக்கு
மமஸ்காரம்.

அ. பரமேஷ்டி வான எல்லையில் விரிந்து கிசாலனும்,
வன்மை வலிமைபுடனாகி வெற்றி பெரு முன்னை ஸ்தா
பிக்க வேண்டும். சோதியைத் தாங்கவும், சோதியை
திடமாக்கவும், ஒவ்வொரு பிராணன் அபாணன் கியா
னன் உதானன் சூதாவு அகைவுக்கு சோதியை இம்சிக்
காதே: சூரியன் அதி கவந்தி அதிகமணி சவசத்துடன்
உன்னைக் காக்கட்டும், அங்கிரசர்களைப் போல் அத்தே
யதைபுடன் நீ திடமாபுட்காரவும். க. பவனன் பெரிய
அடைப்பினின்றுத் தப்பி புற்றை கிருப்பமாகி களைக்குங்
குதியைப்போல், அவனது கடர் பின்னர், முழங்கு
வான். அப்பால் உனது பாதை கருமைபுடனாகும்.
ச. ச. உ.

அதுவாகம் உகஉ.

அக்கினி

க. அக்கினி சோதியின் கிரம் கிசாமாகும். புகியின்
நிதியாகும், அவன் இங்கு சல ரேததைத் தாரிதமாகு
கருன். உ. அதர்வன் புக்காரம் கிசவத் தலைவனது கிரத்

உக௧ கருத்த. சேகியும் சேனாபதியும்.

தின்னின்று உன்னைக் கண்டதெடுத்துவான். உ. இந்த அக்வினி, கவி, பொருள் தலைவன், தூது ஆயிரம் பலத்தின் பெருமானாகும். ஈ. நீ யக்கும் வானத்தின் தலைவனாகும். நீ மங்கையாண நுதிகளாகுடன் சோதி-செவ்வாகும். நீ சிறப்பளிக்குஞ் சிவந்த, சோதியில் மதாரிக் கிறாய். அக்வினியே! உனது சவாணைய பவி சமக்கச் செய்கிறாய். இ. மனித சமித்துக்களால் பகைவப்போல் வரும் உணவுகளைக் காண அக்வினி எழுச்சிபாக்கப்பட்டு வான். சிரணங்கள் கிரேயேறும் சிறு கொடிக்கைப்போல் சோதி நோக்கிக் செல்லுகின்றன.

க. நான்கள் எமது துதிமொழியை, கவி யக்குரு கள் காண்பான கிருஷ்பணக்குச் சொல்லிபுனோம். கவி ஷ்டான் வணக்கமுடன் அக்வினிக்கு சோதியில் சந்தாம் போல் கிரிந்து கிசாலமாகும் இந்த ஸ்தோமந்தை எழுச்சி பாக்கிபுனான்.

எ. கிறிப்புவன்மை, தேவச வினங்கும் அக்வினி பெருஞ் சோதி சேர் சவாணையோடு புதிய க்ஷேமத்துக்காக மனிதர் காப்பாகப் புலனுக்கப் பட்டுவான். அவன் பா தர்களுக்குப் புனிதமாகிக் கொண்டு அதி ஒளி விசகி னான். அ. அக்வினியே! நீ, ஒவ்வொரு வனது சாந்த மகரையில் ஒளிபுங்கால், அங்கிரசர் உன்னைக் கண்ணோர். நீ தேய்க்கப்பட்டால் ஒன்றும் பலமுடனாவாய். அங்கிர சனே! அவர்கள் உன்னை திடமகன் எனச் சொல்லுகிறார் கள். உ. மானிடர்கள் யக்குக் கொடி. முதல் புரோகித னான அக்வினியை முந்தின்களில் எழுச்சிபாக்குகிறார்கள். அவன் தர்ப்பையில் இந்திரன் தேவர்களுடன் தேய்ந்து அதிதிடன் ஹோதாவா யமாட்டும். கௌ. அக்வினியே! பலர்பிரியனே! ஐந்துக்கள் பிரணவகளில் அதிசோதி, கடர் கேசங்களுடனாகு முன்னை அவி வகிக்க யகழக்கிறார்கள்.

கக. நண்பர்களே! திடன் திடமகன் சனத்தலை னான அக்வினிக்கு ஒருமையுடன் அருகதையான துதியை யும் உணவையு மளிப்புகள்.

கஉ. அக்வினியே! பவம் மிருபவனே! நீ அனூயிதா க்கு உரிபயந்தை பெல்லாம் ஒன்று சேர்க்கிறாய். நீ புவியின் கிவபத்தில் எழுச்சிபாக்கப் பட்டுவாய். நீ எமக்கு எல்லா ஈற்பொருள்களையும் கொண்டு வராய். கக. நான் இவ் வணக்கத்துடன் அன்பன் அமுதன் திடமகன் அதுகல பக்குன் அறிவு புலனுக்கும் அனைத்தின் தூதனான அக்வி னியை அகழக்கிறேன். கச. ஒளிபுள்ள அவன் உலகம் காட் கும்பொருள்களைச் சேர்ப்பான். யக்கும் சனங்களின் தீய்ப் செல்வத்தையும் வகக்களின் நல்லறிவு ஈற்காப்பை யடைந் துள்ளது. அவன் நன்கு அகழக்கப்பட்டால் துரிதமாவான். கடு. தாசாளமாய் அளிப்பவனது தீய்ப் யக்கு ஒளி உச்சி யில் எழுச்சிபாடிபுள்ளது. கிசப்புக்கிரணம் சோதி பரிசித் தச் செல்லுகின்றது. மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அக்வினி கையப் புலனுக்குகிறார்கள். கக. அக்வினியே! ஐரதவேதச னே! பசமிருத்த பலமகனாய் பொருள் தலைவனாகும் நீ, என் களில் பெரும்புகழை பளிக்கவும். கஎ. வச, கவி, மொழிக். கருகனாய் மலரும் பல தேரற்றமுடனாகும் நீ எமக்குப் பொருள்களுடன் பிரகாசிக்கவும். கஅ. இரவு பகல் உணவு யின் தலைவனான அனலே! அக்வினியே! உறிய, சவாணை களால் அரக்கர்களை எரிக்கவும். கக. தேவனே! அக்வினியே! நான்கள் அழியா ஒளிபுடனாகு முன்னை பிரகாசமாக்கு கிறோம். உனக்கு இவ்வதிசைய கிருப்பச் சமித்து சோதி யில் ஒளியைச் செய்புங்கால், நீ துதி செய்பவர்களுக்கு உணவைச் சமக்கவும். உ௦. அக்வினியே! சனத்தலை வனே! சுத்த சந்திரனே! அவி சமப்பவனே, பிரஜாபா வகனே, சுத்தச் சோதியை தீபதியே! உனக்கு இவ்வவி

ருக்குடன் வளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீ துதிப்போர்களுக்கு உணவைச் சமக்கவும். உக. நல்ல சந்திரனே! நீ உன் வாயில் செய்யின் இருசாதனங்களைப் பக்குவ மாக்கு கிறாய்! பலபதியே! நீ எமது துதிகளுக்கு எம்மைப் பூரணமாக்கவும். நீ உணவைத் துதிப்பவர்களுக்குச் சமக்கவும். உஉ. அக்கினியே! நான்கள் மங்களமான உன்னை இருதயம் பரிசுக்கும் இலியதுரித சங்கற்பம் போல், துதி மொழிகளால் உனக்கு இதை குதிரைபோல் நன்கு செய்யட்டும். உஉ. அக்கினியே! நீ திருதம் தூயப் பிரேனை, தில்ல சங்கற்பத்தின் தலைவனாகியாய். உச. அக்கினியே! நான்கள் உனக்கு இன்று இம்மந்திரங் களால் காணஞ்செய்து உபாசனை வளிக்கட்டும், உன் சக் திகள் சோதியினின்றுபோல் முழக்க மாவின்றன. உடு. அக்கினியே! உனது எல்லா முகங்களோடு மேன்மை யளித்துக்கொண்டு கவர்க்கச் சோதியைப்போல் எங்கள் இத்ததி மொழிகளில் நீ மங்கள மளிப்பவனாகவும். உஉ. நான் சக்திமகன் ஐரதவேதன் செல்வமளித்து விப்பிர னைப்போல் கலமழியும் அக்கினியை நேறாதாவாக என்னுகிறேன். உஎ. தேவனான அக்கினி, நன்கு ஆகு தம் செய்யுங்கால் சுத்த ஒளி சுத்தரதெய் யதுசரித்து தேவர் பக்கம் கிருபையுடன் உச்சியிலாகி கேர்மை பரபுனான். உஷ. அக்கினியே! நீ எமது பக்தமாகி பிரிய காப்பனாய் இரட்சகனாகவும். உஉ. ஒளிவீசி உயரிய சோதியுள்ளவனே! நான்கள் உன்னை உண்பர் உல் மனத் துக்கு நாடுகிறோம். உப. ஒளி சோதியின் பிரகாசமான அக்கினியே! உன் ஆதி சோபையுடன் வசது எமக்குச் செல்வத்தை வளிக்கவும். ச. ச. ச.

உசஉ. கருத்து—அக்கினியைப் பற்றவும்.

அதுவாகம் உகக.

சுயஜ்யம்

க. நான் துதி திடம் தேசக சந்தம் ஸ்தோமம். இனங்கு மிகை செய்துள் இத்திராக்கினியுடன், கிறப்புச் செவ்வச் செழுமைக்கு உன் உடன் பிறப்பார் நடுவே உன்னைப்பக்குவமாக்குகிறேன்; நான் உன்னை என்னுடன் இனங்கு மிகைகளோடு ஒன்று சேர்க்கிறேன்.

உ. நீ துதி அம்பை மீதந்தி கபுணிகை மேகயந்தி வர்ஷயந்தி அப்பிரயந்தி என்னும் நாம முன்னவன், நான் பிரகாபதி விகலப் புலன்களுடன் உன்னை வைக்கிறேன்.

உ உணவு பூரண, புலியான நீ, சலத்தின் ஊற்றா கும். மனிதர்கள் உனது இரட்சகர்கள். இங்கு அக்கினி வைக்கப்பட்டுளான்; அதை நான் நாடுகிறேன்; அது எனது காப்பும் கவசமுமாக வேண்டும். ச. பிரமந்தால் பூரணமாகும் அதிரோதியான நீ, வானமாகும்; மருத்துக் கள் உனது இரட்சகர்கள், வாயு இங்கு வைக்கப்பட்டு ளான். அதை நான் நாடுகிறேன், அது எனது காப்பும் கவசமுமாக வேண்டும். இ. அமுதத்தால் பூரணமாகும் சோதியான நீ, ஜயிக்கப்படாதவன்; ஆதித்தியர்கள் உனது இரட்சகர்கள், இங்கு சூரியன் வைக்கப்பட்டு ளான், அதை நான் நாடுகிறேன், அது எனது காப்பும் கவசமுமாகவேண்டும். ச. ச. இ.

அதுவாகம் உகச.

விகை சோதி

க. பிரகல்பதி புலியின யாத்தில் சோதி மிகு முன்னை, விகைமான பிராண பரானனுக்கு ஸ்தாபிக்கட்

உசஉ. கருத்து. எமது துதிவர்கள்.

மும், கிசவச் சோதியைத் தாங்கவும், அக்வினி உனது அபிபதியாகும். உ. கிசவகர்மன் வான உபர்வில் சோதி மிருமுன்னை கிசவமான பிராணனபாணனுக்கு ஸ்தாபித் கட்டும், நீ கிசவச் சோதியைத் தாங்கவும், வாயு உனது அபிபதியாகும். உ. பிரசாபதி சோதியின் எல்லையில் சோதியிலும் உன்னை எல்லா பிராணன் அபாணனுக்கு ஸ்தாபிக்கட்டும். நீ கிசவசோதியைத் தாங்கவும், பா மெஷ்டி உனது அபிபதியாகும்.

ச. நீ பூர்வ காந்தரணிப்பவன், நீ மகழ கொடுப்பவன், நீ மின்னல் அருள்பவன். இடி முழங்குபவன், சலம் பொழிபவன். இ. நீ அக்வினி வழிபாகும்; நீ தேவர் கனின் அக்வினி வழிபாகும். க. நீ வாயு வழிபாகும், நீ தேவர்களின் வாயு வழிபாகவும். எ. நீ வான வழிபாடும் நீ தேவர்களின் வான வழிபாகும். அ. நீ வானமாகும்; வானத்துக்கு உன்னை காடுகிறேன். க. நான், ஒளி கடல் சலம் எழுச்சி நீர்த்தன்மை ஆதித்தியர்கள் சோதியின் சோலைக்கு உன்னை காடுகிறேன். கௌ. நான் நீக்கு சோதி கவாலை ஒளி வீச்சு பிரகாசத்துக்கு உன்னை காடுகிறேன். கக. நான் பாலனிக்கு முன்னைப்பாலில், தேச சனிக்கு முன்னை தேசனில், புகழனிக்கு முன்னைப் புகழில் பொருள் அளிக்கு முன்னைப் பொருளில் பிரகாசமனிக்கு முன்னைப் பிரகாசத்தில், ஸ்தாபிக்கிறேன்; நீ அங்விசனைப் போல், இந்த ரிஷி தேவதை பிரமத்துடன் திடமாகுப்ட் காசவும்.

அதுவாகம் உகதி.

பூவாகத்தம்

க. நீ கிருத்தி செய்பவன், நீ கிசவ விவையு செய்பவன், நீ பூர்வத்திலுள்ளவன், நீ உச்சியாகும், நீ வானம்

உசை. கருத்து. எல்லா சோதியையும் காட்டும்.

மருபவன், வானத்தில் அமைபவன். உ. நீ கலஞ்சாப்பவன் பட்டி சாப்பவன். பறவையிலுட்காருபவன், கருடனிலை பவன், ஒங்கு முகியிலுட்கார்பவன்.

உ. நான் உன்னை புகியின் பொருளில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை வானச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னைச் சோதிச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன், நான் உன்னை நிலைச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் செல்வமனிக்கு முன்னை செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன்.

ச. என் பிராணனைக் காக்கவும், என் அபாணனைக் காக்கவும், என் கிபாணனைக் காக்கவும், என் ஆபுணைக் காக்கவும். என் கிசவாபுணைக் காக்கவும், என் பூரண வாகாக்காசவும்

இ. அக்வினியே! இருதயம் என்பது உனது பெரிப சாமமாகும், நீ வரவும், நாம் ஒன்று சேர்வோம். அனலே! நீ பஞ்ச சனங்களின் கடுமையுடைய. க. நீ திடம், கடல் பாவர், அபாவர், ஸய்தம், வழிகள், துணைகளாகும். ச. ச. ச.

அதுவாகம் உகக.

இந்திர நணு

க. நீ அக்வினியினால் கிசவஞ் ஐயிப்பவன், குரியினால் கவாடன், சக்தியால் சக்திபதி. கிருஷ்பத்தால் தவஷ்டா. வக்குத்தால் மகவான். தட்டினையால் கவர் கம், கோபத்தால் கிருத்திரன் கொல்பவன். பிரியத்தால் தேகர் தாங்குபவன், உணவால் செல்வம்; அவன் புகி பால் ஐயித்துவான்; நீ நீக்குக்கருடன் உணவு புகிப்பவன், வஷ்ட சப்தத்தால் வளர்பவன். சாமத்தால் காவ உகதி. கருத்து—செல்வம் காடி நீண்ட நிலையவையு

காப்பன். கிராஜேனோ சோதி யிருப்பவன். பிரமத்தால் சோமபானஞ் செய்பவன்; அவன் பக்குத்ததைப் பகக் கணால் தாங்குகிறான். அவன் கைத்திரத்தால் மானிடர் களைத் தாங்குகிறான். இரதம் குதிரைபுடன் ஆயுதத்தரிப் பவன். அவன் குதர்களுடன் பிரயுயாகும். வருஷத் தோடு விபாசிப்பவன். தவத்தால் எதிர்க்க முடியாதவன். தேகங்களோடு குரியனாகும். ச. ச. அ.

அதுவாகம் உகௌ.

பத்த நூ

க. நீ சோமனுக்கு வரும் பொழுது மனத்தால் பிரஜாபதியாகும்; நீ தீட்டையில் தாக்கு, தரிப்பதில் சகி தாவாகும்; சோமன் வாங்க பசுவில் பூஷணன், பந்தத்தில் வருணன், வாங்கப்படுவதில் அகாரனாகும், வாங்கியவுடன் மித்திரன்; ஸ்தாபிதத்தில் கிபிஷ்டன். முன் செலுத் தப்படுங்கால் மானிட இன்பனாகும், வரவில் அதிபதி, தலைமைச் செயலில் பிரஜாபதியாகும்; அனல் பீடத்தி லக்ஷினி, அக்ஷினி பீடத்தினின்று போருக்கால் பிரகன் பதி, அகி சுமப்பதில் இந்திரன்; ஸ்தாபிதமாகுங்கால் அதிதியாகும். மே எடுத்துச்செல்லுங்கால் நீ கிஷ்டன வாகும், ஸ்விபுங்கால் அதர்வன், பொழிபுங்கால் வமன், புனிதமாகுங்கால் புனித பூத்யம் பருகுபவன். கந்த மாருக்கால் வாடி; பாலுடன் சேருங்கால் மித்திரன், தனுக்குத் தானியங்களில் மந்திரன்; புறமெடுக்குங்கால் கிசுவே தேவர்கள்; ஆகுதத்தில் குத்திரன். கிணறவில் வாயு வாகும்; புலனுக்குங்கால் மனிதர் கோக்குபவனாகும், வருங் கால் உணவு. பிறகு புகழன்; பற்றுங்கால் பிரானன்

உகௌ. கருத்த. எதனால் எது?

கடைச் ஸ்னானம் செல்லுங்கால் நதியாகும்; சென்றபிறகு சமுத்திரம், முழுகுங்கால் சலம்; பூரண மனுஷிய வுடன் பாமாகும். ச. ச. உ.

அதுவாகம் உகடி.

உட்சத்திர சேனை

க. நீ கார்த்திகை நட்சத்திரம், அக்ஷினி தேவதை; நீங்கள் சோமன் தாக்கு அக்ஷினி பிரஜாபதியின் பிரகா சங்களாகும்; நான் ஒளிக்கு உன்னை சுடருக்கு உன்னை சோதிக்கு உன்னை ரிக்குக்கு உன்னை சுலாலைக்கு உன்னை காடுகிறேன்.

உ. நீ ரோஹிணி நட்சத்திரம், பிரஜாபதி தேவதை, மிருக சிர்ஷ நட்சத்திரம், சோமதேவதை; திருவாதிரை நட்சத்திரம், குத்திர தேவதை; இரு புனர்யூச நட்சத்திரம் அதிதி தேவதை; பூசம் பிரகஸ்பதி தேவதை, ஆயில்ய நட்சத்திரம் பாம்புகள் தேவதை; மக நட்சத்திரம் பிற ருக்கள் தேவதை. இரு பூ நட்சத்திரம் அரியமான் தேவதை; இரு பூ நட்சத்திரம் பகதேவதை. ஹஸ்த நட்ச த்திரம் சகிதா தேவதை; சித்திரை நட்சத்திரம், இந்திரதேவதை; கவாதி நட்சத்திரம் வாயுதேவதை, இரண்டு கிரக நட்சத்திரம் இந்திராக்ஷினி தேவதை; அதஷ நட்சத்திரம் மித்திரன் தேவதை; ரோஹிணி நட்சத் திரம் இந்திரன் தேவதை; இரு கிகருத நட்சத்திரம், பிறகுக்கள் தேவதை; அஷாட நட்சத்திரம் சமன் கள் தேவதை. அஷாட நட்சத்திரம் கிசுவே தேவர்கள் தேவதை; கிரோனா நட்சத்திரம் கிஷ்டன தேவதை; கிர கிஷ்ட நட்சத்திரம் வசுக்கள் தேவதை; சதய நட்சத்திர

உகௌ கருத்த.—ஒருவன் பலருபமாக முன்மை.

ரம் இந்திரன் தேவதை; பிரோஷ்டபத கட்சத்திரம். ஒரு பாத அஷ்டேவதை. பிரோஷ்டபத கட்சத்திரம் சூழப்பாம்பு தேவதை; தேவதீ கட்சத்திரம் பூஷண தேவதை; இரு அகவ புஷ கட்சத்திரம், அகவினி தேவதை; அப பரணி கட்சத்திரம் வமன் தேவதை.

க., தேவர்கள் எனத் தந்தாபித்தார்களோ அதனும் மேற்புறம் பூரணமாகுத. ௪. ௪. ௧௦.

அதுவாகம் ௨௧௬.

நவம்பகட

க. நீங்கள் வசந்தத்தின் மத மாதவங்கள்; ட., நீங்கள் கிரீஷ்மத்தின் கக்கிரன் ககிகள்; உ. நீங்கள் மழையின் ஈபன் ஈபல்வர்கள். ச. நீங்கள் சாத்தின் இஷன் ஊர்ஜன்கள். இ. நீங்கள் எமந்தத்தின் சூறன் சூறலியர்கள். க. நீங்கள் சமியின் தபன் தபலியர்கள். எ. நீ அனலின் அசு ஈட்பாகும்; சோதியும் புலியும், சலமும் ஒஷதிகளும், தனித் தனிபர பனல்களும், எனது மேன்மைக்கு, ஒன்று சேர்ந்து ககம் சந்தி செவ்வ மலிப் பவை வாகட்டும்.

புலி சோதி எடுகிறான் ஒரே மனமுடனாகும் அனல்கள் சரி குத சம்பந்தங்களை பெல்லாம் சம்பாதித்துக்கொண்டு இந்திரனில் தேவர்களைப் பேரன்—அச் செயல்களில்—சூழவேண்டும்.

அ. நீ சேமன் ரூபன் அக்மினியின் முன் நித்த னும் சேர்ப்பவனுமாகும். க. நீ பித்ருவமன், இந்திரனின் கோரம் கோ வன்மைபாகும். கௌ. நீ மருத்து வருணன் தேவசகிதரின் திடம் தானியுமாகும். கக. நீ மித்திரன் வருணன் மித்திரன் தாத்தருவின் தூணும் தரிப்பு

௨௧௭. கருத்து—என சாந்திர பீஷம்.

மாகும். கௌ. நீ வாகுத்திர ஆதித்தியர்களின் கீழ்மேற் திகைப்பாகும்.

கௌ. அவர்கள் உனது அபிபதிகள், அவர்களுக்கு எமக்காரம். அவர்கள் எமக்குப் பிரிய முன்னவர்களாகட்டும். நான் எங்களை வெறுப்பவனாகும் நான்கள் வெறுப்பவனாகும் உங்கள், வாய்களில் நயக்கிறோம். கச. நீ ஆயிரத்தினனவாகும், நீ ஆயிரத்தின் வன்னமாகும். நீ ஆயிரத்தின் பருமனாகும், நீ ஆயிரத்தின் நகலாகும். நீ ஆயிரத்தின் சாசமாகும், நான் ஆயிரத்துக்கு உன்னை காடுகிறேன்.

கௌ. அக்மினியே! இவ்விருப்பங்கள் எனக்கு கறக்கும் பகக்களாகவேண்டும், ஒன்று தூறு, ஆயிரம் பதினாயிரம் இலட்சம் பத்துலட்சம் கோடி, பத்து கோடி தூறுகோடி ஆயிரம் கோடி பதினாயிரங்கோடி இலட்சங்கோடி பத்து லட்சங்கோடி பகக்கள் எமக்காக வேண்டும்; அக்மினியே! இவ்விருப்பங்கள் எனக்கு அது பத ஆயிரம் அழிபாதபதினாயிரம் பகக்களாகவேண்டும், நீங்கள் பலம் மிகுந்து வன்மை கிறைந்து மது கித்தி செய் சொட்டி பிரமம் பெருக்கி குதத்தில் கிற்பவர்கள். அக்மினியே! எனக்கு தூமுள்ள உலகில் திவ்யலோகமெனப்படும் இன்பம் கறப்பவர்களாகவேண்டும். ௪. ௪. ௧௧.

அதுவாகம் ௨௨௦

[அகவமேதம்]

அகவம்.

க. சவர்க்கம் காணும் திவசச் சயித்து, நான்கள் கிரும்புவதை யனிக்கவேண்டும்; மாதவன் மதுகிவின்று

௨௨௧. கருத்து—பன்னிரண்டு மாதம் முதலிய கற்றும் என் பெரியவருகவேண்டும்.

எம்மைக் காக்கவேண்டும்; ஆயனும் இம்மைப்பற்ற தேவனான அக்கினி எங்கள் ஆத்திரத்தைக் காக்கட்டும், அவன் எங்களை எட்டிக்கவேண்டும்.

உ. சாமன்களோடு இரத்திரம், சந்தங்களின் விகை ருபத்துடன் காயத்திரீ, தினங்களின் விவரம், திருவிருத ஸ்தோமன் எம்மைக் காக்கவேண்டும். கடல் காற்று இப்பகத்தைப் பூரணமாக்கட்டும்.

ஊ. சந்தன் ஜபரீலன் சந்தி மிருபவன் சந்தியனிக் கும் திசைகளின் கோளன், மலருந் தினத்தில் எம்மைக் காக்கவேண்டும். இந்திரனே! அதிபதியான நீ, இதை பூரணமாக்கவும். நீ எமக்கு எங்கும் இப்பெரும் ஆத் திரத்தைச் பாது காக்கவேண்டும்.

ச. சந்தம், அதிபலம், சந்தியிரும் உக்கிர வீரமாய் ஆத்திரந்தாங்கும் பிரஹத் சாமன் திருஷ்டிபோடு எம் மைக் காக்கட்டும். இந்திரனே! நீ கடல் காற்று பஞ்ச தச ஸ்தோமனோடு, நடுவில் இதைக் காக்கவேண்டும்.

டு. திவ்யமும் தூய்மையுமான திசைகளின் நடுவி ளுள்ள சீழ்ப்பாகம், எம்மைக்காக்கட்டும், விகவேதேவச் சனே! திசை மஹயோடு திவ்யர்களான நீங்கள் எம்மை எட்டியுங்கள்; இந்த ஆத்திரம் சந்தியாயும் சந்தம்மாயும் எதிர்ப்பு ருன்னிய ஐயிக்க முடியாத பலமுடனாகவேண்டும்.

க. நாங்கள் இங்கு வைரூப சாமனில் இதற்கு வன் மையுடனாகவேண்டும். நாங்கள் அவனை சனங்களில் ஜகதி புடன் ஸ்தாபிக்கிறோம். விகவேதேவர்களே! இச்சோதி இக்கூத்திரம், கடல், காற்று சப்த தச ஸ்தோமனோடு உக்கிர முடனாகட்டும்.

எ. திசைத்தந்திர திசை ஸ்தம்பன் இக்கூத்திரத் தைத் தாங்குகிறான்; அதி நண்பர்களுடன் வன்மை எமக்

காக்கவேண்டும்; மித்திரனே, வருணனே! அறிஞர்களுள் நீங்கள் தினங்களின் சாத்காலமுடன் பெருங்குடிப்பை இந்த இராஷ்டிரத்துக் களியுங்கள்.

அ. என் மனம் வைராஜ சாமனிலாரும், என்னு லீரபலம் பதவுடிபுனல் ஒருமைபாகவேண்டும்; மித்தி ரனே, வருணனே! உங்கள் தலைமைத்துவங்களால் இச் சூத்திரத்தை நனைத்து சிந்தும், நண்பர் நிறைவதாய் செய்து எட்டியுங்கள். கூ. எமந்தம், சந்திமான், சம்சாடன் திசைகளின் நடுவே ஜப சீலர் சாமனும் எம்மைப் பூரண மாக்கவேண்டும். பெரிய சகவரீக்கள் அதுகூல பவன்கள் ளுடன் வெப் மிரும் இந்த யக்ஞத்தை இரட்சிக்கவேண்டும்.

கஃ. வெப், பால் மிருத்து கூலப கறவைவயான திசைத் திவ்ய தேவி எம்மைக் காக்கட்டும். முன்பின் செல்லும் நீ எட்டகளுக்கும்; பிரகஸ் பதியே! யம மய மொழியை இளைக்கவும்.

கக. சகிதா திசையுச்சி, ஒஷதிப் பிரீதி காரணன், திசைமுக வருஷத்துடன் எம்மை காக்கவேண்டும் அதிச் சந்தம் பிரவதீசாமன் எம்மை பகையன்னியில் செய்து எமக்குப் பிரிய முடனாகவேண்டும்.

கஉ. புலன பத்தினியே, விவகலந்த கவாசியே, முப் பது மூன்று ஸ்தோமமுள்ள நீ எமக்குப் பிரியமுடனாக வும். ஸகிதாவே! உனது தலைமையில் எமக்கு உதார திசை பால் மிருத்து பிரீதி புடனாகட்டும். கக. இனியசாரத மான இச்சக்தியின் ஈசனும் திசைகளின் நடுவே திடமான கிஷ்ணு பத்தினி, பிரகஸ்பதி மாதரிசுவன் ஒன்று வீசும் காற்றுக்களுடனான வரபுஎமக்குப்பிரியமுடனாகவேண்டும்.

கச. உணவு கிரப்பி செழிப்புடன் எங்கும் கிரியும் புதி தாரக புலன ஈசனும் சோதி ஸ்தம்பனாகும் கிஷ்ணு

பத்திரியான அதிதி தனது அங்கத்தினுள்ள எமக்கு மன
கன காழுடனாகட்டும்.

கடு. வைகவாசன் எங்கள் ஈட்சிப்புக்கு வாலேன்
டும். கக. சோதியின் எல்லையில், இன்று அதுமதி எம்
களுக்கு வட்டும் அதுமதியே! நீ பிரசன்னமாகவும்,
அவன் எந்த ஒளிபுடன் எமக்காவான்? இன்று அவன்
இளைக்கிறான்? ச. ச. கஉ.

[அகமேதத்தொடர்ச்சிக்கு உஉச-ம் அதுவாகம் பார்ச்சவும்.]

அதுவாகம். உஉக.

[உருத்திரம். உஉச-உஉஉ]

வில்

க. குத்திரனே! உன் கோபத்தக்கு நமஸ்காரம்,
உனது அம்புக்கும் நமஸ்காரம்; உனது வில்லுக்கு நமஸ்
காரம், உனது கைகளுக்கும் நமஸ்காரம். உ. குத்திரனே!
சிவமான வில் சிவமான சாம் அதி சிவ அம்புடன் நீ எமக்
குப பிரியமுடனாகவும். உ. குத்திரனே! மலை கற்றபவனே!
சிவமாய் கோலங்கழிந்து குற்றமற்ற காட்சிபுடன் அதிசய
கமனிக்கும் உன் காயத்தால் நீ எங்களைக் காணவும். ச.
மலை திரிபவனே! மலை ஈட்சகனே! உன் கையில், எவ்வ
தற்குத் தரிக்கும் அம்பை நீ சிவமாக்கவும்; புருஷனின்
புலியை இம்மிக்காதே. இ. மலை வசிப்பவனே! புலிப்
பிராணிகளான நான்கள், அனைவரும் கோப நீங்கி எல்லினை
வுடனாக மங்கள மொழியோடு உன்னை நாடுகிறோம்.

க. நீதி பேசும் மேன்கமையான முதல் வைத்தியன்,
சர்வ சர்ப்பங்கள் பாது தான்னியர்களை பெல்லாம் பிர

உஉச குத்திர—எங்கள் புலியால் மங்களமுடனாகவேன்
டும்.

ழித்து நிபாயம் மொழிந்துவான். எ. நான்கள் மப்பு
கிப்பு பழுப்பு மங்கள மானவனின் கோபத்தை, திசை
களின் இத் தாணியைச் சுற்றிச் சூழும் ஆயிர குத்திரர்
களின் குரோதத்தை மறுத் தகைக்கிறோம். அ. அவன்,
கிகப்பன், நீலகண்டன், சரிந்து செல்பவன்; கோபாலர்
கள் அவனைக் கண்டனார்கள், எல்லாப் பிராணிகளும்
சலந்து சமப்பவர்களும் அவனைப் பார்த்துளார்கள்;
காதுமயன் எங்களைக் கழுமுடனாகவேண்டும். க. தயா
னன் நீலகண்டன் ஆயிரக் கண்ணுள்ளவனுக்கு நமஸ்
காரம். நான் அவனுடைய விரர்களுக்கு வணக்கத்தை
பளித்துளேன். கடு. பகவானே! நீ வில்லின் இரு பக்கம்
களிலுள்ள வில்லினை அதுக்கவும், உன் கையிலுள்ள
ஆயுதத்தால் பகைவ ரம்புகளைக் கீழே சாய்க்கவும்.

கக. துதச் சாக்கடும் ஆயிரக் கண்களுமுள்ள
நீ உன் வில்லிழ்த்த சாமுனைக் களைந்து எமக்குப்
பிரியம் பட்சமுடனாகவும். கஉ. கடைபனது வில்லிழ்த்
துள்ளது, அவன் சாக்கடும் சாமத்ததாகும். அவன்
அம்புகள் பறந்து விட்டன. அவன் சாக்கடு காலிபாகும்.
கஉ. அதி தயானே! உன் கையிலுள்ள கோப நீக்கும்
வில்லாபுதத்தால் எங்கும் எம்மைக் காக்கவும். கச. தளர்ச்
துள்ள உனது பவக்கா புதத்துக்கு நமஸ்காரம்; உனது
வில், இரு கைகளுக்கும் நமஸ்காரம். கடு. உனது வில்லி
னின்ற வரும் அம்பு எம்மை எங்கும் விலகிச் செல்லட்டும்;
உன் சாக்கட்டை எம்மிடமிருந்து வெரு தூரத்தில் வைக்
கவும். ச. இ. க.

உஉச. குத்திர—வில்லினை.

அதுவாகம் ௨௨௨.

சேனாதிபதி

க. பொன்னை சேனாதிபதிக்கு நமஸ்காரம்; திசைகளின் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். ட. பசுமை சேனாதிபதிக்கு நமஸ்காரம்; மாங்கனாக்கு நமஸ்காரம்; பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம். ஈ. பசும் புல் பிரகாசமுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம்; ஒளி வீசும் வழிகள் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. பழுப்பன் பாழாக்குபவனுக்கு நமஸ்காரம், அன்னங்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம். இ. பொன்கேசன், புனித னுள் தரிக்கும் புஷ்பத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம்.

ஊ. பவனது ஆபுதத்துக்கு நமஸ்காரம். ககத்தின் பதிக்கு நமஸ்காரம். எ. வடையும் கிள்ளுள்ள ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம்; நிலபதிக்கு நமஸ்காரம். அ. சாசதி, சிவதப்பருவியனுக்கு நமஸ்காரம்; சோலைத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். கூ. செப்பன் சிறந்தவனுக்கு நமஸ்காரம்; செடி செடி தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். கௌ. மந்திரி வணிகனுக்கு நமஸ்காரம். மர்மங்களின் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். கக. புதி பரப்பும் பொருள்செய்யும் பிரகாசக்கு நமஸ்காரம்; ஒழுதி பதிக்கு நமஸ்காரம். உச்ச கோஷம் உயர் கச்சரி செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம்; காலாட் காப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். கக. பூணம் பற்றி ஒடுபவனுக்கு நமஸ்காரம்; வீரர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. இ. உ.

௨௨௨. கருத்த—பவனித ருத்திரன் பவன்செய்த செயற்குக்கள்.

அதுவாகம் ௨௨௩.

கன்வர

க. பலன், பாழாக்குபவனுக்கு நமஸ்காரம்; எதிர்ப்புத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ட. தலைவன் கத்தி தரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்; திருடர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ஈ. ஆபுதத் தரித்து அம்புருக் கடு உரியவனுக்கு நமஸ்காரம்; கன்வர தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. வஞ்சகன் பெரும் வஞ்சகனுக்கு நமஸ்காரம்; சோரர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். இ. சலான் கற்றுபவனுக்கு நமஸ்காரம். பெருஞ் சோலைத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம்.

க. அழிக்கும் வச்சிராபுதம் தரிப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; பறிப்பவர் பதிக்கு நமஸ்காரம். எ. கத்தி சமந்து இருள் கற்றுபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வழிபறி தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். அ. மலைகளில் தலை கவச மணி பவனுக்கு நமஸ்காரம்; கிலம் பறி பதிக்கு நமஸ்காரம்.

க. அம்பு தரிக்கு முங்களுக்கு நமஸ்காரம்; கில்லாளர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. கின்னா பூட்டி முங்களுக்கு நமஸ்காரம்; காரணாற்று முங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கக. கில் வடாப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; அம்பு எறிபு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. வீசுபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்! விழ்த்து முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கக. உட்காருபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; சாபுமுங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கச. உறக்குபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; கிழிக்கும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கஇ. கிற்பவர் களுக்கு நமஸ்காரம்; ஒயும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கக. சபைகளுக்கு நமஸ்காரம்; சலபத் தலைவர் களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கஎ. குதிரைகளுக்கு

சமஸ்காரம்; குறிஞ்சித் தலைவர்களான உங்களுக்கும்
சமஸ்காரம், ச. இ. உ.

அதுவாகம் ௨௨௪.

தும்புதேவியை

க. தும்புதேவியைக்கு நமஸ்காரம்; துவம்
சஞ்செய்யுமுங்களுக்கும் நமஸ்காரம். உ. உத்திர சண்டை
களுக்கு நமஸ்காரம், உயிர்த்தொன்று முங்களுக்கும் நமஸ்
காரம். ட. அறிஞர்களுக்கு நமஸ்காரம், அறிஞர் பதிக
ளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ச. பல சண்டைகளுக்கு
நமஸ்காரம், பலசனபதிகளான உங்களுக்கும் நமஸ்கா
ரம். இ. சண்டைகளுக்கு நமஸ்காரம், சண்டைத்தலைவர்ச
ளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். க. கிருபர்களுக்கு
நமஸ்காரம்; கிருபருபர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்கா
ரம். ஈ. சிறந்தவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.
சிதிரவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அ. இரதமுள்ளவர்களுக்கு
நமஸ்காரம்; இரதமில்லாத உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

க. இரதங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இரதத் தலைவர்
களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம் ௪௦. சேனைகளுக்கு நம
ஸ்காரம்; சேனைத் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்
காரம்.

௪௧. சந்தி புள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; ஒன்று
சேர்க்கு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௨. தச்சர்களுக்கு
நமஸ்காரம், இரதஞ்செய்யு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.
௪௩. குபவர்களுக்கு நமஸ்காரம், கருமர்களான உங்

௨௨௩. கருத்த—சோதர் தலைவனுக்கு, நமஸ்காரம் என்
றும் தண்டனையுடையதாகும்.

1 தும்புதேவியைக்கு

களுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௪. புதுச்செய்யுங்களுக்கு நமஸ்
காரம், சிஷ்யாதர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.
௪௫. அம்பு செய்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; கிறீச் செய்பு
முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௬. வேடர்களுக்கு நமஸ்
காரம்; நாயத் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.
௪௭. நாய்களுக்கு நமஸ்காரம்; நாய்தலைவர்களான உங்
களுக்கும் நமஸ்காரம், ச. இ. ச.

அதுவாகம் ௨௨௫.

பவன்

க. பவன் குத்திரனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. சர்
வன் பசுபதிக்கும் நமஸ்காரம். ட. நிலகண்டன் வெண்
கழுத்தனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. சகடபன் கேசம் நீங்கிய
வனுக்கும் நமஸ்காரம். இ. ஆரியன் கண்ணன், துறு
கிறீசனானவனுக்கும் நமஸ்காரம். க. சிபிவிட்டன்
மலைசிறப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். ஈ. அதிதாராளன்
அம்பு வசிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். அ. சிறுவன் குள்ள
னுக்கும் நமஸ்காரம். க. பெரியவன் பலமுள்ளவனுக்
கும் நமஸ்காரம். ௪௦. கிருத்தன் வளர்பவனுக்கும்
நமஸ்காரம். ௪௧. தலைவன் முதல்வனுக்கும் நமஸ்காரம்.
௪௨. வேகன் துரிதனுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௩. சித்திரன்
அவசரனுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௪ அநி அலறுஞ் சலத்தி
னுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். ௪௫. தீபன் பிரவாழை
னுக்கும் நமஸ்காரம். ச. இ. இ.

௨௨௪. கருத்த—சாய்க்கும் சாய்த்தலைவர் முதலியவர்
கள் சமத மரியாதைக்கு உரியர்.

௨௨௫. கருத்த—எங்கு முன்ன குத்திரனின் பதிரியும்.

அதுவாகம் 22௬.

ஜேஷ்டர்

க. ஜேஷ்டன் கவிஷ்டனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. ஆதி அநத சவனனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. மத்தியமன் அபக்ருவனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. பின்புறம் மே மூலத்தி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். இ. திம்பன் தண்பருக னுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. கேழமம் பமனுட லிருப்பவ னுக்கும் நமஸ்காரம். எ. பக்ருவம் போரடி நிலத்தின் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். அ. வேதன் வேதாந்தனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. வனம்சோலியின் தலைவனுக்கும் நமஸ் காரம். கௌ. ஒலி எதிரொலிக்கும் நமஸ்காரம். கக. துரித சேனை துரித இரத்தத்தின் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. கிரன் வீழ்த்துபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. உரை தவச மணிபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கச. மெய் மார்த் துணை பணிபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கடு. பெரிபவன் பெரிய சேனைத் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. இ. உ.

அதுவாகம் 2௨௭

வந்தர்

க. துந்தரி தண்டத்வவியி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ் காரம். உ. வீரன் தவனனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. துதன் தொண்டனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. ஆபுதம் அம்புருத் துணி வடிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். இ. கத்திக் கூறிய யம்புள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. கல் கில் கல்லாபுத முள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். எ. நதி, வழியி லுள் ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். அ. கடல் தேக்கத்திலுள் ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. ஏரி மலியிலுள்ளவனுக்கும்

நமஸ்காரம். கௌ. நதி குளத்திலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கக. விறை, குட்டையிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. மலை, மலை யின்மேல் யிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்கா ரம். கஉ. மேகம், மின்ன லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கச. வானம், வெம்மை யிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கடு. புசல், காற்றிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கக. கிரகவாசி கிரகாதிக்கும் நமஸ்காரம். ச. இ. எ

அதுவாகம் 2௨௮.

சோமன்

க. சோமன் குந்திரனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. பழுப்பன் கெப்பனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. பசுபதி கக மளிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. உக்கிரன் பயங்கர னுக்கும் நமஸ்காரம். இ. முன் கொல்பவன், தூரம் கொல்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. அழிப்பவன் அதி யழிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். எ. பெரன் கேசங்களுள்ள மரங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

அ. கிடுதலை செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம். கூ. சகம் இன்ப மூலனுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. சங்கரன் சந்தோஷ கரனுக்கும் நமஸ்காரம். கக. சிவன் சிவஞ் செய்பவனுக் கும் நமஸ்காரம். கஉ. சலம் களையிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. இங்கு அங்கு முள்ளவனுக்கும் நமஸ் காரம். கச. முன் பின் தாண்டிபவனுக்கு நமஸ்காரம். கடு. கடல் கடப்பினு ள்வனுக்கு நமஸ்காரம். கக. தரை இடைப்புலி லுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். கள. மலைப் பிரவாகத்திலுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. இ. அ.

அதுவாகம் உஉக.

சந்திரனே

க. வெடிப்பில், விசாலபாகையி லுள்ளவனுக்கும்
சமஸ்காரம். உ. கல் கிலம் கிரகங்களில் வசிப்பவனுக்
கும் சமஸ்காரம். ஈ. சடைபன் சாதா சோமமுள்ள
வனுக்கும் சமஸ்காரம். ச. வீடு பசு, கிலத்திலுள்ளவ
னுக்கும் சமஸ்காரம். இ. சபனம் சார்பிலுள்ளவனுக்கும்
சமஸ்காரம். ஊ. ஆழம் அகாதத்தி லுள்ளவனுக்கும் சமஸ்
காரம். எ. சலம் சுழலிலுள்ளவனுக்கும் சமஸ்காரம்.
அ. பனி புழுதியி லுள்ளவனுக்கும் சமஸ்காரம். ஊ.
பச்சைப் பசுமையிலுள்ளவனுக்கும் சமஸ்காரம். கௌ. புல்
பாகையி லுள்ளவனுக்கும் சமஸ்காரம்.

கக. கதி கிலத்தி லிருப்பவனுக்கும் சமஸ்காரம்.
கஉ. இலை சாதி லிருப்பவனுக்கும் சமஸ்காரம். கஉ அச்ச
மனித்து அழிப்பவனுக்கும் சமஸ்காரம். கச. இழுத்த
அழுத்துபவனுக்கு சமஸ்காரம். கஇ. தேவ திவ்ய இரு
தயங்களை உங்களுக்கு சமஸ்காரம். கஊ. அழிப்பவர்
களுக்கு சமஸ்காரம். கஎ. அறிஞர்களுக்கு சமஸ்காரம்
கஅ. அழிவற்றவர்களுக்கு சமஸ்காரம். கக. ஒழிப்பவர்
களுக்கு சமஸ்காரம். ச. இ. உ.

அதுவாகம் உஉ௦.

சந்திரனே

க. தரித்திரனே! தாத்தாபவனே! சோமத் தன்
வனே! நீளும் கிசுப்புமுள்ளவனே இப் பசு புருஷ சூழ
சத்தை பயமுறுத்தாதே, பாழாக்காதே. இவர்களில்
எவனையும் இம்மை செய்பாதே. உ. ருத்திரனே! சதா

சந்திரனே

287

கிசிக்கை செய்யும் சந்தோஷகரமான உளது மக்கள
வடிவம் ருத்திர பரிகார பாலனத்தோடு எங்கள் சேவனுக்
குப் பிரிய மளிக்கவும். உ. சத்துரு கிதைக்கும், சடை
புடன் சத்தியுள்ள ருத்திரனுக்கு நாங்கள் எங்கள் பசு
பிரகை கசமுடனாகி இக்கிராமத்திலுள்ள அனைவரும்
கோப் நீங்கி செழுமைபுடனாக இந் நல் மொழியை யளிக்
கிறோம். ச. ருத்திரனே! எங்களைச் சகமுடனுக்கவும்,
எமக்குச் சந்தோஷ மளிக்கவும். சத்துரு சம்மூகாரனே!
நாங்கள் மரிப்பாறையுடன் உன்னை அதுசரிக்கட்டும். ருத்
திரனே! நாங்கள் உன் தலைமையில், பிரதா மது யக்குத்
தாலனுக்கும், சுகம் செல்வத்தை யடைபவென்றும்.
இ. ருத்திரனே! தாய் தந்தை எமது பெரியவன் கிறியவன்
வளர்பவன் வளர்த்துள்ளவனை கிறித்தாதே! எமது
தேசங்களையும் இம்மிக்காதே.

ஊ. எம்மை எமது சூழ்நிலைகளில் இம்மை செய்பாதே,
எங்கள் சேவன், சந்ததியில் இம்மிக்காதே. எங்கள் பசு
ருதினைகளில் இம்மைவேண்டாம். ருத்திரனே! கோபத்
தில் எமது கிரகனைக் கொல்லாதே! நாங்கள் உங்களை
அகி, வணக்கமுடன் சமஸ்கரிக்கட்டும். எ. பசு புருஷன்
பகைவர் கொல்பவனே! உளது கோபம் தூர மிருக்
கட்டும். கச மனம் எங்களிலாகட்டும். எங்களைக் காத்து
இரட்சிக்கவும், எமக்கு அநி சகத்தை யளிக்கவும். அ.
அச்சமளிக்கும் மிருகத்தைப்போல் அவறச்செய்து யழிப்
பவனாய் மனோ பீடத்தி லமரும்மேன்மையான இளைஞனைத்
துதிக்கவும். ருத்திரனே! துதியாரும் நீ, நாடுபவனுக்குச்
சமனித்தவும், உன்னுயதங்கள் எங்களைத் தவிர அந்நி
யனை அழிக்கட்டும். ஊ. ருத்திராயுதம் எம்மை கிடுகிக்க
வேண்டும், ஒங்கும் காதகனது கோபம் எம்மை கீழ்க்
வேண்டும். நீ உன் திட விற்களை நாராளர்களுக்கு கிறித்தா

விடவும், வர்ஷிப்பவனே! எமது மக்கள் சந்தானங்களுக்குப் பிரிபமாகவும், 30. பொழிபவனே! மக்கள் மனிப்பவனே! எமக்குப் பிரிபமாய் மக்கள் மனிப்பவனாகவும், சர்மம் தரிக்கும் நீ பரமமான மரத்தில் உன் ஆபுதத்தை வைத்து விட்டு வரவும், பிராகத்தரித்து எம்மை பணுதவும், 31. அதிகரிப்பனே! செழுமை பொழிபவனே! பகவானுள் உனக்கு நமஸ்காரம், எம்மைத் தவிர மற்றவனை உன்னுடைய மம்புகள் அழிக்கட்டும், 32. பவானே! உன் கைகளில் ஆயிர மாயிரமா மம்புகள் உண்டு; உன் கைவரமுள்ள அக் கூறி மம்புகளை வேறு பக்கம் நிரும்பவும், 3. 6. 30.

அதுவாகம் 288

புத்தமாத்

3. நாகங்கள் புலியின்மேல் ஆயிரமாயிரமான ருத்திரர்களை விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 4. வானம் இவ்விரிகடல் மேலுள்ள பவர்களை விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 5. நாகங்கள் புலி கீழ் சுற்றும் நீலம் வெள்ளைக் கழுத்துக்களுள்ள சர்வர்களை விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 6. நாகங்கள் சோதியில் சாரும் வெண் கருங் கண்டங்களுள்ள ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 7. நாகங்கள் மரங்களில் நீலஞ் சிகப்பு பசும்புல் கண்டங்களுள்ள ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 8. சடை அந் சிகை கைபதிகளான ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 9. உணவு, பாத்திரங்களில் பருகங்கால் பகை

சனங்களை எதிர்க்கும் ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம்.

4. வழி காத்து உணவு வகிக்கும் வீரர்களான ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு புத்தமாக்குகிறோம், 5. தீர்த்தங்கள் சென்று சுட்டி கத்திகளுடனாகும் ருத்திரர்களின் விற்களை புத்தமாக்குகிறோம், 6. திசைகளைக் காக்கும் திரன் திரளான ருத்திரர்களின் விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு நாகங்கள் புத்தமாக்குகிறோம், 7. புலி வானம் சோதியில் உணவு காற்று மழையை அம்புகளா படைத்துள்ள ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம், கிழக்கிலுள்ள பத்து, தெற்கிலுள்ள பத்து மேற்கிலுள்ள பத்து வாடக்கிலுள்ள பத்து உச்சியிலுள்ள பத்து, ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம், அயர்கள் எமக்குச் சகமளிப்பவர்களாகட்டும், நான் உங்கள் வாய்களில் நாகங்கள் வெறுப்பவனை எங்களை வெறுப்பவனை வைக்கிறோம், 8. 6. 31.

[ருத்திரன்—மூத்தம்]

அதுவாகம் 289

அக்கினி

3. மருத் அக்கனே! கல் குன்று காற்று பர்ஜன்யன் வருண பலத்தில் சாரும் சாரமான உணவையும், சலம்மாம்

288—289. கருத்து—நமஸ்காரமென்றால் வணக்கம், சில சந்தர்ப்பங்களில் கவாகம் பரம்பரம் மரியாதைக்கு முன்னுள்ள மொழியும் பதமாகும். சில சமயங்களில் உணவான தண்டிக்கிறேன், என்பதைத் குறிக்கும், இப்படிப் பல உணவான குறிக்கும் இப் பதத்தால் எல்லா ருத்திரர்களையும் காட்டும்.

செடி கொடிகளினின்ற ஒன்று செரும் சத்தினையும் தாராளமாய் எமக்களிப்புகள்.

உ. உன் பசி கல்லிராரும், எமது துவேஷியை உன் துன்பமனுபட்டும். உ. அக்மினிபே! எங்கள் கடல் காற்றோடு உன்னைச் சூழ்கிறோம். நீ எமக்குச் சத்தம் கமனிப்பவளுகவும். ச. அக்மினிபே! எங்கள் பனிப் போர்வைபுடன் உன்னைச் சூழ்கிறோம். நீ எமக்குச் சத்தம் கமனிப்பவளுகவும். இ. சலம் சிலம் காணல் மேல் நீ கீழ் நோக்கிச் சாய்ந்துளாய். அக்மினிபே! நீ சல பித்தமாரும்.

க. பண்டிதையே! இப் பாக்களுடன் இங்கு வரவும், நீ எமது இந்த பக்குத்தை புனித ஒளிபுடன் மங்கள கரமாய்ச் செய்வாய்.

எ. அவன் உலுவலின் ஒளிபைப்போல் அநிசய சோதிபுடன் புவியில் சத்தமாய் பிரகாசித்தானான். அ. அவன் ஏதானின் வேகம்போல் துரிதமாய் திவ்யப் போருக்கு அவாவுடன் அழிபாதவனாய் செல்துகொன். க. தேவனே! அக்மினிபே! உன் சோதி இளிய கவாலை யால் சத்தஞ் செய்தபக்தும் தேவர்களை இங்கு கொண்டு வரவும். கஃ. அக்மினிபே! சத்தஞ்செய்யும் சோதி விசயவனே! எங்கள் அபி பக்குத்துக்கு தேவர்களைக் கொண்டு வரவும். கஃ. இது சமுத்திர நிலயமான கலஞ் செருமிடம்; உனதர புதங்கள் எங்களைத் தவிர அக்மினியைத் துன்பமாக்கட்டும், நீ எமக்குச் சகம் சத்தஞ் செய்வனாகவும். கஃ. உனது ரூடி கடருக்கு நமஸ்காசம், உன் சோதிக்கு நமஸ்காசம். உன்னுபுதங்கள் எம்மைத் தவிர அக்மினியைத் துன்பமாக்கவேண்டும். நீ எமக்குச் சகம் சத்தஞ் செய்வனாகவும்.

கஃ. மனிதரில் உட்காரும்—ஐடாக்கிவிக்குவாட்டி சலத்தில் சரையும்—வாடவாக்கிவிக்கு—வாட்டி வனத்திலமை

யும்—தாவாக்கிவிக்கு—வாட்டி தர்ப்பையில் தோயும்—ஆழவனீபாக்கிவிக்கு—வாட்டி அவர்க்குக் காணும் ரூரியனுக்கு வாட்டி!

கச. தேவர்களில் தேவர்களாயும் பூதங்களில் பூத பர்களுமான வருஷபாகம் நாடி அபி புசித்தாத நீங்கள், வெப் தேனுடன் இந்த பக்குத்தில் நீங்களே இன்பமாகுங்கள். கஃ. எவர்களில் நிலையெல் எப்பொருளும் சத்தமாக வதிக்கியோ, அவர்கள் இப்பிரமத்துக்கு வழிகாட்டி, தேவர்களுக் கதிகமான திவ்யபதனியில் தேவர்களாயுளார்கள். அவர்கள் சகம் சோதியின் உச்சிகளிலுமில்லை.

கஃ. நீ பிராணன் அபாணன் விபாணனை பனிப்பவன்; நீ கண் கதிர் அகண்ட நிலயமளிப்பவன், உனதர புதங்கள் எங்களைத் தவிர அக்மினியைத் துன்பமாக்கட்டும். எமக்குச் சகம் சத்தஞ் செய்வனாகவும். கஎ. அக்மினி தன் கடர் கவாலைபுடன் ஒவ்வொரு சத்துருவையும் கீழே சாய்க்கட்டும். அக்மினி எமக்குச் செல்வத்தை ஐயிக்க வேண்டும். சஅ. பக்குத்தால் எமக்குச் செல்வஞ் ஐயிக்க நிரியமுடனாகுபவன் சகத் தோற்றத்துடன் எங்கள் நிமித்தம் தேவர்களுக்கு பக்குஞ் செய்வான். அக்மினிபே! இன்றையற்ற காப்பும் எமது சட்சகனுமான நீ சோதிபுடன் செல்வத்தோடு பிரகாசமாகவும். ச. க. க.

அதுவாகம் உ.க.க.

விசயவருமன்

க. இவ்வெல்லாப் புலனங்களைப் மாருதி செய்து நோதாவா வமரும் நிஷிபான எங்கள்-பிதா நல் திரை வால் நலம் நாடி பரம உறையின் புனித ஸ்தானத்தில்

உ.க.க. சருத்த—சத்துரு ஐயித்த செல்வத்தைப் பற்றவும்.

தாழ்த்தினான். உ. கிசுவ கருமன் பலமுன்ன மனத்தா லேயே கண்டு காத்து கழித்து காண்பவனாகும். ஏழு ரிஷி களுக்கு கப்பால் ஒன்று யெனச் சொல்லப்படும் அங்கே மாணிடர்கள் தாங்கள் விரும்புவதுபோல் கடும் நிலைப் படைத்து இன்பமாகிறார்கள். க. அவன் எங்கள் பிதா எங்களைப் புலனுக்குபவன், பாதுகாப்பவனு மவனே, சத்தினின்று சத்துக்கு என்மைக் காக்குமவன் தேவர் களுக்கு நாமங்களைத் தரிக்கிறான்! எல்லாப் புலனங்களும் அவனையே பெரும் அறிவுக்குக் கணுவாகார்கள். ச. சூதி ரிஷிகள் தான் திரளான துதிச் சுந்தரர்களைப்போல், பிரானன் பிரானனற்ற இப்பொருள்களைப் பிரிவாணத் தில் புலனுக்குபவனுக்கு மனமளித்து திரிபத்தை யடைந்துளார்கள். இ. நீங்கள் இவ்வுலகம் புலனுக்கு பலனைப் பார்த்த இயலாது, உங்கல் கடுவே அந்நியப் பொருள் ஒன்று உண்டு! ஏனெனில் துதிசெப்பவர்கள் அறிவின்மை அகங்காரத்தால் சூழ்ந்து சேவனை யனுபவிப் பதி லாகிறார்கள்.

க. சோதிதேவர் அகார் இச்சகத்துக்கப்பாறுள்ள இரகசியப் பொருள் எது? தேவர்களெல்லாம் ஒன்று தோபுங்கால் சலங்கள் முதன்மைபாய் எக்கருப்பத்தைத் தரித்தன?

எ. எல்லா தேவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தவுடன், சலங்கள் இக்கருப்பதையே சூதியில் தரித்தன. அந்ந னது நாயியிலேயே—அக்கருப்பமான—ஒன்று வைக்கப் பட்டுள்ளது! இவ்வுலகம் உலகமும் அவ்வொன்றிலேயே சரப்படுத்துள்ளது.

அ.—சூதியில்—கிசுவகருமனான தேவன் தோன்றி னான். அப்பால் சுந்தர்வன் இரண்டாவதாகும், மூன்றா வது ஒழிந்தனைப் புலனுக்கும் பிதா புலனுனான்; அவன்

வெரு பல இடத்தில் சலங்களின் கருப்பத்தை ஸ்தாபித் தான். க. கண்ணின் தந்தையான தீரன் மனத் தால் செய்மிரும் இவ்விரு உலகங்களை புண்டு பண் ணினான். அவனால் பூர்வ எல்லைப்பார்க்குந் நிலையா க்கப்பட்டவுடன், புவிபும் சோதியும் கிசாலமாயிற்று. க. எங்கும் நன் கைகால் முகமுள்ள ஒரே தேவன் புவிபையும் சோதியையும் புலனுக்கி கைகளான—தர் மாதர்மம்—சிறுகளான—பஞ்சபூதங்களால்—அவற்றை சுவாதின மாக்குகிறான்.

க. எல்லாப் காணும் கிசுவ கருமன் புவிபயச் செய்து பலத்தால் சோதியைப் புலனுக்குக்கால் அவன் மூலம் எது? அவனாதுவு என்ன? யாதா கும்? க. மாமென்பதென்ன? வனம் யாது? எங்கிருந்து சோதிசகத்தை அவன் செய்தான்? அறிஞர் களே! உங்கள் மனங்களால் கித்தனை செப்புகள்? அவன் புலனங்களைத் தாங்குக்கால் எங்கு கித்திருன்? க. கிசுவகருமனே! உன் நண்பர்களுக்கு அநியில் உனது உச்ச நீச நடு நிலையங்களை இங்கு விளக்கவும், யக் றுனே! நீ இன்பமாகி உனக்கே உன்னை யக்குஞ் செய்து கொள்ளவும், க. நாம் இன்று பலம் பரதுகாப்புக்கு வசப்பதியான மனஞ் சேர்க்கும் கிசுவகருமனை யழைப் போம்; கிசுவசம்புலம் சாதுச்செயல்களுடனான அவன் எமது சட்டரைக்கு அருகிறான் அங்கினைச் சேகிக்கவேண் டும், க. கிசுவகருமனே! நீ அநியால் பெருகி இன்ப மாகி நீயே உனக்கு யக்குஞ் செய்து கொள்ளவும், எம் மானச் சூழும் அந்நியர்கள் பணவர்கள் கலங்கவேண்டும் எமது துணைவர்கள் திரிபங்களுட னாகட்டும், க. கிசுவ கருமனே! அநியால் திடமாகும் நீ, இந்திரனை இரட்சக னாய் செய்த இம்மையினின்று நீக்குவாய், பழைய சனங்

கள் அவனுக்கு வணக்க மளிப்பார்கள். பல சனங்களால் அழைக்கப்பட அவன் உக்கிரமானவனேயும். கன, நதி களின் பதியான அறிவுக் கடனுக்கு எமக்காரம்; நீங்கள் எல்லாத் தினங்களிலும் அமுதமான அகிலை எல்லா நாகரிகளின் தலைவனாக விசுவகருமனுக் களிப்புகள். ச. க. உ.

அதுவாகம் உகச.

அனல் தாங்கு

க. அக்ஷியே! செய்வனிக்கப்படும் நீ அவனை முன் செலுத்தி பிரகாச பொருள் செல்வப் பெருக்குடன் சேர்க்கவும்.

உ. இந்திரனே! சனங்களில் தலைமைப் பதவினை வளக்க அவனை முன்னுக்கவும். தேவர்களுக்கு பாகங்களை வளிக்க அவனை பலத்துட வினைக்கவும்.

உ. அக்ஷியே! எவன் விட்டால் நாங்கள் அகிலை அளிக்குமோ அவனை நீ அபிவிருத்தி செய்வாய். தேவ துணை அவனுக்காகட்டும். அவன் பிரகஸ்பதியாக வேண் டும். ச. அக்ஷியே! எல்லா தேவர்களும் நித்தம் களால் உன்னை உயரக் கமக்க வேண்டும். நீ சோதி மிகுந்த பிரிபமுதமுடன் எமக்கு அதிமக்கள் மனிப்பவ னாகவும்.

இ. ஐந்தா திவ்ய திகைகளான தேவிகன் பாழ றிவு புத்தி குன்றியந் தூத்தி பக்குபதிக்குச் செல்வப் புஷ்டியை வளித்து பக்குத்ததைக் காக்க வேண்டும். க. துதியருகான பக்குன் பாக்கள் என்னும் சிறகுதனால்

உகஉ. குத்த—உங்கள் மனங்களால் தூய்ச்சி செய் யுங்கள்.

பற்றப்பட்டு ஒங்கு மனலில் வளர்ந்து பெருகி புஷ்டிப் பொருளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுனான்; அவர்கள் சோதி மிகும் அனலைச் சேர்ந்த பக்குஞ் செய்கிறார்கள். எ- தேவர்கள் இன்ப மதபவித்த திவ்யதாரகை புள்ள அக் ஷிக்கு பக்குத்தில் திடத்துடன் பூரணமாகுங்கால் தாராளபுள்ள அவ்வனல் திவ்யம் காடி துறு அமுதங்க ளுடனுகிறுன். தேவர்கள் இவ்வனலை கிரகித்து யக் குத்தை அடைகிறார்கள்.

அ. ஸுமிதா தன் அமுத சோதியை பொன் கேசம் சூரியக் கதிர்களுடன் எங்கள் முன் எழுச்சியாகி புளான். அவன் தூண்டுதலில் சகலம் கண்டு துணைபுரிபுந் தேவ னான பூஷணன் செல்லுகிறுன். க. தேவர்கள் தேவர் களுக்கு பக்குஞ் செய்யும் விருப்பமுடன் அத்வர் புக்க ளாக கிழ்கிறார்கள். அது சார்த மனிப்பவனுக் காயத்த மாகும்; அமைதி வளிப்பவன் பக்குஞ் செய்யட்டும். எங் கள் புனித பக்கும் அகிக்குச் செல்வதால் எமது நற் சோற்கள் அக்கேரிக்கப்பட்டும்.

கௌ. அவன் சோதியின் ஈடுவே, வானம் இரு உல கங்களையும் கிரப்பி அளப்பவனாய் கின்றனான். மேல், மேலுள்ள கொடி ஈடுவே, செய் சேர்ந்து விசுவ மனுரு மவன் எதையும், வினக்குகிறுன். கக. கடல் காளை கெப்புப் பறவைவரான அவன் பழைய பிரதானின் மூலக் தானத்தில் பிரவேசித்துனான். சோதி ஈடுவே கந்தார புதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுனது. அவன் விரிந்து சென்று யெளி எல்லாக்களைக் காக்கிறுன்.

கஉ. எல்லா சோற்களும், சாரதிகளின் சிறந்த சாரதி யாய் சத்திய பதியாகி சக்திகளின் பதியுமான இந்திரனைப் பெருக்கி கடல் சூழச் செய்துள்ளன. கஉ. யக்கும் நல் மனத்தை வழைக்கட்டும், தேவர்களைக் கொண்டு வரட்டும்,

தேவர்களை அளித்து திவ்யங்களை இங்கு கொள்வோம். கச. அவன் என்னை பரோதயம் எழுச்சியுடன் பற்றியுள்ளான். இனி இந்திரன் என் பகைவர்களை சோர்விலால் தாழ்த்துவாருவான். கடு. தேவர்கள் எழுச்சி வீழ்ச்சியான என் கிருப்பத்தை வளர்த்துள்ளார்கள். இந்திரனே, அக்கினியே! இனி என் பகைவர்களை எங்குஞ் செறடிப்புகள். ச. க. உ.

அதுவாகம் உ.உ.தி.

அபிராதிதப் புகழ்

க. ஒரே நீர் விரைப் பகை கலக்கி பாழ் கிரும்பி கச்சிக்கும் இமை கொட்டாத இந்திரன் கொம்பு கூர்மை யாக்கும் காண்போல் துரிதமாகி ஒரே மூச்சில் துறு சத்தாகு சேனைகளை ஜயிக்கிறான்.

உ. வீரர்களே! சதா கிழித்து ஐயமுடன் கச்சாளை செய்பவனாயும் சத்தருவால் ஜயிக்க முடியாமல் மகன்களில் அம்பு தரிப்பவனுமான சமர் செய்பவனாய் சக்தியுடனும் நீரான இந்திரனோடு இணங்கு பகை எதிர்த்து சத்துருவை வெல்லுங்கள். உ. கில் துக்கி கங்கு எறியு மம்புகளோடு சமர் ஜயித்து பல கணங்களுடன் சோமபானஞ் செய்பு மித்திரன் தன் கணத்துடன் சேனைகளைச் சேர்த்து கத்தி ஆபுத முன்னவர்களுடன் சக்தி மிகுந்தவனாய் புளான்.

ச. பிரகஸ்பதியே! எதிரி தூத்தி பகை யழித்து இரதமுடன் எங்குஞ் செல்லவும். போரில் ஜயித்து ஐய முடனாகும் நீ சத்தாகு சேனைகளைக்கொன்று எங்கள் இரத கரப்பாகவும்.

உ.உ.ச. சருத்த—அளவ் கவியம்.

இ. சகோதரர்களே! கையில் வச்சிராபுதமுடன் மலை மீளந்து சக்தியால் சத்துரு சேனை யழித்து புலிகள் பற்றும் ஐய சேனான இந்திரனைப்போல் வீரர்களா யிருங்கள். கண்பர்களே! இந்திரனது செயல்களை யதாசரியுங்கள். க. இந்திரனே! நீ திடன் நீரனாய் கோரன் கடுமை யாய் திரன் தாங்குபவனாய் திடத்தால் தெளிவாகும் திடமக்களான வீரதீரர்களைக் கடந்து தாணி ஜயித்து ஐய இரதத்திலேறவும்.

எ சதகோபங்களுடனான இந்திரன் வீரன் உக்கிரனாய் எதிர்ப்பற்று வெல்ல முடியாதவனாய் பலத்தால் புலிகள் எல்லாம் புகுந்து போர் தாங்கி சமர்களில் எங்கள் சேனைகளைக் காக்கவேண்டும்.

அ. அவர்களது தலைவன் இந்திரனாகி சோமன் யக்கும் தட்சிண பிரகஸ்பதி, முன் பக்கஞ்சென்று, மருத்துக்கள் செறடித்துச் ஜயிக்கும் நெற்தசேனைகள் முன்னர் செல்லட்டும். க. ஜயிக்குங்கால், சகங்களை பலதச் செய்பும், சூதித்தியர் திட இந்திரர், பெரிய சேனைபுடனாகும் மருத்துக்கள் வருவா இராஜனது மனமோங்கும் திவ்ய உச்சகோஷம் கிளம்பியுள்ளது.

கௌ. கொடிகள் ஒன்று சேருங்கால் இந்திரன் எமது பக்கமாகட்டும், ஜயிக்கும் அம்புகள் எமதாகவேண்டும். எமது வீரர்கள் ஐயசாஸிகளாகட்டும். தேவர்களே! நீங்கள் போர்க்களங்களில் எங்களை இரட்சியுங்கள். கக. மகவானே! எங்கள் கத்திகளை உயரமாக்கவும், என் வீரர்களின் சக்தியை எழுச்சியாக்கவும், கிருத்திர சம்மூகரனே! குதிகா பலத்தை உச்சமாக்கவும், ஐயாதங்களின் கோஷம் உயரமாகட்டும்.

கௌ. விராகனே! மூன் செவ்வாங்கன், வெவ்வாங்கன், உங்கன் புஜங்கன் பலமுடவ்விருக்கட்டும். இந்திரன் நீங்கள் எதிர்ப்பற்றாக, காப்பனிக்கவேண்டும்.

கௌ. அம்பே! பிரமத்தால் பாயும் நீ, கில் பிரிந்து மூன் பக்கம் பாய்ந்து பறக்கவும், பகைவர்களைச் சேர்ந்து அவர்களுடைய காயங்களைப் பிரவேசிக்கவும், அவர்களில் ஒருவரையும் கிட்டுகிடராதே.

கௌ. நான் கவசங்களை உன் மர்மத்தாங்குகளை மறைக்கிறேன். சோமராஜன் உன்னை அமுதத்தால் மூட்டும். விரிவிலும் விசாலமாகும் வையகம் உனதாகவேண்டும். தேவர்கள், ஐயிக்கு முன்னை இன்பமாக்கட்டும்.

கௌ. பகைவாழிக்கும் இந்திரன், அம்புகள் அதிசைக பாலர்கள் போல் ஒன்று பாய்ந்தவுடன் எமக்குச் சதாகால இரட்சிப்பைப் பனிக்கவேண்டும். ச. க. ச.

அதுவாகம் உகௌ.

அனல் ஸ்தாபனம்

க. அறிஞனே! நீ சித்தத்தினை வழியால் மூன் செவ்வையும், அக்ஷிணியின்க்கினியே! நீ இங்கு பூர்வானலாகவும், உன் ஒளிபால் எல்லா திசைகளையும் பிரகாசமாக்கவும், எங்கள் பக, சனங்களில் பலததை பனிக்கவும்.

உ. உங்கள் கைகளில் உக்கிரவானதைத் தரித்து அக்ஷிணியுடன் உபரிப விலக வேறுங்கள், சோதி கவர்க எவ்வாக்குச் சென்றவுடன் தேவர்களோடு சேர்ந்து புலியுங்கள்.

உ. நான் நிலத்திலின்று வானமேறிப்பினன், நான் வானத்திலின்று சோதி ஏறிப்பினன். நான் சோதியின்

உகௌ. கருத்து—போர் முழக்கம்.

உபரிப எவ்வாறுவின்று கவர்க்கச் சோதியைப் படைத்துளேன்.

ச. எங்கும் பொழியும் பக்குத்ததை விசாலமாக்கும் அறிஞர்கள் புலி வானம் சோதி ஏறி கவர்க்கஞ் சென்றவுடன் எதைபும் அபேஷிப்பதிப்பி.

க. அக்ஷிணியே! திவ்யம் நரபவர்களிற் முதன்மைபாயும் தேவர் மனிதர்களின் கண்ணுமான நீ மூன் செவ்வையும், பஜமானர்கள் பிருகுக்களுடன் இணர்ந்து பக்கும் நாடி, செழுமை கவர்க்கத்துக்குச் செல்லட்டும்.

க. பலவடிவமாகி ஒரேமனமுடனாகும் இரவு பகல்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே குழந்தையை ஊட்டுகிறார்கள்! சந்திரன் சோதி சகத்தின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான். செவ்வமணிக்கும் தேவர்கள் அக்ஷிணியைத் தாக்குகிறார்கள். எ. அக்ஷிணியே! நீ தூது நில் ஆபிரம் கண்களுள்ளவன். உன் பிரானன் தூது, உனது அபாணங்கள் ஆபிரமாரும். நீ சூறவிர செவ்வபதியாரும். நான்கள் சக்திக்காக இப்படிப்பட்ட உனக்கு வணக்கமளிப்போம், கவாஹா!

அ. நீ நற் சிறகுள்ள பறவை, நிலத்தி ஊட்டாராயும்; புலியின் எவ்வாறு மலாயும், உன் கடால் வானத்தை நிரப்பவும், ஒளிபால் சோதியை ஸ்தாபிக்கவும், தேஜஸ்திசைகளைத் திடமாக்கவும். க. அக்ஷிணியே அழைக்கப்பட்டுள்ள சமுதான நீ, பூர்வத்திலுள்ள உனது புனித மூலந்தானத்தில் அமராயும்; கிவவேதேவர்களே! இவ்வுபரிப ஸ்தானத்தில் பஜமானனுடன் உட்காருங்கள். கௌ. அக்ஷிணியே! அதி இளைஞனே! எழுக்கியாரும் நீ அழியாத சோதியுடன் எங்கள் பக்கம் பிரகாசிக்கவும், பலம் உன்னைச் சதாகாலம் அதுசரிக்கும். கௌ. அக்ஷிணியே! நான்கள் உனது பெரிய சன்ன ஸ்தானத்தில் உனக்கு வணக்கமளிக்கட்டும், நான்கள் உனது சிறிய

நிலயத்தில் உனக்குத் துதிகளுடன் கமஸ்கரிக்கட்டும். நான் நீ தோன்றும் நிலயத்துக்கு அளிப்பேன். அவர்கள் எழுச்சியாக்கு முன்னில் அங்களை அளிக்கிறார்கள்.

கஉ. பெருகி புஷ்பியாகி ஆயிரம் பால் தாரை களோடாகும் கண்வர் கறக்கும் பகவான, எல்லா மானிடர்களுக்கு மனிக்கப்பட்டு மேன்மைபுடனுள்ள சவிதா வின் சிலமான அதிசய மனத்தைநான் காடுகிறேன். கஉ. அக்கினிபே! உன் சமித்துக்கள் ஏழு. உன் காக்கப் ஏழு. ஏழு ரிஷிகள், ஏழு யக்ஞங்கள், ஏழு ஹோத்தாருக்கள் ஏழு பிரிய நிலயங்கள், உன்னை காடுகின்றன. நீ பெப்பால் ஏழு மூலஸ்தானங்களை நிரப்புகிறாய்.

கச. இதுபோல், அதுபோல், இப்படிப் போல் சம மாய், சமானமாய், சரிபாய் சமஇசையாய்—ஒரு மருத்து கணமுண்டு. கடு. சோதி, சத்தச் சோதி, அதிசய சோதி, சத்திய சோதி சத்தியம் குது காப்பாய் துன்பத்துக் கப்பால் — வேறொரு கணம் செல்லும். கக. ஒரு மருத்து கணம், அருகிலும் தூரத்திலுமுள்ள எதிரி களில் எல்ல செளைபுடன் குதம் சத்தியம் சத்தாரு ஐயித்துச் செல்லும். கஎ. வேறொரு கணம் துணை, துண் திரம், குதம், தரிப்பு தாக்கும் சத்தியமாய் கிற்கும். கஅ. நீங்கள் இதுபோல் அதுபோல் சரிபாயும் சமானமாயும் எங்களிடம் வாருங்கள். கக. மருத்துக்களே! நீங்கள் இந்த யக்ஞத்தில், சரி, சமம் சமானமாய், துணை பலிக்க வாருங்கள். கஉ. மருத்துக்களான தேவ ஜனங்கள் இத் திரை காடுகிறார்கள். தேவசனத்மூர்ப்போல் மருத்துக் கள் இத்திரை அதுசரிக்கிறார்கள். அப்படியே தேவர் களும் மனிதர்களும் இந்த யஜுமானினை வறுசரிக்க வேண் டும். ச. க. டு.

உ.உ.க- கருத்து—தேவ துணை.

அதுவாகம் உ.உ.எ.

[அகஸேதம்—உ.உ.ஓ-வது அதுவாகத் தொடர்ச்சி]

பேரி முழக்கம்

க. போர்க்களஞ் செல்லுங்கால் விரைந்து முகம் இடி மேகம்போல் விளங்கும். நீ இம்சையாகா காயத் தோடு ஐயமுடனாகவும், உன் கவச பலம் உன்னைக் காத் கட்டும்.

உ. நரங்கள் கில்லால் புலிகள் போலா ஜயிக்க வேண்டும். நரங்கள் கில்லால் கோமான் யுத்தங்களை யும் ஐயிப்போம். கில் எதிரிக்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும். நரங்கள் எல்லாத் திசைகளையும் கில்லினால் ஐயிப் போமாக. கஉ. சமரில் காக்கும் இவ் கின்னாண் பேச கிறாய் செவியினருகே சென்று பிரிய நண்பனைத் தழுவும் வனிதைபோல் கில்லில் சத்திக்கின்றது. க. புலதி கைபக்குப் போல் கில்லின் இரு முனைகள் ஒன்று பெருந்தி அம்பை, அங்கத்தில் பாலனைத் தரிக்கும் தாய் மார் போல் சமக்கின்றன. இவ்விரு பக்கங்களும் இசைந்து தனித் தனித் குதித்து எதிரிகளழித்து எதிர்க்கும் பகைவர்களைக் கொல்லும்.

கூ. சாக்ஊடு பல பெண் பிள்ளைகளின் பிரதா வாகும். அவன் போர்க்களஞ் செல்லுங்கால் கின்னாடி கிறான்; முதுகில் சாய்ந்து சாமனிக்கு மலன் எல்லாப் பகை கணம் கூட்டத்தை ஐயிக்கிறான். க. அறியும் சாரதி இர தத்தில் நின்று தன் முன் உள்ள குதிரைகளை விருப்பம் போல் எங்குஞ் செலுத்துகிறான். நீங்கள் குதிரை வார் களின் கீர்த்தியை நன்கு முழங்குகிறீர்கள், அவை மனத் தைத் தொடர்ந்து செல்லும்.

எ. இரதங்களுடன் வேசமாய்ப் பாயும் பலம் மிகும் குணம்புகளோடாமல் குதிரைகள் அதி கோஷஞ் செய்கின்

நன. அவை எதிரிகளை முன்காணல் மிதித்துக் கசாமல் கொல்லும்.

அ. ஆபதம், கவசம், வைக்கப்பட்டுள்ள தேர் வாகனமே அவனது அகிப் பெயராகும். நாம் எப்பொழுதும் அப்பலமானத் தேரில் நல்ல மனக்களோடு ஏறவேண்டும்.

க. அகாத அறிவு வகிமைபுடன் ஆபத்தி னாதாவுமான பல மனிக்கும் பிதருக்கள் இனிய ஆசனங்களுடன் உளார்கள்; அவர்கள் சா பலம், சத்தான விரர், அதிசய தீர்க்களுடன், சந்துருவான் ஐயிக்க முடியாமல் எதிரி சேனைகளின் விசால வுயலெர் களா புளார்கள். ௧௦. சோதி புகியிதான் பிராமணர் பிதருக்கள் சோமாருகர்களான அதிச் சிறப்பு வாய்ந் தேர்கள் எமக்கு மக்கள மனிப்பவர்களாகட்டும். ருதம் வளர்க்கும் பூஷணன் எம்மைப் புன்மைவினின்ற கரக்க வேண்டும். நீ என்னை எட்டுக்கவும்; எந்த எதிரியும் எம்மை ஐயிக்காமலாகவேண்டும்.

கௌ. இறகே அவனது ஆடை, அவன் பல் மிகுமையாகும். கொக்களால் சுட்டப்படுமவன் எப்பத வுடன் பறக்கிறான். விரர் இங்கு மங்கு மாகு மிடத் தில் சாங்கள் எமக்கு இரட்சகனைய பளிக்கவேண் டும். ௧௨. நேர் செல்பவனே! எம்மைக் கணியினின்று நீக்கவும், எங்கள் காயம் கல் போலாகவேண்டும், சோமன் எமக்கு அநுகலமாப்—பொழியட்டும். அதிதி எமக்குச் சுகத்தை யளிக்கவேண்டும்.

கௌ. அது அவர்களின் பின்புறங்களை படிக்கும், அது கால்களையும் வரக்கும். சாட்டையே! சமர்களில் சித்தமறியும் குதிரைகளைத் தூண்டவும்.

கௌ. புது கவசம், பாம்பு சுற்றுவதுபோல் அவன் புதுநடைக் கவச்சு விவ்னானின் தேப்பிணை விலக்கும்.

அது எல்லாத் தந்திர மறிந்து எங்கும் ஆன்மையால் மனிதனைக் காக்கட்டும்.

௧௩. தேரே! வீரத்துடன் சாதகனுபுள்ள எமது நண்பனான நீ திராங்கமுடனாகவும், கொக்களால் சுட்டப் பட்டுள்ள நீ பலமுடனாகவும், உன்னை ஏற்றுபவன் ஐயிக்க வேண்டுவதை ஐயிக்கட்டும்.. ௧௪. புவி சோதியினின்று ஒலக ஒன்று குவியும், மயக்கினின்று பலஞ்சேரும்; நீ விலத்தால் குழும் சலசக்தியான இந்திரனது தேர், யச்சி ராபுதத்தை அகியால் நாடவும். ௧௫. தேவ இரதமே! வருண நடுவு மருத்துமுகம் மித்திர கருப்பம் இந்திர வச் சிராபுதமான நீ எமது இந்த யக்குத்தை யங்கேரித்து அகிகளைக் கிடுக்கவும்.

௧௬. முரசே! வானம் வைபகத்துக்கு கச்சினை செய்பவும், விராபகமான உலகம் உன்னைப் பல நிலபங் களி ஸிற்பட்டும், நீ இந்திரன் தேவர்களுடன் கலந்து எதிரியை வெகுதூரத் தூத்தவும்.

௧௭. முரசே! நீ முழங்கவும், எமக்கு ஒலக உறு திணை பளிக்கவும்; தடை நீக்கி முழங்குசெய்யவும், இங் கிருந்து துன்பத்தைத் தூத்தவும் நீ இந்திர முட்டியா டும், உன் பலத்தைப் புலனாக்கவும். ௨௦. எதிரிகளைத் தூத்தவும். இவர்களை எமக்கு அங்கு கொண்டு வரவும், முரக தவஜத்துக்காக உச்சகோஷம் முழங்குகின்றது. ஆதிநாகனோடு வேகமாகும் எமது விரர்கள் ஒன்று தேர் கிறார்கள்; இந்திரனே! எமது தேர் தீர்கள் ஐயமுடனா கட்டும். ச. க. க.

௨௨.௭. கருத்த—ஆபுதந்தாக்மி அமர்க்களஞ் செய்வது அமராரகம் வழி.

க. 1குறியையே! நீ முதல் மலர்ந்து அனல் அகர தத்தினின்று உதயமாகி, முழக்கஞ் செய்புங்கால் மான் கால் கருடனின் கிறகு சத்தம் போல் அத்தனை துரிதம் திடமாய் தோன்றுகிறது. இது உனது புகழுவதற்குரிய பெருஞ் சன்மமாகும்.

உ. 2திரிதன் 3யமனாகிய யனிக்கப்பெய்த 4குறியை யைச் சேர்த்துளான், 5இந்திரன் அவனில் முதல்வனாய் ஏறிபுளான், 6கந்தர்வன் அவனது வாய்த்தொடர்களைப் பற்றுமிறுன், 7வசுக்களே! நீங்கள் 8சூரியனிடமிருந்து குறியையைக் குணமாக்குகிறீர்கள்.

உ. 9அவையே! நீ யமனாகும், நீ சூதித்திபன், நீ இரகசிய கிரகத்தால் திரிதனாகும், நீ 10சோமனிலிருந்து பூரணமாய் பிரிந்துளாய், 11சோதியில் உன் 12பந்தங்கள் மூன்று பெணச் சொல்லுகிறார்கள், 13ஒளியில் மூன்று 14கடலில் மூன்று 15சலத்தில் மூன்று, 16பந்தங்கள் உனக்கு உண்டிபெனக் கூறுகிறார்கள்; குறியையே! உனது பெரிய சன்னஸ்தானமெனப்படும் கிண்பத்தில் நீ எனக்கு 17வரு ணன் போல் கிணங்குகிறாய். 18துரிதனே! 19இவை உனது சந்த சாதனங்கள், இவை உனது 20ஐயத்தினு லான கால் கையினாகும். இங்கு நான் குத டட்சகர் நாக் கும் உனது கந்தரக் 21கயிறுகளைக் கண்டுளேன்.

1 தீரனே 2 முய்குலகம் 3 மானத்தால் 4 தீரனை 5 பவீ க்டன் 6 கௌலி 7 பிரபுக்களே! 8 அறிவிலிருந்து. 9 தீரனே 10 பானத்தினின்று 11 அறிவுகையில் 12 கடன்—தேவ கடன்கள் தேச கடன் தீரகடன் 13 முக்கால அகில 14 மனம் கடன் காரணம் 15 பிராணனில் 16 கடமைகள் 17 கிண 18 தீரனே 19 இக்கடமைகள் 20 ஐயமணிக்கும் 21 சாதனங்களை

க. நான் புவிமீனின்ற சோதி வழியில் கிறகு களால் பறக்கும் துரிதமாகும், உன்! ஆன்மாவைப் என் மனத்தால் வெகு தூரத்தினின்று பார்த்துளேன். நான் இறகுகளுடன் பறக்கும் உனது கிரத்தை பழுதிபற்று பலமுடனாகும் வழிகளில் காண்கிறேன். எ. 2பசுவின் பாதத்தில் உணவை யகைய விருப்பமாகும் உனது உயரிய உருவத்தை நான் கண்டுளேன். மனி தன் உன் சுவையை இன்பமாக்குங்கால் நீ 3ஒலுதி களை அதிகவைபுடன் புசிக்கிறாய். அ. குறியையே! உன் னைத் தேர் தொடரும், உன்னைப் பகைக்கள் உன்னை மனா னன், மணப்பெண் பாக்கிய மதுசரிக்கும், சேனைகள் உன் எட்டைய நாமும், தேவர்கள் உன் பலத்தைப் பின் பற்று கிறார்கள்.

க. 4அவன் கொம்புகள் பொன்மயம், அவன் கால் கள் இரும்பாகும். அவன் மனம்போல் துரிதனாகான். இந் திரன் அவனுக்குத் தாழ்த்தவனே. தேவர்கள் குறியையை முதன்மையாய் கவாநின்று செய்பவனது, அகியைப் புசிக்க வருகிறார்கள். 50. தூசுகள் திவ்ய கமனஸ்தானத் தைச் சேருங்கால், இடைகிதுத்து பருமனாயுள்ள தேவநீர குறியைகள் ஹம்சங்களைப்போல் இனம் இனங்களாய் ஒன் றிகைந்து செல்லும். 51. குறியையே! உன்காயம் பறக்கும் சபாவமுன்னது, உன் மனம் வீசக் காற்றைப் போலாகும், உன் கொம்புகள் பல இடங்களில் கியாப கங்களாகும். அவை 7வனங்களில் துரிதமாய் செல்லும்.

உ. துரித குறியை திவ்ய மனத்தில் தோய்ந்து போர்க்களத்துக்கு வந்துளான். அவனது அழியாச் சின் னம் முன்வருகின்றது, கவிகள் அவனைத் தொடர்ந்து

1 தீரனே 2 புவியின் 3 சந்தான உணவுகளை 4 தீரந்தன 5 தீரனே 6 சேனைகள் 7 சந்தருசேனைகளில்

கானஞ் செப்பச் செத்துநீஞ்சன் கட. 1 குதிரை
தனது 2 தாய் 3 தந்தை திப்ப ஸ்தானத்துக்கு வந்து
ளான், 4 இன்று எல்ல வயாகநமுடன் 5 தேவர்களுக்குச்
செல்லவும். அங்கு அவன் 6 அளிப்பவனுக்கு வாங்களை
வளிப்பான். ச. க. க.

அதுவாகம் உ.க.க.

குதிரை யஜிவு

க. நான்கு பேரில் தேவநாதன் 1 குதிரையின்
பலத்தைப் புலுங்கால், 2 ஆயு 3 ரிபுஷன் வருவான் இந்
திரன் மித்திரன் அரிபமான் மருத்துக்கள் எல்லை மித்
திக்காமலிருக்கட்டும். உ. 9 அவர்கள் ஆகை ஆபாஸ
மணியும் விபாபக 10 செவ்வத்தை 11 அவனது முன்னர்
கமக்குங்கால் கோஷிக்கும் விவருபமான 12 அந்
13 இந்நிர பூஷணனது பிரியமான மிஸபத்துக்கு நேர்மை
வாய் செல்வான்.

உ. 14 தவந்திரானவன் பக்குராகுமான் 15 அந்
தை தாசத்துடன் ஐவையிபத்துக்காக முன் செறுத்தம்
கால் 16 விசவேதேவர்களுடன் சேரும் 17 பூஷணபாகமான்
18 இவன் தாரித 19 குதிரையின் முன் செறுத்தப்படுகிறான்.
ச. குதிரை காலத்தில் மானிடர்கள் 20 அவனை 21 முன்று

உ.உ.அ. கருத்து—மீதம் குதிரை

1 நிரம் 2 தாணி 3 வானம் 4 திப்பப் பொருள்களுக்கு
5 தாரானனுக்கு 6 கோளின் 7 வைத்தியன் 8 பெரியவன்
9 சைக்கன் 10 செத்தந்தை 11 கோத்தின் 12 பிராபதியான
சைத்தியவன் 13 பலமான புலியின் 14 மகன் 15 சைத்திய
வனை 16 மகானகங்குடன் 17 புஷ்டி 18 கோளத் தலை
19 பலத்தின் 20 கோளை 21 முன்றுவகம்

முறை சுற்றிச் செறுத்தம் பொழுது பூஷணபாகமான்
1 அந் அறிஞர்களுக்கு முன்மையாய் 2 பக்குமறியித்
துச்செல்வான்; அப்பால் 3 தேவர்களுக்கு பக்குராகு
மான் குதிரை செல்லும். 4. நேறாதா 5 அத்தவ்யு எல்
வறிஞர் பக்குத்திரிதர் ன்கு சொல்பவர் அனல் மூட்டு
பவர் ஆயுதத் தரிப்பவரான நீங்கள், என்னிக்கப்பட்ட
கைபக்குவமான இந்த பக்குத்தாடன் அனல்வளை நிரப்
புங்கன்.

க. 6 பூபஞ்சமப்பவன், பூபம் வெட்டுபவன், குதிரைக்குப்
6 பக்குவப் பாண்டத்தைச் சேகரிப்பவன், தாகபூபத்துக்கு
உச்சத் துண்டை திடமாக்குபவர்களது சம்மதம் என்
களைத் தரிதமாக்கட்டும். எ. 7 அவன் சுந்தாமுதலோடு
தேவர்களின் திரைகளுக்கு வந்துளான். என் கிருப்பம்
கிறதேவறி கிட்டது; அறிஞர்களான ரிஷிகள் அவனை
இப்பமாக்குகிறார்கள். நான்கு தேவ தேயுமத்துக்காக
திப்ப எண்பனைச் செப்துளோம். அ. உனது முகவார்,
சொப்பக்கை குதிரைக்கட்டு தாக பூஷணம் வாயில்வைத்
தப்படும் புல்லான இவை யாவும் தேவர்களோடாகட்டும்.
க. 8 புலிக்கும் குதிரை மாயிசம் கம்பு கோடரி வாகன்
கொத்துபவன் எவ்வகையில் பற்றிபுள்ள உனது யாவும்
தேவர்களிலாகட்டும். 9

க0. 9 சாந்தமணிப்பவர்கள் உதாத்தினின்று விகம்
அகர மலம் பச்சைமாயிச சுந்தத்தைச் சரிவாக்கட்டும்.
அவர்கள் கொழுப்பைச் சரிபக்குவமாக்கட்டும். கஉ. 10 நீ
குத்தப்பட்டுத் 11 கனலில் பக்குவமாகுங்கால் உன் அன்

1 சைத்தியவன் 2 பேரீ 3 திப்பங்களுக்கு 4 பேரீத்
தலைவர்கள். 5 குதிரை கட்டுக்கப்பம் 6 கொஞ்ஞ பக்குவஞ்
செய்யும் 7 குதிரை 8 நீக்கட்டும். 9 வைத்தியர்கள் 10 மனித
னே உன் மறியின்மை 11 அறிவித்

கத்தினின்று கிளம்பும் 1 எத்துண்டும் 2 புலி புல்லில் கிழாம
லாகட்டும். அது அவாவுடனாகும் 3 தேவர்களுக்கு அனிக்
கப்படட்டும், ச.க.அ.

அதுவாகம் உசுர:

ஊதி

க. 4 குதிரைப் பக்குவம் பார்த்து அவன் கசந்தனாய்
கிட்டான், அவனைக் கிளப்பவும் எனக் கூறுபவர்களதும்,
5 தாக மாயிசம் கேட்கக் காத்திருப்பவர்களதும் சங்கத்
தம்மைத் தாரிதமாக வேண்டும்.

உ. இரகத் தாக்கும் 6 லைக்கன் குடு செப்பாண்ட
7 முடிசன் 8 மாயிச பக்குவ பாண்டத்தின் மாதிரி 9 வசப்
பை 10 அவதத்தை பலன்களிற்கும்.

உ. நீ புரண்டு சாய்ந்து புறப்படு யிடங்கள் தாரைப
ரணங்கள் பருகி புசுக்கும் உனவு இவை யாவும் உன
தனைத்தும் தேவர்களுடன் சேரட்டும்.

ச. கந்தப் புதைபுடனாகும் கனல் உன்னைக் கண
கண வென்றாக வேண்டாம். சோதி கசந்தம் கிகம்
11 பாண்டம் உடைபாமலாக வேண்டும். தேவர்கள்
அளித்து அங்கேமாவ, 12 வஷட் சத்தமுடன் சேரும்
ஆனந்தமளி குதிரையை, கவிகரிக்கிறார்கள். இ. அவர்கள்
மேல்விரி, வாய்வார் பாத பூஷணம் குதிரை ஆடை பொன்
குபாணங்களை தேவர்களுக்குப் பிரியமா பனிக்கிறார்கள்.
க. உன்னை வேகச் சவாரி செய்து தூத்தி களை குதி

உ.க.க. கருத்து—அவன இரகெயம்.

1 செயல் 2 சென்னை விஷயத்தில் 3 திவ்யச் செய்க
ளுக்கு 4 சத்தியின் 5 திடத்தின் 6 புலன்கள் 7 தூய்
புலன்கள் 8 சித்தம் 9 சவாரம் 10 சவாரி 11 இச்சாரம் 12 பொன்.

காமிவ அடித்துண்டாகும் வேதனைகளை—நான் 1 பிரமத்
தால் பக்குவகுதியை அகப்பையால் போல் உனது இவ்
வனைத்தையும் கன்று கிவக்குறேன். எ. 2 கோடரி
தேவப் பிரியமான குதிரையின் 3 கூட 4 கிலா எனும்
புகளைச் சேரும். நீங்கள் கணுக்களைக் குற்றமன்
னியில் கன்று செய்து ஒவ்வொரு அங்கத்தையும்
கிளக்கி வெட்டுங்கள். அ. துவஷ்டாவின் 5 குதிரை
யைத் தெளி வாக்குபவன் ஒருவனுண்டு, அக்கு அமைதி
பளிப்பவர் 6 இருவராரும், இதுதான் சகனும்; நான்
8 அனகில், 9 பிண்டங்களின் 10 வெ புள்ள உனது அங்கப்
பிரிவுகளை கன்று பிரித்தனிக்கிறேன். க. நீ, வரும்பொழுது
உனது 11 ரிப ஆன்மா உன்னைத் தன்பஞ் செய்யாம லிருக்
கட்டும். கோடரி உன் காயத்தில் நிற்கவேண்டாம். அந்
வந்து ஆத்திரமுடன் அமைதி பளிக்கும் எனனும் கணுக்
கள் தவறி மத்தியில் உன்னைக் கத்தியால் சென்றபின்னகு
செய்யாமலாகவேண்டும். க. 12 காவதில்லை, நீ இம்மை
யாவதில்லை. நீ கலை வழிகளில் தேவர்களுக்குச் சென்று
கிரிய். பொன் குதிரைகள் உனது சோடிகளாயின.
குதிரை கந்தபச் சமையின் 13 மே, நின்றான்னது. க.க.
தூகம் எமக்கு புருஷர் புத்திரர் கற்குதிரை பகச் செல்
வம் கிவவந்தரிப் பொருளை பனிக்க வேண்டும். அதிதி
எமக்குப் பாப குன்னியத்தைத் தா வேண்டும். அகி
யோடாகு மனவம் எமக்குச் சுத்திரத்தைச் செய்ய
வேண்டும். ச. க. க.

[இதன் தொடர்ச்சியை உடுவது அதுவாகத்தில் காணவும்.]

உசுர. கருத்து—சுத்திரிபனாக வேண்டும்.

1 என் கன்மமால் 2 மனோ ஆராய்ச்சி 3 சோதி புலகத்
தின் 4 குரியன், சந்திரன், ஐந்து கிரகங்கள், உள டீசத்திரம்
கள் ஆக 5. 5 மனத்தின் 6 பலத்தை 7 பிராணன், அபா
ணன். 8 சூதமனவில் 9 புலன்களின்.

அதுவாகம் உசக.

[பக்குத்தாலாகம் பயன்சன்]

எனக்கு

க. கிஷ்ணுவே, அக்ஷியே! இக்காவங்கள் ஒன்றா
குவிந்த உங்களை இன்ப முடனாகவேண்டும், நீங்கள்
சோதி சக்திகளுடன் யாருங்கள், உ. எனக்குச் சக்தி
எழுச்சியும் முயற்சி, மேன்மையும், எனக்குச் சித்தம்,
சங்கற்பமும், சுவரம் கலோகமும், எனக்குச் சீர்த்தி செல்
வாக்கும், சோதி சுவர்க்கமும், எனக்குப் பிராணன் அபா
னமும், விபாணன் அசுப்பிராணமும், எனக்குச் சித்தம்,
சித்தநிலையும், மொழி மனதும், எனக்குக் கண் காணும்
நிடம் நிரமும், எனக்குவன்மை வலியையும், சிவன், ரூப்
பும், எனக்கு சூர்மா தேகமும், காப்பு கவசமும், எனக்கு
அம்சங்கள் எதுமபுகளும், கணுக்கள் காயக்களும்—பக்
குத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. க.

அதுவாகம் உசக.

வேண்டி

க. எனக்குத் தலைமை தலைமைப் பதவியும், கோபம்
கடுமையும் எனக்கு கோரம் கொடுமையும், நெப்பு, துப்பா
ளும், எனக்கு விரிவு விரிவமும், நீளம் உச்சியும், எனக்
குச் சத்தியம் செழுமையும், சகம் சிரந்தையும், எனக்குச்
சக்தி, செல்வமும், வன்மை, விரிபாட்டும், எனக்குச்
கலிப்பு, குழந்தைகளும், சக்திகள், சிலச் சொற்களும்,
எனக்கு நற்செயல்கள், காட்சியும், கண்டது காண்பதும்,
எனக்கு கல்வழி கண்ணெழியும், சித்தி செழிப்பும், எனக்

உணவு

311

குப் பொருத்தம் பொருத்தவதும், புத்தி சுப்புத்தியும்,
பக்குத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. உ.

அதுவாகம் உசக.

ககம்

க. எனக்குச் சகம்செல்வமும், பிரிவம் விருப்பமும்
எனக்கு ஆகாச அன்பும், மங்களம் அதிமங்களமும், எனக்
குப் புஷம், மேன்மையும், சீர்த்தி பொருள்களும், எனக்
குத் தாங்குபவன் தகை செப்பவனும், 'செய்யும், நிர
மும்; எனக்கு அநாதம் அகண்டமும், கல்வி, காண
தும், எனக்கு பிராசிப்பதம் புலனாக்ருவதம், கலப்பை
கருத்தம், எனக்கு ருதம் அமுதமும், பிரிவி நீக்கம்,
கோபம் பிரிவும், எனக்கு சிவனும் நீண்ட சிவனும், பகை
பிரிவு பய குணியமும், எனக்கு சபகம் கவாத்திகாரும்
செ உணவு, செ தினமும் பக்குத்தா லோங்க வேண்டும்.
ச. எ. உ.

அதுவாகம் உசக.

உணவு

க. எனக்கு உணவு, உன்மையும், பால், இரகமும்,
எனக்கு செய், தேனும், ஒன்று புதித்த பருருவதம்
எனக்குக் கிருஷி, மனதும், விநாவு, வெற்றியும், எனக்
குப் பொருள் பொன்னும் செல்வம்செழுமையும், எனக்
குப் புஷம் பிரபுத்வமும், பவவும் வெரு பவவும், எனக்குப்
பூணம் அதிபூணமும் அழிவாமை அதம விநாவுகளும்,
எனக்கு ஊட்டம் பரிப்பிரியும், கொல் பவ தானியமும்,
எனக்கு உருத்த என்னும் பயத எடையும், எனக்கு

கோதுமை, தாவரையும், திணியினி திறமணியும், எனக்குச் சமை பரிசி சோலை தாவிபழம்—யக்குத்தா லோங்க வேண்டும், ச. எ. ச.

அதுவாகம் ௨௪௩.

கல்

க. எனக்குக் கல் கனிமன்னும் குன்று மல்களும் எனக்கு மணல் மரங்களும் பொன் இரும்பும், எனக்கு ஈயம் தகரமும், தாமிரம் தனாலும், எனக்கு சலம் செடி கொடிகளும், எனக்குப் பவிர் பவிசிடாத விரிவுகளும், எனக்குக் கிராமம், காட்டுப் பசுக்களும், யக்குத்தா லோங்கவேண்டும்: எனக்குச் செல்வம் செல்வ ஐயமும் சித்தி, சித்திச் செயலும், எனக்கு சகம்செல்வமும் செவல் சத்தியும் எனக்கு நெறி கோக்கமும், எனக்கு கதி, கமனமும், யக்குத்தா லோங்கவேண்டும், ச. எ. ச.

அதுவாகம் ௨௪௪.

நேலிகல்

க. எனக்கு அக்ஷி இந்திரனும், சோமன் இந்திரனும், எனக்கு சகிதா இந்திரனும் சாண்வதி இந்திரனும் எனக்குப் பூஷணன் இந்திரனும், பிரகல்பதி இந்திரனும் எனக்கு மித்திரன் இந்திரனும் வருணன் இந்திரனும் எனக்குத் துவஷ்டா இந்திரனும், தாந்திர இந்திரனும் எனக்கு விஷ்ணு இந்திரனும் அக்ஷிவினன் இந்திரனும் எனக்கு மருத்துக்கள் இந்திரனும் விசுவே தேவர்களு மிந்திரனும், எனக்குப் புவிபு மிந்திரனும் வானம் இந்திரனும் எனக்குச் சோதி இந்திரனும் திசைகள் இந்திரனும்

எனக்குச் சிரமும் இந்திரனும் பிரசாபதிபு மிந்திரனும் யக்குத்தா லோங்கவேண்டும், ச. எ. ச.

அதுவாகம் ௨௪௫.

கிரகங்கல்

எனக்கு ருசியன் இரமி, சிறப்பும் சாகவதமும், எனக்கு மனம், அந்தக்காணமும், எனக்கு ஐந்திரவாபவமும், மைத்திர வருணக் கிரகங்களும், எனக்கு சுக்கா, மந்திர, பிரதிப் பிரஸ்தானக் கிரகங்களும் எனக்கு துருவம், விசுவேதேவர், ஆக்ஷியணக் கிரகங்களும் எனக்கு ருதுக்கிரகம், வைசுவாநரம் அதிராபுறயங்களும், எனக்கு இந்திரன், அக்ஷி விசுவேதேவக் கிரகங்களும் எனக்கு மருத்து, மகேந்திரன் சூரித்திய கிரகங்களும், எனக்கு சகிதா, சாண்வதி, பூஷணக் கிரகங்களும், எனக்கு மணலிகளுடனாகும் துவஷ்டாக் கிரகம் ஹாரி யோஜனக் கிரகம் யக்குத்தா லோங்க வேண்டும், ச. எ. ச.

அதுவாகம் ௨௪௬.

யக்கு சாதனம்

க. எனக்குச் சமித்து தருப்பை வேதி உபவேதி களும், எனக்குப் பாண்டம் பொழியுக் கல் அக்ஷயங்களும், எனக்குத் துண்டு துவளி சாதனம் மேல் கீழ் பலகைகளும், எனக்குத் துரோண கலசம் வாயுக்கிரகம் சோமக் கிரகமும்; எனக்கு கலக்குக் கலசம், அனல் வேதி, அவி தரிப்பும், எனக்கு கிரகம், சதக, புரோடாசமும் எனக்குப் பக்குவமானவைகளும் அவ பிரதமும் சித்தி முழக்கமும் யக்குத்தா லோங்கவேண்டும், ச. எ. அ.

அதுவாகம் ௨௪௬

அக்கினி

௧. எனக்கு அக்கினி அனல் ஒளி சூரியனும், எனக்குப் பிராணன் அகவமேதமும், எனக்கு புவி, திதி, அதிதி சோதிபும், எனக்கு கிரல், திசை, சகவரிகளும் பக்குத்தால் பெருகவேண்டும்; எனக்கு ருக்கு, சாமன் ஸ்தோமன், பரூர் வேதமும் எனக்கு தவம் ருதம், கிரதம் திடுகை இரவு பகல் மழைபுட னெங்கவேண்டும், எனக்கு பிரஹ்மத்தம் இரத்தாழமும் பக்குத்தா லோங்கவேண்டும். ச. ஏ. ௬.

அதுவாகம் ௨௫௦.

பலம்

௧. எனக்குத் கருப்பம் கன்றுகளும், எனக்கு பதினெட்டு மாத காணையும் பசுவும், இரண்டு வருஷ, இரண்டு அரை வருஷ, மூன்று வருஷ, நான்கு வருஷ காணிகளும் பசுக்களும், எனக்குச் சமைக் காணையும், சமைப் பசுவும் வறட்டுக்காணையும் மலட்டுப் பசுவும், கிருஷ்பம், கிரிசிதனம் கோவும், காணையும் பசுவும் பக்குத்தாலோங்கவேண்டும். ஆயுசு பக்குத்தாலோங்கவேண்டும், பக்குத்தால் பிராணன் ஓங்கவேண்டும். பக்குத்தால் அபரணன் ஓங்கவேண்டும். பக்குத்தால் கிபரணன் ஓங்கவேண்டும். பக்குத்தால் கண், ஓங்கவேண்டும். பக்குத்தால் காது ஓங்கவேண்டும். பக்குத்தால் மனம் ஓங்கவேண்டும், பக்குத்தால் வாக்கு ஓங்கவேண்டும், பக்குத்தால் ஆத்மா ஓங்கவேண்டும், பக்குத்தால் பக்கு மோங்கவேண்டும். ச. ஏ. ௧௦.

அதுவாகம் ௨௫௧.

உத்பதி

௧. எனக்கு ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது பதினென்று, பதின்மூன்று, பதின்மூன்று, பதினேழு, பத்தொன்பது, இருபத்தொன்று, இருபத்த மூன்று, இருபத்தந்த, இருபத்தேழு, இருபத்த ஒன்பது, முப்பத்து ஒன்று, முப்பத்து மூன்றும்; எனக்கு நான்கு, எட்டு, பன்னிரெண்டு, பதினாறு, இருபது இருபத்த நான்கு, இருபத்தெட்டு, முப்பத்து இரண்டு, முப்பத்தாறு, நார்பது, நார்பத்து நான்கு, நார்பத்தெட்டும், எனக்கு பலம், எழுச்சி, புனருதபமும், எனக்கு சங்கற்பம், சுவர்க்கம் சிறப்பு, கிபஸ்கினியமும், எனக்கு அந்தம் அந்தத் தோற்றமும், புவனம் புவனத் தோற்றமும், எனக்கு அதிபதியும் பக்குத்தா லோங்க வேண்டும். ச. ஏ. ௧௧.

அதுவாகம் ௨௫௨.

பலத்தை பாடுகளை

௧. சக்தி எங்களை நான்கு தருவர்கள் எழுதினசனில் காக்கவேண்டும். சக்தி இங்கு கிசலே தேவர்களுடன் செல்வமடைப எம்மை இரட்சிக்கவேண்டும். ௨. எல்லா மருத்துக்களும் எம்மைக்காக்க அனைவரும் பிரசன்ன மாகவேண்டும். எல்லா அனல்களும் எல்லா எழுச்சிபுடனாகட்டும். கிசலேதேவர்கள் எமக்குத் துணியுடன் வாட்டும். சகல செல்வம் சகலசக்தி எமக்காகட்டும். ௩. தேவர்களே! அக்கினி இந்திரன், பிரகஸ்பதி

௨௪௬—௨௫௧. ருத்த—எனக்கு அவநிபமாவைய.

மருத்துக்களுடன் சோமனைப் பருகி சக்தியைப் புலனாக்க
உங்கள் பொன் இரதங்களில் வாரும்புகள்.

ச. குதிரைகளே! ஒவ்வொரு சமரிதும் எம்மைக்
காருங்கள்; சத்திபர்களே, சித்தமறியும் சாகவதமான
வர்களே! செல்வத்துக்காக, எம்மை இரட்சிப்புகள். இத்
தேனின் இரசத்தைப் பருகி அதில் இன்பமாகுங்கள், இன்ப
மாகி தேவர்கள் செல்லும் வழிகளால் செல்லுங்கள்.

இ. எங்கள் மூண் பலமுண்டு. எங்கள் நடுவில் சக்தி
புண்டு. திடம் தேவர்களை சம்பாதிக்கும். பலத்தினுதயம்
மங்கள் மளிப்பதாரும், நான் எல்லா திசைகளிலும் பல
பதியாகவேண்டும். க. நான் புவிமீல் பாலை ஸ்தாபிக்க
வேண்டும், நான் செடிகொடிகளில் பாலை, சோதியில்
பாலை, வானத்தில் பாலை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். எனக்கு
திசைகள் பால்பிசுத்தன வாகட்டும். எ. நான் பெய்
பாறுடன் இணைகிறேன். நான் சலம் செடி கொடிகளுடன்
சேர்க்கிறேன். அக்ஷியே! நான் பலத்தை ஐயிக்க
வேண்டும்.

அ. பலவடிவமாகி ஒரே மனமுடனாகும் இரவுபகல்
கள் ஒன்று சேர்ந்த ஒரே குழந்தையை ஊட்டுகிறார்கள்.
கந்தான் சோதி சகத்தின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான், செல்
வமளிக்கும் தேவர்கள் அக்ஷியைத் தாங்குகிறார்கள்.

க. நீ நீர் கிறையும் சலமளிக்கும் கடல்; சகம் அதி
சய செயலுடன் என்னை யனாகவும்; சவாஜா; நீ மருத்
துக்களின் தலைவனாகும், நீ மருத்துக்களின் கணமாகும்,
சகம் அதிசய செயலுடன் என்னை யனாகவும், சவா
ஜா! நீ இரட்சகன் இரம்பியமானவன், சகம் அதிசய
செயலுடன் என்னை யனாகவும்; சவாஜா ச. ஏ. கஉ.

உருஉ. கருத்த—பனத்தான் பெரியது.

அதுவாகம் உருஉ

அக்ஷியே போந்து

க. நான் திடத்தில் திண்மையாய் திவ்ய சுபர்ண
னாபுள்ள அக்ஷியை, செயல் சக்தியுடன் சேர்க்கிறேன்.
நாம் அவனால் உயரிய உலகத்துக் கப்பாறுள்ள சுவர்க்க
மேறி சூரியனது சோதி ஸ்தானத்துக்குச் செல்வோம்.

உ. அக்ஷியே! பறவை போலுள்ள உனது
இச்சிறகுடன் அழிபாதவை யாகும். அவற்றால் நீ அரக்
கர்களை பழிக்கிறாய். எங்கு முதற் புலனாகும் பழைய ரிஷி
கள் உனார்களோ அந்த நல்ல மனிதர்களை லகத்துக்கு.
நாங்கள் இவற்றால் துரிதமாவோம். உ. நீ முதன்.
இந்து, கழுநு, கருடன் பொன் சிறகுள்ள துரிதன் குச
லன், பன்ஷ்டன் புத்திமான் கடல்போல் மூலன், மகத்
தான் அதன் ஸ்தானத்தில் திடமாயுட் காற்பவனாகும்.
ச. உனக்கு எமல்காரம், என்னை இம்சிக்காதே, நீ விச
வத்தின் சிரத்தில் சாய்ந்து பிரசன்னமாகுளாய்; கடலில்
உனது இருதயமாகும்; உனது இருதயநடுவில் ஆபுணா
கும்; உன்னால் உலகங்களில் சோதியும் சகமும் ஸ்தாபித்
தப் பட்டுள்ளன.

இ. நீ சலமளிப்பவன், மேகம் பிளப்பவன்; புவி,
சோதி வானம் பர்சன்னியம் அப்பாவிருத்தும். மழை
யினால் எம்மை இரட்சிக்கவும்; நீ சோதி சிமாரும், நீ
புவி நடுவு; நீ சலம் செடி கொடிகளின் சக்தியாகும்;
நீ விசவாபுக நீ விசாலன்; எல்லாபிரகார உனக்கு எமல்கா
ரம்.

க. சுவர்க்கு ஐயித்து அனலெழுப்பும் ரிஷிகள்
எந்த தவத்தால் பக்கு ஸ்தானச் செய்தார்களோ அத
னால், இவ்வுயரிய உலகத்தில், மனிதர்களால் அழைக்கப்

பட்டு ஆகாச விபாபகமாகும் அக்ஷிணிபை ஸ்தாபித்தி
 'தேன், ஏ. தேவர்களே! நாம் மூன்றாவது உலகத்தைக்
 கப்பால் சோதியின் நிறப்பாண கசிருத ஐகத்தினுள்ள
 உலகத்தைப்பற்றி, பெண் பிள்ளை மனைவி சகோதரர்க
 னோடு அவளை பதாசரிப்போம். அ. அதிலுள் சத்துப்
 பதி போஷிப்பவன் இங்கு வாக்கின் நடுவில் உதயமா
 புளான். சோதிவாண பவன் புனியின்மேல் ஸ்தாபிதமாகி
 எதிரிகளைத் தன் பாதங்களின் மேல் தள்ளுகிறான்.
 க. விரம்மிருந்து வன்மை பளிக்கும் ஆவிரம் நீர்போ
 னுள்ள அக்ஷிணி இங்கு அழியாமல் பிரகாசிக்கட்டும்.
 அவன் கடல் நடுவே ஒளியிடுகிறான்; நீங்கள் திவ்ய ஸ்தா
 னங்களை படைபுகள்.

கௌ. நீங்கள் மூன் சென்றுங்கள்; ஒருமையுடன்
 உத்தமமாய் சென்றுங்கள்; அக்ஷிணிபே! தேவவழியைப்
 தயாராக்குங்கள்; கிசுவேதேவர்களே! இந்த அநி உத்
 தம ஸ்தானத்தில் பஜமானனோடு உட்காருங்கள். கௌ.
 அக்ஷிணிபே! நீ எதனும் செல்வம், சிறுவரிதத்தைச் சுமக்
 குகிருயோ அதனால் தேவர்களை படைப உத்தமமா
 புள்ள இந்த பக்குத்தை எமக்காக வகிக்கவும். கௌ.
 அக்ஷிணிபே! நீ உதயமாகவும், அவளை கிழிப்புள்ள
 வகுக்கவும். நாம் இருவரும் இஷ்டப் பூர்த்தியைச் செய்
 வோம். உன்னில் பிராவான பாலினைச் செய்து இந்த
 இழைபை அவன் அதுசரித்துளான். கௌ. நீ கனித்து
 சோதிவாரும் இது உனது உரிய சன்மஸ்தானம்; அக்ஷி
 னியே! நீ இதை அறிந்து ஏறவும்; நீ எமது செல்வத்தைச்
 செழுமை பாக்கவும். ச. ஏ. கௌ.

உருத்த—நீங்கள் செல்லுபவருங்கள்

கிசுவேதேவர்கள்

க. அக்ஷிணிபே! பெரிய போர்களில் பிரகாசம்
 எமக்காக வேண்டும். நான்கள் உன்னை எழுச்சிபாக்கி
 எமது தேவர்களைப் புஷ்பவாக்கிக் கொள்வோம். எனக்கு
 நான்கு திசைகளும் சுமஸ்கரிக்கட்டும். நான்கள் உன் தலை
 மையினால் சத்துருக்களை ஜயிக்கவேண்டும்.

உ. கிஷ்ட அக்ஷிணி, இந்திரனுடன் மருத்துக்களு
 டானு எல்லா தேவர்களும் என் போரில் பிரகாசமா
 கட்டும். கிரியும் வானம் எனது இரட்சகனாகட்டும். காற்றா
 இவ்விருப்பத்தில் எனக்கு விசுவேன்டும். உ. தேவர்கள்
 அவிபால் என்னில் ஐசவரிபத்தை பளிக்கவேண்டும். என்
 னில் ஜிதமாகட்டும்; தேவ அழைப்பு என்னிலாகவேண்
 டும். பழைய புனித நேறாத்துருக்கள் எமக்கு ஜயிப்பார்
 கள்; விரம்மிருந்து நான்கள் இம்மைபன்னியிலாக வேண்
 டும்.

ச. அவர்கள் எனது அகிலை பெல்லாம் பக்குத்
 செய்பட்டும்; என் மனத்தின் சங்கற்பம் பூரணமாகட்டும்.
 நான் எப்பாவந்தையுஞ் செய்வலாகாது; கிசுவே தேவர்
 கள் என்னைப்பற்றி அதிகமாயுரைக்கட்டும்.

ரு. திவ்யமான ஷட் கிரகங்களே! எனக்கு கிரிவு
 கிலபத்தைச் செய்புகள், கிசுவேதேவர்களே! இங்கு
 உங்கள் வீரங்களைப் புலனுக்குங்கள். நான்கள் எம்மை
 எமது பிரகாசை இழக்காமலாக வேண்டும். சோம
 இராஜனே! நான்கள் எமது சத்துருக் கிரையாகவேண்
 டாம். க. அக்ஷிணிபே! நீ கடுமைபைக் கழித்து அழி
 யாத காப்பாய் நீ மூன்பக்கஞ் செல்லவும். எங்களை எங்
 கும் இரட்சிக்கவும். எதிரிகள் மறுபடியும் திரும்பிச் செல்

லட்டும். அவர்களைத் தெட்டித் தம் உள் அறிவால் அழி
யட்டும்.

எ. திருட்டிகளின் தலைவன், புலனங்களின் பதி, இரு
அகலினிகள், பிரகல்பதி தேவர்கள், எதிரி ஐயிக்கும் திவ்வ
சகிதாவானவன் இரத பக்ஞத்தைப் பஜமானானபும் பல
ருன்னியத்தினின்று காக்கவேண்டும். அ. இவ்வழைப்
பில் அதிகமாய் வழக்கப்படும் மேனமை மகாவிசாலமான
இந்திரன் எமக்கு உணவு காப்பை யளிக்கவேண்டும்.
தூரியசுவமே எமது பிராசுக்குச் சுகமானிக்கவும். எங்களை
இம்சிக்காதே, எங்களை விட்டுவிடாதே.

க. எங்கள் எதிரிகள் நீங்கவேண்டும், நாங்கள் இந்
திரன் அக்கினியோடு அவர்களை ஐயிப்போம். வசக்கன்,
ருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள் என்றை உக்கிரத் துவம்சனா
யும் சோதி சேரும் அதி இராஜனாகவும் செய்யட்டும். கௌ.
நாங்கள் நிலம் சொல்வம் அசுவஞ் ஐயிக்கும் இந்திரனை
இங்கு வெகு தூரத்தினின்று அழைப்போம். நீ எமது
பேரில் இந்த பக்ஞத்தை நாடவும். அவைத் தலைவனே
நாங்கள் உன்னை பஜமானதுக்கு நண்பனா யாக்குவோம்.
ச. எ. கச.

அதுவாகம் ௨௫௫.

நேவ துணை

[அசுவமேதம். ௨௪௦ வது அநவாதத் தொட்க்கி]

க. நான் முதன்மையாயும் பலர் புலனுக்கும் அறி
ஞர்களாயும் பஞ்ச சனங்களுக்கு ஹிதமுமான அக்கினி
யின் தேவதையை தியானஞ் செய்கிறேன். நாங்கள் எவ்வா

௨௫௪. சூத்த-எல்லா திசைகளும் எதக்குவனங்கட்டும்.
1 பஞ்சப் பிராணன்களுக்கு; 2 நானின்,

சனத்திலும் தலைமுத்துள்ள—தூடாக்கினியை—காடுங்
கோம். அவன் எங்களைப் பாவத்தினின்று பிரிக்கட்டும். உ.
சுவாசித்த கண்ணுடனாகி அசையும் பிராணிகளெல்லாம்
எவனுடைய சுவாசினத்தினுள்ளோ சனித்தும் சன்மமான
தும் எவனுக்குப் பிரத்தியேகமாக யுரிபதோ அந்த அக்கி
னியை நான் துதிசெய்கிறேன். நான் துணைநாடி அவனை
வழைக்கிறேன். அவன் எங்களைப் பாவத்தினின்று பிரிக்
கட்டும்.

உ. நான் முதன்மையாய் அறிஞனுள்ள இந்திர
னின் சோதியை—மன்னஞ் செய்கிறேன். கிருத்திர சம்
கரானது துதிகள் என்னை பணுகியுள்; சந்தேயப் செய்யும்
நாசானது அழைப்புக்கு வரும் அவன் எங்களைப் புன்
மையினின்றும் பிரிக்கட்டும். ச. சமருக்குச் சத்தியால்
கசன்னியத்தை யழைத்துச் சென்று மூன்று புஷ்டிகளை
ஒருமையுடனாக்கும் இந்திரனை, நான் துதிக்கிறேன். நான்
அவனைத் துணை நாடி அழைக்கிறேன். அவன் என்னைப்
புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும்.

இ. மித்திர வருணனே! நான் உங்கள் உன்
மையை மன்னஞ்செய்கிறேன். சத்திமான்களே! சத்திய
பல முன்னவர்களே! நீங்கள் தன்பமாகும் எதிரியின்
தாஷ்டியத்தியை யறிபுங்கள். இரதமுடனுள்ள இரா
ஜாவை உக்கிரத்தோடனாகும் நீங்கள் புன்மை
யினின்றும் எம்மைப் பிரிக்கவேண்டும். க. மித்திர
வருணர்களே! நான், சத்திய வழிசென்று நேர் கவிது
களுடன் அசத்தியர்களை வழிக்கப்போகும் இரதமுள்ள
உங்களைத் துதிக்கிறேன். நான் துணைநாடி உங்களை
வழைக்கிறேன்; நீங்கள் எங்களைப் புன்மையினின்றும்

1 பவத்தின் 2 பவானத்தினின்றும் 3 உலகத்தை 4 என்
பனை நிலையாபுள்ளவனே.

பிரிக்கவேண்டும். எ. நான்காம் எங்காப் பொருள்களையும் குழந்தை சிவனுள்ளகாதத் தாங்கிக் காக்கும் வாயு சகிதரின் கிதிகைப் போற்றுகிறோம். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும். அ இருதேவர்களின் தருமத்தில் திவ்ய ஆகிகள் எமக்கு வந்தன; நான் வாயு சகிதரனைப் போற்றுகிறேன், நான் துணைநாடி உங்களை அழைக்கிறேன், நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும்.

க. சகவழி செல்வங்களுடன் நான், அதிகபடியாகச் செல்லும் இரதிகர்களின் அழிபுத்தம காண்கிறேன்? இரட்டிப்புக்கு அழைக்கிறேன். தேவர்களே! தேவர்களில் அந்நியரால் அழிவாகாத பழையதான நீங்கள் புன்மையினின்றும் எம்மைப் பிரிக்கவேண்டும். ௧௦. முடிச்சகா இரதத்தில் ஒருமைபுடன் ஒரு ஆசனம் கிராமிய ரூபியின் கிவாழத்திற்கு நீங்கள் வருகிறீர்கள், தேவர்களினாலும் உங்களை நான் 6 துதிக்கிறேன். நான் துணை நாடி உங்களை அழைக்கிறேன். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும்.

௧௧. நான் 7 மருத்தங்களின் மேன்மையை நிபாணஞ் செய்கிறேன். அவர்கள் எம்மைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் இவ்வெல்லா மொழிகளையும் துணை புரிய வேண்டும். நான் ௮ கவாநினைமாரும் துரிதர்களை உதவிக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்க வேண்டும்.

௧௨. நான் செழுஞ்சுடர் திடம் சக்திபுடனாகி சமர்

1 கிவாபகன், மருகன்கை புன்மையன். 2 அகலினிச காண கைத்திபர்களை 3 பகையத்தினின்றும் 4 மனம், கையம் ஆதமாவோடான இவ்வென் 5 அநிதின் 6 காணுகிறேன். 7 பரம சர்க்கின்.

களில் நுப செர்க்களான திவ்ய சேனைவாரும் மருத்த தேவர்களை துதி செய்கிறேன். நான் துணைநாடி அவர்களை அழைக்கிறேன். அவர்கள் என்னைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்க வேண்டும். ௧௩. நான் 14 தேவர்களை நாடுகிறேன், அவர்கள் எம்மை இரட்டிக்க வேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் இவ்வெல்லா மொழிகளையும் துணை புரிய வேண்டும். நான் ௧௫ கவாநினைமாரும் துரிதர்களை துணைக் கைழைக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும்.

௧௪. தேவர் மனிதரானவர்களும் தக்கத்தால் அழியும் நான், அது நீங்க கிவலே தேவர்களைத் துதிக்கிறேன். நான் துணை நாடி அவர்களை பழைக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்கவேண்டும்.

௧௫. 2 அதுமதி இன்று எமக்கு பக்குத்தபதகன மாக்க வேண்டும். ௧௬. அதுமதியே! நீ உன் பிரிய மனத்தை பரிக்கவும். ௧௭. கைவகவா நாக்கினி எமக்கு துணை புரிய வரட்டும். ௧௮. சோதியில் கிவலுமவன் வர வேண்டும். ௧௯. எல்லையற்ற பலத்தோடு பரமதபொருள்களின் ஸ்தம்பங்களான கிவலம் சோதியை நான் 5 துதிக்கிறேன். துணைநாடி அவற்றை அழைக்கிறேன். நீங்கள் புன்மையினின்றும் எம்மைப் பிரிக்க வேண்டும்.

௨௦. கிவல சோதியே! புதியே! எமக்குச் செல்வத்தைச் செய்புகன், சேத்திசப் பத்தினிகளே! எம்மை இரட்டிப்புகன். நான் சோதி சகத்தைப் புகழ்கிறேன். நான் துணைநாடி அவற்றை அழைக்கிறேன். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்றும் பிரிக்க வேண்டும்.

1 அநிதர்களை 2 அதுமதி செய்புகன் 3 கைவகத்தி 4 கிவல சோதியினின்றும் அனைத்தையும் 5 பற்றுகிறேன்.

உக. அதி இனிகுனே! நாய்களான நாய்கள் அறி யாமையால் எப்பிழை செய்திருந்த போதிலும் அதிதி யின்¹ மூன் எங்களைக் குற்ற மன்னியிலாக்கவும். அக்ஷி னியே! எங்கும் எமது புன்மைகளை நீக்கவும்.

உஉ. சோதி புருஷர்களை! பக்குராகுதர்களே! காலில் கட்டப்பட்டுள்ள வெண்பகமவ விடுவிப்பதுபோல் எம்மிடருந்து புன்மையை நீக்குங்கள். அக்ஷினியே! எமது சூயச பெருகி ஒங்கட்டும். ச. ஏ. கடு.

அதுவாகம் உகுக.

அசுவம்

[காண்டம். ௨.]

க. 2அக்ஷினியே! 3ஜாதவேதசனே! எழுச்சிபாற் கப்பட்ட பலம் மிகும் நீ மனிதர் நிலபத்தை மென்மை யாக்கி இனிய 4செய் பெருக்கி பலம் சமந்து தேவப்பிரிப ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். உ. பலமுள்ள புத்திமான் தேஜசால தேவவழிகளை பலங்காசமாக்கி தேவர்களுக்குச் செல்லட்டும்; பவிஷ்டனே! திசைகள் உன்னை யதரசிற் கட்டும். இதத 5யஜுமானனுக்குப் பலத்தை பனிக்கவும்.

க. 6குதிரையே! நீ துதிப்பதற்கும் போற்றுவதற் கும் அருகதைவாகும். வேதனே! நீ தூயனும் துரிதனு மாகும். ஜாதவேதசனை 7அக்ஷினி 8தேவர்கள் 9வகக் கருடன் சேர்ந்து இன்பம் வகிக்கும் உன்னைச் சமந்து செல்லட்டும். ச. 10அதிதி ஒருமையுடன் தேவர்களோடு இணந்து தானியில் விரிந்து கிசாலமாய் நன்கு பாகி

உகுகி. கருத்த நீக்கப் புன்மை பிரிபுயகம்.

1 புலி எங்கனின் மூன். 2 அறிஞனே 3 எல்லாமறி பவனே 4 அமுதம் 5 சூத்மாவுக்கு 6 அறிஞனே 7 ஜாதம் 8 நிவ்வகன் 9 திரவியங்கருடன் 10 புவிமீதுள்ளவர்கள்

புன்ன் விரிவானத்தில் இன்பமாகி சகமணித்து அமுதச்1 செழுமை பாக்கட்டும். ௨. சபகமாயும் உச்சமாயும் கிசவ ரூபமாயும் கோஷிப்ப வைபாயும் வழி வாசங்கருடன் விரிந்து கந்தா சபமுடங்களான இச்சிறந்த 3கவாடங்கள் இனிய மார்க்கங்க கருடனாக வேண்டும்.

க. நான் இங்கு ருத்தின் மூலஸ்தானத்தில், பக்கு முகத்தை நன்கறிவனவாயும் மித்திரவருண னின் கடுகில் செல்வனவாயும் அதி கந்தாம் செல்வம் மிகும் இரு 3உலகங்களை உங்களுக்கு ஸ்தாபிக்கிறேன். ஏ. முதன்மையாய் நான் உங்களுக்காக 4ஒரே இரதமேறி கந்தா சிறமுடன் உலகங்களைப்பெல்லாம் கண்டு உங்கள் பெறிகளைத் தூண்டி, சோதிவையறிவிக்கும் தேவர்களான 5இரு தேவர்த்தருக்களை இன்பமாக்கியுளேன். அ 6பாசதி 7ஆதித்தியர்கருடன் எங்கள் 8பக்குத்தை விரும் பட்டும், 9சாஸ்வதி ருத்திரர்கருடன் 10எவகளைக் காக்க வேண்டும்; 11வகக்கருடன் ஒருமையாய் அமுதக்கப்படும் 12இடை-எம்மைக் காக்கட்டும். 13தேவிகனே! அமுதங் கில் எங்கள் பக்குத்தை ஸ்தாபிப்புகள்.

க. 14தவஷ்டா தேவர் விரும்பும் விரிவைப் புல னுக்கியுளான், தவஷ்டாவின்னு துரித குதிரையான திடன் நோன்றுகின். தவஷ்டா இவ்வெல்லா உல கத்தைப் முண்டாக்குகின். மனிதனே! இங்கு பலவற் தைச் செய்யும் தவஷ்டாவை பூஜிக்கவும். க௦. தேவ சோம நோயுப் 16குதிரை நானாகவே ருதுக்காலத்தில் தேவர் நிலபத்துக்கு செல்லட்டும். 16வண்பதி தேவ

1 அறிஞன் 2 புலன்கள் 3 அறிவு, அழிவு 4 ஒரே சூத்மா 5 மனம் சூத்மாவுக்கு 6 அறிஞர் 7 ஜானிகருடன், 8 பேசுநர் 9 பொழி 10 கோடுகருடன் 11 பெருங்கருடன் 12 புவியிற் கன்னோர், 13 அறிஞர்களே! 14 மனம் 15 பலம் 16 பல புருஷன்

லோகத்தைப் பறித்து அக்ஷிபியால் பக்குவமாகும் 1 அளி
களைச் சமச்ச வேண்டும். 2. அக்ஷிபியே! நீ 3 பிரஜை
பதி தவத்தால் பெருகி புலனாகும் சமயத்திலேயே பக்குவத்
தைத் தாங்குகியும்; சவாஹா கிருத அகிபுடன் மூன்
செல்லும் நீ போகவும்; 4 சாத்தியர்களைத் தேவர்கள்
5 அகியைப் புதிக்கட்டும். 6. க. கக.

அதுவாகம் உருள.

செல்லும்

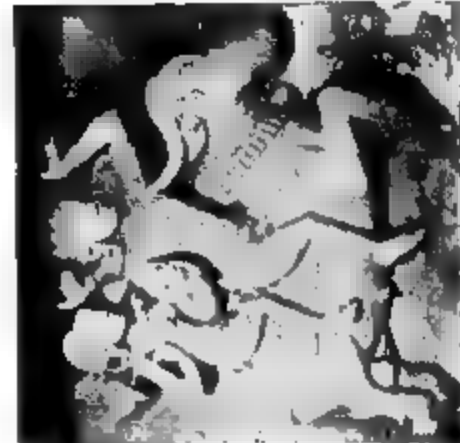
க. உன்னை ஐக்கி உன்னை கருப்பு நிரப்பி, பிர
மத்த காயத்திற் அதுக்கிபுச் சந்தங்கள் 7 ஊடுகளால்
குத்தல் வேண்டும். உ. உன்னை இரண்டு மூன்று நான்கு
ஆறு பாதங்களுடனான சந்தங்களும், சந்த குன்னியங்கள்
ஊடுகளால் குத்தல் வேண்டும். உ. உன்னை மொழிகள்
மேவதிகள் மகாநாமனிகள், மேக மின்னங்கள் மேன்மை
பொழிபும் திசைகள் தங்கள் சேனைகளால் வழிக்கட்டும்.
ச. பொன் வெள்ளி ஈயமான—பொருள்கள், செயல்களு
டன் செப்பவர்களாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளன;
அவை ஊடுகளால் உறுதிபாட 9 குதிகாரின் காயத்திற்
உன்னை குத்தல் வேண்டும்.

6. கந்திரீகளும் மறிகளும் அநிலால் உன்
10 ராமத்தை நீக்கட்டும். திசைகளும் தேவ பத்தினிகளும்
ஊடுகளால் உன்னை வழிக்கவேண்டும். க. இனிஎன்ன?

உருக. கருத்த—தோத்திரம்.

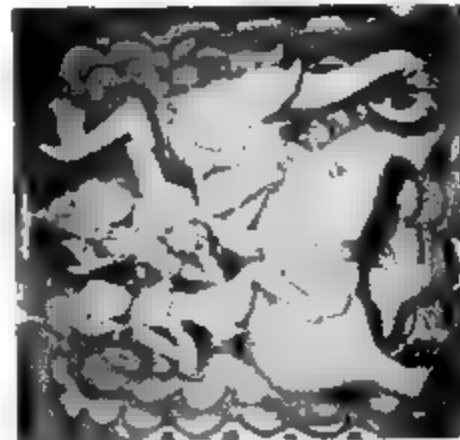
1 செயல்சை 2 அறிவே 3 பல புருஷன் 4 கையையும்
சாதிப்பவர்கள் 5 அகிப்பதை. 6 விவாபக சத்தருகை 7 மகா
சைக்கையல் 8 ஆபதங்களால் 9 விவாபக பகையனின்
10 சத்தரு நிலைய

© Archaeological Survey of Mysore

11 காமன்

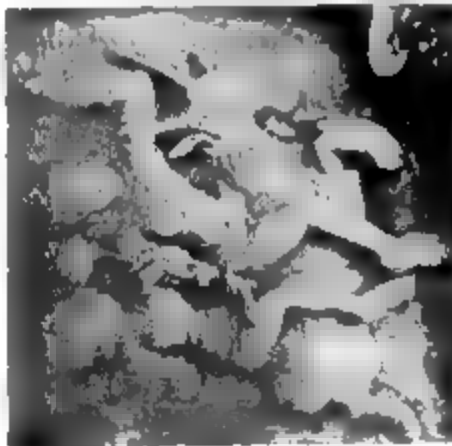
© Archaeological Survey of Mysore

10 இத்திரன்

13 உருவன்

12 உருவன்

புள்ளியைப் பவ தான்றிய தந்தையாகத் திரைகள் அதுப்பது போல் தருப்பயின் திப்பச் செயதுக்கு செல்லாதவர் உறு உணவுகளை இங்கு கொண்டு வரவும். ௫. உ. கௌ.

அதுவாகம் உருஅ.

சாத்தம்

௧. உன்றி பார் அதுக்குள்? உன்றி பார், தன் டம் தன் ட மாக்குகிடுன்? உன் அங்கங்களை பார் சாத்த மாக்குகிடுன்; உனக்கு சாத்த மனிக்கும் கவிபார்? உ. குதக்கன் பருவகாலத்தில் தரிதரன் உன்சேர்க்கைகளைப் பிரிக்கட்டும்; அவர்கள் வருஷ தேசு சுவாஸிசுடன் உன் னைகளைச் சாத்தமாக்கவேண்டும். உ. திவ்யமான அத்வர்புக்கள் உன்றி பதுக்கட்டும்; உன்றிப் பிரிக்க வேண்டும். தரிதரன் சாத்தமாக்கி உனதங்கங்களை மூன்று சேர்க்கட்டும்.

௨. பட்சங்கள் மாதங்கள், அமைதிபாக்கி உன் சாத்தி களைச் சேதிக்கட்டும். இரவு பக்கங்கள் மருத்துக்கள் உன் சேதங்களைப் பூரணமாக்கவேண்டும். ௫. கிளம் வானத்தடன், வாயுவும் உன் பிளப்பை கெழுடனாகட்டும். சோதி எட்சத்திசங்களுடன் நெப்பாய் உன் ரூபத் தைச் செய்பவேண்டும்; உன் மேலான அங்கங்களுக்கு கைம், உன் பிழான அங்கங்களுக்கும் கைமாகட்டும். எதுமபுகள் மச்சகங்களுக்கு கைமாகவேண்டும்; உன் கைபத்துக்குக் கைமாகட்டும். ௫. உ. கௌ.

[இனி உருவக அதுவாசத்தில் இரன் தொடக்கி உன்ரு.]

உருவ. குத்த—பேர் குழக்கம்.

உருவ. குத்த—பிச்சை குதிரா.

1 பேரின் குளமான 2 அங்குமிடமிருந்து நீக்கியிடவும், 3 சத்தருகை 4 பேர் புருஷர்கள்.

அதுவாகம் உகூக.

குத்திரகீர்

க. குத்திரனே! காற்று மேத்திசையிலுள்ள உன் கில்லை பதசரித்து உனக்கு விசட்டும்; குத்திரனே! உனக்கு வருஷத்தால் நமஸ்கரிக்கிறேன். குத்திரனே! காற்று தென் திசையிலுள்ள உன் கில்லை பதசரித்து உனக்கு விசட்டும்; குத்திரனே! நான் உனக்கு பூண வருஷத்துடன் நமஸ்கரிக்கிறேன். குத்திரனே! மேற்சிசையிலுள்ள உன் கில்லை பதசரித்து உனக்குக் காற்று விசட்டும். குத்திரனே! நான் இதை வருஷத்துடன் உனக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன். குத்திரனே! காற்று வட திசையிலுள்ள உன் கில்லை பதசரித்து உனக்கு விசட்டும்; குத்திரனே! நான் உனக்கு இது வருஷத்தோடு நமஸ்கரிக்கிறேன். குத்திரனே! காற்று உன் கில்லை பதசரித்து உனக்கு விசட்டும்; குத்திரனே! வருஷத்துடன் உனக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன்.

உ. புவிமீல் துழைந்துள்ள புரீஷ்பானல்களில் நீ உத்தமனாகும்; நீ எம்மை சேவ வாழ்க்கைக்குப் பிரேரிக்கவும். ௫௫. எ.

அதுவாகம் உகூக.

அக்கிள் உகூக

க. நான் உன்னை மேத்திசை காயத்திரீச் சந்தம் அக்கினி தேவதைபுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் இங்கு அக்கினிபால் அக்கினி சிந்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை தென் திசை, திருஷ்டிபுச் சந்தம் இத்திரதேவதை

உகூக. கருத்து—குத்திர கீர்.

புடன் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் இங்கு அக்கினி சிந்தை அக்கினி சிந்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை மேற் திசை துதிச்சந்தம் சாமித்திரி தேவதைபுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி புச்சத்தை அக்கினி புச்சத்தால் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை வடதிசை அதுஷ்புச் சந்தம் மித்திரவருண தேவதைபுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி பக்கத்தால் அக்கினி பக்கத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உச்சி பாகம் பந்தி சந்தம் பிரதமப்பதி தேவதைபுடன் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி திருஷ்டத்தால் அக்கினியை ஸ்தாபிக்கிறேன். ௫. ௫. அ.

அதுவாகம் உகூக.

அனல்

க. அக்கினிக் கடலே! இளமை என்னும் உனது அம் பால் எமக்குச் சுகமளிக்கவும், உனது இதற்கு நமஸ்காரம். உனது இவ்வம்பில் சேவித்து நான்கள் செழுமைபாக வேண்டும்.

உ. முழங்கு மனலே! ஆழம், உததி, இதமான இளமை பெண்ப்படும் உனது அம்பால் எமக்குச் சுகமளிக்கவும்; உனது இவ்வம்பிற்கு நமஸ்காரம்; உனது இவ்வம்பில் வசித்து நான்கள் செழுமைபாகட்டும். உ. என் னாவில் மொழி, நாகிகளில் நவாசம், கன்னகில் காட்டி, காதுகளில் கேள்வி, கைகளில் பலம், தொடைகளில் திடம் எனக்கு வேண்டும்; எனது எல்லா அங்கங்களும் இம்மை பற்றாக வேண்டும். என் காயத்தோடு உன் காயமாகட்டும். உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை இம்மிக்காதே. ச. அக்கினி

உகூக. கருத்து—அனல் உதரபாகம்.

சலம் ஒத்ததிகளி துள்ளவும், எல்லாப் பொருள்களிலும் தகைப்பவனுமான ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம், இ. வகைகள் ருத்திரர்களுடன் உன்னைத் தீர்த்திகையில் காக்க வேண்டும், யமன் அரசனுள்ள பிறருக்கள், பிறருக்களுடன் உன்னைத் தென் திசையில் காக்கட்டும்; சூரித்தியர்கள், விகலே தேவர்களுடன் உன்னை மேத்திசையில் காக்க வேண்டும், திருநாள் மருத்த மருத்துக்களுடன் உன்னை வடதிசையில் காக்கட்டும், இந்திரன் தலைவனாக புள்ள தேவர்கள் தீழ்புறம் மேற்புறத்திலும் உன்னைக் காக்க வேண்டும், இ.இ.சு.

அதுவாகம் உகஉ

அனல் கடுப்பம்

க. நீ தீர்த்திசையாகும், சத்தியம் என்னும் பெயருள்ளவன், அப்படிப்பட்ட உனக்கு அக்கினி அதிபதியும் கருணை காப்புமாகும்; அதிபதிக்கும் இடச்சகனாகும் நமஸ்காரம், அவர்கள் எங்களுக்குச் கமனிப்பவர்களாகட்டும், நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நான் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை பனிக்கிறேன்.

நீ தென் திசையாகும், திடம் என்னும் பெயருள்ளவன்; அப்படிப்பட்ட உனக்கு இந்திரன் அதிபதியாகும்; தேன் காப்பாகும், அதிபதிக்கும் இடச்சகனாகும் நமஸ்காரம், அவர்கள் எமக்கு கமனிப்பவர்களாக வேண்டும், நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நான் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை பனிக்கிறேன்.

நீ மேர்த்திசையாகும், முன்னுள்ளவன் பென பழைக்கப்படுபவன், அப்படிப்பட்ட உனக்கு சேரமன் அதிபதி

உகஉ ருத்த — உன் தலை புருட்கள்.

யாகும்; பாம்பு காப்பாகும், அதிபதிக்கும் இடச்சகனாகும் நமஸ்காரம்; அவர்கள் எங்களுக்குச் கமனிப்பவர்களாகட்டும், நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நான் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை பனிக்கிறேன்.

நீ வடதிசையாகும், திரமென்னும் நாமமுள்ளவன், அப்படிப்பட்ட உனக்கு வருணன் அதிபதியாகும்; விரியன் காப்பு; அதிபதிக்கும் இடச்சகனாகும் நமஸ்காரம், அவர்கள் எங்களுக்குச் கமனிப்பவர்களாகட்டும், நான் நான் உங்கள் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை உங்கள் இருவர் வாய்களில் பனிக்கிறேன்.

நீ பெருத்திசையாகும்; அதிபத்தி என்னும் நாமமுள்ளவன் அப்படிப்பட்ட உனக்கு பிரகஸ்பதி அதிபதியாகும், வெண்கம காப்பாகும், அதிபதியும் இடச்சகனுமான அவர்களுக்கு நமஸ்காரம், நான் நான் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை உங்கள் இருவர் வாய்களில் பனிக்கிறேன்.

நீ இந்திசையாகும், பெயரால் சத்தி என்னும் பழைக்கப்படுபவன்; அப்படிப்பட்ட உனக்கு யமன் அதிபதியாகும், பனிதக் கழுத்துப்-பாம்பு-இடச்சகனாகும், அதிபதிக்கும் இடச்சகனாகும் நமஸ்காரம், அவர்கள் எங்களுக்குச் கமனிப்பவர்களாக வேண்டும், நான் நான் தலேஷித்த எங்களை தலேஷிப்பவனை உங்கள் இருவர் வாய்களில் பனிக்கிறேன்.

உ நீங்கள் சூயதங்கள் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்; உங்கள் பிரகஸ்கள் தீர்த்திசையிலாகும்; உங்கள் அம்புகள் அக்கினி; சலம்—காத்தின் பெயர்—உங்களுக்கு நமஸ்காரம், நீங்கள் எங்களுக்கு கமனிப்பவர்களாகும்; உங்களுக்கு நமஸ்காரம்; நான் நான்

துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை உங்கள் வாய்களில்
யலிக்கிறேன்.

நீங்கள் நனைப்பவர்கள் என்னும் பெயருள்ளவர்கள்.
உங்கள் கிரகங்கள் தென் திசையிலாகும். உங்கள் அம்பு
கள் பிதுருக்கள். கடல்—காற்றின் பெயர்—உங்களுக்கு
சமஸ்காரம். நீங்கள் எமக்குச் சுகமளிப்புகள். நான் என்
களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை உன்
கள் வாய்களில் யலிக்கிறேன்.

நீங்கள் வத்திராயுதம் தரிப்பவர்கள் பெள வணிக
கப்படுபவர்கள் 2 மேற் திசையில் உங்கள் கிரகங்கள்;
தூக்கம் உங்கள் அம்புகள், சேதனம்—காற்றின் பெயர்—
உங்களுக்கு சமஸ்காரம், நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்புக
ள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படு
பவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யலிக்கிறேன்.

நீங்கள் திரம் என்னும் காமத்தால் அழைக்கப் படுப
வர்கள்; உங்கள் கிரகங்கள் வட திசையிலாகும், சைக்
கள் உங்கள் அம்புகளாகும், சமுத்திரம்—காற்றின் பெயர்
—உங்களுக்கு சமஸ்காரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளி
ப்புகள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்
கப்படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யலிக்கிறேன்.

நீங்கள் அதிபதிகள் என்னும் காமமுள்ளவர்கள்;
உங்கள் கிரகங்கள் உபரத்திலாகும், மழை உங்கள் அம்பு
கள்—காற்றின் பெயர்—இரட்சகன். உங்களுக்கு சமஸ்கா
ரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்புகள். எங்களை துவே
ஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை நான் உங்கள்
வாய்களில் யலிக்கிறேன்.

நீங்கள் புலியின் அபக்துவம் புலிப்பவர்களை
அழைக்கப் படுபவர்கள்; இங்கு உங்கள் கிரகங்கள்; உன்
கள் உணவு அம்புகளாகும்—காற்றின் பெயர்—காட்சியா

கும். உங்களுக்கு சமஸ்காரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுக
மளிப்புகள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்
கப் படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யலிக்கிறேன்.

௩. அக்கினியே! வெள்ளத்தின் கடுவே சிறையும்
சலத்தின் சிறந்த ஸ்தானத்தை யூட்டவும்; கடலே! இனி
மையின் ஊற்றில் இன்பமாகவும், சமுத்திரத்தின் உணவு
ஸ்தானத்தைப் பிரவேசிக்கவும். ௫, ௫, ௧௦.

அதுவாகங்கள் ௨௬௩—௨௭௬.

பாஸ்பாங்கள்

[அசைமேதம்: ௨௫௩-௨௭௬ அதுவாகத் தொடச்சி]

௨௬௩. 1 இத்திரான அரணுக்குப் பன்றி; 2 வெருண
னான மன்னனுக்குக் கருப்பு மான்; 3 யம இராகனுக்கு அரி
ணம், சிஷப தலைவனுக்குக் காளை, புலி பூபாலனுக்கு வெண்
மான், புருஷ பூபனுக்குக் குரங்கு. தாரிதக் கழுக்கு.
௪ காகட. நீலங்குக்குக் கிருமி, 5 சோமப் பிரபுவுக்கு கரும்
மான், கடலுக்கு முதலை, பனிமலைக்கு பாண்பாகும்.
௫, ௫, ௧௧.

௨௬௪. ௧ குத்த—நீங்கள் துவேஷினைத் தொடுத்த
அதிபதிகளாகவும்.

௨ குத்த. ௨௬௪—௨௭௬. இம்மிருகங்களினின்ற அபத்
திரான குளங்களை யறித்த பாஸ்பாய் பவன் செப்து
செவ்ஞகன். இப்படி பாஸ்பா சம்பந்தங்களை அதுவாகம்
௨௭௬ வரை யறிவாய்.

1 பெரும்பலத்திற்கு 2 பெரிய கிண்கு 3 புலவடக்கும்
பெரியவனுக்கு 4 சித்தத் திணைமக்கு

உகச. பிரஜாபதிக்குச் சிவ்வான், 1 தாத்தாவுக்கு ஆக்கை சிவ்வம் பூனை; 2 சாண்டிக்கு புருஷ வாக்ரு வெண் பறவை; 3 பூஷணனுக்கு காட்டாடு கிரிப்பிவீசை சகை, வாக்ருக்கு கரையாபாகும். இ. இ. உக.

உகடு. மீன் சலப் பிரகசக்கு, முத்தி மகாயீன் குலீயம், கடலுக்கு, பேச்சு கைப்பை இராஜனுக்கு. கடல் காக்கை பகனுக்கு, ஹம்சம் வாக்ருசம்மாஸ் கொத்தி, வாக்ருக்கு. சக்கரவாகம் திசைகளுக்காகும். இ. இ. உக.

உகக. பலத்தக்கு மீன்பாம்பு, மீத்திரனுக்கு மண் எலி கிருத்தை, பல்லி, மிருத்தியுவுக்குக் கருமை, கோபத்துக்குப் பாம்பு, 4 தவஷ்டாவுக்கு கும்பமூக்கு கமலாசனன், கெப்புப் பாம்பு. எதிரொலிக்கு வாக்ருச மாகும். இ. இ. உக.

உகஎ. புருஷமிருகம் சந்திரனுக்கு, பல்லி, காலகை, மரம் பொலி மாக்ருக்கு, புள்ளிமான் திசைத்துக்கு, கரும்மாஸ் இரவுக்கு; குயில், க்ஷிபிகை, கருத்தி 1 அரிமனுக்கு; என்டு 2 தாத்தாவுக்காகும். இ. இ. உக.

உகஅ. குரியனுக்கு கரைய, மான் மரில் கழுநகர் தர்வர்களுக்கு 7; வான்கோழி, கவுதாரி, வசைக்குக்கு. குத்திரர்களுக்கு கவுதாரி; வெண் பெட்டைமான், குண்டா கரி, கோலாத்திகை அப்சரர்களுக்கு, கிருமகா அரண்மனையத்தக்காகும். இ. இ. உக.

உகக. பல கிரமான் 1 கிரிவேதேவர்களுக்கு. பித்தவம், கிபங்குவம் கசன் 2 அதுமதிக்கு. குயில் பட்சங்களுக்கு, ஆமை மாதங்களுக்கு; குயிலி கோழி சாதகம் 10 கிளீவாசிக்கு, பூனை 11 பிரகல்பதிக்காகும். இ. இ. உக.

1 கிருஷ்ணக்கு 2 சொல்லுக்கு 3 புஷ்ணக்கு 4 உத்பத்திக்கு. 5 வானத்துக்கு 6 கோதிக்கு. 7 இன்பங்களுக்கு 8 மான் கசன் களுக்கு 9 ஆக்களுக்கு 10 பெண்களுக்கு 11 அரிவுக்கு.

உகஓ. சகை பூமிக்கு; கில எலி, கசம், அரித கரி 1 பிதருக்களுக்கு; இராஜகிரி குதங்களுக்கு; காலகை வாக்ருத்துக்கு; புரு ஆக்கைமூயல் 2 கிரிநுதிக்கு; சேவல் 3 சகிதாவுக்காகும். இ. இ. உக.

உகக. கலைமான் 1 குத்திரனுக்கு, பச்சோத்தி, பறவை, பிப் பகை, கால்பத்தக்கு, அரிமான் மருத்துக் களுக்கு, கார்சம் பிராமணனுக்கு, கழுநகர்ப்புலி கரி மான், கந்தாக்கன் உள்ள காய், கழுநகை, மனிதர்களுக்கு, காக்கை அக்கினிக்காகும். இ. இ. உக.

உகஉ. அலகம் வானத்துக்கு, சலப்பிராணி, சல மூழ்கி சலகு செத்துப்பவை சலங்களுக்கு; ஹம்ச சகாதி அதிதிக்கு. கோச இத்திராணிக்கு, கழுநகை, வெண்வகை, வார்த்தாணைம் கோதிக்கு, முட்பன்றி கோதி புலிக்கு. இ. இ. உக.

உகஉ. கருடன் பச்சைன்னியனுக்கு; ஹம்சம், ஹாய், பூனை, இத்திரனுக்கு; கீரங்குத சலங்களுக்கு, கரி அரிம மானுக்கு, சிவ்வம் கருவன், புலி, பெரிப இத்திரனுக்கு, காமத்தக்கு காண்டா மிருகமாகும். இ. இ. உக.

உகச. 3 அக்கினிக்கு கருங்கண்டன். சாண்டிக்குச் செம்மறியாடு; கோமனுக்குச் கெப்பு. கருப்பு பூஷணனுக்கு. வெண் கழுத்த பிரகல்பதிக்கு. பல கிரம் கிரிவேதேவர்களுக்கு. சென்னிரம் இத்திரனுக்கு. புள்ளி கிரம் மருத்துக்களுக்கு. கெப்பு கிரம் இத்திரன் அக்கினிக்கு. கீழ் கந்தாய் சகிதாவுக்கு, ஆட்டேக்கடா வாக்ரு அக்காகும். இ. இ. உக.

1 அரிநுர்களுக்கு 2 திசைக்கு 3 கித்தத்தக்கு. 4 குத்திரனுக்குச் சயந்தமாவத அப்படியே பந்தமாவத பதியும் கன். 5 அக்கினி குவையிதத்தக்கு, கருங்கண்டனை பதியும்.

உளது. குதிரை, கொம்பு குன்றியன், கோயிருகம் பிரஜாபதிக்கு. கருங்கண்டங்களுடனான இரண்டின் அக் கிவிக்கு, சோமத்தொடைகளுடனான இரண்டு துவஷ்டாவுக்கு; வெண்முதுகளுடனான இரண்டு, பிரஜாஸ்பதிக்கு சந்தா உதான் தாந்ருவுக்கு, வெள்ளாடு சூரியனுக்காகும். ௫. ௫. உக.

உளது. சிகப்பாங்கக் காலை முன்னுள்ள அக்கிவிக்கு; சந்தா அதே பாசமுன்னவை சகிதாவுக்கு; இருச்சிகப்பு நடுவுள்ளவை பூஷணனுக்கு; கொம்பு குன்றிய இரண்டு, மாநிறம் கிகவேதேவர்களுக்கு. புன்னி புன்னது மருத்துக்களுக்கு. கரும் சூடு அக்கிவிக்கு; பெண் சூடு சாஸ்வதிக்கு; பெண் பாதமுள்ள கரும் சூடு வருணனுக்காகும். ௫. ௫. உச.

[அசுவமேதத் தொடர்ச்சியை உகை யது அதுவாகத்திற் பார்த்தவும்.]

அதுவாகம் உள

சலாகசியம்

க. இந்திரனும் சசிபபனும் சன்மமாதி கிருபாக்கிவிவைச் சருப்பந்தரித்து புனிதஞ் செய்பும் பகித்திரமான இப் பொன்னிற னுலம் எமக்குச் சாந்தம் கமனிப்பவர்களுகட்டும். உ. மனிதர்களின் சத்தி யாசத்தியத்தைக் காணும் வருணன் எவர் நடுவே செல்லுகிறானோ அந்தப் புனிதஞ் செய்பும் பகித்திரமான தேவரையும் இச்சலம் எமக்குச் சாந்தம் கமனிப்பவர்களாகவேண்டும். உ. சோதியில் தேவர்கள் உணவாகச் செப்துகொள்ளும் சோதியின் பல நிலவங்களிலுள்ள இச்சலம் சாந்தோடு இப்புனி பாயும் புனிதமான நீங்கள் எமக்குச் சாந்தம் கச

மனிப்பவர்களாகவேண்டும். ச. சலமே! மங்களக் தன்னுல் என்னை கோக்குங்கள்; நீங்கள் சிவமான காயத்தால் என் தேகத்தைப் பரிசிபுங்கள். நான் சலத்தி ஸமரும் அக்கிவிவான உங்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறேன். நீங்கள் என்னில் வர்சனா வன்மை வலிமையை யளிப்புகள்.

௫. நீங்கள் மேகத்தைக் கொண்டு ஒருமைபுடன் பொழிபுங்கால் நாதஞ் செய்கிறீர்கள். அதனால் நதி என்னும் சாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்; சிந்துக்களே! இவை உங்கள் பெயர்களாகும். க. வருணனில் தூண்டப்பட்டு துரிதமாய் புரண்டு நீங்கள் சென்றபுடன் இந்திரன் உங்களை அடைந், நபடியால்—ஆப்ரோத்—நீங்கள் ஆப: என்னும் பெயருள்ளவர்களாகும். எ. தேனிகளே! நீங்கள் இந்திரன் கிருப்பத்துக்கு மாறிய சென்றதும் அவன் தன் சத்திகளால் உங்கள் வழிகளை மறித்தான். அதனால் நீங்கள் வரலும் என்னும் சாம முன்னவர்கள். அ. அவர்கள் செல்லுங்கால் ஒரு தேவன் அவர்களில் ஸ்தாபிதமாகான்; அப்பொழுது அவர்கள் உபரமாய் எழுந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் உதகம், உயர்ந்தவர்கள் எனப்படுகிறார்கள்.

க. சலம் பிரியமுள்ளவர்கள் பசையுள்ளவர்களாகும்; இச்சலம் அக்கிவிபையும் சோமனையும் வகிக்கும்; இன்ப மனித்து இனிமைதரும் துரித இரசம் எனக்குப் பிரானன் பலத்துடன் வந்துளான். க௦. நான் காண்கிறேன், நான் கேட்கிறேன், எனக்கு முழக்கம் வருகின்றது; எமக்கு அவர்கள் வாக்கு வருகின்றது; பொன்னிறர்களே! நான் உங்களை அடையுங்கால் அமுதத்தை யது பகிப்பதாக என்னுகிறேன்.

கக. சலமே! நீங்கள் கமனிப்பவர்கள்; நாங்கள் மகாமகிழ்வைக் காணவும் பலத்துக்காகவும் எங்களைப் பெருக்

ருங்கள். கட. நீங்கள் கிருப்பவரானத் தாய்மார்களைப் போல உங்களை மிகச் சிவம் மிகும் இசைத்த இங்கு எமக்களியுங்கள். கட. நான்கள் திருப்பிபுடன் அவனி டஞ் செல்வேம். நீங்கள் எம்மை அவன் இசைத்துக் குத் தாரிதமாக்குங்கள். சலமே! எங்களைப் பிரஜா சக்தி புடனாக்குங்கள்.

கச. சோதிக்கு எழுச்சிவாகவும், வானத்தில் நோக் கமாகவும், புவிபுடன் ஒன்று சேரவும். நீ பிரம வர்ச னாரும்; நான் பிரம வர்சனாக்கு உன்னை நானெனேன். இ. க. க.

அதுவாகம் உளஅ.

வருவம் மாதங்களுடன் ஒருமை சேர்த்து, உகஷ அருணங்களுடன் இசைத்து, சூரியன் அசுவத்தடன் கலந்து, அகினி அதிபதர் செயல்களுடன் அனைத்து, அகினி வைகவார்தன் உணவுகளுடன் ஒருமையாகி செய் போடு இளைப்பாடும். கவாஜா! இ. க. ச.

அதுவாகங்கள் உளக—உகக

[அசுவமேதம், உகக-உத அதவாதே தொடர்ச்சி]

தேவகபாவம்

உளக. செப்பு கருஞ்செப்பு இலந்தைச் செப்பு இவைப் பிரஜாபதிக்காகும், பழுப்பு செம்பழுப்பு கிளிப்பழுப்பு—இவை ருத்திரனுக்காகும்; வெண்மை, வெண் கண் உள்

உளக. சருத்த—நீ சோதிக்கு எழுச்சிவாகவும்.

உளக. சருத்த—அனைதும் இளைப்புகள்.

எது. வெண்கழுத்துள்ளது—இவை பிதுருக்களை தேவ கதகளாகவடைந்துள்ளவை. மூன்று மலட்டுக்களும் பசுக் கள் வருணனுக்கு; மூன்று மலட்டு வெண் பசுக்கள் சூரி பனுக்கு. கொம்பற்று சாம்பல் குறிப்புள்ளவை மித்திரன் பிரஜைப்பதிக்காகும். இ. க. கச.

உளக. பல சிறமுள்ளது, குறுக்குப் புன்னிகளுள் எது, மேற் செல்லும் புன்னிகளுள் எது—இவை 1 மருத்துக்க ளுக்காகும். ஒளிபுள்ளது செப்பு ரோம மலம், வெண்மை சிறம்—இவை சாண்வதிக்காகும், வெகு பல சிறம், வெகு பல சாம்பல் சிறம்—இவை கிசவே தேவர்களுக்காகும்; மூன்று கரும் மலட்டுப் பசுக்கள் பூஷணனுக்கு; மூன்று செப்பு மலட்டுப் பசுக்கள் மித்திரனுக்கு; செப்புப் புன்னி கொம்புசுந்தரவை இந்திரன் பிரஜைப்பதிக்காகும். இ. க. கட.

உளக. வெண் அங்கமுள்ளது, ஒரு பக்கம் வெண் அங்கங்களுள்ளது, இரு பக்கங்கள் வெண் அங்கங்களுள் னவை இவை இந்திரன் வாயுவுக்காகும். வெண் செகித் தவாரங்களுள்ளது, ஒரு வெண் செகித் தவாரமுள்ளது இரு வெண் செகித் தவாரங்களுள்ளது—இவை மித்திர வருணனுக்காகும்; சுத்தவாதுள்ளது, பூண சுத்தவாதுள் எது ரோமம் குறிபும் வரதுள்ளது—இவை அகினி களுக்காகும்; பல சிறமுள்ளது மலட்டுப் பசுக்கள் கிசவே தேவர்களுக்கு, மூன்று வெண்ணிறப் பசுக்கள் பாமேஷ் டுக்கு; கொம்பற்ற வெண் புன்னிகளுள்ளவை சோமனுக் கும் பூஷணனுக்கு மாகும். இ. க. கட.

உளக. உன்னத சிஷபம் ஒடுங்கிப் சிஷபம் இந்திர ன் வருணனுக்கு; வெண் முகப்பு, வெண் கழுத்து வெண்

1 மருத்துக்களின் கபாலங்களுக் கொப்பமாகும்.

திருவள்ளு மூன்றது—இவை இந்திரன் பிரகம்பதிக்ரகமும்; வெண்பாதம், வெண் உதடு, வெண் செற்றிபுள்ளவை இந்திரன் விஷ்ணுவுக்கு; மூன்று வெண் புள்ளிபுடனான மலட்டுப் பசுக்கள் விசுவகர்மனுக்கு; பலவிற உதா மூன்றவை தாத்ருவுக்கு. கொம்பற்று வெண் புள்ளி புள்ளவை இந்திரன் பூஷணனுக்காகும். (தி. க. ௧௪)

உஅ௩. தீர்க்க செவிகளுள்ள மூன்று யமனுக்கு, வெண் பாதமுள்ள மூன்று சோமனுக்கு, மூன்று கிரிகன் காணியான அக்கினிக்கு; சிகப்பான பதினெட்டு மாத மூன்று—ஆடுகள்—வசுக்களுக்கு; மூன்று சிகப்பு மான்கள் குத்திரர்களுக்கு, கொம்பற்ற சிகப்புப் புள்ளிகளுள்ளவை சோமன் இந்திரனுக்காகும். (தி. க. ௧௫)

உஅ௪. சிறு செவிகளுள்ள மூன்று விஷ்ணுவுக்கு; சிகப்பு துளி செவிகளுடனாகும் மூன்று விசுவமாய ஆக் கிரிக்கும் விஷ்ணுவுக்கு. இரண்டாற வருஷ மூன்ற மூன்று ஆதித்தியர்களுக்கு; மூன்று வருஷங்களுள்ள மூன்று அங்கிரசர்களுக்கு; கொம்பற்ற மஞ்சள் புள்ளிகளுள்ளவை இந்திரன் விஷ்ணுவுக்காகும். (தி. க. ௧௬)

உஅ௫. இந்திரனுள் மன்னனுக்கு வெண் முதுகுள்ள மூன்று; அதிபதியான இந்திரனுக்கு வெண்ணை முகப்புக் கள் உள்ள மூன்று சுய இராஜனுள் இந்திரனுக்கு வெண்பின் பாகங்களுள்ள மூன்று; சாத்தியர்களுக்கு கரங்கு வருஷங்களான பசுக்கள்; மூன்று கிரவே தேவர்களுக்கு வளர்த்த மூன்று பசுக்களாகும்; அக்கினி இந்திரனுக்கு கொம்புகளற்று கரும் குறிகளுள்ளவை. (தி. க. ௧௭)

உஅ௬. அதிதிக்கு மூன்று சிகப்புமுகக் குறிகளுள்ளவை; இந்திராணிக்கு மூன்று கரும்புள்ளிகளுள்ளவை; குறுஷுவுக்கு முகக் செங்குறிபுள்ள மூன்று; இராகைக்கு மூன்று கந்துகள், சேனியாணிக்கு இளங்கந்துகள் மூன்று

கொம்புகளற்ற செங்குறி களுள்ளவை அக்கினி விஷ்ணுவுக்காகும். (தி. க. ௧௮)

உஅ௭. சோமனுக்குச் செம்பழப்பான மூன்று; சோம ராஜனுக்கு பல கிரமுள்ள மூன்று; பரஜன்னியனுக்கு மேகசெங்குபமானவை, இந்திராணிக்கு களகம்பள மூன்று ஆடுகள்; அதிதிக்கு மூன்று பெண் ஆடுகள்; சோதி வளத்துக்கு கொம்புகளற்று மங்கனக் குறிகளுள்ளவைவாகும். (தி. க. ௧௯)

உஅ௮. வருணனுக்கு கரும்புள்ளிபுள்ள மூன்று; செம்புள்ளிபுள்ள மூன்று வருணனுள் மன்னனுக்கு, அருணாப் புள்ளிபுள்ள மூன்று பகையழிக்கும் வருணனுக்கு; பலகிரமுள்ள மூன்று கிரவே தேவர்களுக்கு; கந்தாமான மூன்று எல்லா தேவர்களுக்கு; கொம்பு குன்னிய வெண் புள்ளிகளுள்ளவை இந்திரன் சூரியனுக்காகும். (தி. க. ௨௦)

உஅ௯. கலராஜனுள் சோமனுக்கு வண்டியிழுக்கும் இருகாளைகள்; ஓஜசுனிக்கும் இந்திராக்கினிக்கு இரு ஓட்டகங்கள் உறுதியளிக்கும் இந்திராக்கினிக்கு கலப்பை இழுக்கும் இரு ஆடுகள்; புலிக்கு இருகாளைகள்; திசைகளுக்கு இரு பெண் குறியைகள்; கிரத்துக்கு இரு வருஷங்கள்; கிராஜனுக்கு இரு ஸ்திரீகள், பூமிக்கு இரு மாடுகள், வரபுவுக்கு வண்டியிழுக்கும் இருகாளைகள்; வருணனுக்கு இரு கரும் மலட்டுப் பசுக்கள், சோதிக்கு சமஸ்திரிக்கும் கைக்கொம்புகளுடனாகும் காளைகள் இரண்டாகும். (தி. க. ௨௧)

உ௨௦. காலைவில் பசுக்களின் பதினென்று கோக்கள் காய்த்துள்ளன. புள்ளிகளுள்ள ஆடு, கீலப்பட்டு, கிதீகயம் துவஷ்டாவுக்காகும்; ஒன்பது வெண் மலட்டுப் பசுக்கள் சூரியனுக்கு; பெரிய பூபத்தில் பலிப்பவை

வேங்கை, அக்கினி, இந்திரன் அக்கினி, அக்வினிகரூக் காரும். (இ. க. உஉ.)

உகக. செம்பழுப்பு மூன்று வசந்தத்துக்குள்ளு ; சந்திரமான் மூன்று கிரீஷ்மத்துக்கு, சாம்பல் சிற மூன்று மழைகளுக்கு. அழகான மூன்று சரத்துக்கு ; சந்திரத் தொடைகளுள்ள மூன்று ஏமந்தத்துக்கு. பகையுள்ள மூன்று கிரிசுதுவுக்கு, உயிரிய மார்புள்ளவை வருஷத்துக் காரும். (இ. க. உஉ.)

[அகமேதத் தொடக்கி ௨00ம் அநுபாசம் பரக்கவும்.]

அதுவாகம் உகஉ.

விநாயகம்

க. அக்கினியே ! கிருஷ்ணமும் அறிஞனுமான உன்னை, சதாநாலம் நவமாய் உதவஞ் செய்து வணங்கி புனைன். எமது கிரகச் செயல்கள் கிற்காமலாகட்டும். உன் உறிய பிரமத்தால் எம்மை உதவமாக்கவும். உ. இரவே ! உன்னில் மனிதர் உபாசிக்கும் வருஷப் பிரதிமை அவன் பிரகாசவை கவிரர்களாகச்செய்து அவனைப் பூனை ஆபுசு அடைபச் செய்யவும். உ. எந்தச் சோதியான் தேவர்கள், ஆதித்தியர்கள் வகக்கன் குத்திரர்கள் உயரச் செல்லுகிறார்களோ அதனும் அங்கிரசர்கள் மகிமைபை படைகிறார்களோ அதனும் பஜமானன் கவந்தியில் செல் லட்டும்.

ச. தவருமல் நூறு சாத் குதுக்கனோடு எல்லாத் தடைகளையும் கடத்திச் செல்லுபவனும் எதிர்ப்பு நீக்கி, நூறு துணை நூறு சந்தி நூறு ஆபதங்களுள்ள இந்திர னுக்கு கமஸ்காரம். (இ. தேவர்களே ! புவி சோதிக்கு

உகஉ—உகக. சருத்த—தேவ பிராணி உதவு.

கடுவே கிரித்துள்ள நான்கு தேவ பாகைகளில் செழிப்பு செழுமைபைச் சுமந்து செல்லும் நெறியை படைவதற்களி யுங்கள். க. கிரீஷ்மம், ஏமந்தம், வசந்தம் சாத் மழைக் காவங்கள் எமக்கு மங்களகரமாகட்டும். நான்கள் குதுக் கனது பிரியம் பாதுகாப்பை நூறு சாத்துக்களால் அது பவிக்க வேண்டும். ச. நீங்கள் பெரிய கமஸ்காரத்தை வருஷம்பூனை வருஷம் இது வருஷத்துக்குச் செய்யின் ; நான்கள் பஞ்சாருகமான அவர்களது பிரியமதியில் தீர்க்க காலம் அழியாமலும் அழிக்கப்படாமலு மாகவேண்டும். அ. தேவர்கள் கிரேயசுக்குச் கிரேயசானதை ஒன்று சேர்த்துள்ளார்கள் ; நான்கள் உன் இரட்சையால் உன்னை படைபவேண்டும். பிராவே ! கருஞ் செய்பும் நீ எங்களைப் பிரவேசிக்கவும். எங்கள் மக்கள் சந்திக்களுக்கு பிரியம் மங்களமளிப்பவருகவும். (இ. எ. உ.)

அதுவாகம் உக௩.

அக்கினி விஷ்ணு

க. எங்கள் கரபங்களைக் காத்து சதா நோக்கும் நீ இந்திரனின் வச்சிராபுதம், பகைவர்களைக் கொல்பவன். அவன், கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கில் எமக்குத் தீமை செய்பவ கிரும்புபவனை இவ் வாயுதத்தால் இந்த நிலைத்தில் வழிக்கட்டும். உ. அக்கினியே, விஷ்ணுவே ! இம் மொழி கள் ஒன்று சேர்ந்து உங்களை இன்பமாக்கவேண்டும். நீங்கள் பலம் பிரகாசத்துடன் வாகுங்கள். (இ. எ. உ.)

உகஉ. சருத்த—வருஷப் பிரஜாபதியால் எல்லாம் வேண்டும்.

உக௩. சருத்த—வச்சிராபுதம்.

அதுவாகம் உகச.

தலைவியம்

க. சீர்த்திபுள்ள அக்கிளிபே! அவனைப் புகழுக்குச் செலுத்தவும்; இத்திராவின் புகழை இங்கு கொண்டு வரவும் அவன் தலைவன் பரமேஸ்வரி, சுவர்க்கணன் சமாணர்களின் சிறந்த சேவாள்ளவனாகவேண்டும். அவர் கச் சோதியைக் காணும் ரிஷிகள் மங்களக் காட்சிபுடன், முதன்மையாய் தவம் தீட்சையில் தோய்ந்தார்கள். அப் பால் ஷத்திராம் சக்தி ஒதுக பிறந்தன. ஒருமைபுடனாகும் தேவர்கள் அச் சுவர்க்கக் சோதியை எமக்களிக்கட்டும், தாக்கு, கிதாதரு, பரமன், பார்ப்பவன், பிரஜாபதி பரமேஸ்வரி, கிராஜன் இவை அவன் பெயராகும். அவனுக்கு என் சுவனத்தை செலுத்த ஸ்தோமம் சந்தக கொற்கள் என் மனத்தை பழைக்கின்றன. அவனுக்கு இராக் பத்தை உரிமை யாக்குகிறோம். என் பக்கம் கோக்கவும், என்னை யணுகவும்; அவன் உங்கள் தலைவன் அதிபதியா யிருக்கவேண்டும்; நீங்கள் அவன் கிருகானத்தை யது சரிக்கிறீர்கள்; இனி நீங்கள் எல்லாரும் அவனில் சாய்ந் துளீர்கள். ௫. எ. ச.

அதுவாகம் உகடு.

வாழ்பாதிபம்

க. கோதிபோல் கடர் சுவாஹா! கோதிபோல் அர்க்கன் சுவாஹா! கோதிபோல் பிரகாசம் சுவாஹா! கோதிபோல் வெளிச்சம் சுவாஹா! கோதி போல் சூரி யன் சுவாஹா! ௫. எ. ௫.

உகச. கருத்த—என் தலைவனாகவேண்டும்.

உகடு. கருத்த—என்னைக்கு சோதி.

அதுவாகம் உகச.

சோதிபே

க. அக்கிளிபே! சூரியனில் கிரணங்களோடாகும் உன் சுடர்கள் ஒளி புலகத்தை கிரியாக மாகின்றன; மலிதர்களை எமக்கு அங் வெல்லாக் சுடர்களுடன் சிறப்பாகக் கொண்டுயரவும்.

இத்திராவே! அக்கிளிபே! பிரகல்பதிபே! பசு, குதிரைகளிலுள்ள எல்லா சுவாஸிகளோடு எமக்குச் சத் தியை யளிக்கவும். எமது பிராமணர்களில் புனிதத்தை யளிக்கவும், எங்கள் அரசர்களில் திடத்தை யளிக்கவும்; அவசிய ருத்திரர்களில் திறத்தைக் கொடுக்கவும்; உன் சுடரால் எமக்குச் சோதியை யளிக்கவும். ௫. எ. க.

அதுவாகம் உகௌ.

மூக் செல்லங்கள்

க. சங்கற்பம்சித்தத்தினின்று எதுபாய்கின்றதோ அல்லது மனம் கண்ணினின்று எது ருசிக்கப்படுகின் றதோ அத்துடன் நீங்கள் பழமையாய் முதல் தோன்றும் ரிஷிகளுடன் கருத உலகத்துக்குச் செல்லுங்கள். உ. கிரகத்திலுள்ளவனே! ஐதவதோன் இங்கு கொண்டு வரும் இச் செல்வத்தை உன்னைச் சுற்றிலும் ஸ்தாபித் திறேன்; பஞ்ஞபதி உங்களை யணுகித்துச் செல்வான்; உயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவனை யறிபுங்கள்.

உ. உயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவனை யறிபுங் கள், தேவ கண்பர்களே! நீங்கள் அவன் கொருபத்தை யறிவிீர்கள்; தேவ யழி நெறிகளால் அவன் வரும்

உகச. கருத்த—எனக்கு சோதியேண்டும்.

பொழுது இஷ்டப் பூர்த்திச் செயல்களை அவனுக்குப் புலனாகும்.

ச. நீங்கள் முன் செல்லுங்கள்; நீங்கள் ஒருமை புடன் செல்லுங்கள்; அக்ஷிபே! தேவ வழிபாண பாணதகனைச் செய்புகள்; கிரவே தேவர்களே! பருமானோடு இவ்வுபரிப ஸ்தானத்தி லிருங்கள்.

இ. இக் கட்டி, சமித்த சாதனம் வேதி தருப்பை ருக்குக்கூடன் எமக்காக இந்த பக்குத்தை திவ்யம் தேவர்களுக்குச் செல்ல கமக்கவும். க. அக்ஷிபே! எவ்வா நான் சோதியில் தேவர்களின் நடுவே எமக்காக, நான, தானம், அளிப்பு, தட்சிணைய ஸ்தாபிக்கட்டும். எ. அக்ஷிபே! எல்லாச் செல்வ சகலவிதத்தை ஏதனால் நீ கமக்கிறாயோ அதனால் சோதியில் தேவர்களுக்குச் செல்ல எமது பக்குத்தைச் கமக்கவும். அ. அக்ஷிபே! எதனால் துரித ருத்திக்குகள் பக்கும் தட்சிணையச் கமக்கு கிறார்களோ அதனால் எமது பக்குத்தை சோதியில் தேவர் களுக்குச் செல்ல வகிக்கவும். க. அக்ஷிபே! எவ்வா நான் சோதியில் தேவர்களின் நடுவே எங்கு செல் தேன் தவ குத தாவரானுண்டோ அங்கு எம்மை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இ. எ. எ.

அதுவாகம் உகஅ.

பிரம மகிமை

க. அக்ஷிபே! ஜாதவேதனே! உன் சமித்த, உன் ஸ்தானம், உன் நாக்ரு, உன் சோதி, உன் பொதி உன் பஸ்மங்களுடன் நன்கறிந்து நீ வாகவே ஒன்று குறி

உகஎ. கருத்த—தேனும், செவ்யம், கைதயம் திவ்ய உன கத்தில் நான் தேவமேன்மும்.

பவும். உ. அக்ஷிபே! நான்கு திசைகளுக்குச் செல்லட் தும்! நன்கறிந்து எமக்கு இந்த பக்குத்தை அவன் கமக்க வேண்டும் அவன் செல் அமுதம் கவிரை மிகுதி பாக் கட்டும், பிரமம் ஆறாதிசனின் சமித்தாகும். இ. எ. அ.

அதுவாகம் உகக.

அநாதகிளி

க. நான் என்னில் முதன்மைபாய், செல்வச் செழுமை, கவிரைகளுடனான நற்பிரகாசக்கு அக்ஷிபே! கிரகிக் கிறேன்; நான் என்னில் பிரகாச, பிரகாசத்தை ஸ்தாபிக் கிறேன். கவிரைகளுடன் எமது காவத்தில் நான்கள் இம்மை பற்றுக்கவேண்டும். உ. திருக்கோ! மனிதர்க ளான எமது இருதயத்தில் பிரவேசித்துள்ள அமுதமான அக்ஷிபே! எவ்வா நான் அடைக்க வேண்டும்; அவன் என் களை நீக்கி தூரஞ் செல்லாமலிருக்கவேண்டும். இ. எ. க.

அதுவாகங்கள் உ00—உகஉ.

மரிம குதிரை

[அசுவமேதம்—உகஉ-வது அதுவாகத் தொடர்ச்சி]

உ00. நக்கைப் பற்களுடன் தவனை நெரிப்பவச் சோனோடு; புசிப்பவனைத் தின்பவனுடன், சக்தியைச் சோனாஞ் செய்பவனோடு, வளத்தை மூட்டு வனைவுடன், மண்ணைப் பகைசோனோடு, அவகைகளை கடைவாய் பற்க ளுடன், புற்களோடு உட்பல்கை, மேலண்ணத்தடன் நாக்கை, சப்தமூடன் அண்ணத்தை, துனி நாக்ருடன் சாஸ்வதியை பறியவும். இ. எ. கக.

உகஅ—உகக கருத்த—நான்கு கிரைகளுக்கேன்மும்.

௩௦௧. திடத்தைத் தாடைகளுடன், சலத்தை வாயோடு; ஆதித்தியர்களை ரோமங்களுடன்; ஆதாவை சீழ் அதாத்தோடு, இருப்பை மேலுதட்டுடன், தெனியை ஈடுவிரிப்போடு, புறத்தைப் பளபளப்பால், முழங்கத்தை கிரீமலத்துடன், சூரியன் அக்வினியை கண்களால், கண்மணிகளால் இரு கோதிகளை, மூலையால் பின்னால் தாடனத்தை மச்சைகளால் பலத்தை-பறியவும். (இ. ஏ. ௧. ௨).

௩௦௨. ஆமைகளைக் குளம்புகளால், புருக்களைக் குளம்பு மாயிசத்துடன், சாமனைக் குழிசுக்களோடு, துரிதத்தைக் கால்களால், சகத்தை இரு முழங்கல்களுடன், சந்தியை இருபக்கங்களோடு, பயத்தை இருசேதனங்களை, இரகசியத்தை இருபக்கங்களுடன், அகவினிகளை இருதோள்களுடன், அதிதியை சித்தால், ரோமருனிய தலையோடு கிரீருதியை பறியவும். (இ. ஏ. ௩௩).

௩௦௩. கால் குழிகளுடன் இணைப்பையும், வலையோடு சேர்ப்பையும், கழுத்தால் கருத்தையும், சந்தங்களுடன் பிராணங்களை, சோதிபுடன் சர்மத்தையும், பாகாசத்தோடு அகத்தையும், ரோமத்தோடு சக்களையும், கடின வேலைசெய்து சமக்கும் பாகத்துடன் இந்திரனையும், பறவையின் மீதானத்தோடு பிரகஸ்பதியையும் கண்டெழுப்போடு இரதத்தையும்-அறியவும். (இ. ஏ. ௧௪).

௩௦௪ இரு கரோணிகளுடன் மீத்திர வருணை; கரோணிகளின் சீழ் மாயிசத்தோடு இந்திராக்கியை, இரு தெரடைகளால் இந்திர பிரஹஸ்பதியை; முழங்கல்களோடு இந்திரன் விஷ்ணுவை; வானுடன் சலிதாவை; மர்மாங்கத்தோடு கந்தர்வர்களையும்; முஷ்கங்களுடன் அப்சராணர்களையும்; குதத்தோடு சுத்தஞ் செய்வதையும், போத்திரங்களுடன் புனிதஞ் செய்வதையும், இரு மீது

ரங்களோடு சலனத்தையும்; இடைகளின் இரு கிண்களோடு செய்வதையும் பறியவும். (இ. ஏ. ௧௫).

௩௦௫. இந்திரனுக்கு மார்பை; அதிதிக்கு விலாகளை; திசைகளுக்கு கண்ட குருத்தெலும்புகளை, இருதயம் அதன் கோசத்துடன் மேகங்களை, இருதய சவ்வுடன், வானத்தை, உதா மாயிசத்து பனியை, கால்களுடன், இந்திரானியை, சாத் சூரியோடு எலும்புகளை; குடல்களுடன் குன்றுகளை, கடலோடு வயிற்றை பஸ்மத்துடன், சாவைவா சாதத்தை - பறியவும். (இ. ஏ. ௧, ௬).

௩௦௬. பூஷணனுக்குக் குதத்தை, குருட்டுப் பாய் புக்கு பெருங்குடல்களை குடல்களுடன் பாய்புகளை, பிருஷ்டிகளோடு குதங்களை; முதுகுடன் சோதியை; வசக்களுக்குமுதல் முதுகெலும்பை; ருத்திரர்களுக்கு இரண்டாவதை, ஆதித்தியர்களுக்கு மூன்றாவதை, அம்ரிசர்களுக்கு நான்காவதை சாந்தியர்களுக்கு ஐந்தாவதை விசுவேதேவர்களுக்கு ஆறுவதை-பறியவும். (இ. ஏ. ௧௭).

௩௦௭. கண்டத்துடன் ஓதுகாச, எலும்புகளோடு கிரீருதியை, கமந்தா கஷ்டஞ்செய்யும் பாகத்தை இந்திரனுடன்; ருத்திரனுக்கு சலனத்தோடு; இரவு பகலுக்கு இரண்டாவது பாகத்தை; பட்சங்களுக்கு மூன்றாவது பாகத்தை, மாதங்களுக்கு நான்காவது பாகத்தை, ருதங்களுக்கு ஐந்தாவது பாகத்தை, வருஷத்துக்கு ஆறுவது பாகத்தை பறியவும். (இ. ஏ. ௧௮).

௩௦௮. இன்பத்தை இன்பமணிப்பலனோடு காமத்தைப் பிரத்தியாசர்களுடன், பயத்தை சிதீமன்களோடு, ஆக்கியைப் பிர சாசங்களுடன், சூரிய சந்திரனை இரு கீர்ப்பை பாகங்களோடு, கருப்பு வெளுப்பை மலகீர்ப்பை களுடன், உருவத்தோடு உருவத்தை அறியவும். அருவத்தை அண்டத்துடன் பறியவும். (இ. ஏ. ௧௯).

உ0௯. . மாயிசத்துடன் தினத்தை, கொழுப்போடு இரவை; இரத்தால் சலங்களை, ரத்தால் செய்வை, சிதத்தைச் செழுமைபுடன், கவாஹாவைக் கண்கலையோடு; வெண்பனியைக் கண்ணீர்களுடன் சோதியைச் சொருபத்தால், நட்சத்திரங்களை பிரதிருபத்தோடு, புவினைச் சர்மத்தோடு காய நிறத்தை காய நிறத்துடன் அறிவையும் அழைப்பதற்கு கவாஹா! அடைந்ததற்கு கவாஹா! அளித்ததற்கு கவாஹா! இ. எ. உ0.

உ௧0. அக்கினிக்கு பக்கத்தின் முதல் எலும்பை; சால்வதிக்கு இரண்டாவதை; கோமனுக்கு மூன்றாவதை; சலத்துக்கு நான்காவதை; ஒஷதிகளுக்கு ஐந்தாவதை; வருஷத்துக்கு ஆறாவதை; மருத்துக்களுக்கு ஏழாவதை; பிரஹ்மபதிக்கு எட்டாவதை; மித்திரனுக்கு ஒன்பதாவதை, வருணனுக்குப் பத்தாவதை, இந்திரனுக்குப் பதினொன்றாவதை கிசவே தேவர்களுக்கு பன்னிரண்டாவதை; கோதி சகத்துக்கும் பக்கத்தை; யமனுக்கு விலா எலும்பை—யறிவையும். இ. எ. உ௧.

உ௧௧. வாயுவுக்கு முதல் எலும்பை; சால்வதிக்கு இரண்டாவதை; சந்திரனுக்கு மூன்றாவதை, நட்சத்திரங்களுக்கு நான்காவதை; சாவித்திரிக்கு ஐந்தாவதை; ருத்திரனுக்கு ஆறாவதை; சர்ப்பங்களுக்கு ஏழாவதை; அரிபமானுக்கு எட்டாவதை; துவஷ்டாவுக்கு ஒன்பதாவதை; தாருவுக்குப் பத்தை; இந்திரானிக்கு பதினொன்றை; அதிதிக்கு பன்னிரண்டாவதை; கோதி சகத்துக்குப் பக்கத்தை; யமிக்கு விலா எலும்பை யறிவையும். இ. எ. உ௨.

உ௧௨. இருசீர்ப்பைக் கருமனுள்ள பாகங்களுடன் வழிவை; தொடர்ச்சியை இரு தகைப் பாகங்களோடு; இனிகளைப் பித்தமுடன்; கல்லீரலோடு காமரையை; செட்ட காற்றுகளுடன் ஹஸிட்சலங்களை; மலத்தோடு

உச்சங்களை; புழுக்களை குடற் பொருள்களுடன்; காய்களை துண்டஞ் செய்வதோடு; சர்ப்பங்களை உதிராநாற்றத்துடன்; பறவைகளை பசனகந்தமோடு; எழும்புகளை பிரகாசங்களுடனறிவையும். இ. எ. உ௩.

அதுவாகம் உ௧௩.

குதிரை

௧. குதிரை பஞ்ஞாருகமான கிசவே தேவர்களுடன் சேர்த்து துரித பாய்ச்சல்களால் ஆக்கிரமித்துள்ளது; சிசுமமை கடுகுத உலகத்துக்கு வசித்துச் செல்லவும், நான் கன் உன் பலத்தில் இன்பமாக வேண்டும். இ. எ. உ௪.

அதுவாகம் உ௧௪.

பேரிய குதிரை

௧. கோதி உன் முதலாகும்; உன் நிலயம் புவி உலகதாத்தா வானமாகும்; சமுத்திரம் உன் மூல நிலயம். உ. உன் கன் ரூபன்; பிராணன் காற்றாகும்; உன் செவி சந்திரன்; உன் கந்திகள் பட்சங்களும்தாந்களுமாகும்; உன் அக்கங்கள் குதர்கன்; உன் மகிமை வகுஷமாகும். இ. எ. உ௪.

உ00—உ௧௨. கருத்த—பாய்பா சம்பந்தங்கள்.

உ௧௨. கருத்த—குதிரை பாடவும்.

உ௧௪. கருத்த—கிசகுதிரை.

க. அக்கினி பசுவாயிருந்தது; அதனால் பக்குஞ் செய்தார்கள்; அது அன்னுள்ள இவ்வுலகத்தை ஐயித்தது. இது உன் உலகமாகும்; நீ அதை ஐயிப்பாய், ஆதலால் அதை மீளிக்கவும். வாயு பசுவாயிருந்தது; அதனால் அதை பக்குஞ் செய்தார்கள். அது வாயு உன் இவ்வுலகத்தை ஐயித்தது; இது உனது உலகமாகும்; அதை நீ முகரவில்லையெல் உன்னை நான் தடுப்பேன். ஆதித்தியன் பசுவாயிருந்தது; அவர்கள் அதனால் பக்குஞ் செய்தார்கள்; அது ஆதித்தியனுள்ள இவ்வுலகத்தை ஐயித்தது. இது உன் உலகம், நீ முகர்ந்தால் அதை நீ ஐயிப்பாய். ௫. எ. உக.

[தோடரும். உகை உத அதவாகம்.]

அதுவாகம் உகக.

சோமர்

என்டம் எ.

க. பெரியவனே! பால் மிகுந்து பார்த்த தாசையோடாரும் நீ கலசத்தை முகரவும். இந்துக்கள் உன்னை எதிகள் எடிகப்போல் தழைபட்டும், எங்கும், என்னை ஆயிரம் பசுக் கருடனாக்கவும், பிரகாசமுடன் பொருள் என்னை மதுபடியும் தழைப வேண்டும்.

உ. நீங்கள் இருவர்களும் ஐயித்துளீர்கள்; நீங்கள் ஐயிக்கப்படவில்லை. இருவர்களின்—கட்டத்தில்—எவனும் தோல்வி யாகவில்லை, இந்திரன் கிஷ்ணுவான நீங்கள்

உகடு. கருத்த—அக்கினி பென்னும் பிராணி.

இருவர்களும் பால்பாம்போட்டியாதி ஆயிரத்தை மூன்று பாகஞ் செய்துகொண்டார்கள்.

உ. இம்மைப்பற்றவர்களே! மகி இடை அதிதி பிரிபை இரத்தி பிரபேஷி கிருதிவான இவை உனது நாமங்களாகும். தேவர்களின் நடுவே உள்ள செயல்களின் கர்த்தாவாக என்னை யறிவிக்கவும். எ. க. க.

அதுவாகம் உகஎ.

[அசுவமேதம்—உகை-உத அதவாகத் தோடர்ச்சி]

துாகம்.

க. நான் உன்னை தேவ சகிதரின் தூண்டுதலில் பூஷண புஷம் அக்கினி கைகனோடு மீளிக்கிறேன். உ. பூர்வத்தில் கைகள் சைபுகளில் ருதத்தின் இப்பாசத்தைப் பற்றியுளார்கள். ருத சாமவரில் தேவர்கள் அதனால் தாசையை யறிவித்து சோமனை நவாதினஞ் செய்தார்கள். உ. நீ ரூழ்பவன். நீ சகமாகும்; நீ அடக்குபவன், நீ ஆதாவாகும், நீ கவாஹா சத்தத்தாடன் கிராஸமான அக்கினி வைகவா நானுக்குச் செல்லவும். ச. நீ அடக்குபவன், நீ புகியிலாசனாகும், நீ அடக்கும் அடக்குபவனாகும். நீ ஆதாவளிக்கும் ஆதாவாகும்.

௫. இருவிக்கு உன்னை, கைத்துக்கு உன்னை, செல்லத்துக்கு உன்னை, செழுமைக்கு உன்னை; க. சகம், வானம், சோதிக்கு உன்னை, சத்த, அசத்த, சலங்கள், செடி கொடிகள், எல்லா சிவாசிகளுக்கும் உன்னைப் பற்றுவிடுதல். எ. க. கக.

உகஎ. கருத்த—ஆயிரத்தை மூன்று சம்பாசமாய் பிரிப்பவர்.

உகஎ. கருத்த—விவாயமோன குதிரா.

அதுவாகம் ௩௧௮.

குதிரையே!

௧. நீ புவிபால் விபாபசனாகும், பிராவால் பிரபு;
நீ குதிரையாகும், நீ அசுவம். நீ தாமோளும், நீ துரிதன்.
நீ ஆனாகும். நீ திட குதிரை. நீ வேகன். நீ வன்மை
புள்ளவனாகும், நீ சத்திமான். நீ வீர மனமுள்ளவன்.
அழைத்தல் செல்பவன் என்பது உனது பெயர். நீ
குதித்தியர்களின் வழியை பதரசிக்கவும்.

௨. அக்கினிக்கு சவாஹா! இந்திராக்கினிக்கு
சவாஹா! பிரஜாபதிக்கு சவாஹா! விசுவே தேவர்
களுக்கு சவாஹா! எல்லா தேவர்களுக்கும் சவாஹா!

௩. இங்கு ஆதாவு சவாஹா! இங்கு அதி ஆதாவு
சவாஹா! இங்கு இன்பம் சவாஹா! இங்கு அதி இன்பம்
சவாஹா!

௪. மூக்காலங்களுக்கும், உன்னை புவி, பொருள்க
ளுக்கும் உன்னைச்—செலுத்துகிறேன்.

௫. திகைக்கக் காரக்கும் தேவர்களே! பிரோகித
மாகும் இக் குதிரையை யக்கும் தேவர்களுக்காக நீங்கள்
துணைபுரிபுங்கள். ௪, ௧, ௩௨.

அதுவாகம் ௩௧௯.

வசு குதிரை

௧. கமனத்தாக்கு சவாஹா! அதி கமனத்தாக்கு
சவாஹா! துரிதத்தாக்கு சவாஹா! துரிதஞ் சென்ற
வனுக்கு சவாஹா! குகா சத்தத்தாக்கு சவாஹா! குகா

௩௧௮. கருத்த—குதிரை பெண்ணும் பெயரால் அகலி
யழைப்போம்.

வசு குதிரை

355

சத்தம் செய்யப் பட்டுள்ள வனுக்கு சவாஹா! சென்
துள்ள வனுக்கு சவாஹா! மூன் சென்றுள்ள வனுக்கு
சவாஹா! மூன் பாய் பவனுக்கு சவாஹா! குதித்தல்
செல்ப வனுக்கு சவாஹா! மூன் செல்ப வனுக்கு
சவாஹா! அதி மூன் செல்ப வனுக்கு சவாஹா! அகித்
தாக்கும் சவாஹா! ௪, ௧, ௩௨.

அதுவாகம் ௩௨௦.

நேவநட்பு

௧. அக்கினிக்கு சவாஹா, சோமனுக்கு சவாஹா,
வாயுக்கு சவாஹா, சல சந்தோஷத்தாக்கு சவாஹா,
சகிதாவுக்கு சவாஹா, சாஸ்வதிக்கு சவாஹா, இந்திர
னுக்கு சவாஹா, பிரகம்பதிக்கு சவாஹா, மித்திரனுக்கு
சவாஹா, வருணனுக்கு சவாஹா, சர்வத்தாக்கு சவாஹா"
௪, ௧, ௩௪.

அதுவாகம் ௩௨௧.

வசு குதிரை

௧. புவிக்கு சவாஹா! வானத்தாக்கு சவாஹா!
சோதிக்கு சவாஹா! சூரியனுக்கு சவாஹா! சந்திர
னுக்கு சவாஹா! ஈட்சத்திரங்களுக்கு சவாஹா! மேற்
திகைக்கு சவாஹா! தென் திகைக்கு சவாஹா! மேற்
திகைக்கு சவாஹா! வடதிகைக்கு சவாஹா! உச்சிக்கு
சவாஹா! திகைகளுக்கு சவாஹா! ஈதேந்திகைகளுக்கு
சவாஹா! பாதி வருஷங்களுக்கு சவாஹா! சாத்தக்
களுக்கு சவாஹா! இரவு பகல்களுக்கு சவாஹா! பட்சம்

௩௨௧. கருத்த—அசுரபுக் குதிரை.

௩௨௦. கருத்த—நேவ குதிரை

கருக்கு சுவாஹா! மாதங்களுக்கு சுவாஹா! ருதக்
கருக்கு சுவாஹா! வருஷத்துக்கு சுவாஹா! சர்வத்
துக்கு சுவாஹா! எ. க. கக.

அதுவாகம் உஉஉ.

எந்தும் ஸந்தி

க. அக்கினிக்கு சுவாஹா! சோமனுக்கு சுவாஹா!
சவிதாவுக்கு சுவாஹா! சான்வதிக்கு சுவாஹா! பூஷண
னுக்கு சுவாஹா! பிரகஸ்பதிக்கு சுவாஹா! சவங்கினி
இன்பத்துக்கு சுவாஹா! வரபுக்கு சுவாஹா! மித்திர
னுக்கு சுவாஹா! வருணனுக்கு சுவாஹா! சர்வத்துக்கு
சுவாஹா! எ. க. கக.

அதுவாகம் உஉஉ.

திவ்யம் பொந்த

க. புவிக்கு சுவாஹா! வானத்துக்கு சுவாஹா!
சோதிக்கு சுவாஹா! அக்கினிக்கு சுவாஹா! சோம
னுக்கு சுவாஹா! ருபியனுக்கு சுவாஹா! சந்திரனுக்கு
சுவாஹா! பசுனுக்கு சுவாஹா! இரவுக்கு சுவாஹா!
நேர்மைக்கு சுவாஹா! நன்மைக்கு சுவாஹா! உலவாசத்
துக்கு சுவாஹா! பசிக்கு சுவாஹா! திருப்திக்கு சுவா
ஹா! ரோகத்துக்கு சுவாஹா! பனிக்கு சுவாஹா! சேதத்
துக்கு சுவாஹா! குட்டுக்கு சுவாஹா! வறத்துக்கு
சுவாஹா! சுவர்சத்துக்கு சுவாஹா! சகத்துக்கு
சுவாஹா! சர்வத்துக்கு சுவாஹா! எ. க. கக.

உஉஉ. கருத்த. பிரபஞ்ச குதிராகம்.

உஉஉ. கருத்த. திவ்ய குதிராகம்.

உஉஉ. கருத்த. எல்லா குதிரைகளுக்கும் ஸந்தி.

அதுவாகம் உஉசு.

திவ்ய

க. நீ தேவச்செயலான உழைப்பால் தேவன்
புனர்ப்; நீ ருத வழியாகும். நான் உன்னை திவ்ய வாக்
கருடன் தேவ காயத்திரியோடுச் சேர்க்கிறேன்; நான்
உன்னை அவிபான வசந்தத்துடன் திவ்ய யாக்குகிறேன்.

உ. நான் உன்னை தேவ ருத்திரர்களுடன் திவ்ய
திருஷ்டிபு சந்தத்தோடு சேர்க்கிறேன். நான் உன்னை
அவிபான மிஷ்டம் ருதவோடு புனித மாக்குகிறேன்.

உ. நான் உன்னை ஆதித்திய தேவர்களுடன் திவ்ய
கூதிரி சந்தத்துடன் சேர்க்கிறேன்; நான் உன்னை அவி
பான மழை காலத்துடன் புனித மாக்குகிறேன்.

ச. நான் உன்னை மிகவே தேவர்களுடன் திவ்ய
பதஷ்டிபுச் சந்தத்தோடு சேர்க்கிறேன். நான் உன்னை
அவிபான சாந்தருதவாக் கந்தமாக்குகிறேன்.

இ. நான் உன்னை அங்கிரச தேவர்களுடன் திவ்ய சந்
த்தாக் சேர்க்கிறேன்; நான் உன்னை அவிபான மி
ஷ்டத்தங்களுடன் புனிதமாக்குகிறேன்.

க. நான் ருதம் காயத்திரி சந்தத்துடன் ருத பத்
திவிபான திவ்யயிம் ஏறிபுளேன். நான் சந்தியத்தில்
ருதந்தை ஸ்தாபித்துளேன்; நான் ருதத்தில் சந்தியத்
தை ஸ்தாபித்துளேன்.

எ. பாதுகாப் பனிக்கும்.

அ. பெரியவனை பழைப்போம்.

க. இங்கு ஆதாய சுவாஹா! இங்கு அதி ஆதாய
சுவாஹா! இங்கு இன்பம் சுவாஹா! இங்கு அதி இன்பம்
சுவாஹா! எ. க. கஅ.

உஉசு. கருத்த. இங்கு இதே இன்பம்.

அ. தயாசுந்தரி க.உ.க.

தலைப்பு

க. நங்கா சத்தத்துக்கு கவாறா! நங்கா
கோஷம் செய்யப்பட்டவனுக்கு கவாறா! உச்ச கோஷ
னுக்கு கவாறா! சீச கோஷனுக்கு கவாறா! நாகி சிற
பவனுக்கு கவாறா! உச்ச நாகி சிறபவனுக்கு கவா
றா! கத்தத்துக்கு கவாறா! கத்தப்பொருளுக்கு கவா
றா! பிராணனுக்கு கவாறா! விபாணனுக்கு கவாறா!
அபாணனுக்கு கவாறா!

கட்டப்படுவதற்கு சவாஹா! கட்டப்பட்டவ
தற்கு சவாஹா! கட்டுப்பிரிபவதற்கு சவாஹா! கட்
டுப்பிரித்தவதற்கு சவாஹா!

ஓடப்போருபவனுக்கு கவாஹா! ஓடிதள்ளவனுக்கு
கவாஹா! சாயப் போருபவனுக்கு கவாஹா! சாயப்
தள்ளவனுக்கு கவாஹா! சாயச் செத்துப்பவனுக்கு கவா
ஹா! சாயப் போகிறவனுக்கு கவாஹா! சாய்த்தின்
வனுக்கு கவாஹா! சீழ் அமா நிகழ்பவனுக்கு கவாஹா!
சீழ் அமருபவனுக்கு கவாஹா! சீழ் அமர்த்தின்வனுக்கு
கவாஹா! சித்கப்போருபவனுக்கு கவாஹா! சித்பவ
னுக்கு கவாஹா! சிந்துதின்வனுக்கு கவாஹா! சீழே
செல்வப் போருபவனுக்கு கவாஹா! சீழ் செல்பவனுக்கு
கவாஹா! சீழே செந்துதின்வனுக்கு கவாஹா!

சபனிக்க சிகழ்பவனுக்கு சவாஹா! சபனிப்பவ
னுக்கு சவாஹா! சபனித்தன்னவனுக்கு சவாஹா! கன்
களை மூடப்போருபவனுக்கு சவாஹா! கங்களை மூடிப
வனுக்கு சவாஹா! கங்களை மூடிபுன்னவனுக்கு சவா
ஹா! உறச்சப் போருபவனுக்கு சவாஹா! உறச்சி
புன்னவனுக்கு சவாஹா!

எழுச்சியாக புன்னவனுக்கு சுவாஸா! எழுச்சியாக
பவனுக்கு சுவாஸா! எழுச்சியாபுன்னவனுக்கு சுவாஸா!
உணர்வாகப் பிசம்பவனுக்கு சுவாஸா! உணர்பவனுக்கு
சுவாஸா! உணர்த்தன்னவனுக்கு சுவாஸா! கேட்க
பிசம்பவனுக்கு சுவாஸா! கேட்பவனுக்கு சுவாஸா!
கேட்டுன்னவனுக்கு சுவாஸா! காண பிசம்பவனுக்கு
சுவாஸா! காண்பவனுக்கு சுவாஸா! கண்டுள்ள
வனுக்கு சுவாஸா! புறஞ் செல்ல இருப்பவனுக்கு
சுவாஸா! புறஞ் செல்லுபவனுக்கு சுவாஸா! புறஞ்
சென்றுள்ளவனுக்கு சுவாஸா!

புள விருப்பவனுக்கு சுவாஸா! புளபவனுக்கு
சுவாஸா! புளப்பின்னவனுக்கு சுவாஸா! எழுச்சிக் கிருப்
பவனுக்கு சுவாஸா! எழுச்சிபாகுபவனுக்கு சுவாஸா!
எழுச்சிபாபுன்னவனுக்கு சுவாஸா! தானே குதங்க சிசு
பவனுக்கு சுவாஸா! தானே குதங்குபவனுக்கு சுவாஸா!
தானே குதங்கிபுன்னவனுக்கு சுவாஸா! அடிவைக்க உள்
ளவனுக்கு சுவாஸா! அடிவைப்பவனுக்கு சுவாஸா!
அடிவைத்தன்னவனுக்கு சுவாஸா! பரப சிசு
பவனுக்கு சுவாஸா! பரப்பவனுக்கு சுவாஸா! பரப்
தன்னவனுக்கு சுவாஸா! திவதற்குன்னவனுக்கு
சுவாஸா! திபவனுக்கு சுவாஸா! திபுன்னவனுக்கு
சுவாஸா! தெய்க்கத் திசுப்பவனுக்கு சுவாஸா! தெய்ப்
பவனுக்கு சுவாஸா! தெய்த்தன்னவனுக்கு சுவாஸா!
புரிக்கும் பொருளுக்கு சுவாஸா! பருகும் பாளத்தக்கு
சுவாஸா! புலனுக்கும் புறப் பொருளுக்கு சுவாஸா!
சாணுக்கத்துக்கு சுவாஸா! சேதகக்கு சுவாஸா! சீர
கைக்கு சுவாஸா! சீரோசாப்பத்திக்கு சுவாஸா! சர்வத்
துக்கு சுவாஸா! எ. க. கை.

கூடு. *குத்த. சனம் குதிரை.

அதுவாகம் ௨௨௬.

சூரியகலம்

௧. அக்ஷிக்கு சவாஹா! வாபுக்கு சவாஹா! சூரியனுக்கு சவாஹா!

௨. நீ ருதமாகும்; நீ ருதத்தின் ருதமாகும்; நீ சத்தியமாகும், சத்தியத்தின் சத்தியமாகும்.

௩. நீ ருதவழி யாகும், நீ தேவசிழல், நீ அமுத நாமமாகும், நீ சத்தியம், நீ பிரசாபதிபாகும்.

௪ இக்குதிரையில் சுபருணங்கள் அதிகத் துரிதமாய் புலகுருங்கால், சோதிகணங்கள் சூரியனோடு பூசணமாவது போல் மலர்வின்றன. தூண்டும் துரிதனும் துரிதவனும் மாண குதிரை, கவி, பசுவைப்போல் கலங்களை நாடி சத்தஞ் செய்கிறான். எ. ௨. ௨௦.

அதுவாகம் ௨௨௭.

ஊத குதிரை

௧. ஒன்றுக்கு சவாஹா! இரண்டுக்கு சவாஹா! மூன்றுக்கு சவாஹா! நான்குக்கு சவாஹா! ஐந்துக்கு சவாஹா! ஆறுக்கு சவாஹா! ஏழுக்கு சவாஹா! எட்டுக்கு சவாஹா! ஒன்பதுக்கு சவாஹா! பத்துக்கு சவாஹா!

பதினொன்றுக்கு சவாஹா! பன்னிரண்டுக்கு சவாஹா! பதின்மூன்றுக்கு சவாஹா! பதின்னான்குக்கு சவாஹா! பதின்மூன்றுக்கு சவாஹா! பதினாறுக்கு சவாஹா! பதினேழுக்கு சவாஹா! பதினெட்டுக்கு சவாஹா! பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! இருபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! மூப்

௨௨௬. ருத்த சோதி குதிரை.

இரட்டை

381

பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! ஐம்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! அறுபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! எழுபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! எண்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! தொண்ணூற்றொன்பதுக்கு சவாஹா! அறுபதுக்கு சவாஹா! இருபதுக்கு சவாஹா! சர்வத்துக்கு சவாஹா! எ. ௨. ௧௧.

அதுவாகம் ௨௨௮.

ஒன்று

ஒன்றுக்கு சவாஹா! மூன்றுக்கு சவாஹா! ஐந்துக்கு சவாஹா! ஏழுக்கு சவாஹா! ஒன்பதுக்கு சவாஹா! பதினொன்றுக்கு சவாஹா! பதின் மூன்றுக்கு சவாஹா! பதினாறுக்கு சவாஹா! பதினேழுக்கு சவாஹா! பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! இருபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! மூப்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! ஐம்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! அறுபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! எழுபத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! எண்பத்தொன்பதுக்கு சவாஹா! தொண்ணூற்றொன்பதுக்கு சவாஹா! அறுபதுக்கு சவாஹா! சகலத்துக்கு சவாஹா! எ. ௧. ௧௨.

அதுவாகம் ௨௨௯.

இரட்டை

௨-க்கு சவாஹா! நான்குக்கு சவாஹா! ஆறுக்கு சவாஹா! எட்டுக்கு சவாஹா! பத்துக்கு சவாஹா! பன்னிரண்டுக்கு சவாஹா! பதினான்குக்கு சவாஹா! பதினாறுக்கு சவாஹா! பதினேழுக்கு சவாஹா! பதினெட்டுக்கு சவாஹா! இருப

தங்கு சுவாஸா! தொன்னுற்றெட்டுக்கு சுவாஸா!
500-க்கு சுவாஸா! சகலத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௩.

அதுவாகம் ௩௩௦.

தாழக தீபம்

முன்றுக்கு சுவாஸா! ஐந்துக்கு சுவாஸா! ஏழுக்கு
சுவாஸா! ௯-க்கு சுவாஸா! பதினென்றுக்கு சுவாஸா!
பதின்மூன்றுக்கு சுவாஸா! பதின்மூன்றுக்கு சுவாஸா!
பதினெழுக்கு சுவாஸா! பத்தொன்பதுக்கு சுவாஸா!
இருபத்தொன்பதுக்கு சுவாஸா! முப்பத்தொன்பதுக்கு
சுவாஸா! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஸா! ஐம்பத்
தொன்பதுக்கு சுவாஸா! அறுபத்தொன்பதுக்கு சுவா
ஸா! எழுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஸா! எண்பத்தொன்
பதுக்கு சுவாஸா! தொன்னுற்றென்பதுக்கு சுவாஸா!
அறுக்கு சுவாஸா! சகலத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௪.

அதுவாகங்கள் ௩௩௧—௩௩௬.

பல முகங்கள்

௩௩௧. சக்கு சுவாஸா! எட்டுக்கு சுவாஸா! ௧௨க்கு
சுவாஸா! பதினாறுக்கு சுவாஸா! இருபதுக்கு சுவா
ஸா! தொன்னுற்றாறுக்கு சுவாஸா! அறுக்கு சுவா
ஸா! சகலத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௫.

௩௩௨. ஐந்துக்கு சுவாஸா! பத்துக்கு சுவாஸா!
பதின்மூன்றுக்கு சுவாஸா! இருபதுக்கு சுவாஸா! தொன்
னுற்றாறுக்கு சுவாஸா! அறுக்கு சுவாஸா! சகலத்
துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௬.

௩௩௩. பத்துக்கு சுவாஸா! இருபதுக்கு சுவாஸா!
முப்பதுக்கு சுவாஸா! நாற்பதுக்கு சுவாஸா! ஐம்
பதுக்கு சுவாஸா! அறுபதுக்கு சுவாஸா! எழுபதுக்கு
சுவாஸா! எண்பதுக்கு சுவாஸா! தொன்னுறுக்கு
சுவாஸா! அறுக்கு சுவாஸா! சகலத்துக்கு சுவாஸா!
எ. உ. ௧௭.

௩௩௪. இருபதுக்கு சுவாஸா! நாற்பதுக்கு சுவாஸா!
அறுபதுக்கு சுவாஸா! எண்பதுக்கு சுவாஸா! அறுக்கு
சுவாஸா! சகலத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௮.

௩௩௫. ஐம்பதுக்கு சுவாஸா! அறுக்கு சுவாஸா!
இருபதுக்கு சுவாஸா! முப்பதுக்கு சுவாஸா! நாறு
துக்கு சுவாஸா! ஐந்துக்கு சுவாஸா! ஆறு அறுக்கு
சுவாஸா! ஏழு அறுக்கு சுவாஸா! எட்டு அறுக்கு
சுவாஸா! தொன்னாறத்துக்கு சுவாஸா! ஆறத்துக்கு
சுவாஸா! சர்வத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௧௯.

௩௩௬. அறுக்கு சுவாஸா! ஆறத்துக்கு சுவாஸா!
பதினாறத்துக்கு சுவாஸா! இலட்சத்துக்கு சுவாஸா!
பத்து இலட்சத்துக்கு சுவாஸா! ஒரு கோடிக்கு சுவா
ஸா! பத்து கோடிக்கு சுவாஸா! அறு கோடிக்கு
சுவாஸா! ஆறாய்கோடிக்கு சுவாஸா! பதினாய்க்
கோடிக்கு சுவாஸா! இலட்சம் கோடிக்கு சுவாஸா!
உகைக்கு சுவாஸா! உதயத்துக்கு சுவாஸா! உதய
த்துக்கு சுவாஸா! எதிர்கால உதயத்துக்கு சுவாஸா!
உதயமாயுமவனுக்கு சுவாஸா! உதயமாயுள்ளவனுக்கு
சுவாஸா! சுவர்கத்துக்கு சுவாஸா! சகலத்துக்கு சுவா
ஸா! சர்வத்துக்கு சுவாஸா! எ. உ. ௨௦.

௩௩௭—௩௩௮. சனித சாந்திர முகங்கள்.

அதுவாகம் ௧௩௭.

பக்கும்

௧. ரீஷிகள் முன் கொண்டுமேயும் பக்கும் அம்
கிருந்து என் முன்னாகட்டும்.

௨. பக்குருதம் எக்களை வெறுப்பவனில் சாய்ந்து
அவன் தேவத்தை விட மழித்து தேவருனிபமாப்ச் செய்து
குரூராக முடனாக்கட்டும். அது எக்களை துலேவிப்பவ
னோடு தோயட்டும். ௩. பக்குமே! நீ பக்கு தேஜசோடு
என்னிடம் வாடி, நான் திடம் உன் பக்கு தவத்தால்
தேவர், ருத்திக் பிராமணர்களை பழைக்கிறேன். ௪. பக்
குமே! நான் உனக்கு இஷ்டபரம் பக்குவத்தை சம்பாதிக்கி
றேன். நான் உனக்கு பசு பிரகாச நற்செயல்களை ருதிக்கி
றேன். ௫. நான் உனக்கு பிரகாச சமித்து பிரோகஸினை,
அழைப்பு ஆஜ்யபாகம் பதில் மொழியை சம்பாதிக்கி
றேன். நான் உனக்கு சோதி இடை ஆகிகள் கவிஷ்ட
கிருத் முன்பின் பக்குக்களை ஐயிக்கிறேன். ௬. பக்குமே!
நான் உனக்கு விஷ்ணு சோமன் அக்கினி இந்திரன் யாஜ்
யம் சரஸ்வதி தேவர்கள் அதுவாகப்பத்துடன் அநாதைபு
மழைக்கிறேன். நான் உனக்கு வஷட் சத்தமுடனாகும்
சிறந்த செயலை கிரகிக்கிறேன். ௭. நான், துதி ஆகி
இடை சோதி மறுமொழி நற்சொல் சந்திரத்தைச் சம்
பாதிக்கிறேன், பக்குமே! உனக்குப் பத்தினியின் செயல்
களை எழுப்புகிறேன். நான் உனது யஜுரையும் பிரிய
செயலையும் கிரகிக்கிறேன். ௮. பக்குமே நான் உனக்கு
பசு சோமன் சீலச் செயல் சாதனங்கள் புரோடாசங்கள்
சோமனோடு அக்கினித் தலைமை புடனாகும் இந்திரனாகும்
எல்லா தேவர்களையும் சம்பாதிக்கிறேன். ௭. ௩. ௧௧,

௧௩௭—சுருத்த. பக்கும் செய்வதும்.

அதுவாகம் ௧௩௮.

கால தநீகா

௧. இறந்தகாலம், விசுழ்காலம், எதிர்காலம்,
வஷட், சவாஜா! நமஸ்காரம். ருக், ஸாமன், யஜுர்,
வஷட், சவாஜா, நமஸ்காரம். காயத்திரீ திருஷ்டபு
ஜகதி வஷட் சவாஜா, நமஸ்காரம்!

புலி, வானம் சோதி வஷட் சவாஜா, நமஸ்காரம்!

அக்கினி, வாயு, ருரியன், வஷட், சவாஜா, நமஸ்
காரம்!

பிரானன், கிபானன், அபானன் வஷட், சவாஜா,
நமஸ்காரம்!

உணவு, உழவு மழை வஷட் சவாஜா! நமஸ்காரம்!

தந்தை மகன், பேரன், வஷட், சவாஜா, நமஸ்
காரம்!

பூ: புல: சவ: வஷட் சவாஜா நமஸ்காரம். ௭. ௩.
௧௨.

அதுவாகம் ௧௩௯.

எனக்குப் பல தநீகாகம்

௧. எனக்கு விடாகட்டும். எனக்குப் பிரகாச யாகட்
டும்; விசயத்தும் எனக்கு வரட்டும். தாய்மைபான திவ்ய
சலங்கன் எனக்கு வரட்டும், ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை பசு
ரை மலாகட்டும்.

௨. இரகம் எனதாகட்டும், புரோருகம் எனதாகட்
டும், துதியும் சந்திரமும் தோய்ந்து எனக்கு வரவேண்
டும். ௩. ருத்திரர் ஆதித்தியர் பிராமணர்கள், என்னை

௧௩௮. சூத்தா—நிள பெரும் பொருள்கள்.

யஜுரவேண்டும். ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை நீங்கவேண்டாம்.

உ. உத்தியம் அக்ஷிஷ்டோமம் என்னைப் பிரவேசிக்கட்டும். இரவுக்குரிய அதி இராத்நிதமும் என்னை யஜுரகட்டும். நன்கு அளிக்கப்பட்டு இரவு, விந்துக்காவை என்னை யஜுரகட்டும்; ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை நீங்காமலாக வேண்டும். ஏ. உ. ௧௩.

அதுவாகம் உசு௦.

எதற்கு?

உ. அவன் அக்ஷிபயால் தவத்தை, மொழியால் பிரமத்தை, ஒளியால் உருவை, இத்திரைஞல் நேயர்களை காற்றால் பிரானனை, ரூபினால் சொதிவை, சத்திரைஞல் சத்திரைக்களை, யமனில் பித்துருக்களை, அரசனில் மனிதர்களை, பழத்தால் இரகைக்களை, மலைப்பாம்பால் சர்ப்பங்களை புலியால் வனப்பிரானிகளை, கருடனில் பறவைகளை ஆன் குதிரைபால் தூகைக்களை, காளைகளால் பகைக்களை ஆட்டால் அஜைக்களை, மேஷத்தால் செமமறிகளை, அரிசியால் உணவை, யவத்தால் ஒஷைக்களை, ஆலத்தால் வனம்பறிகளை உதும்பரத்தால் உரத்தை, காயத்திலீயால் சந்தங்களை நிருவிருத்ததால் கந்தோமங்களை, பிராமணத்தால் வரக்கை ஆக்கிரமித்தான். ஏ. உ. ௧௪.

உசு௧. எருத்த—பாஷக்கு ஆயிரஞ் செல்வக்கள் வேண்டும்.

உசு௦. எருத்த—பாஷா சம்பந்த மறியாயோ?

அதுவாகம் உசு௧.

எதற்கு?

உ. புத்தி கவாறா! புத்திக்கு கவாறா! புத்தியில் ஒன்று செர்வதர்க்கு கவாறா!

உ. மனத்துக்கு கவாறா! மனம் கவாறா! பிரஜாபதிக்கு கவாறா! காவுக்கு கவாறா! எவனுக்கு கவாறா! எவனுக்கும் கவாறா! அதிதிக்கு கவாறா! பெரிய அதிதிக்கு கவாறா! பிரிய அதிதிக்கு கவாறா! சால்வதிக்கு கவாறா! பெரிய சால்வதிக்கு கவாறா! கத்தஞ் செப்புஞ் சால்வதிக்கு கவாறா! பூஷணனுக்கு கவாறா! பிரபானினின் காப்பான பூஷணனுக்கு கவாறா! கார்கனின் காப்பான பூஷணனுக்கு கவாறா! தவஷ்டாவுக்கு கவாறா! தரித தவஷ்டாவுக்கு கவாறா! வெகு ரூப தவஷ்டாவுக்கு கவாறா! விஷ்ணுக்கு கவாறா! மிருப்பனுக்கு விஷ்ணுக்கு கவாறா! நீபூப்பிய விஷ்ணுக்கு கவாறா! ஏ. உ. ௧௫.

அதுவாகம் உசு௨.

தூதையெம்ம

உ. பற்களுக்கு கவாறா! தாடைகளுக்கு கவாறா! உதடுகளுக்கு கவாறா! முகத்துக்கு கவாறா! நாசிகளுக்கு கவாறா! கண்ணுக்கு கவாறா! காதகளுக்கு கவாறா!

மேற் கண்ணிமைகளுக்கு, உயாமான மேற் கண்ணிமை நோய்களுக்கு கவாறா! மேலிமை நோய்களுக்குத் தொன கண்ணிமைக் கோங்களுக்கு கவாறா! தலைக்கு

உசு௧. எருத்த—தேவ தொழில்.

கவாஹா! புருவங்களுக்கு கவாஹா! செற்றிக்கு கவாஹா! மேந்தலிக்கு கவாஹா! மூலிக்கு கவாஹா! கேசங்களுக்கு கவாஹா! சுமக்கும் பாகத்துக்கு கவாஹா! கண்டெனும்புகளுக்கு கவாஹா! கழுத்தின் பின்புற எம்புகளுக்கு கவாஹா! பின் தண்டுக்கு கவாஹா! உச்சித் தண்டுக்கு கவாஹா! விலா எணும்புக்கு கவாஹா! பக்கங்களுக்கு கவாஹா! தோள்களுக்கு கவாஹா! முன்பாத உச்ச பாகங்களுக்கு கவாஹா! முன்பாத மேற்பாகங்களுக்கு கவாஹா!

கால்களுக்கு கவாஹா! இடைகளுக்கு கவாஹா! தொடைகளுக்கு கவாஹா! முழங்கால்களுக்கு கவாஹா! பாதங்களுக்கு கவாஹா! கரோணிகளுக்கு கவாஹா! பிடரிசோமத்தக்கு கவாஹா! வாலுக்கு கவாஹா! அண்டங்களுக்கு கவாஹா! அங்கத்தக்கு கவாஹா!

பிரதகக்கு கவாஹா! பிரகசகளுக்கு கவாஹா! பிரசோற்பத்திக்கு கவாஹா! குணம்புகளுக்கு கவாஹா! கரப சோமங்களுக்கு கவாஹா! சர்மத்தக்கு கவாஹா! உதிரத்தக்கு கவாஹா! மாயிசத்தக்கு கவாஹா! தசைகளுக்கு கவாஹா! எணும்புகளுக்கு கவாஹா! கவாஹா! மங்கலக்கு கவாஹா! அங்கங்களுக்கு கவாஹா! ஆத்மாயுக்கு கவாஹா! அநித்தத்தக்கும் கவாஹா! எ, உ, கௌ.

அதுவாகம் உசாக.

நிப

உ. வெண்மை பருவம் நிறனுக்கு கவாஹா! மழைமழப்பான தொடை புள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண்பாத

உசாக. கருத்த—கரப மூலம்.

துக்கு கவாஹா! வெண் முகப்புள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் செவி துவாரங்களுள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் முதுகுள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் தோளூள்ளவனுக்கு கவாஹா! மலர்க் காதுள்ளவனுக்கு கவாஹா; வெண் உதலிள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் புருவமுள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் பிருஷ்ட முன்னவனுக்கு கவாஹா! வெண் கண் ணுள்ளவனுக்கு கவாஹா! வெண் சோதி புள்ளவனுக்கு கவாஹா! வழுமழப்பானவனுக்கு கவாஹா! வெண் செற்றி புள்ளவனுக்கு கவாஹா! கரும் முழங்காலனுக்கு கவாஹா! கரும்புள்ளி புள்ளவனுக்கு கவாஹா! செம்புள்ளி புள்ளவனுக்கு கவாஹா! செந்நிறனுக்கு கவாஹா! இப்படிப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! எப்படிப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! இதயோதுள்ளவனுக்கு கவாஹா! சமனனுக்கு கவாஹா! அசமானனுக்கு கவாஹா! சுந்தர சமானனுக்கு கவாஹா! ரூபத்துக்கு கவாஹா! சர்வத்துக்கு கவாஹா! எ, உ, கௌ.

அதுவாகம் உசாக.

நிப

உ. கருமைக்கு கவாஹா! வெண்மைக்கு கவாஹா! பழுமைக்கு கவாஹா! பல நிறத்துக்கு கவாஹா! மஞ்சளக்கு கவாஹா! மரநிறத்துக்கு கவாஹா! அணில் நிறத்துக்கு கவாஹா! கிசப்புக்கு கவாஹா! கரும் கிசப்புக்கு கவாஹா! கரும் மங்கலுக்கு கவாஹா! கரும் நிலத்துக்கு கவாஹா! அட்டக் கருப்புக்கு கவாஹா! கல்ல ரூபனுக்கு கவாஹா! சமான ரூபனுக்கு கவாஹா! பல ரூபனுக்கு கவாஹா! ஒரே ரூபனுக்கு கவாஹா! சநிருச ரூபனுக்கு கவாஹா! பேலனுக்கு கவாஹா! மங்

கல சிவப்புக்கு சவாஹா! புள்ளி புள்ளவனுக்கு சவாஹா!
புள்ளித் தொடை புள்ளவனுக்கு சவாஹா! சர்வத்துக்கு
சவாஹா! எ. க. கஅ.

அதுவாகம் உசாடு.

சேஷ சூக்தை

ஓஷதிகளுக்கு சவாஹா! மூலங்களுக்கு சவாஹா!
தண்டிகளுக்கு சவாஹா! சந்திகளுக்கு சவாஹா! மீனா
களுக்கு சவாஹா! மலர்களுக்கு சவாஹா! பழங்களுக்கு
சவாஹா! மெய்க்கப்பட்டவற்றிற்கு சவாஹா! மெய்க்
கப்பட்டாதவற்றிற்கு சவாஹா! கிழந்தன்னவற்றிற்கு
சவாஹா! சாப்தன்னவற்றிற்கு சவாஹா! சர்வத்
துக்கு சவாஹா! எ. க. கக.

அதுவாகம் உசாக.

சேஷ சூக்தை

க. மரங்களுக்கு சவாஹா! மூலங்களுக்கு சவா
ஹா! தண்டிகளுக்கு சவாஹா! மீனங்களுக்கு சவா
ஹா! சாணங்களுக்கு சவாஹா! இனங்களுக்கு சவாஹா;
மலர்களுக்கு சவாஹா! பழங்களுக்கு சவாஹா! மெ
ய்க்கப்பட்டவைக்கு சவாஹா! நெய்க்கப்பட்டாதவைக்கு
சவாஹா! கிழந்தன்னவைக்கு சவாஹா! புதியில்
சாப்தன்னவைக்கு சவாஹா! கிடப்பட்டதர்க்கு
சவாஹா! மூல கிடப்பட்டதர்க்கு சவாஹா! எங்கும்
கிடப்பட்டதர்க்கு சவாஹா! முழுமையும் கிடப்பட்ட
தர்க்கு சவாஹா! புறம் கிடப்பட்டதர்க்கு சவாஹா!

உசாக. உசாக. குத்த—பல் சிறப் பிரானிகள்.

இது கீம்பெதர்க்கு சவாஹா! கீம்பென்னாததர்க்கு
சவாஹா! எங்கும் கீம்பென்னதர்க்கு சவாஹா! எதுவும்
கீம்பெதர்க்கு சவாஹா! எல்லாம் கீம்பென்னதர்க்கு
சவாஹா! சகைத்துக்கும் சவாஹா! எ. க. உஉ.

அதுவாகம் உசாஎ.

பிரிய சாணவகர்

க. சூடு பக்குவமான-பொருளோடு-உன்னைக் காங்
கட்டும்; கெப்புக்கண்டம் அகங்களுடன் பெரிய மரம்
புஷ்பியோடு பன்னம் பிரமத்துடன் அசம் பக்குத்தோடு
ஆலம் லேசங்களுடன் உதம்பரம் உததியோடு, சாயத்திரி
சந்தங்களுடன் நெய்க்குதன் மீனோமங்களுடன் உன்னைக்
காக்கட்டும்.

உ. கீங்கன் துண்புரிபவர்கள். துண்புரிபவர்கள்
உன்னைக் காக்கட்டும்; வசுவே! பிரியப் பொருள்களில்
பிரியமாயும், காடுபவற்றில் பெரிவதாயும், நிதிகளின் கிதி
பதியுமான உன்னை காங்கள் அழைக்கிறோம். எ. ச. கஉ.

அதுவாகம் உசாஅ.

சவமுலம்

க. மனந்த சலங்களுக்கு சவாஹா! குட்டை கீர்
களுக்கு சவாஹா! மிழி சலங்களுக்கு சவாஹா! பன்ன
கீர்களுக்கு சவாஹா! அகற் சலங்களுக்கு சவாஹா!
ஏரி கீர்களுக்கு சவாஹா! சதுப்பு சலங்களுக்கு சவாஹா!
திட்டை கீர்களுக்கு சவாஹா! குள சலங்களுக்கு

உசாடு—உசாக. தாசா முலம்.

உசாஎ. குத்த. பொருள் சேர்க்கை.

கவாஹா! சேது நீர்களுக்கு கவாஹா! மழை சலங்களுக்கு கவாஹா! மழையில்லா நீர்களுக்கு கவாஹா! ஆவக் கட்டி சலங்களுக்கு கவாஹா! பனி நீர்களுக்கு கவாஹா! பாயும் சலங்களுக்கு கவாஹா! தேக்க நீர்களுக்கு கவாஹா! ஓடை சலங்களுக்கு கவாஹா! நதி நீர்களுக்கு கவாஹா! கடல் சலங்களுக்கு கவாஹா! சர்வத்துக்கு கவாஹா! எ. ச. கஉ.

அதுவாகம் உசக.

நிகக்

க. சலங்களுக்கு கவாஹா! பாயும் சலங்களுக்கு கவாஹா! எங்கும் பெருகும் நீர்களுக்கு கவாஹா! சகலம் பாயும் சலங்களுக்கு கவாஹா! துரிதம் பாயும் நீர்களுக்கு கவாஹா! வேகம் பாயும் சலங்களுக்கு கவாஹா! உக்கிரமாய் பாயும் நீர்களுக்கு கவாஹா! கோமாய் பாயும் சலங்களுக்கு கவாஹா! புவி சலங்களுக்கு கவாஹா! வான நீர்களுக்கு கவாஹா! சேதி சலங்களுக்கு கவாஹா! சர்வத்துக்கு கவாஹா! எ. ச. கஉ.

அதுவாகம் உதிரு.

தேவ தீநா

க. வருணன், குதிரைபை இமசிக்க விரும்புவனை வேதனை செய்கிறான் நீச மனிதன் நீங்கட்டும்; நாயு மொழியட்டும்.

உ. நானும் விரும்பு சம்பந்தாதான நீயும் செல்வம் திரைச் சேர்க்க ஒன்று சேர்ந்துனோம், வக்கிரபுத்

உசஅ. கருத்த. எங்கும் சலம்.

உசக. கருத்த—சல ரூபங்கள்.

முன்ன வீசனே! சத்துருவும் எமது சக்தியைச் சிந்தனை செய்வான்! இந்திரனின் ஐசுவரியங்கள் மங்களகரமாக நாகும்.

உ. பூந்திரனே! நீ புவியில் பலத்தால் படைவனாகத் திகழ்பவனாய். திரைகள் உன் மகிமைமையறிவதில்லை. நீ உனது சொந்த சக்தியால் விரும்புநீனைக் கொள்ளுனாய்; எச்சதனாகும் சண்டையில் உன் அந்தத்தைத் காண்பதில்லை எ. ச. கடு.

அதுவாகம் உதிரு.

நாக் அதிபதி

க. அரணுக்கு எமஸ்காரம்! வருணனுக்கு எமஸ்காரம்! குதிரைக்கு எமஸ்காரம்! பிரஜாபதிக்கு எமஸ்காரம்! அதிபதிக்கு எமஸ்காரம்! நீ அதிபதியாகும்! என்னை அதிபதியாக்கவும்; நான் பிரகையின் அதிபதியாக வேண்டும். என்னை அதிபதியாய் வந்தாயிடுக்கவும். என்னை வந்தாயிடுக்கவும். அருகில் வரப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! நொக்கப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! அளிக்கப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! எ. ச. கஉ.

அதுவாகம் உதிரு.

பிரார்த்தனை

க. கரு செய்புன் காற்று எமது பசுக்களில் வீசட்டும், அவர்கள் உறுதியான ஒஷதிகளைப் புசிக்கட்டும்; அவர்கள் சொழுமை சேவன் மிரும் சலங்களைப் பருகட்டும்;

உதிரு. கருத்த—ஐயமுடனாகுகள்.

உதிரு. கருத்த—நீங்கள் தலைவர்களேயேன்மீ.

குத்திரனே! தீயவான உனவுக்கு கசத்தை யளிக்கவும்.

உ. பர்சன்னியனே! சமான் ரூபம், பல ரூபம், ஏக ரூபமாயுள்ளவற்றிற்கும் யக்குத்தான் அக்வினி அரி யும் பல நாமங்களுக்கும், தவத்தான் அக்விசன் இங்கு செய்பவற்றிற்கும் மகத்தான கசத்தை யளிக்கவும். உ. இத்திரனே! தேவர்களுக்கு தங்கன் தேவர்களை யளிப் பலர்களையும், சோமன் எவர்களின் ஒவ்வொரு ரூபத்தை யறிகிறானே அவர்களையும் பால் பெருகி பிரகாச பொற் றும் கோசாலைகளில் ஸ்தாபிக்கவும்.

ச. பிரஜாபதி பிதருக்கள் எவ்வா தேவர்களுடன் சேர்ந்து இவர்களை என்னில் அளித்து எமது கோசாலை களுக்கு மங்களகரமாய் அவர்களைக்கொண்டு வந்துவான். நான்கள் அவர்களுடைய பிரகாசபுடனாகவேண்டும். இ. இங்கு ஆதாய சுவாஹா! க. இங்கு அதி ஆதாய சுவாஹா! எ. இங்கு ஆனந்தம் சுவாஹா! அ. இங்கு இன்பம் சுவாஹா; க. கௌ. பெரியவனாய் பாதகரப்பளிப்பவனை நாம் அழைப்போம். எ. ச. கௌ.

அதுவாகம் உருஉ.

யிமாவல்கள்

க. முதல் தோன்றியது எது? பெரிய அறிவு எது? கலப்பு நிறமெது? கார்தியுள்ளது எது? உ. சோதியே முதல் சன்யம். குதிரையே பெரும் அறிவாகும். இரவே கலப்பு நிறம், கதிரவனேகார்தியுள்ளவன். உ. எவன் தன்னத்தனிமைவாய் செல்லுகிறான்? எவன் மதுபடியுஞ் சன்மமாகிறான். சித்தத்துக்குச் சிசிச்சை எது? எவன் விசாலமாய் சூழ்பவனாகும்? ச. சூரியனே தன்னத்தனி

உருஉ. கருத்த—தேவர்களை காடவும்.

யாய் செல்லுகிறான்; கந்திரன் மதுபடியும் சன்மமாகிறான். அக்வினி சித்தத்துக்குச் சிசிச்சையாகும், புரியே விசால மாய் சூழ்பவன். இ. புரியின் கடை எவ்வை எது என உன்னை நான் கேட்கிறேன், நான் உன்னை புரியின் கடுகு எது என வினவுகிறேன்; பலமுள்ள குதிரையின் ரேதக எது? பேச்சின் பெரிய நிலயம் எது என நான் உன்னை கேட்கிறேன். க. அவர்கள் வேதி ஸ்தானத்தை புரியின் கடை எவ்வை பெனச் கொல்லுகிறார்கள்; யக்குத்தை புரியின் கடுகெனக் கூறுகிறார்கள்; அவர்கள் சோமனை பலமுள்ள குதிரையின் ரேதக பெனச் கொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பாதத்தை பேச்சின் பெரிய நிலயமென மொழிகிறார்கள். எ. ச. கௌ.

அதுவாகம் உருச.

குதிரை மலிமை

க. அம்மை, அம்பாஸியே அம்பிகையே! எவனும் என்னை யகமத்தாச் செல்வதில்லை, அதம குதிரை அயர் கின்றது.

உ. கந்தா உடைவனியும் செளபாக்கியவதியே! நீங்கள் இருவர்களும் சுவர்கலோகத்தில் நன்கு முடிக்கொள்ளுங்கள். கருப்பமணிக்கு முன்னை நான் அகாடர் தனென். கருப்பந்தரிக்கும் என்னை நீ அனுபவியாய்.

உ. நாம் இருவரும் நான்கு பாதங்களை கலமுடன் விசாலமாக்குவோம்.

ச. வன்மைபுள்ளவன் உங்கள்-நடுவே, பொழிகிறான். கு. விரியமுள்ளவன் விரத்தை ஸ்தாபிக்கட்டும்.

உருஉ. கருத்த—வின கேள்விகள்.

க. உன் சக்தியை சகங்களின் கடுவே பவிக்கவும். அபலர்களுக்கு சீவ போஜனமாய், அறிவானை அடித்த பல குன்னியர்களுக்குப் பிரிய சுந்தரமாயும், இன்ப இலக்கியமுடனாகும் சுந்தர ஸ்தானத்தை பாக்கிரமிக்கும் உன் பலத்தை பாக்கியத்தில் ஸ்தாபிக்கவும்.

எ. அம்பை அம்பாஸி, அம்பிகையே! என்னை எனனும் யதபவிப்பதில்லை, அதமாகவும் அபல்கின்றது.

அ. கணம் கல்லில் மூங்கில் கட்டை—சந்துவைப்பதுபோல்—உன் இன்பத்தை உபாமாக்கவும். அப்பால் சிதங்காற்றில் தானியஞ் சுந்தரமாவதுபோல் கடுப் பாகத்தைப் புஷ்டியாக்கவும்.

க. அம்பை, அம்பாஸி அம்பிகையே! எனனும் என்னை யதபவிப்பதில்லை, அதம குதிரை உறங்குகின்றது.

ஃ. பரிசைப் புரிக்கும் பகவான மான், வனஞ்சென்றால்-புஷ்டியை யறிவதில்லை. ஆரியனுக்கு இன்பமளிக்கருந் தாசன்-தன் புஷ்டிக்குப் பொருளை காடுவதில்லை.

கக. அம்பை, அம்பாஸி, அம்பிகையே! எனனும் என்னை யதபவிப்பதில்லை. அதம குதிரைத் தூங்குகின்றது.

கஉ. சந்தமீடும் சிறுபட்சி ஆனை பனாசரித்துச் செல்வது கண்கூடு. கருப்பவதி தன் அங்கத்தில் வருஞ் சக்தியைக் காத்து இன்பமாவதுபோல் நீயுமாகவும்.

கஃ. அம்பை, அம்பாஸி, அம்பிகையே! ஒருவனும் என்னை யதபவிப்பதில்லை. அதம குதிரைத் தூங்குகின்றது.

கச. உன் தாய் தந்தை மாத்தின் முன்னவியில் ஏறி புளார்கன். பிராவானவன் இனி நான் செல்வவேண்டுமெனச் சொல்லி சக்தியை மூலஸ்தானத்தில் சேர்ப்பான்.

கரு. நான் திட குதிரையான ததி க்கிராவணனது செயலை காணஞ்செப்பவனானேன். அவன் எங்கள் முகங்களைச் சுகந்தமாக்க வேண்டும். அவன் எங்கள் ஆபுதம் கிழிப் பெருக்கவேண்டும்.

கக. சலங்களே! சக்திக்கும் பெரும் சந்தோஷம் காணவும் எம்மைப் கிருத்தியாக்குங்கள்.

கஃ. நீங்கள் கிருப்பமானத் தாய்மார்களைப் போல் உங்களின் மிகச்சுவிரிதும் இரகத்தை இங்கு எமக்களிப்புங்கள்.

கஅ. நான்கள் திருப்பிபுடன் அவனிடஞ் செல்வோம். நீங்கள் எம்மை அவனிடத்துக்குத் துரிதமாக்குங்கள். சலங்களே! எம்மைப் பிரசா சக்திபுடனுக்குக் கன். எ. ச. கஃ.

அதுவாகம் ஈடுதி.

மனிதர்களே !

க. பூ: புலகை; உ. வசுக்கள் காயத்திர் சந்த-மென்னும் கைலத்தால், உன்னை நனைக்கட்டும். குத்திரர்கள் உன்னை திருஷ்டிபுச் சந்தத்தால் நனைக்கட்டும். ஆதித்தியர்கள் உன்னை ஜகதீர் சந்தத்தால் நனைக்கட்டும். உ. துதிசெப்பவனே! இந்திரனது பிரிய தேகமான சலங்களை காற்றானது எவ்வழியால் அணுகிற்றோ அவ்வழியால் எமக்குக் குதிரையைக் கொண்டு வரவும். ச. யவமும் தானியமுமுள்ள நீ எண்க்குக் கீர்த்தியைக் கொண்டு வரவும். ஃ. தேவர்களே! பவம் பாதுக்கு இவ்வுணவைப் புரிப்புங்கள்; பிரஜாபதியே! இவ்வுணவைப் புரிக்கவும்.

உகிச. கருத்து—பர்வாகம்.

க. தேவர்கள், காந்து குரியன் அக்கினி எங்குமுள்ள
வந்தாவாங்களைச் சேர்க்கிறார்கள்; இவை சோதியின்
ஒளி-க்குச் சமானமாய் பிரகாசிக்கின்றன. எ. அவர்கள்
இரத்தின் இருபக்கங்களிலும், பலம் பொன்விந்
துடன் வீரர் சுமக்கும் அவனது பிரியகுதிரைகளை இளைக்
கிறார்கள். அ. மனிதர்கள் கொடி குன்னியமான இரத்
துக்குக் கொடியை ஏற்றட்டும்; கந்தாயில்லாத இரத்
துக்கு செளந்தரியத்தைச் செய்பட்டும்; இரதமே! நீ
கவாலைகளுடன் சன்மமாகிறாய் எ. ச. ௨௦.

அதுவாகம் ௩௫௧.

பல குதிரைகள்

க. பிராணனுக்கு கவாஹா! விபானனுக்கு கவா
ஹா! அபானனுக்கு கவாஹா! தகைகளுக்கு கவாஹா!
நாடிகளுக்கு கவாஹா! உபநாடிகளுக்கு கவாஹா! சந்தி
களுக்கு கவாஹா! உபசந்திகளுக்கு கவாஹா! தேகக்
களுக்கு கவாஹா! யக்குத்துக்கு கவாஹா! தட்டுகி
களுக்கு கவாஹா! கவர்கத்துக்கு கவாஹா! சகத்துக்கு
கவாஹா! சர்வத்துக்கு கவாஹா! எ. ச. ௨௧.

அதுவாகம் ௩௫௨.

கர்த்தாக்கள்

க. கட்டிபவனுக்கு கவாஹா! கட்டாதவனுக்கு கவா
ஹா! இளைத்தவனுக்கு கவாஹா! இளைக்காதவனுக்கு
கவாஹா! சேர்ந்தவனுக்கு கவாஹா! சேர்க்காதவனுக்கு

௩௫௦. கருத்த—குதிரைகளைக் கட்டிக்கர்.

௩௫௧. கருத்த—கரப இரையன்.

கவாஹா! நன்கு சேர்ந்தவனுக்கு கவாஹா! இளைப்பின்
தவுனுக்கு கவாஹா! விடுதலையானவனுக்கு கவாஹா!
கிடப்பட்டவனுக்கு கவாஹா! வளைந்து செல்பவனுக்கு
கவாஹா! சுற்றிவந்து செல்பவனுக்கு கவாஹா! ஒன்று
சேர்ந்து செல்பவனுக்கு கவாஹா! முழுதுஞ் செல்பவ
னுக்கு கவாஹா! செல்பவனுக்கு கவாஹா! குதிப்பவ
னுக்கு கவாஹா! நிற்பவனுக்கு கவாஹா! சர்வத்துக்கு
கவாஹா. எ. ச. ௨௨.

அதுவாகம் ௩௫௩.

சில குதிரை

புலிக்கு கவாஹா! வானத்துக்கு கவாஹா! சோ
திக்கு கவாஹா! நன்கு பொழியப் போகுபவனுக்கு கவா
ஹா! நன்கு பொழிபவனுக்கு கவாஹா! நன்கு பொழிந்
துள்ளவனுக்கு கவாஹா! எதிர்மேகக் கர்த்தாவுக்கு
கவாஹா! சிகழ்மேக கர்த்தாவுக்கு கவாஹா! சென்ற
மேக கர்த்தாவுக்கு கவாஹா! மேகத்துக்கு கவாஹா!
பனிக்கு கவாஹா! புயலுக்கு கவாஹா! உறைவதற்கு
கவாஹா! உற்பத்திக்கு கவாஹா! எதிர் சோதி கர்த்தா
வுக்கு கவாஹா! சிகழ் சோதி கர்த்தாவுக்கு கவாஹா!
நன்கு சோதிசேர் கர்த்தாவுக்கு கவாஹா!

எதிர் கர்ச்சனைக் கர்த்தாவுக்கு கவாஹா! சிகழ் கர்ச்
சனைக் கர்த்தாவுக்கு கவாஹா! கோர கர்ச்சனைக்கு கவா
ஹா! எதிர்மறை கர்த்தாவுக்கு கவாஹா! சிகழ் மறை
கர்த்தாவுக்குக் கவாஹா! எங்கும் மறை பொழிபவ
னுக்கு கவாஹா! முழு மறை பொழிபவனுக்கு கவாஹா!
ஒருமைபுடன் மறை பொழிபவனுக்கு கவாஹா! செனெ

௩௫௨. கருத்த—சர்வ குதிரை.

மறை பொழிபவனுக்கு சுவாஹா! எதிர் தெளி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா! நிசம் தெளி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா! தெளிக்கப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா! எதிர்கால ரூட்டின் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா! ரூடி செப்பவனுக்கு சுவாஹா! எங்கும் ரூடி செப்பவனுக்கு சுவாஹா! இனி நிற்பவனுக்கு சுவாஹா! நிற்பவனுக்கு சுவாஹா! நின்றவனுக்கு சுவாஹா! இனி அதிகம் பொழிபவனுக்கு சுவாஹா! அதிகம் பொழிபவனுக்கு சுவாஹா! அதிகம் பொழிந்தன்னவனுக்கு சுவாஹா! இனி எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா! எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா! கோமாய் எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா! ரூக்குக்களுக்கு சுவாஹா! யஜுக்களுக்கு சுவாஹா! சாமங்களுக்கு சுவாஹா! அம்மிசர்களுக்கு சுவாஹா! வேதங்களுக்கு சுவாஹா! காதைகளுக்கு சுவாஹா! காரகங்களுக்கு சுவாஹா! காரிகளுக்கு சுவாஹா! சர்வத்துக்கு சுவாஹா! எ, இ, கக.

அதுவாகம் உடுக.

சிவப் பிராணி தீபம்

பத்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா! பல்லில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! பிராணனுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! பிராணனில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! முகமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! முகமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! மூக்குள்ளவனுக்கு சுவாஹா! மூக்கில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! கண்களுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! கண்கள் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா!

செவிகன் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா! செவிகன் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா! சிரமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! சிரமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! கால்கள் உள்ளவனுக்கு

உடுக. ருத்த—சர்வமென்னும் குறிமை.

சுவாஹா! கால்கள் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா! சுவாசிய்பவனுக்கு சுவாஹா! சுவாசிக்காதவனுக்கு சுவாஹா! பேசுபவனுக்கு சுவாஹா! பேசில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! பார்ப்பவனுக்கு சுவாஹா! பார்ப்பாதவனுக்கு சுவாஹா! கேட்பவனுக்கு சுவாஹா! கேட்காதவனுக்கு சுவாஹா! மனம் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா! மனமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! ரோதகள்ளவனுக்கு சுவாஹா! ரோதகில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! பிரசைக்கு சுவாஹா! பிரசோற்பத்திக்கு சுவாஹா! ரோமமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! ரோமமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! கர்மத்துக்கு சுவாஹா! கர்மமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! பரிசமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! பரிசமற்றவனுக்கு சுவாஹா! உதிரமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! உதிரமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! மாமிச முள்ளவனுக்கு சுவாஹா! மாமிச மில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! தகைகளுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! தகைகளில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! எலும்புகள் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா! எலும்புகளில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! மச்சையுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! மச்சையில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! அங்கங்களுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! அங்கங்களில்லாதவனுக்கு சுவாஹா! ஆத்மாவுக்கு சுவாஹா! ஆத்மா இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா! எ, இ, கக.

அதுவாகம் உகௌ

திருவள்ளுர் வேதம்

க. உன்னை இளைப்பவன் யார்? அவன் உன்னை இளைக்கட்டும். விஷ்ணு என் மேன்மைக்கு பிரசையின் கிருப்பத்துக்கு இந்த பஞ்சுத்தின் மேன்மைக்கு உன்னை

உடுக. ருத்த.—தேவ அமைப்பை அறிபவன்.

இணக்கட்டும். நான் உன்னை ஆயுசு, பிராணன், அபாணன், வியாணன், உதயம், செல்வம், செழுமை, சத்தம், புஷ்டிக்கு தூதாகோஷம் துக்கவிரிந்துதிரு உன்னை இணக்கட்டும். எ. இ. கக.

அதுவாகம் உகக.

பிரிய அகிகன்

காயத்தி? திருவிருத இரத்தா வசந்தாக்கினிக்கு எட்டு கபாலங்களிலாகும், திருஷ்டுபு பஞ்சதச, பிரஹத்தா கிரீஷ்ம இரத்தினாக்கு பதினொன்று கபாலங்களிலாகும், ஜகதி, சப்ததசம், கவருபம் வர்ஷிக விகேதே வர்களுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும்; அதஷ்டுபு, ஏகவிம்ச ஸ்தோமம் கவராஜ சாமன் சாத்த மித்திர வருணனுக்கு வன்மைபிலாகும், பங்கதி திரிணவஸ்தோமன் சாக்வா ஸாமன் ஏமந்தபிரகஸ்பதிக்கு அகியாரும், அதிச்சந்தம் திரியத்திரிம்ச ஸ்தோமன் காவத சாமன் காகிர சகிதாவுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும், விஷ்ணு பத்திரியான அதிதிக்கு அகியாரும், அக்வினி வவமலா நானுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும், அதமதிக்கு அகியாரும், காலுக்கு ஒரு கபாலத்திலாகும். எ. இ. கச.

அதுவாகம் உகக.

ஓரே குதிரா

க. எவன் தன் மகிமைபால், கன் கவராமுள்ள உலகத்தின் ஓரே தலைவனுபுளான்? இங்கு இரு நான்கு

உகக. கருத்த.—இரவிய குதிரா.

உகக. கருத்த.—ஸ்தோம ரண்யம்.

கால் பிராணிகளின் தலைவன் யார்? அகியால் நாம் உபாநிப்பதற்கான தேவன் யார்?

உ. நீ ஆதாவூடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் உன்னை பிரஜா பதிக்குப் பிரியமாய் கொடுக்கிறேன், உனது சோதி மகிமை வாய்ந்தது, எட்சத்திரங்கள் உனது வடிவம், குரியன் உனது தேஜசு; பிரஜாபதியான அவன் மகிமைக்கு நான் உன்னை கொடுக்கிறேன், கவாஹா! எ. இ. கக.

அதுவாகம் உகக.

பிரஜாபதி

க. எவன் சாஸனத்தரசனாகவும் உபாநித்த தேவர் எனும் எவன் ஆக்கருவையச் சாப்த்துளார்கனோ எவன் ஆத்மா யனித்த பலமளிக்கிறானோ எவன் நிழல் மிருத்யு வாகி அமிருதமுமாகுமோ அகியால் உபாநிப்பதற்கான அந்த-தேவன் யார்?

உ. நீ ஆதாவோடு பற்றப்பட்டுளாய்; நான் உன்னை பிரஜாபதிக்குப் பிரியமாய் கொடுக்கிறேன், உனது புவி பெருமை வாய்ந்தது, ஒஷதிகளும் வணஸ்பதிகளும் உனது வடிவம், அக்வினி உனது தேஜசு, பிரஜாபதியான அவன் மகிமைக்கு நான் உன்னை கொடுக்கிறேன், கவாஹா! எ. இ. கச.

அதுவாகம் உகச.

ஹி குதிரா

க. பிரமத்தில் பிரமவாசனாள்ள பிராமணன் பிறக்க வேண்டும், இந்த இராஜ்யத்தில் மீதன் மன்னன்

உகக.—உகக. கருத்த.—பிரஜாபதி.

கில்லாஎன், மகாரதன் சனிக்கவேண்டும்; இங்கு பால் பசு, கலை காளை துரித குதிரை சுந்தரி ஸ்திரீ ஜபகில விரன் சஸபக் கருகதைபரன் வெளவனன் புலகாக வேண் டும். இந்த யஜுமாவதுக்கு நீரன் தோன்றவேண்டும். பர்ஜன்னியன் நாகங்கள் கிரும்பும் பொழுதெதல்வாம் பொழிய வேண்டும். ஒஷதிகள் பழத்துடன் பக்ருவமாக வேண்டும். எமக்கு போகமும் கேஷமமும் வேண்டும். எ. இ. கஅ.

அதுவாகம் உகஇ.

குதிரை பசியம்

க. குதிரை புகியை ஆக்கியித்துள்ளது, பலமுள்ள குதிரை அக்கிலியை நன் சகோதரனாய் செய்துளான் அசுவம் வானந்தை பணுபிபுள்ளது, பலமுள்ள குதிரை வாயுவை நன் சகோதரனாய் செய்துளான்; தாகம் சோதிவை ஆக்கியித்துளான். பலமுள்ள குதிரை கதி ரவிரை நன் சகோதரனாய் செய்துளான்.

உ. அக்கிலி உனது உடன் சகோதரனாகும்; குதி ரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன், நீ என்னை வேடி மாய் சுமந்து சேர்க்கவும்; வாயு உனது உடன் சகோதர னாகும், குதிரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன், நீ என்னை செழுமைபாய் சுமந்து சேர்க்கவும். ஆதித்தியன் உன் உடன் சகோதரனாகும்; குதிரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன், என்னை வேடிமாய் சுமந்து செல்லவும்.

நீ பிராணனை நியையாக்குபவன், என் பிராணனை நியை யாக்கவும். நீ விபரணனைத் தாங்குபவன், என் விபரண

உகச. எருத்த—எமக்கு வேண்டுகதென?

னைத் தாங்கவும். நீ அபரணனைத் திரமாக்குபவன்; என் அபரணனைத் திரமாக்கவும். நீ கண்ணாகும், என்னில் காட்சியை ஸ்தாபிக்கவும். நீ காதாகும், என்னில் காதை ஸ்தாபிக்கவும், நீ ஆபுசாகும்; என்னில் ஆபுசை ஸ்தா பிக்கவும். எ. இ. கக.

அதுவாகம் உகக.

பிரித்தனை

பிரிம் சிவனுள்ளதாக வேண்டும். பர்ஜன்னியன் பொழிந்து, தானியம் பக்ருவமாகட்டும்; ஒஷதிகள் இஷ மிருத்தும், கஸபேபோக்கு இப்புகிபுமாக வேண்டும். அது குவதற்கு கஸபமாக அக்கிலி, கஸபமாய் காண வானமு மாகட்டும். சுத்தஞ் செய்யுங் காற்றும், கஸபமாய் போய் வர சோதியும் அங்கு எரிபவன் பிரியமாயும் பூர் வம்போல் இரவும் பகலும், பதினாந்த நாளான பட்சம் கன் முப்பது நாள்களான மாதங்கள் ஒழுங்காகும் ருதக் கன் வருஷம் மங்கள காமாகவேண்டும். எ. இ. உர.

அதுவாகம் உகஎ.

குதிரையோடு இணையவும்

க. அக்கிலி புகிபுடன் பொருத்துவது போல் அவன் அக்கிலிக்கு ஒருமைபுடனானான், அவன் புகிக்கு ஒருமைபுடனானான். இப்படி மங்களகாமான பொருத் தங்கள் எனக்காகட்டும். வாயு [வானத்துடன்] இணை வதுபோல் அவன் வாயுவுக்கு இணைந்தான், அவன்

உகஇ. எருத்த—தேவ குதிரை.

உகச. எருத்த—சுல்லாம் மங்களம்.

வானத்துக்கு இசைந்தான். இப்படியே மங்களகரமான பொருத்தங்கள் எனக்கு ஆகவேண்டும்.

சூரியன் சோதிபுடன் சேர்வதற்குப் போல் அவன் சோதியில் ஒன்று சேர்ந்தான். அவன் சூரியனில் ஒன்று சேர்ந்தான். இப்படியே எனக்கு மங்களகரமான பொருத்தங்கள் ஆகட்டும்.

சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் ஒன்று சேர்வதற்குப் போல் அவன் சந்திரனில் ஒருமைபுடனானான்; அவன் நட்சத்திரங்களில் ஒருமைபுடனானான். இப்படியே எனக்கு மங்களகரமான பொருத்தங்கள் ஆகட்டும்.

வருணனும் சலங்களும் ஒன்று சேர்வதற்குப் போல் அவன் வருணனுக்கு வணங்கினான்; அவன் சலங்களுக்கு வணங்கினான். இப்படியே மங்களகரமான பொருத்தங்கள் எனக்காகவேண்டும்.

சாமனும் நுக்கும் ஒன்று சேர்வதற்குப் போல் அவன் சாமனுக்குப் பொருத்தினான். அவன் நுக்குக்குப் பொருத்தினான். இப்படியே எனக்கு பொருத்தங்கள் அதுவெனவேண்டும்.

பிராமணனும் கூத்திரியனும் பொருத்தவதற்குப் போல் அவன் பிராமணனுக்கு ஒரு மனமுடனானான்; கூத்திரியனுக்கு ஒரு மனமுடனானான். இப்படியே எனக்கு பொருத்தங்கள் ஒரு மனமுடனாகவேண்டும்.

அசனும் சனங்களும் அமைவதற்குப் போல் அவன் அசனுக்கு ஒருசித்தமுடனானான், அவன் சனங்களுக்கு ஒருசித்தமுடனானான். இப்படியே எனக்குப் பொருத்தங்கள் அமைவவேண்டும்.

இரதமும் குதிரைகளும் இசைவதற்குப் போல் அவன் இரதத்துக்கு இசைந்தான், அவன் குதிரைகளுக்கு இசைந்தான். இப்படியே இனசுகள் எனக்கு இசையவேண்டும்.

பிராபதி பிரசகன் ஒன்று பொருத்தவதற்குப் போல் அவன் பிராபதிக்குப் பொருத்தினான். அவன் பிரசகனுக்குப் பொருத்தினான். இப்படியே எனக்குப் பொருத்தங்கள் பொருத்தவேண்டும். எ. இ. உக.

அதுவாகம் உக.அ.

ஸவிதாவே

க. ஸவிதாவே! வானமெங்கும் அழுக்கு நீம்பி விசுவமாகச் செல்வதற்குச் சலபமான உன் பூர்வ வழிகளோடு இன்று எங்களைக் காக்கவும்; தேவரே! எமக்காகப் பேசவும்.

உ. புவி வசித்த உலக மனிக்கு மக்கிளிக்கு நமஸ்காரம். இந்த உலக பஹுமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும்; வானம் வசித்த உலகமனிக்கும் வாயுவுக்கு நமஸ்காரம். இந்த உலக பஹுமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும். சோதி வசித்த உலகமனிக்கும் சூரியனுக்கு நமஸ்காரம். இந்த உலக பஹுமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும். எ. இ. உச.

சிறுஞ்சு யஜுர்வேத

கூத்திரிய ஸந்திரித மத்திரங்கின்
பரிபூரண தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு
முத்திரித்த.

—

உகப. ருத்த—அனைத்தையும் பொருத்தமாக்கவும்.
உகஅ. ருத்த—உலகம் பற்ற.

இனி வாஜனனைய ஸம்ஸ்கிருத பெண்ப்பெயர்
சுக்கில யஜுர் வேதம்

சுக்கில யஜுர் வேதம்

அதுவாகம் உகம்.

[இருண்ட யஜுரில் வரும் சுக்கில மந்திரங்களுக்குத்
தனிமைபாடு இங்கு மதபடியும் மொழி பெயர்க்கலிலும்,
அவற்றைக் குறித்த யஜுர் சோதியில் காணவும்.]

யக்தம்

க. உணவு ஐயிக்கும் அக்கினியே! பலஞ்ஐயித்த
பலத்துக்குத் துரிதமாகு முன்னை நான் புனிதமாக்கு
கிறேன். தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதருக்களுக்கு
சுவதாவாகும். நீங்கள் இருவர்களுக்கும் என் சாதனத்துக்
குச் சலபமாகுங்கள். உ. ஏ.

உ. பிதாவான சோதி இங்கு அழைக்கப்பட்
னான். சோதியான பிதா பதிலாக எம்மை யகழைத்
தட்டும். அகலினினின் கைகளால் பூஷணனின் புஜங்க
ளால் நான் உன்னை தேவ ஸவிதரின் தூண்டுதலில் பற்
துகிறேன். நான் அக்கினியின் முகத்தால் உன்னில் புனிக்
கிறேன். உ. கச.

உ. தேவ ஸவிதரே! உனது இந்த பக்ஞத்தை
அவர்கள் பிராமண பிரகஸ்பதிக்கு அறிவித்துளார்கள்.
ஆதலால் பக்ஞத்தைக் காக்கவும், பக்ஞபதியைக் காக்க
வும். நீ என்னைக் காக்கவும். உ. கஉ.

ச. அக்கினியே! உன்னை பெழுச்சிபாக்குவதற்கான
ஸமித்தே இது; இதனால் பலம் பெருகவும், பலத்துக்
கோங்கவும், நாங்களுக்கும் பலத்தி லோங்கி வன்மைக்கு

யக்தம்

389

வனாலாமோ? பலஞ்ஐயித்துப் போருக்குத் துரிதமாகும்
உணவு ஐயிக்கும் அக்கினியே! நான் உன்னை சுத்தமாக்ரு
கிறேன். ஓ. அக்கினி ஸோமனின் ஐய மதுசரித்து நான்
ஐயத்தைபடைப வேண்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால்,
நான் என்னை துரிதமாக்குகிறேன், அக்கினி ஸோமன்
எங்களை வெறுப்பவனாயும், நாங்கள் வெறுப்பவனாயும்,
தூத்தட்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால் நான் அவனைத்
தூத்துவேன். இந்திராக்கினியின் ஐய மதுசரித்து நான்
ஐயத்தை யடைபவேண்டும். பலத்தின் துரிதத்தால் நான்
என்னைத் துரிதஞ் செய்து கொள்ளுகிறேன். இந்திராச்
கினி எங்களை வெறுப்பவனாயும் நாங்கள் வெறுப்பவனா
யும் விலக்கட்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால் நான் அவ
னைத் தூத்துகிறேன். உ. கச. கடு.

க. வசக்களுக்கு உன்னை உருத்திரர்களுக்கு உன்னை
ஆதித்திபர்களுக்கு உன்னை காடுகிறேன். புனியும் சோதி
யும் பாஸ்பாம் சேர்த்திருக்கட்டும். நித்திர வருணன்
மழையால் உன்னைத் துணைபுரியட்டும். பறவை பசை
புள்ளதைப் பரிசித்துக் கொண்டு செல்லட்டும். மருத்துக்
களின் ஸுந்தர ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். அங்கு
ஸுந்தர மேகமாகி சோதிக்குச் செல்லவும், அங்கிருந்து
எமக்கு மழையை இங்கு கொண்டுவரவும். அக்கினியே;
நீ கன் காப்பாகும், நீ என் கண்ணைக் காக்கவும். உ. கச.

எ. தேவாக்கினிபரண நீ சோதியை தரித்துளாய்,
பணிகளால் மறைக்கப்படும் சோதியை நீ யதபவிக்க
நான் கொண்டு வருகிறேன். அது உன்னுடனிருக்கட்டும்,
அது பயனற்றாகவேண்டாம். அக்கினி விரும்பும் ஸ்தா
னத்தை நீங்கள் யஜுருங்கள்.

அ. பெரியவர்களைப் பெரிய ஸ்தானத்திலிருந்து
எங்கும் குழும் தேவர்களை நீங்கள் அறிவால் தேவக

யனிப்பவர்களாகுங்கள். நீங்கள் எனது இம் மொழியை
வங்கீகரித்து இந்த தருப்புகளில் யமருங்கள் இன்ப
மாகுங்கள். சவாஹா! ஸட்! உ. கள. கஅ.

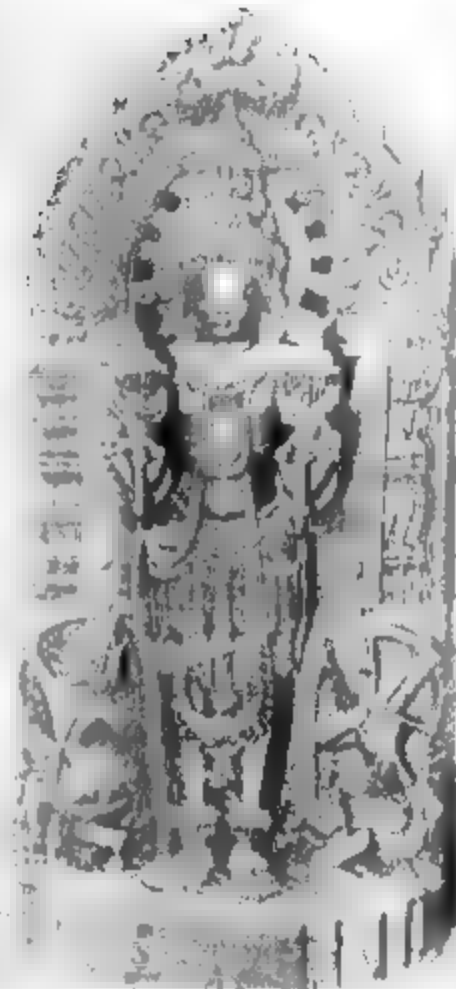
க. நீங்கள் தேவா நிறைபவர்கள், இளைத்துள்ள
வர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். நீங்கள் எல் மனம் நிறைபவர்
கள், என்னை எல் மனத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.
யக்குமே! உனக்கு எமன்களாம். நீ பெருகவும். எனது
விவமர்ன சரிபாண சுற்செபலில் திரிமாருங்கள். உ. கக.

கௌ. இமணையில்லாத ஆயுசளிப்பவனே; விபாபக
னே! புன்மையினின்று என்னைக் காக்கவும், பந்தத்தி
லின்று என்னைக் காக்கவும், பக்குக் குகையினின்று
என்னைக் காக்கவும். ஸு-கத்துக்குப் பங்கமாகும் உனவி
லின்று என்னைக் காக்கவும், வசிப்பதற்கு எவமான விட்
தில் என்னைப் போஷிக்கும் உனவை விஷத்தினின்று
நீக்கவும். சவாஹா! ஸட்! அக்வினியே! பரம்பரம்
மெருங்கிக் கலந்துள்ள பொருள்களின் பதிக்கு சவாஹா!
சீர்த்தி குகியும் சால்வதிக்கு சவாஹா! உ. உ௦.

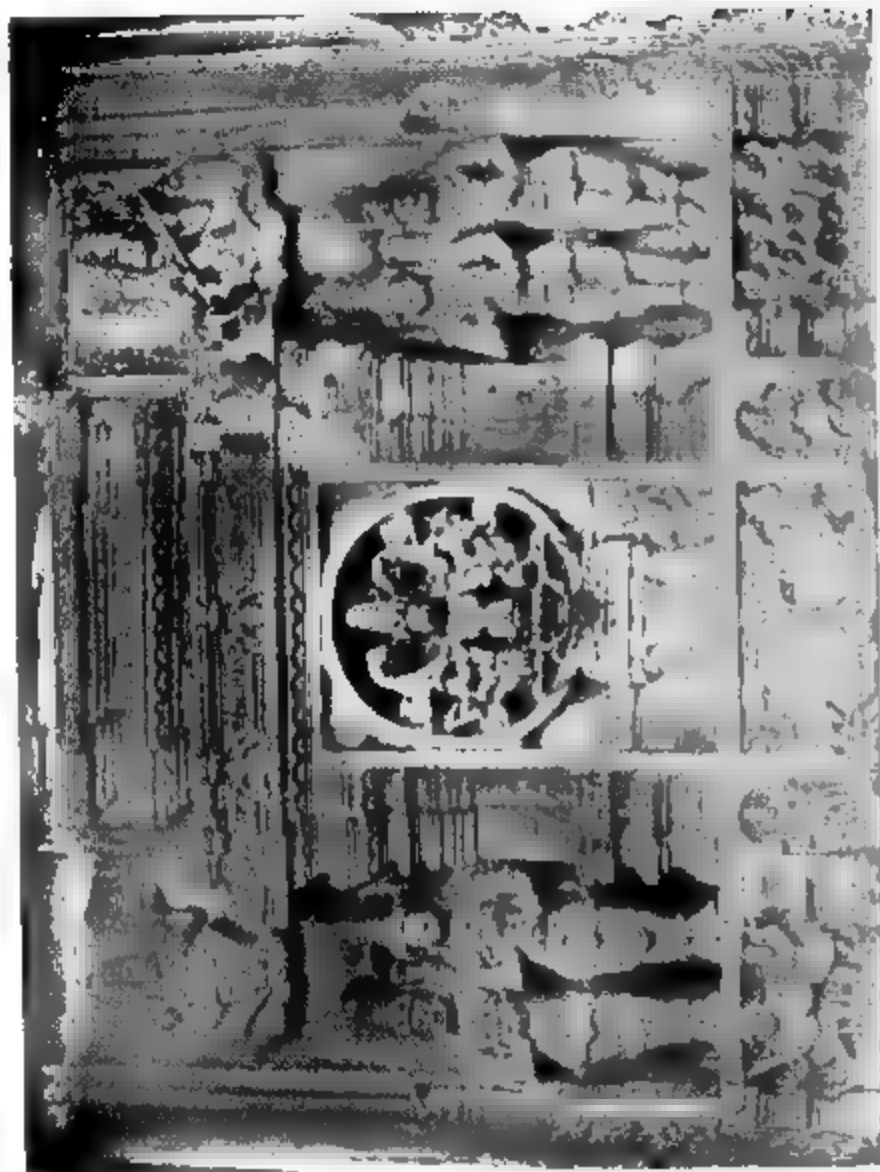
கக. தேவகுண வேதமே! நீ வேதமாகும். நீ அத
னல் தேவர்களுக்கு அவர்கள் வேதமாகுப். அதனல் நீ
எனக்கு வேதமாகவும். தேவர்கனே! வழிவழிபவர்க
னே! நெறிபய யறிந்து மார்க்கத்தில் செல்லவும். தேவ
குண மனத்தலையனே! சவாஹா! காற்றில் இந்த யக்குந்
காதத் திரிமாக்கவும். உ. உக.

கஉ. நெய், அகிகனால் விபாபகமான தருப்பை
தீய்யமாகும். இந்திரன், யமனா, மருத்து, ஆதித்தியர்
களுடன் செர்க்கப்பட்டும். சவாஹா சம்பந்தமான
வை, வானசோதிக்குச் செல்லட்டும். உ. உஉ.

கக. உன்னை கஷ்டத்தினின்று எவன் நீக்குகிறான்?
அவன் உன்னை விதேவியாக்குகிறான். பாருக்கா? அவன்

14 குரீபன் (மமரு)

© Archaeological Survey of Mysore

சத்திரமலிதலம்

உங்கள் அயனாகா கிதேயபாக்குகிசுள். போஷிசாக்
காசவும்—அப்படிச் செப்பினுள்—கலஞ் செய்புரந் நீ
இராட்சதர்களின் பங்காகும். உ. உக.

கச. காங்கன் தேகம் திடம் வர்சனாடன் சேர்ந்
துனோம். என்னிக்கும் துஷ்டாவானவன் திரவியன்
களை எமக்களிக்கட்டும், தேகத்தினின்ற தீமைகளையும்
குழ்வொரு குழறையையும் நீக்கட்டும். உ. உச.

பிதரு யக்தம்

கடு. கவினாக்கு என் எமக்கும் அக்கினிக்கு
கவாறா! பிதருக்களுடன் சேர்ந்துள்ள சொமனுக்கு
கவாறா! இப்புவிவிதுட்காரும் அக்கர்க்களும் அகாந்
களும் தன்னப்பட்டுனார்கள். கக. அக்கினி கிருப்பம்
போல் பல ருபந்தரித்த திரியும் அகியாக் கவாப்பமும்
அக்கர்களை நெய் பெரிய காயந்தரிக்கு மவர்களை எமது
இந்தப் புவிவினின்ற நீக்கவேண்டும். உ. உக. உடு.

கக. பிதருக்களே! இங்கு நீங்கள் இன்பமாகுந்
கள். தங்கள் உரிய பாசத்தாக்குச் சென்றும் காண்களைப்
போல் இங்கு வாருங்கள். பிதருக்கள் தாமெ இன்பம்
பதபவித்தார்கள்; காண்கள் தங்களுக்குரிய பாசஞ்
சென்ற புவிப்பதபோல் இன்பமாகிபுனார்கள். கஅ. பித
ருக்களே! உங்கள் இராத்தாக்கு எமக்களாம். பிதருக்
களே துத்திரத்தக்கா உங்களுக்கு எமக்களாம். பித
ருக்களே! வாழ்க்கைக்கா உங்களுக்கு எமக்களாம். பித
ருக்களே! உத்திரத்தக்கா உங்களுக்கு எமக்களாம்.
பிதருக்களே! கோபத்தக்கா உங்களுக்கு எமக்களாம்.
பிதருக்களே! உங்களுக்கு எமக்களமாகட்டும். பிதருக்
களே! என்னில் கிணை யலியுங்கள், பிதருக்களே எம்
மிடமுள்ளகந் உங்களுக்களிப்போம்; பிதருக்களே! உம்

தன் உடையான இப்பொருளால் கவர்த்து கொள்ளவும். உ. கூஉ. கூஉ. கூஉ. பிறகுக்கனே! இங்கு புருஷனாவதற்குத் தாமரை மலர் மரணம் பயிபும் கருப்பக் குமரனை யனி யுங்கள். உ. கூஉ.

அதுவாகம் கூ.௭௦.

அவல் மந்தபனம்

க. சமித்தால் அக்கினியைப் பிரகாசமாக்கவும் செங்கனால் அணை யெழுப்பவும். தேவர்களுக்கு அவ னில் அவிக்கை யளிக்கவும். உ. அக்கினி ஞாதவேதச னுக்கு நன்கு எரியும் கவர்த்துத் துரித செய்வை யளிக் கவும். உ. அதி இவாகனே! அதி சோதி யுள்ளவனே! அகந்தைசனே! நான்கள் சமித்துக்களாலும் செய்வாலும் அநத உன்னை கிருத்தி செய்கிறோம். ச. இனிமையான அக்கினிக்கு அவிநிறையும் செய் நனையும் பொருள்கள் — செல்லட்டும். எனது இந்த சமித்துக்களை பிரியமுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவும். கூ. ௧—௪.

௫. அக்கினி சோதிபாகும், சோதி அக்கினிபாகும். கவரஹா! சூரியன் சோதிபாகும், சோதி சூரியனாகும். கவரஹா! அக்கினி வர்சனாகும், சோதி வர்சனாகும், கவரஹா! சூரியன் வர்சனாகும், சோதி வர்சனாகும். கவரஹா! சோதி சூரியனாகும். சூரியன் சோதிபாகும். கவரஹா! க. அக்கினி, திவ்ய ஸவிதாவோடும் அவன் பக் கம் இத்திரன் இரவோடும் இணைந்து இன்பமாகி பதப்பிக் கட்டும். எங்கும் கவரஹா! கூ. ௧௦.

௭. அதி யொளியுள்ளவனே! திவ்ய தேவனே! நான் தன் எங்கள் நண்பர்களின் நல்ல கிளைவுக்காக உன்னை

கூஉக. கருத்த—அதிருக்கைப் போற்றுகள்.

நாடுகிறோம். எங்களைச் செவி கொடுக்கவும். எங்கள் இந்த அழைப்புக்குக் காது கொடுக்கவும். எல்லாத் தீமை யுரிபவனின்தம் எங்களைத் தூரமால் வைக்கவும். கூ. உக.

அ. இடையே! வரவும், அதிதிபே! இங்கு வரவும். இங்கு வந்து கிரும்பும் பொருள்களைப்படைவாயும். என் மகேச கிருப்பத்தை உங்களிடமிருந்து நான் அடைய வேண்டும் கூ. உ௭.

க. செல்வன், நோய் நீக்குபவன், பொருள் நண்டு புஷ்டி வளர்ப்பவனான துரிதன் எங்களுக்குக் குவித்துச் சேரட்டும். கூ. உக.

க௦. பிரம்மா ஸ்பதிரே! எதிரியின் சரபமும் மனி தரின் துரோகமும் எங்களில் கிழ வேண்டாம். எங்களை இரட்சிக்கவும். கூ. கூ௦.

க௧. பெரிய பிரகாசமான எதிர்க்க முடியாத அரிபமான் மித்திரன் வருணனான மகா மூவர்களின் பிரி யம் எமக்காக வேண்டும். கூ. கூ௧.

கூஉ. விட்டிலோ விபத்துள்ள வழிகளிலோ அவர் களில் கொடும் கிளைவுள்ள பகைவனின் ஆதிக்கமில்லை. கூ. கூஉ. கூஉ. அதிதியின் மக்கட்கள் மனிதர் வராத அவரில் கித்திய ஒளியை யளிக்கிறார்கள். கூ. கூஉ. க௪. யஜுமா னர்களைக் காக்கும் உனது எதிர்ப்பற்ற இரதம் எங்கும் எங்களாகே வரட்டும். கூ. கூ௧. க௫. புதி! வரணம்! சோதி! நான் அதிப்பிரகாச விசங்களுடன் நல்வீரன் புஷ்டிகளுடன் அதிப்போஷணனாக வேண்டும். மனிதர் களின் நண்பனான நீ என் பிராசைபைக் காக்கவும். துதிக் கருகனே! என் பகைவைக் காக்கவும். கிரிபாகனே! என் னைப் புஷ்டி செய்யும் உணவைக் காக்கவும். கூ. கூ௭.

காதுபத்தியம்

கக. நான்கள் எமக்கு நமமான செவ்வந்தைப் புன ளுக்கும் கிளவவேதனை யணுகிடுவோம். அக்கிளியே! சம் சாட்டே! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். உ. உஅ. கஎ. இந்த அக்கிளி காந்தபத்தியன். கிட். நன் தலைவன். பிரகாசக்குப் பொருளைப் புலனுக்குவதில் பெரிபவன். அக்கிளியே! பிரகாசதியே! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். உ. உக. கஅ. இந்த அக்கிளி புரீஷ்வன், பொருள் கிளைபவன், புஷ்டி பெருக்குபவன். புரீஷ்வமான் அக்கிளியே! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். உ. சௌ.

கக. கிடே! அஞ்சாதே; அலகுதே! நான்கள் பலஞ் சுமக்கும் உன்னிடம் வந்துளோம். நான் மனத் தில் இன்பமாகி சத்தி நற்சித்தம் எல்லாவிட வந்த உன் னிடம் வந்துளேன். உ. சக.

உௌ. நான்கள் அதிதி சிறித்து இன்பம் இனிமை கிளைபும் கிட். உமக்கு எல்லாவு செய்ப அழைக் கிறோம். என்வதிலும் அது எம்மை அறிபட்டும். உ. சஉ.

உக. இங்கு எமக்குப் பகைகள் அழைக்கப்பட்டுள் ளன. ஆகிலும் அழைக்கவும் அருகில் அழைக்கப்பட்டுள் ளன. நான்கள் எங்கள் கிடேவில் உணவை இனிமையாக் கும் தேனை நாடுகிறோம். நான் கெழுவம் காந்தத்துக்கு உன்னை யணுகுகிறோம். மங்களம் மேன்மை மகிழ்ச்சி எம் தாகட்டும். உ. சக.

கேடு

உஉ. சதா எவ்வாறு சத்தஞ் செய்யுந் திருவ காணனே! நீ உன் வழியில் சரிசுத செவ்வதிரும். தேவர்களை, தேவர்களுக்கு கிரோதமாய் செய்த பா

வத்தையும், மனிதர்களை மானிடர்களுக்குச் செய்த பாவித்தையும் நான் புனிதமாக்கவேண்டும். துன்பத்தி னின்ற என்னைக் காத்த இரட்சிக்கவும். தேவனே! ஒம்பி சத்திக்கும் சத்துருவினிப்பிருத்தும் காக்கவும். உ. சஅ.

உஉ. சோமனே! எம்மில் உற்சாகம் தரித்து பிர காசபுடனெங்கி உன் கிரதத்தில் நான்கள் என்ரு வ்யமாக வேண்டும். உ. சக.

உச. ஐமதக்கிளியின் மூன்றுபுகம் கரையபவின் மூன்றுபுகம் தேவர்களின் மூன்றுபுகம் எமதாகவேண்டும். உடு. உன்பெயர் விவாகும்; இடிமுழக்கம் உன் தற் கையாகும். உனக்கு எமக்காசமாகட்டும் என்னை இம் கிக்காதே. நான் உன்னை சிண்ட ஆயுளுக்கும் பேரவிக்கும் உணவுக்காகவும், பிரகாச அறிபல பொருளுக்கும் எல்லப் பிரகாசக்கும் எல்ல கிரியத்துக்காகவும் உன்னை மூழ்கி ரேன். உ. சஉ. கக.

அதுவாகம் உளக.

சோமயாகம்

க. மனத்தினின்ற பக்குத்தை கவாறா! கிரியும் வானத்தினின்ற கவாறா! சோதி புவிப்பினின்ற கவா றா! கவாறா! நான் காந்தினின்ற பந்துகிறேன் கவா றா! ச. க.

உ. தின்பமானவைகளை அமுதமானருதம் எனச் ப் பவர்களே! நான்கள் பருகிய எலங்கள் கெமனிப்பவைபா கட்டும், எமது நாவுக்கு எமது உதரத்தில் இன்ப மளிப்ப வாகி குற்றம் குறை சகை கேடு நீங்கி அவைச் சுவையுட னுகட்டும். ச. கஉ.

உஅ. கருத்த, எம்மை மக்கிளி.

க. இது உனது யக்ஞ சரிமாரும். நான் பிரசுரையும் சலத்தையும் விட்டு விடுவதில்லை. குறை நீங்கி சுவாஹாவால் சுத்தமாகி நீங்கள் புலியில் துழையுங்கள். நீ புலிபுடன் இறையவும். ச. கக.

ச. எனக்கு மதுபடிபும் மனம் வந்துவிட்டது. மது படிபும் ஆபு வந்துவிட்டது. பிராணனும் ஆத்மாவும் மது படிபும் வந்துள்ளன. மதுபடிபும் என் கண் காது வந்துள்ளன. இம்மைபற்ற எனது கையத்தின் கரப்பனான வைசுவா நாரக்ஷினி எங்களைத் தக்கம் துஷ்ணியினின்று காக்கவேண்டும். ச. கக.

இ. அறிஞனும் ஒளிபுடனாகி சுத்தா குதிகைகளுடன் துரிதமாகும் ஸ்தானத்தில் நீ சூரியனின் கண்ணை ஏறவும்; அக்கினி எண்ணில் வைக்கப்பட்டுள்ள மணியைப் பெறவும். ச. கக.

அதுவாகம் க.எஉ.

சோம யாகம்

க. சோதிரைத் தாங்களும். வானத்தைப் பூரண மாய் நிரப்பவும். புலியில் திடமாய் ஸ்தாபிதமாகவும். மருத்துக்களின் பிரசாரபான திபுதானன் உன்னை யுத்த மாக்கட்டும். மித்திர வருணன் திட தர்மத்துடன்—உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். ஆதிப்பொருளும் கூத்திரமும் பிரமமும் ஐயிக்கும் உன்னை அகத்தில் மறைத்துக்கொள்ளுகிறேன். பிரமத்தைப் பலமுடனாக்கவும். கூத்திரத்தைப் பலமுடனாக்கவும்; ஆபுசை பலமுடனாக்கவும், எங்கள் பிரசுரையை பலமுடனாக்கவும். உ. நீ திடனாகும்; பிரசுரப் பகக்க ளோடு இக்கிரகத்தில் இந்த யஜமானன் திடமாகட்டும்.

உஉக. கருத்த—சோமனைப் பற்றவும்.

சோதியே! சகமே! செய்யால் நிரம்பவும். நீ இந்திரனின் கரப்பாரும்; எல்லா சனங்களின் நிழலாகும். உ. மொழி கிரும்புபவனே! இந்த எமது கானங்கள் உன்னை என் குஞ் குழலேண்டும். நீண்ட ஆபுசுடனாகு முன்னை பலமுடனாக்கி அவை உனக்குப்பிரிய இன்பமளிப்பவையாகட்டும். இ. உஉ—உக.

ச. கிஷ்ணுவே! நீ கிஸ்தாரமாய்த் தாண்டவும். எங்கள் கிஷ்ணுத்துக்கு வெகு நிலவத்தைச் செய்யவும். பெயரில் தோன்றும் நீ பெய்யைப் பருகவும்; யக்ஞபதி யில் நீ துரிதமாகவும். சுவாஹா! இ. சக.

அதுவாகம் க.எஉ

பூப ஸ்தாபனம்

க. நான் உன் மொழியைச் சுத்தமாக்குகிறேன். உன் பிராணன், கண், காது நாசி பாதம் அங்கம் சரிதை வைச் சுத்தமாக்குகிறேன். க. கஉ.

உ. சலங்களே! இவ்வருங்கை நீக்குங்கள். இவ் குள்ள எக்குறையைப் சுழியுங்கள். நான் செய்யும் எல்லா பரபச்செயலையும் எனது இம்மையில்லாத பழி வார்த்தையைப் பிரியுங்கள். சலங்கள் அக்குற்றத்தி னின்ற என்னை நீக்கவேண்டும், பாவமானன் என்னை கிடு தலியாக்க வேண்டும். க. கஉ.

உ. செல்வப் பிரபுவே! சக்தியுள்ளவனே! தேவர் மனிதரை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பால் உன்னைத் தவிர காமனிப்பவர் பாருயில்லை. இந்திரனே! நான் உனக்கு என் மொழிகளைச் சொல்லுகிறேன். க. கஉ.

உஉஉ. கருத்த—சோம இராமியம்.

உஉஉ. கருத்த—சோமனுக்கு.

க. அவிபால் தேவர்களும் செழுமையோடு பகல்
களும் அதிகம் கிதையும் காங்கலும் செல்வங்களோடு
இன்பமாகவேண்டும்; இந்திய வருணனே! தினம் பரம்
கொடுக்கத் தயங்காம கிருக்கும் பகைவ வளிக்கவும். எ.
கௌ.

ட. எல்ல விரகனோடு விரகனைப் புலனாக்கிக்
கொண்டு எங்கும் விபரபகமாகி செல்வம் குவித்த பஜ
மானனைச் சூழவும். சோதிபாய் சோதி வானமுடன்
இளைந்த ஒளி பிரகாசமானவனுடன் கலந்த கண்டினைக்
கொல்லவும். நீ கங்கினின் சூதாமாரும். எ. கௌ.

உ. அவன் கிஞ்ஞானமுன் முதல் பிரகம்பி
பாரும். இந்திரான அவனுக்கு கீழ்க் கவாறாவுடன்
இரகத்தைய பவிபுகன். நேரத்தருக்கன் திருப்பிபாசட்
டும். இனிமையும் எல்ல பக்கு முடனாகுபவர்களும், கவி
ருதமான கவாறாவுடன் கலமான அவினைப் பெரு
பவர்களும் இன்பமாகட்டும். அக்கினி மூட்டுபவன் பக்
குக்கு செய்தானான். எ. கௌ.

உ. கீழ்க் கவாறாவுடன் துரிதமாய் அவன்
பக்குவர்களுக்குச் சென்றுகிழ்ச்சன், அவன் அவிக்கும்
மொழிகளை அவாவுடன் போற்றுகிழ்ச்சன். அதிக பக
மூன்றவன் தன் கையில் பம்புகளுடன் தாசனின் கபா
வத்தைத் தாழ்த்தான். இது உனது மூலந்தான
மாகும். இவர்களைக் காக்கவும். மக்கள் கீழ்ப்பட்டு
ளான். மந்திரம் பருகும் தேவர்கள் உன்னை மூன்
செறுத்தட்டும். நீ அசாத்தியன். இ கவன்களோடு
எங்கு சேர்ந்த கவன்களைப் புலனாக்குபவர்களைச் செல்

வச் செழுமையோடு பஜமானனைச் சூழவும். மந்திரன்
சோதி சகத்தடன் சேர்ந்தானான். மந்திரன் கவாறில்
புடன் மாக்கன் தன்னப்பட்டுளான். நீ மந்திரனது மூல
ந்தானமாகும். எ. கௌ. கஅ.

க. சோமன் புனிதமாய் பாய்கிறான்; சோமன்
பிரமணம் சுத்திரத்தாக்குப் புனிதமாய் பாய்கிறான்.
சோமன் பொழிபும் பஜமானனுக்குச் சுத்தமாய் பாய்
கிறான். அவன் உளவு உறுதிக்கும் சலம் செடி கொடி
களுக்கும் பாய்கிறான். சோதி சகத்தாக்குச் சுத்தமாய்
பாய்கிறான். அவிவரின் க்ஷேமத்தாக்கு சுத்தமாய் பாய்
கிறான். உன்னை கிவயே தேவர்களுக்கு காடுகிறேன்.
இது உனது மூலந்தானமாகும். கிவயே தேவர்களுக்கு
உன்னை காடுகிறேன். எ. கௌ.

எ. யித்திரவருணனுக்கு உன்னை, தேவ இரட்சக
ரான உன்னை பக்குகர்த்தாவின் ஆபுருக்கு உன்னைப் பந்து
கிறேன். இந்திரனுக்கு உன்னை, இந்திராக்வினிக்கு உன்னை
இந்திர வருணனுக்கு உன்னை இந்திர பிரகம்பிதிக்கு
உன்னை இந்திர கிஞ்ஞானனுக்கு உன்னை, தேவ இரட்சக
ரான உன்னை பக்குகர்த்தாவின் ஆபுருக்கு உன்னைப்
பந்துகிறேன். எ. கௌ.

அ. கவாறில் மூட்டி பக்கு கந்தாபனாடு செப்பவர்க்
களின் கண்புறம் சதா காண்பாயுள்ளவன் இந்திரானு
கிறான். நீ சூதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். இந்திராக்வி
னிக்கு உன்னைப் பந்துகிறேன். இது உனது மூலந்தான
மாகும். இந்திராக்வினிக்கு என் உன்னைப் பந்து
கிறேன். எ. கௌ.

க. கிவயே தேவர்களே! இங்கு வாரும்கள்; இந்த
கவாறு அகழப்பவச் செவிகொடுக்கன்; இந்தத் தருப்பை

யிலே புட்காருங்கள். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். உன்னை விகவே தேவர்களுக்கு காடுகிறேன். எ. ௧௪.

௧௦. வெகு பலம் ஒழுசு மிகும் இந்திரன் மழை மிகும் பர்ஜன்னிபணிப்போல் வத்சரின் ஸ்தோமங்களால் வளர்கிறான். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். எ. ௪௦.

௧௧. அக்ஷியான எனக்கு உன்னை வருணன் பனிக் கட்டும். நான் அமுதத்துவத்தை யடைபவனேனும். உன்னை பணிப்பவனுக்குத் தீர்க்காபுக வேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் பெனக்கு சுகம் வேண்டும். ருத்திரானு எனக்கு வருணன் உன்னைக் கொடுக்கட்டும். நான் அமுதத்துவத்தை யடைபவனேனும். உன்னை பணிப்பவனுக்கு நீ பிரானாக வேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு வன்மைவேண்டும். பிரகல்பதியான எனக்கு வருணன் உன்னை பனிக்க வேண்டும். நான் அமுதத்துவத்தை அடைபவனேனும். நீ உன்னை பணிப்பவனுக்குச் சம்மராகவேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு இன்பமாகவேண்டும். யமனான எனக்கு வருணன் உன்னை பனிக்கவேண்டும். நான் அமுதத்துவத்தை யடைபவனேனும். பயனளிப்பவனுக்கு நீ ருத்திரையாகவேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு நீ பலமாகவேண்டும். ௧௨. எவன் அதை பனிக்கிறான்? எவனில் அதை பனிக்கிறான்? காமம் அதை பனிக்ரும். ஏனெனில் அவன் காமத்துக்கு அதை பனித்துளான். காமமே பணிப்பவன். காமமே பெறுபவனாகும். காமமே உனக்கு இது யனிக்கப்பட்டுள்ளது. எ. ௪௧—௪௮.

உதா. எருத்து—சோமன் எதற்கு?

அதுவாகம் உள்ளது.

சோமக் கிரகங்களை

௧. நீ ஆதாயோடு பற்றப்பட்டுளாய். உன்னை ஆதித்தியர்களுக்கு காடுகிறேன். விசால பாதம் வைக்கும் கிஷ்ணுவே! இங்கு உனது சோமனாகும். அதைத் தன் பத்தினின்று காக்கவும். அவர்கள் என்னைத் தன்பந் செய்வார்களிருக்கட்டும். அ. ௧.

௨. சகிதாயே! இன்று எமக்கு மேன்மைபாண செல்வமாகட்டும். ஒவ்வொரு தினத்திலும் எமக்கு திவ்ய திரிபத்தை புண்டாக்கவும். தேவனே! இந்த எமது களத்தால் நான் ஆனந்த ஆதாயமுடனாகவேண்டும்; கந்தாரமும் விசாலமுமான நிலப்பத்தை யடைபவனேனும். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நீ சகிதாவின் இன்பமளிப்பவன். நீ இன்பமளிப்பவன். எனக்கு இன்பமளிக்கவும். நீ பக்குத்ததைத் துரிதமாக்கவும்; யக்குபதி தன் பாகத்தை யடைப நீ துரிதமாக்கவும். தேவ ஸகிதாவுக்கு உன்னை காடுகிறேன். அ. ௨. ௧.

௩. என்ருல் சத்காரு செய்பவன் நீ பசு ருத்திரைனை பணிப்பவன். ருக்கு யஜுர் சாமனில் போற்றுவதற்கான உனது போஜனம் எது உன்டோ அதை நான் புடுக்கிறேன். ௪. தேவகிருத பாவத்தின் விராசஞ் செய்பவன் நீ. மனிதஞ் செய்யும் பாபத்தின் காகசான் நீ. பிதருகிருத பாப பரிகாரன் நீ. ஆத்ம கிருத பாப பரிகாரன் நீ. ஒவ்வொருவித பாபத்தின் பரிகாரன் நீ. நான் தெரிந்தும் தெரியாமலுஞ் செய்யும் எல்லா பாப பரிகாரன் நீ. அ. ௧௨. ௧௩.

௫. யக்குமே! பக்குத்ததை யணுகவும். யக்குபதியை யடைபவனும். உன் மூல ஸ்தானத்தை யடைபவனும்.

கவாஜா! பக்குபதியே! பக விரகனாகப் பதாசிக்கப் பட்டு ததிமொழிணரோங்கும் இது உனது பக்குமா ரும். நீ இதை அங்கேசிக்கவும். கவாஜா! அ. உஉ.

எ. வாயுயின் சகனம் போதும் கடல் அகிபோ தும் இந்தப் பத்து மாதங்கள் பூணமாகட்டும். இப்பத்து மாதங்கள் கழித்து, புலகுசட்டும் அ.உஅ.

அ. கம்பீர காயக்களுடன் நீண்ட சேகச்சேரோடு காண்போதுள்ள வேக குதிரைகளைப்பூட்டவும். சோமன் பருகும் இந்திரானு நீ எங்கள் ததிகாணக்களைச் செவி புற வாகுங்கள். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். ஷோடஸி இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனக்கு மூலஸ்தானமாகும். ஷோடச இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் அ.உச.

க. பிரஜாபதி எய்கைக் காட்டிலும் அதிக பவிஷ்ட ரூப் புலகுருபவன். அவன் எல்லா புலவக்களிலும் கிபா பகமாபுளான். ஷோடஸிபாண அவன் பிரகசபால் இன் பமாகி மூன்று பெரிய சோதிகளைபுந் தாக்குகிறான். ௪௦. இந்திரன் சம்ராட்டாகும், வருணனாகும், இராஜா வாகும், அவன் போக வஸ்துவை முதன்மைவாகவும் மேன்மைவாகவுத் செப்தாளான். காணும் அதுசரித்த அப்போகத்ததப் பருகுகிறேன். பிரிபமான வாக்ரு தேவி பாணவன் பிராணோடு கடசோம இராத்தோடு திருப்தி யாகட்டும். கவாஜா. அ. உஉ. உஉ.

கச. தேவனே! அகிவரும் குரியனைப் பார்க்க அவனது உதய கிரணங்கள் அவனை உச்சியில் சுமந்து செல்லுகின்றன....மற்றது அந் அ சுவது மந்திரத்தின் பின்பகுதி. ௪௨. கசைத்த மூகத்து பார்க்கவும். அநி பவமுன்னவனே! சோம தானிகள் உன்னை தவழப்படும்.

பகத்தோடு மதபடிபும் திரும்பவும். பாகின் கிரகன தாகா வெள்ளக்களுடன் ஆயிரமான ஜகவரியத்தை எமக் ரூப் பெழியவும். மதபடிபும் எமக்குச் செல்வங்கள் காட்டும். ௪௩ இடை, பூதிக்சவும் இன்ப மதுபவிக்சவும் குகைதவானவன், நீ கந்தாமாய் இன்பாகுகைதவா சோதிபுன்னவனாய் அதிதிபாய் சாஸ்வதிபாய் மேன்மை யாயுன்னவன். உத்தமி, இவை பனைத்தும் தக்கம் நீம்பிய உனது காமக்களாகும். நீ என் செயல்களை தேவர்களுக் குச் சொல்லவும்.

கச. இந்திரனே! எமது சத்தருக்களை யொழிக்க வும்; எக்களை எதிர்ப்பவனைத் தாழ்மை பாக்கவும். எங் களுக்குத் தன்பமனிக்க கிரும்புபவனை அநோகதி அந்த காரத்தில் தன்னவும். நீ ஆதாவோடு பற்றப்பட்டுளாய், சத்தரு ஐயிக்கவும் இந்திரனுக்கு உன்னை காடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். சத்தரு ஐயிக்கும் இந்திர னுக்கு உன்னை - காடுகிறேன், ௪௪. காக்கன் மனோ தரித ரூபும் கிவக கருமனான வாகைப்பதிகை இன்று எமது போகாத் திண்புரிய பகழப்போம். எல்லாச் செயல்களும் கிறப்பாயுன்னவனும் உதகிக்கு உற்சாக மனிற்கும் அவன் எங்கள் அகழப்புக்களைப் பிரிபமாய் செவிபுற வேண்டும். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், இந்திர கிவகர்மனுக்கு உன்னை காடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். இந்திர கிவகர்மனுக்கு உன்னை - காடு கிறேன். அ. சச—சச.

கச; கிவகர்மனான நீ, வளரும் அகிபால் இந்திர னை யழிபாதக் காப்பாகச் செப்தாளாய். பகழப சனங் கள் புத்தச்செயதுக்குச் சோரும் அவன் மூன் பனிக் துளார்கன். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மற்ற பகுதி சசுவது மந்திரத்ததப் போலாகும். ச. சச.

செய்யுளே !

௧௭. இங்கு இன்பம், நீங்கள் இன்ப மதுபவிபுகள் இங்கு நிலை, சுவரீதியாகும். சுவாஹா ! பெண் பிள்ளையின் நிமித்தம் கருப்பத்தைக் குணமாக்கவும். பெண் பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில், நாஸவக் காக்கட்டும். அவன் எங்கனில் செல்வப் புஷ்டியைத் தரிக்கட்டும். சுவாஹா ! நீ பெரிய செயலின் எல்லையாகும். நாங்கள் தரணியினின்று அமுதம் சென்றுனோம். நாங்கள் தேவர் சோதி கவர்க்கம் கண்டுனோம். அ. ௫௧. ௫௨.

௧௮. போர்க்காலத்தில் போர்புரிவத் தயாராயுள்ள இந்திர பரவதனே ! எங்களுடன் சமர் செய்வ விரும்பு பவனைத் தாத்தவும். வச்சிராபுதத்தால் அவனை வெரு தூரத் தாத்தாங்கள். சத்துரு சேனை எம்மைத் தாக்கினால் அனாதையும் மேழை சாய்க்கவும். சேதிப்பவன் எங்கள் சத் துருக்களை எங்கும் சேதிக்கவேண்டும். வீரனே ! எங்கும் அவர்களைச் சேதிக்கவும். புலி, வானம், சோதி ! நாங்கள் பிரசை மிகுந்து வீரமக்கள் நிறைந்து போஷிக்கும் உணவு கருவிபந்துடனாக வேண்டும். அ. ௫௩.

௧௯. சோதிக்கும். தேவர்களுக்கும் பக்கும் சென்றுள் ளது. அங்கிருந்து செல்வம் எனக்கு வரட்டும். பக்கும் வானம் மனிதர்களுக்கு சென்றுள்ளது. பொருள்கள் அங்கிருந்து எனக்கு வரட்டும். பக்கும் புலி பிறருக் களுக்கு சென்றுள்ளது, அங்கிருந்து பொருள் எனக்கு வரட்டும். எங்கெங்கு பக்கும் சென்றபோதிதும் அங் கிருந்து செல்வம் எனக்கு வரட்டும். அ. ௫௪.

௨௦. பக்குத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்யும் கடா இழை கள் தூறிகப்பட்டு விட்டன. நாள் கவதாவுடன் அறுத்த இழைகளையும் ஒன்று சேர்க்கிறேன். சுவாஹா ! தேவர்

களுக்கு பக்குத் செல்லட்டும். ௨௨. பக்குத்தின் கதப்பு எங்கும் விரிந்துள்ளது. அது எட்டுதிசைகளிலும் விரிந் துள்ளது. பக்குத்தைப் பொழியவும். என் பிரசையில் புஷ்டியை வளிக்கவும். நாள் சதாகாலம் செல்வத்தை படைப வேண்டும். சுவாஹா ! அ. ௫௬, ௫௭.

௨௩. சோமனே ! செல்வம் அகவம் சொர்ணத்தைப் பொழியவும். பகசாதன பலத்தை இங்கு நிரப்பவும். சுவாஹா ! அ—௫௮.

அதுவாகம் உளக.

வாஜபேயம்

௧. இணைக்கப்படும் குதிரையான நீ வாயுவைப் போல் துரிதமாகவும், இந்திரனின் வலது கைக் குதிரை வைப்போல் நீ கீர்த்திபுடனாகவும். விவமநியும் மருத் துக்கன் உன்னை இணைக்கட்டும். துவஷ்டா உன் பாதங் களில் துரிதத்தை வைக்கட்டும். கூ. ௫௧.

௨. உங்கள் பலமுந் வீரமும் எங்கனிலாக வேண்டும். உங்கள் வச்சனும் அறியும் எங்கனிலாக வேண்டும். எங் கள் தாய் தரணிக்கு கமங்காரம் ! எங்கள் தாய் தரணிக்கு கமங்காரம் ! இது உனது அதிபதி த்வத்திலாகும், நீ அரகபுரிபவன், நீ விரவாகந் செய்பவன், நீ நிலையாயும் நிரமாயு மிருப்பவன். நாள் உழவுக்கு உன்னை, கேஷமத் துக்கு உன்னை செல்வத்துக்கு உன்னை போஷிப்புக்கு உன்னை காடுகிறேன். கூ. ௨௨.

௩. ஸகிதா, பிரகபதிகளின் அக்கினி, வணன்பதி களின் சோமன் வாக்னின் பிரகம்பதி செல்வச் சலனத் துக்கு உன்னைத் துரிதமாக்கட்டும். இந்திரன் சிறப்புக்கு

௨௩௫. கருத்த—சோமனைப் பற்றவும்,

ருத்தியன் பச்சைக்கு மித்தியன் சத்தியப்பேச்சுக்கு, வருணன் தம் பதிகளுக்கு, உன்னைத் தரிதமாக்கட்டும். ச. மகத்தான கத்திர்த்துக்கும் மகத்தான மேன்மைக்கும் அவனுக்குப் போட்டியாய் எவனும் வராமலிருக்க தேவர்களே! நீங்கள் செய்யுங்கள். இவன் தாய் பெயர் இது. இவன் தந்தைபெயர் இது. இவன் குடும்பம் இது மகாசனங்களே! இவன் தான் உங்கள் அரசன். சோமனே எமது பிராமணர்களுக்கு அரசனாகும். க. உக. ௪௦.

அதுவாகம் உளள.

அரிகேசு

க. விரியு மகிணி தம் பதிவாரும். விரியு மனம் தம்மத்தின் பதி, நேருகைச் சகிசுகிட்டும். சவாநா. சவாநா இருதஞ் செய்ப்பட்ட ரூப இசுமிசினோடு சனங்களின் நிலை நிறப்புக்காக முயற்சி செய்யுங்கள். உ. நான் தானும் சகிதாவாம், வாக்குச் சாண்மதிவாம், ரூபங்களின் தவஷ்டாவாம், பசு பூஷணனும், இந்த இந்தியன் இந்த பிரகல்பதிவாம் பிரமத்தால் வருணன் ஓடிவால் அகிணி நேருகால் சோமன் இராஜாவாம், பந்தாவது தேவான விஷ்ணுவாம் துண்டப்பட்டு முன் செந்துகிறேன். ௪௦. உக. ௨௦.

உ. ஒளித் தலைவர்களான அசுவினிகள்துன்ப சாத வந்தைப் பருகியுளார்கள். அவர்கள் இந்தியன் அகா நமுகியோடு போர்புரிய உதவி செய்துளார்கள். ச. அசுவினிகள் பெற்றோர்கள் மகிளப்போல் தம்மை அறி அறிவு வன்மையோடு இந்தியனே! உனக்கு உதவி புரிந்துளார்கள். மகவானே! நீ சத்தியுடன் இன்ப சாதவத்

உளள. கருத்த—பனக் உடவு

தைப் பருகியவுடன் சாண்மதி உன்னைக் கழுவுகளுக்கு விருள். ௪௦. உக. ௨௦.

அதுவாகம் உளஅ.

புரிஷபாக்கினி

க. நான்கன் நோபந்தவாழ்வதற்கு, பிரகசனக்கு நேன் நிறையும் திவ்யமான சலங்கிளப் பொழியவும். அச் சல சார்பினால் செழுமை செடி கொடிகள் செம்மை பாயின்றன. ௪௧. உக.

உ. சோமன் காக்கும் மனிதரின் கா நல்பனான அகிணி க்வசவாநான் ரிஷிகளால் போற்றப்பட்டுளான். தலைமறை சோதிபையும் சகத்தையும் நான்கன் பழைப் போம். தேவர்களே! விமக்கினோடு எமக்குச் செல்வத்தை வளிக்கவும். ௪௨. உக.

உ. எல்லா வேத மொழிகளும் கடல்போல் விரியும் இந்திரனப் பிரகாச மாக்குகின்றன. போரினும் இரதச் சன்கடவிலும் அவன் பெரியவன், தலைவர்களில் அவன் திவ்யத்தலைவன். ௪௩. ௫௧.

ச. தேவ வழி செல்பவர்களே! தன்பமாவாதவர் களே! நீங்கள் விதேவையாகுங்கள், நான்கன் இய்கிருளின் எல்லையில் வந்து விட்டோம். நான்கன் சோதிபைப் பெற்றோளாம். ௪௪. உக.

௫. செடியே! நீ சகைத்தையும் விட மொஷ்டனாகும்; மாங்கள் உன்னை பதசரிக்கும். எங்களைத் தன் பஞ் செய்ய நாடுபவன் எமது ஆதிக்கத்தி லாகட்டும். க. நீ குளிர், கட்டி, ஒழுக்கு நீக்குபவன்; நீ கயவமும் முக நோயும் நீக்குபவன். எ. இந்தியன் கந்தர்வன் பிரகல்பதி

உளள. கருத்த—அகிணி.

உன்னைப் புலியிசிறுத்து செல்லுகியான். செடியே! அரசு னான சோமன் உன்னை பறித்து கயபத்தினின்று நீக்குகியான். அ. என் சத்துருக்களை ஐயிக்கவும், என்னை எதிர்க்கு மனிதர்களை நீ அடக்கவும். எல்லாக்குறையகளை யும் நீ ஐயிக்கவும். ஒஷத்யே! நீ ஐயசிலன். கூ. ஒஷத்யே உன்னைப் புலியினின்று கெல்லுபவனும் நான் எவனுக்காக உன்னைப் புலியினின்று பிரிக்கிறேனோ அவனும் நீழிகரலம் வாழட்டும். நீயும்படியே நீழிகரலமோம்பி தூறு கிளைகளுடன் உபரமாய் எழுச்சிபரகவும். கஉ. கஎ-க0க.

க0. மிகவும் இன்பமான சோமனே! சகல சினைக்க ளுடனும் நீ பெருகவும். நீ அநி கிரக வ ண்பனாகி நான் கள் ஒங்குவதற்குப் பிரசன்ன மாகவும். கக. அக்மி னியே! உன்னை நாமும் கரணங்களால், நீ உச்சிபிறுள்ள ஸ்தானத்தினின்று உன் மனத்தை நன் வாய் வந்தன் பற்றட்டும். கஉ. அங்கிரக சிறையு மக்கினியே! எல்லா மேன்மைபான புருஷர்களும் தனித்தனி கிருப்ப சாதன மான உன்னை நாடிபுனாச்சன். கஉ. அக்மினி பிரியமான கிடுகளில் வரும் வாய்ப்போரும் கிருப்பமான பவன் ஒரே சக்கரவர்த்தியாகப் பிரகாசிக்கிறான். கஉ. ககடு—ககஅ.

அதுவாகம் க.எக.

அக்கினி போற்ற

க. உன் பலத்தை விரிபும் வலிப்பால் கிந்தாமாக்க வும். ஆட்களுடன் செல்லும் பெரிய அரணைப்போல் போகவும். உனது துரித வலியை பதாசரித்து நீ அம்பு

கஎஅ. சேத்த—இவ்வுடம்போல் உங்கள் இராஜாஸைத் தேர்த்தேங்கன்.

களை எய்கிறாய். கொரோமாய் எரிபும் அம்புகளால் நீ சத் தருக்களைக் குத்தவும். உ. சுழலுமாபுதங்களை நீ துரித மாய் செலுத்தவும். உன் கோபத்தில் கொதித்து வெகு சவனமுடன் அவற்றை பதாசரிக்கவும். அக்மினியே! பறக்கும் சவாலைகளை உன் நாக்கால் எங்குமாக்கவும். உன்னைச் சந்திதும் தங்குதடை பன்னியில் எகிகொள்ளி களை கிசவும். உ. உன் சவனத்தில் துரிதமாகி ஒற்றர்களை எங்கும் முன் செலுத்தவும். சவங்களின் கரப்பே! நீ ஒரு பொழுதும் ஏமாருதே. அருகிலும் தூரத்திலுயிருந்தும் உன்னிடமிருந்து எத்திமையும் எங்களை வெல்லவேன் டாம். ககஉ. க—கக.

ச. அக்மினியே! எழுச்சிபரகவும். எங்கள் முன் னிலையில் நீ கிரிபவும். அம்புகளைக் உறுசெய்யும் நீ எங் கள் பலகவர்களை எரிக்கவும். கடானலே! எமக்குத் தீமை செய்பவனை காப்பத புல்லிப்போல் பூணமாய் எரித்து கிடவும். இ. அக்மினியே! எழுச்சிபரகவும். எமக்கு கிரோதமாய் எமர் புரிபவர்களை பொழிக்கவும். உன் திவ்ய பலத்தைப் புலனாக்கவும். இருள் சூழ்கியவனது வன்மைபுடனாகும் கிர்களைத் தளர்ச்சிபரக்கவும். எங்கள் சத்துருக்கள் பக்தவானுறுஞ் சரி பகைவனானுறு சரி அவர்களை பொழிக்கவும். நான் உன்னை அக்மினியின் கொரே பாவேசத்தோடு ஸ்தாபிக்கிறேன். கூ. அக்மினி ரோதியின் தலைவனும் சிவனுமாகும். புலியின் பதிபவனே. அவன் சவங்களில் இரோதனைத் துரிதமாக்குகிறான். நான் இந்திரனின் பெரிய பலத்தால் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். கக. கஉ—கச.

எ. உனது மகன்களமான சேனைகளால் புத்தமரக் கும் பக்தும், வானத்தின் தலைவனாகும். அக்மினியே! உனது சவாலியை வகி எமப்பவனாகச் செய்து சோதி

பலிக்கும் சித்தந்தை வளர்க்கத்தக்கு எழுச்சியாகியுளாய்.
கக. ௧௮.

அ. அநி இவ்வுருளே! பஞ்ச புருஷர்களைக் காக்க
வும், அவர்கள் மொழிகளை கேட்கவும். அவையும் அவன்
பிரகாசனையுள் கேட்கவும். கக. ௧௯.

அதுவாகம் உ.அ.௦.

சீர்த்தகம்

க. கக்கியமும் கெய்து சேர்ந்த கிரீஷ்ம குதவா
ரும். நீ அக்கினியின் அக இவ்வாப்பாரும். சோதியும் கெ
யும் கலம் ஒத்தி அக்கினியன் என் கெய்துக்குச் சேர்த்
தப் பிரித்த உதவி செப்பட்டும். தேவர்கள் உட்டன்
குடன் இத்திரிசை கந்திக் கடுவதுபொல் புயிசோதிக்கு
நடுகிதுன்ன அவர்கள் இக்கிரீஷ்ம குதக்களைக் கந்திக்
சோட்டும் அத்தேவதைபுடன் திடமாயி அம்மொனைப்
பேரல உட்காசவும். கச. ௧.

உ. கிவவகர்மன் வானத்தின் பெண்ணியில் சோதி
கிறையும் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். எல்லா பிராணன் அபா
வன் கிவவானுக்கு எல்லா சோதியையும் கெய்க்கவும்.
உவது அநிபதி வாயுவாகும். அந்த தேவதைபுடன் அன்
கொனைப்பொல் திடமாயிருக்கவும். கச. ௨.

உ. திரிவிருத ஸ்தோமன், துரிதமாகும். பஞ்சதசம்
பிரகாசமானதாகும். கிவோமன் சப்ததசம்; தரிப்பவன்
ஐக கிம்சமாகும்; வேசம் அஷ்ட தசமாகும்; தபம் ஐ
தசமாகும்; ஐவகோஷம் கிம்சமாகும்; வர்சனா தவா
கிம்சம்; சமாட்சினை திரியோகிம்சம்; ஸூலம் சதுர்
கிம்சம்; கருப்பம் பஞ்சகிம்சம், ஒவ்வ திரிணவம். அநிவு

உ.௧௦. கருத்த—அவன் பந்தவும்.

கெத்திரிம்சம்; பிரதிஷ்டை திரியத் திரிம்சம்; ஒவியுள்ள
வனின் கிவயம் சதுஸ் திரிம்சம்; சோதியின் உபரிவ கிவ
யம் ஷத்திரிம்சம்; கந்துபவன் அஷ்ட சத்வாரிம்சம்;
தரிப்பு சதுஷ்டோமம். கச. ௩.

அதுவாகம் உ.அ.௧.

அவன் சாதனங்கள்

க. பகர்கள் சூரியமாயி, துரித குதிவானின்
கிடையும் அநிபாத திட தாகங்களின் வசமுமாய் செல்
வப் பிரபுமாய அக்கினியை நான் மதிக்கிறேன்.
உன்னைத் தோத்திரிசு செப்பவர்களுக்கு உணவை பலிக்க
வும். உ. உட்டம் உட்டமாய் பகர்கள் ஐடி துரித பாதம்
கருடன் குதிவான் செல்லும் கங்கு தோன்றும் தமது
கிரீசை செல்லும் அக்கினியை கெய்தவருக நான்கு
பொத்தகிறேன். உன் துதிவைச் செப்பவர்களுக்கு உண
வைக் கொண்டு வரவும். உ. எல்ல சத்திரினை! நெய் சாத
னங்கள் உன் முகத்தில் பக்குவமாயிவ்நன. பகத்தின்
பதியே! எங்கள் புத்தமான செயல்களில் அபரிமிதமாய்
எங்களுக்கு திரிப்பவும். உன்னைத் துதி செய்பவர்களுக்கு
உணவைக் கொண்டு வரவும். கடு. ௧௧. ௧௩.

ச. அக்கினியே! நான்கு எல்லாதவை துதிசேரேடு
தாகளைப்பொல் காண்க்கருடன் நீ பிரியமாய் கிரும்பு
பவந்தைக் கொண்டு வருகிறேன். ௮. அக்கினியே! நீ
இன்பமளிக்கும் பகத்தோடும் நமமான சத்தியத்தோடும்
சதாகாலம் பெரிப அநிவு இரதமுடனாகுபவனே நீ. ௧.
அக்கினியே! என்மனமுடன் உவது எல்லாத் தோற்றம்
கனோடு கொன்ன சோதியைப்பொல் எவது அநிவுகள்

உ.அ.௦. கருத்த—அவன் மந்திகள்

வழிபாய் எங்களில் இளைப வரவும். ஏ. நான் அக்வினியை ஹோதரவாய், நாரானாய் சத்தியின் சிறந்த மகனாயும் சிலிக்கும் அனைத்தையும் அறிபவனாயும் சகலத்தையும் பவனாய் மதிக்கிறேன். நல்ல பக்குவத்தின் தலைவனான நீ திவ்யம் கோக்கி உயர் ஒங்கு பவனாயுளாய். செய்யி விறந்து சுவாஸி கிளம்புங்கால் செய்யின் சத்தி நானு சோதியை பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன, கடு. சச. சஎ.

அ. அக்வினியே! எமது நெருங்கிய உண்பனாகவும், என் பிரிபகாப்பாகவும் காரணம் மித்திரனாகவுமாகவும். நமமான அனலாய் வரவும், மேன்மைபுள்ளவனாய் வரவும், அநி உத்தம சிரோபகடனாகும் செல்வத்தை எமக்களிக்க வும். அநி சோதியும் ஒளிபு முள்ளவனே! நான்கள் உண்பர்கள் சகத்துக்காக நாமெனோம். கடு. சஅ.

அதுவாகம் உஅஉ.

குத்திரம்

அ. பெரியவன் சிறியவன் வளரும் இளைஞன் வளர்ந்த மனிதன் - எவருக்கும் திங்கு செய்பாரே. தந்தை தாயைக் கொல்லாரே. குத்திரனே! எங்கள் தேசத்துக்குத் தீமை செய்பாரே.

உ. எங்கள் சக்கிலத்திலும் சந்ததியிலும் தீமை செய்பாரே, எங்கள் சிவர் பசுக்களில் குதிரைகளில் கெடுதல் செய்பாரே. உன் கோபத்திலே என் கிரகனை வழிக் காரே. உனக்கே எப்பொழுதும் வணக்கம் கக. கடு. கக.

உ. கணங்களுக்கு நமஸ்காரம், கணபதிகளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். திண்டாதவர்களுக்கு நமஸ்காரம். திண்டாததலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், அநி

உஅக. சகுத்து—அனதுன்மை யநி.

குத்தளுக்கு நமஸ்காரம் அநிஞர் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கிருபர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், கிசவருபர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கக. உடு.

ச. சேனைகளுக்கு நமஸ்காரம்; சேனைகளின் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். இரதஞ் செல்லும் உங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இரதத்தில் செல்லாத உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். சாரதிகளுக்கு நமஸ்காரம், குதிரையோட்கு. களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், பெரியவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், சிறியவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். தச்சர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், இரதஞ் செய்யும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். குயவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், கருமார்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். விஷதர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், புஞ்சிஷ்டர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். நாய்த் தலைவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், வேடர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கக. உக. உஎ.

க. சர்வர்கள் புவியின் மேல் சஞ்சரிப்பவர்களாகும். அவர்கள் கழுத்துக்கள் நிலநிறங்கனாகும். அவர்கள் கண்டங்கள் வெண்மை கிறங்கனாகும். அவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளுக்கப்பால் நான்கள் கிறக்கி கிசாலஞ் செய்கிறோம். எ. இளம் புற்களைப்போல் பசுமையாய் மாங்கனில் நில கிதப்புக் கழுத்துக்களுடன் அவர்கள் உணர்ர்கள். நான்கள் ஆயிரம் யோசனைகளில் அவர்களுக்கு கிறக்கி கிசாலஞ் செய்கிறோம். பூதங்களின் அதிபதிகளால் ஐடா நாரிகளாய் கிடை ருன்னியர்களாய் எவர்கள் உண்டோ அவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் கிறக்கி கிசாலமாக்குகிறோம். க. வழிகாத்து சிவனுக்குப் போர்புரிந்து உணவுகொண்டு வருபவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் நான்கள் கிறக்கி கிசாலமாக்குகிறோம். கடு. கககளில்

சுத்தி அம்புகள் தரித்த தீர்த்த நிலையங்களில் சஞ்சரிப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் கிற்றை கிண்தாக்குச் செப்கிறோம். ௧௧. மனிதர்கள் உண்ணுங்காலும் பருகும் காலும் அவர்களைத் தன்புத் செப்பவர்களுக்கு நாகங்கள் ஆயிரம் யோசனைகளில் கிற்றை கிசாமாக்குகிறோம். ௧௨. இந்திய ருத்திரர்கள் இன்னம் அதிகமான ருத்திரர்கள் திசைகளில் பல வரது திரமாயுன்சார்கள். ஆயிரம் யோசனைகளில் அவர்களுக்கு கிற்றை கிண்தாக்குச் செப்கிறோம். ௧௩. மகா அம்புகளாகவுள்ள யோதியி கிருக்கும் ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். பத்த மெற்கில் பத்த தெற்கில், பத்த மேற்கில் பத்த வடதிசையினுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களை இரட்சித்த கமளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவரையும் நாகங்கள் வெறுப்பவரையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளுகிறோம். ௧௪. எவர்கள் அம்புகள் பலமோ எவர்கள் வானத்தினுள்ளாகவோ அந்த ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். பத்த மெற்கில் பத்த தெற்கில் பத்த மேற்கில் பத்த வடதிசையினுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு, நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களை இரட்சித்த கமளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவரையும் நாகங்கள் வெறுப்பவரையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளுகிறோம்.

௧௫. புதிய நிலையமாகக்கொண்டு உணவை பம்புகளாகவுள்ள ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். பத்த மெற்கில் பத்த தெற்கில் பத்த மேற்கில் பத்த வடதிசையினுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களை இரட்சித்த கமளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவரையும் நாகங்கள் வெறுப்பவரையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளுகிறோம். ௧௬. இள—௧௭.

௧௮. சூத்த—ருத்திரன் யார்?

௧. அக்கிலியே! பால் சிறையும் பலம் மிகும் இந்த ஸ்தம்ப பாணத்தைப் பருகவும். சலப்பெருக்கு நடுவே பருகவும். தேன் சந்தமுடனாகும் இந்த சலமுதைத் தப்பத்தவும். குதினாயே! உன் சலையதத்தில் செல்லவும். ௨. நெய் கலந்துள்ளது. பெப்பே அவன் மூலந்தானம், அவன் பெப்பில் சாய்ந்தனான். பெப்பே அவனுக்குத் தெர வினயமாகும். உன்-யதகலைப் போல் வரவும். குதினாயே! ஆனந்தமாகவும். சவாநா கிருதஞ் செய்பப் பட்டுள்ள அகிலைச் சமச்சவும். ௧௭. அள—அள.

௨. மதாயிரும் அகில சமுத்திரத்தினின்று நோந்து மொத்தநோடு கண்ட அது அமிருதமாகும். பெப்பின் மகாபுருஷமான நாமம் எது உன்டொ அது தான் அமுத நடுவான தேவ நாகமாகும். ௪. மலிவாகத்தொடர் தரிக்கப்படும் இந்த யக்துஸ்தானத்தில் பெப்பின் நாமத்தை நாம் கம்பியாமாய்ச் சொல்வோம். நாம் சொல்கிறோம் மொழியை அறிஞன் சொட்கட்டும். இந் நன்றி சொம்புகளுள்ள குளமில் வேதத்தைப் புனருக்கும். ௧௭. அக. ௧௦.

௩. அவனுக்கு நான்கு சொம்புகள் உண்டு. மூன்று நான்கள் அவனை வலித்தச் செல்லும். அவன் திசைகள் இரண்டு. அவன் கைகள் ஏழாகும். முக்கட்டுக்களாக உட்ப்பட்டி கிருஷபன் உத்தரவேஷுச் செப்கிறான். மகத்தான தேவன் மனிதர்களில் தழைத்தனான். ௪. பனிகளால் மகாக்கப்பட்டு பசுவில் சாய்க்கப்பட்டுள்ள எது என மூலவகையுள்ள பெப்பே தேவர்கள் கண்டு நான்கள். இந்திரன் ஓங்குநர் செய்வான். சூரியன் மந்

நதைச் செய்கிறான். அவர்கள் தங்கள் சக்தியால் வேன
னின் மூன்றுவகையுருவமாக்குகிறார்கள். கள, கூக, கூஉ.

எ. மனோ சமுத்திரத்தினின்று சத்துருக்கள் காணு
மதுள்ள இங் நதிகள் பல ஓடைகளோடு பாய்கின்றன.
நான் செய் தாசைகள் இறங்குவதைப் பார்க்கிறேன்,
அவற்றின் ஈடுவே பொன் கிராமமுண்டு. அ. இருதயத்
தில் மனத்தால் தூய்மைபாதி எமது மொழிகள் நதிகளைப்
போல் ஈங்கு பாய்கின்றன. கில்லாஎன் மூன்றினிடில்
காணக மிருகங்கள் துரிதமாயதுபோல் செய் தாசைகள்
மொழிகின்றன. கூ. நதிகளின் துரித ஆலைகள் பாய்ந்
தோடுவதுபோதும் வேகஞ் சுழலும் காற்றுக்கும் விரை
வாய் செய் தாசைகள் பாய்கின்றன. வேலிகளை உடைத்
துச் செல்லும் கந்தாமான குதிரையைப் போல் திமிழித்
தளம்பிப் பொங்கிப் பொழிகின்றன. கள, கூக, கூஉ.

கஃ. பார்ப்பதற்குச் சந்தாமாயும் அமைதி களை
புடனாகி விவாகப் புருடர்களை ஒருமைபுடன் காடும் ஒழி
களைப்போல் அவர்கள் அக்கினியைப் பற்றுக்கிறார்கள்.
செய் தாசைகள் சமித்தையடைபும். இன்பமாய், ஜாத
வேதசன் அவற்றைப்பெற்றுக் கொள்கிறான். கள, கூக.

கக. விவாக மிறுநாற்சுவத்துக்கு ஆவந்தாபாணன்
கருடன் தங்களை யலங்கரித்துக்கொள்ளும் கன்னிகை
களைப்போல், நான் அத்தாசைகளைக் காண்டிறேன்.
எங்கு யக்குமாயி சோமன் பாய்கின்றதோ அங்கு
செய் தாசைகள் பாய்கின்றன. கூஉ. எங்கள் துதிக்கு
கோச் செல்வத்தை வளிக்கவும், எங்களில் திவ்யத் திரை
யங்களை வளிக்கவும். நான்கள் அளிக்கும் யக்குத்தை
தேவர்களுக்கு வகித்துச் செல்லவும்; செய்தாசைகள்
தேன் மிகுந்து புனிதமாய் பாய்கின்றன. கள, கூக, கூஅ.

கக. கடல் கருந்து எல்லா வாழ்க்கையின் அசத்தி
துள்ள உன் சக்தி சிறப்பிலே பிரபஞ்சம் சாய்ந்துள்ளது.
நான்கள் இச் சபையில் சலத்தோற்றத்தில் கொண்டுவந்
துள்ள தேன் நிறையும் அந்நைய நான்கள் அடைய
வேண்டும். கள, கூக.

அதுவாகம் உஅசு.

அனல் மகிமை

க. ஆயுசு யக்குத்தா லோங்கட்டும், பிராணன் யக்
குத்தா லோங்கட்டும், கண் யக்குத்தா லோங்கட்டும்,
காது யக்குத்தா லோங்கட்டும். வாக்கு யக்குத்தா லோங்
கட்டும், மனம் யக்குத்தா லோங்கட்டும், ஆத்மா யக்
குத்தா லோங்கட்டும், பிரமம் யக்குத்தா லோங்கட்டும்,
சோதி யக்குத்தா லோங்கட்டும், கவர்கம் யக்குத்தா
லோங்கட்டும், அறிவு யக்குத்தா லோங்கட்டும், யக்கும்
யக்குத்தா லோங்கட்டும், ஸ்தோமம் யஜம், ரிக்கு சாமன்,
பிரஹ்மம் இரதந்தாமம் யக்குத்தா லோங்கட்டும்,
தேவர்களான நான்கள் சோதிக்கு யந்துனோம், நான்
கள் பிரஜாபதியின் பிரசைபா புனோம், நான்கள் அமு
தமா புனோம், கவாஹா! கஅ, உக.

உ. நான் சோதிபுள்ள சலிதரின் துண்டுதலினால்
அகவினிகளின் கைகளோடு பூஷணனின் புஷங்கனால்
வாக்கு சாஸ்வதியின் ஆதிக்கத்தினால் கவாநீனமாயி அக்
கினியின் சாமராஜ்யத்துடன் நான் அபிஷேகஞ் செய்
கிறேன். கஅ, உள.

க. தவம் கவர்கம்போலாரும், கவாஹா! அர்க்
கம் கவர்கம்போலாரும், கவாஹா! சக்கிரம் கவர்கம்போ

கஅக. கருந்து—செய் இரகசியம்.

வாரும், சவாஹா ! சோதி சவர்கம்போவாரும் சவாஹா !
சூரியன் சவர்கம்போவாரும் சவாஹா ! ௧௮. ௫௦.

௨. மிருகு வகைகளால் கிருப்பமனிக்கும் பக்கும்
செய்யப்பட்டுள்ளது. எங்கள் பிரியமான அதிப்பிரோகம்
புடனானவனது கிருஹத்துக்குச் செல்வம் வரவேண்டும்.
௫. பக்கும் அகிகள் வளிக்கப்படு மக்கினி எமது கிருப்ப
மான அகிவைக் காக்கட்டும். தேவர்களுக்கு இச் சமன்
காரம் திவ்ய தரிதமாகட்டும். ௧௮. ௫௧. ௫௨.

௩. நான் சன்மத்தினால் ஐரவீரதசன், என் கண்
செய்பாரும். என் வாயில் அமிருதமுண்டு. நானே முத்
தாது; வானமளப்பவன். நான் அழிவாத கெடுப்பு, என்
பெயர் எரியும் அவிவாரும். ௪. நான் சிக்காரும், நான் பஹு
தாரும். நான் சாமனாகும். நீ ஐந்த சனங்களின் கடுவெ
எமது இப்புவிதில் எரியும் அனல்களில் நீ பெரிவனாகும்.
நீ எங்களை நீண்ட ஆயுளுக்குத் தரிதமாக்கவும். ௮ இச்
திரானே ! பேரில் ஐயித்த கிருத்திரானக் கொத்துஞ் சக்
திக்காக உன்னை எமது பக்கம் திருப்புகிறோம். ௬. அதிக
மகழக்கப்படும் இந்திரானே ! நீ தானுக்களுடன் திவ்யம்
கைகளற்ற கிருகருவை தண்டம் தண்ட மாக்குகிறாய்.
இந்திரானே ! பாதமந்து பாதஞ்செய்து, பலமோங்கும்
கிருத்திரான உன் பலத்தால் தனம்சஞ் செய்கிறாய். ௧௮.
௫௩—௫௪.

௧௦. மனுவில் திரியும் பவங்கா காட்டு மிருகம்பேரன்
நீ வெகு தூரத்தினின்ற எங்களை பணுபுளராய். இந்தி
ரானே ! உன் ஆயுதம் உறிய வான உர்மை செய்த என்
கள் சத்துருக்களைக் கொல்லவும். எங்களை வெதப்பவர்
களை தவம்சஞ் செய்வாய். ௧௧. கவசவாச அக்வினி
எங்களைக் காப்பதற்கு வெகு தூரத்தினின்ற எங்கள் துதி
களுக்கு வரட்டும். ௧௨ அவன் சோதி சகத்தில் காடப்

படுபவன். அவனியே காடுகொள்ளன். அக்வினி புவிதில்
வனமும் எல்லா ஒலதிகனிதும் பிரவேசித்தானான். கவ
சவாசாக்கினி இரவும் பசுவும் காடப்படும் அவன், பலத்
தினும் எங்களைப் புன்மையினின்ற காக்கவேண்டும். ௧௨.
அக்வினியே ! செல்வப் பிரபுவே ! இவ்விருப்பத்தை வடை
வாயும். செல்வம் வீரர் காட்டத்தை வடைவத் தரின புரி
யட்டும். ௧௮. ௪௧—௪௨.

௧௧. நான் கன் மரியாதையாய் தூக்கிவ கைகளுடன்
உன்னை பணுபி உன் கிருப்பத்தை உனக்கு பூரணஞ்செய்
துகோம். அக்வினியே ! அகப்பு குன்றிய மனமுள்ள
பிராமணியப்போல் காடும் கிளைவுடன் தேவர்களைப்
போத்தாக்கன். ௧௫. பிரகம் வகிக்குப் அக்வினி இந்திரன்
பிரமன் தேவ பிரஹ்மப்பதி, எல்லா தேவர்களும் ஒருமை
புடன் எங்கள் சன்மமக்காக பக்குத்தைக் காக்கவேண்
டும். ௧௬. அதிநூலானே ! பஹுமானது மனிதர்களைக்
காக்கவும். மொழிவகைக் கேட்கவும். அவனையும் அவன்
பிரகசனையும் இரட்சிக்கவும். ௧௮. ௪௫—௪௬.

அதுவாகம் உறுதி.

சோத்திரமணி

௧. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவ தரிதமான
ந்தானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் பரம நிலயத்தில்
எமக்கு ஸ்தானத்தை பளிக்கவும். கவசவாச நீ சத்தி
புன்னவன். இங்கு இதோ சோமன். உன் மூலநிலயத்தில்
தவழந்து எனக்கு இம்மை செய்வாதே. ௨. நீ ஆதா
வோடு பற்றப்படுகிறாய். நீ அசுவினிகளின் தேவசாரும்,
சன்மவதியின் கிரியமாரும், இந்திரனின் பஸமாகும். இது

௨௮௪. சூத்த—எனக்கு எல்லாம் வேண்டும்.

உனது மூலஸ்தானம். நான் இன்பத்துக்காக உன்னைப் பற்றுவிடுவேன். ஆனந்தத்துக்காக உன்னைப் பற்றுவிடுவேன். நான் மேன்மைக்காக உன்னைப் பற்றுவிடுவேன். உ. நீ தேஜ சாகும்; எனக்குத் தேஜஸையளிக்கவும். நீ விரியாமாகும். எனக்கு விரியத்தை யளிக்கவும். நீ பலமாகும். பலத்தை எனக்களிக்கவும். நீ ஓடினாகும்; எனக்கு ஓடினையளிக்கவும். நீ கோபமாகும். எனக்குக் கோபத்தை யளிக்கவும். நீ ஐயிக்குஞ் சக்தியுள்ளவன்; எனக்கு ஐயிக்குஞ் சக்தியை யளிக்கவும். ௧௯. ஏ—௧.

ச. புனியம் ஓநாயுமான சிங்கமும் கழுஞாயுமான இவ் விரண்டுகளைக் காக்கும் விஷ்ணுவின் இவனைத் தன்பத்தினின்று நரக்கட்டும். ௫. அக்வினிபே 1. நான் குதூகலமாய் ஸ்தன்யபானஞ் செய்வது எனது தாஸை இம்மை செய்வது போலாகும். நான் அதனால் கடனின்றி நீய்ருவிடுவேன். எனது பெற்றோர்கள் என்னைத் தன்பமாகாம துள்ளார்கள். நீங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்துவீர்கள்; மங்களத்தோடு என்னை இளைக்கவும். நீங்கள் பிரித்துவீர்கள்; என்னைத் தன்பத்தினின்று பிரிபுங்கள். ௧௯. ௧௦, ௧௧.

௧. வைத்தியர்களான தேவாசுவினிகள் சிசிச்சை செய்பும் யக்குத்தை விரித்துளார்கள். இந்திரனுக்கு இந்திரியத்தை யளித்துக்கொண்டு கொல்லோடு சரஸ்வதி யானவன் வைத்தியராயுளான். ௧௯. ௧௨.

௭. இனம் புற்கள் தீட்சை ரூபங்களாகும். தானிய மூலிகள் பிராவணியமாகும். பொறிகள் சோமன் வாகும் வடிவங்களாகும்; சோம கிரணங்களும் தேனும் அப்படி யே. ௮. ஆதித்திய ரூபம் மாகாமாகும்; மகா வீர ரூபம் கன்னடூவாகும். கணபுடன் மூன்று இரவுகள் பொழியும்; உபசதங்களின் சின்னமே இது. ௯. பொங்கும் பரி

சருதமே வாக்வித சோமனின் ரூபமாகும்; அசுவினிகள் சரஸ்வதியால் இந்திரனுக்காக இந்திர இரகம் கறக்கப்பட்டனது. ௮. பஜமானனின் பீடம் சிங்காசன சின்னமாகும். வேதியின் கணா கிறையும் கலசமுள்ள கடுப்பாகம் உத்தாவேதி ரூபமாகும். வடிகட்டும் சாதனம் வைத்தியனாகும். ௯. வேதியினால் வேதியுண்டாகும்; தருப்பையால் திடதருப்பை யுண்டாகும்; யூபத்தால் யூபந்தோன் தும்; அக்வினிபால் அக்வினி மூன் செலுத்தப்படுவான். ௧௯. ௧௩—௧௪.

௧௨. அசுவினிகள் அகி ஸ்தானமாகும், சரஸ்வதி அனல் ஸ்தானமாகும். இந்திரனுக்காக இந்திரஸ்தானம் தபாராயுளது. காருணபத்தியம் பத்தினி சரஸ்வாகும். ௧௩. கட்டிகளனால் அவன் கட்டிகளை யடைகிறான். அப்பிரிகளால் அவன் பக்கு அப்பிரிகளை யடைகிறான். மூன் அகிகளால் பின் அகிகளை யடைகிறான். வஷட் கோஷங்களால் ஆஹுதிகளை யடைகிறான். ௧௪. அவன் பக்களால் பக்களை யடைகிறான். புரோடாசங்களால் பக்கு உணவை யடைகிறான்; சந்தங்களால் சாமிதேனிகளை யடைகிறான்; யாஜ்யங்களால் வஷட் சப்தங்களை யடைகிறான். ௧௫. பொறி, பக்குவ தானியங்கள் பால் கவிர் சோமனின் ரூபங்களாகும். பால் பிசிரம் இவிய தயிர் பக்கு உணவு ரூபங்களாகும். ௧௯. ௧௮—௨௧.

௧௯. பக்குவாண்னம் குவலரூபம், பக்குவ பாவம் கோதுமை ரூபம். பொறிபக்குவ யுண்டை கரம்ப ரூபமாகும். இந்திர பவங்கள் தயிர்யிரோ ரூபமாகும். ௧௭. பவதானியங்கள் பாலின் வடிவங்களாகும்; தயிரின் வடிவம் கர்க்கத்த பழங்களாகும். அன்னாசம் சோமனின் வடிவம். பால் இரகம் சோமனின் சத்தாகும். ௧௮. ஆசிராவயம்ஸ்தோத்திரியங்களாகும், பிரத்தியாகிர

வம் அதுருபமாகும். பஞ்சம் தாய்வடிவம். பிரகாசம் அந்
பஜாமகங்களாகும். ௧௧. அந் குஞ்சுக்களால் உத்தம்
களின் ரூபமாகும். அவன் பதங்களைச் சிவந்தவன்
மடைபிறன், பிரகாசங்களால் சந்திர ரூபத்தையும் பாவி
ஞல் சோமனியுமடைபிறன். ௧௨. ௨௨—௨௫.

௨௦. அகவினிகளால் காலை பஞ்சுத்ததையும், இந்திர
ஞல் நெப்பகல் இந்திர பஞ்சுத்ததையு மடைபிறன். விசுவே
தேவர்களுக்குப் பிரிபமான மூன்றாவது பஞ்சுத்தத சான்
வதிபால் படைபிறன். ௧௧. ௨௧.

௨௧. அவன் வாயுவினால் வாயு சம்பந்தமானவற்றை
படைபிறன். சத்தினால் அவன் சோமனுக்கு திரோண
வைத்ததை படைபிறன். இரு கும்பங்களால் இரு பவித்
திர பான்டங்களைப்பும், பஞ்சுப பான்டங்களால் பஞ்சுபஞ்சு
செய்யும் வையங்களைப்பு மடைபிறன். ௨௨. வஜுரினால்
விராஜங்களை படைபவரம், பிரகங்களைத் ததிலும்
தோத்திரங்களுமாகும். சத்தங்களால் உத்தங்களும்தான் சந்திர
ங்களும்தோன்றும், சாமஞல் அவயிருத்ததை படைப
வரம். ௧௧. ௨௪—௨௫.

௨௨. இடைகளால் உணவுகளை படைபிறன். குந்த
வரசங்களால் கிருப்பங்களை படைபிறன். சம்புவினால்
பத்தினி சம்பவாஜங்களைப்பும் பூணத்தை சமிந்தா வஜுரி
னால் படைபிறன். ௨௪. அவன் விசத்தினால் நீட்டகையை
படைபிறன். நீட்டகையால் தட்டினகையையு மடைபிறன்.
தட்டினகையால் விரத்தகைய படைபிறன். விரத்தகையால்
சத்திபத்தை படைபிறன். ௨௫. தேவர் பிரகத்
தால் செய்ப்பட்டும் இந்த பஞ்சு வடிவமிகத்தையும்,
சோத்திரமணி பஞ்சுச் செயலில் பவன் படைபிறன்.
௨௧. மேன்மைபாணவர்கள் மரிபாகத்தைபுடன் சோம
இரசம் சிவதையும் தருப்பையுடனான குவிரஞ்ஞம் பஞ்சு

வத வளர்க்கிறார்கள். இனிய கானஞ்செய்யும் வஜுமாளர்
காண வளங்கள் சோதினில் தேவர்களின் நடுவே சோமனை
வந்தாபித்து இந்திரனுக்கு இன்பத்தை பனிக்கவேண்டும்.
௧௧. ௨௬—௨௭.

௨௪. ஓடினிகளில் பொழியும் சோம இரசத்தால்
தரித்த நிட்டுடனாகு சகல சத்தினால் பஞ்சும் அகவினி,
இந்திரன் அகவினிகள் சான்வதிவை இன்பத்தோடு தரித்
தாக்கவும். ௨௫. இந்திரனுக்காக சான்வதிவால் பொழிய
பட்டு, எழுதி வகாவிடமிருந்த அகவினிகளால் கொண்டு
வரப்படும் தேன்மிருந்த நிம்பமால் பாயும் இந்துவான
சோம இராஜனை வான் இங்கு பருகி புரிக்கிறேன். ௨௧. இந்
திரன் சத்திபோடு புரித்த இங்கு மிகுதிபாள்ள இனிய
இரச பரத்தை விவமான மனத்தால் சோமஞான இந்த
இராஜனை இங்கு புரிக்கிறேன். ௧௧. ௨௮—௨௯.

பிதருக்கள்

௨௧. வையாக்களை நாமும் பிதருக்களுக்கு வையா
வும் எமங்காசமுமாகட்டும். வையாக்களை கிரும்பும் பாட்
டங்களுக்கு வையாவும்தான் எமங்காசமு மாகட்டும். வையா
க்களை நாமும் மூப்பாட்டங்களுக்கு வையாவும்தான் எமங்காசமு
மாகட்டும். பிதருக்கள் புரித்தவர்கள், பிதருக்கள்
இன்பமாயுளர்கள், பிதருக்கள் இன்பமாக்கப் பட்டும்
வர்கள். பிதருக்களே! நீங்கள் புனிதமாகுங்கள்.
௨௨. சோமனை பதபகிக்கும் பிதருக்களே! என்னை
இன்பமாக்குங்கள், பாட்டர்களே! என்னை இன்பமா
குங்கள். சதாபுதம் பகிக்கும் பகித்திரத்தினால் பிர
பிதாமஹர்கள் என்னைக் காக்கவேண்டும். பிதாமஹர்கள்
என்னைப் புனிதமாக்கவேண்டும். பிரபிதாமஹர்கள் என்
னைப் புனிதமாக்கவேண்டும். தாதவருஷங்கள் கொண்டு

வரும் பரித்திரத்தினால் என் பூண ஆபிரபடைபவேன்
மும். ௧௯. ௩௬. ௩௭.

௩௩. தேவனனங்கனான என்னைச் சுத்தமாக்கவும்.
மனத்தோடு அறிவுகள் என்னைச் சுத்தஞ்செய்யட்டும்.
விசுவப்பொருள்களை எனக்கு தூய்மைபாக்கவும்.
ஐதவேதசனை! என்னைச் சுத்தமாக்கவும். ௩௪. பிர
காசமுள்ள தேவனே! சுத்தமானப் பரித்திரத்தினால்
என்னைச் சுத்தமாக்கவும். அப்பால் என் அறிவையும்
சுத்தமாக்கவும். ௩௫. அக்கினியே! உன் சுத்தச்சேரதி
யில் விபாபகமாகும் புனிதமான பிரமத்தால் என்னைச்
சுத்தமாக்கவும். ௩௬. ௩௭—௪௧.

௩௯. எல்லா அறிவுகளையும்புனிக்ரும் பலமானன்
இன்று, புனிதமாகும் அவன் எங்களைச் சுத்தமாக்கட்டும்.
௩௭. தேவனுன ஸவிதாவே! வஞ்ஞத்தாலும் பரித்திரத்
தாலும் என்னை எங்கும் சுத்தமாக்கவும். ௩௮. வெகு
தேசக்களையும் வெகு அறிவுகளையும்முடைய சுத்தஞ்செய்
புந் தேவியானவன் தேவர்களுக்குப் பிரியமாய் வந்து
ணான். அவனால் நாங்கள் சமான ஸ்தானங்களில் இன்ப
மாகி செல்வத் தலைவர்களாக வேண்டும். ௩௯. ௪௦—௪௪.

௩௮. யம இராஜ்யத்தில் சமானர்களையும் சமசித்த
முள்ளவர்களுமான எந்தப் பிதருக்களுண்டோ அவர்
களின் உலகம் சுவதாவாகும். சமஸ்கராம். பஞ்ஞம்
தேவர்களுக்கு ஒங்கட்டும். ௩௯. எவர்கள் இந்த சகத்தி
யுள்ள சிவர்களில் சமானமாயும் சகசித்தமுள்ளவர்
களையுமுள்ள எனது உயிர் களையுனர்க்கனோ அவர்களது
இலட்சியி என்னில் தூறுவருஷங்கள் ஒங்கட்டும். ௪௦. நான்
பிதருக்கள் வழியெனவும் தேவமனித வழியெனவும் இரு
வழிகள் பெணச்சொல்வதைக் கேட்டுனேன். இந்த
இரண்டு வழிகளில் எல்லாப் பிராணிகளுக்குச் செய்துகிள்

றன். ஒவ்வொன்றும் தாய் தந்தை நடுவே போகின்றன.
௩௯. ௪௫—௪௭.

௪௧. இந்த வஞ்ஞமானது எனது நன்மைக்காக
எல்லா சாதனத்துடன் பந்து வீரர்களுடனாகும்மக்களைச்
கொண்டு வரட்டும். அவர்களால் ஆத்மா ஐயித்து, பிராணை
பற்றி பசுவடைந்து இவ்வுலகம்பெற்று அபயமடைவோம்.
அக்கினி என் பிராணையை வெகு பல வாக்கட்டும். எங்
களில் உணவு, பால் இரேதனை யணிபுக்கள். ௪௨. சேர்ம
னுக் கருகவத்பரான பிதருக்கள் நீரம் நடுவு உச்சியிலேறட்
டும். நாங்கள் அனுழக்குவகால் பிராணங்களை நன்கு
பெற்று புன்மை பிரிந்து சுத்தியமறியும் பிதருக்கள் எங்
களை இரட்சிக்கட்டும். ௪௩. அக்மிரதர்தன் சுவக்வர்கள்,
அதர்வணர்கள் பிதருக்கள் சோமாருகர்கள், எமது
பிதருக்களாகும். பூஜாருகர்களான அவர்கள் எங்களை
நன்மைத்தோடு நோக்கட்டும். அவர்களின் மங்கள
கிரிவை நாங்கள் பதுபவிக்கட்டும். ௪௪. ௪௮—௫௦.

௪௪. சோமாருகர்களாய் வசிஷ்டர்களான பழைய
பிதருக்கள் சோமனைப்பருக இங்கு வந்துளார்கள். இவர்
னுடன் யமன் கிருப்பமோடு கிருப்பமுள்ளவராகி இந்த
டம்போல் எங்கள் அகிகளை புசிக்கட்டும். ௪௫. சோ
மனே! நீ அறிவில் மிகக்கிறந்தவனாகும். நீ கோமலமான
வழியில் எம்மை நடத்திச்சொல்லுகியாய். சோமனே!
நிரர்களான எமது பிதருக்கள் உன்நீதியால் தேவர்களில்
எமக்காக இரத்தினத்தை பயன்செய்து கொள்ளுகிறார்
கள். ௪௬. பயமானனே! சோமனே! எங்கள் பூர்வ
மான நீர்கள் உன்னோடு செயல்களைச் செய்துளார்கள்.
அபஜயமற்று சமர்செய்து தடைகளைபெல்லாம் நீக்கவும்,
வீரம் பொருள் செழுமையால் எங்களைச்செல்வர்களாக்க
வும். ௪௭. ௫௦—௫௨.

சா. சோமனே ! நீ பிதருக்களோடு ஒன்றிசோவும், நீ புதி சோதிமெல்லாம் விவாகமாயுதாப். சூதலாக இத்தனே ! நான்கள் அவிபோடு உன்னை நாட்டும்; நான்கள் செல்வபதிகளாக வேண்டும். ச.அ. தருப்பையினே திகழும் பிதருக்களான நீங்கள் வந்து எங்களை இரட்சி புங்கள், உங்களுக்காக இவ்வகினைச் செய்தனோம். அவற்றை பங்கேரிபுங்கள். அதிமங்கள் இரட்சினைபோடு எம்மிடம் வாரும்கள். துன்பமன்னியில் கமம் சத்திகப எமக்களிபுங்கள், சக.சம்மனமுன்ன பிதருக்களை நான் விஷ்ணு வினிபயிருத்த மகனையும் சத்திகபயும் பெற்றனேன். தருப்பையி லமர்ந்த அவிபுடன் சோமஇராமம் பதபயிக்கு மவர்கள் அடிக்கடி இங்கு வருகிறார்கள். கக. சே—சே.

சே. சோமாரூகர்களான பிதருக்கள் தருப்பயில் வைக்கப்பட்டிள்ள பிரிபமான நிதிகளுக்கு அழைக்கப் படுமவர்கள் அருகில் வந்து எங்களைச் செவிபுறட்டும். அவர்கள் எமக்கு அன்னமயுள்ளவர்களாகி எங்களை ஆகித் திடுக்கட்டும். சக. சே.

சே. சோமாரூகர்களால் சவான்கள் உருகித்தவன் எமது அப்பிதருக்கள் தேவ வழிசனான தெரிசனோடு வரவேண்டும். இந்த பக்குத்தில் சவதானினால் இன்ப மாகி எங்களை இரட்சித்த எமக்கு உபதேச மளிக்கட்டும். சே. அக்வினிச் சவான்கள் உருகி பார்த்தும் பிதருக்களான நீங்கள் இங்கு அருகில் வாரும்கள். பிரிபமான திவ்வர்களே ! ஒன்பொருளையும் உங்களுக்குரிய வந்தானத் திதுட்டாரும்கள். தருப்பயில் அளிக்கப்படும் பக்கு உணவைப் புரிபுங்கள். செல்வங்களைபும் ஏராளமான வீர மக்கட்சனையும் மளிபுங்கள். கக. சே—சே.

சே. சவான்புடன் எரிந்தவர்களும் எரிபாதவர்களும் சோதினின் கடுவே சவதானில் இன்பமாகட்டும்.

அவர்களுக்கு ககாட்டானவன் இப்பிரானனை யளிக்கும் தேகத்தை செயலுக்கேற்றவாறு யளிக்கிறான். சே. நான்காம்சனில் சோமபானஞ் செய்பவர்களும், ருதுக்களோடு இசைபவர்களான அனல் அறிஞர்களை அழைக்கிறோம். அனல்பறிஞர்களான அவர்கள் எங்கள் அழைப்புக்கு ஆபத்தமாகட்டும். நான்கள் செல்வபதிகளாகவேண்டும். சே. உங்களுக்குத் தட்டின பாகத்திதுட்ட கார்த்த வணங்கிய பாதமுடன் நமஸ்கரித்துனோம். நீங்கள் யனைவரும் இந்த பக்குத்தை பங்கேரிபுங்கள். பிதருக்களே ! மனித முயற்சியினால் நான்கள் செய்பும் குற்றத்தக்காக எங்களைத் துன்பஞ்செய்பாதே. கக. கௌ—கௌ.

சே. அருளுதய மூலத்தில் அமரும் நீங்கள் அளிக்கும் மனிதனுக்கு செல்வங்களைக் கொடுங்கள். உங்களில் செல்வபாகத்தை அவர்கள் மக்களுக்களிபுங்கள். பிதருக்களே ! எமக்கு இப்பொழுது பலத்தை யளிபுங்கள்; சே. அக்வினிச் செய்வானனே ! சொற்றோல் செவி புறத் தருதிவான தேவர்களில் புத்தமாக்குவதற்கான நீ அறிபுது செல்வத்தை எமக்களிக்கவும். சே. கம்பம் எமக்கும் அக்வினி சத்தியம் வளர்ந்த பிதருக்களைப் பற்று மவன் அகினை தேவர்கள் பிதருக்களுக்கு கோஷிக்கட்டும். சே. அக்வினிச் கம்ப வாதனனே ! நான்கள் நாகிய பொழுது அகினைச் சகந்தமாகி அவற்றைச் சமந்து செய்த பிதருக்களிக்கிறோம். சவதாபுடன் அவர்கள் அவற்றைப் புரிப்பார்கள். நான் கொண்டுமேயும் அகினைப் புரிக்கவும். கக. கௌ—கௌ.

சே. இரதவேதசனான நீ நான்கள் அறிபும் நான்கள் அறிபாத பெரியவர்களான இங்கு உள்ள இங்கு இவ்வாத பிதருக்களைமெல்லாம் நீ அறிகிறாய். கக. கௌ.

கக. சுவதாக்களால் நன்கு செய்யப்பட்டுள்ள யக்ஞத்தை யங்கேரியுங்கள். இனி பழைய புதிய பிதருக்களுக்கு நாம் வணக்கத்தை யளிப்போம். புதியில் சாய் பவர்களுக்கும் பலமுள்ள சனங்களின் நடுவே வசிக்கும் பிதருக்களுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. அக்ஷிணிபே! பழைய அறிஞர்களைப்போல் பெரிய பிதருக்கள் சத்தியத்தில் துரிதமாகிக்கொண்டு சோதியையும் அறிவையும் நமது உயரிய மொழிகளைச் சொல்லி புதியின் இருளைப் பிளந்து அருணைக்களைப் புலனாக்கியுள்ளார்கள். கக, கஅ, கக.

கக. நாகங்கள் சந்தோஷமாய் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறோம், சந்தோஷமாய் உன்னைப் பிரகாசமாக்குகிறோம். அழிகையில் புதிக்க யாவலுள்ளப் பிதருக்களை இங்கு கொண்டு வரவும். எதிர்க்கும் எல்லா சத்துருக்களையும் அழுத்தி சலதுவாசினால் நமுதியின் தலையை இந்திரனால் நீ நீக்குவியும். கச. பொழியும் அமிருதஞ்ஞ சோமனா சன் தன் தான சுபசயத்தால் மிருத்புவை நீங்கினான். ருதத்தினால் சத்தியமும் சத்தியம் சத்தின் சுத்த சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக, எஉ—எக.

கக. அக்ஷிரசின் குருவி அறிவால் சலங்கனின்னு பாலைப் பருகும் ருதத்தினால் சத்தியமும் சத்தியம் சத்தின் சுத்த சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக, எக.

கக. சோதியிலமரும் நமச்சமானது சலங்கனின்னு சோமனை சுத்தசால் பருகும். ருதத்தினால் சத்தியமும் சத்தியம் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கஅ. பிரஜாபதி

பிரமத்தினால் பக்குவ உணவின்னு பாதும சூத்திராழ மாண சோம இரசத்தைப் பருகுவான். ருதத்தினால் சத்தியமும் சத்தியம் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக. இந்திரியம் மூலஸ்தா னத்தை துழையும். தனித் தனிபாய் ரேதசையும் நீரையும் விடும். கோசமுள்ள கருப்பம் சன்மத்தினால் கவரும் சருமத்தை நீங்கும். ருதத்தினால் சத்தியமும் சத்தியம் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக, எஉ—எக.

எஉ. ருபததைக்கண்டு பிரஜாபதி சத்திய அசத்தியத்துக்கு பல வடிவங்களை யளிப்பான். பிரஜாபதி அசத்தியத்துக்கு அசைத்தையை யளிப்பான். சத்தியத்துக்குச் சைத்தையை யளித்துவான். ருதத்தினால் சத்தியம் சத்தியமும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக. ருதமான வேதத்தினால் இரு வடிவங்களையும் பொழிந்ததையும் பொழிபாதையும் பிரஜாபதி பருகுவான். ருதத்தினால் சத்தியம் சத்தியமும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக, எக, எஅ.

எக. பிரஜாபதி பொழியும் இரசத்தைக் கண்டு சோதியினால் சுத்தமான பாலாகும் சோமனைப் பருகுவான். ருதத்தினால் சத்தியம் சத்தியமும் சத்தின் சுத்த பாண சிறந்த பாணமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாதுமான அமிருதமாகும். கக, எக.

எக. அறிஞரான கவிகள் மனம் நயம் கம்பன

தூலால் தந்திரத்தைச் செய்துனார்கள். சாஸ்வதி, மவிதா யருணன் அகலினிகள் இந்தியாவின் வடிவமான பக்குத் தைக் குணமாக்குவார்கள். எச முத்தேவர்கள் பெருஞ் சக்திகளால் தரித்து நன்கு சேர்ந்துள்ள இவ் வடிவம் அமிருத மயமாகும். இனம் புல் பவதாவியம்மொன் அவன் சோமத்தைச் செய்துனார்கள்; பச்சை தாவியம் கன் அவனது சருமம் மாமிசத்தை பனிக்ரும். கக, அஃ, அஃ.

எடு. சாஸ்வதி அசத்தின் ரூபத்தைச் செய்வான்; அவத்திபர்களான அகலினிகள் ருத்திர மாகத்தைச் செய்பவர்களாகும். புவியின் மேல் வைக்கும் கால் மாச ரங்கள் பவித்திரத்தினால் அவன் எதும்பு மஞ்ஜுத்தைச் செய் துனார்கள். கக, அஃ.

எக, சாஸ்வதி மனம் சத்தியம் அசத்திபத்தால் கந்தாச் செவ்வத்தைபும் இரம்மியமான தேவத்தைபும் செய்கிறான். தரியில் செவ் தால் நாடாவைப்போல் திர வான சத்து பொழியும் இராமுடன் வெவ்ந்த சாரோடு சேரும். எஎ, அவர்கள் பாசினும், சோதிவான அமு தத்தைப் புலனாக்கி புனார்கள். அவர்கள் தம்மதி தாழ் அறிவைத் தாத்தி காற்ற தேவத்தைத் தினாத் செய்யும் பக்குவம் குன்றியமும், அபக்குவமுமான உணவை நீக்கி கவாபால், முத்தி சேர்த்தியத்தினின்ற சோதனை புண்டு பண்ணுகிறார்கள். எஅ, நன்கு காக்கும் இந்தியன் இரு தபத்தால் இருதபத்தைச் செய்துனான். மவிதா புவிராட சத்தால் சத்திபத்தை புண்பெண்ணுவான். வருணன் இருதப இரு பாகங்களை மிசிக்கச் செய்த வாயு சாதனம் களால் பித்தம் நீராசயங்களை உருவமாக்குகிறான். கக, அஃ—அஃ.

எக, தேன்பொழியும் பாண்டங்கள், குடங்களா கும். நன்கு பால் கறக்கும் பாத்திரங்கள் அடிவயிறாக னாகும். சருடவின் நிறகு களாகும், காரியும் உதாமும் பெருஞ் சக்திகளால் தாவைப்போல் மூலசாதனமாகும். அஃ, சும்பம் சக்திகளால் புன்மை பிரி சாதனத்தைப் புலனாக்கும். குழத்தை தரிப்பதும் அதவே. துது தாவா கன் பொழியும் மர்மஸ்தானம் விபத்தமாபுள்ளது. பிது குக்கு சும்பம் சவதாவைப் பொழியும். கக, அஃ—அஃ.

அக, முகம் உத்தாரும்; அத்துடன் சிரம், அவன் காக்குப் பவித்திரமாகும். சாஸ்வதி அகலினிகள் அவன் வாயாகும். சார்பியம் அவன் மனம் நீங்கும் சாதனம். சோமம் வடிக்கட்டிவாரும், ஜலப்பை பலமுடன் பூரண மாகும் மர்மஸ்தானமாகும். கக, அஃ.

அஃ, அகலினிகள் இரு பிரகங்களை அவன் கண்ணை யமுதமாய் செய்துனார்கள்; அஃ பக்குவ அவி வால் அவர்கள் தேஜனை பனித்துனார்கள். கோதுமை களால் கன் சோமங்களைபும், அவை கருத்து கவித்த வடிவமுடனாக குவலயப் பழங்களால் கன் புருவங்களை வலங்கரிக்கிறார்கள். அஃ, ஆடும் மேஷமும் காரியில் விரியமளிப்பதற்காகும்; இரு பிரகங்களைப் பிராண வின் அமுத வழிகளாகும். சாஸ்வதி, இந்திராவனம் பக்கு குவலயங்களால் விபானத்தையும் காரி தாதகளைபும் செய்துனான். அச, கிருஷ்பன் வன்மைக்காக இந்திரவடி வத்தைச் செய்வான். இரு பிரகங்களை அவமுதமான செவி, இரு காதுகளுக்காகும். தருப்பையும் பவதாவிய மும் அவன் கன் புருவங்களாகும். அவன் வாயினின்றும் கற்கந்தும் கவித்த தேனும் தோன்றும். கக, அஃ—கக.

அடு, இயை, அக்கத்திலுள்ள சோமங்கள் ஓராயின் சேசங்களாகும்; முக சோமம் புவியின் சோமங்களாகும்.

சீர்ஷரோமம் சிங்க கேசங்களாகும். சித்திதூண் அது சுந்தரம் சிரோபசுக்காகும். சிங்க சக்தியும் சோபமுமுள் ளது. அஃ, வைத்தியர்களான அசுவினிகன் அவன் ஆத்மா அங்கங்களைச் சேர்க்கிறான், சரஸ்வதி உடல் உதுப்புக் களை ஒருமையாக்குகிறான். அவர்கள் இந்திரனின் ருபத்வையும் சந்திரனால் சதாபுசையும் சோதிபான அமிருதத்வத்யு மளிக்கிறார்கள். அஃ, அசுவினிகனின் பத்தினியான சரஸ்வதி தன்னில் கமிருதமான குழந்தைவை தரிக்கிறான். அரசனான வருணன் சலங்கனின் செல்வ இராசத்தால் நீர் களில் சிரோபசுக்காக இந்திரைப் புலனாக்குகிறான். ௧௧, ௧௨—௧௪.

அ.அ. அமுதமான சோம இரசம் பகக்கனின் தேஜசு, பலமுள்ள அவிபாகும். பொழியும் பால் இரசத் தோடு அவன்தேனும் துனிமையுமாவான், சரஸ்வதிபோடு வைத்தியர்களான அசுவினிகளுடன் அவன் பாலாவான், அவன் பொழிந்தும் பொழியாதவனின் தும் புலனாவான். ௧௧, ௧௫.

அதுவாகம் உஅசு.

சுத்திரக்கிளி

௧. நீ சுத்திரத்தின் மூலத்தனமாகும். நீ சுத்திரத்தின் நரபிபாகும், உன்னை ஒருவரும் இம்சிக்கவேண்டாம். என்னை இம்சிக்காதே. உ. மிக்க அநிகுஸப் திடவிரதனான வருணன் சனங்களில் சாம்ராஜ்யத்துக்காக ஸ்தாபனமாயுளான். மிருத்புவின்னிற என்னைக் காக்கவும், மின்னவினின்ற என்னைக் காக்கவும். ௨, நான் ஒளிபுள்ள சகிதாயின் பிரோனை; பூஷணபூதம் அசுவினிகைகளால்,

உஅதி. கருத்த—தேவர் செய்கதெவை.

அசுவினி சிசெச்சையால் தேஜசுக்காகவும் பிரமவச்சஸுக் காகவும் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். நான் சரஸ்வதியின் சிசெச்சை சக்திபால் விரீயத்துக்கும் நீ புசிக்க உணவுக்கும் உன்னை பபிஷேகஞ் செய்கிறேன். ௨௦, ௩, ௨.

௪. நீ வரராகும்? நீ எவராகும்? நான் வரருக்கும் எவருக்கும் உன்னை நாடுகிறேன். நான் சமங்கனன் ககலோகன். சத்திய இராஜனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ௨௦, ௪.

இ. என் சிரம் பூயி யாகட்டும்; முகம் மேன்மையாக வேண்டும், என்சேசங்களும் நாமுகளும் பிரகாசமுடனாகட்டும். எம்சோரணன் அரசனும் அமிருதனுமாகவேண்டும். என் கண் சம்ராட்டாகவும் என் காது விராட்டாகட்டும். ௩. என் நரக்கு மங்களமாகவேண்டும். என் லாக்கு ஒவ்வி மனம் கோபமாகி, கோபம் கவராட்டாகட்டும், விரல்களும் அங்கங்கள் இன்பம் அதி இன்பங்களாக வேண்டும். என் மித்திரன் ஐயிக்குஞ் சக்தியாகட்டும். ௨௦, ௫, ௬.

௭. என் கைகள் பல முடனாகவேண்டும், என் புதுங்கன் வன்மையுடனாகட்டும். என் ஆன்மா விரச் செயதுடனாகட்டும். என் இருதயம் சுத்திர மாகவேண்டும். அ. என் முதுகு வயிறு, ஸ்கந்தம் கழுத்து, இடை, தொடை, முழங்கை முழங்கால்கள் சனங்கள் சர்வாங்கங்களும் அரசாங்கமாகட்டும். ௩. என் சித்தம் என்நாடி, என் சிக்குரணம் பரபுரித்திரியம் முலேந்திரியம் சன்னேந்திரியம் இன்பாங்கங்கள் சௌபாங்கிய முடனாகவேண்டும். கால் முழங்கால்களில் நான் நர்மமாகும். சனங்களில் அரசன் ஸ்தாபனமாயுளான். ௨௦, ௭—௯.

௧௦. நான் சுத்திரத்தில் நிலையாகுகிறேன். இராஷ்டிரத்தில் நிலையாகுகிறேன். நான் குதிரை கோக்களில் சாய்ந்தேன். நான் ஆத்மாவிலும் ஒவ்வொரு அங்கம்

கனிதும் ஆசிரியத்துணை. நான் பிராணங்கள் புத்தி
சோதி சகம், பக்குத்திம் ஸ்தாபன மாயினேன்.
உ.உ. ௧௦.

௧௧. மூன்று ஏகாதசங்களான தேவர்கள் ஐசுவரிய
வாங்களான முப்பது மூவர்கள், பிரகம்பதிகை புரோகி
தராயுள்ள பலர்கள் ஒளி ஸகிதாவின் துண்டுநலால் அத்
திப்பர்கள் ஸங்கனோடு என்னை இரட்சிக்கட்டும்.
உ.உ. ௧௧.

௧௨. முதல் இரண்டுடன், இரண்டு மூன்றோடு
மூன்று சத்திபத்துடன், சத்திபம் பக்குத்தோடு, பக்கும்
யஜுர்க்களுடன், யஜுர்க்கள் சாமோடு, சாமங்கள் ருக்
ருக்களுடன், ருக்குக்கள் மூன்றின் வாக்கிபங்கனோடு
மூன்றின் வாக்கிபங்கள் யாஜுபங்களுடன், யாஜுபங்கள்
வஷ்ட், சாமங்கனோடு, வஷ்ட்காங்கன் அகிகளுடன், அகி
கள் என் கிருப்பங்களைப் பூர்த்திபாக்கட்டும். புகியே
கவாதா! உ.உ. ௧௨.

௧௩. என் சோமம் முபந்நிபாகும், சர்மம் ஸகங்க
மாகும், என்மாயிசம் நோக்கம், செல்வம் என் எழும்பா
கும், என் மந்நை சமஸ்காமாகும். உ.உ. ௧௩.

௧௪. அக்வினி தேவர் தேவ புருஷர்களுக்கு எக்
குற்றஞ் செய்திருந்தபோதினும் சரி அக்கஷ்டம் எல்லா
கலக்கத்தினின்று என்னை நீக்கவேண்டும். ௧௫. பகனிலோ
இரகிலோ நாங்கள் ஏதேனும் பாவஞ் செய்திருந்தால்
வாயு அக்கஷ்டம் எல்லா கலக்கத்தினின்று என்னை நீக்
கட்டும். ௧௬. உறக்கத்திலோ கிழிப்பிலோ நாங்கள் ஏதே
னும் குற்றஞ்செய்திருந்தால் அக்கஷ்டம் எல்லாக் கலக்
கத்தினின்று சூரியன் என்னை நீக்கவேண்டும். ௧௭. பிரா
மத்திலோ காட்டிலோ கூட்டத்திலோ காபேந்திரியத்தி
லோ நாங்கள் செய்யும் குற்றம் குத்திரன் சூரியன்,

பரம்பிரம் கெடுதலாகச் செய்யும் குற்றத்துக்கு நீயே பரி
காரன். உ.உ. ௧௪—௧௭.

௧௮. சங்கனோ! இம்சையற்றவர்களே! வருணன்
யென பகழ்க்கும்சால் வருணனான நீ எங்களை விடுதலை
பாக்கவும். சதா சவனமாயி சத்தஞ்செய்யும் ஸ்னான
காரணனே! நீ உன் வழியில் சரித்து செல்லுகிறாய், தேவர்
களோடு தேவர்களுக்கு கிரோதமாய் செய்த பாவத்தை
யும் மனிதர்களால் மானிடர்களுக்குச் செய்த பாவத்தை
யும் நான் புனிதமாக்கவேண்டும். துன்பத்தினின்று
என்னைக் காத்து இரட்சிக்கவும். தேவனே! ஒவ்வொரு
தீங்கும் சத்தாருகினிடமிருந்தும் காக்கவும். உ.உ. ௧௮.

௧௯. உன் இருதயம் சமுத்திரத்திலாகும், -அது-
சலத்தினுள்ளே உண்டு, சலங்களும் ஒலிதிகளும் உன்
டன் இளைபட்டும், சலங்களும் ஒலிதிகளும் உனக்கு எட்டி
பாட்டும். நாங்கள் என்னை வெறுத்தா எவன் எம்மை
வெறுக்கிறோடு அவனுடன் சலங்கள் எட்டில்லாமலாகட்
டும். உ.உ. மார்த்தினின்று பழம் கிழுவதுபோதும் உழைப்
புக்குப் பிறகு ஸ்னானத்தால் சத்தமாவது போதும்,
பவித்திரத்தால் நெய் தவிமைபாவதுபோல் குற்றத்தினி
ன்று என்னைச் சலங்கள் சத்தமாக்கட்டும். உ.உ. ௧௯, உ.உ.

௨௦. நாங்கள் இருளுக்கப்பால் உபரிய சூனியைப்
பார்ப்பவர்களாய், சூரியனுக்கு வந்துனோம். அவன்
தேவர்களின் தேவனாகும். அவன் உபரிய சோதிபாகும்.
உ.உ. ௨௦.

௨௧. நான் இன்று சலங்களை நாடிபுனைன்; அந்த
இசகத்துக்கு நாங்கள் வந்துனோம். அக்வினி பாதடன்
இக்குவருகிறான். என்னை வர்களு பிரகை, பொருளுடன்
சேர்க்கவும். ௨௨. நீ வளர்பவன்; நாங்களும் வளர
கிறும்புகிறோம். நீ சுயித்தாரும், நீ தேவனாகும், எனக்

ருத் தேவனைப் பவிக்கவும், புவி மறுபடியும் வருவின்றது, அப்படியே உலகமும் சூரியனுமாகும். இப்பிரபஞ்சமான இச்சகம் மறுபடியும் வருகின்றது, நான் வைகவா நரசோதியைப் படைப்பேன்மே, என் விரியும் விரும்பப் படுவெல்லாம் நான் அடைப்பேன்மே, புவிபே, கவா ஹா! உ.உ. உ.உ.

உச. விரதப்பியான அக்வினியே! நான் உன்னில் சமீபத்தைச் சாப்பிடுவேன். நான் விரதம் விரதத்தைக்கு வந்துளேன். தீட்சிதமான நான் உன்னை எழுச்சியாக்குகிறேன். உ.உ. உ.ச.

உடு. எங்கு பிரமமும் கூத்திரமும் ஒன்று சேர்ந்து நன்கு செல்லுகிறார்களோ எங்கு தேவர்கள் அக்வினியுடன் நன்கு இணைந்துள்ளார்களோ அப்புண்ணிய உலகத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன். உச. எங்கு இந்திரனும் வரையும் நன்கு சேர்ந்து இணைந்து செல்லுகிறார்களோ எங்கு நான் இல்லையோ அப்புண்ணிய உலகத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன். உ.உ. உடு. உச.

உள. உன் கிரியுடன் வினை சேரட்டும், கணுவோடு கணு இணையட்டும்; உன் கந்தம் சோமனைக் காக்கட்டும். இன்பத்துக்கு அழியாத இரகமாகட்டும். உச. அவர்கள் அதைப் பொழிகிறார்கள், அதை எங்கும் பொழிகிறார்கள்; அதை விரப்புகமாய்ப் பொழிகிறார்கள், அவர்கள் அதைப் புனிதஞ் செய்கிறார்கள், சக்தி தரிக்கும் களை இன்பத்தில் நீ வாரீ! நீ வாரீ! பென அவன் கேட்கிறான். உ.உ. உ.ச.

இந்திரன்

உச. இந்திரனே! காணில் தானியங்களுடன் பக்குவானமுடன் துதிகளோடு வளக்கு முண்ணை யங்கே கரிக்கவும். உ.உ. மருத்துக்களே! விருத்திரனை நன்குகொள்

னும் இந்திரனுக்கு உச்சகானத்தை கொடுக்கவும். அக்கானத்தால் சத்தியம் வளர்பவர்கள் அழியாத சோதியை தேவருக்காகச் செய்துள்ளார்கள். உ.உ. அத்தவர்புலே! மேகங்களால் பொழியப்பட்ட சோமனை பவித்திரத்தில் பொழியவும். நீ இந்திரன் பருகுவதர்க்காக அதைப் புனிதமாக்கவும். உ.உ. நான் பூதங்களின் அதிபதியாயும், சகங்கெல்லாம் ஆகிரியப்தும், மேன்மைமீதும் மேன்மையான உன்னை அவனும் கொடுக்கிறேன். உ.உ. நீ ஆதாரமுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை அகவினிகளுக்குப் பற்றுவித்தேன். உன்னை சாஸ்வதிக்கு உன்னை இந்திரனுக்கு மேன்மைவான காப்பனாக்கு உன்னை கொடுக்கிறேன். உ.உ. உ.உ. உ.உ.

உச. நீ பிராணபரண காப்பாரும்; நீ என் கண் காது காப்பான். நீ என் வாக்ஷின் விசுவ பேஷஜனாகும். நீ மனத்தை இடைப்பவனாகும். உ.உ. உ.ச.

உடு. அழைக்கப்படும் நான் அகவினி, சாஸ்வதி இந்திரன் அவ இரட்சகனால் செய்யப்படும் உன்னை புசிக்கிறேன். உ.உ. உலகங்களின் மூன் உதயமாகி பூர்வனோதி, பெருந் துரிதமுடன் பலம் ஒங்கும் இந்திரன் மூன்று முப்பது தேவர்களோடு வச்சிரபாஹுவான அவன் விருத்திரனைக்கொன்று துவாரங்களைத் திறந்து எரிவான். உ.உ. மனிதர் போற்றும் பெருமை வரவும் தனாபதன் வீரனாகி யக்கு விரயங்களைப் பளப்பவனாகும். பசுப் புஷ்டியில் பெருகும் அவன் இனிய பெய்யினால் விளங்கி, அறிஞனாகி பொன் ஒளியால் பிரகாசமாகி யக்குஞ் செய்கிறான். உ.உ. உ.டு—உ.ச.

உச. தேவர்களால் போற்றப்படும் அவன் பெரு பல குதிரைகளுள்ளவன். அகிகளால் நாடப்படும், அவன் தன் பலத்தைப் புலனுக்கி உதவியளிப்பவனாகும். அவன்

கோட்டை இடிப்பவன். மேகக்கட்டம் பிடிப்பவன். வச்சிராபுதம் தரிக்குமவன் இன்பமாகி எங்கள் பக்குத்தை பணுகட்டும். ௧௧. குதிரைகளுள் இத்திரானவன் எமது அகிலை பங்கேரித்து புலியின் பூர்வதிகையில் பமரட்டும். வச ஆதித்திபர்களால் பிரசித்தமான தருப்பை விரித்து விசாலமாய் சுந்தரமாயுள். ௪௦. கோஷிக்கும் கவாடங்கள் காண்பான இத்திரானுக்குச் செல்லும். அனனுக்குப் பெண்கள் தங்கள் புருஷனோடு தரிதமாதிரைகள்! திவ்யமாய் கங்கு கைவசமாகி கவாடங்கள் கங்கு திறந்து விசாலமாகட்டும். விரானுக்கு அகைய மகிமையுடன் விசாலமாகும். ௨௦. ௩௮—௪௦.

௪௧. எங்கு பளித்து அதி ஒளி விறைந்து சுந்தரத் தால் சேர்ச்செய்யும், பால் விறைந்துள்ள இரவும் பகலும் விசாலமான தேவர்களைத் திவ்யமாகும் பெரியவனான இத்திரை ஒன்று சேர்க்கும். விசாலமான ஞான சுரடவும். ௪௨. இனிமைய மொழிகளுடனாகும் முதன்மையான தேவ நேராத் தருக்கள் மனிதனுக்கு எல்லா இடங்களிலும் பக்குக்களை விரிமாணஞ்செய்து பக்குத் தலைமையில் இத்திரை ஸ்தாபித்து இனிமைய அகிலால் பூர்வ கோதிகையப் பெருக்குகிறான். ௪௩. கிவயத்தில் தரிதஞ்செய்யும் இடை, பரதரி, சால்வதிபான மூன்று தேவிகள் அகிலிதல் வளர்ந்து இத்திரையில், விவாக ஸ்திரீகளைப்போல், இன்பமாகி பாதுடன் இழைவை அதுகாமல் செய்பட்டும். ௨௦. ௪௧—௪௩.

௪௪. வெரு தூத்தினின்று வரும் தரிதமான துவட்டா வீர்த்தியும் காண்புமான இத்திரானுக்கு புஷ்ய கையுள் பலவையு மனிக்கட்டும். சக்தியும் அதிரோதகம் விறையுமே மேகத்தை பொன்றுசேர்த்து பக்குத்தின் உச்சியில் தேவர்களை காணவான். ௪௫. திவ்யமான வளம்பதி

ஆக்கை செய்ப்பட்ட புருஷன்போதும் தன்னில் சேர்ந்து பக்கும் போதும் பச்சங்களால் அகிலனால் இத்திரை விறைந்து பூரணஞ் செய்து தேவனும் செய்பா தும் பக்குத்தை இனிமையுடனாகட்டும். ௪௬. காண்பான இத்திரை தரிதஞ் ஐயிப்பவனாகும். சோம தானி களைச் சேர விருஷபத்தைப்போல் அவன் பாய்ந்தோடு கிறான். செய் பிரகாசமளிக்கும் மனத்தால் இன்பமாகி அமிருதமான தேவர்கள் கவாடறையில் இன்பமாகட்டும். ௨௦. ௪௪—௪௬.

௪௭. எங்கள் இரட்சிப்புக்காக இத்திரை எம்மிடம் வரவேண்டும். போற்றப்படும் ஞான் இங்கு எமது நேரது கட்டும். பல சக்திகளுடனாகும் மலன் பலம் பெருகி கோதிகையப்போல் வளர்கிறான். அவன் சக்திகளின் தலைவனாகும். ௪௮. பலமுள்ள இத்திரை துணையளிப்பவன். தூத்தினின்றோ அருவியின்றோ எங்கள் காப்புக்கு வரட்டும். அவன் மனிதர் தலைவன். வச்சிராபுதத் தரிப்பவன். அவன் வன்மைகளுடன் சமர்களில் போர்களில் சந்துருக்களைக் கொல்பவனாகும். ௪௯. இத்திரை குதிரை களுடன் எங்களை நோக்கி எமது துணைக்கும் எமது செல்வத்துக்காகவும் வரவேண்டும். வச்சிராபுதத் தரித்து உரத்த கோஷமுடனாகும் மகையான் இந்த பக்கும் சமரில் எங்கள் பக்கமாகட்டும். ௨௦. ௪௭—௪௯.

௫௦. சேர்க்கும் இத்திரை இரட்சிக்கும் இத்திரை ஒவ்வொரு அழைப்பிலும் செவிபுறம் விரை காள் அழைக்கிறேன். நான் பலர்களால் அழைக்கப்படும் சுச்சிரானு இத்திரை அழைக்கிறேன். மகவானு இத்திரை! எங்களை இரட்சித்துக் கொடுப்பவனாகும். ௫௧. துணையுரியும் இத்திரை எங்கள் சந்துணையாகவேண்டும். எல்லா ஐகவரி பத் தலைவனான அவன் எமக்குச் சகமனிக்கட்டும்.

துவேஷிகை வேதனை செய்யவும், எம்மை அபயமுடனாகவும், நாங்கள் நல்ல வீரமக்கட்களின் தலைவர்களாக வேண்டும், இஃது, பூணைக் கருகணை அவனது கல் மனத்தை நாங்கள் வறுபளிக்கட்டும்; அவன் மங்கள மனத்தில் நாங்கள் வளிக்கவேண்டும், இடந்திக்கும் இந்திரன் நன்கு காக்கும் அவன் சக்தனிடமிருந்து தூரத்திலேயும் எங்கள் சக்தருணை தூரத்தட்டும், ௨௦, ௫௦—௫௨

௫௩, இந்திரவே! குதிரைகளுடன் இன்பங்களுடன் கோதை விரியும் மயில்களைப் போலான நீ இங்கே வரவும், வேடர்கள் பறவையையத் தடுப்பதுபோல் உன்னை ஒரு வரும் தடுக்காமலிருக்கட்டும், பாலை வளங்களைக் கடப்பதுபோல் அவர்களைக் கடக்கவும், இஃது, வச்சிரபுதத் தரித்து வன்மையுடனாக மித்திரனை வசிஷ்ட மொழிகள் துதிகளோடு இந்திரனைப் போற்றுகின்றன, போற்றப் படுமவன் எங்கள் கோரச் செல்வம் மக்கட் செல்வத்தைக் காக்கவேண்டும், எங்களைச் சதாகாலம் சுலஸ்திகளோடு இடத்திக்கவும், ௫௫ அகவினிகளே! அகவினி யழச்சி யாக்கப்பட்டுள்ளது, தவறும் ஒன்றியுள்ளது, விராடன் பொழியப்பட்டுள்ளான், இங்கு பசுவான சரஸ்வதியானவன் சக்தமரான இந்திரியமான கோமனைப் பொழிந்துள்ளான், ௨௦, ௫௩—௫௫.

௫௬, அகவினிகளான கைத்திபர்களும் சரஸ்வதியும் கோமன் பாயுங்கால் இனிமையான மருந்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள், அவர்கள் இந்திரனுக்கு சக்தையும் இந்திரியத்தையுஞ் சுமக்கிறார்கள், ௫௭, அகவினிகளான கைத்திபர்கள் கோமன் பாயுங்கால் இனிமையான மருந்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள், மனிதத் துதியுடன் சரஸ்வதியானவன் இந்திரனுக்கு கன்னஹுவான கோமனைத் தரிக்கிறார், ௫௮, போற்றப்படும் சரஸ்வதி

யானவன் கிரியம் இந்திரியங்களை இந்திரனுக்குக் களிப்பான், அகவினிகள் சரஸ்வதியால் உபரியானவன் உறுதிச் செல்வத்தால் தரிப்பார்கள், ௫௯, அகவினிகள் நமுசியினிடமிருந்து பொழிந்து பொங்கும் இராமரான பிரகரத கோமனைக் கொண்டு வந்துசார்கள், சரஸ்வதி தருப்பைப் புடன் அதைப் பாண்டத்துக்காக இந்திரனுக்குக் கொண்டு வந்துசான், ௨௦, ௫௯—௫௯.

௬௦, சரஸ்வதியும் இந்திரனும் அகவினிகளுடன் புதி கோத்திரினின்ற திசை, விராபக கவாடங்களான விருப்பங்களைக் கற்றதுளார்கள், ௬௧, அகவினிகளே! இரவும் பகலும் தினத்திலும் மாலையிலும் சந்தாமராயுள்ள பவர்கள் சரஸ்வதியுடன் சேர்ந்து நிறந்த சக்திகளுடன் இந்திரனை யலங்காரஞ் செய்கிறார்கள், ௬௨, சரஸ்வதியே! அகவினிகளே! பகலிலும் இரவிலும் எங்களைக் காக்கவும், திவ்ய நேறாத் துருக்களே! எயுத்தியர்களே! இராம் பொழியுங்கால் நீங்கள் இந்திரனைக் காக்கவும், ௬௩, அகவினிகளும் தனித்தனியாய் இடை, பாரதி சரஸ்வதி பொங்கும் இராமுடன் பவரிடும் கோமனை இந்திரன் பருகி இன்பமுடனாகப் பொழிகிறார்கள், ௨௦, ௬௦—௬௩.

௬௪, கோமபாணம் பொழியுங்கால் அகவினிகள், சரஸ்வதி தவஷ்டர இந்திரனுக்கு சிவச்சை இரகத்தை யளித்துள்ளான், பவருபத்துடன் சீர்த்தியாகும் இலட்சுமி நேனாகும் சக்தைச் செய்துள்ளான், ௬௫, இந்திரனே வன்ஸ்பதியே! அகவினிகளுடன் பசுவைப்போல் சரஸ்வதி, குதுகரலங்கலில் போற்றப்படும் பொங்கும் இனிய இரகத்தைப் புணைக்குகிறார், ௬௬, அகவினிகளே! மாகரம், பசுக்கள் சரஸ்வதி பொழியும் இரகத்துடன் இனிமையான பொழிந்த கோமனைப் பருக இந்திரனுக்குக் களித்துவீர்கள், சுவரஹா, ௬௭, அகவினிகள் சரஸ்

வதிபொடு அசாநா நமூனியிபிரிஞ்சுது இந்திரனக்
காக அநியினம் அயி, இந்திரியம் சக்ரிச்செவ்வம் அநிப்
பொருளாயுள் கொண்டு வந்துளார்கள். ௨௦. ௧௪—௧௬.

௧௮. சாஸ்வதி அகினி பக்ஞத்தால் இந்திரன்
பலமுடனாக்குவார்கள்; அசா ஜன்மமான நமூனியினம்,
செவ்வஞ் ஐயிக்க வகிணப் பிணப்பார்கள். ௧௯. சாஸ்
வதியும் அகினிகளும் பகக்களும் உணவுகளாலும் உய
ரிய சந்திகளால் இந்திரன் தாங்கி அவன் புகழைப்
பொத்துகிறார்கள். ௨௦. பகன் சகிதா வருணனும் பல
மணிக்கப்படும் இந்திரன் பக்ஞபதிவாரும். நன்கு காட்
கும் பஜமானனுக்குப் பிரிபனாகட்டும். ௨௦. ௧௮—௨௦.

௨௧. சகிதாவும் வருணனும் பளிக்கும் பஜமான
னுக்கு செவ்வந்தைப் பொழியட்டும். நன்கு காக்கும்
அவர், நமூனியிபிரிஞ்சுது பகம் இந்திரியம் பொருளை
படைத்துளார். ௨௨ வருணன் இந்திரியம் சக்திரி
மணித்து சகிதா மங்கனத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் மனிப்
பான். நன்கு காப்பவன் பசுவால் பலமணித்து பக்
ஞத்தை படைத்துளான். ௨௦. ௨௧. ௨௨.

௨௩. அகினிகன் பகக்களால் பலத்தையும் குதி
களால் வீரியம் வன்மைமையும், சாஸ்வதி உணவால்
இந்திரனையும் பஜமானனையும் பலமுடனாகச் செய்வான்.
௨௪. சந்தா ரூபமுள்ள சாசந்தியர் பொன் நெறிகளில்
செல்லும் அவ்வீரர்கள் அயிமிகும் சாஸ்வதி, இந்திர
னானே நீ, எங்கள் செயல்களில் துணையுரிபுட்கன். ௨௫.
நற்செயல்களுடனாகும் வைத்தியர்களான பால் மிகும்
சாஸ்வதி தூறு பலங்களுள்ள விருத்திரினைக் கொல்லுபவ
னான இந்திரனுக்கு இந்திரியத்தை தரித்துளான். ௨௦.
௨௩—௨௫.

௨௬. அகினிகளே! சாஸ்வதியே! நமூனியி பசா
னின் செயல்களில் இணைந்து கார்பானஞ் செய்பவர்களே!
அவன் செயல்களில் இந்திரனுக்கு உதவி யளிக்கவும்.
௨௦. ௨௬.

௨௭. அகினிகன் பெற்றோர்கள் மகிணப் பேரல்
தங்கனது அநி அநிவு வன்மைமுடன் இந்திரனே! உனக்கு
உதவி புரிந்துளார்கள். மகவானே! நீ சக்திமுடன்
இன்ப சாதனத்தைப் பருகியவுடன் சாஸ்வதி உன்னைச்
சகமுடனாக்குகிறான். ௨௮. எவனில் குதினாகன், காளை
கள் மாடுகள் பொதிப் பகக்கன் ஆடுகள் நன்கு சிபமன
மாடு யளிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்த சோம சேர்க்கை
பரப் சோமபானஞ் செய்பவனாய் அநினுபுள்ள பக்
கினிக்கு உன் இருதயத்தால் இனிமைபான மனத்தைப்
புகளுக்கவும். ௨௯. அகினியே! சோமான் பரத்திரத்
திலும், அகப்யபரால் செய்பவர்போதும் உன் வாயி
னுள் சோமன் பொழியப்படும்; பெரிய புகழோடும் பெரு
மைபான சமர் ஐயிக்கும் சகிதையும் செவ்வந்தை என்
னில் யளிக்கவும். ௨௦. ௨௭—௨௯.

௩௦. அகினி தேஜசால் வகிணையும், சாஸ்வதி
பிரானாகும் வீரத்தையு மளிப்பான். இந்திரன் வாக்கு
வன்மைமுடன் இந்திரனுக்கு இந்திரியத்தை யளிப்பான்.
௩௧. சாசந்தியர்களே! அகினிகளே! குத்திரர்களே!
மணிதர் காக்கும் பகர்க்கத்துக்கு பகக்கன் குதினாகனுடன்
வாருங்கள். ௩௨. ஐசுவரியமோங்கும் செவ்வனே! தூஷ்ட
சத்துருவும் தூசத்திலும் அருகிதுமுள்ள எவரும்-புன்மை
செய்யாமலிருக்க நீ காக்கவும். ௩௩. ஆவலால் நாடப்
படும் அகினிகளே! அநித்தை யு மளிக்கும் பொருள்
பலருபமான திரியத்துக்கு எம்மை பலமுத்துச் செய்
துங்கள். ௨௦. ௩௦—௩௩.

அச. உணவு உயிரிய கித்தைகளோடும் சத்தஞ் செய்வனாயும் செல்வமும் யறிவுள்ளவனுமான சரஸ்வதி எங்கள் யக்ஞத்தைப் பூரணமாக்கட்டும். அதி. மனிதர் மொழிகள் எழுப்புபவனாயும் நல்லறிவுகளை உதயமாக்குபவனுமான சரஸ்வதி யக்ஞத்தை தரித்துவாள். அச. பெரும் வெள்ளமான சரஸ்வதி தன் றாணத்தால் சார்தி செய்கிறாள். எல்லா அறிவுகளையும் அவள் பிரசன்னமாக்குகிறாள். உர. அச—அச.

அச. இந்திரனே! அதிசய ஒளியுள்ளவனே! இப்படி பிறந்த சாதனங்களால் சத்தமாகி இவ்வாறானவர்கள் உன்னை நாடுகின்றன. நீ வரவும். அஅ. அறியும் பிராமணனால் தூண்டப்பட்டு, கரணத்தால் துரிதமாகி பொழியும் ஞானினனின் மொழிகளுக்கு வரவும். அச. இந்திரனே! உயிரிய குதிரைகளாள்ளவனே! துரிதமாகி வருவிய வரவும். பிரமங்களை பணுகவும்; எங்கள் யக்ஞத்தில் இன் பமாகவும். உர. அச. அஅ.

அர. இரு அக்ஷரிகள் சரஸ்வதியுடன் சேர்த்து மதுவைப் பருகட்டும். நல்ல இரட்சகனாய் கிருத்திரைக் கொல்லும் இந்திரன் சோமனான மதுவை பற்றட்டும். உர. அர.

அதுவாகம் உஅச.

சேனத்திரமணி

க. வருணனே! இந்த எனது அழைப்பைச் செவி கொடுக்கவும். இன்று எமக்குச் சுகமளிக்கவும், துணை காடி நான் உன்னை நாடுகிறேன். உ. வருணனே! வந்தனஞ்செய்பவனாய் நான் பிரமத்தால் உன்னிடம் இதைக்

உஅச. சகுத்த—சோமணி.

கேட்கிறேன். உனது யஜமானன் அனிகளால் இதை கேட்கிறான். வருணனே! நீ இங்கு தங்கவும். கோபமாகாதே. கிரியும் அரசனான நீ எங்களிடமிருந்து ஆயுசைத் திருடாதே. உ. அக்ஷினியே! வருணனை யறியும் நீ தேவரின் கோபத்தை எம்மிடமிருந்து தூரமாக்கவும், பூணைக் கருகையும் பிரகாசமுமுள்ள நீ சோதி வீசும் நீ எங்களைத் துவேஷிப்பவர்களை யெல்லாம் எம்மிடமிருந்து தூரமாக்கவும். உச. க—உ.

ச. அக்ஷினியே! எங்கள் நெருங்கிய நண்பனான நீ இப்பொழுது இக்கால உதயமாகுங்கால் எங்கள் அருகிலிருக்கவும், வருணனை எங்களிடஞ் சார்தமாக்கவும் நீ அளிப்பவனாகவும். உன் அன்பைப் புலனாக்கவும். எங்கள் கைச் செவியுறத் துரிதமாகவும். உச. ச.

இ. எங்கள் கவிரதங்களின் தாயாயும் குதத்தின் மனைவியாயும் மகத்தாயமுள்ள அதிதியான அன்னையை எமது இரட்சிப்புக்கு அழைப்போம். அவள் அதிசெல்வமுள்ளவன், கிரகமாய் கிரிபவள். எப்பொழுதும் அழியா பாதவன். நல் கமனிப்பவள், நலமானவழி காட்டுபவள். உ. எங்கள் கேஷமத்துக்காக, திவ்யமாயும் ஒழுக்கன்னி யினமுள்ள தூது துடுப்புக்களுடனாகும் இப்படகில் குற்றமன்னியில் ஏறுவேம். புனிதமான நற்காப்பாகும், சோதி யும் இதற்கு கிகரிக்கை. அதிதி திவ்யமான தலைவர் தூய மைவான துணையாராகும். எ. நான் கேஷமத்துக்காக ஒழுக்கும் குற்றமும் நீங்கி தூது துடுப்புக்களால் செல்லும் நலமானக் கப்பலை ஏறவேண்டும். உச. இ—எ.

அ. அறிவுமிகும் மித்திர வருணர்களை! செய்யால் எமது கிலங்களை பசுமையுடனாக்கவும். தேனும் திசைகளை திவ்யமாக்கவும். கூ. உங்கள் கைகளை நீட்டவும். எங்கள் ஆயுசு பெருகட்டும் செய்யால் பசுமையுந் நிலங்களை பசு

மைபாக்கவும் அதி இனாகுனே! சனங்கில் எம்மைப்
புகழுடனாக்கவும், மித்திர வருணனே! இந்த எவ்வு
அமைப்புக்காகச் செவி கொடுங்கள். உக. அ—க.

கௌ. திடமுன்னவர்களைப் சந்தமாய் தேவசுபைப்
ருச் செல்லும் குதிராகன் காக்கன் பகைக்கும் உக்கிரச்
செழுடனாக்கட்டும். துஷ்டன் சர்ப்பன் துரோகிகளைக்
கொன்று எல்லா தக்கங்களைப் புகழ பொழிக்கட்டும்.
சுவாஹா. கக. குதிராகனே! அநிகுருக்கும் அநிகுருத்
தனும் குதங்காண்பவர்களுமான நீங்கள் ஒவ்வொரு சமர்
சண்டையில் எமக்குத் துணியுரிபவும் இதன் இரகசத்தைப்
பகருவும்; திருப்பிவாதி இன்பமுடனாகவும். அப்பால்
தேவர்கள் செல்லும் வழிகளில் செல்லுங்கள். உக.
கௌ. கக.

கஉ. சமித்தால் அக்கினி எழுச்சிவாக்கப்பட்ட
னோன், நன்கு உதயமாகும் அவன் வரிக்கத் தருத்தவன்.
முன்றை இரட்சிக்கும் பகவான காபத்தி! சந்தம் இங்கு
ஆபுகையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். கஉ. ததானபதன்,
சத்த செயலுன்னவன் தேகம் காப்பவன் சாண்வதிடஹீ
சந்தம் இரண்டை இனக்கும் பக இங்கு ஆபுகையும் இந்
திரியத்தையு மளிக்கும். கச. அக்கினி அளிப்புக்கனோடு
போற்றுவதற்குரியவன், கோமதேவன் மானயில்லாத
வன் பஞ்சாட்சியைப்படையும் பக அதஹிபுச்சந்தம் இங்கு
ஆபுகையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உக. கஉ—கச.

கடு. விரியும் நந் தருப்பையுடன் அக்கினியுளான்.
தன்னருகில் பூஷணனோடு மாண மன்னியிடுவான்.
தேகம் இந்திரியம் மனத்துடன் பிரஹத் சந்தம் இங்கு
ஆபுக இந்திரியத்தை யளிக்கும். கக. தின்ப சுவாடம்
கன், மகத்தான திசுகள் பிரமமாகும், பிரகம்பதி தேவ
களும். நான்கு சத்தி சேரும் பகவும் பக்கதி சந்தமும்

இங்கு ஆபுக பகத்தை யளிக்கும். கச. சந்தா ருப
முன்ன இனமைகாரன உகைகள்; அமுதமான விசனே
தேவர்களாகும் ஆவதுடன் சேரும் பகவும் திரிஷ்டுபுச்
சந்தமும் ஆபுகையும், இந்திரியத்தையு மளிக்கும். கஅ.
தின்பமான தோத்தருக்கன் இருவர்களும் வைத்திபர்
களாகும், அவர்கள் இந்திரனின் பெருங்கிச் சேரும்
கண்பர்களாகும். பொதிபகவும் ககதிச் சந்தமும் ஆபுகை
யும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உக. கடு—கஅ.

கக. முமான இடை பராதி சாண்வதி மருத்துச்
சாரன சனங்களுமுன். பகவும் பாதுடனாகும் கோ
வான விராஜ சந்தம் இங்கு ஆபுகையும் இந்திரியத்தையு
மளிக்கும். உௌ. கோமதிரும் அதிசயமான தவஷ்டா,
புஷ்டி பெருக்கும் இந்திராக்கினியாகும். பகவும் பக
மான காண்பும் தவிபாத சந்தமும் ஆபுகையும் இந்திரி
யத்தையு மளிக்கும். உக. சாந்த மளிக்கும் வணப்பதி;
செவ்வம் பெருக்கும் சிந்தா கன்று குணமாகும் பக
கருப்புச்சந்தம் ஆபுகையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும்.
உஉ. அதி வன்கையுன்ன வருணன் சுவாஹாவோடு பக்
குத்துக்குச் சிசிந்தச பவிக்கினன், கிருஷ்பமும் பகவும்
பிரஹத்தம் அதிச்சந்தமும் ஆபுகையும் இந்திரியத்தையு
மளிக்கும். உக. கஉ—உஉ.

உஉ. திருவிருதத் ததிரோடாகும் வகக்காரன
தேவர்கள் வசந்த குததுடன் இரந்தார்த்துடன் இந்திர
னுக்குத் தேஜசையும் ஆபுகையும் பளிப்பார்கள். உச.
பஞ்ச. நாத் ததிரோடன் போற்றப்படும் தேவர்களான
ருத்திரர்கள் கிரீஷ்மத்துடன் பிரஹத்தோடு புகழுடன்
அவிபான பகத்தையும் ஆபுகையும் இந்திரனுக்கு அளிப்
பார்கள். உடு. சப்த நச ன்தோமதுடன் ததிரச்சப்
படும் ஆதித்தியர்கள் மகைகளோடும், சனம், வைருபத்

துடன் இந்திரனுக்கு ஆயுசு, யக்ஞம், இந்திரியத்தை யளிப்பார்கள். உக, ஏக கிம்ச ஸ்வேகாம துதியிவ் துதியாகு விடுக்களான தேவர்கள் சரத்துடனும், மலராஜனோடு ஸ்ரீயும் இந்திரனுக்கு ஆயுசு, யக்ஞம் ஸ்ரீயை யளிப்பார்கள். உள, நிரூபத்து ஏழ ஸ்வேகாமங்கனோடு துதியாகும் தேவர்களான மருத்துக்கள் ஏமத்தத்துடன், சக்திகனோடு சக்வரீக்கள் இந்திரனுக்குச் சக்தி, ஆயுசு, யக்ஞத்தை யளிப்பார்கள். உய, முப்பத்து மூன்று ஸ்வேகாமங்களுடன் துதியாகும் அபிரூதமான தேவர்கள் மைகி சத்தோடு சத்தியத்துடன் ரோவதிகள் இந்திரனுக்கு கூத்திரம் யக்ஞம் ஆயுசை யளிப்பார்கள். உக, உக, — உக

உக., ஹேராதா யக்ஷ ஸ்தானத்தில் சமித்தாடன் அக்விளி அகவினிகன் இந்திரன் சரஸ்வதியை நாட்டும், கோதுமைகளுடன் புனைவித ஆடும், முனை மருந்துக் கொசு குவளையல்களோடு தேன் தேதக பால் இந்திரியம் சோமனுமாகும். பொழிபுரம் இரதத்தோடு இனிய நெய்யை யதுபவிக்சட்டும். ஹேராதாவே! நெய்ப்பொருள் நாட்டவும், கூ. ந. த. தானபதனான ஹேராதா சரஸ்வதியை நாட்டும், ஆடும் மேஷமும் இனிய தேன் மார்க்கத்தில் மருந்து அகவினிகளுக்கும் இந்திரனுக்கும் வீரமான வன் மையை வகித்துச்செல்லும். அவை குவளையம் இந்திரியமும் நெய் முனைகளோடு பரிசார மருந்தான பாலும் சோமனுமாகும். பொழிபுரம் சோமனோடு அவர்கள் இனிய நெய்யை யதுபவிக்சட்டும். ஹேராதாவே! நெய்ப்பொருளை நாட்டவும். உக., உக., கூ.

கூடும். நேற்றாநாள் நரசாதம்மரையும் கண்ணுதலவாசன பதிவையும்து யுழிச்சுட்டும். நன்றாடவன் மருந்து மேஷும் வைத்தியனான சரஸ்வதி, அந்தவினிகளின் பொன்மயமாசன இசைதம், வலைய இரத்திரனின் மீரிதம்; பதரி பழம் இரத்திர

தானியங்கனோடு மருந்தாரும்; ஹைதனோடு பாலும்
சேரமணமாகும். பொழியும் சோமனோடு அவர்கள் இனிய
செய்யை யதபயிக்கட்டும். ஹோதாவே! செய் பொருளை
நாடவும். ௩௨. அகிலனால் ஓங்கும் ஹோதா யனித்து
சரஸ்வதியையும் இந்திரனையும் போற்றட்டும். அவர்கள்
பசு, பலம், கிருஷ்பத்தால் பலமுடனாக்கட்டும். அகலினி
கருக்கும் இந்திரனுக்கும் சத்தியம் மருந்துமான தேன்,
ருவஸய பழங்களும் மசகாங்களுடன் பொரிகளும் பாலும்
சோமணமாகும். பொழியும் சோமனோடு அவர்கள் இனிய
செய்யை யதபயிக்கட்டும். ஹோதாவே! செய் பொருளை
நாடவும். ௩௩. ஹோதாவானவன் கம்பலமிருதுவான
பக்கு தருப்பை, வைத்தியர்களான நரசத்தியர்கள், வைத்
தியர்களை அகலினிகளைப் போற்றட்டும், குட்டியுடனா
ருக் குதிரை பசு வைத்தியமாகும். வைத்தியனான சரஸ்
வதி இந்திரனுக்கு மருந்தான பால் சோமனை யனிக்கிறும்,
அவர்கள் பொழியும் இசரத்துடன் இனிய செய்யை யதப
யிக்கட்டும். ஹோதாவே! செய் பொருளை நாடவும்
௨௧. ௩௧-௩௩.

உத. நேராதாவாணவன் அகலினிகளுடன் கதவுகள் திறக்கத் முழங்கும் விபரபதமான் கவாடங்கள் வழிகளை வலிக்கட்டும், இந்திரன் இரு பாலான உலகங்களை கதப்பான். பகவான் சாஸ்வதி அகலினிகளுக்கும் இந்திரனுக்கும் சந்தி, சுந்த சோதி, மருந்தைத் தருகிறான். பால் சோமனாகும். அவர்கள் பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதப்பிக்கட்டும், நேராதாவே! நெய் பெருகுகை நாடவும். உத. உத.

க.இ. நேராதா சந்தா வடிவமான இரு உலாவுகளை
வழிக்கட்டும். இரவும் பகலும் சாஸ்வதியுடன் அகலினி
கள் மருந்தைப்போதும் கருடிகைப் போதும், இந்திரனில்

உக்கிரவன்மைமையும்குருந்தையு மளிக்கிறான், சோதி நித் தம் ஸ்ரீயோடு மாகாததை பளிக்கிறான், பால் சோமனா றும், அவர்கள் பொழியும் இரசத்தோடு இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள் களை நாடவும், உக, நேறாதா இரு திவ்யநேறத்தாகும் களான இந்திரன் அசவினிகளை பழிக்கட்டும், இரவும் பக ளும் விழிப்புள்ளவனாய் மிக்கை செய்பவனாயுமுள்ள சாஸ்வதி மருத்த ஈபத்தோடு இந்திரியத்தைப் பூண மாக்குகிறான், பால், சோமன் அவர்கள் பொழியும் இர சத்தாடன் இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள்களை நாடவும், உக, உடு, உக.

உக, நேறாதாக்கள் மூன்று தேவிகளை புரளிக்கட் டும், மூத்திரிதர்கள் மூத்தா தக்கோடு மருந்தையும் பொன்றித்தையும் இந்திரனில் சாய்க்கிறார்கள், அசவினி கள், இடை, பரதி வர்த்தோடு சாஸ்வதி இந்திரனுக்கு மகத்தையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கிறான், பால் சோமனா றும், அவர்கள் பொழியும் இரசத்தாடன் இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள்களை நாட வும், உக, நேறாதாவானவன் அநேகனான தவஷ்டாவை யும் மனிதருக்குத் தரிதமாகும் விருஷபனையும் இந்திரன் அசவினி வைத்தியனான சாஸ்வதியையும் பழிக்கட்டும், ஓகை இந்திரியம் உததி, மருத்தான கொடும் ஓகையும் களையுடன் புஷ்பம் மருத்தாகும், மாகாததாடன் புஷ்பா றும் பால், சோமனாறும், அவர்கள் பொழியும் இரசத் தாடன் இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள்களை நாடவும், உக, உக, உக,

உக, நேறாதாவானவன் சாஸ்வதிகளும் வனம் விதியை விதி இந்திரன் பயத்தாக்குள் அனாவமான கோபநேக இரகாநேக பூதியை பழிக்கட்டும், அசவினி

வைத்தியான சாஸ்வதி ஆபுதத்தால் கோபத்தைக் கற்கட்டும், பால், சோமனாறும், அவர்கள் பொழி யும் இரசத்தாடன் இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள்களை நாடவும், ஓக, நேறாதா அக்வினியை பழிக்கட்டும், செய்பொருள்களுக்கு—கவா ளா! சென்னஞ் சிறு கிருதப்—பொருள்களுக்கு—கவா ளா! தவித்தனிக்கு கவாழா! அசவினிகளுக்கு ஆட்டு இரகியை கவாழா! சாஸ்வதிக்கு மேஷத்தை கவாழா! இந்திரனுக்கு கிருஷ்பத்தை கவாழா! சக்தி சிங்கத் துக்கு இந்திரியத்தை கவாழா! மருத்தான அக்வினியை கவாழா! சோமேந்திரியனை கவாழா! என்னு காகும் இந்திரியனையும், சவிதாவையும் வைத்தியர்களின் பதிவான வருணனையும் கவாழா! பிரியமாயும் உணவு மருத்தாயு முள்ள வனப்பதியை கவாழா! தேவர்கள், செய்பொரு ளு பங்கள் அக்வினி மருந்தை பந்துகிறான் பால் சோம னாறும், அவர்கள், பொழியும் இரசத்தாடன் இனிப செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! செய்பொருள் களை நாடவும், உக, நேறாதா ஆட்டன் வகைபரால் முதன்மைமையான பொருளால் அசவினிகளை பழிக்கட்டும், அவர்கள் செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! அவினியை பளிக்கவும், நேறாதா மேஷ வகைபுடன் சாஸ் வதியை பழிக்கட்டும், அவன் செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! அவினியை பளிக்கவும், நேறாதா கிருஷ்ப வகையுடன் இந்திரனை பழிக்கட்டும், அவன் செய்வை யதபிக்கட்டும், நேறாதாவே! அவினியை பளிக்கவும், உக, உக—சக.

சக, நேறாதாவானவன் அசவினிகள் சாஸ்வதி என்னு காகும் இந்திரனை பழிக்கட்டும், இந்த சோமன் கள், சோம பிரகந்தன், ஆடுகள் மேஷங்களுடனும் கிரு

ஷபங்கள் சிறு வேரகளுடனும் பசுமை பொரிகளோடு மாசாங்கனால் புனிதமாகும் இன்ப மளிப்பவர்களாகும். இவை ஈந்தமானவை, பால் நிறைபவை, அமிருதங்கள் இங்கு மங்கும் இவை தேன் பொழிபவை, அகலினிகள் சாஸ்வதி நன்கு காக்கும் இந்திரன் கிருத்திரை பழிப்பவன் இவற்றை யங்கீகரிக்கட்டும். அவர்கள் சோமசக்தையும் மதுவையும் பருகட்டும். இன்பமாகி மதுபகி கட்டும். ஹோதாவே யஜிக்கவும். ௪௩. ஹோதாக்கள் அகலினிகளை யஜிக்கட்டும். அவர்கள் ஆட்டின் அகிலைப் புசிக்கட்டும். அவர்கள் இன்று நடுவினின்றி நோன்றும் செய்வை மனித பரிசுத்துக்கு முன் எங்களை வெறுப்பவர்கள் முன்னிலையில் புசிக்கட்டும். அவர்கள் விரிந்த பசு தரணியத்துடன் பசுமையாகவும் புதுமையாகமுன்ன கிலங்கனின் நடுவே, தாறு ருத்திரர்கள் சேரும். அக்கினியால் சுவைக்கப்பட்டு தொடை முன் பாதம்முதுகு பக்கமுள்ள அங்கங்களை தங்குந் துத்திராக்கட்டும். இவர்கள் சேதமாகி சாந்தமான இவற்றின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் இசைத்தையும் புசிக்கிறார்கள். இப்படி அகலினிகள் பற்றட்டும். ஹோதாவே! அகிலை யளிக்கவும். ௨௧, ௪௨ ௪௩

௪௪. ஹோதாவானவன் சாஸ்வதியை யஜிக்கட்டும். அவன் மேஷத்தை அகிலையும் யஜுகட்டும். இன்று அவன் நடுவினின்றி.....இனி ௪௩-வது மந்திரக் கடைப் பாகத்தைப் போல் படிக்கவும். ௪௫. ஹோதா இந்திரை யஜிக்கட்டும்.....இனி ௪௪-வது மந்திர கடைப்பாகத் தைப்போல் படிக்கவும். ௨௧, ௪௪-௪௫.

௪௬. ஹோதா வணஸ்பதியை யஜிக்கட்டும். அவன் கன்கு முறுக்கப்பட்டு திடமாயுள்ள கலிற்றால் பற்றியு ளான். எங்கு அகலினிகளின் பிரியமான நிலயங்க ளுண்டோ அங்கு ஆட்டின் பக்குமாகும். எங்கு சாஸ்வதி

யின் பிரிய நிலயங்களுண்டோ அங்கு-மேஷத்தின் பக்கு மாகும். எங்கு இந்திரனின் பிரிய நிலயங்களுண்டோ அங்கு கிருஷ்பத்தின் பக்குமாகும். அக்கினி, சோமனின் கன்கு காக்கும் இந்திரன், சகிதா, வருணன், நெய் பருகும் தேவர்கள், ஹோதாவான அக்கினியின் தனித்தனியான- பிரிய நிலயங்களில் புகழ்ந்து போற்றப்படும் பக்குப்-பொருள்களை நன்கு கையத்து அவற்றை பலமுடனாக்கி பூரணமாக்கட்டும். திவ்யமான வணஸ்பதி பற்றட்டும். ஹோதாவே அகிலை யளிக்கவும். ௨௧, ௪௬.

௪௭. ஹோதாவானவன் அக்கினி கலிஷ்டகிருதனை காட்டட்டும். அக்கினி அகலினிகளின் பிரியமான நிலயங் களை ஆட்டின் பாகத்தை யஜிக்கட்டும். அவன் மேஷ பக் கும் சாஸ்வதியின் பிரிய நிலயங்களை யஜிக்கட்டும். அவன் இந்திரனின் கிருஷ்ப பக்குத்தை பிரிய நிலயங்களை யஜிக் கட்டும். அவன் அக்கினியின் பிரிய நிலயங்களைப் போற் றட்டும். சோமனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். கன்கு காக்கும் இந்திரனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற் றட்டும். சகிதாநின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். வருணனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். வணஸ் பதியின் பிரியங்களைப் போற்றட்டும். உணவுகளைப் போற் றட்டும். நெய் பருகும் தேவர்களின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். ஹோதாக்கினியின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். மகிமைமயான தன்னைவே காட்டட்டும். அவன் பக்குருதமான உணவை பக்குத்தா லடையட்டும். ஐரதவேதசனான அவன் பக்குத்தைச் செய்யட்டும். பக்கு உணவைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே அகிலை யளிக்கவும். ௨௧, ௪௭.

௪௮. தேவ நகுப்பையானது அகலினியான சாஸ் வதி இந்திரனுக்கு கண்ணான கதியை யளிக்கிறான். நகுப்

கபயால் அழியாத இந்திரியத்தை வளிப்பான். அவர்கள் புவிபின் ஐசுவரியத்துக்காக-பலத்தை வகடவட்டும், பழிக்கவும், சள, திவ்யத் தவாரங்களைத் தவறும், அவ விலிகள் சாஸ்வதி மூல்கில் இந்திரனுக்கு விரிபத்தையும் பிராணனைப் பளிப்பான். அவர்கள் இன்பமான செல் வத்துக்கு புவிபின் பலத்தை வகடவென்றும், நேதா தாவே பழிக்கவும், உக, சஅ, சக.

இ. தேவிகளான காகி மாகிகள், அவவிலிகளும் ஈன்கு காக்கும் சாஸ்வதியும் உகைகளால் மொழியால் பலத்தையும் இந்திரியத்தையும் இந்திரனுக்கு தரிக்க வேண்டும். செல்வமகடவ அவர்கள் சகத்தின் செல்வத் தைப் பற்றட்டும், நேதாதாவே பழிக்கவும், இக, காகி வதத் தருகைதபான தேவிகளான அவவிலிகளும் சாஸ் வதியும் உகைகளால் இந்திரனுக்கு பலத்தையும் செவி புதர் சக்தியைப் பிறப்பையும் மளித்துவார்கள். இ. செல் வத்தையகடவ அவர்கள் சகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டும், நேதாதாவே பழிக்கவும், இக, உததியான துறாதி கொண்டு வருபவர்களுமாய் பகைகளான சாஸ்வதியும் வைத்தியர்களான அவவிலிகளும் இந்திரனின் காப்புக்க னாகும். பக்குத்தால் அவர்கள் வதன்னியத்தி னின்று அவனுக்குச் பிறந்த சோதியையும் சக்தியையும் மளிப்பார்கள். அவர்கள் செல்வ மதபயிக்க புவிபின் பொருளை அகடவட்டும், நேதாதாவே பழிக்கவும், இக தேவ நேதாதாக்களால் இருதேவர்களான அவவிலி வைத்தியர்களும் நேதாக்கள் வகட்காசங்களுடன் சாஸ்வதியும் பலத்தையும் பிரகாசத்தையும் இந்திரனின் அளித்து அவன் இருவயத்தில் அநிவை வைத்துவார்கள். அவர்கள் செல்வமகடவ புவிபின் சக்தியை கட்டட்டும், நேதாதாவே பழிக்கவும், இச, தேவிகள் மூன்று,

17 சரஸ்வதி

© Purvacharya Survey of Mysore

முத்தேசிகளான அகலினி, இடை, சரஸ்வதி இந்திரனின் ஈடு நாகியில் இந்திரியத்தைத் தரித்துளார்கள், அவர்கள் செல்வமடைய புதி-சக்தியை நாட்டும், நேறாதாவே! யஜிக்கவும். உச. ௫௦—௫௪.

௫௫. அகலினி சரஸ்வதியால் இரதஞ் செலுத்தப் பட்டுமும்முறை காக்கும் தேவநாசம்சுன இந்திரன் தவஷ்டா பலத்துக்கும் பிறப்புக்கும் அருகதைபான இந்திரனில் அமுத வடிவமான இரேதசை வைக்கட்டும். ௫௬. தேவர்களால் தேவன், அகலினி சரஸ்வதியால் பெண் சிறன் இலை எல்ல பழங்களுள்ளவன் இந்திரனுக்கு இனி மைபைப் பக்குவமாக்குகிறான். ஓஜகடனும் உயதி புடனும் கோபமுடன் கிருஷ்பனான வனஸ்பதி இந்திரியன் களைத் தரிப்பான். அவர்கள் செல்வ மனுபயிக்க புதி யின் சக்தியை படைபட்டும். நேறாதாவே! யக்குத்தைப் பற்றவும். ௫௭. செடிகளின் உடைபாய் பக்குத்தில் கம்பளத்தை மிருதுவாய் கிரிக்கப்படும் தருப்பை சரஸ் வதி அகலினிகளுடன் இந்திரனான உனக்குகந்தரஸ்தான மாகட்டும். அவர்கள் தருப்பையுடன் இளைந்த தலைமைப் பதவியைபடைய உன்னில் அரசனான கோபந்தையும் பலத்தையு மளிக்கவேண்டும். அவர்கள் செல்வமடைய புதியின் பலத்தைபடைபட்டும். நேறாதாவே யஜிக்கவும். உச. ௫௫—௫௭.

௫௮. தேவ அக்லினியான கவிஷ்டகிருதன் எப்படி நாடவேண்டுமோ அப்படி தேவர்களை நாட்டும். நேறாத்துருக்கள் அகலினிகளால் இந்திரன், வாக்வினால் வாக்வினையும் சரஸ்வதியையும், அக்லினி சோமனை யஜிக்கட்டும். கவிஷ்ட கிருதன் நன்கு நாடப் பட்டுவான். நான்கு காக்கும் இந்திரன் சகிதர, வறு ணன் வைத்தியன் அடைவதற்கு அருகர்கள். தேவரான

வனல்பதி செப் பருகும் கவிஷ்டர்களாகும். அக்கினி அக்கினியாக் காடப்பட்டுளான். ஜோதாவான கவிஷ்ட கிருதன் கீர்த்தி காயபலம் உறுதி கண்ணியம் சத்தியப யளிப்பான். அவர்கள் செல்வ மனுபயிக்க புவிபின் சத் தியை யடைபட்டும். ஜோதாவே யஜிக்கவும். ௧௧. இன்று யஜமானன் உணவுகளைப் பக்குவஞ்செய்து புரோ டாசங்களை பசனஞ் செப்பவராய் அகவினிகளுக்கு ஆட்டைப்பற்றி சாஸ்வதிக்கு மேஷத்தை, இந்திரனுக்கு கிருஷ்பத்தை நாடி அகவினிகள் சாஸ்வதி ஈன்று காக் கும் இந்திரனுக்கு சோம இரகம் பொழிந்து அக்கினியை ஜோதாவாகச் செய்துளான். ௨௧. ௫௮. ௫௯.

௧௦. திவ்யமான வனல்பதியானவன் ஆடோடு அக வினிகளுக்கு, மேஷத்தோடு சாஸ்வதிக்கு கிருஷ்பத் தோடு இந்திரனுக்கு ஈன்று திரமாய் செய்துளான். அவர் கள் மஹாகுயினின்று இவற்றைப் புதித்துளார்கள், பக் குவ உணவுகளை அவர்கள் பற்றிபுனார்கள். புரோடாசங் களால் அவர்கள் பலம் பெருகியுளார்கள். அக்கினி சாஸ் வதி இந்திரன் இரகத்தையும் சோமனையும் பருகியுளா் கள். ௧௧. உன்னை இன்று ரிஷியே! ரிஷி மகனே! ரிஷி சத் தானமான இந்த யஜமானன் வெகு புருஷர்களில் உன்னை கவிசரித்துச் சொல்லவேண்டியதாவது—இவ்வனல் தேவர் களில் எணக்காக பக்குத்தால் திவ்ய திரிபங்களைப் பற்றுவான். தேவரே! தேவதானங்களை நீ கிரும்பி நாட வும், நீ திவ்யமான ஜோதாவாகும். ஆகிகளுக்கு, ஈன்மொழிகளுக்கும் யனுப்பப்படும் மானிட ஜோதாவே நீ, நீ நல்ல மொழிகளைச் சொல்லவும். ௨௧. ௬௦. ௬௧.

௨௮௪. கருத்து—ஜோதாவார்!

அதுவாகம் ௨௮௮.

அகவமேதம்

௧. நான் தேவர்களுக்கும் பிரஜாபதிக்கும் உன் னைத் துரிதமாக்குகிறேன். பிரமனே! தேவர்களுக்கும் பிரஜாபதிக்கும் நான் குநிகராகைக் கட்டுவேன்; அதனால் நான் செல்வ முன்னவனாவேன். தேவர்களுக்கும் பிரஜா பதிக்கும் அவனைக் கட்டி நீ சித்தனாகவும். ௨௨. ௪.

௨. சகிதாவின் சேதன கொருபமான தேவசோதி கையப்பற்றவும், மகத்தாயும் உண்மைபான செல்வத்தை யு மளிப்பதான நல்லறிவை நான்கள் ஈன்று காடுகிறோம், ௩. மனமறியும் தேவனாயும் செல்வம் செழுமை செய்யும் அறிவு வளர்க்கும் சகிதாவின் நல் றிவை நான்கள் காடு வோம். ௪. தேவ போஜனத்துக்கு இன்பமளிப்பவனாயும் வீரர்களின் பதிபான செல்வமளிக்கும் சகிதாவை நான் அழைக்கிறேன். ௫. சகிதாதேவனின் மதியையும் சகல செல்வமையு மடையவும். நான்கள் அறிவால் விசுவ திவ்ய மானப் பொருளை காடுகிறோம். ௨௨. ௧௧—௧௪

௬. அக்கினியை ஸ்தோமத்தினால் எழுச்சியாக்கவும் அமுதனைச் சடாக்கவும் அவன் தேவர்களில் அலிகளை யளிக்கட்டும். ௭. அலிகமப்பவன், அமுதன் நல்வினை யும் பிரகாசமுமான தூதனான அக்கினி அறிவுடன் எங் கள் பக்கம் வருகிறான். ௮. நான் தூதனான அக்கினியை என் முன்னிலையில் வைக்கிறேன். அலி கமப்பவனை நான் அழைக்கிறேன். இங்கு அவன் தேவர்களை யுட்காச்செய் யட்டும், ௯. பவமானனே! நீ சூரியனை உதயமாக்கி யுளாய். நீ சத்தியால் சலத்தை விபாபகஞ் செய்துளாய். பாதுடன் ஒங்கும் செழுமைகளைநீ எமக்குத் துரிதமாக வும். ௨௨. ௧௭. ௧௮.

40. காலுக்கு சவாஹா! பாருக்கு சவாஹா! எதற்கு சவாஹா! துக்கம் யதபயித்துன்னவனுக்கு சவாஹா! மனமறியும் பிரஜாபதிக்கு சவாஹா! செத்ததை என்னு அறிபவனுக்கு சவாஹா! அதிதிக்கு சவாஹா! மக்களமளிக்கும் அதிதிக்கு சவாஹா! சான்வதிக்கு சவாஹா! புனிதஞ்செய்யும் சான்வதிக்கு சவாஹா! பெரிய சான்வதிக்கு சவாஹா! பூஷணனுக்கு சவாஹா! பெரும் வழிகளின் பூஷணனுக்கு சவாஹா! மனிதர்களை என்னு காணும் பூஷணனுக்கு சவாஹா! தவஷ்டாவுக்கு சவாஹா! தரித தவஷ்டாவுக்கு சவாஹா! பலருபங்களுள்ள தவஷ்டாவுக்கு சவாஹா! விஷ்ணுவுக்கு சவாஹா! விஷ்ணு நீயுபனுக்கு சவாஹா! விஷ்ணு சிபிவிஷ்டனுக்கு சவாஹா. ௨௨. ௨௦.

4௧. பிராணனுக்கு சவாஹா! அபாணனுக்கு சவாஹா! விபாணனுக்கு சவாஹா! கண்ணனுக்கு சவாஹா! காதுக்கு சவாஹா! கருத்துக்கு சவாஹா! ௪௨. சித்திகைக்கு சவாஹா! இங்கு வரும் திகைக்கு சவாஹா! தென் திகைக்கு சவாஹா! இங்கு வரும் திகைக்கு சவாஹா! மேந்திகைக்கு சவாஹா! இங்கு வரும் திகைக்கு சவாஹா! வட திகைக்கு சவாஹா! உயர் திகைக்கு சவாஹா! இங்கு வரும் திகைக்கு சவாஹா! சீழ்திகைக்கு சவாஹா! இங்கு வரும் திகைக்கு சவாஹா! ௨௨. ௨௩. ௨௪.

4௨. காற்றுக்கு சவாஹா! ஆவிக்கு சவாஹா! நீராவிக்கு சவாஹா! மேகத்துக்கு சவாஹா! மின்னன் மேகத்துக்கு சவாஹா! இடி முழக்க மேகத்துக்கு சவாஹா! வெடிக்கும் மேகத்துக்கு சவாஹா! மழை பொழிவதற்கு சவாஹா! மழைக்கு சவாஹா! கெடும் மழைக்கு சவாஹா! தரித மழைக்கு சவாஹா! நிற்கும் மழைக்கு

சவாஹா! நின்றான் மழைக்கு சவாஹா! தெனிற்கும் மழைக்கும் தூவும் மழைக்கும் சவாஹா! மழை தூசிகளுக்கு சவாஹா! இடி முழக்கங்களுக்கு சவாஹா! மூடு பளிக்கு சவாஹா! ௨௨. ௨௬.

4௩. பிராணனுக்கு சவாஹா! வகைக்கு சவாஹா! விபுவுக்கு சவாஹா! விலகவனுக்கு சவாஹா! கணபுக்கு சவாஹா! கணபதிக்கு சவாஹா! முன்னிலையெனுள்ளவனுக்கு சவாஹா! அதிபதிக்கு சவாஹா! பலத்துக்கு சவாஹா! என்னு செல்பவனுக்கு சவாஹா! சந்திரனுக்கு சவாஹா! சோதிக்கு சவாஹா! சோசனுக்கு சவாஹா! திவபதிக்கு சவாஹா! கடு, மறுக்கு சவாஹா! மாநவனுக்கு சவாஹா! கச்சொனுக்கு சவாஹா! கசெக்கு சவாஹா! கபகக்கு சவாஹா! கபவியனுக்கு சவாஹா! இஷனுக்கு சவாஹா! ஊர்ஜனுக்கு சவாஹா! சமூகனுக்கு சவாஹா! சமூகப்பனுக்கு சவாஹா! தவத்துக்கு சவாஹா! தவஞ் செய்வனுக்கு சவாஹா! அம்மூரப்பதிக்கு சவாஹா. ௨௨. ௩௦. ௩௧.

4௪. பலத்துக்கு சவாஹா! உதயத்துக்கு சவாஹா! ஜேஷ்டனுக்கு சவாஹா! அறிவுக்கு சவாஹா! அதி கைத்துக்கு சவாஹா! சித்துக்கு சவாஹா! விபகணினனுக்கு சவாஹா! முடிவுக்கு சவாஹா! அதி முடிவுக்கு சவாஹா! புலனபதிக்கு சவாஹா! அதிபதிக்கு சவாஹா! பிரஜாபதிக்கு சவாஹா! ௨௨. ௩௨.

4௫. ஆபுகயக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! பிராணன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! அபாணன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! விபாணன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! உதானன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! சமூகன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! கன் யக்குத்தாலோங்கட்டும், சவாஹா! காது

பக்குத்தா லோங்கட்டும் கவாஹா! வாக்கு பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! மனம் பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! மனம் பக்குத்தா லோங்கட்டும் கவாஹா! ஆத்மா பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! பிரமா பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! சோதி பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவர்கம் பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! பிருஷ்டம் பக்குத்தா லோங்கட்டும், கவாஹா! பக்கும் பக்குத்தா லோங்கட்டும், உஉ. உஉ.

உஅ. ஒன்றுக்கு கவாஹா! இரண்டுக்கு கவாஹா! மூன்றுக்கு கவாஹா! நான்குக்கு கவாஹா! ஐந்துக்கு கவாஹா! ஆறுக்கு கவாஹா! எட்டுக்கு கவாஹா! கவர்கத்துக்கு கவாஹா! உஉ. உஉ.

அதுவாகம் உஅக.

அகவ்யாகம்

உ. நீ ஆதாவுடன் மொகிக்கப்பட்டுளாய். நான் உன்னைப் பிரஜாபதிக்கு உதவுகமாப் மொகிக்கிறேன். இது உனது மூல ஸ்தானமாகும். சூரியன் உனது மகிமை யாகும், பகவாஹும் வருஷத்தாலும் உனக்குண்டாகும் மகிமைக்கு வாயுவிலும் வானத்தாலும் உனக்குண்டாகும் அம் மகிமைக்கு, தேவர்களுக்கு பிரஜாபதிக்கு கவாஹா! உஉ. உ.

உ. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் பிரஜாபதிக்கு உதவுகமாப் மொகிக்கிறேன். இது உனது மூல ஸ்தானம்; சந்திரன் உனது மகிமையாகும்? இரவினாலும் வருஷத்தாலும் தோன்றும் உனது மகிமைக்கு புவியிலும் அக்கினியிலும், எட்சத்திரங்களிலும் கோதியிலும் கிளை

உஅஅ. எருத்தா—கவாஹா,

யும் உனது அம் மகிமைக்கு தேவர்களுக்கு பிரசாபதிக்கு, கவாஹா! உஉ. ச.

உ. மொகிக்காதுடன் இரதம் நன்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, குதிரை கடிவாளத்தோடு நன்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, சோமனது தலைமையை பதுகரிக்கும் சலம் தோன்றிய பிரம்மம் சலங்கனிலும் சேர்த்துள்ளது.

உ. குதிரையே! நீ தானாகவே உன் கையத்தாலும் கச்செய்து கொன்மியுப், நீ தானாகவே நாடுமியுப், நீ தானாகவே பந்துமியுப், அர்சிபனன்லியில் நீயே உன் மகிமைகை படைமியுப், கு. நீ இங்கு மரிப்பதில்லை. நீ துன்பமாவதில்லை, நீ கந்தாமான வழிகளால் தேவர்களுக்குச் செல்லுகியுப். தேவசகிதா லெஞ்செய்பவர்கள் சென்ற வகிக்கும் நிலபத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும், உஉ. ச—சுரு.

உ. சூரியனுக்குச் சமானமான கோதியுள்ளவன் யார்? சமுத்திர சமான ஏரி எது? புவியைவிட அதிக கிரகமாயுள்ளதுபெது? அனக்கமுடிபாதபொருள் எது? எ. பிரமனே சூரியனைப்போல் கோதியுள்ளவன், கோதியே சமுத்திர சமானமான ஏரியாகும், இந்திரன் புவியை விட கிரிபவன், பக அளவுக்கு மிகுந்ததாகும், அ. தேவ நன் பனே! நீ மனத்தால் அறிவை படைத்தனாயோ பென நான் கிளக்கமாக உன்னை கிளவுகிறேன்! தேவர்க்கு கிரும்பும் மூன்று பாதங்களால் இப்பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் கிளப்பகஞ்செய்துள்ள கிஷ்ணுவைப்பற்றிக் கேட்கிறேன், உ. புவனங்களைப்பெல்லாம் கிளப்பகஞ்செய்துள்ள கிஷ்ணுவின் மூன்று பாதங்களில் நான் புவியையும் கோதிகையும் சுற்றுகிறேன்; ஓயே அங்கத்தினால் கோதியின் எல்லைபயும் பற்றுகிறேன், உஉ. ச—சுரு.

கௌ. புருஷன் பிரவேசமாயுள்ள பொருள்கள் எவை? புருஷனகத்தில் அர்ப்பணமாயுள்ள பொருள்கள் எவை? அறிஞனே! நாகங்கள் உன்னிடம் இவ்விதமான வினவுகிறோம். என் கேள்விக்கு நீயேன் பதிலளிப்பதில்லை? கௌ. பஞ்சப் பொருள்களில் புருஷன் பிரவேசமாயுள்ளான். இவற்றை யெல்லாம் புருஷன் தன் அகத்திலேயே அர்ப்பணமாக்கியுள்ளான். பதிலுக்கு இதுதான் என் மகேச விடை, அறிவில் நீ எனக்கு அதிகமானவனில்லை. உக. ரு. ரு. ரு.

கௌ. எவன் மஞ்சள் நிறமுள்ளவன் பெண்களுக்குச் சொல்லவும்? எவன் கருமஞ்சள் நிறம்? எது குதித்தது துரிதமாகும்? வழியில் சரிந்து செல்வது எது? கௌ. அஜமென்றுதான் சன்மயில்லாத பொருளே மஞ்சள் நிறம். பொல்தோன்றும். முள்ளம் பன்றியே கருமஞ்சள் நிறம். முயல் குதித்தோடும். வழியில் சரிந்து செல்வது பாம்பு தான்; உக. இ. இ.—ரு.

கௌ. இதற்கு எத்தனை வடிவங்களுண்டு? எத்தனை அட்சரங்கள்? ஹோமத் திரிபங்கள், எழுச்சிலாக்கும் சமித்துக்கள் எத்தனை? இங்கு நான் பஞ்சத்தின் உன்னை கேட்கிறேன்? ருதக்காலத்தில் எத்தனை ஹோதாக்கள் நாம்கிறார்கள். கௌ. அதற்கு ஆறு வடிவங்களுண்டு; அட்சரங்கள் ஐராளும்; எண்பது ஓமத் திரிபங்கள். எழுச்சிக்குச் சமித்துக்கள் மூன்றாகும். நான் உனக்கு பஞ்சநிலைச் சொல்லுகிறேன். ருதக்காலத்தில் ஏழு ஹோதாக்கள் நாம்கிறார்கள். உக. இ. இ.—கௌ.

கௌ. புவிதின் கடுவை எவன் அறிஞன்? எவன் கோதி புவி வானத்தை வறிஞன். சூரியனின் சன்ம நிலைபத்தை வறிபவன் யார்? சந்திரனின் சன்ம நிலைபத்தை வறிபவன் எவன்? கௌ. எம்மைச் சுற்றியுள்ள புவி

தின் கடுவை வானறியேன். நான் சகம்சோதி வானத்தை வறிவேன். நான் மகத்தான சூரியனின் சன்ம நிலைபத்தை வறிவேன். சந்திரனின் சன்ம நிலைபத்தை வறிவேன். உக. ரு. ரு. ரு.

கௌ. பஸ்காவும் கவயம்புலாகவுமுள்ள முதல்வன் மகத்தான வெள்ளத்தில் பிரஜாபதி தோன்றும், கால கருப்பத்தை மீட்டாதித்துள்ளான். உக. உக.

கௌ. மகிமையான சோமனின்றி. பிரஜாபதிக்கு ஹோதா பஜிக்கட்டும். அவன் பந்தி, சோமனைப் பருகட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். உக. கௌ.

அதுவாகம் உகௌ,

வக்குப் பிராணிகள்

கௌ. பஸ்கிரம் இந்திராக்வினிக்கு, துமிருபங்கள் அக்வினி சோமனுக்கு, வாமன காளைகள் அக்வினி கிஷ்டுவுக்கு, மஸ்டுப் பசுக்கள் மித்திர வருணனுக்கு, பருதி யான பஸ்கிரம் மித்திரனுக்காகும். உ. கருள் கழுத்துக் கன் அக்வினியை. மகிரம் சோமனது. வெண்மை வாயு வினதாகும். புலகுசதது அநிதியினது, சருபம் தாதாவ தாகும்; கந்துகள் தேவ பத்தினிகளாகும். உ. கருமைகள் புவிக்காகும், புனை நிறங்கள் வானத்துக்காகும்; பெரி யவை கோதிக்காகும்; பழுப்பு பின்னறுக்காகும், மங்கல் நிறம் கட்சந்திரங்களுக்காகும். ச. அவன் புனை நிறப் பொருள்களை-சுசந்தத்துக்காகவும், வெண்மைகளை கிரீஷ் மத்துக்கு, கருமைகளை மகழகளுக்கு சாத்துக்கு அருணன் களை, மெத்தத்துக்கு சுந்தரத்தை சகிருதுக்கு செம்மஞ்சள் நிறங்களை பண்டவான். உக. அ.—கௌ.

உகௌ. கருத்து அகன இரகசியம்.

இ. முப்பவங்கள் காயத்திரிக்கு பஞ்ச பவங்கள் திருஷ்டிபுக்கு, பவவாஹங்கள் ஐகதிக்கு, முச்சிலயங்களுள்ளவற் றை அதுஷ்டிபுக்கு, காலாவ தலிலயமணிப்பதை உஷ்னிக்கு மாகும். ௬. பஞ்ச பவங்களை கிராஜனுக்கும், பெரும் பவ கிருஷ்பவங்கள் பிராஜைக்கும், அதிபவமுள்ளவை கருப்புக் பொதிகாரிகள் பந்திக்கும், பகக்கள் அதிசந்தத்துக்கு மாகும். ௭. கருங்கண்டங்கள் அக்ஷிணிக்கு, பழுப்பு சோம னுக்கு, சமீபமாகுபவை சவிதாவுக்கு; இது எந்தகள் சாஸ்வதிக்கு, சிபரம நிறப்பொருள்கள் பூஷணனுக்கு, கந்தாநிறப் பொருள்கள் மருத்துக்களுக்கு; வெகு ருப மானவை கிசவே தேவர்களுக்கு மலட்டுக்கள் சோதி வானத்துக்காகும். ௮. கங்கு செவ்வுமென சொல்லப் படுபவை ஐந்திராக்ஷிணிக்கு, கரும்-பொருள்கள்-வருண னுக்கு கந்தாமானவை மருத்துக்களுக்கு கற்பொருள் பிரஜாபதிக்காகும். ௨௪, ௧௩.—௧௦.

௧. அவன் முன்னிலையிலுள்ள அக்ஷிணிக்கு முதன் னமவானவற் றை பளிப்பான்; ஒரே விலபத்திலுண்டாகு பவை எல்லாம் புதிக்கும் மருத்துக் களிப்பான்; கிருக மேதிகளான மருத்துக்களுக்கு வெகு காலத்துக் கப்பான் தோன்றுபவற் றை பளிப்பான்; ஒருமைபுடன் தோன்று பவற் றை கிரீகட செப்பும் மருத்துக்களுக் களிப்பான். தொடர் பொருள்களை கவபதிட்களான மருத்துக்களுக் களிப்பான். ௧௦. கங்கு செவ்வுமென சொல்லப்படுபவை இந்திராக்ஷிணிக்கு; தன்பமணிப்பவை மகேந்திரானுக்கு, வெகுருபமுள்ளவை கிசவ கருமனுக்காகும். ௧௧. புலக நிறம் பழுப்பு நிறமானவை சோமன் பந்தியுள்ள பிறருக் களுக்கு; மாநிறமும் புலகநிறமுள்ளவை தருப்பையிதுட் காகும் பிறருக்களுக்கு; கருப்பும் பழுப்புமானவை அக்

ஷிவியால் குதிகடப்பவும் பிறருக்களுக்கு, கந்தாம் கருமை புமானவை திரிபம் பகனுக்காகும். ௨௪, ௧௧—௧௮.

௧௨. கங்கு செவ்வுமென சொல்லப்படுபவை கரு சிரிக்காகும். வெண் நிறமானவை வாயுக்காகும்; வெளுப்பு நிறமானவை சூரியனுக்காகும். ௧௩. அவன் குருகினை வசந்தத்துக்கு, நிற குருகினை கிரீஷ்மத்துக்கு, அவன் மழைகளுக்கு கவுதாரிகளை, சாத்துத்துக் காகட களை, ஏமந்தத்துக்கு ககாங்களை, சகிருதுக்கு கிகேதங் களைப் பந்துவான். ௧௪. கடனுக்கு மகாங்களை, பச்சணீ பனுக்குத் தவண்களை, சலங்களுக்கு மீன்களை, மித்திர னுக்கு குளிப்பங்களை, வருணனுக்கு முதல்களைப் பந்து வான். ௧௫. அவன் சோமனுக்கு ஹம்சங்களை, வாயுக்கு காகார்களை இந்திராக்ஷிணிக்கு குருஞ்சங்களை, மித்திர னுக்கு நீர்முழுஞ்சங்களை, வருணனுக்குச் சக்கரவாகங் களைப் பந்துவான். ௧௬. அக்ஷிணிக்குக் கோழிகளை வனஸ் பதிகளுக்கு ஆக்கைகளை, அக்ஷி சோமனுக்கு நீல சாஷங்களை, அக்ஷிணிக்கு மயில்களை, மித்திர வருண னுக்குப் புருங்களைப் பந்துவான். ௨௪. ௧௧—௨௩.

௧௭. அவன் சோமனுக்குக் காகடகளை, துவஷ்டா வுக்கு கௌகிகங்களை தேவ பத்தினிகளுக்கு பசு பட்டி களை, தேவசகோதரிகளுக்கு குலிகங்களை, கிரஹபதிபான அக்ஷிணிக்கு பாருஷ்ணங்களை பந்துவான். ௧௮. அவன் தினத்துக்கு புருங்களை, இரவுக்கு வரிசாபூங்களை, சந்தி களுக்கு வெணவாங்களை, மாசங்களுக்கு கருங்காக்கைகளை வருஷத்துக்கு மகத்தான கருடனைப் பந்துவான். ௨௪. ௨௪. ௨௫.

௧௯. அவன் வசக்களுக்குக் கரும் மான்களை, குத் திராக்களுக்கு, மான்களை ஆதித்தியர்களுக்கு நியங்குகளை கிசவே தேவர்களுக்கு புள்ளி மான்களை, சாத்தியர்

கருக்கு குவிக்கக்கூடப் பற்றுவான். ௨௦. ஈசானத்துக்கு கழுதைக்கூட மித்திரனுக்கு கொள்க்கூடும்; வருணனுக்கு மகிஷக்கூட; பிரமன்பதிக்கு கலயக்கூட, தவஷ்டாவுக்கு ஒட்டக்கூடப் பற்றுவான். ௨௧. அவன் பிரஜாபதிக்கு ஆன் பாணிகூடும், வாக்குக்கு வெண் ஏறம்புக்கூடும், காட்சிக்கு ஈக்கூடும் கேள்விக்கு கருத்தேன் ஈக்கூடும் பற்றுவான். ௨௨. ௨௪—௨௬.

௨௨. சோமனுக்கு கரும் மாண்பும், ஆட்டையும் லேகையும், பசுவையும் பூஷணனுக்குப் பற்றவும், ஈரி வரவுக்காகும், கொளம் இத்திரனுக்காகும்; பித்வம், மான், கோழி இவை அறமதிக்காகும், சக்கிரவாகம் எதிரொலிக்காகும். ௨௪, ௨௨.

அதுவாகம் ௨௬௧.

விசுவாக்ஷம்

௧. முதல் எறும்பு இத்திராக்கிவிக்கு, இரண்டாவது சாஸ்வதிக்கு; மூன்றாவது மித்திரனுக்கு; நான்காவது சலங்களுக்கு; ஐந்தாவது விருதிக்கு; ஆறாவது அக்வினி சோமனுக்கு; ஏழாவது சர்ப்பங்களுக்கு; எட்டாவது விஷ்ணுவுக்கு; ஒன்பதாவது பூஷணனுக்கு; பத்தாவது தவஷ்டாவுக்கு; பதின்மூன்றாவது இத்திரனுக்கு; பன்னிரண்டாவது வருணனுக்கு; பதின்மூன்றாவது பமனுக்குரியதாகும். வலது பக்கம் சோதி சகத்துக்குரியதாகும்; இடது பக்கம் விசுவே தேவர்களுக்குரியதாகும். ௨௫. ௫.

௨. எவனுடைய மகிமைவால் இப்பயி லிறையும் மூலங்களாகும்? எவனுடைய மகிமைவால் சமுத்திரமாகும்?

௨௬௦. கருத்த—பொருள் எம்பத்தக்க.

எவன் இரகத்தோமோன்? இக்கைகள் பெல்லாம் எவனுடையது. இப்பெருந்திசைகளெல்லாம் எவனுடையது, அவிபால் எத்தேவனுக்கு ஈங்கன், வணக்கமளிப்போம்? ௩. எவன் ஆத்மாவை யளிப்பானோ எவன் பலத்தை யளிக்கிறோ எவன் ஆக்ஷனுபை விகலமான தேவர்கள் பெல்லாம் உபாஸிக்கிறார்களோ அவன் மிகுத்புவாகும், அவன் சாவைய யமிகுதமாகும். எத்தேயனை ஈங்கன் அவிபால் காடுவோம்? ௨௫. ௧௨. ௧௩.

௪. எமக்கு எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் இம்மை வந்து இடைபூர்வணியில் ஐயமளிக்கும் மக்களமான அறிவுகள் எமக்கு வரவேண்டும். அதனால் அவர்கள் அழியாத சாக்ஸிதைபுடன் பிரதிதினமும் எமது இரட்சிப்புக்களாகி எமது இலாபத்துக்கு எம்முடன் எப்பொழுது மிகுப்பார்கள். ௫. தேவர்களின் மங்களமான ஈக்வினிவு எமதாகவேண்டும். சத்தியம் கடும் தேவர்களின் செல்வம் எமதாகவேண்டும், ஈங்கன் தேவர்களின் கட்பை உபாஸித்தோம். அதனால் தேவர்கள் ரீதியிவாழ எங்கள் வாழ்க்கையை விகாலமாக்கவேண்டும். ௬. ஈங்கன் பழைய மொழிபுடன் இக்கு பகன், சன்வருண தட்சன், மித்திரன் அதிதி அரிபமான், வருணன் சோமன் அகவினிகளை பகழக்கிறோம். கந்தா செல்வமான சாஸ்வதி சகத்தை யளிக்கவேண்டும். ௭. காந்து எமக்கு இனிமையான ஒளவுத்ததை விசட்டும், எமது அன்னை யான புவி அதை யளிக்கட்டும், எமது தந்தையான சோதி அதை யளிக்கட்டும். சோமனைப் பொழியும் இன்பமளிக்கும் சாதனங்களும் எமது மனம் கடும் அகவினிகளான லீங்கனும் இதைச் செலிபுறங்கள். ௨௫. ௧௪—௧௭.

௮. கிற்கும் நடமாடும், அனைத்துக்கும் தலைவனாயும் பெரும் ஈசனுயுள்ளவனை ஈங்கன் துணைக்கழைப்போம்.

அவன் அறிவை எழுச்சியாக்குபவன். அதனால் பூதனை
குருபவன் எமது செல்வச் செழுமையை ஒங்கச் செய்
வான். அவன் எமது காப்பன். அவன் எமது நன்மைக்கு
அழியாத இரட்சிப்பாரும். ௩. சீர்த்தியில் ஸுப்புன்
இந்திரன் எம்மை ஒங்கச் செய்வேன்மும்; எல்லா
செல்வங்களின் தலைவனான பூதனை எம்மைக் கெழாத்துட
னாக்கவேண்டும். செல்வமளிக்கும் தார்க்குயன் எம்மை
கெழமுடனாக்கட்டும். எமக்கு கெழமுத்தை பிரகம்பதி
யளிக்கட்டும். ௪௦. மருத்துக்கன் பிரிவினி மக்கட்கன், கன்
தா சக்திமாக்கன் புகழில் சென்று, போரில் கைக்களை
யளிப்பவர்கள் அக்கிவினை நாலாக புள்ளவர்களும் சூரி
யனைக் கண்களாக புள்ளவர்களும் எல்லா தேவர்களும்
இங்கு எமது இரட்சிப்புக்காக வரவேண்டும். ௨௫.
௨௮—௨௦.

௧௧. தேவர்களே! நாங்கள் எங்கள் செவிகளை
நன்மைகளைக் கேட்கவேண்டும். பூதன்க் கருக்களே!
எங்கள் கண்களால் நன்மைகளைக் காணவேண்டும். உம்
மைத் துதிசெய்யும் திடங்கம் தேகங்களுடன் தேவர்
தலிதமான ஆயுத சாங்கள் அடைவவேண்டும். ௧௨.
விதவர்களே! எதற்குள்ளே நீங்கள் எங்கள் தேகங்களை
யழித்திரீர்களோ அந்த துறு சாதலங்கள் எங்கள்
மூன் உண்டு. அக்காலத்துக்குட் எங்கள் மக்கட்கன்
முறைபே பிறருக்களாகிறார்கள். பறக்கும் ஆயுதின் நடு
வே எங்களைப் பிரிக்காதேயுங்கள். ௨௫. ௨௧. ௨௨.

௧௩. அநிதி சோதியாகும்; அநிதி அந்த ரிட்ச
மாகும், அநிதி தாயாகும், அநிதி பிரதாயம் மகனுமாகும்,
அநிதி விசுவே தேவர்களாகும், அநிதி பஞ்ச சைக்களாக
கும். பிரத்ததம் பிரக்கப் போவதுமான அனைத்தும்
அநிதியாகும். ௨௫. ௨௩.

௧௪. இந்திரனையும் எல்லா தேவர்களையும் எமக்குத்
துணையாகக் கொண்டு இச்சமஸ்தமான உலகங்களையும்
சுவாநீனமாக்குவோம். இந்திரன் ஆதித்தியர் மருத்து
கணங்களுடன் எமக்கு சிசிச்சை செய்யட்டும்; இந்திரன்
எமது பக்தும் எமது தேகங்கள் எமது பிரகைகளைச்
சித்தமாக்கட்டும். ௨௫. ௧௪.

அதுவாகம் ௩௧௨.

வேத பல யக்தங்கள்

௧. அக்கிவினியும் புனியும் பறுகலர்களாகும். அவர்
கள் எனக்கு இதை பறுகலமாக்கட்டும். வாயுமவான
மும் பறுகலர்களாகும். அவர்கள் இதை எனக்கு பறு
கலமாக்கட்டும். சோதியும் ஆதித்தியனும் பறுகலர்களாக
கும். அவர்கள் எனக்கு இதை பறுகலமாக்கட்டும். வரு
னனும் சலங்கரும் பறுகலர்களாகும். அவர்கள் எனக்கு
இதை பறுகலமாக்கட்டும். ஏழு நீலியின் தலைவரும்
பொருள்களை சாதனஞ்செய்யும் அஷ்டனும் எங்கள் வழி
களை இனிமைபுடனாக்கட்டும். இவனும் நானும் இணைபட்
டும். ௨௧. ௧.

ஹிவல்க்தம்

௨. நான் பிரமணனுக்கும் சுதந்திரியனுக்கும், குத்
திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் அருமெனவனுக்கும் அந்நிய
னுக்கும் எல்லா சைங்களுக்கும் இம்மங்களமான
வேதத்தை உபநிதசஞ்செய்கிறேன். தந்திரன் யளிக்கும்
தேவர்களுக்கு நான் பிரியமுடனாகவேண்டும். என் கிருப்
பம் பூணமாகட்டும். அது எனது சுவாநீனமாக்கட்டும்.
௨௧. ௨.

௩. ௧௧. எருத்த—எனக்கு வேண்டியவை.

உ. பிரதமப்பதிபே! சத்திபத்தின் மகனே! சத் தருச்சிறப்புக்கதிமரையும் அறிவுள்ள சனங்களின் கடுமையோ பிதாசரிப்பதாயும் ஒளிபுடன் உததிபரபுள்ள செவ்வத் தை எமக்களிக்கவும், நீ ஆதாவோடு கிளிக்கப்பட்டுளாய், உன்னை பிரதமப்பதிக்கு காடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம், உன்னை பிரதமப்பதிக்கு காடுகிறேன். உக. உ.

குத்திரே

உ. செவ்வமிகும் இந்திரனே! இங்கு வரவும். துத சத்திகளுள்ளவனே! சோமனைப் பருகவும். சோமன் பெரு மையான சாதனங்களால் பொழிந்துள்ளது. நீ ஆதாவோடு பற்றப்பட்டுளாய், நான் செவ்வமிகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். கோ நிகறையும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். கு. கிருத்திரனைக் கொள்ளும் இந்திரனே! வரவும். துத சத்திகளுள்ளவனே! சோமனைப் பருகவும். செவ்வமிகும் சாதனங்களால் சோமன் பொழிப்பட்டுள்ளது. நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், உன்னைச் செவ்வமிகும் இந்திரனுக்குப் பற்றுக்கிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். செவ்வ மிகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். உக. உ. ச. கு.

வைகவாநாந்

உ. குதம் சோதியிந்திவனாகும், சத்திபஞ்சாயும் வைகவாநாநாகும் அழிபாத தவனாயுள்ளவனை நான்கள் காடுகிறோம். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் உன்னை வைகவாநாநாக்குப் பற்றுக்கிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம்; நான் வைகவாநாநாக்கு உன்னைப் பற்றுக்கிறேன். எ. நான்கள் வைகவாநாநாநின் கல்லினைவிட சரப

மேண்டும், அவனை புலனங்களின் அதிதவிவனாகும், இத னால் வேதனுக்குத் தோன்றும் இதை பெய்ளாம் அவன் காண்கிறான். வைகவாநாந் குரியோடு சமமாயுளான், நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் உன்னை வைகவாநாநாக்கு காடுகிறேன். அது உன் மூலஸ்தானமாகும். நான் உன்னை வைகவாநாநாக்கு பற்றுக்கிறேன். அ. வைகவாநாநே! வெகு தூரத்தினின்று எங்களைக் காக்க நீ இங்கு வரவும். அக்கினி அவனை அருகில் வரச் செய்யும் மொழியால்—சமீபமாக்குக்கிறான். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் உன்னை வைகவாநாநாக்கு பற்றுக்கிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம், நான் உன்னை வைகவாநாநாக்குப் பற்றுக்கிறேன். உக. உ—அ.

அக்கினி

உ. அக்கினி பலமானன் ரிஷிபாகும், பஞ்சசனங் களின் புரோகிதன், நான்கள் மகா ஜகவரியமுள்ள அவனை காடுகிறோம். நீ ஆதாவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், உன்னை வர்சனாக்குப் பற்றுவேன்; இது உனது மூல ஸ்தானமாகும். நான் உன்னை வர்சனாக்குப் பற்றுவேன். உக. உ.

குத்திரே

உ. கொட்டங்களில் பகைகள் கன்றுகளுக்குக் களைப்பதபேரால் எங்கள் மொழிகளால் உம்மைத் துதி செய்கிறோம்; எதிர்ப்பைத் தடுத்து இனிமையான இரசத் தில் இன்பமாகும் இந்த இந்திரனை—நான்கள் காடுவோம். உக. உக.

அக்கினி

உக. அதிக மளிக்கச்செய்யும் காளம் அக்கினிக் காகும். அதி சோதி புள்ளவனே! நீ அதிகமாய் பிரதா

சிக்கவும், செல்வமும் செழுமையும் பெரிய இரானியைப் போல் உன்னிடமிருந்தே வருகின்றன. ௧௨. அக்மினியே! இங்கு வரவும், நான் உனக்கு இன்னம் வேறு காணக் களைச் சொல்வேன், இவ்விர்துக்கானல் நீ ஒவ்வொன்றையும், ௧௩. குதர்கள் உனது பக்குத்தை விசாலமாக்கட்டும்; மாதங்கள் உனது அலியை இரட்சிக்கட்டும். உனக்காக எங்கள் பக்குத்தை வருஷம் காக்கவேண்டும். எங்கள் பிராணிகளைக் காக்கவேண்டும். ௧௪. மலைகளினரும்தாம் நதிகளின் சங்கத்திலும் அறிவோடு அறிஞன் தோன்றி புரான். ௨௧. ௧௨—௧௫.

சோமன்

௧௫. உன் இராசத்தின் சன்மந்தானம் உச்சமாகும்! அது சோதியில் மந்தரபனமான போதியும் அது புவியில் புலனாகும். அது உயிரிப சகமனிதா ஒங்கும் சிரேய சனிக்ரும். ௧௬. செல்வ மந்தரமும் நீ இந்திரனுக்குப் பரவவும், பழிப்புக்குச் சேர்ந்த பரவவும், வருஷனுக்கும் மருத்துக்களுக்கும் பரவவும். ௧௭. அவனுடன் அகடய முயன்று திட மனிதர்களின் எல்லா செல்வத்தையும் மனிதர் புகழை பெல்லா மனடவோம். ௨௧. ௧௬—௧௭.

தேவர்கள்

௧௭. நான்கள் விமக்கட்கள் பசு குதிகளோடும் ஒங்கவேண்டும். சகல புஷ்டிகளுடன் எமது எல்லா விருப்பங்களுடனோங்கவேண்டும். எங்களைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களோடும், பிராணிகளுடனும் பெருகவேண்டும். தேவர்கள் எங்கள் பக்குத்தை குதையில் வழிகாட்டட்டும். ௨௧. ௧௮.

கக்கில

௧௮. அக்மினியே! விருப்பமாயுள்ள தேவபத்தினி களை இங்கு கொண்மோவும், சோமபானத்துக்கு துவஷ்

பாவைக் கொண்மோவும். ௨௦. நல்ல மொழியுள்ள வரே! நேஷ்டாவே! குதபானத்தோடு எங்கள் பக்குத்தை மொிக்கவும். நீ தான் செல்வத்தை பளிப்பவன். ௨௧. செல்வன் தருபவன் குதக்களுடன் நேஷ்டாவினிடமிருந்து பானத்தைப் பருகுவான். ஆரம்பிக்கவும், அளிக்கவும், துரிதமாக்கவும். ௨௧. ௨௦.—௨௨.

குந்தியன்

௨௨. இது உனது சோமன். நீ அருகில் வந்து அதை பணுகவும், நீ அதைப் பருகி நல்ல மனமுள்ள நீ அமுதமான இதன் கிணைபக் காக்கவும். எங்கள் பக்குத் தருப்பையி னுட்காரவும். இந்திரனே! உன் உதரத்தில் இவ்விர்தாவை மொிக்கவும். ௨௧. ௨௩.

தேவ பத்தினிகள்

௨௩. எங்களுடன் வாருங்கள். துரிதமாய்ச் செவி கொடுங்கள். மிரகம்போல் தருப்பையி னுட்கார்த்த நீங்கள் இன்பமாருங்கள். துவஷ்டாவும் இராசத்தில் இன்ப மாகி இனிப தேவ தேவி உட்டத்தோடு திருப்பிப்பாகட் டும். ௨௧. ௨௪.

சோமன்

௨௪. சோமனே! இனிப அறி இன்பமனிக்கும் நாகரபுடன் நீ பரவவும், நீ இந்திரன் பானத்துக்காகப் பொழியப்பட்டுளாய். ௨௫. நீ பகையழிப்பவன், எல்லா மனிதர் நன்பன். தங்கத்தாலான துரோணத்தில் சமாள முக கிலவத்தில் உட்காரவும். ௨௧. ௨௫. ௨௬.

அதுவாகம் ௧.௧௨.

பக்ரு மந்திரங்கள்

வாயு

௧. அநிஞ்ஞையும் அதிசயஞ்ஞையும் நிச்சயஞ்செய்ப்பன
ஞ்ஞமுள்ள பவன் செல்வம் மிகுந்த அதி உணவுடனாகு
பவனை நாடுகிறான். அவர்கள் ஒருமைபுடன் வாயுவுடன்
சேர்ந்துளார்கள், நாங்கள் கந்தரமான கந்தரனங்களைச்
செய்துளார்கள். ௨. சோதிபான திஷ்டை எமது திராவி
பத்துக்காக ஸ்தாபனஞ்செய்த, பொருள்களுக்காக
இவ்விரு உலகங்களும், புலனுக்கும், முதன்மைவாயும்
அதிசய செல்வமும் தரிக்கும் தேவ வாயுவில் அயனது
சிபமனமான சாதனங்கள் நாமும். ௨௭. ௨௩. ௨௪.

பிரஜாபதி

௩. மகத்தான சலங்கள் அக்ஷிபைப் புலனுக்கி
கிசவமான கருப்பம் வருங்கால் தேவர்களின் ஒரே
தேவன் தோன்றுவான். எமது அவிபால் எந்த தேவனை
நாங்கள் உபாசிப்போம்? ௪. எவன் தனது மகிமைபால்
சலவனை பெல்லால் கண்டு பலத்தை தரித்த ஐயத்தையப்
புலனுக்கி தேவர்களின் நடுவே தேவனுப் எவன் உளானோ
அவனை விட வேறு எவனுமில்லை. நாங்கள் எத்தேவனை
எமது அவிபால் உபாசிப்போம்? ௨௭. ௨௫. ௨௬.

வாயு

௫. வாயுவே! பக்ருஞ் செய்பவனுக்கு எச்சாத
னங்களால் அவனை கல்வழியில் செலுத்துகிறாயோ, அத
னுல் பூரண இன்பத்துடன் எமக்குச் செல்வத்தையும் வீர
மகனையும் குதிரை பசுப்பொருள்களையும் எமக்களிக்கவும்
௧. உனது துறு சூரியமான குதிரைகளுடன் எங்கள்

பக்ரு மந்திரங்கள்

475

பக்ருத்துக்கு வரவும், வாயுவே! இந்த பக்ருத்தில் நான்
உன்னை இன்பமுடனுக்குகிறேன், தேவர்களே! சதா
சாலம் கவஸ்திகளுடன் எங்களைக் காக்கவும், ௭. வாயுவே!
குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்டு நீ இங்குவரவும், சத்தமான
இத உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீ பொழிபவன்,
நீ கிரகத்துக்குச் செல்லுகிறாய். ௮. இது இனிமையில் இனி
யது. புனிதமான இது பக்ருங்களில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது;
கிரும்பப்படும் தேவனே! உன் குதிரை இழுக்கும் இராதத்
தில் சோமபானம் பருக நீவரவும். ௯. பக்ருப்பிரியனே!
நிலவனே! கிவமான குதிரைகளுடன் கிவமாய் பக்ருத்
துக்கு மனத்துடன் வாயுவே வரவும், ௧௦. வாயுவே!
சோமனைப் பருக குதிரைகளால் இழுக்கப்படும் நீ உனது
சூரியம் இராதங்களுடன் எம்மிடம் வரவும், ௧௧. சலபமா
புள்ளவனே! நீ ஒன்று பத்துடன் இரண்டு இருபதுடன்
பக்ருத்துக்கு வரவும், முப்பத்து மூன்று குதிரைகள்
உன்னைச் சமக்கும், வாயுவே! இங்கு உன் குதிரைகளை
பயிழ்க்கவும். ௨௭. ௨௭. ௨௩.

௧௨. அதிசய வாயுவே! சத்திப்பதிபே! நீ தவஷ்
டாவின் மருமகளுக்கும், நாங்கள் உன் துணையை நாடுகி
றோம். ௨௭. ௨௪.

குத்திரை

௧௩. வீரனே! கரக்காத பகக்களைப்போல் உன்னை
நாங்கள் அறா உலுக்கிறோம், உன் துதியை காணத்
செய்கிறோம், சோதி காண்பவனே! சலன, சலனமற்ற
சுபேதிபே! நிலவனே! இந்திரனே, ௧௪. புவியிலும்
சோதியிலும் உனக்கு கிரான் எவனுமில்லை. உனக்குச்
சமனுப் சனிப்பவன் சனிக்கப்போருபவனில்லை. இந்
திரனே! மகவானே! குதிரைகளையும் பசுக்களையும்
கிரும்பி சக்திகளுள்ள நாங்கள் உன்னை யறாழ்க்கிறோம்,

கடு. நாகங்கள் செல்வங்களைப்படைப அறிஞர்களை நாம்
கள் உன்னை பழைக்கிறோம், இந்திரனே! போலில் உன்னை
பழைக்கிறார்கள். விரர் தலைவனே! துரித குதிரையின்
சமரினும் உன்னை பழைப்போம். உள. உரு—உள.

கௌ. அதிசயனே! வச்சிராயுதம் தரிப்பவன் நீ,
ஆயுதம் எரிபவனும் நீயே, பலததால் புகழப்படுபவன் நீ.
இந்திரனே! ஐயப்பவன் பலத்துக்காக பசு குதிரை இர
தப் பொருள்களை எம்சனில் வீரமாய் பொழியவும். கள.
அதிசயன், எப்பொழுதும் ஒங்கும் நண்பனான பவன்
எந்த அநி அபரிமித பலத்துடன் எத்துணைவை எமக்குக்
கொண்வெருவான்? கஅ. எந்த சந்தியமான அநி
மேன்மை வாய்ந்த இன்ப இரதம் உன்னைப் பிரசன்னமாக்க
கும்? திடமாய் காக்கப்பட்டுள்ள திரிபந்தைத் திறக்க
வும். கக. எமக்கும் உன்னைத் துதிக்கும் எமது நண்பர்
களுக்கும் எம்மைக் காக்கும் நீ தூறு துணைகளுடன் எம்
மிடம் வரவும். உள. உஅ.—சக.

அக்கில

உ௦. ஒவ்வொரு பக்குத்தினும் பலத்துக்காக ஒவ்
வொரு காளத்தாலும் அக்கிலிக்குக் காளஞ் செய்வவும்.
வாருங்கள். நன்கு பிரியமுள்ள நண்பனைப்போல் நாம்
அறிஞனும் அழிபரமமுள்ள தேவனை உபாசிப்போம். உக.
அக்கிலியே! மூதல் மொழியால் எம்மைக் காக்கவும்,
இரண்டாவதால் எம்மைக் காக்கவும். மூன்று மொழி
களால் எம்மைக் காக்கவும், உறுதிபதியே! வசனே!
நான்கு மொழிகளால் எம்மைக்காக்கவும். உஉ. பலத்தின்
மகள், நமது நண்பனாகும், நமது அவினய பனிக்க
அவனை நாம் காடுவோம். அவன் சமரில் நமது துணையும்
திட மூமளிப்பவனாகவேண்டும். அவன் எமது கால கர்ப்

பாகட்டும். உஉ. நீ சம்வத்சாம், நீ பரிவத்சாம், நீ இதா
வத்சாம், நீ இவவத்சாம், நீ வத்சாம், உனது உணவுகளை
ஒங்கச் செய்வவும். உனது இரவு பகல்களை ஒங்கச் செய்வ
வும். உனது பட்சங்கள், மாதங்கள் குறுக்கள் வருஷங்
களை ஒங்கச் செய்வவும், அவை சென்று வர நீ ஒன்று
சேர்க்கவும். அவை வரிசையுடன் முன் செல்ல செலுத்த
வும். நீ சுபர்ணத்தில் குவிந்து சேர்க்குனாய்; நீ அந்
தேவகையுடன் அக்கிராசைப் போல் திரமாயிருக்கவும்.
உள. உஉ—சடு.

அதுவாகம். உகச.

கௌத்திரமணி

க. நேறாதா பக்குத்தானத்தில் புதியின் நடுவில்
சயித்தால் இந்திரனை பழிக்கட்டும்; மனிதர் தலைவர்களின்
மேன்மைவானவன் கோதியின் உச்சியில் உதயமாரி
புனான். அவன் பெய்ய நாடட்டும், நேறாதாவே! பழிக்கவும்.
உ. நேறாதா அவனை நாடட்டும், ஐயிக்கமுடி
வாத ஐயிலெனப் இடக்கொடுகோடுண்டு தூதனபகை
நாடட்டும். இனிமை வழிகளோடு நாரசம்சனின் நேறு
கடன் கோதிகாணும் தேவ இந்திரனை நாடவும். அவன்
பெய்யை படைபட்டும், நேறாதாவே! பழிக்கவும். கஉ.
நேறாதா மொழிகளால் துதிக்கப்பட்டு அவிபெனும்
அமுதமான இந்திரனை பழிக்கட்டும். தேவர்களின் திவ்ய
வீரனாகும் வச்சிர ஹந்தனாய் கோட்டைகளை உடைக்கும்
இந்திரனை நாடவும். அவன் பெய்யை படைபட்டும்,
நேறாதாவே! பழிக்கவும். ச. நேறாதா பல செயல்கள்
செய்த தருப்பையில் திகழும் கிருஷ்பந்தை நாடட்டும்.

உகஉ. கருத்த. அக்கிலி பந்த.

அவனைத் தருப்பையில் வசு ருத்திரர்கள் ஆதித்திபர்
களான கண்பர்களுடன் உட்காரச் செய்யவேண்டும்.
அவன் செய்யை படைபட்டும், ஹோதாவே பஜிக்கவும்,
இ. ஹோதா பஜிக்கட்டும், கவாடங்கள், இந்திரன் அவன்
வீரம் ஓதுக பலத்தை வளர்த்துள்ளன, இந்த மமது வக்
ருத்தில் செல்வதர்க்குச் சபைமால் ருதம் ஒங்கத் திறக்
கப்பட்டும், அவர்கள் கமனிக்ருதம், இந்திரனுக்கு
அதைத் திறக்கட்டும், அவர்கள் செய்பை படைபட்டும்,
ஹோதாவே பஜிக்கவும், க. ஹோதா உணவுக்கு பெரிய
தரங்களான இனையும் இந்திரனின் கன்று கறக்கும் பசுக்
களை அவன் பஜிக்கட்டும், தேவசால் இந்திரனான கன்னை
ஒங்கச் செய்துள்ளான், அவர்கள் செய்பை படைபட்டும்,
ஹோதாவே பஜிக்கவும், ஈ. ஹோதாவானவன் அகியபர்
இந்திரனை சிசிக்கை செய்துகொண்டு கவத்திபர்களும்
கண்பர்களுமான திவ்ய ஹோத்துருக்களை நாட்டும்,
அறிவில் பெருமையாரும் தேவர்களும் கவிகளும் இந்திர
னில் இந்திரியத்தை பவிக்கட்டும், அவர்கள் செய்பை
படைபட்டும், ஹோதாவே பஜிக்கவும், அ. ஹோதா
வானவன் சிசிக்கைக்கும் மூன்று தேவிகளுக்கும் பக்குரு
செய்பட்டும், மூன்று முத் தாதுக்களான மகான்க
ளான இடைசால்வதி பாரதி அகிகள் பற்றும் இந்திர
பத்தினி செய்பைப் பற்றட்டும், ஹோதாவே பஜிக்கவும்,
க. ஹோதாவானவன், செய் பெப்புடன் கல்லபனுடும்
கவத்தியனையும், துவஷ்டாவையும் திவ்யனுமுள்ள இக்
திரனை பஜிக்கட்டும், இந்திரன் கரேதசன், அதிக செல்வ
மூன்னவன், துவஷ்டா இந்திரனுக்கு இந்திரிய மயித்த
செய்பை படைபட்டும், ஹோதாவே! பஜிக்கவும், கஃ.
ஹோதாவானவன், இந்திரியனும், அறிவு பிரிபனும்,
தாது பலங்களின் தலைவனும் சாந்தது செய்பவனுய்ன்

வனப்பதியை நாட்டும், அவன் செய்பால் களைத்து
தகமீன் வழிகளுடன் இனிய செய்புடன் பக்குருக்கை இனி
மை புடனுக்கட்டும்! அவன் செய்பை படைபட்டும்,
ஹோதாவே பஜிக்கவும், கக. ஹோதா இந்திரனை படை
பட்டும், கவாஹா! கிருதத்துக்கு கவாஹா! தாதுவுக்கு
கவாஹா! தானிகளுக்கு கவாஹா! கவாஹா கிருதமான
வர்களுக்கு கவாஹா! அகிய ருத்தர்களுக்கு கவாஹா!
தேவர்களுக்கு கவாஹா! பிரசன்னமாகி செய்பருகும்
தேவர்களுக்கு கவாஹா! இந்திரன் இன்பமாகி செய்பை
படைபட்டும், ஹோதாவே! பஜிக்கவும், உஅ க—கக.

கஉ. பக்குருத்தில் தேவர்களால் கிராமமாகப் பட்
டுன்னதும் கிராமப் கதேவனின் தருப்பையுமான இக்
திரனை வளர்த்துள்ளது, தினத்தில் கவிகளாகி இர
வால் போற்றப்படும் அது திரையித்தடன் தருப்பை
யுன்னவர்களையும் மேன்மைபாக்கியுள்ளது, அவன் செய்
வாபி கிருத்திக்காக அதை நாட்டும், பஜிக்கவும், கக,
திடமாய் ஒன்று சேர்ந்துள்ள திடமான கதவுகள் பக்குரு
தில் இந்திரனை வளர்த்துள்ள, பாலன் பவிஷ்டனான
குமாரனும் பற்றப்பட்டு அவர்கள் மணல் சாரியைத்
தாண்டும் குதிரையை அவர்கள் தமது கவாதினத்தி லாக்
கட்டும், அவர்கள் செல்வச்செழுமைக்கு நாட்டும்,
பஜிக்கவும், கச. பக்கும் நடக்குக்கால் தேவிகளான
உணவுகள் இந்திரனை படைத்தனார்களா, இதஞ்செய்யும்
திடமான உணது ஊற்று தேவகனங்களை வரச்செய்ய
வேண்டும், அவர்கள் செல்வச்செழுமைக்கு அடைபட்
டும், பஜிக்கவும், கரு. பிரியமாய், பெருநன் காணும் இரு
தேவிகள் திவ்யமான இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்
துனார்கள் ஒருவன் துவேஷத்தை அந்த காரத்தையு
மழிக்கிறான், மற்றவன் பஜமானனுக்கு செல்வத்தையும்

சிறப்பைப் புகழ்ந்தான். யஜுக்கவும், கற்பனைப்படைபு மவர்கள் செல்வச் செழுமைக்கு இந்திரன் படைபட்டும், யஜுக்கவும், கக. உறுதியான பக்குத்தைக் கொண்டுவரும் தேவிகள் பாடும் கல்சைத்தும் கிறையும் பகக்கன் இந்திரன் பாடுவது ஒங்கச்செய்துளார்கள். ஒருவன் உணவையும் உறுதியையும் கொண்டுவரட்டும், மற்றொருவன் போஜனம் பானத்தைக்கொண்டு வரட்டும், உறுதியான அகிலைப் கொண்டுவருபவர்கள் அனைத்தையும் கியமானது செய்து பழைய பலத்தை புதிய பலத்துடன் புதிய பலத்தை பழைய பலத்துடன் சேர்த்து யஜமானதுக்கு செல்வம் செழுமைகளை வளர்த்துளார்கள். கற்பனை பெறுமவர்கள் செல்வமடைய அவற்றை படைபட்டும், யஜுக்கவும், கள. தேவர்களான இரண்டு திவ்ய ஜோதாக்கள் திவ்யமான இந்திரன் ஒங்கச் செய்துளார்கள். தீமை புரிகவர்களைக்கொண்டு யஜமானதுக்கு செல்வங்களையும் செம்மைகளையும் கொண்டு வந்துளார்கள். கற்பனைபெறும் அவர்கள் செல்வமடைய அவற்றை படைபட்டும், யஜுக்கவும், கஅ. முத்தேவிகள் தேவிகளான மூவர்கள் இந்திரனாக பதிலை ஒங்கச்செய்துளார்கள். பாசதி சோதிகைப் பற்றியுளான். சாவதி ருத்திரர்கோடுபக்குத்தையும் செல்வம் கிறைந்து இடை விடுகிறாயும் பற்றியுளான். செல்வமடைய அவர்கள் புலியைப் பற்றட்டும், யஜுக்கவும், கக. நாசம்சனான திவ்ய இந்திரன் மூன்று இரட்டிப்புக்களுடன் முச்சாதனங்களில் வருபவன் திவ்ய இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்துளான். தூது ஆரியம் துரிதவாக வங்கனில் ஸ்தாபிதமாகி அவன் செல்லுகிறான். மித்திர வருணன் அவனது ஜோதாக்களையும், பிரகம்பதிதோத்திரனாகவும் அகிலினன் அத்வர்புக்களாக அருகர்கள். செல்வமடைய அவர்கள் புலியைப் பற்றட்டும், உஉ.

தேவர்களோடு திவ்யனான வளன்பதிபோல் இலைகள் இனிய இலைகள் கந்தரப் பழங்களுடனான அவன் திவ்ய இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்துளான். அவன் தன் உசுபி பால் சோதிகையும் வானத்துதையும் பற்றி புலியை ஸ்தாபித்துளான். செல்வமடைய அவன் புலியைப் பற்றட்டும், யஜுக்கவும், உக. கிவசெடி கொடிகளின், திவ்ய தருப்பை திவ்ய இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்துள்ளது. இந்திரன் அமரும் கந்தாமான இந்த ஸ்தானம் அகிலிய தருப்பை யனைத்திலும் உபயமானது, செல்வமடைய அது புலியைப் பற்றட்டும், யஜுக்கவும், உஉ. தேவனாய் கவிஷ்ட கிருதமுள்ள அக்வினி திவ்யமான இந்திரன் ஒங்கச்செய்துளான். கவிஷ்டகிருதன் இன்று சிறப்பைச்செய்துளாக்கு செம்மைபானதைச் செய்பட்டும். செல்வமடைய அவன் புலியைப் பற்றட்டும், யஜுக்கவும், உஉ. இன்று யஜமானன் அக்வினியை ஜோதாவாக அடைந்த பக்குவான் புரோடாசஞ் சமைத்து இந்திரனுக்கு ஆட்டைக் கட்டியுளான். இன்று திவ்யமான வளன்பதி அஜத்தடன் இந்திரன் கங்கு கடிபுளான். அவன் பெய்யினின்று புதித்துளான். அவன் பக்குவான்னத்தைப் பற்றியுளான்! அவன் புரோடாசந்தால் பெருகியுளான்—மிருதிக்கு உஅள-வது அதுவாகம் கக-வது மந்திரத்தைப் பார்க்கவும், உஅ.கஉ—உஉ.

உச. ஜோதாவானவன் எழுச்சிபாடி கங்கு உதய மாய் அபிலமனித்து, பூகங்கு கருகைதபான, அக்வினியாகும், இந்திரன் காட்டும், அவனுக்கு காவத்திரீச் சந்தம் இந்திரியம் பதினெண் பலங்ககளிடனான பசுவையும் பலத்தைபுகழ்ந்தான். அவன் பெய்யைப் பற்றட்டும், ஜோதாவோ! யஜுக்கவும், உஉ. ஜோதாவானவன் அதிதிகுப்பமான தனபதனை புலனுக்கி திடத்தை யனிக்கும் தூய்

மைவான இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் இந்திரியத்தை யும் உஷ்னிச் சந்தத்தையும், திடஞ் சமக்கும் பசுவையும் பனிக்கட்டும், அவன் செய்வைப் பற்றட்டும், ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௨௯. ஹோதாவானவன், பவிஷ்டனை ஈடுவதற் கருகதைபாய் சிறாத பொருள் களால் ஈடப்பெய் கிருத்தி சம்ஹாராய் வன்மை பளித்த யசிமையுடனுள்ள சோம இந்திரன் ஈடட்டும். அவனுக்கு இந்திரியம் அதுஷ்டிபுச்சந்தம் பஞ்சப் பிராணன் ஈர்க்கும், பசு, பலத்தைக் கொண்டு வரட்டும். அவன் செய்வைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும்.

௩௦. ஹோதாவானவன் பிரியஸுப் அமுதஸுப் அழிபாதவஸுப் பலமளிப்பவஸுப் தருப்பையுடன் பூஷண னுடன் சேர்ந்த தருப்பையில் திழைந்து திடமளிக்கும் இந்திரன் ஈடட்டும். அவன், அவனுக்கு, இந்திரியம் பிருஷுதீச் சந்தம் மூன்று பலங்களுடனாகும் காளை பலத்தை பனிக்கட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும்.

௩௧. ஹோதாவானவன், பொன் மயமாய் புனித னாய், பலமளித்து குதஞ் செழிக்கும் கிரியும் கிராக கதவுகளாயும் பிராமணனுமான இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் அவனுக்கு இந்திரியம் பங்கதீச்சந்தம் காஞ்சு பலமுள்ள காளை பலத்தை பனிக்கட்டும். அவன் செய்வைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௨. ஹோதாவானவன், பலமளிக்கும் பார்ப்பதற்குப் பிரிய மாய் பல கிறங்களுடன் காஞ்சு அவன்காசமுடனுள்ள உய ரிய உணவுகளான கிசுவ இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் அவனுக்கு இந்திரியம் திருஷ்டிபுச் சந்தம் காஞ்சு பலங்க ளுள்ள காளை பலத்தை பனிக்கட்டும், அவர்கன் செய்வை படைபட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௩. ஹோதா

வானவன் திவ்ய ஹோத்துருக்களாய், தேவர்களில் உய ரிய சேர்த்திபுள்ளவராய், அறியோங்கும் கவினராய் திவ்ய பஞ்சேர்ந்த திடமளிக்கும் இந்திரன் படைபட்டும். அவன் அவனுக்கு, இந்திரியம் ஜகதீச் சந்தம் வண்டி யிருக்கும் காளை பலத்தை பவனுக் கனிக்கட்டும் ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௪. ஹோதாவானவன் பொன்மயமாய், பெரியவனாய் பெருமையுடனாகும் பாரதி களாய் சந்தாவன்காசமுள்ள தேவினராய் திடமளித்து அவர்களின் தலைவருமான இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் அந்த அடைபட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௫. ஹோதாவானவன் கரோதசுரபுள்ள துவஷ்டாவா யும், புஷ்டி வளர்ப்பவனாயும், பலருபம் வளர்ச்சிவதற் தாங்குபவனாயும் பலம் அளிப்பவனாயுமுள்ள இந்திரன் ஈடட்டும். இவன் அவனுக்கு இந்திரியம் கிராஜ்ச்சந்தம், பால்மிகும் பசுவை, பனிக்கட்டும் அவன் செய்வைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ஹோதாவே. ௩௬. ஹோதாவானவன் சாந்தமளிக்கும் வளர்ப்பதியா யும் தூது சக்திகளுடன் போர்துவதற்குக் கருகனாயும், பொன் இலகளுடன் கச்சைபணிபும் செவையதியாய் சக்தியுமளிக்கும் இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் அவனுக் குப் கருப்புச் சந்தம் மலட்டுப் பசு கன்று கிழச்செய்யும் பசுவை பனிக்கட்டும். அவன் செய்வைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௭. ஹோதாவானவன், கவாஹா கிருதி தேவினராய், தனி கிருகபதியான அக்ஷிபாய், வைத்தியனான கவி வருணனும் கூத்திரினுமாயுள்ள வசி மைவளிக்கும் இந்திரன் ஈடட்டும். அவன் அவனுக்கு, இந்திரியம் அதிச்சந்தச் சந்தம் பெரிய கிருஷ்பாய் பசு பலத்தை பனிக்கட்டும். அவன் செய்வைப் பற்றட்டும் ஹோதாவே! பஜிக்கவும். ௩௮. ௩௯—௩௯.

உடு. திவ்யமான தருப்பை இத்திரனின் காயத் திரீச் சந்தத்தால் இத்திரியம் காட்டி சத்திவைச் சாய்த்து. பலமளிக்கும் திவ்ய இத்திரனை ஒங்கச்செய்துள்ளது. அவன் செல்வமடைப சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும்.

உக. திவ்யமான இத்திரனை ஒங்கச்செய்யும். அவர் கள் இத்திரனில் பலம் பிராணன் இத்திரியத்தை உஷ்ணீ ஹச் சந்தத்தோடு சாய்த்துள்ளது. அவர்கள் செல்வத்தையடைப சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உள பகலும் இரவுமான திவ்ய உணவுகள் அதுஷ்டுபுச் சந்தத்தால் இத்திரனில் பலம் சக்தி இத்திரியத்தைச் சாய்த்து பலமளிக்கும் பிரகாசமான இத்திரனை ஓங்கச் செய்துள்ளது. திவ்யர்கள் தேவனை வளர்த்துள்ளார், அவர்கள் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உஅ. பிரியமாய் திவ்யமாய் தாசான மாயுள்ள தேவிகள் தேவனையும் திவ்யமாயுள்ள திடமனிக்கும் இத்திரனை ஒங்கச்செய்த உறுதி புடனாகியுள்ளார்கள். அவை இத்திரனில் பிருஹதீச் சந்தத்தால் சக்தி மிரோத்திரம் இத்திரியத்தைச் சாய்க்கும். அவர்கள் சகத்தைப் பற்றி செல்வத்தை யடைபட்டும், பழிக்கவும். உக. கறக்கும் ஈன்கு கறக்கும் திடம் வலி கொண்வெரும் தேவிகள் இத்திரனில் பந்திபுடன் பலம் புனிதம் இத்திரியத்தைச் சாய்த்து இத்திரனின் பைத்தை பாலால் பெருக்கியுள்ளார்கள். அவர்கள் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உ௦. இரு தேவ திவ்யர்களான தேவநாக்கள் பலமளிக்கும் பரிசுத்த இத்திரனை பலமுடனாகியுள்ளார்கள். இத்தேவர்கள் தேவனை பெருமையுடனாகியுள்ளார்கள். அவர்கள் திருஷ்டுபுச் சந்தத்தால் இத்திரனில் சக்தி உறுதி உக்திவத்தை ஸ்தாபித்துள்ளார்கள். அவர்கள் சகத்தைச் செல்வத்துக்காக பற்றி யுள்ளார்கள். பழிக்கவும்.

உக. மூன்றுதேவிகள் தேவிகளான மூவர்கள், சக்திச் சந்தத்தால் இத்திரனில் பலம், சக்தி, பிராணனைச் சாய்த்து பலமளிக்கும் இத்திரியத்தை பலமுடனாகியுள்ளார்கள். அவர்கள் செல்வத்துக்காகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உஉ. நாகம்ஹுன தேவன், பலமளிக்கும் திவ்யமான இத்திரனை பலமுடனாகியுள்ளார். தேவன் தேவனை விருத்திபாக்கியுள்ளார். அவன் இத்திரனில் விராஜச் சந்தத்தால் ரூபம், பலம், இத்திரியத்தைச் சாய்த்துள்ளார். அவன் சகத்துக்காகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உஉ. தேவனான வணம்பதி திடமனிக்கும் திவ்யமான இத்திரனை வளர்த்துள்ளார்; தேவன் தேவனை பெருமைபாக்கியுள்ளார். அவன் துலிபதச் சந்தத்தால் இத்திரனின் பலம் பொருள் இத்திரியத்தை சாய்த்துள்ளார். அவன், செல்வத்துக்காகச் சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உச. செடி. செடிகளின் தருப்பை பலமளிக்கும் திவ்யமான இத்திரனை பெருமையுடனாகியுள்ளார். தேவன் தேவனை விருத்திபாக்கியுள்ளார். அவன் கருப்புச்சந்தத்தால் இத்திரனில் பலம் பெருமை இத்திரியத்தைச் சாய்த்துள்ளார். அவன் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உடு. கவிஷ்ட விருத்தேவனான அக்கினி பலமளிக்கும் இத்திரனை வளர்த்துள்ளார். தேவன் தேவனை பெருமை பாக்கியுள்ளார். அவன், இத்திரனில் அதி சந்தத்தால் பலம் கூடித்திரம் இத்திரியத்தைச் சாய்த்துள்ளார். அவன் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும். பழிக்கவும். உஅ. உடு—உடு.

உகச. கருத்த—யக்கும்.

க. ஐதவேதசுரே! மகத்தான கண்பர்களுள்ள
வனே! நீ இன்று மனிதர் பிரகத்தில் தேவனாக நீ திவ்
யங்களை காட்டுகாய். கங்கு காணும் அவற்றை இங்கு
கொண்டுவரவும். நீ அறிவு சிறையும் தூதன் கவிபாரும்.
உ. கல்ல சாவுள்ள துணைபதே! குதவழிகளை இனிமை
பால் நனைத்து இன்பமுடனாக்கவும். எமது துதியை அறிவு
களால் சித்தஞ்செய்து பக்குத்தை திவ்யத்தில் ஸ்தாப
னஞ் செய்பவரும். உ. நாம்கள் பக்கும், பாக்களோடு
நாசம்சனின் மகிமைமைய கந்தர், அதி அறிஞர் அறிவு
தயர், இரு அகிகளை நாமும் தேவர்களுக்குப் போற்ற
வேம். ச. அக்கினியே! அழைக்கப்பட்டு போற்ற
வதர்க் கருகைதபான நீ வகக்களுடன் சேர்ந்து வரவும்.
திடமுள்ளவனே! நீ தேவர்களின் தோதாவாரும். பஜிப்
பவர்களில் சிறந்த நீ அவர்களைத் துரிதமாக்கவும். இ.
வேதத்தால் தருப்பை பிரசனை மாக்கப்பட்டுள்ளது.
உஷாகால முதயமாரஞங்கால் புகியை பணிய அது உடை
போதுள்ளது. அது கிராமமாகி எங்கும் கங்கு கிரித்
துள்ளது; அதுதேவர்களுக்கு திவ்யமாயும் காமனிப்ப
தாய் முள்ளது. க. தங்கள் புருஷர்களுக்கு அலங்காரஞ்
செய்துகொள்ளும் மீனாகிகளைப் போல கிராமமான கதவு
கள் கிரித்து திறக்கப்பட்டும். உயர்ந்து திவ்யமாகி
கிவ முதயமாக்கும் கதவுகள் தேவர்களைப் பிரவேசிக்
கச்செய்து அவர்களுக்கு கவழிகளை பனிக்கட்டும். எ.
இரவும் பகலும் பாஸ்பரம் இசைத்து இனிய இரகசங்களைப்
பொழிபவர்கள் தங்கள் மூல கிலயத்தில் ஸ்தாபமான
புனார்கள், பெரியவர்களைத் திவ்யர்களுமான பெண்கள்

கந்தா சாலங்காரங்களுடன் செல்வமும் அதி அழகுமான
வடிவங்களை பெல்லாந்தரிக்கிறார்கள். அ. முதன்மைபான
கல் மொழியுள்ள இரு திவ்ய தோதாக்கள் மனிதர்கள்
பஜிக்க பக்குத்தை அமைக்கிறார்கள். சமைகளில் சேதன
மனிப்பவர்கள் போல் தங்கள் திசைபால் பிரசனை சோதி
வைப் புலனுக்குகிறார்கள். க. பாதி எங்கள் பக்குத்
துக்குத் துரிதமாகட்டும். இடை மனிதனைப் போல் புல
னாக்கட்டும். சாலவதி மூன்றதேவி இத்தருப்பையான
காமனிக்கும் செயலையும் ஈற்செயல்செய்யும் எம்மைபு
மடைபட்டும். கௌ. அறியும் தோதாவே! பக்குத்தில்
சிறந்தவனே! துரிதத்துடன் தேவ துஷ்டாவையும்,
பெற்றோர்களான இச்சோதிகைத்தை அவர்கள் வடிவம்
எல்லா சிவர்களுடன் ஒன்று சேர்ப்பவரையும் இங்கு நாட
வும். கக. தேவர்களின் உணவை இனிய செய்யால்
நனைத்து சிவாகவே அகினைக் குதவில் பனிக்கவும். அக்
கினி வனல்பதி சார்தமனிக்கும் தேவன் இனிய இருதத்
தால் அகிபத்தை கவைபுடனாக்கட்டும். கஉ. அக்கினி
தோன்றும் பொழுதே பக்குத்தைப் பக்குவமாக்கியுள்ளான்.
அவன் தேவர்களின் முதல்வன். தேவர்கள் சத்திய தோதா
தாவின் சொல், வழி சாய்ந்து கவாழா இருதமான அகி
வைப் புகிக்கட்டும். கஉ. மானிடனே! நீ சோதியில்லாத
இடத்தில் சோதிசெய்து கந்தாயில்லாததில் கந்தாஞ்
செய்த உஷகளுடன் தோன்றியுளாய். உக. உரு—உள

தேவ தீபு

கச. கருங்கழுத்து அக்கினி சம்பந்தமாகும்.
மேஷம் சாஸ்வதியமாகும். பழப்புள்ளவை சோம
சேர்க்கை; கிராமம் பூஷண உறவு; வெண் முதுகு பார்
தூண்பத்தியம், பல சிறமுள்ளவை வைகவதேவம், சிகப்பு,
ஐந்திரம், புன்விகளின்னவை மருத்துக்கள்; காய பலமுன்

எது ஐத்திராக்ஷினி, அதோ வெண்மை சாவித்திரம், ஒரு வெண்பாதமுள்ள கருப்பாடு வாகுணம். கடு. அவிச வானுன அக்கினிக்கு கிகப்புக் குறிப்புள்ள காலை; கீழ் இரு வெண் சின்னங்களுடனான இரண்டு சாவித்திரிக்கு; வெண் நடுவுள்ள இரண்டு பூஷணத்துக்கு, கொம்பு இல்லாத மஞ் சளாடுகள் கிவதேவர்களுக்கு, புன்னிகளுள்ள தா மருத் துக்களுக்கு; சாஸ்வதிக்கு பெண் சூடு; வருணத்துக்கு ஆண் சூடாகும். உக. ௮-௮௧.

அதுவாகம் உகக.

புருஷமேதம்

சவிதா

க. தேவ சவிதாவே! பக்குத்தைப் புலனுக்கவும். பக்குபதிகை செல்வத்துக்குத் துரிதமாகவும். கிக்கு னுஞ் செய்பும் கந்தர்வன் எமது அறிவைச் சந்தமாகட்டும். வாசஸ்பதி எமது வானினை இனிமையாக்கட்டும். உ. எமது அறிவைத் தூண்டும் தேவனின் அறி உத்தம மான சவிதாவின் சிறப்பை அடைவோம். உ. தேவ சவிதாவே! நீமைகளைப் பெல்லார் தூத்தி காக்கவும். நன்மைபாபுள்ளதையே புலனுக்கவும். ச. அதிகமமான செல்வத்தை விபாகஞ்செய்து, மனிதர்களைக் காணும் சவிதாவையே நாம்சன் அழைக்கிறோம். உக. ௧-௪.

தேவ நவபரிசு

௮. பிரமணத்துக்கு பிரமணனை, க்ஷத்திரத்துக்கு அரசனை; மருத்துகளுக்கு வைசியனை, தவத்துக்கு குத்தினை, இருளுக்குத் திருடனை, நாகத்துக்கு விராஜிப்பவனை, பாவத்துக்கு ஈபும்கனை, சிறு கிற்பனைக்கு

உக௮. கருத்த—சமீ மர்மம்.

அயோகுவை, காமத்துக்கு கிபசாரனை, கிர்த்தனைக்கு மாக தனை நன்கு அறிபுங்கள். க. நடனத்துக்கு குதனை, கானத்துக்கு காட்டியனை, தர்மத்துக்கு சைபசெல்பவனை, பழங்கதைக்கு பவந்தவனை, கிரீவடக்கு முகஸ்துதி செய்பவனை, கிரிப்புக்குக் கலைஞனை, இன்பத்துக்கு ஸ்திரீ நண்பனை, கிருப்பத்துக்கு குமாரிமகனை, துட்பத்துக்கு இரத்த செய்பவனை, நீரனுக்கு தச்சனை காடுங்கள். எ. தபத்துக்கு குபவன் மகனை, கிசித்திரவேலைக்கு கிணங்கச்செய்பவனை, ருபத்துக்குத் தட்டானை, சுபத்துக்கு கிதைப்பவனை, அம்பு செய்ய கிற்செப்பவனை, துன்பத்துக்கு தனுஷுள்ளவனை, செயலுக்கு கிங்கியித செய்பவனை, அநிருஷ்டத்துக்கு கயிறு செய்பவனை, மாணத்துக்கு வேடனை, அந்தத் துக்கு காய்த்தவனை பந்துங்கள். அ. நதிகளுக்கு செம்படவனை, கிஷிகர்களுக்கு கிஷதமகனை, புருஷப்புகிக்கு வெறிப்புதல்வனை, கார்தர்வன் அப்சார்சர்களுக்கு கிராத் தியனை, பிராக்ஷணக்கு உன்மத்தனை, சரப்பதேவ சனங்களுக்கு கம்பிக்கைபற்றவனை, காய்க்கு குதாபேவனை ஊக்கத்துக்கு பந்தயஞ் செய்பவனை; பிராக்ஷணத்துக்கு பிரம்பு பிளக்கும் பெண்ணை, பாதுதானர்களுக்கு முன்னில் வேலைசெய்பும் ஸ்திரீவை-நாடித்தெரிந்து கொள்ளவும். உ. சங்கேத ஸ்தலத்துக்குக் காதலனை, தோட்டத்துக்குக் கள்ளக் காதலனை, துன்பத்துக்கு கிவாகயில்லாத தமைவனை, நீமைக்கு மணம்செய்த இராயவனை, துக்கத்துக்கு கிவாகமான இளஞ்சகோதரி புருஷனை, பரிகாரத்து கிரும்காரவேலைசெய்பவனை, ஒற்றமைக்கு ரூபகஞ் செய்பவனை, அலப்புக்கு அருகிதுள்ளவனை, வர்ணத்துக்கு கீம்புன்னவனை, பலத்துக்கு இனங்குபவனைப்—பற்றவும். க௦, இடைபூதகளுக்குக் கனனை, இன்பத்துக்குக் குள்ளனை, கதவுகளுக்கு குறைக் கண்ணுள்ளவனை; தூக்கத்துக்குக்

குருடனை, அதர்மத்துக்கு செவிடனை, புனித சாதனத்
துக்கு வைத்தியனை, பிரக்குரணத்துக்கு எட்சத்தி நரிநி
வை, அசிம்மிதனுக்கு ஆராய்பவனை, அதி அறிவு கிரம்பு
பவனுக்கு அதி ஆராய்பவனை, சிபரய அசிவரயத்துக்கு
கிடைபனிப்பவனைப் பற்றவும். ௧௧. கன் ரோய்களுக்கு
யாணப்பரனை, தரிதத்துக்கு குதிரைக்காரனை, புஷ்டிக்
குக் கோபரனை, ஆன்மைக்கு இடைபனை, தேஜசுக்கு
ஆடுமேய்ப்பவனை, உணவுக்கு உழுபவனை, அன்னத்துக்கு
காரகாரனை, ஷேமத்துக்கு விடு காப்பவனை, மண்ணத்
துக்கு செவ்வமுள்ளவனை, அத்திபகூத்துக்கு அதுகன
சாரதியை—நாடவும். ௩௦. ௫—௧௧.

௧௨. ஒளிக்கு கிறகுகொண்டு வருபவனை, பிரகாசத்
துக்கு அனல் எழுச்சியாக்குபவனை, குதிரையின் சிலபத்
துக்கு அபிஷேகஞ் செய்பவனை, அதி சிலபத்துக்கு சிபர
பனை, தேவலோகத்துக்கு கந்தாமறிபவனை, மனித
லோகத்துக்கு சிபரகஞ் செய்பவனை, எல்லா உலகம்
களுக்கு உபகேசனை செய்பவனை; ஏழ்மை, வேதனைக்கு
சமர் தூண்டுபவனை, அறிவுக்கு கத்தஞ்செய்பவனை, இன்
பத்துக்கு சாயமளிப்பவனைப் பற்றவும். ௧௩. எதிர்ப்புக்
குக் கள்ள இருதயனை, காதகனுக்கு அவதூறு செய்பவனை,
பருத்தறிவுக்குக் காவல் காப்பனை, பரிட்சைக்கு காவல்
காப்புக்காரனை, வன்மைக்கு வேலைக்காரனை, புஷ்டிக்கு
தாரிதமாருபவனை, பிரியனுக்கு பிரியம் பேசுபவனை,
ஷேமத்துக்குக் குதிரையில் செல்பவனை, கவர்க
லோகத்துக்கு பாகம் பூரணமாக்குபவனை, அதிசிலபத்
துக்கு சிவரபனை முறைபே நாடவும். ௧௪. கோபத்
துக்கு இரும்பு உருக்குபவனை, குரோதத்துக்கு அமை
திவரபுள்ளவனை, இணைப்புக்கு இணைப்பவனை, கோகத்
துக்கு எதிரியை, ஷேமத்துக்கு தக்கம் நீக்குபவனை,

மலைமேல் மலைமேலுள்ளவனுக்கு, மூன்று ஸ்தானங்களி
துள்ளவனை; கோபத்துக்கு கருத்துள்ளவனை, சேவத்
துக்கு கதலம் செய்யும் ஸ்திரீவை, கிருதிக்கு கோசஞ்
செய்பவனை, யமனுக்கு மலட்டு ஸ்திரீவை, முறைபே நாடுங்
கன். ௧௫. யமனுக்கு இரட்டைப் பிள்ளைத் தாயை, அதர்
வனுக்கு கருப்பம் பிசுருபவனை, முதல் வருஷத்துக்குக்
சிரமமாய் செய்பவனை, பரிவர்த்தாத்துக்குப் பிள்ளை பெரு
தவனை, இதாவர்த்தாத்துக்கு அதிக்மையிப்பவனை, இதவத்
ர்த்தாத்துக்குத் தாண்டிச் செல்பவனை, வந்தார்த்தாத்துக்
தார்த்தவனை, சமந்தார்த்தாத்துக்கு வெண் ரோமமுள்ளவனை,
ரிபுகளுக்கு சர்மஞ் கத்தஞ்செய்பவனை, சாத்தியர்களுக்கு
சர்மம் பதவிடுபவனை முறைபே யறிபவும். ௧௬. ஏரி
களுக்கு மீன் காரனை, கிருஞ்சுவைகளுக்கு மீன் பிடிப்ப
வனை, ஞானசுவைகளுக்கு சிஷதனை, காணல் காடுகளுக்கு
மீன் கிற்பவனை, எதிர் கரைக்கு மீன் நாடுபவனை, இக்
கரைக்கு மீன் பற்றுபவனை, தடைகளுக்குக் கட்டுபவனை,
சூழமற்ற ஸ்தானங்களுக்கு மீன் வலையை, சப்தத்துக்கு
அடவி வாலையை, குகைகளுக்குக் கொடனை, மலைஉச்சிகளுக்
கு நாசஞ்செய்பவனை, மலைகளுக்கு வளவாலையை, நாடவும்,
௧௭. கோரத்துக்கு பெளக்கசனை, வர்ணத்துக்கு பெரன்
னாபாணஞ் செய்பவனை, நாரகக்கு சிவரபாரியை, பச்சா
நாபத்துக்கு ரோம்பேறியை, எல்லா சுவைகளுக்கு குட்ட
ரோமியை, செவ்வத்துக்கு கிழிப்புள்ளவனை, தோல்வித்
துத் தாங்குபவனை; துன்பத்துக்கு அதிகம் பேசுபவனை,
துக்கத்துக்கு வெட்டி மற்றவனை, நாசகாரனுக்கு அதிசே
தனுஞ் செய்பவனை அறிபவும். ௧௮. அட்ச ராஜனுக்கு
குதாடுபவனை, கிருதகுதனுக்கு கெடுதல் செய்பவனை,
நிரோதனுக்கு நிரோஷ்டனை, துவாரபாணுக்கு அதிதலைவனை,
ஆங்கத்தனுக்கு கைப நீங்காதவனை, மிருத்புலுக்கு பகத்

கன் ஈடுபெய்வீன, அந்தகனுக்கு பசு கொல்பவன, பசிக்கு புஷ்பயழித்த பிச்சை எடுப்பவன, துப்தச் செயலுக்கு சாகசாரியன், துக்கத்துக்கு திருடின் முறையே கன் கறியுக்கன். ௧௯. எதிரொலிக்குத் தூஷிப்பவன், சத்தத் துக்குச் சிற்றன், முடிவுக்கு அதிகம் பேசுபவன், முடிவின்மைக்கு ஊமைமைய, கோஷத்துக்கு முரசு கொட்டுபவன், வன்மைக்கு வீண வாசிப்பவன், ஒலிக்கு வரத்தி பக் கோஷிப்பவன், அபகவரத்துக்கு சங்கு கோஷன், வனத்துக்கு வனாட்சகன், சிறு அடலிக்கு கெருப்பு அணைப்பவன் யறியுக்கன். ௨௦. கிரீடைக்கு வேலியை, கிரிப்புக்குக் கோமாளியை, காமத்துக்கு கந்தாங்க முள்ளவன், பலத்துக்கு கிராமாதிகாரி கணித மறிபவன் காவலன்; கைகொட்டுவன் வீண வாசிப்பவன் நடனத்துக்கு, இன்பத்துக்கு காமமறிபவன் ஈடவும். ௨௧. அக்கிலிக்குப் புஷ்புள்ளவன், புகிக்கு முடவன், வாயுக்கு சண்டாளன், அந்தரிட்சத்துக்கு கொம்பிச் வீணயாடுவன், கோதிக்கு ரோம ரூன்னியத் தலவன், குரியனுக்குச் பச்சைக்கண்ணன், எட்சத்திரங்களுக்கு புன்னியுள்ளவன், சந்திரனுக்குச் சூட்டரோலையை, பசு துக்கு வெண் மஞ்சக்கன் உள்ளவன், இவளுக்கு மஞ்சக் கண்களுடனான கருப்பன் யறியவும். ௨௨. அதி உபாய் அதிசுள்ளன், அதிபருமன், அதிசுருகன், அதிசுவேதன் அதிசுருப்பன், ரோமரூன்னியன், அதிரோமன் பலருபங் களுள்ள என் புருஷர்களை அறிஞன் தன் சுவாதீனஞ் செய்து கொள்ளுகிறான். சூத்திரனும் பிராமணனு மல்லாதவர்கள் பிரஜாபதிக்காகும். சூத்திரனும் பிராமணனு மல்லாத மாகதன், குணமற்றவன் கடும் சகன் பிரஜாபதிக்காகும். ௨௦. ௧௨-௨௨.

௨௨௦. சூத்திர-விசயப் பொருள்களின் இரகசியங் களை யறியுக்கன்.

அதுவாகம் ௧௯௭.

புருஷ சூக்தம்

சிறுட்டி

௧. ஆயிரம் தலைகள் ஆயிரம் கண்கள் ஆயிரம் பாதங்களுள்ளவன் புருஷன். அவன் எங்கும் புகியைப் பூழ்த்து, பத்த புலன்களை விபாபக மாடிபுளான். ௨. புருஷனே இவ்வனைத்து மாவான், அவனே இருந்ததும் இருக்கப்போவதுமாவான். உணவிலும் இன்னும் அதிகமா போக்கும் அமுதத்தின் தலைவனு மவனே. ௩. அவன் மகிமையே மகிமை; புருஷன் இதைவிட மேன்மை வாய் பவன்; எல்லா சிவர்களும் அவனது பாதமாகும்; மூன்று பாதங்கள் கோதியிலுள்ள அமுதமாகும். ௪. புருஷன் மூன்று பாதங்களால் உதயமாபுளான்; மதுபடியும் இங்கு அவனது ஒரு பாத முண்டு. அப்பால் அவன் புகி கும் புகிக்காத எல்லாப் பொருள்களிலும் அவன் விபா பகமாபுளான். ௫. அவனிடமிருந்த கிராஜன் தோன்று வான். கிராஜனிடமிருந்த மதுபடியும் புருஷன் புலனா வான். புலனானதும் சிழக்கிலும் மேந்திலும் புகிக்கப்பா றும் பரவுகிறான். ௬. அந்த சர்வ ஐதாநமான யக்ஞத்தி னின்று பலவித கெய் ஒன்று குவியும். அவன் வாயுப் பிராணிகளையும் வனக் கிராமச் சிவர்களைச் செய்வான். ௭. அந்த சர்வஐதாநமான யக்ஞத்தினின்று ருக்கு, சாமன் கன் தோன்றும்; சந்தக்களும் புலனாகும்; அந்த யக்ஞத்தி னின்றே யஜுரும் உண்டாகும். ௮. அதனிடமிருந்த குதிரைகள் தோன்றும்; அந்த யக்ஞத்தினின்று இரு வரிசை ஈர்களுடனாகும் பிராணிகள் புலனாகும். அந்த யக்ஞத்தினின்று பக்கங்களாகும்; ஆடுகளும் அஜங்களும் அந்த யக்ஞத்திலிருந்தே அமையும். ௯. தேவர்கள், ரிஷி

கள், சர்வமான சாத்தியர்களும் முதன்மைபாய்த் தோன்றும். யக்ஞமான புருஷனை தருப்பையில் தோய்த்து வார்தன். அவர்கள் அவனாகப் பக்குஞ் செய்வார்கள். ௧௦. புருஷனை அவர்கள் எப்படி பற்பல பாகங்களாய் தரித்து அறிவார்கள்? அவன் முகம் எது? கைகள் எவை? அவன் தொடை பாதங்களின் நாமங்களெவை? ௧௧. பிராமணன் அவனது முகமாகும்; அவன் கைகளால்—இராமஜன்பர்கள்—குணமாவார்கள். அவன் தொடைகள் வைசிபர்க ளாவார்கள்; அவன் பாதங்களினின்று சூத்திரர்கள் தோன்றுவார்கள். ௧௨. அவன் மனத்தினின்று சந்திரனாகும்; அவன் கண்ணினின்று சூரியன் புலனாவான். அவன் செவியினின்று வாயுவும் கவசமும், அவன் முகத்தினின்று அக்ஷிணி என்கிறான். ௧௩. அவன் நாபி யினின்று அந்தரிட்சமாகும்; அவன் மூத்தினின்று கோதி செம்மைபாக்கப்பட்டுள்ளான். அவன் பாதங்களினின்று புவியும் செவியினின்று திசைகளும் தோன்றும். அவர்கள் இப்படி உலகங்களைச் செய்வார்கள். ௧௪. தேவர்கள் அவிமான புருஷனால் பக்குத்ததைச் செய்புங்கால் வசந்தம் செய்யாரும், கிரீஷ்மம் சமித்தாதி, சாத்து சூருதி போலாரும். ௧௫. தேவர்கள் புருஷனாக பகவை பந்தஞ் செய்து பக்குத்ததை அசாலமாக்குங்கால் ஏழு அதன் சுற்றுச் சமிதைகளாரும்; இருபத்து ஒன்று அதன் சமித்துக்களாரும். ௧௬. தேவர்கள் பக்குத்ததை யக்குத்தால் யஜிப்பார்கள்; இவை தான் முதன்மைபான தர்மங்களாகும். மேன்மைபானவர்கள், சாத்தியர்களும் பழைய தேவர்களும் பிரசன்னமாகும் உபரிப நிலபத்தை யடைவார்கள். ௧௭. அவன் முதன்வனாய், விசுவகரும் இரகத்தினின்று சலங்களினின்று, சேர்க்கப்பட்டு ளான்; இதன் ரூபத்தை துவஷ்டா தெனியாக்குகிறான்.

இதனால் தேவ மானிடப் பிறவியின் சூதியாகும். ௧௮. நான், தமகக் கப்பால், சூரிய நிறனாயுள்ள மகத்தான புருஷனை பறிவேன். அவனை அறிபவனே மிருத்புவை தன் பின் நீக்கமுடியும். இதைத் தவிர வேறு வழி புலனாவதில்லை ௧௯. பிரஜாபதி கருப்பத்தில் சுஞ்சரிக்கிறான். அவன் அனைத்திலும் புலனானபோதிலும் பிறப்பதே இல்லை. திரர்கள் அவன் மூல நிலபத்தை நன்றி பார்த்திருக்கிறார்கள். அவனில் எல்லா புவனங்களும் நிறைந்துள்ளன. ௨௦. தேவர்களுக்காக ஒளியும் உஷ்ணமளிப்பவனுக்கு, தேவ புரோகிதனுக்கு, தேவர்கள் முன் தோன்றுபவனுக்கு, சோதிபரபும் அறிஞனாயுள்ளவனுக்கு நமஸ் கராம்,

௨௧. தேவர்கள் ஒளியையும் உபரிப அறிவையும் முதன்மைபா யறிந்து சொல்வார்கள். உன்னை இப்படி யறியும் பிராமணன் தேவர்களை தன்வசஞ் செய்துகொள் வான். ௨௨. ஸ்ரீபும் இலட்சியும் உனது மனைவிகள்; உனது இருபக்கத்தில் இரவும் பகலுமாகும். உனது ரூபம் எட்சத்திரங்களாகும், அகலினிகள் உனது மலரும் வாய் களாகும், நாடி எனக்கு பாதத்தை விரும்பவும், சர்வ லோகத்தையும் எனக்குரிமைபாக்க விரும்பவும். ௨௩. ௧-௨௨.

அதுவாகம் ௧.௧௮.

சிவமேதம்

௧. அவனே அக்ஷிணி, அவன் சூதித்தியன், அவன் வாய். அவன் சந்திரனாகும், அவனே சுக்கிரன், அவன் பாமன். அச்சலங்களும் அவனே, அவன் பிரஜாபதி

௨௧௧. சூத்த. புருஷனை யறியவும்,

யாரும். உ. ஒளிபுடனாகும் புருஷனிடமிருந்து இமை கொட்டும் பிராணிகளெல்லாம் தோன்றும். அவனை உயரத்திலும் பப்பாடும் கடுகிலும் ஒருவனும் காண்பதில்லை. கூ. மேன்மையாய் பச்சடனாகு மவனுக்கு பிரதிகை இல்லை. இப்படித் தோன்றும் இரண்மையகருப்பன் என்னை இம்மிக்காமலாகட்டும். இப்படித் துரிதபாகுபவன் எக் காரணத்தாலும் கனிக்காதவன். இப்படி இரண்மைய கருப்பனாகும். ச. இத்தேவனே எல்லாதிகைகளையும் விபர பகமாகியுளான். பூர்வம் புலனாகுபவன் கருப்பத்தினகத்தி லுளான். தோன்றும் இனி தோன்றப் போகுபவன் எல்லா முகங்களையும் கண்டு ஒவ்வொன்றையுமடைந்து திரமாபுளான். இ. அவன் முன்னர் எப்பொருளும் தோன்றவில்லை; தன் கிழஞ்செயால் எல்லாப் பொருள் களையும் உதவி புரிவிருள். பிரஜாபதி தன் பிரகையுடன் ஈன்கு இன்பமாகி ஷோடசிபாகுமவன் மூன்று கோதி களைபுர்தாங்கியுளான். க. எவனும் கோதிகள் உத்திரமா புளதோ, எவனும் சகம் திரமாபுளதோ, எவனும் சவர்க மும் சிறத்த நிலபமும் தரிக்கப்படுகின்றதோ, எவனும் வானத்தின் திகைகளை பெல்லாம் அளக்கப்பட்டுளதோ அந்த எவனென்றும் தேவனாயே அகியுடன் ஈடுவேம். எ. அறிஞர் அனைத்தின் ஒரே ஆசிரிய நிலபமான ஒரே மறை பொருளான அவனைக் காண்கிறார்கள். அவனில் அனைத்தும் ஒன்று சேரும். அவனிடமிருத்தே அது தோன்றும். கிராமமான அவன் பிரகைகளில் அவனே பாவும் நெசவுமாகும். அ. அமுதத்தையறிபுத் கந்தர்வன் மறைந்து கிசேஷமாய் தரிக்கப்பட்டும் மறைவாயும் மேன்மையுமான கிரகிலபத்தை முழங்கட்டும். இதன் மர்மத்தில் மூன்று பதங்கள் கிளைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை பரிபவன் பிரதாவின் பிரதாயாவான்.

க. அவன் மமத பந்து, மமதா பிரதா, மம்மைப் புலனாக்குபவன், அவன் எல்லா புலனங்களைபும் பெரிய நிலபங்களைபுமறிவான். தேவர்கள் அவனில் அமுதத்தை அடைந்து மூன்றுவதான பெரிய நிலபத்துக்கு எங்கும் விபரபகமாகிறார்கள். கௌ. அவன் புலனங்களை விபரபக மாகிடலாகக்களைச் சூழ்ந்து திகை, எல்லாப் பிரதிகைகளை கிறைந்து, முதல் தோன்றும் ருதாத்மாவை யஜுசி தன் ருத்மாவை ஆத்மாவனிடமிருந்து துழைவான். கக. அவன் கோதிகையும்கைத்தையும் துரிதமாய்க் சூழ்ந்து சகலசகம், சகல திகைகளை எங்கும் துரிதமாய்க் கவர்ந்து ருதத்தின் கிரியும் இமைபை கிராமமாகி அவன் அதைக் காண்கிறான். அவன் அதாகிறான். அவன் அதாதான். கஉ. ஈன் சகையின் அற்புதமான பதியை, இந்திரனின் கம னீயமாய் பிரியமான அறிவனக்கும் ஆதாவை ஈன் அடைபவென்றும். கவாஹா! கக. தேவகணங்கள் பிரத ருக்கள் உபாலிக்கும் அவ்வறிவினும், அக்கினியே! என்னை இன்று அறிவுள்ளவனாகச் செய்யவும். கவாஹா! கச. வருணனே! எனக்கு அறிவை அளிக்கவும்! அக்கினி யும் பிரஜாபதியும் எனக்கு பளிக்கட்டும். வரபு எனக்கு அறிவை பளிக்கட்டும். தாக்கு எனக்கு அதை பளிக்கட் டும். கவாஹா! கஇ. இந்தப் பிரமும் ஷுத்திரமும் இந்த என் பூதீயை படைபட்டும். தேவர்கள் என்வில் உபரிய செல்வத்தைத் தாட்டும், அச்செல்வமான உனக்கு கவாஹா! கஉ. க-க, அ-கக.

ககஅ. கருத்து—உனகத்தினுள்ள எல்லாப்பொருள்களை யும் உன் கவாஹாவுக்கு செய்துகொள்வாய்.

அதுவாகம் ௩௩௩.

சீவமேதம்

௩. விடு காத்து ககந்த புனககளுடன் புனிதஞ் செய்பும் அழிபாத அக்கினி அவனுடையதாகும்; வெண் கைவரையும் வன்மைபெருதி கமணசிலர்களான கோமர் கன் சலங்கன். ௪. னதாபனமாபுனார்கள்; அவர்கள் வரபுக் குச் சமானமானவர்கள். ௫. பொன்விறமுடன் அவர் கன் புனகக் கொடி புன்னவர்கள்; அவர்கள் வரபுகிளங் துரிதமாகி சவாங்களுடனாகும், அக்கினிகன், கோதிபோக் கித் துரிதமாகிறார்கள். ௬. அக்கினியே! எமக்கு மித்திர வருணனை பஜிக்கவும், பெரிப குதத்துக்கு தேவர்களை பஜிக்கவும், உன் விடகட் காடவும், ௭. அக்கினியே! சாரதிக்குச் சமானமாய் தேவர்களைப் போற்றப்படும் குதிரைகளை புத்தமாக்வும், பகழை நேறாதாவாபுட்கா வும், ௮. அமுத குண பொன் நிறமொன்று; கோதியையும் சுவர்சஸுடனும் மற்றொன்றில் நோன்றும், இந்த இரண்டு கிருபங்கள் சுத்தாப் பவன்களுக்குச் செல்லும். ஒவ்வொன் றும் தொடர்ந்து இகவைக் காக்கும். ௯. இங்கு சிவ மனஞ் செய்பவர்களால் பிரகசனக்கு இம்முதன்மை பாய் மேன்மைபுமான நேறாதா பக்குவனில் போந்து வதர்க்கருகளு இவன் தரிக்கப்படுகிறான், அப்பவானவ னும், பிருகுக்களும் பிரகாசஞ் செய்யும் அனல் வனம் கனில் அதிசயமாக எங்கும் விரிந்துளான். ௧௦. ஒன்பது, முப்பது, மூன்று தூது மூவாயிம் தேவர்கள் அக்கினி கை நாடிபுள்ளார்கள். அவனுக்கு செய்வால் கனைக்கப்படும் தருப்பை விரிக்கப்பட்டுள்ளது; அவனுக்காக நேறாதா வை ன்நாபனஞ் செய்துளார்கள். ௧௧. தேவர்கள், புவி யின் தூதன், கோதியின் தலைவன், குதஜாதன் கைகவா

சீவமேதம்

நான், கவிபும் சாம்ராஜ்யபுமுள்ள அக்கினிகை, அதிதியையும் அவர்கள் காக்களுக்கு அதிதியாபுமுள்ள அனலை, புலனாக்புனார்கள். ௧௨. நமக்குப் பொருள் கிரும்பி, ஈன்கு உதயமாகி கக்கிரைப் சாதனத் தால் பகழைக்கப்படும் அக்கினி, கிருத்திரனைக் கொல்ல வேண்டும், ௧௩. அக்கினியே! மித்திர சிவமங்களுடன், இந்தி யன் வரபுகியே தேவர்களைக் கோமபானத்தைப்பருக வும், ௧௪. நேஜகானது மனிதர்பதியைத்தரிதமாக் அவினை யடைத்தவுடன் கோதியினின்று சுத்தமான இரோதக எங் கும்—விபாபகமாகும்; அக்கினி, திடனையும் கிர்தோஷ னையும் புலனையும் அனைவரும் நினைப்பவனான இரோதகை பிரகாசத்துக்காக புலனாக்புனான். ௧௫. அக்கினியே! மகத்தான செனபாக்கிபத்துக்கு உன் சந்தியைப் புலனாக் கவும், உளது ஒளிகன் உயரியவை யாகட்டும், தம்பதி கிவகாசங்களைத் தரிக்க எல்லுதிகளுடனாகவும்; எங்கள் சுத்தருத்வஞ் செய்பவர்களின் சந்தியை கீழ்த்தவும், ௧௬. அக்கினியே! எமது மகத்தான மொழிகைக் கேட்க வும்; நங்கள் நூரிய சமானமான கோதிகளுடன், இன்ப மூழ்கு மூன்றை விரித்தனோம். மனித கிரோஷ்டர்கள், சத்திபுடன் இந்திரனுக்கு இணையும்வரபுலாய் திவ்யமாகும் உன்னை செல்வத்தால் பூணமாக்குகிறார்கள். ௧௭. சுவா ஹுதமான அக்கினியே! மனிதர்களின் ஐதேந்திரியர்க ளான செல்வ புருஷர்கள், பசு இம்சர்களை பொழிக்கும் அறிஞர்கள் உளது பிரியர்களாகட்டும். ௧௮. கருதி கேட் கச் செவி-புன்னவனே! சாதக தேவ சேனைகளுடன் பக் குத்தைச் செவிகொடுக்கவும். காலை நாமும் மித்திரன் அரி யமான் தருப்பையி னுட்காட்டும், ௧௯. எல்லா யக்குரர் கர்களின் கடலே அகாத அறிவுன்னவன் அவன்; எல்லா மனிதர்களின் கடலே அவன் அதிதியு மாவான். அக்கினி

தேவர்களின் இடக்கைய கவிதாக்கு செப்பினான். இரத வேதர்களாய், அவன் கமனிப்பவனாகட்டும். ௧௭. எங்கள் பெரும் பிரகாசமான அக்வினியின் பாதுகாப்பில், நிறப்பாண மித்திர வருண முன்னிலையில் குற்ற மன்னிவிட வாகவேண்டும். நாங்கள் இன்று சகிதாவின் நிறந்த ஆக்ஷயில் சாய்ந்து சேஷமத்துக்காக தேவர்களின் அத் துணையை நாடுகிறோம்.

குந்திம்

௨௮. இந்திரனே! உன்னைத் துதிப்பவர்கள் எவற்றைப்போல் பெருகுகிறார்கள்; கிரகல கிரகங்கள் குதந்தை கிரகப்பதமாகும். வாயு தன் கூட்டத்துக்கு செல்வதுபோல் நீ எங்கனிடம் வரவும். எங்கள் அறிவுகளால் எங்களுக்கு நீ செல்வங்களை பனிக்கிறாய், ௧௯. பசுக்களே! தலத்தை இரட்சிக்கவும். இரு மகத்தானவர்கள் பக்குத்தை உருவ மாக்கட்டும். இரண்டு தர்ணங்கள் கனகத்தால் செய்யப்பட்டுள்ளன. ௨௦. இன்று சூரியன் உதயமாகும் இச்சமயத்தில் குற்ற மில்லாத மித்திரன் அரிபமான், பகன், சகிதா எம்மை என்மையில் தரிதமாக்கட்டும். ௨௧. சோதி சகம் சுபமுடனுக்கும் செல்வத்தை இரதத்தில் பொழியவும், இரதம் கிருஷ்பத்தைச் சோட்டும். இங்கு அறிஞனுபுள்ள நீ பழைய கால முதல்வனாகும். ௨௨. அவன் உதயமாகும் கால் அனைவரும் அவனை போற்றுகிறார்கள்; கவயசோதி பான அவன் சோதி பணிந்து கற்றுகிறான். அவன் மகத்தான காரியின் பலமுள்ளவன். அசை நாம முன்னவன். கிசவருபமான அவன் அமுத சலங்களை படைத்துளான். ௨௩. எங்கும் கிரகபகமாகி கவகவாசனாய் இரதத்தில் இன்பமாகும் மகத்தான உங்களை நான் போற்றுகிறேன். எவனது புகழ் பஸ்த்தை புகியும் சோதியும் போற்று

நிறதோ எவனது ஐயிக்கும் சக்தி சமரில் சக்திவாய்ந்தன வாயுனதோ அந்த இந்திரன் நான் போற்றுகிறேன். ௨௪. எவர்களுது கண்பன் சதா புவனான இந்திரனுகிறோது அவர்கள் சமித்துப் பெரிபதாகும். அவர்கள் துதி திட முன்னதாகும், அவர்கள் புகழ் பெரிபதாகும். ௨௫. இந்திரனே! ஐயுகளுடன் உபரிய கிருப்பமுள்ள நீ, சகம் சோமங்களின் இரதத்தால் இன்பமாகும் நீ வரவும். ௨௬. இந்திரன் தன் சோகையை பகழ்த்துச் சென்று கிருத்திரனைக் கொல்லுகிறான்; மாயாகிகளின் கந்திரத் தலைவன் திடம் தன்கின்றான். வச்சிராபுதமுள்ளவன் வனங்களில் கிரமச்சிரை பழித்து இன்பமனிக்கும் பசுக்களைப் புலனாக்ப்புளான். ௨௭. இந்திரனே! கிரை பதிபே! வன்மையுடனுள்ள நீ, தனிமையாய் வருவதென்? உன் ரோகம் மென்ன? குதிரைகளுள்ளவனே! என்ரு செல்லும் நீ எம்மை அதன் மர்மமறிப கேட்கவும். மங்களமொழிகளால் அவன் இரகசிபத்தைக் கொல்லவும். ஐயுகினால் இந்திரன் பெரிபவனாகும்; நீ எப்பொழுதும் பயனன்னி யிரவதில்லை. நீ எப்பொழுதும் அகிரத்தையாவதில்லை. ௨௮. இந்திரனே! எம்மனிதர்கள் என்மை செய்யமுன்னை புகு புத்திரர்களுடன் ஆயிர தாகையனோடு கிரகல புகியைக் கறக்க கிரும்புகிறார்களோ, எவர்கள் புலன் கிறைந்து இம்மை செய்பவர்களை எதிர்த்துளார்களோ, அவர்கள் உனது கற்செயலைப் போற்றுகிறார்கள். ௨௯. மகத்தான உனக்கு நான் இம்மென்மையான அறிவை தரிக்கிறேன். துதியால் எனது அறிவு உன்னைப்பிரகாசாக்கிக் கொடுக்கிறேன். சக்தியால் ஐயமுடனாகும் இந்திரனில் சோமன் பொழியும் பொழுது தேவர்கள் உற்சவத்தில் உற்சாக முடனுவார்கள். ௩௦. அதிரிசைகளுள்ளவன் மகத்தாய் இனிமையாயுள்ள சோமனைப்

பருகட்டும். அவன் பக்குபதிக்கு சம்பூணமான் ஆபுணச
பளிக்கவேண்டும். வரபுகிளல் துரிதமாகும் அவன்,
தன் ஆத்மாயால் பிரசைகளைப் புஷ்டி செய்கிறான்.
இரட்சிக்கிறான். அவன் வெரு கிதமாய் கிளங்குமி
றான். ௩௩. ஜாதவேதசூக்யம் திவ்யமாயுள்ள சூரிமனை
கிசுவம் பார்ப்பதர்க்காக கிணங்கன் உபயமாய் அவ
னைச் சுமந்து செல்லுகின்றான். ௩௩. புனிதஞ் செய்
பும் வருணனே! நீ எந்தக் கண்ணால் காப்புடன் காண்டி
ருபேயா அக்கண்ணால் அப்படியே காண்களை காணவும்.
௩௩. திவ்யமான அத்வர்புகளே! சூரிய ஒளிபுடனா
ரும் இரதத்தில் இங்கு வாகுங்கள்; இனிமைபால் இந்த
பக்குத்தை நனைபுகள். நீ பழைய முதல்வன். இவன்
வேணன். இவன் தேவர்களின் அதிசய ஒளிபுள்ளவன்.
௩௪. எல்லா மனிதர்களாலும் கிரும்பப்படும் சகிதா,
துகிளாடனாதிக்கும் பரக்களால், எமது சகைக்கு வரட்
டும். அதி இளைஞர்களே! நீங்கள் இன்பமுடனாகுங்கள்.
உங்கள் தரிசனத்தில் எமது காண்களும் இன்பமாகவேண்
டும். ௩௫. இந்திரனே! சூரியனே! கிருத்திரினைக் கொல்
பவனே! இன்று உன் வசத்திலுள்ள அனைத்தும் உதய
மாயுள்ளது. ௩௬. சூரியனே! சகலம் காணும் நீ துரிதன்
சோதி செய்பவன். ஒளிபான புவிமையெல்லாம், நீ பிர
காசிக்கச்செய்கிறாய். ௩௭. இது தேவத்யம், இது மஹித்
வம்; பூணமாகாத வேலைகளின் அயன் தன்னகத்தில்
நீங்கியுளான். தமது கிளவத்தினின்று தன் குதிகாளை
நீக்குஞ் சமயத்தில் அனைவர்க்கும் இரவென்றும் உடைபை
அவன் கிசாலமாக்குகிறான். ௩௮. சோதியின் கடுகில்
மித்திரனும் வருணனும் காண்பதர்க்காக, சூரியன் இந்த
ருபத்தைத் தரிக்கிறான். அவன் குதிகாள் ஒரு சமயம்
ஒளி, மற்றொரு சமயம் இருளுமான சதாகால சத்தியை

பலத்தை கங்கு தரிக்கின்றான். ௩௯ சூரியனே! நீ மகா
னாகும்; ஆதித்தியனே! நீ பெரியவனாகும்; நீ பெரிய
வனாகிறப்பதால் உன் பெருமை போற்றப்படுகின்றது.
தேவனே! நீ பெரியவன் தான். ௪௦. சூரியனே! நீ சிரோப
கில் கிறத்தவனாகும். தேவனே! நீ சத்தியமுடன் பெரிய
வனாகும். நீ உனது மகிமைபால் தேவர்களின் திவ்ய
பிரகாசப் புரோகிதனாகும். கிசாலன் ஐயிக்கமுடியாத
சோதியாகும். ௪௧. சூரியனைப் பார்ப்பதர்க்குப் போல்
திரும்பி எல்லா என்மைகளையும் இந்திராமிருந்து யதப
கிக்கவும். பலத்தினால் புலனாகும் புலனாகப் போவதான
அவனின் காலம் செல்வங்களை எமது உரிமைபாகக் காண்டி
னோம்.

௪௨. தேவர்களே! இன்று சூரியன் உதயமாகும்
பொழுது துன்பம் துக்கத்தினின்று எம்மை நீக்கவும்,
மித்திரன் வருணன் அதிதி லிபிந்த சகம் சோதி இந்நன்
மைகைய எயக்களிக்கட்டும். ௪௩. தேவசகிதா, இருளான
இரவுகடன் கிசலும் மிருதம் அமிருதத்தை திரஞ்செய்பவ
னாகும், எல்லாப் பொருள்களையும் காண்பவனாகும் பொன்
இரதத்தில் அமர்ந்து வருகிறான். ௪௪. நவழியுடனாகும்
நருப்பை கிபரபகமாயுள்ளது; கற்றிலும் சேனைபுள்ள
அரசனைப்போல் இவை செல்லும். காண்களின் கடுவே
இரவும் பகலும் பூர்வமகழக்கப்படும் வரபுகும் பூஷண
னும் எமது கோமத்துக்காக கேர்க்கப்பட்டுளார்கள். ௪௫.
இந்திரவாயு பிரகல்பதியை மித்திராக்கினி பூஷணனை
பகினை ஆதித்தியர்களை மாருத கணத்தை—உங்கள் சகா
நினைஞ் செய்துகொள்ளவும். ௪௬. வருணன் எமது முதற்
கார்பாகட்டும். மித்திரன் எல்லாத் துணைகளுடன் எம்
மைக்களிக்கட்டும். நீங்கள் எம்மை அதி செல்வர்களாகக்
கவும். ௪௭. இந்திரனே! கிஷ்ணுவே! மருத்துக்களே!

அகவியின்களே! உங்களுடைய பந்துக்களான எங்கள் கவனி
யுங்கள், நீ பழைய முதல்வன், இவன் வேளன், பதி
னென்று தேவர்களே! மனிதர்களால் விரும்பப்படும்
சகிதா-எம்மைக் காக்கட்டும், எல்லா தேவர்களோடும்
எம்மைச் சேரவும், காக்கும் விகவே தேவர்களே எம்
மைக் காக்கவும், சஅ. அகவியின்களே! இந்தியனே! வருண
னே! மித்தியனே! விகவே தேவர்களே! மருத்துகளைத்
தனே! விஷ்ணுவே! பலத்தைப்பயன்புங்கள், நாசத்திபர்
கள் குத்திரர், திவ்யமாதாக்கள், பூஷணன் பகன், சங்க
வதி, எம்மை வள்கெடுக்கட்டும், சக. நான் அவர்கள்
எம்மைக் காக்க இந்தியன் அகவியி மித்தியன் வருணன்
அதிதி சலங்கன், மலைகள், மருத்துக்கள், சோதி, புவி,
சுவர்க்கம் விஷ்ணு, பூஷணன், பிரமணப்பதி பகன், சம்
ஸன், சகிதாவை பழைக்கிறேன், இ. எங்களுடன் சென்
வம் வரவிக்கும் குத்திரர்களுண்டு; விருத்தி ஓரத்தியில்,
சமர்கோஷத்தில் சாயும் மேகங்களுண்டு, துதி செய்பவ
னுக்குத் திடம் வியமனஞ் செய்பப்படும், தேவர்கள் இந்
திரை முதன்மையாகக்கொண்டு எம்மை இரட்டிக்கட்டும்,
இ. பூஜார்க்களே! இன்று இங்கு எம்மை நோக்கும்
கள், அதனால் எமது இருதயத்தில் பயமுடனாகி நான்கள்
உங்களை நாடுவோம், தேவர்களே! எங்களைக் காக்கவும்,
ஓகாப் எங்களை வழிக்காமலிருக்கட்டும், பன்னம் படு
குழியினின்ற எங்களைக் காக்கவும், இ. வானம் நடு
வானத்தில் வளக்கும் விகவே தேவர்களே! இங்கு எமது
அழைப்புக்குச் செவி கொடுங்கள், பூஜார்க்களான நீ
கள், இத்தருப்பவிறுட்கார்த்த இன்பமுடனாகுங்கள்,
இ. நீ முதன்மையாய் திவ்யமான தேவர்களுக்கு
உயரிய பாகங்களான அமுதத்தை உண்டு பண்ணி
புளாய்; சகிதாவே! அப்பால் மனிதர்களுக்கு சாதக

மாக, அதுசரிக்கும் சேவனை விகவேமாக்குகிறாய், இ. நான்
உயரிய மொழியால், தாசனாய், இரதம் நிறைந்த அநி
செவ்வனாயுள்ள வாயுவை இங்கு அழைக்கிறேன், கவி
பான நீ குதிரைகள் சேரும் நீ சத்திபுடனானவனாய்
சகிதாமான வழிபுடன் அறிஞனை துரிதமாய் கண்ணியஞ்
செய்கிறாய், இ. நான் புனித பலனான மித்திரை
பழைக்கிறேன், பெய் சாதன பக்குத்தைப் பூணமாகி
சத்துருவை வழிக்கும் வருணனை பழைக்கிறேன், இ. நான்
அதிசயங்கள் செய்யும் நாசத்திபர்களே! திடதருப்பை
புடனாகும் இரதங்கள் உமதாரும், ஒளி விகம் பாதை
கருடனாகும் நீங்கள் வாரும்கள், இ. சாதன மலைபின்
பிணவுகளைக் கண்டவுடன் புராதானமாய் விபாபகத்துட
னான அகலிபத்தை நன்றாய் ஆக்கியிப்பான்; கலபமாய்
செல்லுமவன் வெள்ளபந்த விலபத்தில் அவந்தை
பகழத்துச் செல்லுவான், நன்கறிவு மவன் கோஷத்துக்கு
முதன்மையாய் வருவான், இ. வழியை நடத்திச்செல்ல
எங்கும் வைகவாநாக்கினியைத் தவிர வேறு தூதனை
அவர்கள் காணவில்லை; அமுதமான தேவர்கள் சகத்தை
சமரில் ஜயிக்க அமுதமான வைகவாநனை சத்திபுட
னாகி புளார்கள், இ. நான்கள் பகைவர்கள் உக்கொளாய்
பொழிக்கும் இந்திராக்கினியை பழைப்போம்; அவர்கள்
எங்களைப் போலுள்ளவனுக்குச் சகத்தை பரிக்கட்டும்,
க. மானிடர்களே! தேவர்களை நாடவிரும்பும் நீ
கள், புனிதமாக்கும் இந்துவுக்கு காணஞ் செய்யுங்கள்,
க. மகவானே! இந்தியனே! மருத்து கணங்களுடன்
சோமனைப் பருகவும், அறிஞர்கள் உன்னை அறியினழிப்
பில் பகமுடனாகி புளார்கள், குதிரையுள்ளவனே!
பக ஜயிப்பதில் சாம்பாளுக்கு மாறுபுள்ள உன்னை நாடு
பவர்கள் உன்னை இன்பமுடனாகுகிறார்கள், க. நீ ஒலி

டன், வீரமும் யமோனமுமுன்னவன், துரித ஐயத்துக்கு
 நீ திடமாய் நோந்துபவன். திடமான, தாய், வீரமகளைத்
 துரித மாக்குவதுபோல், அங்கு மருத்துக்கள் இத்திரிசைப்
 பலமுடனாக்குவார்கள். ௬௩. இத்திரிசை! பெரியவனே!
 உனது பெரிய துணைகளுடன் கிருத்திரிசைக் கொல்லும்
 நீ, எங்கள் மேன்மைக்கு வரவும். ௬௪. இத்திரிசை! நீ
 சமர்களில் எல்லா சத்துரு சேனைகளையும் அடக்குபவன்.
 நீ துஷ்டனைத் தொலைத்து எல்லாஞ் ஐயிக்கும் பிரதவாரமும்,
 எங்களுடன் சண்டை செய்பவர்களை பொழிக்கவும். ௬௫.
 பெற்றோர்கள் பாலிசைப் பந்துவதுபோல், புதியும் சோதி
 புய் உனது பலத்தை தரிக்கும், ௬௬. அத்வயபுக்களால்,
 பொழியப்பட்டு, வீரச்சுடர்களுடன் இனிய இரசங்களை
 நீங்கள் பாப்த்துளீர்கள். இனியும் நீங்கள் இங்கு வராதீ
 கள்; வாயுவே! இன்பத்துக்காக சோமனின் இரசத்தைப்
 பருகவும். ௬௭. சத்துருவைக் கொல்லும் நீங்கள் இருகவி
 சனின் மூலஸ்தானங்களுக்கு திட அறிவுடன் துரோணத்
 துக்கு வராதீர்கள். ௬௮. இதன் குறுக்கான கிரணம் மேழை
 விசாலமாயுள்ளதோ அல்லது மேலேயுள்ளதோ; இங்
 கும் அங்கும் இரேதக தரிப்பவர்களுண்டு, மேன்மைபான,
 பலமுள்ளவர்களுண்டு, இங்குமங்கும் முயற்சிபுண்டு. ௬௯.
 செபல் செய்பவர்கள் வானத்தில் அவனை தரிக்குக்கால்
 அவன்சோதி சகம் சுவர்க்க நிலைத்தை விபாபகஞ்செய்
 துளான். இதஞ்செய்யும் கவிபான இவன் செல்வஞ் ஐயிக்க
 பக்குத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான். ௭௦. நமது
 சமானமொழியில் இன்பமாகி பாக்கவால் சத்துருவைக்
 கொல்லும் இருவர்களை இங்கு அழைக்கவும். ௭௧. எல்லா
 அமுத மக்கட்களும் நாம் கொல்லும் மொழிகளைக்கேட்டு
 நமக்கு நந்தக மனிப்பவர்களாகட்டும். ௭௨. என் கிரிவு
 கள் அறிவுகளாகும். இரசங்கள் இனிமைகளாகும். சத்தி

பிரோகிக்கும் என் ஆபுதம் ஒங்கியுள்ளது; அவர்கள்
 எனக்கு கோஷிக்கிறார்கள், எனக்கு அவர்களது மொழி
 கள் காடுகின்றன. எனது இக்குதிரைகள் என்னை பக்
 குத்துக்கு வகிக்கட்டும், ௭௩. மகவானே! உன் முன்
 னிலையில் திடமாய் கிற்பது ஒன்றுமில்லை; தேவர்கள் நடு
 வில் உனக்குச் சமானமாய் எவனுமில்லை; சனிப்பதும்
 சனிக்கப்போவது உனது உன்னருகில் வரப்போவதில்லை,
 அதிசத்தியுள்ளவனே! நீ செய்வதைச் செய்வாயும், ௭௪.
 புலனங்களில் பெருமை வாய்வது எது உண்டோ அதனிட
 மிருந்து கிறத்த விரும்புகிறாயும், உக்கிரதேவன் நோந்து
 வான்; அவன் நோந்துக் காலத்திலேயே துரிதமாய் தன்
 சத்துருவைக் கொல்லான்; அவனில் சகல துணைச் செயல்
 களைச் செய்பவர்கள் சந்தோஷ முன்னவர்களாகும். ௭௫.
 அதிசெல்வமுள்ளவனே! எனது துதிமொழிகள் உன்னைப்
 பெருகச்செய்யட்டும்; சத்த கிறமுன்னவர்கள் தூய அறி
 குர்கள் ஸ்தோமங்களுடன் உன்னைத் துதிக்கிறார்கள். ௭௬.
 அவன் எல்ல செல்வங்களின் பதி; இங்கு எல்லா ஆரியன்
 தாசன் அவனதே பாகும். ருகம, பவிரகி, உனதாரும்,
 உனக்கே செல்வம் அருகில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.
 ௭௭. ஆவிரம் ரிஷிகளால் பலஞ்சேர்க்கப்படும் இவன்
 சமுத்திரம் போல் விசாலமாயுளான்; அவன் மகிமை சத்
 திபமாகும்; பக்குங்களில் கிப்பிர இராஜ்யத்தில் சத்தி
 போற்றப்படும். ௭௮. சோதி பந்தும் எங்கள் பக்குத்
 துக்கு எல்ல மனங்களை நோடு வாயுவே! வரவும். அசத்தின்
 பவித்திர உபரத்தில் ஆரியமாயி இத்தகக்கிரமான, பானம்
 உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ௭௯. சகையில் அனை
 வரும் சனங்களும், நான்களும், நமக்கு எல்மனமுடனாகி
 நோய் குறைப காணக்கனிந்து தேட்கத்திரிதமாகும் இந்
 திர வாயுவை அழைக்கிறோம். ௮௦. எந்த ஓங்கும் மானி

பாதி, அமுத சோதியாபுனதோ, என்மன்னியில் மனிதன் எச் செயலையுஞ் செய்வதில்லைபோ, அந்த என் மனம் சிவ சங்கற்பமுடனாகட்டும். ௪. எந்த அமுதத்தால் இறந்த தும் சிவமுவதும் வரப்போவதும் அனைத்தும் அறிபப் பட்டு, எதனால் ஏழு நேறாத்தருக்களுடன் பக்கும் கிரி கின்றதோ, அந்த என்மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகட்டும். ௫. இரதச் சக்கர ஈடுவே கம்புகளைப்போல எதில் குக்கு லாமன் யஜுரீவேதம் ஸ்தாபனமா புனதோ, பிரகச களின் சித்தம் எல்லாம் எதில் இவழக்கப்பட்டுனதோ, அந்த என் மனம் சிவசங்கற்பமுடனாகட்டும்.

௬. வழிகாட்டுல் கடிவானங்கனாஸ் ஸல்ல சாதி துரித குதிகாரகீர் ஈடத்துவதுபோல் மனிதர்களை எது ஈடத்திச் சென்று இருதயத்தினுள்ளே வசிக்கின்றதோ, எது திடமா யும், அதி துரிதமாபுனதோ அந்த என் மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகட்டும். ௭. எதன் ஒலிகளில் திருதன் கிருத்திரினை அங்கமங்கமாப் நாசஞ்செய்கிறதோ அந்த பெரும் பலத் தின் தரிப்பான உணவையுப்பொழுது நான் துதிக்கிறேன்.

அ. அதுமதியே! நீ அதுஉலமாசி எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை பளிக்கவும். அறிவையும் பலத்தையும் எமக்குத் தூண்டவும். எங்கள் ஆபுகச பூணமாய் வளர்க்கவும். ௯. அதுமதியே! இன்று தேவர்களில் எங் கள் பக்குத்தை யதுகலஞ் செய்பவம். அகி கமக் கும் அக்வினியே! நாடுபவனுக்குச் ௧௧ மனிப்பவனாகவும். ௧௦. கிரகல கேசமுள்ள சிவீவாலியே! தேவர்களின் சகோதரிபான நீ, பளிக்கும் பக்குத்தை பங்கேரிக்கவும். தேவியே! எங்களுக்குப் பிரகாசனய பளிக்கவும். ௧௧. பிரவாகம் ஒருமையுடனாகும் பஞ்சநதிகள் சாய்வதைய நாடுகின்றன. அப்பால் சாஸ்வதி நிலத்தில் ஐந்து பிரி வுன்னவனாவான்.

௧௨. அக்வினியே! நீ பகழய அங்கிரசனாகும், கிஷ்டியும் தேவனுமாகும். நீ தேவர்களின் மங்கள ணப்பனாவாய். உனது கிரதத்தில் சுந்தராயுதங்கள் தரித்து துரிதமான அறிஞர்கள் தேவனுலார்கள். ௧௩. அக்வினியே! தேவனே! உன் துணைகளால் எங்களைபும் எங்கள் செல்லப் பிரபுக்களையும் காக்கவும். துதிப்பதற் கருகனாக நீ உன் கிரதத்தில், என் புத்திர பெளத்திரர் களை பசுக்களை சதாசாலம் காப்பவனாயுளாய். ௧௪. அறிஞனாயும் பண்டிதனாயு முன்னவர், கிரகலமான புகி யில், வர்ஷிக்குங் காரணமான பக்குத்தைப் புலனுக்கு கிறார்கள். ஒளிக் குவிபதுடன் அவன் பிரகாசம் பிரகா சமாயுனது. எங்கள் அறியில் இடையின் மகன் சனித் துளான். ௧௫. நான்கள் புகியின் ஈடுவாயுள்ள இடை யின் ஸ்தானத்தில், தேவர்களுக்கு எங்கள் அகிலைச் சமந்து செல்ல அக்வினி ஜாதவேதசனை ஸ்தாபித் துனோம். ௧௬. நான்கள் அங்கிரசனைப்போல் காணம் கிரும்பி பலம் வளரும் அவனுக்கு இன்பமளிக்கும் மொழி வைக் உதுவோம். நான்கள் அறிஞர்கள் சுந்தர மொழி களால் துதிக்கப்படுவதற்கான அதி புகழுள்ள நானைப் போற்றவேண்டும். ௧௭. மகத்தான ஈமஸ்காரத்தைப் பெரிபவனுக்கு அளிக்கவும். அதி பலமுள்ள அவனுக் குச் சாமனை பளிக்கவும். எவனை எங்கள் பிரா அங்கிர சர்கள் அச்சித்து கிலயங்களை பறித்து பசுக்களைச் காண் பர்களோ அவனையே நாடவும். ௧௮. சோமனனிற்கும் ணப்பர்கள் உன்னைக் காண கிரும்புகிறார்கள். அவர்கள் சோமனைப் போழுகிறார்கள்; தங்கள் உணவான சாத னங்களை பளிக்கிறார்கள். அவர் சனங்களின் தூர்வசனங் களை சகிக்கிறார்கள்.

இத்திரேனே! எல்லா யறிவும் உன்னிபயிருந்தே வரும். உக. வானத்தின் உயரிய திசைகள் உன்னிபயிருந்த வெரு தூத்திலிவ்வீ. குதிசை தலைவனே! உன் இரு குதிசைகளுடன் இங்கு நோக்கவும். இந்த யற்கும் திடன் திரமுன்னவனுக்கு பொழியப்பட்டுள்ளது. சாதனங்கள் ஒன்று சேர்ந்துள்ளன! அக்கினி உதயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

உ௦ சோமனே! போரில் உன்னை ஐயிக்க முடியாத, சமர்கனில் காப்பளிப்பவன் நீ; நீ எங்கள் நிலயம் இரட்டிப்பவன், பலம் பிராணனின் துணைவன். பெரியவற்றில் புலனாகுபவன், நல்ல நிலயமுன்னவன். நற் சிரேயசுடன் சத்துரு ஐயிப்பவன். இப்படிப்பட்ட உன்னில் எங்கள் இன்பமுடனுவோம். உ௧. சோமன் பசுவை பளிக்கிறான். சோமன் துரிதமான வீரச் செயலுள்ளவனை பளிக்கிறான். சோமன், வீடு அறிபவனையும் சகை தூரணியையும் அறிவு யறிபவனையும், சித்துரு புருஷையும் இவனுக்களிப்பான், உ௨. சோமனே! நீ இந்த ஒழுதிகள் இந்த பசுக்கள் இந்த எல்லா நலங்களையும் நீயே சன்னஞ்செய்துளாய்; கிராவ வானத்தை விரிப்பதும் நீயே! நீ சோதிபரவ் இருளை நீக்குகிறாய். உ௩. தேவனுள் சோமனே! உன்னுடைய தேவமனத்துடன் ஐயசாஸியான நீ எங்களுக்கு செல்வ பாகத்தை யளிக்கவும். உன்னை ஒருவரும் தடுக்காமலிருக்கட்டும். நீ வீரபதியாரும்; இங்குள்ளவர்களுக்கு சமர்கனில் இருப்பவர்களுக்கும் சிசெகசைபை யளிக்கவும். உ௪. அவன் ஏழு நதிகளையும் மூன்று பரலை நிலயங்களை யும் புவிபின் எண் திசைகளையும் பிரகாசஞ் செய்துளான், நாடுபவனுக்கு சிறந்த இரத்தினங்களை யளித்துக்கொண்டு பொன் கண் சகிதா இங்கு வந்துளான். உ௫. துரித மாய்ச் செல்ல தக்கக் கைச் சகிதா வானம் புவிபின்

நடுவே சென்றுகிறான். அவன் நோவை நீக்கி சூரியனை நம்மிடம் வரச் செய்கிறான். அவன் எரும் இருளோடு ஒளி வானத்தை விரிக்கிறான்.

உ௬. பொன்னகையுள்ள அகாச் நல்ல தலைவர் சக மனிக்கும் கவயகுணங்களைநாடு எங்களுக்கு இங்கு வர வேண்டும். தேவர் அக்கர் பாது தானர்களைத் தாத்தி திரையுளான்; அவன் சாதனத்தில் கிரகிக்கப் படுகிறான். உ௭. சகிதாவே! உனது பகைய புழுதி குன்னிய பாதைகள் அந்தரிட்சத்தில் நங்கு செய் ப்பட்டுள்ளன. தேவரே! சகமனங்களான அப்பாகை களால் நீ வரவும். இன்று துன்பத்தினின்று எங்களைக் காத்த மயக்கு ஆகியளிக்கவும்.

உ௮. அகவினிகளே! நீங்கள் இருவர்களும் இரகத்தைப் பருகுங்கள்; எவரும் தடுக்க முடியாத துணைகளுடன் எங்களுக்கு இரட்சிப்பை யளிப்புகள். உ௯. அகவினிகளே! துக்கமழித்து திடமளிப்பவர் களே! எங்கள் வர்க்கை மேன்மையாக்கவும். நான் புனித உகஷயின் மூன்னர் இரட்சிப்புக்கு உங்களை யழைப்பேன். எங்களைப் போர்க்களத்தில் பலமுடனாக்க வும். உ௦. அகவினிகளே! குறையில்லா சௌபாக்கியம் களுடன் இரவும் பகலும் எங்கும் எங்களைக் காக்கவும். வகுணனும் மித்திரனும் அநிதியும் சிந்துவும், புவிபும் சோதியும் எங்கள் இந்த கிருப்பத்தை யளிக்கட்டும். உ௧. தேவ சகிதா, இருவரான இரக்டுடன் சிகழும்பிருதம் அமி ருதத்தைச் திரஞ்செய்பவனாயும் எல்லாப் பொருள்களை காண்பவனாயும் பொன் இரதத்தில் அமர்ந்து வருகிறான். உ௨. இரவே! புரிச்சேர்க்கையான உலகம் பிதாவின் நிலயங்களுடன் பூரணமாயுளது; நீ சோதிபுடன் உச்ச நில யங்களில் விரிகிறாய். நீ ஒளியும் இருளுமாய் சிகழுகிறாய்.

உக. உஷேயே! செல்வம் மிகும் நீ நாங்கள் எதனால் பிள்ளைகளையும் பேன்களையும் தரிப்போமோ அந்த அதிசய செல்வத்தை எங்களுக்குக்களிக்கவும். உச. நாங்கள் காணியில் அக்கினியை, காணியில் இந்தியன், காணியில் மித்திரன் வருணனை அகவினிகளை அழைப்போம்; நாங்கள் காணியில் பகனை, பூஷணன் பிரகஸ்பதிகளையும் சோமனை புல் காணியி லழைப்போம்.

உடு. எந்த பகனை நிறைந்து பல முன்னியன் பல முன்னவன் மன்னன் நான் பகனுடன் அதுபவிக்கட்டும், பெண சொல்லுகிறார்களோ அந்த விதா தாலாய் அதிதி மகனுப் முதல் ஐயிப்பவனுய்ன உத்திரனை நாங்கள் அழைப்போம். உச. பகன் எங்கள் பிரோகன், பொருள் சத்தியுமாயுள்ள நீ இந்த அறிவை எங்களுக்குக்களிக்கவும்; பகனே! எங்களுக்குச் செல்வத்தை வளிக்கவும், பகனே! எங்கள் பகக்களை கோக்களை புலனுக்கவும்; பகனே! நாங்கள் மனிதர் வீரர்களில் நிறைய வேண்டும். உஎ. இப்பொழுது தினம் வரும்பொழுது பகற்காலத்தில், செல்வங்கள், எங்களுக்காகவேண்டும். மகவானே! மாணியில் நாங்கள் இன்னம் தேவர்களின் நல்ல நிறையில் இன்பமுடனாகவேண்டும். உஅ. பகனே பொருள் அளிப்பவனாகும், தேவனே! அவனால் நாங்கள் பகவந்தர் களாகவேண்டும். பகனே! நாங்கள் அனை வரும் உன்னை பலமுடன் வழைப்போம். பகனே! அப்படிபுள்ள நீ எங்கள் முன்னாகவும்.

உச. உஷே ததிகிராவணனைப்போல் கத்த நிலய பஞ்ஞத்துக்கு கன்கு சாய்ந்துவான். துரித குதிரை இரதத்தை இழுப்பது போல் அவர்கள் இங்கு பொருள் காணும் பகனைக் கொண்டு வாட்டும். ஸ. நட புள்ள உஷேசன் புஷ்டி பொழிந்து, என்னச்

செல்வம் வர்ஷித்து பசு, வீரர், அசுவச் செல்வங்களோடு எங்களுக்குச் சதாகால முதய மாகட்டும். தேவர்களே! எப்பொழுதும் வேஷமங்களுடன் எங்களைக் காக்கவும். சச. பூஷணனே! உனது விதத்தில் நாங்கள் எப்பொழுதும் பாதுகாப்பாகவேண்டும்; நாங்கள் ஒருபொழுதும் விழதல் வேண்டாம். உன்னைத் ததிக்கும் நாங்கள் இங்கு உளோம். ஸ. எல்லா வழிகளின் பெரிய நிலைவரை மொழியால் நாடு இறேன். காமத்தால் தூண்டப்படும்பொழுது அவன் அர்க்கனுக்குச் செல்லுகிறான். அவன் எங்களுக்கு துரிதமாய் தன்பம் நீக்கி இன்ப சாதனப் பொருளை வளிக்கட்டும், பூஷணன் எங்கள் ஒவ்வொரு அறிவைபும் நித்தமாக்கட்டும்.

சஉ. இம்மையற்ற விஷ்ணு பாதுகாக்கும் அவன் தர்மங்களை தரிப்பவனுயுளான்; இதனால் முன்று நிலபங்களை ஆக்கியித்துளான். சச. சதா உதயமாயுள்ள துதி செய்பவர்கள் அறிஞர்களாகும் அவர்கள் விஷ்ணுவின் இப்பாமபதத்தை-மனிதர்களால்-பிரளாசஞ் செய்கிறார்கள். சடு. பெய் நிறைந்த எல்லா புலனங்களின் ஆரோபமாயும் விசாலமாய் விரிந்தும் கந்தா ரூபத்தோடு கவைய பொழிவதாயும், அழிவாத அதிரோதகடனுள்ள, சோதியும் புதியும் வருணனின் தர்மத்தால் பாஸ்பாம்-தாங்கி நிற்கும். சச. எங்கள் பகைவர்கள் எங்கனிபயிருந்து தூரமாகட்டும். நாங்கள் இந்தியன் அக்கினியால் அவர்களை வேதனை செய்வோம். வகருத்திரர் ஆதித்தியர்கள், உச்சம்பந்தி பருத்தலிஷ்ண பரிஷ்டனுய்ன என்னை இராஜாதி இராஜனுய் என்னைச் செய்யவேண்டும்.

சஎ. நாசத்தியர்களே! முன்று, பதினென்று தேவர் களுடன் இங்குளாருங்கள்; அகவினிகளே! இனிய இராசத்

கதப் பருக வாகுங்கள். எங்கள் ஆபுட்களை பூணமாகி
எங்கள் எல்லாக் குறைகளையும் நீக்கவும். துவேஷிகளை நீக்கி
எங்களுடன் எப்பொழுது யிருக்கவும். சஅ. மருத்துக்களே!
இந்த உங்கள் ஸ்தோமம் மனத்தின் மகனான மார்தாரிய
அறிஞனாகத் துதிக்கப்படும். இது புதிக்க உணவையும் உட
னாக உதவியையும் யளிக்கும். நான்கள் சேவதேஹ உண
வையும் உதவியையும் காணவேண்டும். சக. ஸ்தோமம்
களையும் சந்தக்களையும் சேர்ந்தறிபு மலர்கள் நியமங்களும்
குருகுல, தீட்கை நீக்கியவர்களே ஏழு நிவ்யமான ரிஷிக
ளாகும்; நீரர்கள் பழைய வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு
இரத சாதிகளைப்போல் கடிவானங்களைப் பற்றியுளர்
கள். ௨௦. நீ ஆபுகளிப்பவன், வர்சனளிப்பவன், செவ்வ
மளிப்பவன், புஷ்டியளிப்பவன், ஜயமளிப்பவன்; சேரதி
புடனாகும் இச்சொர்ணம் ஜபத்துக்காக என்னைச் சேரட்
டும். ௨௧. இந்தப் பொன்னை எந்த அரசுக்கும் இம்மிப்ப
தில்லை, பிரசாங்கமும் அவமதிப்பதில்லை; ஏனெனில்
இது தேவர்களின் ஓஜசாகும், முதல் தேவந்துவதாகும்;
நாக்ஷாபன தங்கத்தைத் தரிப்பவன் தேவர்களில் பூண
ஆபுகை வசித்து மனிதர்களிலும் நீண்ட ஆயுளை வாழ்வி
ருள், ௨௨. நாக்ஷாபனமாயும் எல்ல மனங்களுடனா
முள்ள சத்சேனங்களுடனாகும் எனக்கு துதவருஷங்கள்
வாழ மூப்பு வரும்வகை நான் சிவிக்க இந்தத் தங்கம் தரிப்
பாகட்டும். ௨௩. அறிபுத்தினியனும் அருகைபாதனும்,
புதியும் சமுத்திரனும் எங்கள்—மொழியைக்—கேட்கட்
டும். குதம் வளர்க்கும் எல்லா தேவர்களும், அழைக்கப்
பட்டு போற்றப்படு பவர்களும், கவிகளால் உறப்படும்
மந்திரங்களும் எங்களை இரட்சிக்கட்டும். ௨௪. நான்
கிருதம் பொழியும் இம்மொழிகளை சாதனத்துடன் எப்
பொழுதும் அரசர்களான சூதித்தியர்களுக் கவித்

இதேன்; மித்திரன், அரியமான் பகன், பெரும்
வருணன் தட்சன், அம்சன், எங்களைச் செவியுறட்டும்.

௨௫. சீர்த்தில் ஏழு ரிஷிகளுண்டு. ஏழாள் இவர்
கள் சதாநாகம் வெரு காங்கிரதையுடன் இதைக் காக்கி
ருர்கள். ஏழு சுவர்கள் உறங்குபவன் உலகத்தை நாமும்;
இரண்டு கவயன் மில்லாத இரு தேவர்கள் கிழித்துள்ளவ
னின் பக்கு சகோதார்களாகும். ௨௬. பிரமணஸ்
பதியே! எழுந்திருக்கவும். நிவ்யம் பற்றும் நான்கள்
உன்னை காடுகிறோம். எல்ல தானங்களளிக்கும் மருத்துக்
கள் எங்கனிடம் வரவேண்டும்; இந்திரனே! நீ அவர்க
ளுடன் அறி தரிதமாகவும். ௨௭. எங்கு இந்திரனும்
வருணனும், மித்திரன் அரியமான் தேவர்கள் நான்கள்
வராததைச் செய்துளார்களோ—அங்குள்ள—பிரமணஸ்
பதி புகழும் துதியை முழங்குகிறார். ௨௮. பிரமணஸ்
பதியே! நீ இந்த எங்களைத் துதியின் வந்தா வாகும், மக்
களை ஒங்கச் செய்து பிரேரிக்கவும். தேவர்கள் இரட்
கிப்பவை பெல்லாம் மங்களமானவைவாகும். நான்கள்
சுபையில் கிரமக்களோடு ஒங்கிப் பேச வேண்டும்,
அவன்—தேவநாகவா புட்கார்த்துளான், கிசுவகருமன்—
பெரும் மனமுள்ளவன், நம்மைய் புலனாக்கும் பிரதா
அவனாகும். அன்னபதியே! எங்களுக்கு அன்ன
பாரத்தை யளிக்கவும். உச. ௧—௨௮.

அதுவாகம், சரக.

பிதூ யக்தம்

௧. தேவனுஷர்கள் துக்க மனிப்பவர்கள், பணி
கள் சென்று கிடட்டும், இங்கிருந்த நீங்கட்டும், பொழி

௪00. கருத்த, பிதூவாத மனமுடனாகும்.

பயிரின் புவிபே இது. உ. சகிதா உனது சரீரங்களுக்கு
காக புவிபில் உலகத்தை விரும்பட்டும். அதற்கு சோதி
கள் இணக்கப்பட்டும். உ. வாயு புவிதஞ் செய்பட்
டும். ஸகிதா சுத்தஞ் செய்பட்டும். அக்கினியின் ஒளி
புடன் ரூபினின் வர்சனோடு—புவிதஞ் செய்ப்பப்
பட்டும் கிரணங்கள் விடப்பட்டும். ச. அகவத்தம் உங்
கள், மொகமாகும், பர்ணம் உங்கள் வரகத்தலமாகும். இங்
தப் புருஷனை சேவித்தால் நீங்கள் கோக்களை படைப
வர்களாயிர்கள். ௫. சகிதா உனது சரீரங்களை அன்றா
யின் ஈடுவே ஸ்தாயிக்கட்டும், புவிபே! இவனுக்கு கைஞ்
செய்பவனாகவும். ௬. நான் உன்னை சலத்தினருகே
தேவப் பிரஜாபதியில் இங்கு தரிக்கிறேன். அவனது
சோதி எங்களைத் திமையினின்ற தூத்தட்டும்.

௭. மாணமே! நீ இங்கிருந்து சென்றுவிடவும். தேவ
வழியினின்றும் இதுவேறு வழியையும் நீலகவும், உயரிய
மார்க்கத்தை பதாசரிக்கவும். காட்சியும் கேள்விபுமுள்ள
உனக்கு நான் சொல்வதாவது—எங்கள் பிரகாசைத்
தூன்பஞ் செய்பாதே; எங்கள் விரர்களை இம்சிக்காதே.
௮. காற்றும் கதிரவனும் உனக்கு இனிமைபாகட்டும்.
உனக்கு விருப்பங்கள் இனிமையுடனாகட்டும், புதியனங்
கள் இனிமையுடனாகட்டும். அவை சுவாஸிகளால் உன்னை
சரிக்காமலாகட்டும். ௯. திசைகளும் சலங்களும் திவ்ய
மாய் எனக்கு ஒங்கட்டும். சிந்துக்கள் உனக்கு மங்கை
மனிப்பவை யாகட்டும். அந்தரிட்சம் உனக்கு மங்கை
மனிப்பதாகட்டும்; என்னை திசைகளும் உனக்கு ஒங்கட்
டும். ௧௦. மேகம்போல் வெள்ளப் பிரவாகம் பாய்கின்
றது; பாஸ்பரம் பற்றுங்கள். நீங்கள் உச்சமாய் நின்று
கண்பர்களே! நீங்கள் கதிரைத் தாண்டுகள், மங்கை
மனிக்காத சக்திகளை இங்கு நாம் கிட்டு கிடுவோம்.

வெள்ளங் கடந்து மங்கைமுள்ள சக்திகளை படைவோம்.
௧௧. திமை பொழிக்கவும், புன்மை, குறை கலக்கத்தைத்
தூத்தவும். அபமார்க்கனே! நீ எங்கனிபயிருத்து துச
வப்பனத்தைத் தூத்தவும். ௧௨. எங்களுக்கு சலங்களும்
ஒஷதிகளும் கட்டிடனாகட்டும். எங்களை துவேஷிப்பவ
னுக்கு எங்கள் எவனை துவேஷிப்போமோ அவனுக்கு
அவை கட்டப்பனியிலாகட்டும். ௧௩. எங்கள் கேதமத்
தக்காக காயியின் மகனான விருஷபத்தை எங்கள் பற்று
கிறோம். தேவர்களுக்கு இத்திரிப்போல் வசித்து கிடு
தலை செய்பவனாகவும்.

௧௪. நான் சீவாகளுக்காக இம்மரியாதையை
பயிர்க்கிறேன். இவர்களில் எவனும் வேறு யாரும்
இதை படைபாமலாகட்டும். அவர்கள் தூது வருஷ
காலம் வாழவேண்டும்; அவர்கள் இந்த மலையின்
மேற் மிருதுபுவை புதைக்கவேண்டும். ௧௫. இவர்கள்
பாகனை கவிகரிக்கட்டும். இவர்கள் அக்கினியை சுற்றி
யெடுத்துச் செல்லட்டும்; தேவர்களில் சிறப்பைச் செய்ப
வும்; உங்களை எவர்கள் எதிர்க்க முடியும்? ௧௬. நான்
பச்சைமாயிசம் புசிக்கும் அக்கினியை தூரமாக்குகிறேன்;
புன்மை கமப்பவன் பமராஜ்யஞ் செல்கட்டும். இங்கு
இதராஜப் முன்னதியும் ஜாதவேதசன் தேவர்களுக்கு
அபிவத்தை வகிக்கட்டும். ௧௭. ஜாதவேதசனே! எங்கு
வெரு தூத்தில் பிதருக்கள் ஸ்தாபனமா புனார்கனோ
அங்கு அவர்களுக்கு நிலபத்தை வகிக்கவும். உயரிய
இரச கதிகள் அவர்களுக்குப் பாயட்டும்; அவர்கள் சத்
திய விருப்பங்கள் பூரணமாகட்டும். சுவாஸூர! ௧௮.
நாங்கள் காயும் புவிபே! முன்னன்னியில் எங்களுக்கு
இனிமையுடனாகவும். கிசால கசத்தை எங்களுக்களிக்க
வும்; உன் சோதி, பாவத்தை எங்கனிபயிருத்து தூத்தட்

மும், கக, அக்ஷியே | இம் மனிதனிடமிருந்து பிறந்
தாய்; அவன் மதுபடியும் நான் சொல்லும் இம் மனிதன்
சுவர்க்கலோகத்துக்காக உன்னிடமிருந்து பிறக்கட்டும்.
க.இ. க—கக, க.இ. கஅ—கஉ.

அதுவாகம் ௪௦௨.

பூர்ணயுக

க. நான் சிங்கான வாக்கைப் பற்றுகிறேன். நான்
மன்னமான யஜுரை காடுகிறேன்; நான் சுவாசமான
சாமரிசச் சாஸமாகிறேன்; நான் கண்ணியும் காதையும்
கொடுக்கிறேன். ஒலகடன் செரும் வாக்கோலக பிராண
பாணன் என்னிகாட்டும். உ. என் கண் கருத்து இரு
தயத்தில் எக் குறைக் கலக்க மிருந்தாலும் அதை பிரகல்
பதி நீக்கவேண்டும். புலனபதியான அவன் எங்களுக்கு
மங்கள மளிப்பவனாகட்டும். க.க. க—உ.

க. வர்ணிப்பவனே! எத்தனைகளுடன் எங்களை
இன்பமுடனாக்குவாரோ அவற்றைத் துதிப்பவர்களுக்
களிக்கவும். ச. இந்திரனே கிவெத்தின் இராஜாவாகும்;
மங்களம் இரு நான்குதரம் பிரானிகளுக்காகட்டும். இ. மித்
திரன் எங்களுக்குச் சுமனிப்பவனாகட்டும்; வருணனும்
அசியமானும் எங்களுக்குச் சுமனிப்பவர்களாகட்டும்.
இந்திரனும் பிரகல்பதியும் சுமனிப்பவனாகட்டும். கிரகல
கலையுள்ள கிஷ்ணு சுமனிப்பவனாகட்டும். க. எங்க
ளுக்கு வாதன் சுமாய் வீசுபவனாகட்டும், சூரியன் எங்க
ளுக்கு சுமாய் சூடனிக்கட்டும். சுமாய் முழக்கஞ்

௪௦௩. கருத்த—பிறகு என்னும் பெரியர்களை எட
வும்.

செய்து தேவ பரஜன்னியன் எங்களில் மகழையைப் பொழி
வட்டும். எ. தினங்கள் எங்களுக்குச் சுமனிப்பவைய
வாகட்டும், இரவுகள் இன்பமுடன் எங்கள் அருகிலாகட்
டும். துணைகளுடன் இந்திராக்கினி எங்களுக்குச் சும
னிப்பவர்களாகட்டும். அகி நாமும் இந்திர வருணன்
சுமனிப்பவர்களாகட்டும். சமரில் இந்திரனும் பூஷண
னும் சுமனிப்பவர்களாகட்டும். இந்திரனும் சோமனும்
சுதந்தையுஞ் செபஸ்யு மனிக்கட்டும். அ. திவ்யமான
சலங்கள் சுதந்தக்கும் பாணத்துக்கும் எங்களுக்கு மங்
கமுடனாகட்டும்; அவன் சுமனிப்பவனாய் எங்களுக்கு
குப் பரயவேண்டும். க.க. எ—கஉ.

க. கோதி சாந்தியாகும், வானம் சாந்தியாகும்
புவி சாந்தியாகும் கலஞ் சாந்தியாகும். ஒஷதிகள் சாந்தி
யாகும். வணஸ்பதிகள் சாந்தியாகும். கிசவேதேவர்கள்
சாந்தியாகும், பிரமம் சாந்தியாகும். சர்வம் சாந்தியாகும்.
சாந்தியே சாந்தியாகும்—அச் சாந்திகள் எனக்கு வர
வேண்டும். க௦. திருதனே! என்னைத் திடமாகவும்,
எல்லாப் பொருள்களும் என்னை மித்திரக் கண்ணால் கண்டு
காணவேண்டும்; நான் மித்திரக் கண்ணால் எல்லாப்
பொருள்களையும் கலமாய் பார்க்கவேண்டும். நான்கள்
மித்திரக் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும். கக. திருதனே!
திடமாகவும். உன்னைக் காண நான் நீழேறி வாழவேண்
டும். உன்னைக் காண நான் நீழேறி வாழவேண்டும். க.க.
கஎ—கக.

கஉ. எரித்து சுவாசம் வீசும் உனக்கு நமஸ்காரம்.
துதியருகளுள் உனக்கு நமஸ்கார மாகட்டும். உனது
வச்சொபுதங்கள் எம்மைத்தவிர அந்நியர்களை எரிக்கட்
டும். எங்களுக்குச் சுதந்தஞ் செய்பவன் மங்களமுடனாகட்

மே. கட. பின்னம் ஒளிவான உனக்கு நமஸ்காரம் ; முழக்கஞ் செப்பு முனக்கு நமஸ்காரம். பகவானே ! எங்களுக்குச் சுகம் சேகரிக்கவிரும்பும் உனக்கு நமஸ்காரம். கச. எல்லாத் துன்பத்தினின்றும் எங்களுக்கு அபயத்தை யளிக்கவும். எங்கள் பிராணசகலத்துச் சுகத்தை யும் பசுக்களுக்கு அபயத்தை யு மளிக்கவும். கடு. எங்களுக்கு சலங்களும் ஒலுதிகளும் நல்கப்படுகட்டும். நான்கள் வெறுப்பவனும், எங்களை வெறுப்பவனும் நடப்பற்கு கட்டும். கக. தேவஜிதமாயும் சக்சிமாயும் பழமை யாயும் உச்சமாயுமுள்ள கன்னை நான்கள் தூறுவருஷங்கள் காணவேண்டும் ; நான்கள் தூறு சாத்காலங்கள் வாழ வேண்டும் ; நான்கள் தூறு சாத்காலங்கள் சேகரிக்கவேண்டும் ; தூறுசாத்காலங்கள் நன்கு பேசவேண்டும். தாழ்மை யற்று தூறுசாத்காலங்கள் வாழவேண்டும் ; நான்கள் தூறுசாத்காலங்களுக் கப்பா லும் காணவேண்டும்.

அதுவாகம் ௪௦௩.

பிரார்த்தனை

௧. திவ்யமான சோதியே ! புதியே ! இன்று பூமியின் தேவயஜுனத்தில் உங்களுக்கு மக்களின்—யக்ருத்தின்—சிரத்தை சித்தமாக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். உ. முதல் தோன்றும் திவ்யமான சிறு சிவர்களாக முங்களுக்கு இன்று பூமியின் தேவயஜுனத்தில் மக்களின் சிரத்தை உங்களுக்குச் சித்தமாக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை,

௪௦௩. கருத்த—பலம் பொருள் பெருமைகளை பெற வரம் மனடயவும்.

மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை நான் நாடுவேன். கட. இவ் வளவுதான் முதன்மை யாகும். நான் இன்று பூமியின் தேவயஜுனத்தில் மக்களின் சிரத்தை உங்களுக்குச் சித்த மாக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு நான் உன்னை நாடுவேன். ச. நீங்கள் இந்தியனின் ஒலுஸு களாகும். நான் இன்று உங்களுக்கு பூமியின் தேவயஜுனத் தில் மக்களின் சிரத்தைச் சித்தஞ்செய்வேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களது சிரத்துக்கு உன்னை ! மக்களுக்கு உன்னை, மக்களது சிரத்துக்கு உன்னை ; மக்களுக்கு உன்னை, மக்களது சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். கட௧. உ—க.

௨. நீ மக்களின் சிரமாகும். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை பற்றுவேன். 1-நீ மக் களின் சிரமாகும், நான் உன்னை மக்களுக்கு மக்களின் சிரத்துக்கு நாடுவேன். நீ மக்களின் சிரமாகும், மக் களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை நாடுவேன். ௨. நான் உன்னை பூமியின் தேவயஜுனத்தில் பலமுடனு ருதினாரின் சாதனத்தால் சுகந்த முடனுக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை நாடு வேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை ! மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை ! மக்களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். ௩. சத்திபத்துக்கு உன்னை, நன்மைக்கு உன்னை, சுக நிலயத்துக்கு உன்னைப் பற்றுவேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை, மக் களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை, மக்களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன்.

௪. யமனுக்கு உன்னை, மக்களுக்கு உன்னை, சூரிய னின் தவத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். தேவ சகிதா இனி

மைபால் உன்னை நன்கட்டும், புவியின்-புன்மை-பரிசுத்தி
னின்னு காக்கவும், நீ கவாண்பாரும், நீ சோதிபாரும், நீ
ருடாரும். ௯. அக்ஷிபர்கனால் ஐயிக்கமுடியாத பூர்வதி
சையினின்னு அக்ஷி ஆதிபத்தியத்தில் எனக்கு ஆபுசை
அளிக்கவும். புத்திரப் பெரும் தட்சிணத்தினின்னு இந்
திரனின் ஆதிபத்தியத்தில் எனக்குப் பிரசையை பலிக்க
வும். சுந்தா ஸ்தான மேந்திசையினின்னு தேவசகிதா
யின் ஆதிபத்தியத்தில் எனக்குக் கண்ணை பலிக்கவும்.
செவிதாரித வடதிசையினின்னு நாக்ருயின் ஆதிபத்தியத்
தில் எனக்குச் செல்வச் செழிப்பை பலிக்கவும். தாரணை
களை உயரிய திசையினின்னு பிரகஸ்பதியின் ஆதிபத்தியத்
தில் எனக்கு ஓஜஸை பலிக்கவும். எல்லா புன்மைச் செபல்
களின்னு எங்களைக் காக்கவும். நீ மதுயின் குதிரையாரும்.
௧௦. கவாணா! நீ மருத்துக்களால் சூழ்ந்தவனாகவும், சோதி
எங்களைக் காக்கவும். தேன், தேன், தேன்!

௧௧. அவன் தேவகருப்பன், கிரிஷுகனின் பிதா, பிர
சைகளின் பதி, தேவன் தேவகுண சகிதாவுடன் நோய்ந்து
அவன் குரியனோடு பிரகாசமாகினான். ௧௨. அக்ஷி அனது
டன் சேர்ந்து, தேவ சகிதாவுடன் நோய்ந்து குரியனோடு
சேர்ந்து பிரகாசமாபுனான். ௧௩. சோதி தவத்தின்
நாகுண அவன் தானியில் பிரகாசிக்கினான். அவன்
தேவர்களை நரிக்கும் தேவன். அமுதன், தவத்தின்
நோன்றுபவன். தேவர் ஈடும் மொழியை அவனுக்
குரைக்கவும். ௧௪. நான், வழிகளால் வந்துபோகும் அசை
குண கோபனைக் கண்டுளேன். திசை உபதிசைகளால்
யணிப்படுமவன் புவனங்களின் ஈடுவே சதாகாலஞ் சஞ்
சரிக்கினான். ௧௫. நீ எல்லா புவிகளின் பதி, எல்லா மனத்
தின் பதி, எல்லா மொழியின் பதியாரும். சர்வமான
மொழியின் பதியாரும்: நீ தேவர்களால் செவிபுறப்படுப

வன், நீ சோதி: தேவகுண நீ தேவர்களைக் காக்கவும்;
இன்று இனி—அறிவான ஜோதி—தேவப் பிராப்திக்கு
உன்னைத் துரிதமாக்கட்டும். இனிமைகளுக்கு இனிமை
யாகட்டும். இனிமையில் இன்பமாகுபவர்களுக்கும்—
இன்பமாகட்டும்.

௧௬. இருதயத்துக்கு உன்னை மனத்துக்கு உன்னை
குரியனுக்கு உன்னை—காடுவேன். நீ கிரிர்ந்து கின்று
தேவர்களின் ஈடுவே சோதியில் பக்குததை ஸ்தா
பிக்கவும். ௧௭. நீ எங்கன் பிதா: பிதாஸைப் போல்
எங்களுக்குப் புலனுக்கவும். உனக்கு ஈமஸ்காசமா
கட்டும். நீ எங்களை இம்மிக்காதே. நாக்கள் தவஷ்
டாவுடன் நோய்ந்து உன்னை பலைய வேண்டும்.
எங்களுக்கு பசு புத்திரர்களை பலிக்கவும். பிரசையை
எங்களுக்கு அளிக்கவும். நான் பதிபொடு இளைந்து
பாதுகாப்பாக வேண்டும். ௧௮. பசுப் பிரகாசமுடன்
சேர்ந்து ஸ்சோதி ஸ் சோதிபுடன் சேர்ந்து இன்பா
புள்ளன். கவாணா! இரவு தன் கிணமுடன் இளைந்து
சோதி சோதிபுடன் சேர்ந்து இன்பமாய் உள்ளன்,
கவாணா! உள, உ—உக.

அதுவாகம் ௪௦௪.

நான்

௧. நான் உன்னை தேவ சகிதாயின் தூண்டதலில்
அக்ஷி சைகளால் பூஷண புஷங்களால் பந்துகிறேன்.
நீ ஆதித்தியனுக்குக் கச்சையாரும். ௨. இடைவே

௪௦௩. சஞ்ஞ. யக்குமே சைத்தையுமடைய சாதன
னாகும்.

இங்கு வரவும். அதிதியே! இங்கு வரவும். சாஸ்வதியே இங்கு வரவும். கஸ்யபுன்னவனே—இங்கு வரவும்—சன்மய புன்னவனே—இங்கு வரவும். ௨. நீ ஆதித்தியனுக்குக் கச்சையாகும். நீ இந்திரானியின் மருடமாகும், நீ பூஷணனாகும். நீ பக்ஞத்துக்குத்—தான—மனிக்கவும். ௪. நீ அகவினிகளுக்குப் பாலவும், நீ சாஸ்வதிக்குப் பொங்கவும். நீ இந்திரனுக்குப் பூணமாகவும். சவாஹா! இந்திரன் பந்துபவனுக்கு சவாஹா! இந்திரன் பொதுன்னவனுக்கு சவாஹா! இந்திரன் பொருளுக்கு சவாஹா! ௫. சாஸ்வதியே! நிலயமாயும் சுமனிப்பதாயும், செல்வத் தருவகாயும் பொருள் காண்பதாயும் என்கனிப்பதாயும், எதனுல் எல்லா நற்பொருள்களையும் நீ புஷ்டியளிக்கிறோயா அந்த மந்தனத்தை பொழிவதற்கு நீ தரித்தாயாய். நான் அதனுல் உயரிய வானஞ் செல்வேன்.

௬. நீ காயத்திரீ சந்தம், நீ திருஷ்டிபுரீ சந்தம். நான் சுமச்சோதிபுடன் உன்னைப்—பந்துவேன். வானத்துடன் உன்னை எழுச்சிபாக்குவேன். இந்திராகவினிகளே! பக்ஞத் தேனைப் பருகுகங்கள், வகக்களே! யாகத்தைப் பந்துங்கள். ௭. மருதனுக்கு வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை; சுவந்தனுக்கு வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை, ஜயிக்கப்படாதவனுக்கு வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை, எதிர்க்கப்படாதவனுக்கு வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை; துணை நாமபவனுக்கு வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை; அழியாதவனுக்கு, வரதனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை—பந்துவேன். ௮. உன்னை செல்வம்மிகும் இந்திரனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை, ருத்திரர் மிகும் இந்திரனுக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை; சந்தரு கொல்லும் இந்திரனுக்கு சவாஹாவுடன்

உன்னை; ரிபு, விபு, வாகுருடன் சோரும் சகிதாவுக்கு உன்னை; தேவப்பிரியமான பிரகல்பதிக்கு சவாஹாவுடன் உன்னை—நாமவேன். ௯. பிறருக்குகளுடன் சேர்த்த அக்ஷிசர்சனோடு சேரும் யமனுக்கு சவாஹா! பிரதாவுக்கு சவாஹா! ௧௦. அகவினிகளே! இங்கு தென் திசையிலமருவர் எல்லா திசைகள் எல்லா தேவர்களை நாயுடையார்கள். சவாஹா கிருத பக்ஞத்தின் இனிய இரகத்தைப் பருகுகங்கள். ௧௧. நீ இந்த பக்ஞத்தை சோதியில் சாய்க்கவும்; இந்த பக்ஞத்தை சோதியில் தரிக்கவும். பக்ஞியமான அக்ஷிசுக்கு சவாஹா! யசூர்சுனிடருந்து பக்ஞத்துக்குச் சுமரகட்டும். ௧௨. அகவினிகளே! உங்கள் கித்திபத் துணைகளுடன் தாநிர அறிவுக்கும் இருதயபலத்துக்கும் பக்ஞத்தை இரட்சிபுகங்கள். புவி சோதிக்கு நமன் கராம். ௧௩. அகவினிகள் பக்ஞத்தைப் பருகியுள்ளார்கள். அவர்கள் சோதி சகத்துடன் சேர்த்துள்ளார்கள். இங்கும் அவர்களது செல்வ தானங்களாகட்டும். ௧௪. உணவுக்குப் பாலவும்; உதுதிக்குப் பொழியவும், பிரமத்துக்குப் பாலவும்; கூத்திரத்துக்குப் பொழியவும், சோதி புவிக்குப் பாலவும். சதர்மவே நீ தர்மனாகும். இம்சையற்றவனே! எங்களில் சூன்மைகளை தரிக்கவும், பிரமந்தரிக்கவும், கூத்திரம் தரிக்கவும், சனத்தைத்தரிக்கவும். ௧௫. பூஷணனுக்கு அம்புக்கு சவாஹா! சாதனங்களுக்கு சவாஹா! எதிரொளிகளுக்கு சவாஹா! பக்கும் புசித்து உயரிய கிரியையுள்ள பிறருக்களுக்கு சவாஹா! சோதி புவிக்கு சவாஹா! விசுவே தேவர்களுக்கு சவாஹா! ௧௬. ருத்திரனுல் அழைக்கப்படும் ருத்திரனுக்கு சவாஹா! சவாஹா! சோதி சோதிபுடன் சேட்டும். பகல் ஒளிபுடன் சந்தாசோதி சோதிபுடன் இன்பமாயுள். சவாஹா! இரவு ஒளிபுடன் சுசோதி சோதிபுடன் இன்பமா

புன. சுவாஹா! இந்திரன் போதுள்ள அக்ஷிணியில் அனிக் கப்பமும் தேவீன நாங்கள் அதுபவிக்கவேண்டும். திவ்ய சோதியே! உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை நீ இம்மிக் காடே! ௧௭. உனது அறிவுமிகும் கிரகமாவ மகிமை இச் சோதியை-கிட-மென்மையாகும். அப்புகழோடு நீ புவிபி லமாவும். ஏனெனில் நீ மகானாகும் நீ தேவரின்பன். புன்மை நீக்கும் நீ அருணமும் அழகாயுமுள்ள புகையை கிடுகிக்கவும். ௧௮. பக்குமே! காயத்தியில் உனது திவ்யப்பொருள் எது உண்டோ, ஒம்பப்பொருளில் எது உண்டோ அந்த சோதிபாண பொருள் ஒங்கி உனக்குக் குகிய வேண்டும். சுவாஹா! பக்குமே! வானத்தில் எச் சோதியுண்டோ, அக்ஷிணி ஸ்தான நிருஷ்டுபுவில் எச் சோதியுண்டோ அது வளர்ந்த உனக்குக் குகியட்டும். பக்குமே! புவியில் எச்சோதியுண்டோ சகப் ஸ்தானத் தில் எச்சோதியுண்டோ அது வளர்ந்த உனக்கு ஒங்கட் டும். ௧௯. கூத்திரத்தின் கித்திய பாதுகாப்புக்கு உன்னை நாடுவென். நீ பிரமதேவதைக் காக்கவும். நாங்கள் நவ செவ்வத்துக்காக உன்னை பதாசரிப்போம். சனம் களும் உன்னை பதாசரிக்கட்டும். ௨௦. ருத நடுவு கிரக மாயும் சதாசமாயுமுள்ளது, அது நமக்காக கிரகமாவ கிசாவாயு நிறையும். அது கிரிந்துள்ளது. நாங்கள், அந் திய கிரதம் தரிந்து துவேஷம் தந்திரங்களுள்ளவனைத் தாமாகக்குவோம். ௨௧. பக்குமே! இது உனது புரீஷ மாகும். பொங்கவும். அதனால் பெருகவும். நாங்கள் பலம் பெருகி பெரியவர்களாக ஒங்கவேண்டும். ௨௨. மித் திரிசுப்போல் பார்ப்பதர்க்கு அழகாயுள்ள பலமுள்ள ருதிரை முழக்கஞ் செய்துள்ளது. ருரியனுடன் சேர்ந்து கடனும் கிதியும் பிரகாசமாகும். ௨௩. எங்களுக்கு கைங்

களும் ஓளஷதிகளும் கட்டபுடனாகட்டும், எங்களை வெறுப் பனாக்கும் நாங்கள் எவனை வெறுப்போமோ அவனுக் கும் கட்டபு ருன்னியமாகட்டும். ௨௪. ௧-௨௩.

௨௪. நீ வளர்பவன்; நாங்களுக்கும் வளர விரும்புகி றோம், நீ கமித்தாகும், நீ தேஜசாகும், எனக்குத் தேஜசை யளிக்கவும். ௨௪. ௨௪.

௨௫. என்னில் அந்தப் பெரிய இந்திரியமாகட்டும். என்னில் தட்சமும் அறிவுமாகட்டும், பக்கும் முச்சோதி களுடன் அதிபிரகாசத்துடன் சோதி பிரமதேஜசோடு பிரகாசிக்கின்றது. ௨௬. பாலின் இரோதக இங்கு கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது. அதன் பூணத்தை ஒவ் வொரு வருஷத்திலும் நாங்கள் அடைபவேண்டும். உமது அறிவுக்கு பிரகாசமாகும் பலத்தைப் பற்றவும். கந்தா கையளிக்கும், இந்திர பானமுமாகி பிரஜாபதியால் புகிக் கப்பட்டு, என்ஞல் கிகழ்ந்து அக்ஷிணி ஹஸ்தமாகும்— பொருளை—நான் பதாபசிப்பேன். ௨௪. ௨௭. ௨௮.

அதுவாகம் ௪௦௫.

பிரபயச்சீத்தம்

௧. அபிபதிபுடன் பிரணன்களுக்கு சுவாஹா! புகிக்கு சுவாஹா! அக்ஷிணிக்கு சுவாஹா! வானத்துக்கு சுவாஹா! வாயுக்கு சுவாஹா! சோதிக்கு சுவாஹா! ருரியனுக்கு சுவாஹா! உ திகைகளுக்கு சுவாஹா! சந்திரனுக்கு சுவாஹா! நட்சத்திரங்களுக்கு சுவாஹா! கலங்களுக்கு சுவாஹா! வருணனுக்கு

௪௦௪. ருத்த—சோதியே நீங்கள் எல்லா தந்திரங் கார்பாகும்.

கவாஹா! காபிக்கு கவாஹா! புனிதஞ் செய்வதர்க்கு கவாஹா! உ. வாக்குக்கு கவாஹா! பிராணனுக்கு கவாஹா! பிராணனுக்கு கவாஹா! கண்ணுக்கு கவாஹா! கண்ணுக்கு கவாஹா! காதுக்கு கவாஹா! காதுக்கு கவாஹா! ச. மனத்தின் கிருப்பமும் பேரக்கமும், சொல்லின் சத்திபத்தையும் நான் அடைபவென்மே. பசுக்களின் ரூபமும் அன்னத்தின் இசையும் பசுமம் ஸ்ரீபும் என்னில் ஆவேண்டும். கவாஹா!

இ. பக்குவமாகும்கால் பிரஜாபதி! பக்குவன் சம்ராடன், சர்வப் பிரசன்னம் வைசுவதேவர்கள்; கிசழ் தேஜசுடனாவது பக்கும்; உபாமாகும்கால் சோதி: பால் பொழியுந் சமயம் அகவினி சேர்க்கை; பொழியும்கால் பூஷணனது, இம்மை செய்பும்கால் மருத்துக்களதாரும். கிசால் சலத்தில் மித்திரானதாரும்; எடுத்துச் செல்லும்கால் வரபு சம்பந்தம். அகி பனிக்கும்கால் அக்வினிசேர்க்கை, அளிச்சப்பட்டவுடன் வரக்காரும். க. முதலில் சகிதா. இரண்டாவதில் அக்வினி; மூன்றாவதில் வரபு; நான் காவதில் ஆதித்தியன்; ஐந்தாவதில் சந்திரன்; ஆறாவதில் குதா; ஏழாவதில் மருத்துக்கள்; எட்டாவதில் பிரகல்பதி; ஒன்பதாவதில் மித்திரன்; பத்தாவதில் வருணன்; பதினொன்றாவதில் இந்திரன்; பன்னிரண்டாவதில் கிசவே தேவர்கள். எ. உக்கிரனும் பீமனுமாகும்; ஒலித்து க்ரீப்பவனாகும்; எதிர்ப்பும் ஜபசாஸியுமாகும். எதிரி கீக்குபவனாகும். கவாஹா! உக. க—எ.

அ. உக்கிரத்தை இரத்தத்துடன், மித்திரனை தூபச் செயலுடன், ருத்திரனை தர்ச்செயலுடன், இந்திரனை பெரிய கிசையுடன், மருத்தை பலக்களுடன், இன்பத்துடன் சாத்தியர்களை—யறிவரும். க. கண்டத்தினுள் எது பவனுடைது; எதும்குளின் கடுவேயுண்டது ருத்திர

கனது; இருதயத்தினுள்ள பிண்டம் மகாதேவனது; அடிபாசம் சர்வத்தினது; இருதய நாடி பசுபதிபாரும்.

க. ரோமங்களுக்கு கவாஹா! ரோமங்களுக்கு கவாஹா! சர்மத்துக்கு கவாஹா! சர்மத்துக்கு கவாஹா! இரத்தத்துக்கு கவாஹா! இரத்தத்துக்கு கவாஹா! மேதைக்கு கவாஹா! மேதைக்கு கவாஹா! மாயிசங்களுக்கு கவாஹா! மாயிசங்களுக்கு கவாஹா! தகைசுக்கு கவாஹா! தகைசுக்கு கவாஹா! என்புகளுக்கு கவாஹா! என்புகளுக்கு கவாஹா! மஹைசுக்கு கவாஹா! மஹைசுக்கு கவாஹா! இரேதசுக்கு கவாஹா! பரபுக்கு கவாஹா! உக. க—கௌ.

கௌ. பமனுக்கு கவாஹா! கடைபனுக்கு கவாஹா! மிகுத்புக்கு கவாஹா! பிரமத்துக்கு கவாஹா! கிசவே தேவர்களுக்கு கவாஹா! சோதி புனிக்கு கவாஹா! உக. உஉ.

அதுவாகம் ௪௦௬.

நசோபரிஷதம்

க. பிரபஞ்சத்தினுள்ள சகம் இந்த சர்வம் ஒவ்வொன்றும் நசனல் கிபாபகமாகும். அதனுடன் பத்ரன்னியில் பதாபகிகையும். எவனது செல்வத்தையும் கிரும்பாதே. உ. இங்கு செயல்களையே செய்பவராய் தூது வருஷங்கள் வாழ கிரும்பவும். இதைவிட உனக்கு வேறு வழியில்லை. இப்படிச் செய்யும்—மனிதனில் செயல் பழுதாவதில்லை. உ. ஆத்மாவை யழிக்குஞ் சனங்கள்—தேகம்—ஒழிந்தவுடன் அசர்வ நாமமுள்ள இருன் அந்தகாரத்தோடு சூழும் உலகங்களுக்குச்

௪௦௭. கருத்து. கவாஹா!

செல்லுமிருர்கள். ௪. அவன் அகசபாதவன். ஏதன். மனத்தையிட துரிதன். துரிதனா—அவன் அநீயர்க்கும்—முன்னர் செல்லுமிருன். தேவர்கள் அவனை அனுகுவதில்லை. இவன் தின்றிருந்தும் அநீயர் ஒட்டத்துக்கு முத்துவான். இவனில் மாதிரிகவன் செயலை தரிக்கிருன். ௫. அவன் அகசமிருன். அவன் அகசவதில்லை, அவன் தூமாளான், அவன் அருவிதனான். அவன் இந்த அநீயத்தி னாகத்தினாவான். அவன் இந்த அநீயத்தின் புறத்திலாவான். ௬. எவன் எல்லாப் பொருள்களையும் ஆத்மாவிலேயே காங்கு கண்டு, எல்லாப் பொருள்களிலும் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறானோ அவன் அவனிடமிருந்து நீக்குவதில்லை. ௭. ஆத்மாவே எல்லாப் பொருள்களுமாகும் என அறிந்து, ஒருமைமைக் காண்பவனுக்கு மோகமேது? சோகமேது? ௮. அவன் கிபாபகன், சக்கிரன், அகாபன், சேதயில்லாதவன், தகைஞன்விபன், துபன், தீமைதோயாதவன். அவன் கவிபாகும், அறிஞன், கிரிபவன், கவயம்புவாகும். அவன் சாரதா காலங்களுக்கு பதாதாயாய் செல்வங்களை பணிப்பான்.

௯. பிரகிருதிவை உபாசிப்பவர்கள் இருண்ட அந்தகாரத்தில் பிரவேசிப்பவர்கள்; பிரகிருதியால் புலனாகும் சாண்ப்-பொருளில் இன்பமாகுபவர்கள் அதற்கதிகமாகும் இருளில் தழைவார்கள். ௧௦. சம்பவத்தை-கிட அவன் வேறு யென பெரிபவர்களான-அவர்கள் சொல்லுமிருர்கள். அசம்பவத்தை கிட அவன் வேறு யென-இன்னம் இதரப் பெரிபவர்களான-அவர்கள் சொல்லுமிருர்கள். எங்களுக்கு அவனை விளக்கியுள்ள அறிஞர்களிடமிருந்து இப்படி நாம் கேட்டுள்ளோம். ௧௧. எவன் இந்த இரண்டான சம்பூதிகையும் கிராசத்தையும் இணைத்து அறிவி

௪௦௧. எருத்த யாமன் இரணியம்.

ருளோ, அவன் கிராசத்தால் மிருத்புகவைத் கடந்து சம்பூதிபால் அமிருதத்தை படைவான். ௧௨. அமித்தைவை உபாசிப்பவர்கள் இருண்ட அந்தகாரத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; கித்தையில் இன்பமாகுபவர்கள் அகதையிட யதிக அந்தகாரத்தில் தழைவார்கள். ௧௩. அவன் கித்தைவை கிட அநீயன் என அவர்கள் சொல்லுமிருர்கள்; அவன் அமித்தைவை கிட அநீயன் என அவர்கள் சொல்லுமிருர்கள். எங்களுக்கு அவனை விளக்கிய தீர்க்கனிடமிருந்து இப்படி நாம் கேட்டுள்ளோம். ௧௪. கித்தைவையும் அமித்தைவையுமான இந்த இரண்டை இணைத்தறிபவன், அமித்தைவால் மிருத்புகவைக்கடந்து கித்தையினால் அமுதத்தை படைவான்! ௧௫. பொன் மூடியால் சத்தியத்தின் முகம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது; பூஷணனே! நீ, சத்திய தர்ம முன்னவனுக்குக் காட்சியாக நீ அதைத் திறக்கவும். பூஷணனே! ஏகவிஷியே! யமனே! சூரிபனே! பிரஜாபதி மானே! இரணியக் கட்டத்தை நீ குவிக்கவும். உனது தேவசம் கவிபாணமுமான ரூபத்தை நான் காண்கிறேன். அங்குள்ள புருஷனே காணாகும். ௧௬. வரபு அமுதமான காந்தை—படைபும். அப்பால் இச்சரீரம் சாம்பலில் சரபும். நோக்கமே! ஸ்மரிக்கவும்; செயலை கினைக்கவும். நோக்கமே! ஸ்மரிக்கவும், செயலை கினைக்கவும். ௧௭. அக்ஷிபே! நீ எல்ல வழியால் செல்வத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்லவும். நீ எல்லா நெறிகளை பறிபும் தேவன்; நீ எங்களைத் தீமைதோயுக்குற்றத்தினின்ற தூரமாக்கவும். நாம் கேள். உனக்கு வெகுபல வணக்க மொழியை பணிப்போம் ௪௦. ௧—௧௭.

வாஜசனே ஸத்திதை யெனப்படும்

சுக்கில யஜுர்வேத தரீழ் வானம்

சுந் துந்

கிருஷ்ண சக்கில யஜுர்வேதமான இத் தமிழ் நூல் கலியுகம்
 ௫௦௪௦-வது வருஷம் விக்ரமம் ௧௯௧௬-ம் ஆண்டு வெகுநாள்
 வருஷம் சூடி மாதம் ௨௪-ந்தேதி பெங்களூரிலுள்ள அகில இந்திய
 திரும்பிப்பாழ்க்கிழமை யஜுர்பாசனம் நிகழ்த்துதல் சரியான
 1938-ம் வருஷம் ஆகண்டு மாதம் பதினென்ற்தேதி
 மணக்கால் இராமசுவாமி அவதானிகள் பூமீமதி
 இலட்சுமி தேவியின் மகனாகவும் தமிழ் நாம
 வேதம் வேத சந்திரிகை முதலிய பல
 நூல்களின் ஆசிரியருமான தமிழ்
 வேதோப சிஷ்யர் கீர்த்தி
 எம். சூர். இயற்புரத்தால்
 எழுதப்பட்டது.

யஜுர் வேதம்

க. மூல சக்கிலம்

இங்கு சக்கில யஜுர்வேத வாஜுசேனிய சம்பந்தியரின்
 மூலமந்திரங்களின் தமிழ் வசனம் எங்கே என்பதைக் காணலாம்.
 அத்தி என்றால் மூல சக்கிலத்தின் அத்தியாயம். ம என்றால்
 அதன் மந்திர எண்கள். அதுவாகமென்பது இத் தமிழ் நூல் அது
 வாகத்தைக் குறிக்கும். பெரிய எழுத்துக்களிலுள்ள எண்கள் சக்
 லில யஜுர்வேத அத்தியாயங்களாகக் குறிக்கும்.

மந்திர.	அ.த.	மந்திர.	அ.த.	மந்திர.	அ.த.	மந்திர.	அ.த.
1-வது அத்தி.		7	369	20-25	91	2-5	15
		8-9	12	26-27	370	6	371
		10	96	28	91	7-8	16
1	1	11-12	369	29-31	370	9-11	17
2-4	3	13	89	32-35	91	12-13	371
5-6	92	14	369	36-42	370	14	17
7-11	4	15-24	369	43-47	109	15	371
12-16	5	25	98	48	370	16	17
17-18	7	26-28	99	49-50	110	17-20	18
19-20	8	29-34	369	51-55	111	21-23	19
21-23	8			56	370	24	187
24-28	9			57-61	112	25	93
29-31	10	3-வது அத்தி.		62-63	370	26-27	21
						28	22
						29	23
2-வது அத்தி.		1-4	370	4-வது அத்தி.		30-31	22
		5-8	89			32	371
		9-10	370			33	22
1-6	11	11-19	90	1	17	34-35	23

மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.
36	22	23-24	40	36	59	47-50	154
37	24	25-29	41	37	84	51-53	375
		30-36	43	38	61	54-59	217
		87	373	39	63	60-63	375
6-வது அத்தி.				40	374		
1	24	7-வது அத்தி.		41	32	9-வது அத்தி.	
2-4	35	1-3	44	42	85	1	101
5	24	4-6	45	43-46	85	2-4	106
6-8	25	7-8	46	47-48	374	5-7	101
9-13	26			8-வது அத்தி.		8	376
14-21	27					9-19	102
22-25	30	10	374			20-21	103
26	29	11	49	1	375	22	375
27-29	372	12	51	2-5	84	23-30	104
30	29	13	374	6-7	375	31-34	105
31-34	31	14	144	8	68	35	108
35-40	32	15	374	9-10	69		
41	372	16	50	11	70		113
42-48	33	17	374	12	375	36-38	113
		18	375	13	375	39-40	376
		19-20	52	14-26	86		
		21	374	27	375	10-வது அத்தி.	
6-வது அத்தி.		22	54	23-27	87	1-3	116
		23	374	28	375	4	117
		24-25	55	29-32	158	5	118
1-6	34	26	141	33	79	6-9	117
7-8	35	27-29	144	34	375	10-13	118
9-13	36	30	56	35	80	14-17	119
14	373	31	57	36	375	18	376
15-16	37	32	374	37	375		
17	373	33	59	38-40	162		
18-20	38	34	374	41-46	375		
21-22	39	35	60				

மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.	மணி.	அ.த.
19-20	119	45-46	188	9-10	200	28	224
21-25	120	47-55	188	11-13	201	29-31	225
26-26	121	56	378	14	380	32-35	226
29-30	377	57-72	189	15-16	219	36-39	227
31-32	122	73	378	17	201	40-42	228
33-34	377	74	378	18-19	202	43	228
		75-96	190	20-22	202	44-47	229
		97	379	23	380	47-53	230
11-வது அத்தி.		101		24-26	204	54-56	231
		102	191	27	219	57-66	232
		113		28-31	205		
1-9	174	114	74	15-வது அத்தி.		17-வது அத்தி.	
10-11	184	115	378			1-5	232
12-27	175	116				6-16	232
28-37	176	118				17-22	233
38	376	13-வது அத்தி.		1-4	207	23-35	235
39-49	177			5	207	36-43	
49-59	178			6-9	209	44-49	235
60-65	179	1	389	10-14	210	50-59	234
66-72	182	2-8	192	15-19	211	60-62	383
73	183	9-15	379	20-40	212	63-64	13
74-82	378	16-40	193	41-48	381	65-77	236
83	187	41-61	194	49-56	253	78	237
		52	379	57	219	79	89
		53	196	58	381	80-86	238
		54	197	59-61	378	87-99	383
		55-58	197	62-64	211		
				65	219		
12-வது அத்தி.				16-வது அத்தி.		18-வது அத்தி.	
1-4	183	14-வது அத்தி.				1-3	241
5-17	185					4-5	242
18-28	186						
29	378	1-5	198				
30-32	187	6	380				
33-44	187	7-8	199				
				1-14	221		
				15-16	362		

மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.	
6-8	243	12-37	385	27	{ 321	3-3	{ 279	
9-10	244	38	71		{ 322		{ 280	
11	242	39-98	385		{ 321	4	{ 280	
12	244	20-வது அத்தி.		28	{ 345	5	{ 281	
13-15	245			29	{ 118		{ 284	
16-18	246			30-34	388	6	{ 287	
19-20	247					7	{ 282	
21	248	1-96	368	23-வது அத்தி.		8-25	390	
22-23	249	21-வது அத்தி.		27-29		26	270	
24-25	251			30		30	263	
26-27	250			31		31	264	
28	276	1-61	387	1-3	389	32	390	
29	384			2	389	33	286	
30	376			4	380	34	{ 265	
31-36	252	22-வது அத்தி.		5-8	355		{ 272	
37	384			9-18	353	35	265	
38-44	163			18	347	36	{ 265	
45	262	1-8	317	14-16	389	37	268	
46-48	296			17	315	38	270	
49	387	4	388	18-32	354	39-40	{ 269	
50	384	5	350	33-38	257		{ 271	
51-54	253	6	320	39-44	258		{ 272	
55	132	7-8	{ 319	45-52	389	25-வது அத்தி.		
56-57	384			{ 325	53-54			389
58-65	297			9	370			55-60
66-76	384	10	67	61-62	353	1	{ 300	
77	379	11-18	388	63-64	389		{ 342	
9-வது அத்தி.		19	317	65	376		{ 303	
		20-21	388	24-வது அத்தி.		2	{ 342	
		22	364			3	{ 302	
23-24	388		{ 308					
1-6	192	25	{ 348	1	275			
		26	388					
7-11	385							

மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.	மத்தி.	அத.
4	{ 310	28-வது அத்தி.		33-வது அத்தி.		20	368
	{ 311	1-46	394	1-58	399	21-24	402
	5					391	37-வது அத்தி.
	6	306	70-97	399			
	7	{ 304			34-வது அத்தி.	1-58	
	8	{ 306	35-வது அத்தி.	38-வது அத்தி.			
	9	305			1-15	401	
	10	309	16	71			
	11-23	391			17-22	401	
	24-34	239	36-வது அத்தி.	39-வது அத்தி.			
35-45	240	1-2			402		
46	391		8	370			
47	370	4-6			398		
			7-12	402			
		13			401		
			14	377			
		15-18			377		
			17-19	409			
26-வது அத்தி.		30-வது அத்தி.		31-வது அத்தி.		32-வது அத்தி.	
1-9	392	1-22	396	1-22	397	1-6	398
10	83					7	181
11-26	392					8-16	328
27-வது அத்தி.							
1-10	180						
11-22	181						
23-45	893						

2. மூல சிவஞானம்

தைத்திரிய ஸம்ஹிதையின் மூல தாலில் மந்திரங்களும் சிவா மணங்களும் எப்படி, கலந்துள்ளன என்பதை இப்படிப் காண்பிக்கும். சிவசி என்றால் சிவசினம். அது என்றால் மூல சம்ஹிதையின் அதுவாக எண்களுக்குப் பெயர். ம என்றால் அவ்வதுவாக மந்திர பாசக் குறிப்புகள். சி என்றால் அவை சிவமணங்கள் எனப் புலனுக்கும். 'ம'வும் 'சி'யும் ஆனால் மந்திரம் சிவமணமும் கலந்த அதுவாகமெனப் புலனுக்கும். தமிழ் அதுவாகம் இந்தாலின் தொடர்ச்சியான அதுவாக எண்களைக் காட்டும். சிவமாணபாகம் வேதநிலைப் பாதலால் அதன் உரை இத்தாலில் இவ்விதம் என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

மூலவேதம்.				தமிழ் அது வாகம்.	மூலவேதம்.				தமிழ் அது வாகம்.
சிவசி.	சு.	மந்திர.	சிவ.		சிவசி.	சு.	மந்திர.	சிவ.	
1-வது காண்டம்.					3	8	...	சி	...
1	1-14	ம	...	1-14	"	9-10	ம	...	114-116
2	1-14	ம	...	15-28	"	11-16	ம	...	116-121
3	1-14	ம	...	29-42	"	17-20
4	1-46	ம	...	43-88	"	21	ம	...	122
5	1-2	...	சி	...	"	22	ம	...	123
"	3	ம	...	89	2-வது காண்டம்.				
"	4	...	சி	...	1	1-10	...	சி	...
"	5-8	ம	...	90-91	"	11	ம	...	124
"	7-9	...	சி	...	2	1-11	...	சி	...
"	10-11	ம	...	92-93	2	12	ம	...	125
6	1-6	ம	...	94-99	3	1-9	...	சி	...
"	7-11	...	சி	...	"	9	ம	...	126
"	12	ம	...	100	"	10	ம	...	127
7	1-6	...	சி	...	"	11-19	...	சி	...
"	7-13	ம	...	101-107	"	13	ம	...	128
8	...	ம	...	108	"	14	ம	...	129
"	2	...	சி	...	4	1-4	...	சி	...
"	3-7	ம	...	109-113					

மூலவேதம்				தமிழ் அது வாகம்	மூலவேதம்				தமிழ் அது வாகம்
சிவசி	சு	மந்திர	சிவ		சிவசி	சு	மந்திர	சிவ	
4	5	ம	...	130	3	5	ம	...	155
"	6	...	சி	...	"	6-7	...	சி	...
"	7-8	ம	...	131-132	"	8	ம	...	156
"	9-13	...	சி	...	"	9	ம	...	157
"	14	ம	...	133	"	10-11	ம	...	158-159
5	1-11	...	சி	...	4	1	...	சி	...
"	12	ம	...	134	"	2	ம	...	160
6	1-10	...	சி	...	"	3	...	சி	...
"	11-19	ம	...	135-136	"	4	ம	...	161
3-வது காண்டம்.									
1	1	...	சி	...	"	5	ம	...	162
"	2	ம	...	137	"	6-9	...	சி	...
"	3	...	சி	...	"	10	ம	...	164
"	4	ம	...	138	"	11	ம	...	165
"	5	...	சி	...	"	1	ம	...	166
"	6	...	சி	...	"	2	...	சி	...
"	7	...	சி	...	"	3	ம	...	167
"	8-10	ம	...	139-141	"	4-5	ம	...	168-169
"	11	ம	...	142	"	6	ம	...	170
2	1-2	...	சி	...	"	7	...	சி	...
"	3-4	ம	...	143-144	"	8	ம	...	171
"	5	ம	...	145	"	9	...	சி	...
2	6-8	ம	...	147-148	6	10	ம	...	172
"	9	...	சி	149	"	11	ம	...	173
"	10-11	ம	...	150-151	4-வது காண்டம்.				
3	1	ம	...	152	1	1-11	ம	...	174-184
"	2	ம	...	153	2	1-11	ம	...	185-195
"	3	ம	...	154	3	1-13	ம	...	196-208
"	4	...	சி	...					

சாதினன் ௨௩. சந்திராதினன் ௨௫. அகநின்பாதினன் ௨௬. அநி
தாஸாதினன் ௨௭. வர்ஷாதினன் ௨௮. சூத்திரிபாதினன் ௨௯.
விசுவேதேவாதினன் ௩௦. ரிஷினன். பிரஜாபதி ௧-௪௦.

அத்தி: ௨௫. தேவதை சரஸ்வதியாதினன் ௧. பிராணாதினன்
௨. இந்திராதினன் ௩. ௫. ௮. அகநின்பாதினன் ௪. மருத்த முத
லியவர்கள் ௬. பூஷாதினன் ௭. ௯. இரண்டிய கருப்பன் ௧௦.
சகலரன் ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. பரமாத்மா ௧௫. பத்தும் ௧௬. ௨௭.
௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. வித்வாம்பன் ௪௨. ௪௩. ௪௪.
௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. விசுவேதேவர்கன் ௪௯. ௫௦. ௪௧. வாயு
௪௨. திவ்யராதிநியர்கள் ௨௩. மித்திராதினன் ௨௪. பனுமான்
௪௫. சூத்மா ௪௬. ௪௭. பிரஜா ௪௮. அகநி ௪௯. வித்வான்
௫௦. ரிஷி. பிரஜாபதி ௧. ௧௧. ௨௧. ௩௧. கோதமன் ௪௨. ௫௨.
௬௨. ௭௨. ௮௨. ௯௨.

அத்தி: ௨௬. தேவதை. அகநின்பாதினன் ௧. சகலரன் ௨௩.
இந்திரன் ௪. ௧௦. ௧௧. சூரியன் ௫. சகலவாரன் ௬. ௮. ௯.
சகலவாராதினன் ௭. அகநி ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௨௪. சம்பந்தரன்
௨௫. வித்வான் ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. வித்வாம்பன் ௩௨.
கோதமன் ௩௩. ௩௪. ரிஷி. யாசுருவந்தியன் ௩. கௌகேசி ௨.
சுருதமதன் ௩௪. இரம்பாதி ௪. ௫. பிரஜாபதி ௬. குத்
தன் ௭. ௮. ௯. வரிஷ்டன் ௧௦. கோத கோதமன் ௧௧-௩௨.
பரதவாஜன் ௩௩-௪௪. வந்தன் ௪௫. மத்யபவன் ௪௬-௫௭. முத
தன் ௪௮. மேதாதிதி ௪௯-௬௦. மத்ச்சந்தன் ௬௧. ௬௨.

அத்தி: ௨௭. தேவதை. அகநி ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௨௮. தேவதை. இந்திரன் ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௨௯. தேவதை. அகநி ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௩௦. தேவதை. விதா ௧-௪. பரமேசுவரன் ௫-௯. வித்வான் ௧௦-௧௨. வித்வான் ௧௩-௧௪. சகலரன் ௧௫. இராஜ
தன் ௧௬-௧௭. சகலரன் ௧௮-௨௦. ரிஷினன். வராயன் ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௩௧. தேவதை. புருஷன் ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௩௨. தேவதை. பரமாத்மா ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

அத்தி: ௩௩. தேவதை. அகநி ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦.

கக. அக்ஷிணி கங. ஆயன் ௨௧. அக்ஷிணி ௧௪. ஸதவரன் ௨௫
 லீகதிதவி. அதர்வணன் ௧-௫. தீர்க்கதாமன் ௫-௨.௫.

ஆதலி: க.க. நேரமற, மரணாதிதன் உ. திவாதிதன் உ.
காசகாதிதன் உ. பூதிதன் உ. மரணாதிதன் உ. சமீபாதிதன் உ.
மருத்தகதன் உ. அகமீலிபாதிதன் உ. உத்திராதிதன் உ. அக
மீலி ௧௦-௧௩, சிவதிதன். தித்தகதமீதன் ௧-௧௩.

அந்தி: சஃ. நேரமாக. சூதில் க, உ, ச, ஐய. நேரமாக எ. சிந்தி.
நிச்சொதமாகக் க-ஐய.

சு. பழைய வேதாச்சாரியர்கள்

கத்தில யஜ்ஞாங்கேதம் சித்தததாசனபதத்தில் சொல்லியுள்ள
வேத ஞ்ஞ காத் காமக்கவி திக்கு ஞ்றித்ததங்கோம்.

கவயம் பூ சீரம்மன், திராசுபதி, காவடிமகன் தூதர், திராசு
 ல்தம்பவசன் பக்தவத்சர், குமாரி, வாத்தியன், சாந்தியன்,
 வாம கதாபாசன், மாத்தித்தி, கெளந்தன், மாண்டப்பன்,
 மாண்டகாபதி, ஸத்ரீசி, பாத்தவஸ்திப வாதுஸிசாபன், சூதித்
 தியன், அம்மணி என்னும் பெண்மணி, வாத்தூ, கித்தவமகன்
 கசியபன், சிப்பகசியபன், தனித் கசியபன், கந்தகாமகன்
 அலிதன், பத்தியாமகன் ஸித்தவ வதன், வாதுஸிசாபன், குமாரி,
 உயிவசி, அருணன், உத்தகன், பாத்தவஸ்திபன்.

[illegible][illegible]

தி. வினாயக்கனாரம் விஸைகனாரம்.

க. வேதத்துக்கு ஸ்தூல வடிவங்கொடுத்த எந்த குபத்தை ஆதியில் பளித்தார்கள்? சாந்தோக்ஷியம் மூன்றுவது சோபாடக குரணமளித்த மகரிஷி பொருவர் எவ்வ தேவர்களின் தேனான சூரியனை காங்கு வேதங்களின் இராமமொகி சொல்லுமிகுந். வேத மந்திரங்கள் தேனீக்களாகும். வேதம் மலர்களாகும். மலர்களி லின்ற தேனீக்கள் திரிபாசுத் செப்திமது என்னும் புஷ்ப, தேனா, இத்திரியம் வீரியம் அன்னம் முதலியவற்றை யுண்டிசெய்தன. அவை எங்குத் சென்று கடைசியில் காங்கு பக்கங்களிலுமுள்ள சூரிய சொண்களிடம் சென்றன. சூரியனிலுள்ள சிகப்பு சிறத்தை ரித்வேதத்துக் களித்தால், கருப்பு சிறத்தை சாமமனுக்கு அளிக்க ளாம். அதிகருமை அதர்வணமாலுல் பெண்ணை சிறம் யஜுர் வேதமாலுந். ரித்ரு மொழியாலுல் யஜுர் மணமாகும்.

௨. தேவர்களுக்கும் எந்த வேதங்களில் அறிவுமிகும் ?

வகைகள் அகிலி என்றும் முகத்துடன் சித் வேதத்தில் வாழ்
கொள்க. குந்திரன் துந்திரன் என்றும் முகத்தோடு பனுவல்வேதத்
தில் வாழ்கொள்க. ஆதித்தியர்கள் வகுப்பை என்றும் முகத்து
டன் மாயவேதத்திலும், மருத்துக்கள் சோமன் என்றும் முகத்து
டன் அதர்வத்திலும் வாழ்கொள்க.

உ. தேவர்கள் எத்தனை! உலகத்தில் எத்தனை நிம்பப்
பொருள்கள் உண்டோ அத்தனை தேவர்களுண்டு அவற்றில்
முதன்மையானவர்கள் உஉ.

ச. அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும்!

வகைகள் எட்டு, குந்திரர்கள் பதினென்று. ஆதித்தியர்கள்
பன்னிரண்டு, துந்திரன், பிரஜாபதி ஆக, உஉ. எல்லாப் பொருள்
களும் எவற்றில் வகிவின்றையோ அவற்றிற்கு வகைகள் எழுப்
பெயர். அனல் சிவம், வாயு, மானம், ஆதித்தியன்,
சோதி, சந்திரன் எட்டத்திரக்களோ எட்டு வகைகளாகும்.
பஞ்சம்தான் புலன்கள் பஞ்ச ரூட்சமப் புலன்கள், மனம்
உள்ள மமது இச்சரிதம் நீக்கிதல் சட்டபுலன்களாகினை
அது தக்கத்தில் நோயச் செல்வதால் அவற்றிற்கு குந்திரர்கள்
எனப் பெயர். உஉ. மாநகலுக்கும் ஆதித்தியர்கள் எனப்பெயர்.
அனைத்தையும் அவை எடுத்துச் செல்வதால் அவற்றிற்கு ஆதித்தி
யர்கள் எனப்பெயர். மேகத்திற்கு துந்திரன் எனப் பெயர்.
இதற்கு இடிமுழக்கம் எனச் சொல்வார்கள். பக்குத்தக்குப் பிர
ஜாபதி எனச் சொல்வதுண்டு. முதன்மையான தேவர்கள் ஆறு.
அவை-அகிலி, ஆதித்தியன், பூமி, வாயு, சூரசம், சோதி. இவற்
றில் தலைமைவகிப்பவை இம்முன்று உலகக்களையால் புதி.
வானம், சோதி. இவற்றை முந்தேவர்கள் எனச் சொல்வார்கள்.
அனைத்திற்கும் தலைமை வகிப்பவன் ஒருவன் அவனையே பிரமன்
என்பார்கள். [19. உ. உ. 2-4]

हिरण्यगर्भस्समवर्तताम्रे मृतस्य जातः पतिरेक वासीत् ।

स वाध्वर पुत्रिवीं वामुतेमां कश्यपे देवाव इविवा विवेव ।

ககஉ. 12

6. சிஷிகள் யார்!

வேதமொழிகளில் வரும் சிஷிகள் மமது புலன்கள் இன்னம்
மேலு கற்பெயர்களின் சின்னங்களாகும்.

सप्त ऋषयः पतिविताः शरीरे सप्त रश्मिन् तद्वयमादम् ॥

சு00, 12 |

சீருத்தாராய்க்கு சொல்வது. உ. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.
ச. பிரமன் மமது அக்கள்களின் இராமானதால் அவனுக்கு
அக்கள்கள் எனப் பெயர். இரண்டு செவிகள் கௌதமனும் பரத்
வாஜனமாரும். இரண்டு கண்கள் கிவாபித்திரனும் ஜமதக்
கிவியாரும். இரண்டு கைத் தவாரக்கள் வகிஷ்டனும் காரிய
பனுவாரும். கைக்கு அத்திரியாரும். இவர்த் தவிர வேத மந்திரம்
களின் உரைகளை அறிந்த பல பெரியார்கள் ஆதிவினிகுந்தார்கள்.
அவர்களுக்கும் சிஷிகள் எனப் பெயர்.

உ. இருக்கங்கள் எவை! வினக்கவும்!

இருக்கங்கள் ஆதிவினக்கள் என இருவகை இருக்ககளுண்டு.
ஒவ்வொன்றிலும் எட்டு எண்களாகும். பிரமனின் இருக்கமாகு
அபானன் என்னும் அதி இருக்கதால் அது பற்றப்படும. வாக்கு
என்னும் இருக்கம் மனம் எனப்படும் அதிவினக்கதால் பற்றப்படும்.
வாவென்னும் இருக்கம் கவை என்னும் அதிவினக்கதால் பற்றப்படும்.
காங் என்னும் பிரமம் நயம் எனப்படும் அதிவினக்கதால் பற்றப்
படும். காது என்னும் இருக்கம் சப்தம் எனப்படும் அதிவினக்கதால்
பற்றப்படும். மனம் என்னும் இருக்கம் விருப்பம் என்னும் இருக்கத்
தால் பற்றப்படும். கை என்னும் இருக்கம் செயல் என்னும் அதி
வினக்கதால் பற்றப்படும். சரீரம் என்னும் இருக்கம் பரிசம் எனப்
படும் அதிவினக்கதால் பற்றப்படும். சீரு உ, 2, 3-4.

உ. வேத சமஸ்காரங்கள் என்றால் என்ன! அவற்றைப்
பற்றிச் சொல்லவும்!

மனிதன் தங்கள் சனன முதல் சிவன் செல்லும் வகை பல
கில்களை வகுக்கொள்க. அக்கிலைகளுக்கேற்றவாறு சில வேத
மொழிகளை முதன்மையாகக் கொண்டு இன்னும் பலவேறு கிலை
கக்களுடன் வாழ்க்கையின் கோக்கத்தை யறிவிக்க இத்துக்கள்
சில செயல்களைச் செய்கொள்க. அவற்றிற்குச் சமஸ்காரங்கள்

புறநாட்டினம்

விவஸ்பரி மயம் அஃ அக்ஷிரகாஹிதீயம் பரி ஜாதவேதா: ।
 துதீயமப்யு நுமப்ய மஜஸமிந்வாந ஏந் ஐரதே சாபி: ॥
 விதா தே அந்நே நேதா த்யாநி விதா தே சய விசுதம் புகதா ।
 விதா தே காம பரமே யுகா யதிரிதா: தமுதே யத ஹாஜாமப்ய ॥
 சமுத்ரே த்வா நுமபா மப்யஸ்ததேவதா இதே திவோ மப்ய ஓஷந் ।
 துதீயே த்வா ரஜசி தஸிவாஸஸுதஸ்ய யோநோ மஹிதா மஹிந்வந் ।
 மகந்மஹிஸ்தஸநயநிபதயோ: ஶாமாரேரிஹ ஶ்ரீருவஸ்தமேஜந் ॥
 சயோ அஹநோ திஹிமிதோ மகந்மஹாரேஸீ மானுமாமஸ்தா: ॥
 கசிபபாபகோ மரஸிஸ்துமேதா மதேயநிவரதூதோ நிவாநி ।
 ஶ்வர்தி பூமமகநே மரிகாபுஷுருகேந ஶோபிதா தாமிகஸ்தந் ॥
 நிவஸ்ய கெதுமூவநஸ்ய மம் மாரோதஸீ அபுநாஹவமான: ।
 வோது விவதிரிமமிநத் பராயகநா மஹிமவஜஸ்த பஸு ॥
 ஶ்ரீநாமுதாரோ வகநோ ரயிதா மநிதாநா மார்பஸ்தேமநோபா: ।
 வஸ்தோ: சது: சஹஸ்தோ மப்யு ராஜா விமாதவ்ய கவஸாநிதாந: ॥
 வஸ்தே மய கௌவகந்ருதோநே அபூப தேவ தூதவஸ்தமந்நே ।
 மதே மய மதரத வஸ்யோ மப்யாமிபுஸ்தே தேவமகதே பவிஹ ॥
 மாதே மஜ சோமவஸ்தேமந்ந உபத்ய உகத்ய மாமஜ ஶஸ்யமாநே ।
 மியஸ்துரே மியோ மஹா மவாஸ்யுஜாதேந மிநதுஜநிதே: ॥
 த்வாமந்நே யஜமானா மனுதூந் விந்வா வஸுநி வகிரே தாராநி ।
 த்வா சஹ த்விபநமிஷ்ணமானா மஜ மோமந்தமுசிஜோவிஷு: ॥
 உதாநே ககம உத்யாப்யதோதூமேவமாயு: மிரே உதாந: ॥
 அக்ஷிரமூதோ மமவஹயோமியேதேந் தாரஜநயஸ்துரேதா: ॥

க.அ.உ. ௧-௧௧ ॥

யோ சந்ஸஸ்யஸிமத்முதே மிவமிந்நுஸ்ய காமவம் ।
 சநி மெவ மவாஸிந் சாஹ ॥ க.அ.உ. ௧௨ ॥

கருகாரணம்

யோ அக்ஷிராயுஷாந் ச வஸ்யஸிமிராயுஷாஸ்தேந த்வாஸ்யுஷா-
 ஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி । சோம வாயுஷாஸ்தே மோஷமீமிராயுஷாஸ்தேந
 த்வாஸ்யுஷாஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி । சோம வாயுஷாஸ்தே மோஷமீமிராயு-
 ஶாஸ்தேந த்வாஸ்யுஷாஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி । வய வாயுஷாஸ்தேவசிநாமி:
 வாயுஷாஸ்தேந த்வாஸ்யுஷாஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி । ஶ்ரீநாமுஷஸ்திராஶ்ரீ:
 வாயுஷாஸ்தேந த்வாஸ்யுஷாஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி । தேவ வாயுஷாஸ்தேஸ்தே-
 வுதேநாயுஷாஸ்தேந த்வாஸ்யுஷாஸ்யுஷாஸ்தே கரோமி ॥ க.அ.உ. ௧௩ ॥

இஃது தமிழ் உபநிஷதில் அந் உத்தரம் இத்தகை ஆயுஷ் பூஷா
 மாக்ருதிதேவ வகம்பதே அகக்கே தோத்திரகோவகம்பம்.

யோ வஸி யோ மம கஸ்தே த்வா காய த்வா தே த்வா சோமேநாஸீ
 துபே யே த்வா சோமேநாமீமஹ் சூபஜா: மஜயா மூவாஸி சூவீரோ விரே:
 சூவா வஸ்தா சூபோவ: போவ: ॥ க.அ.உ. ௧௪ ॥

அகம்பு பிவாஸ்யம்

வசுபதே வசுஸ்ய நோ தேவநமீவஸ்ய சூபிவ: ।
 மஜவாதாரே தாரிவ ஓஜே நோ தேஹி திபதே வதுஷதே ॥ க.அ.உ. ௧௫ ॥

கருகாரணம்

யோ மஹ் கஜேமி: சூபுஷாம தேவா: மஹ் பத்யேமாஶ்மிவஜகா: ।
 திவிரே: மஜே: சூபுஷாஸ்தஸ்தந்மி:மியேசோமஹி தேவஹிதே பவாயு: ॥

க.அ.உ. ௧௬ ॥

वयस्यन्ती वैश्व नमोऽस्मिन् कथं विधे सखायं परित्यज्याम् ।
 बोधेविश्रुते वितताविषयन् उवा इयं समये वारयन्ती ॥

உக.௪.௩.௩

உபஸகம்

सस्यवित्तुः वरेण्यं भगवित्यस्य धीमहि ।

विषो यो नः प्रबोदयात् ॥ ௩.௩.௪.௩. ॥

சுதந்திரிய உபஸிஷத்தில் காம் கவந்ததைக் கந்தவேண்டி மெனச் சொல்லும் மொழிகளாவன. குதம் கற்பத கந்திப்பதும், சந்தியக் கற்பத கந்திப்பதும், தவம் கற்பத கந்திப்பதும், தமம் கற்பத கந்திப்பதும், சமம் கற்பத கந்திப்பதும், அக்ஷிணி கற்பத கந்திப்பதும், அநிதிசு கற்பத கந்திப்பதும், மானிடர்கள் கற்பத கந்திப்பதும், சந்தானம் கற்பத கந்திப்பதும், சனா சாந்தி சம் கற்பத கந்திப்பதும், மரோசோத்தி கற்பத கந்திப்பதும், கற்பதம் கந்திப்பதமே தவம் என ஊர் சொல்லுகிறார்.

வேதாத்தியயனக்கு செய்த மிதரு ஆச்சாரியன் மானவனுக்குச் சொல்வதாவது:

சந்தியம் பேசவும், தருமஞ் செய்வவும், கற்பனைப் புறக்கணிக்காதே. குருவாதனுக்கு விரும்புவதை யளித்த பரம்பரையை மீளக்கேவெண்டாம், சந்திய மஸ்திபஞ் செய்வாதே, தருமம் தவராதே, ஷோமத்தில் அஸ்திபமாராதே, செவ்வத்தில் சோம்பல் வேண்டாம், கற்பத கந்திப்பதில் கவனக்குறைவு நீக்கவும், தேவ மிதரு ஈரியத்தை மறக்காதே, தாவை தெய்வம்போல் எண்ணவும், தந்தையை தெய்வம் போல் எண்ணவும், ஆச்சாரியனை தெய்வம் போல் எண்ணவும், அநிதியை தெய்வம்போல் எண்ணவும், கந்த செயல்களைப் பற்றவும், நீச் செயல்களைப் பற்றாதே.

விவரணம்

जायासान्ना सौमसे प्रज्ञां सौमस्यं वनूम् ।

अमेरनुवृता भूया सख्ये सुकथाय कम् ॥ ௪.௦. ௫. ॥

விவாந ஜாமத்தில் வேதாதுகடவமான அடியித்கண்ட மொழி களை துப்புகள் என அடிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வார்கள்.

பெண்ணே! இவை திரிபாமம் மூப்புமையா வாழ் கந்தந்தி களுக்காக உன் கையைப் பற்றுவிடுவன். பகன் அரியமான் முனிவ தேவர்கள் எனக்கு காரணபத்தியபத்துக்காக உன்னை அளித்துள்ளனர். சரஸ்வதியே இக்காரியத்தை நீ கென்று காக்க வேண்டும்.

மனச்செயலில் சந்த பதி என்னும் ஒரு செயலுமுண்டு. இதற்கும் அடியித்கண்ட வேதாதுகட மொழிகளைத் தான் பயன் செய்கிறார்கள்.

விஷ்ணு உன்னை உனக்கு உணவு உண்டாக, பெண்ணே! ஒரு அடி அதுசரிக்கவேண்டும். அவர் பகம் புறங்க இரண்டாக தாம் உன்னை யதாரிக்கவேண்டும். விதத்திக்கு உன்னை மூன்றாக தாம் கந்திக்கு வளரவு தாம், பகைகளுக்கு ஐந்தாக தாம், குதக்களுக்கு ஆறாக தாம், பகைகளுக்கு ஏழு அடி தாம் உன்னை யதாரிக்கவேண்டும்.

எனக்கு ஏழடி டெத்துவரும் நீ எனக்கு நிரேகி யாவேண்டும். காம் இருவர்களும் கண்பர்களாவோம். காம் இருவரும் கென்று சேர்த்த இல்லறத்தை நடத்துவோம். நீ ருக்காகும், கான் காமனாகும். நீ புவிபாகும், கான் சோதிபாகும், கான் இரேதசாகும், நீ இரேதக தரிப்பவன், கான் மனம் நீ வாக்காகும், காம் புத்திர னாபத்துக்காக ஒன்று சேர்வோம்.

பெண்மணியே! நீ கல்லைப்போல் திடக்கருத்துள்ளவனாக வேண்டும், பகைவர்களை எதிர்க்கவும். அவர்களை ஐயிக்கவும், நீ எதிரிகளை யழித்து என் தலைமில் ஏறவும். நீயே உனது மாமனார் மணியார் முதலியவர்களுக்கு யஜ்மானியாவேண்டும்.

நீ திரிபாமன் கந்தானம், திரிபாமன் மூலம் திரிபாபுள்ளவர், திரிபாபிக்க திரமூள்ளவர், நீ கந்தந்திரர்களின் மூலியாகும், அத்தனையே நீ சந்தருக்களிடமிருந்து என்னைக்காக்கவும், சந்த ரிஷிகளின் மனைவிகளில் அருந்தி எப்படித் தலைமை கவித தனாரோ அப்படியே என் மனைவிபு மாவேண்டும்.

இன்னம் சில மொழிகளைச் சேர்த்த அடியித்கண்ட மந்திரம் களை மனச்செயலில் மொழிவார்கள்.

கதா பாகுதாபாமிநி கந்தர்வ: தஸ்வீரயவோ஽ப்சரஸ கஜோ
நாம ச இவ் ஶ்வேசநம் பாது தா இவ் ஶ்வேசநம் பாந்து தஸ்மீ ஸ்வேதா தாம்ய:
ஸ்வேதா ॥ ௧௧௩. ௧ ॥

சங்கீதோ விஷ்வஸாமா சூர்யோ கந்தர்வஸ்தஸ்ய மரீசயவோ஽ப்சரஸ
பாயுஷ: சூபுஷ: சர்வரஸிமம்நுமா கந்தர்வஸ்தஸ்ய நக்தநாம்யப்சரஸோ
வேகூரயோ சூபுஷ: சூபுஷோ யவோ கந்தர்வஸ்தஸ்ய வக்சிணா அப்சரஸ: ஸ்நவா:
புஜாபதி விஷ்வகர்மா மன: கந்தர்வஸ்தஸ்யகர்சாமான்யப்சரஸா வக்சவ
இஷ்டிரோ விஷ்வஜயவா வாதோ கந்தர்வஸ்தஸ்யாபோ஽ப்சரஸோ முதா முவநஸ்வ
பதே யஸ்ய த வபரி பூதா இஹ வ ॥

ச நோ ரகா ஜ்வாமி ராயஸ்பேச சூரீரீயே சங்கதசரீரீயா ஸஸ்திம ॥
பரமேஷ்டபிபிதிரீயுர்யுகந்தர்வஸ்தஸ்ய விஷ்வமப்சரஸா முவ: சூபிததி:
சூபுதிமீர்த்தகசூபுஷாந் பஜ்மயோ கந்தர்வஸ்தஸ்ய விபுதோ஽ப்சரஸோ கபோ
கூரே ஹேதிரமூக்ய: காயுர்யுகந்தர்வஸ்தஸ்ய புஜா அப்சரஸா மீரயமாத:
கூரநாகாஸி காமோ கந்தர்வ: தஸ்வீரயவோ஽ப்சரஸ: ஶங்கயவ்நீநாம ச
இவ் ஶ்வேசநம் பாது தா இவ் ஶ்வேசநம் பாந்து தஸ்மீ ஸ்வேதா தாம்ய: ஸ்வேதா
ச நோ முவநஸ்வ பதே யஸ்ய த வபரி பூதா இஹ வ ॥ உத ஶ்வேசநம் மஸ்மீ
ஶ்வாஸ மஹி ஶம்யே யஸ்க ॥ ௧௧௩. ௨-௧௨ ॥

அமிர்மூலானாமபிபிததி: ச: மாக்நிவநுரே ஜேஹாநா யம: பூவி-
ஜ்வா வாயுரஸ்தரிஷ்டய சூர்யோ விஷ்வமநுமா நக்தநாமா வுஹஸ்பதிமீர்த்தயோ
மிந்ந: ஸத்யாநா வகூபோர்பா ஸசுந்ந: ஶ்வேதானாமம் ஸாந்நாந்நாமா அபி-
பிததி தம்மாஸது ஸோம ஶீரயவீநா ஸபிதா ப்ரஸவாநா கந்ந: பசூநா த்வஹ
கபாஸா விஷ்நு: பர்வதாநா மருதோ கந்தர்வமபிபிதய: தே மாக்நு
பிதர: பிதாமஹ: பரே பரே ॥ ௧௧௩. ௧, ௨ ॥

விஷ்வ விபிதாஶ்வேதாஶ்வேதாவிஷ்வ விஷ்வாஶ்வேதா விஷ்வாஶ்வேதா மனம்
வகூரீயே வகூரீயே பர்வதாஸ்தய வுஹ ரயஸ்தரஜ் ப்ரஜாபதி அயாநி-
ந்நாஸ வுஷ்ணே பாயஸ்குபு: பூதநாஜேஷு தஸ்மீ நிதா: ஸமநமஸ்த சர்வா:
ச உதா: ச ஹி ஹயோ வயுஷ ॥ ௧௧௩. ௧, ௨ ॥

பிதர: கந்தர்வ

பதே தத யே வ த்வாமயேததே பிதாமஹ மபிதாமஹ யே வ த்வாம-
யவ பிதரோ யயாமாந மஸ்யே நமோ வ: பிதர: ரஸாய நமோ வ: பிதர:
சூபாய நமோ வ: பிதரோ ஜிஹாய நமோ வ: பிதர: ஸ்வயே நமோ வ:
பிதரோ மய்யே நமோ வ: பிதரோ யோஸய பிதரோ நமோ வோ வ: பதர்சி-
ஹோகே ஸ்வேதாஸ்தே஽து யே஽கிஹோகே மா தே மது ய பதர்சிஹோகே ஸ்வே
யுஷ் தேநா வஸிஷ்டா பூவாஸ்த யோ஽கிஹோகே஽ஹ் தேநா வஸிஷ்டோ பூவாஸ்த
மபிபிதேந த்வேதாமய்யோ விஷ்வா ஜாநாமி பரிதா வயுஷ யக்ராமாஸ்தே
சூபுமஸ்தாநோ மஸ்து யவ் ஶ்வாம பதயோ ரயீவாம ॥ ௧௧௩. ௧௧-௧௨ ॥

௧. வேதம் பக்தர்வாஸ்தம் சப்பக இரூப்யாஸ்தம் ॥

உதே உமஹ மிதஸ்ய மா வயுஷா சர்வாநி பூதாநி ஸமீக்ஷ-
ஸ்தாம் ॥

மிதஸ்யாஹ வயுஷா சர்வாநி பூதாநி ஸமீக்ஷே ॥

மிதஸ்ய வயுஷா ஸமீக்ஷாமஹே ॥ ௧௦௨. ௧௧ ॥

௧. சூபிசு ஸ்வயேதே இரூப்யாஸ்தம் பிதரூப்யம் பதர்சிபதம் உதேத
வேதம்வத சப்பக ॥

ஶஸ்தய யோநிரஸி ஶ்வஸ்ய வமிரஸி ॥ மா த்வ ஹிஸிமாமா
ஹிஸி: ॥ ௧௧௩. ௧ ॥

யம் மஹ வ ஜய வ சம்யஹி வரத: சஹ ।

ஓ கர்கே புஷ்ய மஜேய் யா தேவா: சஹஸிமா ॥ ௨௮௪. ௨௪ ॥

௨௦. கவநிக இலகந்தவநப் பந்திசீ சொகிளவும் ।

யுஹ மா விமீத மா வெப்யமூஜே விஜத யமசி ।

கர்ஜே விஜஹ: சூமநா: சூமேவா: யுஹநேமி மனஸா மோஹஸா ॥

வோமந்யேதி ப்ரவசந்யேசு சோமநஸோ வஹ: ।

யுஹநுபஹ்யாமஹே தே மோ ஜாமஸு ஜாமத: ॥

உபஹதா:ஹ மாஹ உபஹதா:ஹஜாஹவ: ।

மதோ மவஸ்ய கீகாஹ:ஹபஹதோ யுஹேசு வ: ।

ஹோம வ: ஹாமயே ப்ரபசே சிவ் வந்மேதாபோ: வோ: ॥

௨௪௦ ௨௮-௨௦ ॥

௨௧. வேதம் உவ்விளவும் வவ்விளவும் வவ்வன செய்வது சொகுதுகின்றது ।

வசிக் வுஹி மவோர்வாசிக் ப்ரவா லவ ॥

வஸுசீபாஹவும், பெரியவனாகவும், கீழிக்கு வித்கவும், கீழ்வன விருக்கவும் ௨௪௧, ௨௦.

மா ஸு மித்யா மா ஸு ரிவோ ஹஸ வோஹஸ ஸு ॥

ஈ தவாரதே, திவமக்குளவாரகாதே, ஈ திடமாவும், திவமாவும் விருக்கவும் ௨௮௨, ௨.

ப்ரவஸித்யா விவாஹி: ।

விவாஸ்யா சரவீ வாய்ஸு ॥

ஈ அனமதி அஸுத்தம விருக்கவும், வவ்வனப்பிரவாஸ்யம் உவ்விள விருக்கப்படும் ௨௮௩, ௮.

ஸ யா வ: மிவாஸ்தநு வ: ஸ மிவா ஹ்வாமி வ: ।

மாஸ்தா வோ வஸு சம்மிவா தநுவோ மம ॥

உங்கள் ஈரிய உடல்கள் ஒன்றாகட்டும், உங்கள் ஈரிய இருதயக் கள் ஒன்றையுடனாகட்டும், உங்கள் ஆத்மா ஒன்று நோட்டும், என் தேகம் ஒன்று நோட்டும் ௨௮௮, ௪.

ஸகம்யநேமாமிமிவே ஜிஷ்ணுநா யுத்காரேவ துஷ்யவநேன யுஷ்ணா ।

வடிந்நேவ ஜயத தத் சஹ்ய் யுதோ நர ஹ: ஹஸ்தேன வுஷ்ணா ॥

வீரர்களே! சதா விழித்து ஐயமுடன் கச்சீசனை செய்பவனும், சத்தருவாகக் கூடுக்க முடியாமல் கைகளில் யம்பு தரிப்பவனும் மான சமீ செய்பவனும் சத்தியுடனாகும் திரௌ ஐத்திரவேதே இவ்வகை படை எதிர்த்த சத்தருவாக வெல்பவர்கள். ௨௮௯, ௨.

உபமேத ஜயதா நர: சிவ்யா வ: வஸு வஹவ: ।

ஹ்ரோ வ: வர்ம வக்ஷஸ்வநாபுஷ்யா யதா:ஹ ॥

வீரர்களே! முன் செல்பவர்கள், வெல்பவர்கள், உங்கள் புதுக் கள் பலமுடையிருக்கட்டும், இத்திரன் வீரர்கள் எதிர்ப்பதற்குக் காப் பனிக்கவேண்டும் ௨௯௦, ௨௨.

சமுகே வக்ஷ ஸ்வஹாஸ்தரிசே வக்ஷ ஸ்வஹா தேவீ சவಿತாரே வக்ஷ ஸ்வஹா வஹோராதே வக்ஷ ஸ்வஹா மிவாவதனோ வக்ஷ ஸ்வஹா சோமே வக்ஷ ஸ்வஹா வக்ஷ வக்ஷ ஸ்வஹா கர்வாசி வக்ஷ ஸ்வஹா வாகாபுஷிவீ வக்ஷ ஸ்வஹா நமோ திவ்யே வக்ஷ ஸ்வஹா ஶ்ரீமே வையானரே வக்ஷ ஸ்வஹா ॥

தமிழ் வசனத்துக்கு ௨௯-வது அநுவாகம் முதல் மத்திரத்தவநப் பந்திசீகளும்.

திவ் வக்ஷ ஸுவ: வத

நோதிக்குச் செல்லவும், கவர்க்கம் பந்திசீகளும் ௨௯௧, ௪.

वाजो नः सप्त मविशः वतसो वा परावतः ।

वाजो नो विष्वे देवैः धनसाताविहावतु ॥

உருஉ-வது அதுவரகம் முதல் மந்திரத்தையும் பார்க்கவும்.

वाजः पुरस्तादुत मय्यतो नो वाजो देवां ऋषिभिः कल्पयसि ।

वाजस्य हि प्रसवोऽनघमीति विद्वा आशा वाजपतिर्मवेयम् ॥

मघं ममतां प्रविशधत्तसस्वपाभ्यक्षेण पूतना जयेम ॥

எனக்கு வான்கு திருவகனும் எமக்கரிக்கட்டும் எனக்கன் சத்த குக்களை ஐயிக்கவேண்டும் உருஉ, உ, உருஉ, உ.

इमा तु कं भुक्ता सीपवायेन्द्र्य विष्वे व देवाः ॥

இந்திரனையும் என்னை தேவர்களையும் எமக்குத் துணையாகக் கொண்டு இச்சமஸ்தமான உணவக்களையும் அவர்தினமாக்குவோம் உருஉ, உ.

உரு. இவ்வெதத்தையார் படிக்கலாம்!

ययेमां वाक् कस्यापि माक्यानि जनेभ्यः ।

महाराज्याभ्यां शुद्धाय वार्याव व स्वाय वारयावा ॥

உருஉ, உ ॥

உரு. வேதம் படிப்பவர் செய்யும் துதி பொன்றாதச் சொல்ல வும்!

आब्रह्मब्राह्मणो ब्राह्मवर्षसी आयतामासिमन्त्राणु राज्य इवन्वाः
शूरो महारथो आयतां योग्धी वेनुर्वोदानशुनाशुः सतिः पुरंधिर्बोवा
त्रिण्युर्येष्टाः समेयो युवास्य यजमानस्य वीतो आयतां निकामे
निकामे नः पर्यन्तो वर्षतु फलिम्योन मौर्वधवा पय्यस्तां योगक्षेमो
नः कल्पताम् ॥ ५८८ ॥

குறிப்பு. மந்திரங்களின் உரைகளை அக்களுக்கு குறிக்கப்பட்ட
என்ற பதவரகங்களில் காணவும்.

க. பஞ்சாங்கம்.

இந்த பஞ்சாங்கத்தில் சில கடின சொழிகளின் உரைகளும்
சிறுபகுதிருத்தங்களுமுண்டு.

உ.க. இது கத்திரத்தில்கிற. உ-க-ச இருக்கப்பதி—பெரிய
இரட்சிப்பு உ-க-வகக்களின். செல்வங்களின். உ-அ. இத்த-களி
உ-க-க. விவரபுக. பூரணபுக. ச-க-க. வரபுகக்கு-விவரபுகக்கு.
இ-க. தேவபுகக்குமெனப் படிக்கவும். உ-ச. சதுரதர்க்கி—ஒருமை
புடனும் சனங்கள்கிற. உ-அ. குடிக்கக்குப் பிறகு பிரதான என,
சேர்க்கவும். உ. கடிமயகாமதன்—அழிவு துரமதன். உ-க-
கத்திரன்—சோதிபுன்னவன். உ-ச. சவரதாரக்குப் பிறகு புதிக்கு
உள்ளே வரதார எனச் சேர்க்கவும். அ. சாய்க்கிறேனாக்கு பிறகு
தேவர்களுக்கு கவனமாவெனச் சனச் சேர்க்கவும். உ-உ. இ-
தூ-வெ-யக்கு ஈதனமே. உ-ச. உபேருதிரை-யக்குக்கருகியே.
உ-உ-உ. மக்களின்-யக்குத்தின். உ-உ. பானிகள் என்பதைப்பனி
என் எனப் படிக்கவும். பனிகள்-புன்மைகள். உ-ச-உ. ஸ்தோ
மத்தை-துதிச் சேர்க்கலைய. உரு-உ. உ-ச-உ. இ-உ-உ எனப்
படிக்கவும்.

உ-உ. பொன்றக்கரு முன் அறிவுடனும் என்பனக்
குச் செல்வமளிக்கும் எனச் சேர்க்கவும். உ-உ. 'சீ'க்கு முன்
விவரனாக்கு உள்ளே வரதாரென் எனச் சேர்க்கவும். உ-ச.
வகக்கத்துக்குப் பிறகு இத்த குத்தையாடவும். உ-ச. இரண்
பாவதக்குப் பிறகு முன்னுதன எனச் சேர்க்கவும். உ-அ-க. 'உன்
திரை'க்கு அப்பால் இன்பம் இனிமையுடன் எனச் சேர்க்கவும்.
உ-அ-க. கௌதமனியிருத்த-அறிவுனியிருத்த. உ-ச-க. 'சக்தி
புடனாகவும்' இதற்குப் பிறகு பிரதானவ எனச் சேர்க்கவும்.
உ-க. சம்மாத-சக்கரவர்த்தி. சவராத-சவராரதன். விவராத-
என்கும் அரகபரிபவன். உ-அ. வைஷ்ணவங்களின்-விவரபுகக்கிற.
உ-க-இ. உரிசன்-ஒளிபுன்னவன். உ. அக்காரி-கருமை வழிப்பவன்
மப்பாரி-கிராம செய்பவன். அ. மாரீஜயின்-சத்தகு செய்பவன்
உ. கிருகாண-அதிருட்சமன். உ-உ. 'பனுபவிக்கட்டும்' இதற்குப்
பிறகு கவரதார வேண்டும். உ-உ. 'சீ'க்குப் பிறகு வீரர் கூட்
பம் வேண்டும். உ-ச-உ. 'உள்ளே'க்கு வரனதற்கு உள்ளே
வேண்டும். உ-அ-உ. 'பிரமணன்' இ-பிரமணன் என நிரூபித

வும். வைக்கப்பட்டும் இதற்குப், மீதகு இத்திரனின் அபாணம் ஒவ்வொரு அக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டும்.

௪௦-௧. 'அதி' க்ருப் மீதகு தேவர்களை வேண்டும். ௪௧-௨. 'அஸ்சிவாக்கையும்' இதற்குப் மீதகு சோதிபால் வேண்டும், 'அஸ்சாதே' க்ருப் மீதகு 'அஸ்சாதே' வேண்டும். ௪௨-௩. புவிக்குப் மீதகு- 'புவி' சோதிபும்போல் எனச் சேர்க்கவும். ௪௩-௨. 'பந்தப்படுகெய்' இதற்குப் மீதகு 'அச வினிகளுக்கு' உன்னை காடுமீதென் எனச் சேர்க்கவும் ௪௪-௧. வேணன் - அறிஞன். மீருனி - சுந்தரன் ௪௪-௨. சன் டனுக்கு—புன்மை - நீக்க. ௪௫-௨. புன்மையினக்குப் மீதகு உன் மொழிபால் எனச் சேர்க்கவும். ௨ மக்களுக்கு—சோதிக்கு. ௪௬-௧ ருத் சன்மன்—சத்திபத்தில் தோன்றபவன். ௪௬-௧ மது. மாதவன் முதலியவன் மாதக்களின் பெயர். ௨ சம்சர்ப் பன்-சேரும் பிராணி. ௪௭-௧ சார்பாதை பெண்ப் படிக்கவும் பண் வீரனுக்குப் மீதகு உன் வழி துணியால் எனச் சேர்க்கவும். ௪௮-௧ 'இத்திர விருஷபனே' இதற்குப் மீதகு மருத்தக்களுடன் வேண்டும். ௪௯-௧ 'தேவனே!' க்ருப் மீதகு ஒக்கும் பன் மீத சத்தி படைப வேண்டுகமெனச் சேர்க்கவும்.

௪௯. வேடனினம்—பரிசுறு சீரிலுள்ளவன். ௫௦-௧ 'எமக்கு நீ' இதற்குப் மீதகு 'எக்கும்' என வேண்டும். ௫௦-௧ 'உனது' க்ரு முன் அக்ஷியே பெண சேர்க்கவும். ௫௦-௨ மீருத்—சந்திரன். சம்மீருதமாத்கும்—செம்மையாத்கும். ௫௧-௧ 'அமிருதனன்' என்பதை அமிருதனம் கருதும் உன்னை பெண்ப் படிக்கவும். ௫௧-௧ வேடபலத்தில் என்பதை வேடபத்தில் எனப் படிக்கவும். இதற்குப் மீதகு புவிதில் மிரிபுப் என இருக்கவேண்டும். ௫௨-௧ பந்தப்படுகெனான்—க்ரு மீதகு வனக்களில் விளக்குபவன் வேண்டும். ௫௩-௧. 'மிருக்கவும்' இதற்குப் மீதகு நீ வேடித்துக்கு அது உண்டாகவும். ௫௪-௧ 'வசனனையும்' இதற்குப் மீதகு காப்பாடவும் எனச் சேர்க்கவும். ௫௪-௧௫ 'அக்ஷியே' க்ருப் மீதகு கோட்டையினால் வேண்டும். ௫௫-௫ 'பார்க்கெய்' க்ருப் மீதகு வைகவா கரனே வேண்டும். ௫௬ அநிதி எம்மைக் காக்கட்டும் என சூர்மீக்கவும். ௫௭ 'தேவ உப்பவான்'—அக்குப் மீதகு கல்ல துணை கல்ல வழியை

வழிப்பவனான எனச் சேர்க்கவும். ௫௮-௧ அக்ஷியே என சூர்மீக்கவும். ௫௮ ஜானனை—விபானனை பெணத் திருத்தவும். ௫௮-௨ 'செல்வ' த்ருக்குப் மீதகு செல்வச் சத்தி பெண வேண்டும். ௫௯-௧ பழையனது விருப்பங்கள் சீதையேதட்டும் என முடிக்கவும். ௬௦-௧ 'சத்திமான்'க்குக்குப் மீதகு அமுதர்களை அறிஞர்களை சத்திபர்களை செல்வங்களுக்கு பெண வேண்டும். ௬௦-௨ 'அவன்' இதற்குப் மீதகு இவ்வெல்லா உலகங்களையும் எனவேண்டும். ௬௧ 'அவன்' தன்மில்—தான்மேல் எனத் திருத்தவும்.

௬௦-௨ பக்கம் இத்திரன் ௬௦. ஆன என்பதை ருத்திரன் ௬௦ ஆன என படிக்கவும். ௬௦-௩. 'மிருகித்தேன்' க்ருப் மீதகு இது உனது சன்மந்தானம் இத்திரனுக்கு உன்னைக் மீருகித்தேன் எனச் சேர்க்கவும். ௬௦-௪. மீருகாதே—வீதிக்கு மறிவு. ௬௨ பக்குரகருகளுக என்பதை பக்குரகருகான எனப் படிக்கவும். ௬௨-௧. அம்மிகையுறியே. ௬. திரிபம்பனே—முக்கால அறிஞனை. ௬௦. முஜுவத்துக்குக்கு—பெரிய நீலக்கு. ௬௧-௧. விவியுபக் களின் என்பதை விவியுபக்களின் எனப் படிக்கவும். ௬௧. திரி அநிதியையுறியை. ௬௧-௨ அம்சத்துக்கு - பிராணனுக்கு பக ளுக்கு—பொருளுக்கு. ௬௨-௩. ௬. அவன் அநித்துமாயுனான் என். பதை அவன் அநித்தம் சமூமாயுனான் எனத் திருத்தவும். ௬௩. ஸுமத்தினி—அறிஞன். ௬௩. 'ஸுவிக்கும்' இதற்குப் மீதகு ரிஷியை எனச் சேர்க்கவும். ௬௩. பர்ஜன்விபாகன் - மழையாரோபம் ௬௪-௧. மாதவி-வழி செலுத்தபவன். ருக்வங்களுடன்—அறிவு களுடன். ௬௪. விவன்வந்தனை—சோதியை. ௬௪. வைகவர்கன்—புதுப் பிரசாதர்கள். ௬௪. மீராப்பெர்கன்—நீலமாய் பந்த அருகர்கள்.

௬௪. செனதன்வனர்கள்—அறிஞர்கள். ௬௪. மீருகதிகளின் சுந்தரர்களின். ௬௪-௨. மீக்டெம் - சத்தம். ௬௬. அப்சாஸர்கள் அன்புகள்.

௬௬. உதை - ஸாதனம். ௬௬-௩. ஸுதாதர்களில் - உடன் மீதத்தர்களில். ௬௬-௪. கொம்புகளால் - சூழத்தக்களால் ௬௭-௩. அகவத்தம்-பலம், பரிணத்தில்-சத்திதில். ௬௭-௪. மீரு தன் - மென்மை. ஸானகன்—அறிஞன் ௨. திரேதன்-உயர்வு. உ துவாரபரன்-நிவ்யம். அது பூனன்-ஜானம் ௨௭-௧. சூத்யத் துதி. அன்புமொழி. ௨. மீருகதெத்தி-செல்லப்பலும் மொழி. ௪. சிஷ்க-

